SCHOLIA
IN
EVRIPIDEM

COLLEGIT RECENSUIT EDIDIT

EDVARDVS SCHWARTZ

VOLVMEN I

SCHOLIA IN HECVBAM ORESTEM
PHOENISSAS

BEROLINI
TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMER
MDCCCLXXXVII

Technische Universität Dresden
Universitätsbibliothek
Zweigbibliothek: 260
3. JUNI 1994

FH

24030

S399

-1

94 f. 24219.001

OTTONIS IAHN
MEMORIAE

S.

PRAEFATIO

Scholia antiqua Euripidis Hecubae Orestis Phoenissarum seruantur codices hi:

codex Marcianus 471 membranaceus s. XII ex bibliotheca Bessarionis. continet fol. 1^r—19^r Dionysii periegesin cum scholiis, fol. 20^r—42^r Euripidis Hecubam, fol. 42^v—75^r Orestem, fol. 75^v—109^r Phoenissas, fol. 109^r—132^v Andromacham, fol. 133^r—154^v Hippolytum, desunt quae sequebantur vs. 1234 σύμφορταδ' ἦν ἅπαντα σύριγγεστ' ἄνω. textus et scholia ab uno eodemque librario scripta sunt. Hecubae scholiis fol. 20^r praescriptum est ^λσχολ. scholia plurima sunt marginalia aut lemmatibus signisque aut signis solis ad textum relata aut ipsis uersibus adscripta. sicubi in ipso margine spatium defecerat multasque adnotationes breuiiores librarius collocauit siue in spatio quod inter scholia et uersus uacabat siue in margine interiore, denique haud paucas glossas ipsi textui superscripsit.

codex Vaticanus 909 bombycinus s. XIII. continet fol. 2^r—23^v Hecubam, fol. 24^r—64^v Orestem, fol. 65^r—117^v Phoenissas, fol. 117^v—156^v Medeam, fol. 157^r—196^v Hippolytum, fol. 197^r—228^r Alcestem, fol. 228^r—261^r Andromacham, fol. 261^v—295^r Troades, fol. 295^v—314^v Rhesum, desunt quae sequebantur vs. 898 ματρός ἄλγος οἷαν ἔκλεσας ὁδὸν ποτὶ τροίαν. exciderunt post fol. 6 folium unum (Hec. 212—256), post fol. 16 folia VIII (Hec. 712—1069),

post fol. 58 folia VII (Or. 1205—1504), post fol. 298 folium unum (Rhes. 112—151), post fol. 308 folia II (Rhes. 551—630). inde a fol. 118^v codex a duobus librariis paene alterna uice descriptus est. scholia in exemplari mutila et lectu difficilia fuisse uidentur quoniam haud paucis locis spatia uacua inueniuntur. animaduertas tamen in triadis Byzantinae scholiis non solum haud pauca spatia expleta, sed alia quoque scholia et glossas interlineares additas esse ab altero illo librario ita tamen ut alterum exemplar adhibitum esse negem. codici glossae interlineares insunt plurimae, paucissima scholia intermarginalia. scholia marginalia ad textum relata sunt signis et lemmatibus ab exemplari neque ex ipso codice desumptis.

codex Parisinus 2713 (olim numeratus DCXXVIII. 682. 2793) membranaceus s. XIII. codex cum initio mutilus esset, saeculo XVI praefixa sunt folia 1—8 et 9—16 in quibus a duobus librariis haec scripta sunt: fol. 1^r—2^r ἐπιτομή τῶν ἐννέα μέτρων ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου ἡφαιστίωνος (cf. Dindorf. t. I p. IX), fol. 2^r—2^v περὶ σημείων τῆς κοινῆς συλλαβῆς τῶν ἐντὸς χειμένων τῆς βίβλου (cf. Dindorf. ibid.), fol. 2^v—3^r σύνοψις τοῦ βίου τοῦ ποιητοῦ· αἱ δὲ τῶν δραμάτων ὑποθέσεις εἰσθησαν αἱ φερόμεναι γὰρ ἦσαν ἀπαραιοῦται ἐν τοῖς παλαιοῖς βιβλίοις (uita quae fertur Moschopuli), fol. 3^r—3^v περὶ τοῦ εἰδώλου (cf. Dindorf. t. I p. 204 sq.), fol. 3^v—4^r σύνοψις τοῦ τε βίου τοῦ ποιητοῦ καὶ τῆς τοῦ δράματος ὑποθέσεως (uita Thomae Magistri), fol. 4^r—5^r ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος, οὕτως ἔχει (argumentum II Hecubae), fol. 5^r στίχοι πολιτικοὶ τοῦ τζέτζου (Dind. t. I p. 203), τοῦ χορτασμένου (cf. Dindorf. ibid.), fol. 6^r—16^v Hecubae vs. 1—522 cum scholiis originis recentissimi. his igitur abiectis uetus codex continet: fol. 17^r—28^r Hecubam inde a vs. 523, fol. 28^r—56^r Orestem, fol. 56^r—82^r Phoenissas, fol. 82^r—108^r Hippolytum, fol. 108^r—129^v Medeam, fol. 129^v—145^v Alcestin, fol. 145^v—159^v Andromachae vs. 1—1271. Nonnullis foliis post fol. 158 perditis foliisque 159 parte superiore abscissa desunt Andromachae uersus 957—1211. 1236—1249. scholia marginalia ad textum relata sunt modis supra dictis nisi quod pro signis saepe litterae adhibitae sunt; scholia intermargi-

nalia plurima, haud ita multae glossae inueniuntur. multis locis scriptura antiqua detrita et a librario recenti plerumque recte restituta est.

his codicibus antiquis in Orestis Phoenissarumque scholiis addendus est codex Taurinensis B IV 13 (olim numeratus B VI 7). praeter prima folia in quibus alia manu sententiae uersusque originis Byzantini scripti sunt Orestem et Phoenissas cum scholiis continet foliis quae fol. 110 sequebantur abscissis. codex clauditur Phoenissarum vs. 1164 ἄλλας ἐπέει σὸς παῖς εἰπόμεν δ' ἐγώ.

hos igitur codices quos omnes ipse contuli pro fundamentis eius habui scholiorum recensiois quae nobis quidem antiquissima aestimanda est. qui praeter illos innotuit Euripidis codex palimpsestus s. VII litteris uncialibus scriptus, quem primus uidit H. O. Coxe [Report to Her Majesty's government on the Greek Manuscripts yet remaining in libraries of the Levant London 1858 p. 55 nr. 22], ut antiquitate praestat omnibus ita spissis tenebris abditus usu est nullo. nam Constantinus Tischendorf ita dignum eum censuit qui accuratius notaretur, ut Hierosolymam perferret, paucissima exscriberet ex uersibus, etiam pauciora ex scholiis. certe in anecdotorum sacrorum et profanorum editione altera et aucta [p. 224] hoc unum exemplum inueni scholiorum textui adiectorum: οἱ κλειόμενος ὁ χορὸς τὰς συμφορὰς καὶ συναχθόμενος γεγονότερον ἐξεβόησε τὸ ὦ τάλας. διὸ φησὶν ὁ κειῖς εἰ βλέφαρα κινήσεις [schol. Or. 156].

diuersae res aguntur a scholiorum editore atque scriptorum. quae huic praestanda sint, nulla est dubitatio: ille ex multis certam quandam uiam eligat necesse est quam teneat. ita enim scholia tradebantur ut nulla auctoritate uerborum integritas defenderetur: tam describebantur quam uel decurtabantur uel augebantur uel mutabantur: quot codices, tot recensioes. ne igitur nimis perturbetur, num unum codicem eligas cuius recensioem restituas? hoc omnino cauendum esse docti sumus editionibus scholiorum Homericorum solos codices Venetos secutis. suam cuique codici tribuendam esse recensioem ipse modo dixi, ita tamen ut has recensioes non certas quasdam et antiquitus traditas censeas, sed un-

dique mixtas cognoscas et conflatas. codicem igitur quamuis anticum si sequeris, sequeris casum neque rationem. nouam construas necesse est recensionem, sed alio modo atque codicum librarii et eam quae antiquitatis quam accuratissimam praebeat imaginem. in minutiis constituendis sequere codices optimos, in ceteris undique eligas quae antiquissima per rationes iudiciumque licuerit aestimare. neque adorandi sunt codices neque despiciendi, sed explorandi. re ita acta id prodire scholiorum corpus non mirum in quo sermo audiatur uarius ac diuersus et coniuncta inueniantur antiquae eruditionis frustula commentaque originem prodentia recentem: haec est natura scholiorum omnium.

itaque edidi omnia quae in codice Marciano scripta inueni eis solis omissis scholiis intermarginalibus uel glossis quibus pauca uerba scholii marginalis inepte repetuntur. edidi ceterorum codicum scholia marginalia iis quae recentiora esse censueram cruce signatis. quod signum moneo ut recte intellegatur. neque enim codici Marciano haud pauca inesse nego scholia non antiqua neque in solis ceteris codicibus et antiqua et antiquissima inueniri. crucem igitur apposui quotiescunque scholion recens aestimandum est duabus de causis coniunctis: et ex sermone uel argumento et ex codicum indole. abieci codicum Vaticani et Parisini glossas plerasque et pauca scholia intermarginalia quae recentiori aeuo deberi facile cognoui. scholia intermarginalia significauī siglis M^i A^i B^i , glossas interlineares M^s A^s B^s . in codice Taurinensi haec genera non distinxī quoniam temporis inopia pressus scholia intermarginalia et glossas non omnes contuli. denique addo me ad unum omnia omisisse quae in codicibus a librariis recentioribus adscripta sunt. in scholiis ipsis restituendis id imprimis caui ne librariorum Byzantinorum morem secutus scholia diuersa in unum conglutinarem et pro recensione tradita scholiorum multifariam discerptorum falsam quandam speciem uenditarem commentarii perpetui. multa quae editores peccauere ex codicum accuratiore notitia facile corriguntur. cum tamen mos iste codicibus nostris antiquior sit, haud

pauca inueniuntur in omnibus codicibus coniuncta quae falso conglutinata esse appareat. quaecunque igitur etiam sine codicum auctoritate distinguenda esse uidebantur, non solito clausulae signo, sed spatio distinxi. lemmata uel adscripsi uel omisi antiquissimum quemque codicem secutus, corruptelas eorum tacite emendaui.

eam igitur philologis praebuisse recensionem mihi uideor quae cum codicibus saeculo XI antiquioribus tradita esset, per quattuor illos supra indicatos quamvis mutata et uaria tamen si omnia spectaueris una eademque conseruata est. certe multo peius habita est in aliis codicibus qui Byzantinorum commentis ne lectu quidem dignis fere carent neque tamen alia de causa numerandi sunt nisi quod derivati, non descripti sunt ex codicibus melioribus quam eis qui nunc praesto sunt. quod genus non adhibui nisi locis illis raris et paucis quibus meliora et pleniora praeberi certum uidebatur. celeberrimus illorum codicum est Monacensis 560 propter Valckenaeri editionem Phoenissarum, sed uni huic tam claro nomini eius famam deberi facile cognoui postquam codicem ipsum Laubmanni liberalitate bibliothecae Bonnensi traditum inspexi. praeter hunc eiusmodi codices a me inspecti sunt hi:

Laurentianus 32, 33 bombycinus s. XIV. continet scholia in Hecubam Orestem Phoenissas. prima folia Hecubae addita sunt a librario recenti.

Laurentianus 31, 10 chartaceus s. XV. ad Hecubam et Orestem pauca, sed bona ex ueteribus scholiis excerpta sunt, Medae scholia nihil ualent.

Vaticanus 1332 bombycinus s. XIV ex bibliotheca Fuluii Vrsini. continet Phoenissas cum scholiis, desunt vs. 1—1000.

Vaticanus 1135 membranaceus s. XIV. continet scholia in Hecubam sine textu uno tenore perscripta, deinde Hecubam ipsam cum raris scholiis marginalibus, postea Orestem cum paucissimis scholiis, tum scholia in Orestem et ea uno tenore perscripta, denique Phoenissas sine scholiis.

Vaticanus 1345 chartaceus s. XIV. continet scholia ad He-

cubam Orestem Phoenissas. fol. 1^r et 95^r legitur $\chi\epsilon$ προηγυῖ τῶν θεοδώρου πόνων.

Palatinus 343 chartaceus s. XV/XVI. continet Phoenissas inde a vs. 63 et Hippolytum cum scholiis.

Ambrosianus C 44 sup. chartaceus s. XV. continet Hecubam Orestem Phoenissas cum notulis paucis.

Marcianus suppl. cl. IX cod. X membranaceus s. XV. praeter Hecubam scholiis Byzantinis instructam continet Orestem Phoenissas Hippolytum Medeam Alcestin Andromacham cum scholiis antiquis e B deriuatis. inscriptus est τῷ εὐγενεῖ μουσῶν τε τροφίμῳ καὶ χαρίτων ἱακώβῳ τῷ σιμαθοκόλῳ.

Estensis III C 13 chartaceus s. XVI. continet scholia ad Hecubam paucissima, plura ad Orestem et Phoenissas ex codice B deriuata, quibus artissima est cognatio cum editione Arsenii.

Parisinus 1087 bombycinus s. XIV. continet scholia paucissima in Orestem.

Parisinus 2810 chartaceus s. XVI, olim Marci Musuri. continet scholia in Hecubam et Orestem codici Monacensi simillima.

Parisinus 2818 chartaceus s. XV. continet scholia in Hippolytum Phoenissas Orestem Hecubam uno tenore perscripta et editioni principi simillima. secuntur Hippolytus Medea Andromacha Alcestis cum scholiis e B descriptae *).

ad uitam Euripidis recensendam praesto erant codices:

*) addo quibuscunque codicibus scholia Euripidea inesse ex catalogis impressis cognoui eis omissis quos scholiis Byzantinis instructos esse manifestum est. animaduertas tamen si accuratius perlustraueris, euenturum ut omnes fere quos enumerabo abiciendos censeas. hi sunt numeri et loci: in Museo Britannico Harlei. 5725. 6300 Arundel. 540 Addit. 10057, Oxoniae Dorvill. X 1, 3, 13. X 1, 3, 14 Barocc. 120, Cantabrigiae Mm I 11 Nn III 13 Nn III 14, Bruxellensis 11278—9 (cf. Omont, catalogue des manuscrits grecs de la bibliothèque royale de Bruxelles et des autres bibliothèques publiques de Belgique Gand 1885 nr. 76). 4280—83 (Omont nr. 77), Agenensis 20 (cf. Omont, catalogue des manuscrits grecs des départements Paris 1886 nr. 1), Remensis J. 733/732 (Omont nr. 79), Hauniensis 3549, Lugduni Bataurum Voss. 33. 61, Monacensis 258, Vindobonenses IV 119. 161. 163. 180, Sinaiticus 1196.

Vaticanus 1345 u. s. insunt p. 1,1—3,10. 3,15—4,11, tum argumentum recensque scholion Hecubae, p. 3,11—14. 4,12—22. 6,1—16.

Parisinus bibliothecae S. Genovevae 36. insunt p. 2, 2—3, 14. 4,12—22. 6,1—16. adhibui apographon quod publici iuris fecit Rossignol [journal des savants 1832 p. 240ff.].

Ambrosianus L 39 sup. insunt p. 1,1—3, 10 *).

Vrbinas 140. insunt p. 1,1—3, 10. 4,23—5,17. 4,12—22. 6,1—16 (cf. adnotationem).

Hauniensis 3549. insunt p. 1,1—5 **). 4,12—22. 1,1—3, 10. 4,23—6,15. pro me contulit Heiberg amicus.

Vindobonensis 119. insunt p. 1,1—3, 10. 4,23—6,15. pro me conferri iussit u. d. W. de Hartel.

uitam Thomae omisi, ea quam falso ferunt Moschopuli non ex Euripidis codicibus recensenda est, sed ex Suida sumenda. multos illos codices quibus excerpta ex uita antiquitus commentario praemissa leguntur exiliora quam in codicibus enumeratis, inutiles esse duxi.

Hecubae argumentum recensui ex codicibus Ambrosiano L 39 sup. Marciano 468 Parisino 2813.

haec de codicibus. adnotationi criticae inserui quaecunque in etymologicis leguntur fragmenta scholiorum recensiois antiquae codicibusque nostris affinis neque omisi quae Tzetzes ex scholiis excerpsit. etsi praeter haec ualde dubitauerim an certa scholiorum Euripideorum uestigia inueniri possint, tamen in his subsistendum non esse censui. ea enim est lexicorum multorumque scholiorum proximitas ut altera sine alteris tractari nequeant. accedit aliud. grammatici ueteres suo munere fungi sibi videbantur cum commentariis insererent quae de historia fabulari ex compendiis siue doctis

*) hanc uitam ab Elmsleio primo editam esse constat, non constat codicis numerum A 104 sup. falso ab eo esse indicatum. ibi enim nihil inuenitur nisi uitae quae feruntur Thomae Magistri et Moschopuli.

**) huius particulae uarias lectiones non adnotaui.

siue indoctis excerptissent. ut igitur de eiusmodi scholiorum et origine et uerbis recte iudicari liceat, ex lexicis scholiis ad historiam fabularem pertinentibus scriptoribus qui dicuntur mythographi conguessi quaecunque scholiis Euripideis aliquo modo affinia esse cognoueram timore non impeditus ne aliis plura aliis pauciora quam par esset adnotasse uiderer.

restat ut gratias agam illustri concilio Academiae Regiae Borussiae cuius liberalitate mihi obtigit ut opus inceptum ad finem perducerem. praeterea uiros illos qui bibliothecis et exteris et nostris praefecti sunt, optime de hoc libro meritos esse gratus et memor hoc publico loco testor. in plagulis corrigendis Robertus Münzel amicus docte et diligenter me adiuuit.

Bonnae mense Martio MDCCCLXXXVII

E. S.

ADDENDA ET CORRIGENDA

- p. 10,10. 12. 14. 11,3. 12,23. 13,3. 23. 14,18 pro asteriscis puncta ponas
- p. 20,16 cf. lex. Bachm. p. 23,27
- p. 20,21 cf. Hesych. λιάζει ... ταραάσαι
- p. 20,22—28 cf. Hesych. ἀλίσστος ... ἀχώριστος. λιάσαι χωρίσαι ... λιασθείς
χωρισθείς Eust. p. 1364,45 schol. Ω 549 Orion. p. 92,23
- p. 22,18.19 cf. lex. Vindobon. p. 52,8
- p. 23,35. 51,36 deleas notitiam Philemonis
- p. 26,30 deleas uerba 'conicio εὐρετὴν ἀληθινὸν ὄντα' et scribas: conicio ἀρχηγόν
cl. Philod. de rhet. uol. Hercul. III col. 63 (οὐθέν εὐφρὸς ἔχε(ι πρὸς ἀπάτ)ην
μεμηχα(νη)μέν(ον), ἡ δὲ τῶν ῥητόρων (ε)ισ(α)γωγὴ πάντα τὰ θεωρήματα πρὸς
τοῦτ' ἔχει τείνοντα καὶ κατὰ τὸν Ἡράκλειτον κοπίδων (ἐστίν) ἀρχηγός [Gom-
perz, Zeitschr. f. österr. Gymn. 17 p. 698ff.]
- p. 55,8 οὐ delendum esse censuere adulescentes quidam Americani qui initio
huius anni ex urbe Chicago litteras mihi miserunt nominibus non indicatis
coniecturarum in scholia Euripidea plenas. cum maxima huius libri pars
eo tempore typis impressa esset, hoc loco adnotavi quae bona et noua uide-
bantur
- p. 59,12—14 cf. Gregor. Cor. in Hermogen. p. 1122 W. καὶ ὅποια ἦσαν τὰ τοῦ
ἁγίου Ῥωμανοῦ ἃ ἐλέγοντο οἴκοι καὶ κουβούκλεια· οἴκοι μὲν ὡς περιεκτικὰ
οἰκημάτων, κουβούκλεια δὲ ὡς ἐξέχοντα τῶν ἄλλων
- p. 73,11—15 cf. lex. Bachm. p. 116,12
- p. 89,7.8 locis adnotatis addas Serv. ad Aen. V 77
- p. 89,10 inseras: 1265 ὄμματα: — Ms
- p. 90,19.20 exscripsit Tzetzes ad Lycophr. p. 536
- p. 101,14—17 locis adnotatis addas schol. B 520
- p. 108,16—18 cf. Phrynich. p. 18,9 Bekk.
- p. 109,12—16 locis adnotatis addas lex. Bachm. p. 175,23.24.29
- p. 120,19.20 cf. Phrynich. p. 22,11 Bekk.
- p. 125,20—22 cf. Cram. an. Ox. II p. 452,25

- p. 126,9.10 cf. Cram. an. Ox. II p. 433,19
p. 129,6 pro λάβε coni. φάγε anonymi Americani
p. 151,22 pro γένους scribas εἶδους
p. 177,20 καὶ δι' ἐκείνου in δι' ἐκείνου καὶ em. anonymi Americani
p. 191,23 πρῶτον εἶπεν in εἶπε πρῶτον em. anonymi Americani
p. 205,10 ἀπήλασε in ἀπηλλάγη em. anonymi Americani
p. 247,15 inseras: λίαν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐν ἐκείνῃ, ὅτε ὁ Κάδμος τὴν οἰκίαν
καταλιπὼν ἦλθεν ἐνταῦθα, δυστυχῇ ἀκτῖνα ἐφῆκας, ἀνέτειλας: — Mg
p. 279,20 pro πνεύοντος scribas πνεύοντας
-

M = codex Marcianus 471

T = codex Taurinensis B IV 13

AA¹ = codex Vaticanus 909 a duobus librariis scriptus

B = codex Parisinus 2713

littera g glossas interlineares, littera i scholia intermarginalia distinxi

V = codex Vaticanus 1345

G = codex Parisinus S. Genovevae 36

Q = codex Ambrosianus L 39 sup.

H = codex Hauniensis 3549

U = codex Vrbinas 140

W = codex Vindobonensis 119

asteriscis lacunas, punctis locos in codicibus detritos, crucibus corruptelas,
uncis quadratis quae eicienda, obliquis quae addenda uidebantur significavi.
de cruce initio posita cf. quae exposui p. VIII

in fragmentis comicis praeter Menandrum numeros Kockianos, in Hesiodeis
Rzachianos, in Antimacheis Schellenbergianos, in ceteris epicis Kinkelianos
adscripsi

ΓΕΝΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς υἱὸς ἐγένετο Μνησαρχίδου καπῆλου καὶ Κλει- 1
τοῦς λαχανοπώλιδος, Ἀθηναῖος. ἐγεννήθη δὲ ἐν Σαλαμῖνι ἐπὶ Καλλίου
ἄρχοντος κατὰ τὴν οὐ Ὀλυμπιάδα ὅτε ἐναυμάχησαν τοῖς Πέρσαις οἱ 5
Ἕλληνες.

Ἦσκησε δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν παγκράτιον, ἣ πυγμὴν, τοῦ πατρὸς 2
αὐτοῦ χρησμὸν λαβόντος ὅτι στεφανηφόρους ἀγῶνας νικήσει, καὶ φασιν
αὐτὸν Ἀθήνησι νικῆσαι· ἀναγνοὺς δὲ ἐπὶ τραγωδίαν ἐτράπη καὶ πολλὰ
προσεξεῦρε, προλόγους φυσιολογίας ῥητορείας ἀναγνωρισμοὺς, ὥς δὴ
ἀκουστῆς γενόμενος Ἀναξαγόρου καὶ Προδίκου καὶ Πρωταγόρου. δοκεῖ 10
(δὲ) αὐτῷ καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος [καὶ Μνησίλοχος] συμπεποιηκέναι
τινά, ὥς φησι Τηλεκλείδης [frg. 39. 40]. Ὑμνησίλοχος δὲ ἐκεῖνος

- 1 γένος εὐριπίδου H γένος εὐριπίδου καὶ βίος Q γ. κ. β. εὐ. V om. WU 2 ὁ
ποιητὴς om. H υἱὸς μὲν U μνησαρχίδου V μνηστάρχου Q μνησάρχου
HWU καὶ] μητρὸς δὲ U 2. 3 κλυτοῦς Q κλυτοῦς U κλ... H
3 Ἀθηναῖος] ἀ. μὲν QHW γένος ἀ. U καλλεῖ W Καλλιᾶδου Meursius
4 κατὰ—Ὀλυμπιάδα om. HW ζ U 6—8 ἦσκησε—νικῆσαι om. U
6 ἔσχ... H μὲν om. H 7 αὐτοῦ om. HW λαβόντες H
νικηφόρους HW 8 πολλὰ Nauck πολλοὺς VQHWU προσεξεῦρε VQWU
9 λόγους VQ καὶ φ. HU καὶ ῥ. U ὥς ῥ. W ἀναγνωρισμοὺς
om. HWU 9. 10 ὥς ἀνακουστῆς γενόμενος V γενόμενος ceteris omis-
sis H ἀκ... ὥς γενόμενος W ὥς ἀκουστῆς γ. U 10 πρωταγόρα VU
10. 11 δοκεῖ δὲ αὐτῷ] καὶ σωκράτους ἐταῖρος δὲ δοκεῖ αὐτῷ Q καὶ σωκράτους
ἑτερος δὲ δοκεῖ αὐτῷ U σωκράτης δὲ ἑτερος αὐτῷ δοκεῖ V καὶ σωκράτους ἐταῖρος
δοκεῖ δὲ αὐτῷ HW ὁ φιλόσοφος om. HWU μνησίλοχος H μνησοχός U
καὶ M. uncis inclusi secutus Elmsleium πεποιηκέναι V 12—p. 2,1 τινά
—Ἀργεῖον om. U ὥς—Ἀργεῖον om. HW 12 Μνησίλοχος ἐστ' ἐκεῖνος δὲ Din-
dorf ὁ Μνησίλοχος δ' ἐκεῖνοσὶ siue M. οὗτός ἐστιν δὲ Meineke

φρύγει τι δράμα καινόν Εὐριπίδου καὶ Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτί-
 θησιν.' οἱ δὲ τὰ μέλη αὐτῷ φασὶ Κηφισοφῶντα ποιεῖν, ἢ Τιμοκράτην
 Ἀργεῖον. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ζωγράφον γενέσθαι καὶ δεικνυσθαι αὐτοῦ
 5 πινάκια ἐν Μεγάροις· γενέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ πυρφόρον τοῦ Ζωστηρίου
 Ἀπόλλωνος. γεννηθῆναι δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ (ῃ) καὶ Ἑλλάνικον, ἐν ᾗ
 ἐνίκων τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν οἱ Ἕλληνες, ἄρξασθαι δὲ ἀγωνί-
 ζεσθαι γενόμενον ἐτῶν κς. μετέστη δὲ ἐν Μαγνησίᾳ καὶ προξενία ἐτι-
 μήθη καὶ ἀτελείᾳ. ἐκεῖθεν δὲ εἰς Μακεδονίαν παρὰ Ἀρχέλαον γενόμενος
 διέτριψε καὶ χαριζόμενος αὐτῷ δράμα ὁμωνύμως ἔγραψε καὶ μάλα ἔπραττε
 10 παρ' αὐτῷ, ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν διοικήσεων ἐγένετο. ἐλέγετο δὲ καὶ βαθὺν
 πώγωνα θρέψαι καὶ ἐπὶ τῆς ὄψεως φακοὺς ἐσχηκέναι. γυναῖκα δὲ γῆμαι
 πρώτην Μελιτώ, δευτέραν δὲ Χοιρίλην. καὶ υἱοὺς κατέλιπε τρεῖς, Μνησαρ-
 χίδην μὲν πρεσβύτατον ἔμπορον, δεύτερον δὲ Μνησίλοχον ὑποκριτὴν,
 νεώτατον δὲ Εὐριπίδην, ὃς ἐδίδαξε τοῦ πατρὸς ἑνὶα δράματα. ἤρξατο δὲ
 15 διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος Ὀλυμπιάδος πᾶ ἔτει ᾧ, πρῶτον δὲ ἐδίδαξε

1 φρύγει Dindorf φρύγειον VQ εὐριπίδῃ Q σωκράτου V τὰ φρύγανα V
 om. Q totum locum ita scribi vult ὁ M. δ' ἐκείνοσιν φρύγουσι (sive φρύγοντι)
 δράμα κ. Εὐριπίδῃ καὶ Σωκράτῃ τ. φ. ὁ. Fritzsche. cf. Diog. Laert. II 18 ἐδόκει
 δὲ συμποιεῖν Εὐριπίδῃ. ὅθεν Μνησίλοχος οὕτω φησὶ 'φρύγες ἐστὶ καινὸν δράμα
 τοῦτ' Εὐριπίδου ᾧ καὶ Σωκράτης τὰ φρύγανα ὑποτίθησι.' καὶ πάλιν 'Εὐριπίδης
 σωκρατογόμους'. καὶ Καλλίας Πεδήταις 'ἤδη σὺ σεμνὴ καὶ φρονεῖς (pro κατα-
 φρονεῖς Menagius) οὕτω μέγα. ἔξεστι γάρ μοι· Σωκράτης γὰρ αἴτιος'. Ἀριστοφάνης
 Νεφέλαις 'Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγωδίας ποιῶν τὰς περιλαλοῦσας οὕτως ἐστὶ τὰς
 σοφάς'. 2 αὐτῷ om. V ἰοφῶντα VQ σιοφῶντα G em. Welcker
 3 φασὶ δὲ τὸν εὐριπίδην καὶ ζωγράφον γεγονέναι HW φ. δὲ τινες τ. εὐ. κ. ζ. γε-
 γονέναι U 3—11 καὶ—ἐσχηκέναι om. U 3 αὐτοῦ] αὐτὸν W 4 πινά-
 κιον H πίναξ W 4—6 γενέσθαι—Ἕλληνες om. HW 5 ἑλλαννικόν G
 6 δὲ om. VHW 6. 7 ἀγωνίσασθαι V 7 γενόμενος HW ἐτῶν
 εἰκοσιεῖς GQ εἴκοσι καὶ ἕξ ἐτῶν H κς' ἐτῶν W 7—10 μετέστη—ἐγένετο
 om. HW 7 μαγνησίῳ Q προξένῳ VGQ em. Elmsley 8 ἀτελείᾳ Q
 δὲ om. V μακεδόνα V περὶ VQG 10 ἐγένετο om. G ἐλέγετο δὲ
 καὶ] λέγουσι δὲ αὐτὸν καὶ H λέγουσι δὲ τὸν τούτου πατέρα W 11 φακοὺς
 ἐπὶ τῆς ὄψεως HW δὲ] τέ HWU 11. 12 πρῶτον γῆμαι V γῆμαι πρῶ-
 τον HU 12 μελιτῶ G δεύτερον H δὲ om. HU χοιρίνην V χοι-
 ρίλῃν H χοιρίλλαν W χοιρίλλου U καταλιπεῖν WU 12. 13 μνησταρ-
 χίδην Q 13 μὲν om. Q πρεσβύτερον QHW πρῶτον VG em. Kirchhoff
 14 νεώτερος V νεώτερον GQHWU em. Nauck εὐριπίδῃ V δὲ Εὐρι-
 πίδῃ] μνησαρχίδου H οἱ ἐδίδαξαν HWU 14—p. 3,1 ἤρξατο—ἐγένετο
 om. HWU 15 Ὀλυμπιάδα Q κατὰ Ὀλυμπιάδα G ἔτει πρῶτῳ ante ὅτε
 collocant VQ om. G

τάς Πελοπιδάς, ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο. τὰ πάντα δ' ἦν αὐτοῦ δράματα
 Γβ, σφύζεται δὲ ὁη· τούτων νοθεύεται τρία, Τέννης 'Ραδάμανθους Πειρίθους.
 ἐτελεύτησε δὲ, ὥς φησι Φιλόχορος, ὑπὲρ τὰ ὅ ἔτη γεγονώς, ὡς δὲ 'Ερατο-
 σθένης, ὅε· καὶ ἐτάφη ἐν Μακεδονίᾳ· κενοτάφιον δὲ αὐτοῦ [ἐν] 'Αθήνησιν
 ἐγένετο καὶ ἐπίγραμμα ἐπεγέγραπτο Θουκυδίδου τοῦ ἱστοριογράφου ποιή- 5
 σαντος, ἧ Τιμοθέου τοῦ μελοποιού·

μνήμα μὲν 'Ελλάς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὅστέα δ' ἴσχει

γῆ Μακεδών, ἧπερ δέξατο τέρμα βίου.

πατρίς δ' 'Ελλάδος 'Ελλάς, 'Αθῆναι· πλεῖστα δὲ Μούσας

τέρψας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει. 10

φασὶ δὲ [καὶ] κεραυνωθῆναι ἀμφοτέρω μνημεῖα. λέγουσι δὲ καὶ Σοφοκλέα
 ἀκούσαντα ὅτι ἐτελεύτησεν, αὐτὸν μὲν ἱματίῳ φαιῷ προελθεῖν, τὸν δὲ χορὸν
 καὶ τοὺς ὑποκριτὰς ἀστεφανώτους εἰσαγαγεῖν ἐν τῷ προαγῶνι καὶ δακρυῶσαι
 τὸν δῆμον.

Εὐριπίδης Μνησαρχίδου 'Αθηναῖος. τοῦτον οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας 3
 ποιηταὶ ὡς λαχανοπώλιδος υἱὸν κωμωδοῦσι. γενέσθαι δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν
 αὐτὸν φασὶ ζωγράφον, σχολάσαντα δὲ 'Αρχελάῳ τῷ φυσικῷ καὶ 'Ανα-
 ξαγόρᾳ ἐπὶ τραγωδίαν ὁρμησά. ὅθεν καὶ πλέον τι φρονήσας εἰκότως
 περιίστατο τῶν πολλῶν, οὐδεμίαν φιλοτιμίαν περὶ τὰ θεάτρα ποιούμενος.
 διὸ τοσοῦτον αὐτὸν ἔβλαπτε τοῦτο ὅσον ὠφέλει τὸν Σοφοκλέα. ἐπέ- 20
 κειντο δὲ καὶ οἱ κωμικοὶ φθόνῳ αὐτὸν διασύροντες. ὑπεριδὼν δὲ πάντα

- 1 πελοπιδάς Q πλειάδας G αὐτῷ GQW 2 ἐννεμήκοντα καὶ δύο H
 εννηνήκοντα καὶ δύο W σώζεται—Πειρίθους om. U ἐβδομήκοντα
 ὀκτῶ H καὶ τούτων H νοθεύονται V Τέννης—Πειρίθους om.
 HW πυρίθους V 3 δὲ ὥς om. Q ἐβδομήκοντα H ὡς] ὁ H
 3. 4 ἄρατοςθένης V ἐρατοςθένης... ἐν μακεδονία ἐν μακεδονία W omisso
 ἐτάφη καὶ ἐν μακεδονία ἐτάφη GQ ἐτάφη δὲ ἐν μ. H 5 ἐπεγέγραπτο G
 δὲ γέγραπτο V γέγραπτο Q αὐτῷ ἐπιγέγραπται HWU 7 epigramma legitur
 Anth. Pal. VII 45 inscriptum Θουκυδίδου cf. Ath. V p. 187d μνήμα Anth.
 μὲν] δὲ G ἅπασα U ὅστέα] αὐτὸν U 8 μακεδόνων VGQHWU
 em. ex Anth. ἧ που περ VG ἧπερ Q ἧπερ H ἧπερ W ἧπερ U ἧ γάρ Anth.
 τῇ γάρ Jacobs Meineke δέξοιτο V ἐδέξατο τὸ Q τοῦ βίου VGQ
 9 πάτη V πάτη G πατέρες Q πᾶ HW 'Ελλάς om. QHWU πολλά VG
 πλεῖστος(ο ex α corr.) H πλεῖστας U Μούσας] γράψας VG Μούσαις Anth.
 10 τέρψας] μούσαις VG πλεῖστων VG ἔχειν Q 11—14 φασὶ—
 δῆμον om. QHWU 11 κεραυνῶ V 12 post φαιῷ add. ἦται πορφυρῷ G
 quae in margine habet V 13 προγῶνι V 15 μνησαρχίδης V
 18 τραγωδίας V em. Kirchhoff 20 τοσοῦτον] τοῦτον V em. Nauck
 21 καὶ om. V φθόνῳ] καὶ φόνῳ V em. Kirchhoff

εἰς Μακεδονίαν ἀπῆρε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα κἀνταῦθα ὀψιαίτερον ἀναλύων ὑπὸ βασιλικῶν ἐφθάρη κυνῶν. ἤρξατο δὲ διδάσκειν κατὰ τὴν πᾶ ὀλυμπιάδα ἐπὶ ἄρχοντος Καλλίου. πλάσματι δὲ μέσῳ χρησάμενος περιέγεγε τῇ ἐρμηνείᾳ ἄκρως εἰς ἀμφοτέρων χρώμενος ταῖς ἐπιχειρή-
 5 σεσι. καὶ τοῖς μέλεσιν ἐστὶν ἀμίμητος παραγκωνιζόμενος τοὺς μελοποιούς σχεδὸν πάντας, ἐν δὲ τοῖς ἀμοιβαίοις περισσὸς καὶ φορτικὸς καὶ ἐν τοῖς προλόγοις δὲ ὀχληρὸς, ῥητορικώτατος δὲ τῇ κατασκευῇ καὶ ποικίλος τῇ φράσει καὶ ἱκανὸς ἀνασκευάσαι τὰ εἰρημένα. τὰ πάντα δὲ ἦν αὐτοῦ δράματα 4β, σφίζεται δὲ αὐτοῦ δράματα 6ζ καὶ γ πρὸς τούτοις τὰ ἀντι-
 10 λεγόμενα, σατυρικά δὲ η, ἀντιλέγεται δὲ καὶ τούτων τὸ α. νίκας δὲ ἔσχε ε.

4 ἐτελεύτησε δὲ τὸν τρόπον τοῦτον. ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κώμη ἐστὶ καλουμένη Θρακῶν διὰ τό ποτε κατωκηκέναι ἐνταῦθα Θραῖκας. ἐν ταύτῃ ποτὲ τοῦ Ἀρχελάου Μολοτικῇ κύων ἦλθεν ἀποπλανηθεῖσα.
 15 ταύτην Θραῖκες, ὡς ἔθος, θύσαντες ἔφαγον. καὶ δὴ ὁ Ἀρχέλαος ἐζημίωσεν αὐτοὺς ταλάντῳ. ἐπεὶ οὖν οὐκ εἶχον, Εὐριπίδου ἐδεήθησαν ἀπολύσεως τυχεῖν δεηθέντος τοῦ βασιλέως. χρόνῳ δὲ ὕστερον Εὐριπίδης ἐν ἄλλῃ τινὶ πρὸ τῆς πόλεως ἡρέμει, Ἀρχελάου δὲ ἐπὶ κυνηγέσιον ἐξελ-
 20 θόντος, τῶν σκυλάκων ἀπολυθέντων ὑπὸ τῶν κυνηγῶν καὶ περιτυχόντων Εὐριπίδῃ, διεσπαράχθη καταβρωθεὶς ὁ ποιητής. ἦσαν δὲ ἔχγονοι οἱ σκύλακες τῆς ὑπὸ Θρακῶν ἀναιρεθείσης κυνός, ὅθεν καὶ παροιμία ἐστὶ παρὰ τοῖς Μακεδόσι 'κυνὸς δίκη'.

5 φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Σαλαμῖνι σπῆλαιον κατασκευάσαντα ἀναπνοὴν ἔχον

- 1 μακεδόνα V em. Kirchhoff 3 πδ V μέσον V em. Meineke 4 τῆς ἐρμηνείας V em. Meineke 5 μένεσιν V 10 ἀντιλέγει V em. Kirchhoff
 11 ἔχει ιε V 12 φασὶ δὲ τοῦτον τελευτῆσαι τὸν τρόπον τὸν εὐριπίδην U
 τοιουτοτρόπως H τῇ om. U δέ ἐστι H 13 θρακοῦ H ut uidetur
 θράκη U ἐνταῦθα] ἐν ταύτῃ G αὐτόθι HU 13. 14 εἰς ταύτην U
 14 ταύτῃ ποτὲ] ταυτ... H μολοτικῇ H αὐτομόλος U 15 ταύτην δὲ H δὴ ὁ] δ... H δὴ U 15. 16 ἐζημίωσεν—ταλάντῳ] ζημίαν ἐπήγαγεν
 αὐτοῖς ταλάντου U 16 αὐτοὺς—Εὐριπίδου] αὐτοῖς τάλαντον... οὖν... εὐρι-
 πίδην H 17 τυχεῖν ἀπολύσεως HU δεηθέντα H εὐριπίδου G
 18 ἡρεμοῦντος G 18. 19 ἐλθόντος H 19 καὶ τῶν σκυλάκων U
 ἀπολυθέντων—καὶ om. HU ἐπιτυχόντων H 20 διεσπαράχθη V ἐσπα-
 ράχθη HU ὁ ποιητής] καὶ ἀπέθανεν U ἔχγονοι om. H αἱ VHU
 21 σκύ V ἀναιρεθείς... ὅθεν H ἡ παροιμία G ἐστὶ] ἐπὶ G
 22 παρὰ τοῖς] τοῖς H ἐν U 23 ἀνασκευάσαντα W

εἰς τὴν θάλασσαν ἐκεῖσε διημερεύειν φεύγοντα τὸν ὄχλον. ὄθεν καὶ ἐκ
θαλάσσης λαμβάνει τὰς πλείους τῶν ὁμοιώσεων. σκυθρωπὸς δὲ καὶ
σύγνους καὶ αὐστηρὸς ἐφαίνεται καὶ μισογέλως, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης
αὐτὸν αἰτιᾶται ἑστρυφνὸς ἔμοιγε προσειπεῖν [Εὐριπίδης]. λέγουσι δὲ αὐτὸν
γῆμαντα τὴν Μνησιλόχου θυγατέρα Χοιρίλῃν καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν 5
αὐτῆς γράψαι πρῶτον τὸ δράμα τὸν Ἰππόλυτον, ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν
θριαμβεύει τῶν γυναικῶν, ἔπειτα δὲ αὐτὴν ἀποπέμψασθαι. λέγοντος δὲ
τοῦ γῆμαντος αὐτὴν ἑσφρονεῖ παρ' ἐμοί' ὁ δὲ στήνους εἰ' ἔφη εἰ [γυναῖκα]
δοκεῖς παρ' ᾧ μὲν αὐτὴν σφρονεῖν, παρ' ᾧ δὲ μή'. ἐπιγῆμαι δὲ
αὐτὸν δευτέραν, ἣν εὐρὼν ἀκολαστοτέραν προχειροτέρως εἰς τὴν κατὰ τῶν 10
γυναικῶν βλασφημίαν ἐθρασύνετο. αἱ δὲ γυναῖκες ἐβουλήθησαν αὐτὸν
κτεῖναι εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ γράφων διατέλει. διαβάλλεται
δὲ ὑπὸ φθόνου ὡς τὸν Κηφισοφῶντα εἶχε συμποιοῦντα αὐτῷ τὰς τραγω-
δίας. λέγει δὲ καὶ Ἑρμιππος [frg. 73^b] Διονύσιον τὸν Σικελίας τύραννον
μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Εὐριπίδου τάλαντον τοῖς κληρονόμοις αὐτοῦ πέμ- 15
ψαντα λαβεῖν τὸ ψαλτήριον καὶ τὴν δέλτον καὶ τὸ γραφεῖον, ἅπερ ἰδόντα
κελεῦσαι τοὺς φέροντας ἐν [τῷ] Μουσῶν ἱερῷ ἀναθεῖναι ἐπιγράψαντα
τοῖς αὐτοῦ (καὶ) Εὐριπίδου ὀνόμασι. διὸ καὶ ξενοφιλότατον κεκλησθαι
φασὶ διὰ τὸ μάλιστα ὑπὸ ξένων φιλεῖσθαι· ὑπὸ γὰρ Ἀθηναίων ἐφθο-
νεῖτο. μεираχίου δὲ τινος ἀπαιδευτοτέρου στόμα δυσῶδες ἔχειν ὑπὸ 20
φθόνου αὐτὸν εἰπόντος ἑυφῆμαι ἔφη μέλιτος καὶ Σειρήνων γλυκύτερον
στόμα'.

- 1 ἐκεῖ διημερεύοντα φεύγειν U 2 τοὺς πλείστους H 3 κατεφαίνεται U
post μισογέλως add. καὶ ἰσογροίης H καὶ μισογρόνης W 4 λέγουσι]
φασὶ U 5 χοιρίλλην HW χοιρίλλου U 6 πρώτων H πρότε-
ρον U τὸ δράμα πρότερον W τὸ om. H τὴν ἱππολύ-
την U 7 ἐθριάβευε H θριαβεύει U αὐτὴν om. W ἀπο-
πέμπεσθαι W 7—12 λέγοντος — διατέλει om. U 8 σφρονεῖν
HW 9 post μὲν rep. δοκεῖς W 13 κηφισοφῶντα U
ἔσχε U συμπονοῦντα H 14 λέγουσι WU ἑρμιππον WU
Διονύσιον om. WU 15 μετὰ δὲ τὴν W τοῦ om. U τά-
λαντα WU 16 ἰδὼν H 17 τοὺς om. WU τῷ τῶν Wester-
mann ἀναθεῖναι H 17—22 ἐπιγράψαντα — στόμα om. U
17 ἐπιγράψαι W 18 καὶ add. Kirchhoff φθονεῖται W 20 ἀπαι-
δεύτου W ἔχειν om. W 21 ὑπόντος H εὐφῆμαι] ἢ φήμη W
σειρήνος W

- 6 ἔσχωπτε δὲ τὰς γυναῖκας διὰ τῶν ποιημάτων δι' αἰτίαν τοιαύτην.
 εἶχεν οἰκογενὲς μειράκιον ὀνόματι Κηφισοφῶντα. πρὸς τοῦτον ἐφώρασε
 τὴν οἰκείαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀπέτρεπεν ἀμαρ-
 τάνειν· ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθε, κατέλιπεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα βουλομένου αὐτὴν
 5 ἔχειν τοῦ Κηφισοφῶντος. λέγει οὖν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης [frg. 580]
 'Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε, σὺ γὰρ συνέζης ὥς τὰ πόλλ' Εὐρι-
 πίδῃ καὶ συνεποίης † ὥς φησι καὶ τὴν μελωδίαν'. λέγουσι δὲ καὶ ὅτι
 αἱ γυναῖκες διὰ τοὺς φόγους, οὓς ἐποίει εἰς αὐτὰς διὰ τῶν ποιημάτων,
 τοῖς Θεσμοφορίοις ἐπέστησαν αὐτῷ βουλόμεναι ἀνελεῖν. ἐφείσαντο δὲ
 10 αὐτοῦ πρῶτον μὲν διὰ τὰς Μούσας, ἔπειτα δὲ βεβαιωσαμένου μηκέτι αὐτὰς
 κακῶς ἐρεῖν. ἐν γοῦν τῇ Μελανίππῃ [frg. 501] περὶ αὐτῶν τάδε φησί·
 'μάτην ἄρ' ἐς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν φόγος ψάλλει κενὸν τόξευμα καὶ κα-
 κῶς λέγει· αἱ δ' εἴς' ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω' καὶ τὰ ἐξῆς.
 οὕτω δὲ αὐτὸν Φιλήμων ἠγάπησεν ὥς τολμῆσαι περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον
 15 εἰπεῖν [frg. 40^a] 'εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες αἰσθησὶν εἶχον,
 ἄνδρες ὥς φασὶν τινες, ἀπηγέσμεν ἂν ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην'.

Ex A. Gellii Noctibus Atticis.

Notata quaedam de Euripidis poetae genere uita moribus deque eiusdem fine uitae.

- xv 20 Euripidi poetae matrem Theopompus [frg. 104] agrestia olera
 2 uendentem uictum quaesisse dicit. patri autem eius nato illo respon-
 sum est a Chaldaeis eum puerum, cum adoleuisset, uictorem in cer-
 3 taminibus fore: id ei puero fatum esse. pater interpretatus athleticam

1—16 horum loco habet U ἐν τοῖς ποιήμασι δὲ αὐτοῦ ὥς εἴρηται τὰς γυναῖκας
 ἔσχωπτε διὰ τὸ πεφωρᾶσθαι τὸν κισιφῶντα (corr. in κηφισοφῶντα al. m.) οἰκογενῇ
 ὄντα συνελθεῖν τῇ οἰκείᾳ γυναικὶ αἱ τὰ σκώμματα μὴ φέρουσαι ἀνελεῖν αὐτὸν ἔγνω-
 σαν ἔπειτα ἐφείσαντο αὐτοῦ πρῶτα μὲν διὰ τὰς μούσας ἔπειτα δὲ διὰ τὸ σονθέ-
 σθαι μηκέτι αὐταῖς πεφωρᾶσθαι κακῶς ἐροῦντα ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις φασὶ περιττὸν
 καὶ φορτικὸν εἶναι ἐν τοῖς προλόγοις ὀχληρὸν ῥητορικώτατον τῇ κατασκευῇ καὶ
 ποικίλον τῇ φράσει καὶ ἱκανὸν ἀνασκευάσαι τὰ εἰρημένα τῶν om. G
 τοιάνδε HW 2 κισσιφῶντα V κισιφῶντα G κησιφῶντα W item infra VGW
 τούτων H ἐφώρα H ἐφόρα W 3 ἰδίαν HW τὸ μὲν οὖν] καὶ
 τὸ μὲν HW ἀπέπρεπεν H 6 γὰρ συνέζης V δὲ συνέζης G ὥς] εἰς G
 7 ὥς om. V 8 αἱ om. VG 10 αὐταῖς VG 12 εἰς VG
 14 ὥς—εἰπεῖν] ὥς τολμῆσαντα αὐτὸν τοῦτο H ὥς τολμῆσαι τὴν αὐτὴν τοιαύτην W
 τοιοῦτον] τοῦ ὄντος G 15. 16 εἰ—Εὐριπίδην om. HW

debere esse roborato exercitatoque filii sui corpore Olympiam certaturum eum inter athletas pueros deduxit. ac primo quidem in certamen per ambiguam aetatem receptus non est, post Eleusino et Theseo certamine pugnavit et coronatus est. mox a corporis 4 cura ad excolendi animi studium transgressus auditor fuit physici Anaxagorae et Prodicī rhetoris, in morali autem philosophia Socratis. tragoediam scribere natus annos duodeuiginti adortus est. Philo- 5 chorus refert in insula Salamine speluncam esse taetram et horridam, quam nos uidimus, in qua Euripides tragoedias scriptitarit.

mulieres fere omnes in maiorem modum exosus fuisse dicitur 6 siue quod natura abhorruit a mulierum coitu siue quod duas simul uxores habuerat, cum id decreto ab Atheniensibus facto ius esset, quarum matrimonii pertaedeat. eius odii in mulieres Aristophanes 7 quoque meminit ἐν ταῖς προτέραις Θεσμοφοριαζούσαις [453 sq.] in his uersibus:

νῦν οὖν ἀπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω
τοῦτον καλέσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὖνεκα.
ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, ὁρᾷ κακὰ
ἅτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς.

Alexander autem Aetolus hos de Euripide uersus composuit: 8

ὁ δ' Ἀναξαγόρου τρώφιμος χαιῶ στριφνὸς μὲν ἔμοιγε προσειπεῖν
καὶ μισογέλως καὶ τωθάξειν οὐδὲ παρ' οἶνον μεμαθηκῶς,
ἀλλ' ὅ τι γράψαι, τοῦτ' ἂν μέλιτος καὶ Σειρήνων ἐτετεύχει.

is, cum in Macedonia apud Archelaum regem esset utereturque 9 eo rex familiariter, rediens nocte ab eius cena canibus a quodam aemulo immissis dilaceratus est et ex his uulneribus mors secuta est. sepulcrum autem eius et memoriam Macedones eo dignati 10 sunt honore ut in gloriae quoque loco praedicarent 'οὔποτε σὸν μνῆμα, Εὐρίπιδες, ὀλοιτό που' quod egregius poeta morte obita sepultus in eorum terra foret. quamobrem cum legati ad eos ab Atheniensibus missi petissent, ut ossa Athenas in terram illius patriam permitterent transferri, maximo consensu Macedones in ea re dene-ganda perstiterunt.

Ex Suida.

Εὐριπίδης Μνησάρχου, ἡ Μνησαρχίδου, καὶ Κλειτοῦς, οἱ φεύγοντες εἰς Βοιωτίαν μετώκησαν, εἶτα ἐν τῇ Ἀττικῇ. οὐκ ἀληθὲς δὲ ὡς λα-

χανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ γὰρ τῶν σφόδρα εὐγενῶν ἐτύγγανεν,
 ὥς ἀποδείκνυσι Φιλόχορος. ἐν δὲ τῇ διαβάσει Ξέρξου ἐκυφορεῖτο ὑπὸ
 τῆς μητρὸς καὶ ἐτέχθη καθ' ἣν ἡμέραν Ἕλληνες ἐτρέψαντο τοὺς Πέρ-
 σας. γέγονε δὲ τὰ πρῶτα ζωγράφος, εἶτα μαθητὴς Προδίκου μὲν ἐν
 5 τοῖς ῥητορικοῖς, Σωκράτους δὲ ἐν τοῖς ἠθικοῖς καὶ φιλοσόφοις. διήκουσε
 δὲ καὶ Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου, ἐπὶ τραγωδίαν δὲ ἐτράπη τὸν
 Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάντα κινδύνους δι' ἃπερ εἰσῆξε δόγματα. σκυ-
 θρωπὸς δὲ ἦν τὸ ἦθος καὶ ἀμειδῆς καὶ φεύγων τὰς συνουσίας, ὄθεν
 καὶ μισογύνης ἐδοξάσθη. ἔγρημε δὲ ὅμως πρώτην μὲν Χοιρίλην θυγα-
 10 τέρα Μνησιλόχου, ἐξ ἧς ἔσχε Μνησίλοχον καὶ Μνησαρχίδην καὶ Εὐρι-
 πίδην. ἀπωσάμενος δὲ ταύτην ἔσχε καὶ δευτέραν καὶ ταύτης ὁμοίως
 ἀκολάστου πειραθεῖς. ἀπάρας δὲ ἀπ' Ἀθηνῶν ἦλθε πρὸς Ἀρχέλαον
 τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων, παρ' ᾧ διῆγε τῆς ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς.
 ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ ἐπιβουλῆς Ἀρριβαίου τοῦ Μακεδόνος καὶ Κρατεῦα
 15 τοῦ Θετταλοῦ ποιητῶν ὄντων καὶ φθονησάντων αὐτῷ πεισάντων τε
 τὸν βασιλέως οἰκέτην τοῦνομα Λυσίμαχον δέκα μνῶν ἀγορασθέντα τοὺς
 βασιλέως οὓς αὐτὸς ἔτρεφε κύνας ἐπαφεῖναι αὐτῷ. οἱ δὲ ἰστόρησαν οὐχ
 ὑπὸ κυνῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν νύκτωρ διασπασθῆναι πορευόμενον ἄωρὶ
 πρὸς Κρατερόν τὸν ἐρώμενον Ἀρχελαίου· καὶ γὰρ σχεῖν αὐτὸν καὶ περὶ
 20 τοὺς τοιούτους ἔρωτας· οἱ δὲ πρὸς τὴν γαμετὴν Νικοδίκου τοῦ Ἀρε-
 θουσίου. ἔτη δὲ βιώναι αὐτὸν οἶε καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ ἐν Πέλλῃ μετα-
 χομίσαι τὸν βασιλέα. δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μὲν τινὰς † οἶε, κατὰ δὲ
 ἄλλους Γβ, σφύζονται δὲ † οζ. νίκας δὲ ἀνείλετο ε, τὰς μὲν τέσσαρας
 περιῶν, τὴν δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευτὴν ἐπιδειξαμένου τὸ δρᾶμα τοῦ
 25 ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ Εὐριπίδου. ἐπεδείξατο δὲ ὅλους ἐνιαυτοὺς † χβ καὶ
 τελευτᾷ ἐπὶ τῆς Γγ ὀλυμπιάδος.

8 τὸ ἦθος om. VBEMed.

9 χοιρίλλην E χοιρίνην cett.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΚΑΒΗΣ

† Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες εἰς τὴν ἀντιπέραν
 τῆς Τροάδος Χερρόνησον καθωρμίσθησαν, Ἀχιλλεὺς δὲ νυκτὸς ὁραθεὶς
 σφάγιον ἦται μίαν τῶν θυγατέρων τοῦ Πριάμου. οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες
 τιμῶντες τὸν ἥρωα Πολυξένην ἀποσπάσαντες Ἑκάβης ἐσφαγίασαν. Πο- 5
 λυμήστωρ δὲ ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς ἕνα τῶν Πριαμιδῶν Πολύδωρον
 ἐσφαξεν. εἰλήφει δὲ τοῦτον παρὰ τοῦ Πριάμου ὁ Πολυμήστωρ ἐν παρα-
 καταθήκῃ μετὰ χρημάτων. ἀλούσης δὲ τῆς πόλεως κατασχεῖν αὐτοῦ
 βουλόμενος τὸν πλοῦτον φονεύειν ὥρμησεν καὶ φιλίας δυστυχούσης ὀλι-
 γώρησεν. ἐκριφέντος δὲ τοῦ σώματος εἰς τὴν θάλασσαν κλύδων πρὸς 10
 τὰς τῶν αἰχμαλωτῶν σκηνὰς αὐτὸν ἐξέβαλεν. Ἑκάβη δὲ τὸν νεκρὸν
 θεασαμένη ἐπέγνω, κοινωσαμένη δὲ τὴν γνώμην Ἀγαμέμνονι Πολυμή-
 στορα σὺν ταῖς παισὶν αὐτοῦ ὡς ἑαυτὴν μετεπέμψατο κρύπτουσα τὸ γε-
 γονός ὡς ἵνα θησαυροὺς ἐν Ἰλίῳ μὴνύσῃ αὐτῷ. παραγενομένων οὖν τοὺς
 μὲν υἱοὺς ἐσφαξεν, αὐτὸν δὲ τῆς ὁράσεως ἐστέρησεν. ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλ- 15
 λήνων λέγουσα τὸν κατήγορον ἐνίκησεν. ἐκρίθη γὰρ οὐκ ἄρξαι ὁμότη-
 τος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα.

2 μὲν om. Z τὰ ἀντίπερα VY 3 τῆς om. Q χερρονήσου Y καθώρ-
 μισαν Y ὁρασθεὶς Z 4 σφαγῆναι ἡξίου Q ἦτοι Y πριάμου θυγατέρων Q
 θυγατέρων πριάμου Y οὖν om. Y Ἕλληνες] ἄνδρες Q 5 ἥρωα] ἀχιλλέα V
 ἀποσπάσαντες om. Z ἐκάβης θυγατέρα Z 6 δὲ om. Z ὁ om. YZ 7 κα-
 τέσφαξεν Q δὲ om. V 7. 8 εἰς παρακαταθήκην QY 8 αὐτοῦ om. Z
 8. 9 αὐτοῦ—πλοῦτον] τὸν χρυσὸν βουλευόμενος τοῦ Y 9 post πλοῦτον ins.
 αὐτός Z φονεύειν τὸν παῖδα Y δυστυχούς Q ὁ δούστηνος Y 9. 10 ὀλιγώ-
 ρησεν YZ 10 τὴν om. Z τὸ κλυδώνιον Q 11 αἰχμαλώτων Y αὐτὸν
 om. Z 12. 13 πολυμήστωρ V 13 πρὸς αὐτὴν Y μεταπεμψαμένη V κρύ-
 ψασα Y 14 ὡς ἵνα] ἵνα V παραγενομένω VQ παραγενομένου Z post δὲ
 ins. πρὸς τὴν ἐκάβην ἐσφαξε Z 15 μὲν om. YZ post υἱοὺς ins. πολυμήστο-
 ρος Y αὐτοῦ Z κατέσφαξεν Q ἀπέσφαξεν Y om. Z αὐτὸν] ἐκεῖνον Z τῶν
 ὀφθαλμῶν Q 16 γὰρ] δὲ Z ἄρξαι V ἄρχειν QYZ 16. 17 ὁμοτάτως Z
 17 ἀλλ' om. VZ τὸν om. VY in fine add. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος
 ὑπόκειται ἐν γῇ ἀντιπέρα τροίας τῆς χερρονήσου· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν
 αἰχμαλωτῶν· προλογίζει δὲ εἰδῶλον πολυδώρου: — Y

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΕΚΑΒΗΝ

1 προλογίζει Πολύδωρος Ἐκάβης ὦν γνήσιος παῖς, ὃν Πολυμήστωρ
 ὁ τῆς Θράκης βασιλεὺς ἀνεῖλεν. τὴν δὲ Ἐκάβην * * Δύμαντος
 [Π 718], οἱ πολλοὶ δὲ Κισσέως. ἔνιοι δὲ γράφουσιν Ἐκάβης παῖς
 5 γεγὼς τῆς Κισσίας καὶ στοχάζονται ἀπὸ γένους τινὸς τῆς Φρυγίας
 ἢ κώμης οὕτως αὐτὴν προσαγορεύεσθαι, ὥς καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς
 Ἀσκληπιάδην ἐπιστολῇ [FHG IV p. 648^a]. τὰ περὶ τὴν Πολυξένην
 ἔστι καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ εὐρεῖν: — M

γράφεται καὶ σκότους: — Mⁱ

10 † * * * * ἀποροῦσι * * * * πάντως ἀσώματον, ὃ ἔστι
 πνεῦμα μᾶλλον, τὸ δὲ πνεῦμα δηλαδὴ ἡ ψυχὴ· ἀεικίνητος γάρ ἔστι
 καὶ φάνσιν οὐκ οἶδε. διὰ τοῦτο * * * * ἔστι δηλωτικόν, τὸ
 δὲ ἦκω κινήσεως, εἰκότως οὕτως ἐφθέγγατο. ἕτεροι δὲ φασιν ὅτι οὐκ
 οἶδεν <τὸ> ἦκον, ἀλλὰ ἰκόμην μᾶλλον καὶ * * * * ἦκω. ἔστι

2 ὃν Cobet ὁ M

3 cf. Serv. in Aen. VII 320 Hygin. 91. 111. 243. 249

Ἵομηρος add. Dindorf

5 κισσίας Marc. 469 κισσέως M

6 προσηγορεῖ-

σθαι Marc. 469

7 τὴν Πολυξένην Cobet τὴν ξένην M τῇ πολυξένη Marc.

469 8 in fine add. καὶ περὶ πολυξένην M ἐν δὲ πολυξένη Marc. 469 10 in

primis duabus lineis marginis superioris tertiaeque initio nihil certi nisi has

litteras legere mihi uisus sum: ἀποροῦσι ποιη^τ ἦκ εἰ

γάρ πολυ^{δε} | . . . τῇ ζω πολυ^{δε} οὕτω μετὰ τὴν
 τελευτὴν ἦλθεν <οὐ>κ ἦν | πάντως κτλ. 12 φάνσιν]

στάσιν Dindorf φασιν A ut uidetur

suppleuerim ἐπειδὴ συστάσεως τὸ ἦκον

14 suppleuerim ἀντὶ τούτου τὸ

de eadem re disputatur duobus scholiis co-

γὰρ καὶ τῶν ῥητόρων ἴδιον, μάλιστα δὲ τῶν Ἀττικῶν τὸ τοῦ παρ(φ)η-
μένους) χρόνους ἐκφέρειν διὰ ἐνεστιώτων καὶ ἀνάπαλιν: — A

† * * Πολύδωρος ὁ γεγωνὶς παῖς Ἑκάβης τῆς θυγατρὸς τοῦ Κισσέως
καὶ τοῦ Πριάμου λιπὼν τὸν κευθμῶνα καὶ τὰς πύλας τοῦ σκότου, ὅπου,
εἰς κευθμῶνα δηλονότι· κευθμῶν δὲ λέγεται ὁ κατώτατος τόπος παρὰ 5
τὸ κεύθω, τὸ κρύπτω· κεχ(ω)ρισμένως δι(α)γείναι ὁ Ἄιδης τῶν λοιπῶν
θεῶν, (τῆς Π)ερσεφόνης, τοῦ Πλούτωνος καὶ τῶν ἄλλων: — A

2 ὅπου: — M^s

3 Ἑκάβης παῖς γεγῶς (τῆς Κισσέως) Πριάμου: Φερεκύδης
[FHG iv p. 639^a] γράφει οὕτως· Πρίαμος δὲ ὁ Λαομέδοντος γαμεῖ Ἑκάβην 10
τὴν Δύμαντος τοῦ Ἠιονέως τοῦ Πρωτέως, ἣ Σαγγαρίου τοῦ ποταμοῦ,
καὶ νηίδος νόμφης Εὐαγόρας. Γλαυκίππην δ' ἔνιοι τὴν Ξάνθου τῆς
Ἑκάβης παρέδοσαν μητέρα. Νίκανδρος δὲ Εὐριπίδῃ συνδραμῶν τὴν
Ἑκάβην φησὶ Κισσέως [frg. 62].

ἐνθ' Ἑκάβῃ Κισσηίς, ὅτ' ἐν πυρὶ δέρκετο πάτρην

15

καὶ πόσιν ἐλκηθεῖσα παρασπαίροντα θυηλαῖς,

εἰς ἄλλα ποσσὶν ὄρουσε καὶ ἦν ἡλλάξατο μορφὴν

γρήμον Ὑρκανίδεσσιν ἐειδομένη σκυλάκεσσιν: — M

Ἑκάβης παῖς γεγῶς (τῆς) Κισσέως: τὰ περὶ τῆς Ἑκάβης

dicis Vaticani 1345: ἦκω: τὸ ἦκω σχῆμα τῶν ἀττικῶν οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ
εἰπεῖν ἦκον ἦκω λέγουσιν διςσῶς δὲ τὸ ἦκω συντάσσεται καὶ ἦκω καὶ ἦκον κυρίως
δὲ ἦκω διότι ἐὰν εἴπεν ἦκον ἔμελλε δηλοῦν τὸν πολὺδωρον ζῶντα καὶ ἐκεῖσε ἰστά-
μενον καὶ λέγων τὰ ῥήματα ἃ ἐλάλει ἀφανῶς ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐφονεύθη ὡς μαν-
θάνομεν καὶ οὐκ ἦν ζῶν ἀλλὰ τὸ εἶδωλον αὐτοῦ τὸ δὲ εἶδωλον ἐνὶ ὡς φάντασμα
οἶονεῖ ὄνειρον τὸ δὲ ὄνειρον οὐ συνίσταται ἀλλ' ἐνὶ συντόμῳ διαλυόμενον: — καὶ
διατί εἴπεν ἦκω οἶονεῖ ἔρχομαι τὸ γὰρ ἦκον ἐπὶ συνισταμένου τινός δηλοῦται πράγ-
ματος καθὼς λέγομεν ἐγὼ κατελθὼν εἰς τὸν αἰγιαλὸν καὶ ἀποστραφεὶς ἦκον ἰδοῦ
πάρειμι τὸ δὲ ἦκω ἐπὶ κινουμένου καὶ οὐκ ὄντος οὐδὲ συνισταμένου πράγματος ση-
μαίνεται καθὼς καὶ ἐνταῦθα λέλεκται σφαγεῖς γὰρ ὁ πολὺδωρος λέγει ἦκω ἀντὶ
τοῦ ἔρχομαι τὸ δὲ ἦκω οὐ δηλοῖ συνιστάμενόν τι καὶ οὐσιωδῶς ἔχον τὴν οἰκείαν
σύστασιν: — praeterea cf. Thom. M. p. 170,6 3 pauca verba detrita

9 Tzetz. exeg. in Il. p. 38,12 cf. schol. V ad II 718. Apollod. III 12,5, 2

10 ὁ om. M 11 ἰονέως M ἦ — ποταμοῦ] aut aliunde interpolata aut
ex eis quae olim sequebantur falso loco inserta 13 παρέδοσαν Cobet πά-

ριδος ἂν M 16 ἐλκηθεῖσαν M em. Cobet θυηλαῖς M em. Cobet

17 ποσσὶν ὄρουσεν M em. Cobet ἀντηλλάξατο Hermann Phil. 2 p. 134

18 ὕρκανίδεσσιν ἐειδομένον M Ὑρκανίδεσσιν ἐειδομένην Hermann Ὑρκανίδεσσι δ' ἐει-
δομένη O. Schneider σκυλάκεσσιν M 19 ante τὰ περὶ τῆς E. tituli uice

περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς ἐκάβης add. A. quae secuntur, partem detrita sunt in A

διαφόρως ἱστόρηται. Φιλόχορος μὲν γὰρ ἐν τῇ περὶ τραγωιδιῶν συγ-
 γράμματι [FHG iv p. 648^a] Χοιρίλην αὐτὴν φησι καλεῖσθαι, ἴσως δὲ
 διὰ τὸ πολὺπαιδα γεγενῆσθαι· ἡ γὰρ χοῖρος πολλὰ τίκτει, καὶ ἐν τοῖς
 Ὀρφικοῖς οἱ χοῖροι ἐκάβαι προσαγορεύονται. οἱ δὲ λοιποὶ τῇ κυρίῳ
 5 αὐτὴν ὀνόματι προσηγόρευσαν. πολλάκις δὲ ὁ Εὐριπίδης αὐτοσχεδιάζει
 ἐν ταῖς γενεαλογίαις, ὥς καὶ ἑαυτῷ ἐνίοτε ἐναντία λέγειν, καὶ νῦν Κισ-
 σέως ἔφη θυγατέρα τὴν Ἐκάβην μετενεγκὼν τὸν πατέρα Θεανοῦς, περὶ
 οὗ φησιν Ὅμηρος [Λ 223]. 'Κισσῆς τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν
 ἐόντα μητροπάτωρ, δὲ τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηον': — MA

10 γράφεται τῆς Κισσίας· καὶ ὑπονοοῦσιν ἀπὸ γενεᾶς τινος Φρυγίας
 εἰρησθαι ἢ ἀπὸ κώμης, ὥς Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἀσκληπιάδην ἐπι-
 στολῇ: — MA

τὸ ἐξῆς· ἦκω Πολύδωρος ὁ παῖς Ἐκάβης τῆς Κισσέως: — MA

ἐνιοι Ἡετίωνος καὶ Ἰπποδόης τῆς Ἐριχθονίου Κισσέα φασὶ γενέσθαι,
 15 οὗ καὶ Τηλεκλείας τῆς Ἰλίου Ἐκάβην καὶ Θεανῶ: — M

τὸ χ, ὅτι ἰδίως Κισσέως φησὶ τὴν Ἐκάβην Ὀμήρου Δύμαντος αὐ-
 τὴν εἰρηκότος [Π 718]. 'αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος': — M

4 † (ὅς μ') ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν: ὅστις, πατήρ μου, ἐπεὶ κίν-
 δυνος ἔσχεν, ἤγουν ἐκράτησε, δορὶ (πεσεῖν Ἑλληνικῶ) τὴν Φρυγῶν πόλιν,
 20 φοβηθεὶς (μὴ σ)φαγῇ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὑπεξέπεμψε Τρωικῆς χθονὸς
 (τουτέστιν) ἀπὸ Τρωικῆς γῆς ἔπεμψέ με, πρὸς δώματα τοῦ Θρηικίου,
 ἦτοι τοῦ Θρακικοῦ, φίλου, τοῦ Πολυμήστορος. τὸ δὲ ξένου ἐν εἰρω(νείᾳ)
 φησὶν· ὅστις, Πολυμήστωρ, σπείρει, ἀντὶ τοῦ δι(οικεῖ) * * τὴν ἀρίστην
 Χερρονησίαν χώραν. τὸ δὲ πλάκα ἀντὶ τοῦ Χ(ερρονήσου) εἶπεν· ἐκάλεσε
 25 δὲ αὐτὴν πλάκα ἢ διὰ τὸ τραχὺ ἢ διὰ τὸ (ψυ)χρὸν καὶ χιονῶδες: — A

4 τὸ χ, ὅτι οἱ νεώτεροι συγχέουσι Φρυγίαν καὶ Τροίαν, Ὅμηρος
 δὲ διαιρεῖ: — M

1. 2 συγγράμματι] συγγράμματι γράφων Marc. 469 συγγράφων M 2 κεκλησθαι
 φησὶν Marc. 469 δὲ om. Marc. 469 3 ἐν om. A 4 φορβικοῖς A
 5 αὐτοσχεδιάζειν M σχεδιάζει Marc. 469 de A non constat 7. 8 περὶ οὗ om. M
 9 μητροπάτωρ om. M 10 multa detrita in A κισσέως MA 12 pergitur
 ὁ δὲ ὁμηρος δύμαντος αὐτὴν γὰρ περὶ τινος αὐτοκασίγνητος ἐκάβης υἱὸς
 . . . A cf. lin. 16 et 17 denique haec rudera in A leguntur: προφέρει ὁ εὐρι-
 πίδης κισσέως διὰ τὸ μὴ· πόντ ἐκάβην . . . θυγατέρα τοῦ δύμαντος ἐπεὶ
 δ' ὁ δῶμας ἔσχε θυγατέρα καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ἐκάβην oleum operamque sit
 perdentis Byzantinorum istas sordes in integrum restituere 13 ἄλλως add. A
 14. 15 scholio quod praecedit adi. M cf. schol. Π 718 κισσέα Vat. 1345
 κισσέως M 15 οὗ Vat. 1345 οὕτως M ἰλίου M 16. 17 cf. Aristonic. ad Π 718

5 μοῖρα: — M^s

8 πλάκα: χώραν· ἡ δυσγενὴς ὢν πλουσίαν ἀροῖ πλάκα [Eur. frg. 662]. περιφραστικῶς τὴν Χερρόνησον. ἡ ἀν * ἡ δὲ Χερρόνησος πόλις Θράκης, ἣς ἐβασίλευε Πολυμήτωρ: — M

9 † τὸν φίλιππον λαὸν, τὸν φιλοῦντα ἱππάζεσθαι, εὐθύνων καὶ ὁ ἄγων ἐν τῷ δορί: — A

σπεῖρει φίλιππον: οὐκ ἀλόγως. βαρβάρους γὰρ ὄντας αὐτοὺς τῇ διὰ ξίφους ἀπειλῇ ὑπέτασεν: — MA

διοικεῖ: — M^s

ἀντὶ τοῦ ἱππικόν: — M^s

10

παρορμῶν ἐπὶ πόλεμον: — M^s

12 ἐνδεια περιοδίας: — M^s

13 μικρότατος δ' ἤμην: — M^s

ἦν ἀντὶ τοῦ ἤμην φησίν. ἔστιν Ἀττικόν: — M^s

νεώτατος δ' ἦν: ἀντὶ τοῦ ἤμην φησίν. Ἀττικῶς δὲ ἦν. καὶ 15 χωρὶς δὲ τοῦ ν ἦ, ἀντὶ τοῦ ἔα. οὕτω Δίδυμος. ἐν μέντοι τοῖς ἀντιγράφοις ἦν φέρεται καὶ κοινὴ ἀνάγνωσις ἦν: — Vat. 1345

† νεώτατος δ' ἦν Πριαμιδῶν· ὅπερ, τὸ εἶναί με νεώτερον πάντων μου τῶν ἀδελφῶν καὶ μικρόν τὴν ἡλικίαν, ἐξέπεμψε με ἀπὸ τοῦ Ἰλίου. οὐ γὰρ ἠδυνάμην ὅπλα φέρειν καὶ πολεμεῖν, ἵνα εἰμὶ ἐν πο- 20 λέμῳ: — A

15 † <καλῶς >προφέρει ὁ Εὐριπίδης οὕτ' ἔγχος· ὅπλα γὰρ λέγεται τὰ ἔργα <πασ>ῶν τεχν(ῶν) <πολεμικῶν>· ἀρτίως δὲ * * ἀλλὰ τινὸς <τέ>-χν(ης), προέφερε τὸ οὕτ' ἔγχος. ἔγχος γὰρ οὐκ ἐστὶν ἄλλη τέχνη ἀλλ' ἡ ἡ στρατιωτική: — A

25

δυνατὸς ἤμην: — M^s

16 † ἕως μὲν οὖν γῆς: ἕωςπερ οὖν τῆς Τρωικῆς γῆς τὰ ὀρίσματα ἔκειντο ὀρθὰ καὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως ἴσταντο καὶ ἄθραυστα ἦν καὶ ὁ Ἐκτωρ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς ὑπύχει ἐν τῷ πολέμῳ, ἕως τότε ἠρξόμην καλῶς παρὰ τοῦ Πολυμήστορος ὥσπερ τις πτόρθος. πτόρθον γὰρ αὐτὸν 30 ἐκάλεσε διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας. πτόρθος γὰρ ὁ κλάδος λέγεται: — A

3 num Ἀντιανδρον supplendum? cf. Verg. Aen. III 6 Serv. ad Aen. III 6. 15

7 post ἀλόγως add. ἀλλὰ τραγικῶς τὸ εὐθύνων δορί A post αὐτοὺς add. καὶ

ἀνυποτάκτους A 8 ἀπειλῇ ὁ.] οἰκονομία αὐτοὺς ὑπέταττεν A 14 φησίν

post Ἀττικόν coll. M^s 15 φησίν post δὲ coll. Vat. 1345 16 ν ἦ Din-

dorf ἦν ἡ Vat. 1345

ἀντὶ τοῦ τὰ τείχη: — M^s

19 πατρώφ φίλφ: — M^s

20 τροφαῖσιν ὥς τις πτόρθος: διὰ τούτου τὸ νέον τῆς ἡλικίας καὶ τὸ ἄβρὸν τῆς τροφῆς ὑποσημαίνει. ζῶντος γὰρ Πριάμου πολυτελῶς ἀνετρέφετο ὑπὸ τοῦ Πολυμήστορος ὁ Πολύδωρος. (ἀλούσης δὲ τῆς Τροίας καὶ) τελευτήσαντος Ἑκτορος καὶ Πριάμου, ἀπ(έκτεινεν αὐτὸν, ἵνα κερδάνῃ τὰ χρήμ)ατα: — MA

21 † ἐπεὶ δὲ Τροία: ἐπεὶ δὲ ἡ Τροία ἀπώλετο καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ Ἑκτορος, περιφραστικῶς αὐτὸς ὁ Ἑκτωρ, καὶ ἡ πατρικὴ ἐστία κατε-
10 σκάφη αὐτός τε ὁ πατήρ μου πρὸς τῷ θεοδμήτῳ ναῷ πιτνεῖ, ἀντὶ τοῦ πίπτει κεῖται, σφαγεῖς ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀχιλλέως, τοῦ Νεοπτολέμου, κτείνει με ὁ Πολυμήστωρ τὸν ταλαίπωρον χάριν τοῦ χρυσοῦ. θεόδμητον δὲ βωμὸν εἶπε τὸν ὑπὸ θεῶν οἰκοδομηθέντα Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλ-
15 λωνος. μυθεύεται γὰρ ὅτι τὸν Δία τῆς βασιλείας κρατήσαντα καὶ αὐθα-
δεῖα χρώμενον ἐβουλεύσαντο οἱ ἄλλοι θεοὶ ῥῖψαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. μαθοῦσα δὲ (τοῦτο) ἡ Θέτις παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Νηρέως ἀνήγγειλεν τῷ Διὶ τὴν ἐπιβουλήν. ὁ δὲ τοὺς μὲν (ἄλλους) θεοὺς ἄλλως ἐτιμωρή-
σατο. Ἀπόλλωνα δὲ (καὶ Ποσ)ειδῶνα πέμπει πρὸς Λαομέδοντα * * * Ποσειδῶνος καὶ (Ἀπόλλωνος) κ)τίζεται ὁ ναός: — A

20 21 Ἑκτορός τ' ἀπόλλυται (ψυχή: τὸ αἷμα νῦν) ψυχὴν φησι. πολλοὶ γὰρ οὕτως ἐδόξασαν, αἷμα εἶναι τὴν ψυχὴν, ὡς καὶ Ὅμηρος [Ξ 518]: 'ψυχὴ (δὲ κατ') οὐταμένην ὠτειλὴν ἔσσυτ' ἐπει(γομένη: τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψεν'. ἔνιοι δὲ περιφραστικῶς τὸν Ἑκτορά φασι): — M

25 † τὸ αἷμα λέγει ψυχὴν, ἐπεὶ ἡ ψυχὴ ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ φύχω τὸ ζωογονῶ, τὸ ζωογονοῦν τὸ σῶμα. ἐπεὶ δὲ ἐκχυθέντος τοῦ αἵματος τὸ σῶμα μένει νεκρὸν, καλῶς λοιπὸν ἀπεφήνατο ψυχὴν τὸ αἷμα: — A

23 ὁ πατήρ: — M^s

30 γράφεται πρὸς θεοδμήτῳ: — Mⁱ

† θεοδμήτῳ: ὁ Πρίαμος καταφυγὼν εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς ἐφρονεύθη παρὰ τοῦ Νεοπτολέμου· διὸ καὶ μαιφόνος ἐκλήθη ὡς ἀνομήσας: — A

3 locos in M detritos suppleni ex A et Vat. 1345

διὰ] ἐκ A

5 ὁ π.

ὑπὸ τοῦ π. A

5—7 ἀλούσης—χρήματα om. A

6 πρίαμος M τῶν

περὶ πρίαμον Vat. 1345

8 ἀπώλετο Dindorf ἀπολέσθαι A

20 suppleni

ex Vat. 1345

25 ἐτυμολογεῖται] τὸ αἷμα ὁμολογεῖται A

πιτνεῖ: λέγεται ὅτι τὸν Πρίαμον καταφυγόντα εἰς βωμὸν τοῦ Ἑρκείου Διὸς ἐπιδιώξας ὁ Νεοπτόλεμος ἀνεῖλε. διὸ καὶ μισαιφόνον αὐτὸν εἶπεν· ἐσώζοντο γὰρ οἱ καταφυγόντες ἐν ἱερῷ ἢ βωμῷ ἰκέται: — MA

24 ἐκ μισαιφόνου εἶπε <καλῶς· ἡσέβησε γὰρ περὶ τὸ κοινὸν πρὸς τῷ βωμῷ> ἀνελὼν τὸν Πρίαμον: — M 5

26 ξένος πατρῷος: ἐν ἤθει καὶ εἰρωνείᾳ εἶπεν ὁ πατρικός <μου φίλος> κατ' ἀντίφρασιν: — M

† ξένος πατρῷος: ἐν εἰρωνείᾳ εἶπε ξένος πατρῷος, ἦτοι ὁ πατρικός μου φίλος, κατὰ ἀντίφρασιν, ὥς ἀποκαλεῖ ὁ Ὅμηρος κύνας ἀργοὺς τοὺς ταχυτάτους: — A 10

27 ἀφῆκεν: — M^s

28 ἐν τῇ κινήσει καὶ ταραχῇ τοῦ πόντου: — M^s

29 πολλοῖς διαύλοις: δίαυλα λέγονται κύματα ἐξερχόμενα καὶ πάλιν εἰσερχόμενα. διαύλοις οὖν ταῖς παλιρροίαις τῶν κυμάτων. δίαυλοι δὲ τὰ ἐνθεν καὶ ἐκεῖθεν τοῦ ἵππικοῦ. ἀπὸ μεταφορᾶς οὖν εἴρη- 15
ται, πρὸς δ καὶ τὸ χ. <τὸ χ> πρὸς τὴν διαφοράν. κυρίως γὰρ διαύ-
λους δρόμους ἀπελθεῖν καὶ ἐλθεῖν. οἷον παλινδρομίαις πολλαῖς ἐν τῇ θα-
λάττῃ κεχρημένος, τουτέστιν· ἐνταῦθα κάκεισε ὑπὸ τῶν κυμάτων φορού-
μενος καὶ πολλοὺς σταδίους τῇ βίᾳ τῶν κυμάτων ἀνύσας: — MA

30 ὑπὲρ μητρὸς φίλης: ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τῆς μητρὸς, ὅ ἐστιν· 20
ὄναρ αὐτῇ φαίνομαι: — MA

ἄλλως: ὕπερθεν, φησὶ, τῆς μητρὸς ὁρμῷ τὸ σῶμα καταλιπὼν, οἷον φάντασμα ποιήσας, ἐπὶ ᾧ ἡμέρας μετεωριζόμενος, ὅσας ἔχει καὶ ἡ ἐμὴ μήτηρ ἐν τῇ Χερρονήσῳ. ὥς τριῶν ἡμερῶν οὔσης τῆς Ἑκάβης ἐκαῖσε: — MA 25

31 καταλείψας τὸ ἐμὸν σῶμα ἔρχομαι εἰδωλον: — M^s

1 λέγεται] λέγει γὰρ A τὸν βωμὸν A 3 ὠνόμασεν A ἐσώζοντο—
ἰκέται] οἱ γὰρ καταφυγόντες ἐν ἱερῷ βωμῷ ἐσώζοντο A καταφεύγοντες M
4. 5 suppleui ex Vat. 1345 13 14 δίαυλα—οὖν hic om. A 14 ταῖς τῶν
ὕδατων καὶ κυμάτων παλιρροίαις A 15 post ἵππικοῦ scholion claudit et omissis
uerbis ἀπὸ—διαφοράν pergīt ἄλλως· δίαυλοι λέγονται κύματα εἰσερχόμενα καὶ ἐξερ-
χόμενα πάλιν A 16 γὰρ] δὲ A 16. 17 διαύλους δρομεῖς Laur. XXXI 6
δίαυλος δρόμος M δίαυλον δρόμον A 17. 18 οἷον—κεχρημένος om. A
18 κάκει A 18. 19 φερόμενος A 19 τῇ—ἀνύσας] τῶν κυμάτων A
21 ἐπιφαίνομαι A 22 pauca detrita in A ἄλλως om. scholion cum eo
quod praecedat coni. M ἔμπροσθεν M ὁρμᾶ M 23 ᾧ] γῇ M
de A non constat 24 τρεῖς ἡμέρας A 25 ἐκαῖ A

32 τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος: ἀφ' οὗ τέθνηκε τρι-
ταῖός φησιν εἶναι. τοσοῦτον δὲ χρόνον καὶ ἡ Ἑκάβη παραβαλοῦσα ἦν
ἐν Χερρονήσῳ. ἤδη τρίτην ἡμέραν ἔχων καὶ φερόμενος ἐν τῇ θα-
λάσῃ. μαθὼν γὰρ ὁ Πολυμήστωρ ἐκεῖσε τοὺς Ἕλληνας ἐλθόντας
5 φοβούμενος μὴ ἀπαιτηθῇ τὰ χρήματα, ἔσφαξε τὸν Πολύδωρον καὶ ἔρρι-
ψεν εἰς τὴν θάλασσαν. τρίτην γὰρ εἶχον ἡμέραν οἱ Ἕλληνες
ἐκεῖσε: — MA

ἄλλως: ἐπειδὴ τρεῖς ἡμέρας εἶχον οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ Χερρονήσῳ,
τοσαύτας ὥσας εἶχεν ἀποσφαγεῖς ὁ Πολύδωρος: — MA

10 φανταζόμενος: — M^g

37 † Πηλέως γὰρ παῖς: τοῦ γὰρ ἡλίου δύναντος καὶ τῆς νυκτὸς
ἐνεστηκυίας εἶδεν ὁ στρατὸς ἅπας φάντασμα ὅμοιον τῷ Ἀχιλλεῖ λέγον·
ποῦ πορεύεσθε ἀγέραςτον ἐμὲ καταλιπόντες. καὶ ᾗτήσατο σφαιρασθῆναι
αὐτῷ μίαν τῶν Τρωάδων αἰχμαλωτίδων. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ὁ Πη-
15 λέως γὰρ παῖς Ἀχιλλεὺς φανεῖς ὑπεράνω τύμβου κατέσχε τὸν Ἑλληνικὸν
στρατόν: — A

† ἡ ὑπὲρ πρόθεσις τρεῖς σημασίας ἔχει· τὴν ἄνω φορὰν ὡς τὸ
ὑπὲρ τύμβου ἀντὶ τοῦ ὑπεράνω τοῦ τύμβου καὶ ὡς τὸ ὑπὲρ καπνοῦ
τίθῃσι τὰ πηδάλια [cf. Hes. opp. 43]· ὁμοίως καὶ ἀντίληψιν ὡς τὸ
20 ὑπὲρ σοῦ κοπιῶ ἀντὶ τοῦ χάριν σοῦ καὶ ὡς τὸ ὑπὲρ τοῦ δήμου γράφω
ἀντὶ τοῦ χάριν τοῦ δήμου· καὶ σύγκρισιν ὡς τὸ ὑπὲρ σέ εἰμι ἀντὶ τοῦ
κρείττων σοῦ: — A

38 γράφεται καὶ Ἀχαϊκόν: — Mⁱ

39 † εἰπὼν <στράτευ>μα ἐνικῶς κατέλυεν εἰς πληθυντικὸν εἰπὼν
25 εὐθύνοντας ὡς πρὸς τὸ σημαίνόμενον ἀπιδόν· τὸ <γὰρ στράτε>υμα
πολὺ πληθὸς ἐστὶ. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ [B 278] 'ὡς φάσαν ἡ πλη-
θὺς': — A

† εὐθύνοντας: εὐτρεπίζοντας τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν: — A

τὴν κώπην. ἀπὸ μέρους δὲ τὴν ναῦν καὶ ἀπὸ μιᾶς νεῶς τὰς πᾶσας
30 παρέλαβεν: — MA

41 τύμβῳ φίλον: Γλαῦκος ἐν τῇ † προηγῆσει φησὶν ἐν τῇ ἀλώσει

1—4 initium detritum in A usque ad γὰρ ὁ Πολυμήστωρ nec leguntur nisi unum
χερρονήσω 3. 4 ἤδη—θαλάσῃ] paraphrasi aliunde inserta scholion turbatum
6 ante οἱ Ἕ. ins. καὶ A 8 post ἐπειδὴ ins. δὲ M 9 post τοσαύτας add.
ἡμέρας A ἀποσφαγεῖς] γῆσ A 29 δὲ om. A 31 cauendum ne in
scholio librarii indocti ex corruptela inscriptio quaeratur libri quem Glaucus
scripserit. legi uelim ἐν τῇ πορθήσει ut dittographia sit eorum quae secuntur

τῆς πόλεως τ(ραυμα)τισθεῖσαν τὴν Πολυξένην (ἀπολέσθαι, τ)αφῆναι δὲ αὐτὴν ὑπὸ Νεοπτο(λέμου. Ἰβυ)κος δὲ σφαγῆναί φησιν ὑπὸ Διομ(ήδους καὶ Ὀ)δυσσέως: — A

τύμβω φίλον πρόσφαγμα: ὑπὸ Νεοπτολέμου φασὶν αὐτὴν σφαγιασθῆναι Εὐριπίδης καὶ Ἰβυκος [frg. 36]. ὁ δὲ τὰ Κυπριακὰ ποιήσας φησὶν 5 ὑπὸ Ὀδυσσέως καὶ Διομήδους ἐν τῇ τῆς πόλεως ἀλώσει τραυματισθεῖσαν ἀπολέσθαι, ταφῆναι δὲ ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὡς Γλαῦκος γράφει. ἄλλοι δὲ φασὶ συνθέμενον Πριάμω τὸν Ἀχιλλέα περὶ τοῦ Πολυξένης γάμου ἀναιρεθῆναι ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἄλσει: — MA

44 γράφεται τῷ δ' ἐμὴν ἐν ἡματι: — Mⁱ

10

45 τοὺς δύο νεκροὺς τῶν παίδων: — M^s

47 τὸ ἐξῆς· φανήσομαι γὰρ δούλης ποδῶν πάροιθεν ὅπως ἂν τάφου τύχω: — M

† φανήσομαι γὰρ ἐν τῇ θαλάσῃ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τῆς δούλης πεμφθείσης καὶ μελλούσης κομίζειν ὕδωρ θαλάσσιον χάριν τοῦ λοῦσαι τὴν 15 Πολυξένην: — A

48 ἐν αἰγιαλῷ. μελλούσης ὕδωρ ἀποφέρειν εἰς τὰ λουτρά τῆς Πολυξένης: — Mⁱ

49 βασιλεύοντας. Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην: — M

† (τοὺς γὰρ) κρατοῦντας ἐν τῷ Ἄιδῃ θεοὺς παρεκάλεσα, ἤγουν τὸν 20 Πλούτωνα, τὴν Περσεφόνην, τὸν Αἰακὸν, τὸν Μίνωα καὶ τὸν (Ραδάμανθυ), ὅπως τύχω ταφῆς καὶ ἐν ταῖς χερσὶ τῆς μητρὸς πέσω: — A

51 τὸ ταφῆς ἀξιοθῆναι παρὰ τῆς μητρὸς: — M^sA^s

τάφου τυχεῖν: — M^s

† τοῦ μὲν μέν: φησὶ· τὸ ταφῆς ἀξιοθῆναι ὑπὸ τῆς μητρὸς γενή- 25 σεται· ταφῆσομαι γάρ: — A

52 ὁρᾷ γὰρ Ἐκάβην προϊούσαν ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ φησὶ μὴ βούλεσθαι φανῆναι αὐτῇ, ἵνα μὴ ἐκφοβηθῇ τὸ εἶδωλον ὁρῶσα τοῦ παιδὸς τοῦ δοκοῦντος σφύζεσθαι: — MA

53 περᾷ γὰρ ἦδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα Ἀγαμέμνονος: εἰ κατὰ 30 τὸν Εὐριπίδην ἴδιαι γυναικῶν αἰχμαλώτων στέγαι ἦσαν, πῶς ἐκ τῆς σκηνῆς

4—9 Tzetz. ad Lycophr. p. 539 Müller. cf. Steph. Byz. p. 319,19 Hyg. 110 Serv. ad Aen. III 85. 332 VI 57 5 εὐριπίδης ante σφαγιασθῆναι coll. A ὁ δὲ]

καὶ A φησὶν om. A 6. 7 τραυματισθῆναι εἰσαναπολεῖσθαι M 7—9 τα-

φῆναι—ἄλσει om. A 12 γὰρ φανήσομαι M 13 τυχῶν M 15 πεμ-

φθείσης] παθούσης A 27 γὰρ om. A 28 βούλομαι M 30—p. 18,1 usque

ad πῶς δὲ καὶ omnia detrita in A

Ἀγαμέμνωνος ἐξήκει ἡ Ἑκάβη· πῶς δὲ καὶ ἐκεῖθεν ἐξιοῦσά φησι μετ' ὀλίγον [87] 'ποῦ ποτε Κασάνδραν ἐσίδω, Τρωάδες' τῆς Κασάνδρας τῷ Ἀγαμέμνονι συνοικουμένης. νοητέον τὴν Ἑκάβην τῷ φάσματι ταραχθεῖσαν προσελθεῖν ἐκ τῆς σκηνῆς τῶν αἰχμαλωτίδων εἰσελθεῖν τε εἰς τὴν σκηνὴν
 5 Ἀγαμέμνωνος εἰς ζήτησιν τῆς Κασάνδρας, ἵνα αὐτῇ κρίνῃ τοὺς ὀνειρούς. καὶ μὴ εὐροῦσαν αὐτὴν διὰ τὸ ἴσως τὴν κόρην μετὰ τὴν κοίτην τοῦ Ἀγαμέμνωνος καθαρμοῦ χάριν ἔωθεν εἰς τὴν θάλασσαν ἀπεληλυθέναι πάλιν ἐξελθεῖν τὴν Ἑκάβην τῆς βασιλικῆς σκηνῆς· ἣν ἰδὼν ὁ Πολύδωρος ἔφη περᾶ γὰρ ἦδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα Ἀγαμέμνωνος: — MA

10 † ἡ ὑπὸ ἀντὶ τῆς ἀπό: — A

† ἄλλως: νοητέον τὴν Ἑκάβην μὴ ἐξέρχεσθαι ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀγαμέμνωνος, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσέρχεσθαι. ἐκοιμᾶτο γὰρ ἡ Ἑκάβη, ὅτε ταῦτα τὸ εἶδωλον ἔλεγε, καὶ ταραχθεῖσα τῷ φάσματι ἀνέστη καὶ εἰσῆρχετο εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀγαμέμνωνος εἰς ζήτησιν τῆς Κασάνδρας,
 15 ἵνα αὐτῇ κρίνῃ τοὺς ὀνειρούς ὅτε μαντικὴ οὖσα. καὶ φησι τὸ εἶδωλον· περᾶ γὰρ, ἀντὶ τοῦ εἰσέρχεται, ἡ Ἑκάβη ὑπὸ τὸ ἔσχατον μέρος τῆς σκηνῆς, τουτέστιν ὑπὸ τὴν φλοιὰν αὐτὴν ἐμβαίνει τῆς σκηνῆς: — A

† ἰστέον ὅτι τὸ πάλαι νόμος ταῖς γυναιξὶ ταῖς ζευγνυμέναις μὴ νομίμοις ἀνδράσι μετὰ τὴν μίξιν κατέρχεσθαι πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ
 20 λούεσθαι καὶ οἶονεῖ . . ἀποκαθαίρεσθαι. τὸν αὐτὸν οὖν τρόπον καὶ νόμον καὶ ἡ Κασάνδρα συγκοιμηθεῖσα τῷ Ἀγαμέμνονι . . ὥστε ἀπολούσασθαι, καὶ τούτου χάριν οὐχ εὔρεν αὐτὴν ἐκεῖ εἰς τὴν τοῦ Ἀγαμέμνωνος σκηνὴν ἡ Ἑκάβη: — A

54 περὶ τοῦ φαντάσματος οὐ εἶδε περὶ ἐμοῦ δεδοικυῖα: — Mⁱ

25 56 λίαν ἐν δυστυχίᾳ ἐξετάζη: — M^s

57 ἀντισηκώσας δέ σε: φθείρει δέ σε τις θεῶν ἀντιφορτώσας ἥδη πρὸς τὴν προτέραν εὐπραξίαν, ὅ ἐστιν· ἰσόρροπα τοῖς καλοῖς τὰ κακὰ ἔχεις: — M

ὅσον ποτὲ καλῶς εὐτύχεις, τοσοῦτόν σοι βάρος τῆς εὐτυχίας ἀντίρ-
 30 ροπον θεῶν τις παρέσχεν: — MA

† ἡγουν· ὅσον εὐτύχεις πρὶν καὶ εὐδαιμόνεις, τοσοῦτον νῦν δυστυ-

1 ἐπιούσα A 1. 2 μετ' ὁ φησὶ A 3. 4 νοητέον δὲ τὴν ἐκάβην
 ταραχθεῖσαν ἐξελθ . . A 4 προσελθεῖν M τε] δὲ A 6 τοῦ om. A
 7 χάριν καθαρμοῦ A 8 τὴν ἐκάβην ἐπεληλυθέναι A 10 ἡ addito eis quae
 praecedunt adi. A 11 ἐπέρχεσθαι A 20 suppleuerim τῆς μίξεως 21 sup-
 pleuerim ἐξῆλθεν 28 καλὰ M 29 ποτὲ] τε M εὐτυχῇ M σοι]. ε M
 om. A 29. 30 ἀντίρροπον τ. ε. A 31—p. 19,2 eis quae praecedunt adi. A

χεις. ἀντὶ τῶν καλῶν ὧν εὐμοίρεις, ἔδωκέ σοί τις τῶν θεῶν πλήθη
τοσούτων κακῶν: — A

59 ἄγετ' ὦ παῖδες: προῖοῦσα ἀπὸ τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνωνος
ταῦτά φησι χειραγωγουμένη ὑπὸ τῶν Τρωάδων διὰ τὸ ἀδυνάτως βαδί-
ζειν ὑπὸ τε τῆς δυστυχίας καταπονηθεῖσα καὶ τοῦ γήρωος: — MA 5

62 λείπει τὸ σῶμα· ἐπαίρετέ μου τὸ σῶμα τῆς χειρὸς λαβό-
μεναι: — MⁱA

† ἄλλως: ἄγετέ μου τὸ σῶμα τῆς χειρὸς λαβόμεναι, καὶ ἐγὼ τῷ
βάκτρῳ διὰ τῆς χειρὸς ἐπαιρομένη τῷ οὐκ ὀρθῷ ἀλλ' ἐπικαμπεῖ πορεύ-
σομαι προτιθεῖσα, ἥγουν ποιοῦσα, βραδύπου πορείαν: — A 10

65 τῷ βάκτρῳ διὰ τῆς χειρὸς ἐπαιρομένη καὶ ἐπερειδομένη: — M
καὶ ἄλλως: τῷ οὐκ ὀρθῷ βάκτρῳ, ἀλλ' ἐπικαμπεῖ, ὥς διὰ πτω-
χείαν καὶ τούτου αὐτῆς ἀπορούσης: — MA

66 ἢ διὰ πρὸς τὸ χειρὸς: — M^s

ἐπιστηριζομένη: — M^s

διεπειδομένη, στηριζομένη, διαναπαυομένη: — Mⁱ

τὴν βραδεῖαν ἔλευσιν καὶ πορείαν τῶν ὄρθρων προστιθεῖσα τῷ σκί-
πῳ: — MA^s

68 αὐτὸν τὸν Δία ἐπικαλεῖται: — MⁱA^s

69 μετεωρίζομαι: — M^sA^s

70 δείμασι φάσμασι: ἦτοι ἀντὶ τοῦ δεινοῖς φάσμασιν ἢ δείμασι
φασμάτων. ὁ δὲ νοῦς· τί μετεωρίζομαι ἐν τούτοις τοῖς φάσμασι: — MA
γράφεται νύξ: — M^s

71 μελανοπτερύγων: ἐπειδὴ ἐν νυκτὶ προσπελάζουσι. καὶ Ἡσίο-
δος περὶ τῆς Νυκτὸς λέγων ἐπιφέρει [Theog. 212] 'ἔτιχτε δὲ φύλον ὄνει- 25
ρων'. εἰ δὲ γράφεται χθών, οὕτως εἶπεν, ἐπεὶ ἐκ τῆς γῆς λέγονται
ἀναπέμπεσθαι οἱ ὄνειροι: — MA

ἄλλως: τὴν γῆν εἶπεν, ἐπειδὴ ἐξ Αἰδοῦ λέγονται οἱ ὄνειροι ἀναπέμ-
πεσθαι. Ἡσίοδος δὲ Νυκτὸς τοὺς ὄνειρους φησὶν: — MA

72 ἀπ' ἐμαυτῆς ἐκβάλλω τὴν νυκτερινὴν θέαν: — M^sA

τὸ φάντασμα: — M^s

4 ἀδυνάτοις πρὸς A

5 καταπονηθεῖσαν M

καὶ τοῦ γήρωος ante κ.

coll. A

6 λείπει om. Mⁱ

9 βάκτρῳ A

10 προτιθεῖσα A

13 αὐτῆς

om. A

21 φάσμασιν initio add. M

ἦτοι om. A

22 φάσματα M

φαντασμάτων A

24—27 nihil superest praeter ἐπειδὴ λέγεται... (26) in A

28 λέγεται ἐκπέμπεσθαι τοὺς ὄνειρους A

29 γὰρ νύκτας M δὲ A

30 ὅψιν ὃ ἐστὶ θέαν A

ἀποτροπιάζομαι τὴν νυκτερινὴν φαντάσιαν καὶ τὴν θεάν τοῦ ὀνείρου: — MA

† ἦντινα εἶδον περὶ τοῦ ἐμοῦ παιδὸς Πολυδώρου τοῦ σφζομένου κατὰ Θρήκην καὶ τῆς Πολυξένης. τὸ δὲ εἶδον λείπει: — A

5 74 τοῦτο ὥσπερ οὐκ ἐν Θράκῃ οὐσά φησι τῆς σκηνῆς ὑποκειμένης ἐν Χερρονήσῳ. ῥητέον δὲ ὅτι ποιητικὸν ἔθος ἐστὶ τὸ τοιοῦτον. Ὅμηρος [δ 10]. 'υἱεὶ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην'. ἐν Σπάρτῃ γάρ ἐστιν ὁ Μενέλαος: — MA

75 ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἶδον: — Mⁱ

10 76 ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὄψιν: — Mⁱ

80 δς μόνος οἴκων: ὅστις ἐπὶ τῶν ἐμῶν οἴκων ἄγκυρα ὑπολείπόμενος τὴν Θράκην οἰκεῖ ἐν τοῖς ἀτυχήμασι σφζόμενος: — MA

ἄλλως: οἶεται ζῆν αὐτὸν, μετ' οὐ πολὺ δὲ γινώσκει ὅτι τέθνηκε, καὶ γίνεται διπλοῦν τὸ πάθος τῆς τραγωδίας πῇ μὲν Πολυξένην ὀδυρο-
15 μένης τῆς Ἑκάβης, πῇ δὲ Πολύδωρον: — MA

ἀσφάλεια, βοήθεια: — MⁱA^s

84 παραγενήσεται μέλος θρηνητικὸν ἡμῖν ταῖς θρηνούσαις καὶ πένθος ἐπὶ τοῖς προτέροις πένθεσι: — MA

ἡμῖν ταῖς γοεραῖς γενήσεται τι νέον. ἐκ τοῦ ὀνείρου δεῖ τεκ-
20 μαίρεσθαι ὅτι ἔχει τι δεινὸν γενέσθαι: — MA

85 ἀτάραχος: — M^s

86 τὸ μὲν φρίσσει ταρβεῖ ταῦτόν ἐστιν. ὁ δὲ νοῦς· οὐδέποτε ἡ ἐμὴ ψυχὴ ἀχώριστος φόβου γίνεται, τουτέστιν· ἐν κακοῖς αἰεὶ εἰμι. ἢ οὕτως· οὐδέποτε ἡ ἐμὴ ψυχὴ ὑπονοεῖ τι καὶ τούτου ἀχώριστος γίνε-
25 ται. ἢ οὐδέποτε ἀχώριστος φόβου ἡ ἐμὴ ψυχὴ γίνεται. τινὲς οὕτως· οὐδέποτε ἡ ἐμὴ ψυχὴ φρίσσει ἢ φοβεῖται τι ἢ ὑπονοεῖ καὶ τούτου ἀχώριστος γίνεται, οἶον· εἴ τι φοβοῦμαι καὶ ὑπονοῶ, τοῦτο καὶ γίνεται: — MA

87 ποῦ ποτε θεῖαν Ἑλένου ψυχάν: ἔζη γὰρ Ἑλένος καὶ ὡς
30 μὲν τινες ἱστοροῦσιν, ἡὺτομόλησεν, ὡς δὲ τινες, ὑπὸ τῶν πολεμίων

3. 4 eis quae praecedunt adi. A	6 δὲ M	τοῖς ποιηταῖς A	11 ἐπὶ
om. A	13 post οἶεται add. δὲ M	14 τὸ διπλοῦν M	16 βασι-
λεία M ⁱ	18 ἐπὶ] ἔσται τί A	19 γοεραῖς γηραιαῖς A	22 τὸ μὲν—
νοῦς om. A	23 ἡ ἐμὴ ψ. post φόβου coll. A	αἰεὶ post τουτέστιν	
coll. A	24 ἢ οὕτως] τινὲς δὲ οὕτω λέγουσιν A	24—26 ὑπονοεῖ—ψυχὴ	
om. A	26 τι post ὑπονοεῖ coll. A	διὸ καὶ A	27 νοῶ M

ἐλήφθη. ὁ δὲ νοῦς· ποῦ μοι ἄρα ἡ τοῦ Ἑλένου ψυχὴ ἡ μαντική.
περιφραστικῶς δὲ εἶπε· ποῦ μοι ἄρα ὁ Ἑλενος ὁ μάντις καὶ ἡ Κασάνδρα,
ἵνα μοι ὡς μάντις ὄντες κρίνωσι τοὺς ὀνείρους: — MA

89 ἵνα: — M^s

90 ὀξεῖαν, ἀπὸ τοῦ λίαν βαίνειν τὴν ἔλαφον, οἶον σύντονον τῷ 5
βήματι: — M

καὶ ἄλλως: βαλίαν τὴν λίαν ἐνεργῇ τῷ βήματι: — M

ποικίλην: — M^s

† βαλίαν: γράφεται καὶ βαλιά καὶ βαλία. διαφέρει δέ· βαλία
μὲν γὰρ λέγεται ἡ ταχεῖα παρὰ τὸ λίαν βαίνειν, βαλιά δὲ ἡ κατάστικτος 10
καὶ φοιιδωτός: — A

† ἄλλως: εἶδον γὰρ βαλίαν ἔλαφον σφαζομένην ἐν ἀνάγκῃ τῷ αἵμα-
τοποιῷ ὄνουχι τοῦ λόκου ἀναρπασθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἐμῶν γονάτων οἰκ-
τρῶς: — A

τῇ φονικῇ, οἶον τῷ αἵματοποιῷ ὄνουχι: — M^sA^s 15

91 τῇ ἀνάγκῃ. ἀποσπασθεῖσαν μετὰ βίας τῶν ἐμῶν γονά-
των: — M

ἐλεεινῶς. ἀνηλεῶς: — M^sA^s

92 καὶ τοῦτο δὲ, τὸ φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως, πλεῖον με φοβεῖσθαι
ποιεῖ· συντείνει γὰρ εἰς τὸν ὄνειρον: — MA 20

εἰς ἐμὲ, φησὶν, ἐτράπη τὰ κακὰ, τοῦ Ἀχιλλέως γέρας αἰτοῦντος
τοὺς Ἑλληνας μίαν τῶν Τρωικῶν γυναικῶν εἰς σφαγὴν: — MA

93 † . . . ἦλθεν ὑπε(ράν)ω τῆς ἄκρας κορυ(φῆς) Τρωάδων
καὶ δειμαίνω μὴ πως αὐτῷ θύσωσι τὴν Πολυξένην: — A

94 ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ: — Mⁱ 25

95 οὐ γὰρ ἰδικῶς τὴν Πολυξένην ἠτήσατο, ἀλλὰ μίαν τῶν αἰχμα-
λωτίδων κάλλει ὑπερφέρουσιν: — M

96 ἀποπέμψατε, ὦ θεοὶ, δεομένης μου ἐπακούοντες: — MA^s

ἀποπέμψατε, ὦ θεοὶ, τοῦτο τὸ φάντασμα (ἀπὸ) τῆς ἐμῆς θυγατρὸς
δεομένης μου ἐπακούσαντες: — MA 30

2 εἶπε — ἄρα ὁ] ποῦ ἐστὶν A

καὶ] ἡ A

3 ἵνα μοι] ὅπως A

5—11 cf. et. m. p. 186,27. Gud. p. 103,21 Hesych. Suid. Zonar. p. 372

5 λιβαίνειν M

9 γράφει A

19. 20 praefixo ἄλλως post 21. 22 collocat

et primo loco exhibet τὸ φάντασμα τοῦ ἀχιλλέως πλέον με φοβεῖ A

19 καὶ

om. A

20 τὸ M

21. 22 eis quae praecedunt adi. M add. καὶ

21 φησὶν om. A

κακὰ A κατὰ M

28 ἐπακούοντες M om. A^s

29. 30 scholio quod praecedit adi. M

29 ante ἀποπέμψατε add. ἀπ' ἐμοῦ οὖν A

98 ὁ χορὸς ἐκ Τροφάδων αἰχμαλώτων γυναικῶν. ὁ δὲ λόγος· ὦ Ἐκάβη, πρὸς σὲ ὠρμήθην μετὰ σπουδῆς τὰς δεσποτικάς σκηνάς, τοῦ Ἀγαμέμνονος, καταλιποῦσα: — MA

† Ἐκάβη, σπουδῇ ἦλθον πρὸς σὲ λιποῦσα τὰς δεσποσύνους σκηνάς, ὅπου ἐτάχθην φυλάττειν ἀπελαθεῖσα καὶ ἐκβληθεῖσα ἀπὸ τῆς Τροίας ἐκ τοῦ κοπτικοῦ στόματος τῆς λόγχης παρὰ τῶν Ἀχαιῶν γενομένη δοριθή-
 5 ρατος. ἦλθον δὲ οὐ μέλλουσα τι εὐφραντὸν μηνῶσαί σοι ἢ ἀποκουφίσαι σε ἀπὸ τῶν θλίψεων, ἀλλὰ μᾶλλον αἰρομένη καὶ φέρουσα μέγα βάρος ἀγγελίας, ἀντὶ τοῦ μεγάλην λύπην. ἐν γὰρ τῷ παντὶ συναθροίσματι τῶν
 10 Ἑλλήνων λέγεται δόξαν γενέσθαι, ἦγουν θέλησιν, τὴν σὴν παῖδα Πολυ-
 ξένην σφάγιον θέσθαι τῷ Ἀχιλλεῖ. γινώσκεις γὰρ καὶ αὐτὴ ὡς ὁ Ἀχιλ-
 λεὺς θυσίαν ἐζήτησεν, ὅτε ἐφάνη σὺν ὅπλοις χρυσοῖς ἐπιβάς τοῦ τύμβου,
 ἐκώλυε δὲ τὰς ποντοπόρους ναῦς ἐπερειδομένας, ἐχούσας, τὰ ἱστία ἐν
 τοῖς σχοινίοις, ταῦτα βοῶν καὶ λέγων· ποῖ ἀπέρχεσθε, Δαναοί, λιπόντες
 15 τὸν ἐμὸν τάφον ἀγέραστον: — A

ὠρμήθην, παρεγενόμην. οὕτως Εὐριπίδης: — M^s

99 δεσποτικάς: — M^s

τὰς δεσποσύνους: τὰς τῶν δεσποτῶν. δεσπότης δὲ κυρίως ὁ τοῦ δεσπότης υἱός. κατεχρήσατο οὖν οὕτως εἰπὼν: — MA

20 ἦν γὰρ ἡ Ἐκάβη ἐν τῇ τοῦ Ὀδυσσεύος σκηνῇ, ὁ δὲ χορὸς ἐν τῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος. διὰ τοῦτο λέγει τὰς δεσποσύνους, τουτέστι τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὅπου ἐκκληρώθη εἶναι δούλη: — MA

104 οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσ': οὐδὲν τῶν περιεχόντων σε κακῶν θεραπεύουσα: — M

25 ἄλλως: ἐν ὑπερβατῷ· σπουδῇ πρὸς σ' ἐλίσσθην οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσα. σπουδῇ, φησὶν, ἐχωρίσθην ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος οὐκ ἐπὶ τῷ κουφίσει τι τῶν κακῶν σου, ἀλλὰ καὶ ἐπισάξαι τοῖς λεγομένοις ὑπ' ἐμοῦ: — MA

οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσ': οὐδὲν τῶν περιεχόντων σε
 30 κακῶν θεραπεύουσα καὶ ἀποκουφίζουσα, ἀλλὰ τοῦναντίον ἐπιτιθεῖσα βάρος ἀγγελίας, τουτέστιν· ἕτεραί σοι πρὸς οἷς ἔχεις κακοῖς ἀπαγγέλλω κακά: — MA

1 γυναικῶν αἰ. A οὕτως δὲ ὁ λόγος A 2. 3 τοῦ 'A. om. A 10 εἴτ' οὖν A 18. 19 τὰς τ. δ. om. cetera post τοῦ Ἀγαμέμνονος (21) coll. A 20 initio ins. τὰς τοῦ α. λέγει ὅπου ἐκκληρώθη εἰ. δ. A 21. 22 διὰ — δούλη om. A 22 ἐκκληρώθη M 25. 26 ἐν — ἀποκουφίζουσα] ὁ χορὸς φησὶν ὅτι A 26 φησὶν om. A 28 διὰ τῶν λεγομένων A ἀπ' M 31 σοι om. A ἀπαγγέλλων M

ἄλλως: παρεγενόμην δὲ οὐκ ἐλαττοῦσά σου τὰς συμφοράς, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ παραύξουσα διὰ ταύτης τῆς ἀγγελίας: — MA

110 γινώσκεις ὅτε ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπάνω στάς τοῦ ἑαυτοῦ τύμβου σὺν ὅπλοις χρυσοῖς ἐπεῖχε τὰς ναῦς οὖριον ἐχούσας τὸν πλοῦν, ταῦτα λέγων: — MA

† ἐκ δὲ τοῦ εἰπεῖν λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας ἔδειξεν ὁ ποιητὴς ὅτι ἀνέμου ὄντος καὶ τῶν ἱστίων ἠπλωμένων ὑπαρχόντων καὶ τῶν νεῶν πλεόντων νηνεμία γέγονε ἡνίκα ἐφάνη ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ . . . : — A

111 κυρίως σχεδία ἢ πρὸς τάχος γινομένη καὶ σχεδόν: — MAⁱ

112 τοῖς σχοινίοις τὰ ἄρμενα ἐκτεταμένα ἐχούσας πρὸς τὸ 10 πλεῖν: — MA^s

ἐκτεινούσας: — M^s

113 λέγων· κυρίως δὲ ὑλακτῶν. τὸ δὲ ἐξῆς· ἐφάνη τάδε θωύσσων: — Mⁱ

115 ἀποπλέετε. κυρίως δὲ ἀποστέλλειν ἐστὶ τὸ διὰ νεῶς ἐκ- 15 πέμπειν, ὅθεν καὶ στόλος λέγεται ὁ πολλῶν νεῶν ἀπόπλους. καταχρηστικῶς δὲ ἀποστέλλειν λέγεται καὶ τὸ δι' ἐτέρου τινὸς ἐκπέμπειν τι: — MA

116 † πολλῆς δ' ἔριδος: πολλῆς φιλονεικίας κλύδων καὶ ζάλη γέγονεν, οἷα φιλεῖ γίνεσθαι, ὅταν ἐν πλείονι ὄχλῳ οὐχ ἡ αὐτὴ βούλη- 20 σις ᾗ: — A

ταραχή: — MⁱA^s

117 δόκησις διττή: — M^s

† δόξα δ' ἐχώρει: θέλ(ει εἰπεῖν· δόξα) διπλῇ ᾗ ἐν τῷ πολεμικωτάτῳ στρατῷ τῶν Ἑλλήνων. τοῖς μὲν γὰρ ἤρεσκε διδόναι καὶ ποιεῖν σφάγιον ἐν τῷ τοῦ Ἀχιλλέως τύμβῳ, τοῖς δὲ οὐδαμῶς τοῦτο 25 καλὸν ἐδόκει. ᾗ δὲ σπουδάζων καὶ θέλων τὸ σὸν καλὸν, ἤγουν τὸ μὴ σφαγιασθῆναι τὴν Πολυξένην, ὁ Ἀγαμέμνων ὁ ἀνέχων τὰς κοίτας τῆς μαντικῆς Κασάνδρας καὶ σὺν αὐτῇ κοιμώμενος: — A

119 δοκοῦντος: — M^s

120 ᾗ δὲ ὁ Ἀγαμέμνων εἰς τὸ σὸν συμφέρον σπεύδων διὰ τὸ 30 τιμᾶν αὐτὸν τὰ λέκτρα τῆς Κασάνδρας: — MA

χαριζόμενος τῇ Κασάνδρᾳ διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν κοινωνίαν ὁ Ἀγαμέμνων οὐκ ἐβούλετο σφαγῆναι τὴν Πολυξένην: — MA

1 σου om. A 4 χρυσοῖς A 4. 5 ταῦτα λ. om. A 6—8 eis quae praecedunt adi. A 9 cf. et. m. p. 739,50 Philem. p. 142 Eust. p. 516,9. 1533,2 σχέδος M
σχέδιος Aⁱ 10 ἐκτεταμένα ἐχούσας M 17 λέγεται καὶ] ἐστὶ A 32 χαρι-
ζόμενος] τὸ δὲ ἀνέχων ἀντὶ τοῦ τιμῶν αὐξων ἢ ἀντιχαριζόμενος A

121 † μαντιπόλος ἐλέγετο ἡ Κασάνδρα διὰ τὸ ἀναστρέφεσθαι αὐτὴν εἰς τὰ μαντεῖα: — A

τῆς μαντικῆς: — M^s A^s

τιμῶν, αὔξων: — M^s A^s

5 † ἔνθεοι γὰρ καὶ μανικοὶ γενόμενοι οἱ μάνταις μαντεύονται: — A

123 † τὼ Θησείδα δ' ὄζω: τοῦτο πρὸς τὸ σὸν σπεύδων ἀγαθὸν Ἀγαμέμνων ἀπέτρεπε. καὶ ἔστιν οὕτως· ἦν μὲν ὁ Ἀγαμέμνων ὁ σὲ ἐκδικῶν, οἱ δὲ Θησεῖδαι οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀθηναίων ἦσαν ῥήτορες δισσων λόγων, εἰς τὸν ὅμοιον δὲ νοῦν καταληγόντων. ἔλεγε γὰρ ὁ μὲν εἰς
10 ὥς δεῖ τὸν Ἀχιλλέα τιμᾶν καὶ θῦσαι αὐτῷ τὴν Πολυξένην, ὁ δὲ ἕτερος ἔφασκεν ὥς οὐ δεῖ ἀγέραςτον καταλεῖψαι τὸν Ἀχιλλέα, ἀλλὰ κυρωθῆναι τὴν ψῆφον, καθὰ περὶ αὐτοῦ ἐκρίναμεν. καὶ οἱ μὲν λόγοι δισσοί, εἰς ἓνα δὲ νοῦν λήγοντες καὶ εἰς μίαν γνώμην: — A

ὄζω Ἀθηναίων: οἱ δὲ τοῦ Θησεῶς παῖδες, Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν,
15 οἱ ἦσαν κλάδοι τῶν Ἀθηναίων, οἱ καὶ ἐστρατεύσαντο ἐπὶ Ἴλιον οὐχ ἡγούμενοί τινων, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Αἴθρας. ἔνεκεν γὰρ ταύτης ἐστρατευκέναι τούτους φασίν: — MA

τὼ Θησείδα δ' ὄζω Ἀθηναίων: τοὺς Θησεῶς παῖδας ἔνιοί φασι μὴ ἡγεμόνας στρατεύεσθαι ἐπὶ Ἴλιον μηδὲ τῆς συμμαχίας χάριν, ἀλλὰ
20 ἀποληφόμενους τὴν Αἴθραν· διὸ καὶ τὸν Ὅμηρον [B 552] λέγειν τὸν Μενεσθέα ἡγεῖσθαι τῶν Ἀθηναίων. Διονύσιος γοῦν ὁ τὸν Κύκλον ποιήσας φησί [FHG iv p. 653^a]. Δημοφῶν δὲ ὁ Θησεῶς ἐδεῖτο αὐτοῖς δοῦναι Αἴθραν τὴν Πυθέως τὴν τοῦ πατρὸς μητέρα, ὅπως αὐτὴν κομίσωσιν οἴκαδε. Μενέλαος δὲ πρὸς Ἑλένην πέμπει Ταλθύβιον κελεύσας ἄγειν
25 Αἴθραν. καὶ Ἑλένη δωρησαμένη Αἴθραν παντοδαπῷ κόσμῳ ἀποστέλλει πρὸς Δημοφῶντα καὶ Ἀκάμαντα. Ἑλλάνικος δὲ φησιν [frg. 75] αὐτοὺς ἐστρατευκέναι, ὅπως, εἰ μὲν ἔλοιεν Ἴλιον, λάφυρον αὐτὴν λάβοιεν, εἰ δὲ μή,

1. 2 eis quae praecedunt adi. A add. δὲ post μαντιπόλος 5 initio add. τῆς
μαντικῆς ἀνέχων καὶ αὔξων A μαντικοὶ A 7 ἀπέτρεπε non certum
in A 9 καταλεγόντων A 12 καθὰ] τὰ A 14 ἀθάμας A
15 ὑπὸ M 16 ἔνεκεν—φασίν om. A 18—26 cf. schol. Tro. 31
20 διὸ—λέγειν] διὰ τοῦτο φασὶ καὶ Ὅμηρος A 21 μενεσθῆα A ἀθηναίων MA
Διονύσιος—φησί] ἱστορεῖ γοῦν ὁ δ. ὁ π. κ. γράψας τάδε A 22 δὲ om. A
αὐτῶν M αὐτῷ A 23 τὴν αἴθραν τὴν τοῦ πυθθέως A κομίσῃ A
24 πέμπει πρὸς Ἑλένην A 25 ἀποστέλλει παντοδαπῷ κ. A 26 ἀθά-
μαντα A ἐλλάνινος M 27 ἐπεστρατευκέναι αὐτοὺς A ὅπως—
λάφυρον] ἵνα εἰ μὲν πορθηθεῖ τὸ Ἴλιον ἐκ τῶν λαφύρων A

κἄν λυτρώσαιντο δώροις. φεύγειν δὲ αὐτοὺς διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι ἄρ-
χεσθαι ὑπὸ Μενεσθέως. ἦσαν δὲ μετὰ <τοῦ Ἐλεφήνορος τοῦ> Χαλκώ-
δοντος τοῦ Ἀβαντος ἐν Εὐβοίᾳ: — MA

124 διισσῶν μύθων ῥήτορες: οἱ δύο λέγοντες καὶ ῥητορεύοντες
εἰς ταῦτ' συνέτρεχον μίαν γνώμην ἔχοντες: — MA 5

† οἱ μὲν λόγοι δύο ἦσαν τῷ αὐτοῦς δύο εἶναι, ἡ γνώμη δὲ
μία: — AA^s

126 τιμᾶν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νικῶντων, στεφανουμένων μετὰ
τιμῆς: — M

127 νέας παιδὸς αἵματι. ἡ ὕγρῳ, τῷ καὶ τὰ χλωρὰ φυτὰ 10
ὕγρὰ εἶναι. τινὲς δὲ νέφ: — M

ἔλεγον δὲ τὰ τῆς Κασάνδρας λέκτρα οὐκ ὀφείλειν προκριθῆναι τῆς
Ἀχιλλέως ἀρετῆς. ὁ γὰρ Ἀγαμέμνων εἰς τιμὴν Κασάνδρας συνεμάχει
Πολυξένη: — MA

130 † σπουδαὶ δὲ λόγων κατατεινομένων: λόγων δὲ λεγο- 15
μένων ἡ αὐτὴ καὶ μία γνώμη ἐπεκράτει καὶ ἀπόφασις κατὰ τῆς σῆς
παιδὸς οὐκ ἐδίδοτο, ἕως ὅ τὰ πρὸς χάριν τοῦ δήμου λέγων Ὀδυσσεὺς
ἀνέστη καὶ πείθει τὸν στρατὸν μὴ ἀπωθεῖν τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων
πάντων ἕνεκα τῶν δούλων σφαγίων. ἔλεγε γὰρ· μὴ γένοιτό τινα ἀπὸ
τῶν σφαγέντων Ἑλλήνων σταθῆναι ἔμπροσθεν τῆς Περσεφόνης καὶ εἰπεῖν 20
ὡς ἀχάριστοι εἰς ἡμᾶς τοὺς σφαγέντας ἕνεκα τῶν Ἑλλήνων ἐφάνησαν
οἱ Ἕλληνες μὴ τιμήσαντες ἡμᾶς, ἀλλ' ἀγεράστους ἡμᾶς καταλείψαντες
εἰς Ἑλλάδα ἀπέρχονται: — A

131 ἀντὶ τοῦ· πρὶν Ὀδυσσεὺς μιᾷ γνώμῃ καὶ ψήφῳ προσε-
τέθη: — Mⁱ 25

ὁ συνετόβουλος: — M^s A^s

ὁ λάλος. ὄθεν καὶ <δημοκόπος καὶ> κόβαλος, ὁ κομψός· 'καὶ μὴν

1 κἄν λ.] καταλυτρώσαιντο A φεύγειν — Μενεσθέως om. M 2 post δὲ ins.
καὶ M suppleui ex B 540 Plut. Thes. 35 3 τοῦ Ἀβαντος om. M εὐβοίᾳ A
4 post ῥητορεύοντες add. ἦσαν M 6. 7 scholio quod praecedat adi. A add. καὶ
8 στεφανουμένων M 13. 14 ὑπερεμάχει πολυξένης A 27 — p. 26, 7 et. m. p. 529, 25
(Zonar. p. 1232) κόπις: Εὐριπίδης· ὁ ποιικιλόφρων κόπις ἡδυλόγος δημοχα-
ριστής. σύντομος, ὁξὺς τῷ λόγῳ. ἡγουν λάλος· ἔνθεν καὶ ὁ δημοκόπος καὶ κόβαλος.
καὶ τὰς τῶν λόγων τέχνας κοπίδας ἔλεγον = μὴ τὸν Πυθαγόραν εὖρομεν ὄντα ἀληθινῶν
κοπίδων. et. Gud. p. 337, 56 κόπις: σύντομος, ὁξὺς τῷ λόγῳ. ἡ λάλος ὄθεν καὶ ὁ δη-
μοκόπος καὶ κόβαλος καὶ κατεστωμυλημένος κόβαλοι λέγονται. καὶ τὰς τῶν λόγων
τέχνας κοπίδας ἐκάλουν = μὴ τὸν Πυθαγόραν εὖρομεν ὄντων ἀληθινῶν κοπίδων. Εὐρι-
πίδης πρὶν ὁ π. κ. ἡ. δ. 27 δημοκόπος καὶ om. MA καὶ] ἡ Aristophanes

κόβαλά γ' ἐστὶν ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ [Arist. Ran. 104]'. κοπίδας τε τὰς
τῶν λόγων τέχνας (ἔλεγον) ἄλλοι τε καὶ ὁ Τίμαιος οὕτως γράφων [FHG IV
p. 640^b]. 'ὥστε καὶ φαίνεσθαι μὴ τὸν Πυθαγόραν † εὐράμενον τῶν ἀλη-
θινῶν κοπίδων μηδὲ τὸν ὑφ' Ἡρακλείτου κατηγορούμενον, ἀλλ' αὐτὸν
5 (τὸν) Ἡράκλειτον εἶναι τὸν ἀλαζονεύμενον'. τὰ περίεργα γὰρ τῶν
λόγων καὶ τὰ κατεστωμυλμένα κόβαλα ἔλεγον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βα-
τράχοις 'κόβαλά γ' ἐστὶν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ': — MA

λάλος: — M^s

σύντομος καὶ ὁξὺς τῷ λόγῳ: — M^s

10 ὁ τῷ δήμῳ κεχαρισμένα λέγων (εἰς) τὸ εὖνοιαν ἐπισπᾶσθαι παρ'
αὐτῶν: — Mⁱ

133 ἀντὶ τοῦ μιᾷ γνώμῃ προσετέθη. στρατιὰ δέ ἐστι τὸ
ἄθροισμα τῶν στρατιωτῶν, στρατεία δὲ αὐτὸς ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἐν πολέμῳ
(παρά)ταξις: — MA

15 138 ὡς ἀπέβησαν ἀπὸ τῶν πεδίων τῆς Τροίας οἱ Δαναοὶ ἀχά-
ριστοι τοῖς Δαναοῖς τοῖς τεθνηκόσιν (ὑπὲρ τῶν) Ἑλλήνων [ἐγένοντο], ὃ
ἐστίν· ἀχάριστοι οἱ Ἕλληνας ἐγένοντο εἰς τοὺς τελευτήσαντας ὑπὲρ αὐτῶν
Ἕλληνας: — M

139 τοῖς τεθνηκόσιν: — M^sA^s

20 † οὐχ ἀπλῶς λέγει τῶν ἀποθανόντων καὶ ἐν Ἄϊδου ὄντων, ἀλλὰ
τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ ἐν τῷ ἀριστεύειν καὶ τῶν ἄλλων προ-
μάχεσθαι ἀναιρεθέντων. ἀχάριστοι δὲ οἱ Ἕλληνας ἐγένοντο εἰς
τοὺς τελευτήσαντας ὑπὲρ αὐτῶν ἐν Ἰλίου Ἕλληνας. ἡ λίαν ἀχάριστοι
οἱ ἐν Ἰλίου Ἕλληνας τοῖς τεθνηκόσιν: — A

25 141 ὅσον οὐκ ἤδη: ὅσον οὐδέπω, μετ' οὐ πολὺ, σφόδρα τα-
χέως: — M

† ὅσον οὐκ ἤδη: οὐδαμῶς ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἀλλὰ ἐπ' ὀλίγον,
τουτέστι παραυτίκα καὶ παραχρῆμα καὶ ταχέως: — A

1 γ'] γάρ MA 2 ἔλεγον om. MA τε] δὲ A γράφει M γράφω-
σιν A 3 καὶ om. A εὐράμενον M εὐρόμενον A conicio εὐρετὴν ἀλη-
θινὸν ὄντα 4 καλούμενον A 5—7 et. m. p. 524,27 Gud. p. 332,3
κόβαλος: ἄλλοι δὲ ὧν ἐστὶ καὶ Ὀρος ὅτι κόβαλα λέγονται [Ὀρος δὲ κό-
βαλα λέγει Gud.] τὰ κατεστωμυλμένα καὶ κοβάλους τοὺς λάλους ἀπὸ τοῦ κόψαι
πεποιημένης τῆς λέξεως. schol. Ar. Ran. 104 ... Δίδυμος κατεστωμυλμένα ἀπα-
τητικά ... 5—7 τὰ—δοκεῖ om. A πάρεργα M 6 κατεστω-
μυλμένα M 7 γάρ εἰς M 12 τῇ μιᾷ γνώμῃ καὶ ψήφῳ A
13, 14 καὶ—παρατάξις om. A .. τάξις M 25 ὅσον (alterum)] ὅς M

142 ἀντὶ τοῦ παρθένου: — M^s

143 ἐξορμήσων αὐτὴν τῆς σῆς χειρὸς, τουτέστιν ἀφαιρησόμενος: — MA^s

146 ἐπικαλοῦ βοηθοῦς σοι γενέσθαι τοὺς οὐρανίους καὶ καταχθονίους θεοὺς: — MA^s 5

† κήρυσσε θεοὺς: ἀντὶ τοῦ ἀνακάλει τοὺς θεοὺς τοὺς ὑπὸ γῆν καὶ οὐρανὸν· καὶ ἡ γὰρ σε διακωλύσουσιν αἰετὶ γενέσθαι ὀρφανὸν, ἀντὶ τοῦ ὀρφανῆν, τῆς σῆς δυστυχεστάτης παιδὸς, τουτέστιν ἡ σωθήσεται ἡ παῖς σου, ἡ δεῖ σε ἐπιδεῖν αὐτὴν προκειμένην ἐπὶ τύμβῳ φοινισσομένην ἐν τῷ μελαναυγεῖ νασμῷ τοῦ αἵματος, τουτέστι τῇ ῥύσει, ἀπὸ τοῦ νάω 10 τὸ ῥέω. τὸ δὲ αἷματι ἀντὶ τοῦ αἵματος γενικῶς, τοῦ ῥεομένου ἐκ τῆς ποτε φερούσης τὸν χρυσὸν δειρῆς αὐτῆς: — A

149 ἔρημον. ὥς 'κλυτὸς Ἰπποδάμεια' [B 742]: — M

150 ἡ δεῖ σ' ἐπιδεῖν τὴν παρθένον ἐγγὺς τοῦ τύμβου κειμένην ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς φοινισσομένην νασμῷ μελαναυγεῖ, ὃ ἐστὶ τῇ ῥύσει 15 τοῦ αἵματος: — MA

προνευκυῖαν: — M^s

152 τῆς ποτε χρυσοφόρου δειρῆς, ὥς τὸ 'εὐμελίῳ Πριάμοιο': — M^s

† ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς: ἦτοι ἐκ τραχήλου φέροντος κόσμια χρύσεια. οἱ παλαιοὶ γάρ, ὅταν ἔμελλον σφαγιάσαι τινὰ γυναῖκα ἐπὶ τάφῳ 20 τινὸς, ἐκόσμουσαν αὐτὴν διὰ χρυσείων κόσμων ὥσπερ νύμφην: — A

153 τῇ ῥύσει τοῦ μέλανος αἵματος: — M^s

155 ἡχῶ, ἀντὶ τοῦ βοήν. τινὲς δὲ περισπῶσι τὸ ἀχῶ, ἔν' ἡ· ὁποῖαν ἡχῆσω βοήν: — MA

156 λείπει τὸ ἔνεκα· ἐγὼ ἀθλία εἰμὶ ἔνεκα τοῦ δυστυχοῦς 25 γήρως: — MA

φεῦ τῆς δουλείας ταύτης τῆς οὐ τλητῆς οὐδὲ φορητῆς. καρτερητῆς. οὐ φορητῆς: — MA

162 εἰς ποῖαν ὁδὸν βοηθείας παραγένωμαι: — MA

εἰς ποῖαν βοήθειαν ὀρμήσω: — M^sA 30

165 ἀντὶ τοῦ ἀπαγγεῖλασαι: — M

11 γενικὸν A 14 post παρθένον add. ταύτην A κειμένην ἐγγὺς τ. τ. A
16 μέλανος αἵματος A 23 δὲ om. A ἔν' ἡ] ἔνα M 24 in fine add. ἔξω
τοῦτο λαμ... A 25 εἰμὶ ἐγὼ ἀθλία εἰμὶ A ἔνα M 27. 28 scholio
quod praecedat ut adiungeret ita conformavit καὶ τῆς δουλείας τῆς οὐ τλητῆς
τερητῆς καὶ οὐ φερτῆς ἀντὶ τοῦ οὐχ' ὑπομονητῆς A καρτερικῆς M
29 παραγένωμαι A

ὦ κακά μοι ἀπαγγείλασαι. ἢ ὑπομείναςαι καὶ παθοῦσαι: — MA

167 οὐκέτι μοι φορητὸς ἢ θαυμαστὸς καὶ ἀποδεκτὸς ὁ βίος ἐν τῇ ζωῇ γενήσεται, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπαχθής: — MA

† βίος δὲ σημαίνει τὸν παρόντα κόσμον, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς, τὴν τέχνην καὶ κατάστασιν, τὴν οὐσίαν καὶ τὸ πρὸς τὸ ζῆν: — A

169 καθήγησαι, ὦ τλήμων ποῦς: — Mⁱ

ἐνδον ἐβούλετο εἰσελθεῖν πρὸς τὴν τῶν αἰχμαλωτίδων σκηνήν. βούλεται γὰρ συντυχεῖν τῇ Πολυξένη καὶ μηνῦσαι τὸν ἐσόμενον αὐτῇ θάνατον: — MA

10 † καὶ φησι <πρὸς τὸν> ἑαυτῆς πόδα· ὦ τλημονέστατε ποδ(ῶν, ἄγῃ) σαί μοι, τουτέστι ἡγεμόνευσόν μοι, κομίσαι με πρὸς ταύτην τὴν αὐλήν, ἐν ᾗ ἐστὶν ἡ Πολυξένη. καὶ εἰσελθοῦσά φησι πρὸς τὴν Πολυξένην· ὦ τέκνον, ἔξελθε ἀπὸ τῶν οἴκων καὶ ἄκουε τὴν φωνὴν τῆς μητρὸς, ὅπως ἴδῃς οἷαν ἀκούω φήμην καὶ λόγον, Πολυξένη, περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, περὶ τοῦ σοῦ θανάτου: — A

174 † ὡς ἴδῃς: μετάληψις αἰσθήσεως καλεῖται τὸ σχῆμα· τὸ γὰρ ἴδῃς ἀντὶ τοῦ ἀκούσης ἐφθέγγετο. μετήλλαξε δὲ τὴν δύναμιν τῶν ὧτων εἰς τὴν δύναμιν τῶν ὀφθαλμῶν· οὐ γὰρ μετὰ τῶν ὧτων βλέπει τις. διὰ τοῦτο καὶ μετάληψις αἰσθήσεως ὠνομάσθη τοῦτο: — A

20 175 οἷαν ἤκουσα φήμην περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, περὶ τοῦ σοῦ θανάτου: — Mⁱ

177 † τί νεωστὶ κακὸν εἰσεληλυθὸς κηρύξασα: — A

178 ὥσπερ ὄρνιν ἐξέπτηξάς με τούτῳ τῷ φόβῳ. ἢ καταπτῆξαι καὶ δειλιάσαι ἐποίησας: — MA

25 181 τί με δύσφημα φθέγγῃ: — M^s
προσίμια: — M^s

† τί <με> δυσφημεῖς· φροίμιά <μοι> κακά: εἰπούσης τῆς Ἑκάβης οἷμοι τέκνον ἀκούσασα ἡ Πολυξένη ἐφοβήθη καὶ φησι· τί προσιμιάζῃ λόγους κακούς: — A

30 188 τὸ ἐξῆς· σφάξαι σε Πηλεΐδα γέννα, ὃ ἐστὶ Πηλέως γενεᾶ,

1 ἀπαγγέλλουσαι A post παθοῦσαι add. καὶ ἀρ (i. e. ἀράμεναι) A

2 οὐδέτι M φορητὸς—ζωῇ] θαυμαστὸς καὶ . . . καὶ ἀποδεκτὸς ὁ βίος ὁ ἐν . . . A

4. 5 scholio quod praecedit adi. A cf. et. m. p. 198,13 10—15 scholio quod praecedit adi. A 11 ἡγεμόνευσαί A 16—19 m. 1 postea add. A

23 ὥσπερ—με] ἐκ τῶν οἴκων με ὥσπερ ὄρνιν καταπτῆξαι ἐποίησας ὥσπερ ὄρνιν κατέπτηξάς με A 24 καὶ] ἢ A ἐποίησας om. M ἐποίησας ἢ ἔξω τοῦ οἴκου πετασθῆναι ἐν τῷδε τῷ θάμβει A 30 τὸ ἐξῆς om. A

ἀντὶ τοῦ Πηλέως παιδὶ, Ἀχιλλεῖ. πατρωνυμικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου,
Πηλέως γέννη: — MA

† (σφάξαι σ') Ἀργείων κοινά: ἡ κοινὴ γνώμη τῶν Ἀργείων
συντείνει, ἤγουν σπεύδει, σφάξ(αι σε) πρὸς τὸν τύμβον τὸν (τοῦ υἱοῦ)
τοῦ Πηλέως, ἤγουν τοῦ Ἀχιλλέως. τὸ γὰρ Πηλεΐδα γέννα ἀντὶ 5
γενικῆς λαμβάνεται, ἵνα πρὸς τὸν τύμβον τοῦ γεννήματος . . .: — A

† ἄλλως: σφάξαι σ' Ἀργείων κοινά: ἡ πάντων ψῆφος καὶ γνώμη
συμφωνεῖ τοῦ σε ἀποθανεῖν ἐν τῷ τύμβῳ τῷ τοῦ Πηλέως υἱῷ, τῷ
Ἀχιλλεῖ: — A

189 ἀντὶ τοῦ βουλή: — M^sA^s

10

190 τῷ Πηλέως παιδὶ Ἀχιλλεῖ. ἢ ἀντὶ τοῦ Πηλέως, πατρωνυμικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου: — M

191 γράφεται παῖ: — M^s

† ἀντὶ τοῦ πῶς πῶς· ἡ δὲ παλιλλογία (τὸ σπου)δαῖον τῆς ἐρω-
τήσεως παρίστησιν: — A

15

192 ἀφθόνητα· οἷς οὐκ ἂν τις φθονήσῃ διὰ τὸ εἶναι κακά. τοῖς
γὰρ κακοῖς οὐδεὶς φθονεῖ: — MA

194 τὸ ἐξῆς· ἀγγέλλουσί μοι δόξαι ταῖς τῶν Ἀργείων ψήφοις δυσ-
φήμους φήμας περὶ τῆς σῆς ψυχῆς. ἀντὶ τοῦ· ἀπαγγέλλουσί μοι
αἱ φῆμαι περὶ τῆς σῆς ψυχῆς δόξαι τῇ ψήφῳ τῶν Ἑλλήνων, δηλονότι 20
ἀποθανεῖν: — MA

195 λείπει κρίνασαι: — Mⁱ

196 περὶ τοῦ σοῦ θανάτου: — M^sA^s

198 πάλιν Ἀττικῶς λείπει τὸ ἔνεκα· ὦ δυστυχιστάτῃ μῆτερ ἔνεκα
τῆς ἀθλίας ζωῆς σου: — MA

25

199 † οἶαν οἶαν: οἶμοι (ποιάν) ποίαν αἰσχίστην βλάβην καὶ
ἀρρήτην . . σοὶ θεὸς τις διήγειρε καὶ παρώρμησε: — A

202 ἀντὶ τοῦ ὧδε: — M^s

203 ἐγὼ ἢ δειλαία τῷ δειλαίῳ σου γήρα οὐκέτι συνδουλεύσω: — MA

205 † σκύμνον γάρ: τὸν σκύμνον οἱ παλαιοὶ ἐπὶ παντὸς νέου 30
λαμβάνουσι. σκύμνοι δὲ κυρίως λέγονται τὰ ἔκγονα τῶν λεόντων: — A

† ἄλλως: σκύμνον τὴν Πολυξένην καλεῖ ὁ ποιητὴς διὰ τὸ βασι-
λέως εἶναι θυγατέρα, μόσχον δὲ διὰ τὸ μέλλειν ἤδη σφαγῆναι: — A

1 ante πατρωνυμικὸν add. ἢ A

2 ἀντὶ τοῦ τῷ πηλέως γέναι A

16 ante κακά add. λίαν A

18 με M σοι A

19 τῆς σῆς om. A

ἀντὶ τοῦ] ἢ ὅτι A

20 δόξαν MA

τῇ om. A

24 μῆτερ om. A

25 σου ζωῆς A

27 ἀρραγὴν A

29 scholio 24. 25 adi. A

οὐριθρέπταν μόσχον: ἀντὶ τοῦ νέαν· τὸν γὰρ μόσχον οἱ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ νέου παραλαμβάνουσιν: — M^g

ὄψει σύ με τὴν μόσχον, ὃ ἐστὶ τὴν νέαν, ἀπὸ τῆς σῆς χειρὸς ἀρπαζομένην ὥσπερ σκύμνον ἐν ὄρει τεθραμμένον. ἀπὸ κοινοῦ δὲ
5 τὸ εἰσόψει· (εἰσόψει) με λαιμότομον πεμπομένην τῷ Ἄιδῃ εἰς τὸν ὑπὸ γῆς σκότον, οἷον· εἰσόψει με οὐ κοινῶ θανάτῳ ἀποθνήσκουσαν, ἀλλὰ τῷ διὰ σφαγῆς: — M^A

† εἰσόψει γὰρ με καὶ ἰδῆς τὴν μόσχον τὴν δειλαίαν σὺ ἢ δειλαία ἀναρπαστὸν ἀπὸ τῆς σῆς χειρὸς ὥσπερ σκύμνον οὐρίθρεπτον, τῷ ὄρει
10 τρεφόμενον, καὶ ὄψει λαιμότομον, ἤγγουν τὸν λαιμὸν τμηθεῖσαν, ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα πεμπομένην πρὸς τὸ σκότος τῆς γῆς, ὅπου ἡ ἀθλία διάξω μετὰ τῶν νεκρῶν. καὶ σέ, ὦ μήτερ δυστυχεστάτη, κλαίω ἐν πολλοῖς θρήνοις, τὸν ἐμὸν δὲ βίον οὐ κλαίω ὑπεργμμένον ἅπαντα λύμην καὶ λώβαν: — A

15 208 † λαιμότομον: λαιμοτόμος ἐστὶν ὁ τὸν λαιμὸν κόπτων, λαιμότομος δὲ ὁ ἀποτμηθεὶς: — A

211 ἀντὶ τοῦ περὶ σοῦ. ἢ ἐπὶ σοί, ὥσπερ καὶ θαῦμά σου φασιν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ σοί. τινὲς δὲ φασὶ λείπειν τὸ χάριν. ἢ ἀπὸ κοινοῦ τὸν βίον, ἔν' ἧ· κλαίω σου τὸν βίον: — M

20 213 τὴν ἐμὴν ζωὴν πᾶσαν βλάβην καὶ λύμην οὐσάν μοι οὐ κλαίω: — M

λοιμικήν: — M^g

214 οὐ κλαίωμαι, ἀντὶ τοῦ οὐκ ὀδύρομαι: — M^g

ἀλλὰ ἡ τοῦ ἀποθανεῖν μοι δυστυχία βελτίων ἐφάνη τοῦ ζῆν ἀτί-
25 μως. τοῦτο δὲ λέγει παρόσον μετὰ τὴν πόρθησιν τῆς Τροίας καὶ τὸν τῶν ἀδελφῶν θάνατον καὶ τοῦ πατρὸς καὶ ἄλλων μυρίων, ὧν εἶχε (συγγενῶν τε καὶ φίλων, καὶ) αὐτὴ γενομένη αἰχμάλωτος δουλεύειν ἔμελλε καὶ τὰ αἰσχίστα ὑπομένειν· ὧν φησὶ προτιμότερον τὸν θάνατον εἶναι: — M

† ἡ δυστυχία, φησὶν, ἐποίησέ με ἡγεῖσθαι τὸν θάνατον κρείσσονα
30 τῆς ζωῆς: — A

216 μετὰ σπουδῆς τοῦ ποδός: — M^g

1 τὸν] τὸ M 3 σύ] σοί M γὰρ A σῆς om. A 4—6 ἀπὸ—θανάτῳ]
ἀλλ' (i. e. ἄλλως) οὐδὲ κοινῶ θανάτῳ ἐσόψει A 7 post σφαγῆς add. καὶ
σιδῆρου A 13 ὑπεργμμένη A 20 πᾶσαν] ἐπὶ M 25 λέγεται M
26 εἶδε M εἶχε Vat. 1135 26. 27 συγγενῶν—καὶ om. M add. Vat. 1135
30 inter fol. 6^v et 7^r excidit folium quo legebantur vss. 212—256 A

- 217 ἦτοι καινὸν ἢ δεινόν. Μένανδρος· 'νεώτερόν τι σοὶ συμβέ-
βηκεν': — M
χρέος, πρᾶγμα: — M^g.
- 219 τὴν κυρωθεῖσαν: — M^g
- 221 ἀντὶ τοῦ μνημα: — M^g 5
- 222 παραπομπούς, ὁδηγούς: — M^g
ἀρωγούς: — M^g
- 223 δεσπότης: — M^g
- 224 ἐτάγη, ἐχειροτονήθη: — M^g
- 225 τὰ καλὰ τῶν ἀντιγράφων δρᾶσον ἔχει: — M^g 10
οἶδας οὖν τί δρᾶσαι ὀφείλεις: — Mⁱ
μὴ ἀφαιρεθῆς: — M^g
- 226 εἰς ἀγῶνα: — M^g
- 227 γίνωσκε δὲ ἐμὴν μὲν ἰσχὺν, σαυτῆς δὲ ἀσθένειαν: — M
[διὰ] τὴν ἐμὴν ἀρχήν: — Mⁱ 15
- 228 εὐπαιδευτον τοῦτό ἐστι, τὸ ἐν τοῖς κακοῖς μὴ ἐπαίρεσθαι καὶ
παροξύνεσθαι: — M
- 231 ὅπου με ἔδει τεθνάναι, οὐκ ἀπέθανον, ὃ ἐστὶν ἐν Τροίᾳ: — M
- 232 αὖξει: — M^g
- 234 εἰ δ' ἔστι τοῖς δούλοισι: εἰ δὲ ἔξεστι τοῖς δούλοις τοὺς 20
ἐλευθέρους ἐρωτᾶν ὅσα <ἄν> μὴ λυπῇ μηδὲ δάκνη καρδίαν τῶν ἀκούον-
των: — M
ἀντὶ τοῦ ἐρωτῆσαι [ἀκοῦσαι]: — M^g
- 236 σοὶ μὲν λέγειν ἀρμόζει τὰ ἐρωτώμενα, ἐμοὶ δὲ ἐρωτᾶν καὶ
ἀκούειν παρὰ σοῦ: — M 25
σοὶ μὲν πρέπει ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐρωτώμενα: — M^g
- 238 τῆς ὑπερθέσεως γὰρ σοῦ ἔνεκεν οὐ φθονῶ: — Mⁱ
- 240 καχειμονία κακόμορφος. ἦλθε γὰρ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Τροίαν
εἰς ἐπαίτην μετασχηματίσας ἑαυτὸν <διὰ τὸ Παλλάδιον>: — M
ἄμορφος: ἀντὶ τοῦ ἄγνωστος: — M 30
- 241 φόνου σταλαγμοί: ὑπὲρ τοῦ ἐπικειμένου σοὶ φόνου ἀγωνιῶν
ἐδάκρυσας. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν· δάκρυα φόνου ἦν σημαντικά, ἀπὸ
[δὲ] τῶν ὁμμάτων σου, φησὶ, σταγόνες φόνου <κατέσταζον>: — M

10 φρασον M^g

18 ὅπου] οὕτω M

28 κακομορφία M

29 διὰ τὸ

Παλλάδιον om. M suppleui ex Vat. 1345

31 σου M

32 ἐδάκρυσε M

- σταγόνες φόνου· <ἔδει> δὲ εἰπεῖν δάκρυα, οἷον τὰ δάκρυα <φόνου>
 ἦν σημαντικά, ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ αἱμάτινα δάκρυα φαρμέν· — M
 ἀπίθανον τὸ πλάσμα καὶ οὐχ Ὀμηρικόν· οὐ γὰρ ἂν ἐσίγησεν Ἑκάβη
 πολέμιον θεασαμένη κατοπτρεύοντα τὰ κατὰ τοὺς Τρῶας πράγματα. ἡ
 5 δὲ Ἑλένη εἰκότως· ἄτην γὰρ μετέστενεν Ἀφροδίτης· — M
 242 ἀντὶ τοῦ ἐλυπήθη· — M^s
 245 ἐλεεινὸς ὢν· — M^s
 246 νεκρωθῆναι ὑπὸ τοῦ δέους τὴν χειρὰ μου· — M^s
 247 ἀντὶ τοῦ ὑποκείμενός μοι· — M^s
 10 251 κακὸς ὢν ἀλίσκη. ὁ δὲ λόγος· οὐκοῦν κακὸς φαίνη ἐξ ὧν
 νῦν ἐβουλεύσω κατὰ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς δι' ἐμὲ ζῶν· — M
 252 τοιούτων εὐεργεσιῶν παρ' ἐμοῦ τυχόν· — M^s
 253 ἀπὸ κοινοῦ τὸ δρᾶς· — M^s
 254 δικανικάς· — M^s
 15 εἰς τοὺς κατ' αὐτὸν δημοκοποῦντας ῥήτορας λέγει· — Mⁱ
 τα(ῦτα εἰς τὴν) κατ' αὐτὸν πολιτείαν λέγει. καί ἐστι τοιοῦτος ὁ
 Εὐριπίδης, περιάπτων τὰ καθ' ἑαυτὸν τοῖς ἥρωσι καὶ τοὺς χρόνους
 συγγέων· — M
 258 † ἀτὰρ τί <δὴ> σόφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι· τοίνυν τί
 20 δίκαιον καὶ ἀρμόζον τοῦτο ἡγούμενοι, τὸ σφάζει Πολυξένην, εἰς ταύτην
 ὦρι(σαν) τὴν τοῦ φόνου ψῆφον. ἄρα τὸ πρέπον καὶ τὸ δίκαιον ἐκίνησεν
 ἀνθρώπους σφάζειν εἰς τὸν τύμβον, ἔνθα δὴ μάλιστα βοῦς πρέπει θυσιάζειν.
 ἡ τοὺς θανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων ὁ Ἀχιλλεὺς εἰς τήνδε τὴν
 παῖδα δικαίως τείνει τὸν φόνον. ἀλλ' οὐδὲν αὕτη εἰς αὐτὸν δέδρακε
 25 κακὸν ἢ πεφόνευκεν. εἴπω σοι τὸ ἀληθές· Ἑλένην ἐχρῆν ἐν τῷ τύμβῳ
 αὐτῷ θῆμα *· αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ φόνου αὐτοῦ. εἰ γὰρ μὴ
 αὐτὴ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἠκολούθει, οὐκ ἂν ὁ Ἀχιλλεὺς εἰς Τροίαν ἦλθε
 καὶ ἀπέθανεν. εἰ δὲ πολλάκις λέγεις ὅτι χρή τινα ἔκκριτον ἀπὸ τῶν
 αἰχμαλώτων γυναικῶν θανεῖν, ἢ εὐπρεπεστάτην τῷ εἶδει, οὐχ ἡμεῖς
 30 τοῦτο ἔχομεν. τίς γὰρ εὐειδεστέρα Ἑλένης. ἄλλως τε καὶ οὐδὲν ἥττον
 ἡμῶν εὐρέθη αὐτὸν ἀδικήσασα, καὶ εἰ τὸ δίκαιον θέλετε πράξειν, αὐτὴν
 χρή σφαγῆναι· — A
 259 οἱ Ἕλληγες· — M^s
 260 τὸ χρῆν· νόμιμον. ἔστι δὲ ἐπιρρηματικόν· — M^s

1 φόβου M δάκρυα (priore loco)] δακρύων M 3—5 cf. schol. δ 255 E
 10 κακὸς ὢν] κακῶς M ἀλώκη M 13 δράσον M 18 συγγέων
 Matthiae συγκρούων M 22 δὴ] δὲ A 26 γενέσθαι add. Dindorf malim αἰτεῖν

τὸ δέον καὶ τὸ ὀφείλον αὐτοὺς εἰς προθυμίαν ἤγαγεν ἀνθρωποκτο-
νεῖν εἰς τοὺς τάφους τῶν τελευτησάντων: — MA

262 ἥ γὰρ Πολυξένη αὐτῷ αἰτία θανάτου γέγονεν: — M^sA^s

267 ἐπίλεκτον εὐμορφίας ἔνεκεν: — M^s

268 διαφέρουσιν ὑπερβάλλουσιν: — Mⁱ

5

270 † ἀδικοῦσά θ' ἡμῶν: αὕτη δὲ, ἡ Ἑλένη, καίπερ ἄδικα
πράξασα κατ' οὐδὲν ἡμῶν ἐλάττων εὐρέθη: — A

271 † τῷ μὲν δικάϊω τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον: ἀντὶ τοῦ
ὅτι μὲν δίκαιόν ἐστι τὴν Ἑλένην παθεῖν καὶ οὐχὶ τὴν Πολυξένην, τοῦτον
ἀμιλλῶμαι καὶ λέγω τὸν λόγον· ἃ δὲ δεῖ σε ἀντιδοῦναί μοι ὑπὲρ ὧν παρ' 10
ἐμοῦ ἔπαθες ἄκουσον. ἤψω, ὥς φῆς, τῆς χειρός μου καὶ τῆς παρειᾶς·
ἀνθάπτομαι καὶ γὰρ σου τῶνδε καὶ ζητῶ σε χάριν, ἣν ἐγὼ σοι δέδωκα, ἤγουν·
ὥσπερ ἐγὼ σε ἔσωσα τοῦ θανάτου τότε, ὅτε εἰσῆλθες εἰς τὴν Τροίαν
κατάσκοπος, οὕτω καὶ σὺ σῶσον νῦν τὴν Πολυξένην: — A

ἀντὶ τοῦ παρατίθημι: — M^sA^s

15

278 αὐτάρκεια τῶν ἀποθανόντων μου τέκνων: — M^sA

279 † ταύτῃ γέγηθα: ταύτῃ, τῇ Πολυξένῃ, χαίρω καὶ ἐπιλαν-
θάνομαι τῶν ἐπισυμβάντων μοι κακῶν: — A

280 ἀπίθانا ταῦτα· οὐ γὰρ ἔμελλε γηροβοσκεῖν ἡ Πολυξένη τὴν
Ἑκάβην μὴ οὔσα μετ' αὐτῆς· ὅμως μέντοι πρὸς τὴν ἱκεσίαν χρή- 20
σιμα: — MA

παραμυθία: — M^s

282 τοὺς ἐν ἀρχαῖς ὄντας καὶ δυναμένους πράττειν ἃ βούλονται
οὐ χρὴ εἰς κακόν τι τῇ ἐξουσίᾳ χρῆσθαι εἰδότες ὅτι οὐκ ἐν τῇ αὐτῇ
μενοῦσι τύχῃ: — MA

25

284 εὐτυχὴς δηλονότι: — M^s

287 † ἐλθὼν εἰς Ἀχαιῶν στρατόν: σὺ, ὁ Ὀδυσσεὺς, ἐλθὼν
εἰς τὸν τῶν Ἀχαιῶν στρατὸν παρηγόρησον, ἀντὶ τοῦ παρακάλεσον. ἥ
παρὸ ἡγόρευσας καὶ ἐδημηγόρησας πρὶν ὅτι καλόν ἐστι σφαγιάσαι τὴν
Πολυξένην, ἕτερόν τι νῦν λέξον καὶ εἰπέ ὅτι μέμψις ἐστὶν ἀποκτεῖναι γυ- 30
ναῖκας, ἃς πρῶτον τοῦτο οὐκ ἐπράξατε ἀπὸ τῶν βωμῶν σπάσαντες, ἀλλ'
ψῆκτειρήσατε. νόμος δὲ ὁ αὐτὸς κεῖται καὶ περὶ τῶν δούλων καὶ τῶν

1 δέον] δὲ M τὸ (alterum) om. A 2 τοὺς τῶν τελευτησάντων τάφους ἔνθα
πρέπει μᾶλλον βουθυτεῖν ἀναγνωστέον δὲ κατ' ἐρώτησιν A 3 ἥ] ἡ M^sA^s

16 ante αὐτάρκεια add. ἀντὶ τοῦ A post τέκνων add. καὶ ἐν ταύτῃ χαίρω A

19 ἡ π. γηροβοσκεῖν A 23 πράττειν] ἄρχειν M 25 μενοῦσι τύχῃ] μελ-

λουσι τάξει τῆς τύχης εἶναι A 31 σπεύσαντες A

ἐλευθέρων μὴ φονεύεσθαι τινὰ παρόσον καὶ ὁ δοῦλον φονεύσας τῷ αὐτῷ
 ἄγει ἐνέχεται. ἐὰν οὖν ταῦτα εἴπῃς τοῖς Ἑλλησιν, ἀκουσθήσῃ καὶ
 πείσεις αὐτούς. ὁ γὰρ εἷς λόγος καὶ ὁ αὐτὸς ὅταν ἐκ τῶν ἀδόξων καὶ
 ἐνδόξων ἐξέλθῃ, οὐ τὸ ὅμοιον δύναται, τουτέστιν· οὐ τὴν ὁμοίαν δύναμιν
 5 ἔχει: — A

288 παράπεισον, νουθέτησον: — M^s

ὅτι: — M^sA^s

ἀντὶ τοῦ νέμεσις. διαφέρει γὰρ νέμεσις φθόνου. νεμεσῶσι
 μὲν γὰρ οἱ δίκαιοι τοῖς ἀναξίως εὐτυχοῦσι, φθονοῦνται δὲ οἱ καλοί.
 10 νεμεσήσειαν ἂν ὑμῖν οἱ θεοὶ εἴγε ἅς πρότερον τοῖς βωμοῖς τῶν θεῶν
 προσφυγούσας ἀποσπάσαντες οὐκ ἐκτείνετε εἰς τιμὴν θεῶν, νῦν ἀνδρὶ
 χαριζόμενοι φονεύσετε: — MA

ἄλλως: φθόνος νέμεσις. σημειωτέον δὲ ὅτι τὸν φθόνον νῦν
 ἐπὶ τοῦ μώμου τίθησιν, ὡς ἐν Θησεῖ [frg. 391] 'καίτοι φθόνου μὲν
 15 μῦθον ἄξιον φράσω': — MA

ἀντὶ τοῦ μέμψις: — M^sA^s

291 νόμος δ' ἐν ὑμῖν μήτε δοῦλον μήτε ἐλεύθερον φονεύεσθαι
 παρόσον καὶ ὁ οἰκέτην κτείνας ἐνέχεται τῷ ἄγει τοῦ ἀνδροφόνου: — MA

ἄλλως: ἐν ὑμῖν δὲ, τοῖς Ἑλλησι, νόμος κεῖται σφζόμενος τὸ ἴσον
 20 κρίνειν τοῖς ἐλευθέροις καὶ τοῖς δούλοις περὶ θανάτου, οἷον· ὥσπερ ἐλεύ-
 θερόν τις ἀνελὼν τιμωρίαν δίδωσιν ὑπὲρ τοῦ φόνου, τὸν αὐτὸν τρόπον
 καὶ ὁ δοῦλον φονεύων ὑποχειριὸς ἐστὶ τῷ ἐγκλήματι τοῦ θανάτου: — MA

293 τὸ δ' ἀξίωμα καὶ κακῶς λέγῃ, τὸ σὸν πείσει: τὸ δὲ
 σὸν ἀξιόλογον πρόσωπον, καὶ κακῶς λέγῃ καὶ παρὰ τὸ δίκαιον, ὅμως
 25 πείσει· πόσῳ γε μᾶλλον, ὅτε καὶ ἔννομα: — MA

294 λόγος γὰρ ἐκ τ' ἀδοξούντων: ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος ἐκ τε
 τῶν ἀδόξων καὶ τῶν ἐνδόξων λεγόμενος οὐ ταυτὸν ἰσχύει καὶ δύναται,

1 δοῦλος A 8—15 cf. Eust. p. 1422,14 8—13 praeponit φθόνος μέμψις
 σημειὸν δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ μώμου νῦν φθόνον τίθησιν ὡς καὶ ἐν Θησεῖ καίτοι φθόνου μὲν
 μῦθον ἄξιον φράσαι, tum ἄλλως ins. pergit ut legitur A 10 νεμεσήσαν M ἂν]

οὖν MA ^τ μὲν οἱ θεοὶ M οἱ θεοὶ ὑμῖν A 11 τῶν θεῶν A νῦν δ' M
 11. 12 ἀνδρὶ—φονεύσετε] φονεύσετε χαριζόμενοι τῷ ἀχιλλεῖ A 12 φονεύετε M
 13 ἄλλως—νέμεσις] ἢ διχῶς φθόνος ψόγος ἀντὶ τοῦ μέμψις A δὲ om. A
 13. 14 νῦν—Θησεῖ] ὡδὲ ἀντὶ τῆς μέμψεως εἴρηκεν εὐριπίδης ὡς εἰ A 14 μὲν
 φθόνου M 15 post φράσω add. ἦτοι μέμψεως ἄξιον A 18 ὁ om. M
 24 πρόσωπον om. M 26 ὁ γὰρ ὁ M τε om. A

ἀντὶ τοῦ· δυνατὸς γίνεται, καὶ ἡ φαῦλος, ὁ παρὰ τοῦ ἐνδόξου λεγόμενος: — M¹A

295 ἐκ τῶν δοξαζομένων: — M^s

296 ἀντὶ τοῦ στερρά, ὡς 'κλυτὸς Ἱπποδάμεια' [B 742]. Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα: — M^sA

† οὐκ ἔστιν οὕτω στερρός: τὸ ἐξῆς· οὐχ οὕτως ἐστὶ στερρός φύσις ἀνθρώπου, ἥτις οὐκ ἂν ἐκβάλῃ δάκρυον τῶν γόων τῶν σῶν καὶ τῶν ὀδυρμάτων τοὺς θρήνους ἀκούσασα: — A

τοὺς θρήνους τῶν ὀδυρμάτων: — M^sA

299 † Ἐκάβη, διδάσκου: ἀντὶ τοῦ σωφ(ρόνει) καὶ τὸν εὖ λέγοντα μηδαμῶς τῷ θυμοειδεῖ μέρει τῆς ψυχῆς σου ποιῶ δυσμενῆ: — A

† ἄλλως: οὐκ ἔστιν οὕτω στερρός: τὸ γὰρ (στερρός ἀντὶ τοῦ στερρά, ὥσπερ καὶ ὁ) θεός καὶ ἡ θεός καὶ κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἀντὶ τοῦ κλυτή. ὁ δὲ νοῦς· οὐκ ἔστιν οὕτως σκληρὰ καὶ ἀπ(ηνῆς φύσις ἀνθρώπου ἥτις οὐκ ἂν δακρύσῃ κλύουσα, ἤγουν ἀκούουσα, τῶν σῶν) γόων καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων τοὺς θρήνους: — A

τῷ θυμῷ δει μέρει τῆς ψυχῆς. λέγει δὲ τῷ θυμουμένῳ μέρει τῆς ψυχῆς, τουτέστι τῷ θυμοειδεῖ: — M

† μηδὲ τῇ ἐνούσῃ σοι ὀργῇ χάριν τοῦ σφαγῆναι τὴν Πολυξένην ὑπολάμβανε ἐχθρὸν ἐμὲ ἐν σῇ διανοίᾳ τὸν μὴ ἐλκύσαντα ἐν βίᾳ ἀπὸ τῶν σῶν ἀγκαλῶν τὴν Πολυξένην, ἀλλὰ λέγοντά σοι πράως δοῦναι αὐτήν: — A

303 ἃ δ' εἶπον: ταῦτα εἶπον· ἐάν τις ἀριστεύσας μηδὲν πλεόν τῶν δειλῶν ἀπενέγκηται, οἱ λοιποὶ ἀριστεῖς κινδύνου καταλαμβάνοντες τὴν πόλιν οὐκ ἂν ἔλαιντο ὑπερμαχεῖν τῆς πατρίδος ὀρῶντες τοὺς προαριστεύσαντας μηδενὸς γέρως τετυχηκότας. καὶ οὕτως συμβαίνει τὰς πόλεις κάμνειν μὴ ἐχούσας τοὺς προκινδυνεύοντας: — MA

304 τούτῳ γάρ, φησὶ, τουτέστι τῷ Ἀχιλλεῖ, ἐξαιτησαμένῳ τὴν σὴν θυγατέρα σφάγιον συνεβούλευσα τοῖς Ἑλλήσιν ἐπιδοῦναι: — M

τῷ Ἀχιλλεῖ: — M^s

30

1 ἀντὶ τοῦ] καὶ τῶν δοκούντων ἀντὶ τοῦ δοξαζομένων A ὁ om. A
4. 5 scholio 9 adi. A ins. τὸ δὲ στερρόν ἀττικὸν σχῆμα ὡς κλ. ἰ. A
9 τοὺς θ.] ἀντὶ τοῦ τοὺς γόους A 12—16 suppleni ex Vat. 1345 23 ἐάν]
εἰ γάρ M ὅταν A μὴ δὲ M 24 ἀποφέρηται A 25 ἔλαιντο M
26 μηδένα A 27 post προκινδυνεύοντας add. τουτέστι τοὺς τοῖς πολεμίοις
ἐναντιούμενους A 28. 29 scholio quod praecedit adi. M 28 τούτῳ—
Ἀχιλλεῖ] τῷ ἀχιλλεῖ τοῦτο δὲ φησι A 29 συνεβουλεύσατο A

305 ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἶπον: — Mⁱ

306 † ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν: ἐν τῷδε γὰρ δυστυχοῦσι καὶ ἀφανίζονται αἱ πολλαὶ πόλεις, τῷ μὴ τιμᾶσθαι δηλονότι τοὺς ἀγαθοὺς καὶ γενναίους ἄνδρας: — A

5 διὰ τοῦτο: — M^s

δυστυχοῦσιν: — M^sA^s

308 τῶν δειλῶν καὶ ἀνάνδρων: — M^sA^s

311 † οὐκοῦν τόδ' αἰσχρόν: οὐκοῦν κακόν ἐστι τοῦτο καὶ ἄδικον, ἐὰν, ὅταν ζῇ τις, φίλον αὐτὸν ἔχωμεν, ὅταν δὲ τελευτήσῃ,
10 μῆ: — A

ἀντὶ τοῦ ζῶντι: — M^s

313 † εἶεν· τί δῆτ' ἐρεῖ τις: τί δῆτα εἴποι τις, ἐὰν πάλιν ἄθροισις φανῇ στρατοῦ καὶ μάχῃ. πολεμήσομεν ἢ φιλοψυχήσομεν ὀρῶντες μὴ τιμωμένους τοὺς θανόντας ὑπὲρ τῆς πόλεως. δῆλον ὡς
15 φιλοψυχήσομεν: — A

314 ὁ ἀγών: — M^sA^s

315 φιλοζωήσομεν μὴ μαχόμενοι: — M^sA^s

317 † καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι: εἰ ἐν τοῖς ζῶσιν εἰμι καὶ μετρίως εὐτυχοίην, ἀρκούντως ἂν ἔχοι· θανὼν δὲ βούλομαι τιμᾶσθαι καὶ κλέος
20 ἔχειν αἰδέειμον παρὰ τῶν ζώντων τιμώμενος: — A

318 ζῶν δηλονότι: — Mⁱ

319 τιμώμενον, ἄξιον τιμῆς νομιζόμενον: — M^As

320 ἐπὶ πολὺν γὰρ χρόνον μένει ἡ δόξα: — M^s

† διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις: ἐπὶ πολὺ γὰρ ἡ δόξα καὶ πολυχρό-
25 νιος γίνεται κατὰ διαδοχὴν αὐξανομένη: — A

321 † εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῆς: εἰ δὲ οἰκτρὰ πάσχειν λέ-
γεις, ταῦτα ἀντάκουέ μου. εἰσὶ καὶ παρ' Ἑλλήσι γυναῖκες αἱ μὲν παί-
δων ἐστερημέναι, αἱ δὲ νομφίων, οὐστinas ἐν τῇ Τροίᾳ σφαγέντας ἢ
Τρωικὴ κόνις κρύπτει: — A

30 322 ἐν τῇ Ἑλλάδι δηλονότι: — MⁱA^s

ἄθλιναι μᾶλλον σοῦ: — Mⁱ

σοῦ οὐδὲν ἦσσον ἄθλιναι: — M

323 τὸ χ̄ πρὸς τὴν συγκοπὴν· πρεσβύτεραι γὰρ ἔδει εἰπεῖν: — M

324 στερηθεῖσαι: — M^s

35 τῶν ἰδίων: — M^s

325 ἡ Τρωική: — M^s

326 ὑπόμενε καρτέρει: — M^sA^s

328 ὑμεῖς δηλονότι: — M^sA

τὸ μήτε τοὺς φίλους ὡς φίλους τιμᾶν μήτε τοὺς ἐνδόξως ἀνη-
ρημένους θαυμάζειν: — MA

5

330 τιμᾶτε: — M^s

331 ὑμεῖς δὲ πρὸς ταῦτα τὰ βουλευόμενα καὶ τὴν τύχην κτή-
σησθε. οἷα βούλοισθε, τοιαῦτα ἔχητε: — MⁱA

332 † αἰαῖ τὸ δοῦλον: φεῦ φεῦ, ὡς κακὸν τὸ πεφυκέναι τινὰ
δοῦλον. τῇ βίᾳ γὰρ ὁ δοῦλος κρατούμενος τολμᾷ πράττειν ἃ μὴ χρή. 10
πᾶς γὰρ δοῦλος ἀναγκαζόμενος πλεῖστα πράττει ἄδικα: — A

333 ὑπομένει πολλάκις, ὃ μὴ πρέπον ἐστὶν ὑπὸ τῆς βίας ἀναγκα-
ζόμενον: — MA

334 ὦ τέκνον: — M^s

ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀέρα: — M^s

15

335 φροῦδος κατὰ τὸ ἔτυμον λέγεται ὁ προαπεληλυθὼς τῆς ὁδοῦ
[καὶ προαπελθὼν]: — MⁱA

† φροῦδοι: ἀνωφελεῖς, ἀφανεῖς, εἰς μάτην ἐκτοξευθέντες. οὐ γὰρ
ἔκαμψαν τὸν τοῦ Ὀδυσσέως θυμὸν ἢ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ τὸ ψηφισθὲν
αὐτοῖς ἔτι μένει: — A

20

ἡ μήτηρ ἔχεις: ἀντὶ τοῦ ἥπερ, οἷον· σὺ δὲ εἰ μᾶλλον τῆς μη-
τρὸς δύναμιν ἔχεις: — MA

συναλοιφή· ἡ μήτηρ ἀντὶ τοῦ ἥπερ ἡ μήτηρ. σὺ δὲ εἰ [μᾶλλον]
ἔχεις μείζονά τινα δύναμιν, σπούδαζε: — MA

337 ὁ τέ παρέλκει: — M^s

25

340 τὸ ἐξῆς· καὶ πείθε τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην: — MⁱA

† οὕτως ἡ σύνταξις· ἔχεις πρόφασιν ὥστε τὴν σὴν ἐποικτεῖραι
τύχην· ἔστι γὰρ τέκνα καὶ τῷδε, τῷ Ὀδυσσεῖ: — A

3 scholio quod sequitur praefixit A

4 ἐνδόξους A

7. 8 scholio 4. 5

adi. A ins. ἵνα ἡ μὲν ἐλλάς κατὰ τοῦτο εὐτυχῇ κτήσασθε M κτήσεσθε A

8 οἷα γοῦν A βούλησθε M ἔχετε A 12 τὸ μὴ πρέπον A

ante ὑπὸ ins. τῇ βίᾳ κρατούμενον A 16 παρεληλυθὼς M προαπεληλυθὼς A

17 παρελθὼν M 22. 23 scholio quod praecedat adi. M ins. ἔστι δὲ

23 συναλιφή M συναλειφή A μᾶλλον τῆς μητρὸς A 26 τὸ ἐξῆς om. A

πείθου Mⁱ ὥστε τ. σ. A post τύχην add. ἀντὶ τοῦ ἀτυχίαν A

27. 28 scholio 18—20 adi. A

342 ὁρῶ σ' Ὀδυσσεῦ: ἐνταῦθα ἐφύλαξεν ὁ Εὐριπίδης τὸ ἥρωικὸν ἦθος· οὐ γὰρ ταπεινὸν αὐτὸ μεμίμηται, ἀλλὰ παρρησιαστικόν: — MA

ὁρῶ σε, φησὶν, ὦ Ὀδυσσεῦ, τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα κρύπτοντα ὑπὸ τὰ
5 ἱμάτια, τὸ δὲ πρόσωπον ἀποστρέφοντα, ἵνα μὴ ἰκετεύω σε: — MA

345 οὐχ ἰκετεύσω σε, ἐπεὶ πέφευγας παρ' ἐμοῦ τούτου τυχεῖν: — MM⁸A

† ἀκούσας Ὀδυσσεὺς τῆς Ἑκάβης εἰπούσης τῇ Πολυξένῃ· ὦ τέκνον, πρόσπιπτε Ὀδυσσεῖ λαβοῦσα τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτοῦ καὶ γενειάδος καὶ ἰκέτευσον αὐτὸν ὅπως τὴν σὴν τύχην ἐποικτεῖρη· οὕτω γὰρ ἦθος ἦν
10 παλαιοῖς παρακαλεῖν τῆς χειρὸς καὶ τῆς γενειάδος ἀπτομένοις· ταῦτα ἀκούσας ὁ Ὀδυσσεὺς τὴν μὲν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα εἰσῆγαγεν ἔσωθεν τοῦ εἵματος αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον εἰς τοῦπίσω ἀπέστρεφεν, ὅπως μήτε τῆς χειρὸς αὐτοῦ λάβηται μήτε τῆς γενειάδος. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν [Πολυξένη] οὕτως ποιήσαντα εἶπεν ἡ Πολυξένη· ὁρῶ σε, Ὀδυσσεῦ, τὴν μὲν
15 δεξιὰν χεῖρα κρύπτοντα (ὑπὸ τὰ) ἱμάτια, τὸ δὲ πρόσωπον στρέφοντα, ἵνα μὴ ἰκετεύω σε. θάρρει δὲ, ἐπεὶ πέφευγας τὸν ἐμὸν ἰκέσιον Δία, τουτέστι τὴν ἐμὴν ἰκεσίαν· ἐκ τοῦ Διὸς γὰρ πᾶσα ἰκεσία. ἰκέσιον δὲ Δία τὸν ἐπὶ παρακλήσει μεταλαμ(βανόμενον): — A

† ὥς ἐστιν ὁ Ζεὺς φίλιος καὶ ξένιος καὶ τὰ λοιπά, οὕτως καὶ (ἰκέ-
20 σιος. ἀντὶ τοῦ πέφευγας τὴν ἐμὴν ἰκεσίαν, τουτέστιν· οὐχ ἰκε)τεύσω σε: — A

346 ὥς ἔψομαί γε: ὄντως ἐπακολουθήσω σοι καὶ δι' αὐτὸ τὸ ἀναγκαῖον καὶ ὅτι βούλομαι ἀπολέσθαι: — MA

καὶ ἄλλως: ἔνεκα τῆς ἀνάγκης ἀκολουθήσω σοι καὶ ὅτι ἀποθα-
25 νεῖν βούλομαι, ἐπειδὴ προτιμότερόν μοί ἐστι τοῦ ζῆν κακῶς: — MA

348 ἀντὶ τοῦ φανήσομαι: — M⁸

δειλὴ καὶ φιλόζωος γυνὴ φανήσομαι: — M⁸

350 † τοῦτό μοι πρῶτον βίου: τοῦτό μοι ἦν πρῶτον [καὶ] ὅτι ἦν βασιλέως θυγάτηρ. ἔπειτα ἐτράφην ὑπὸ καλῶν ἐλπίδων βασι-
30 λεῦσι νόμφη. τοῦτο ἐλλιπὲς ἐστίν. ὁ δὲ νοῦς καὶ ἡ σύνταξις οὕτως· ἐτράφην ὑπὸ καλῶν ἐλπίδων μέλλουσα γενέσθαι νόμφη βασιλεῦσιν ἀπὸ

2 ἦθος A	αὐτὸν M	4. 5 scholio quod praecedit adi. M	4 ὁρῶ—
Ὀδυσσεῦ] ὁρῶ σ' Ὀδυσσεὺς A		6 scholio quod praecedit adi. M	ἰκε-
τεύω M ⁸ A	τοῦ τούτου A	12 ἀντέστρεφεν A	18 μόνως λαμβανόμενον
Vat. 1345	19—21 supplui ex Vat. 1345		24 post ἔνεκα add. καὶ M
25 μοι om. A	post ἐστὶ add. τὸ ἀποθανεῖν A		κακῶς om. M

βασιλέων γεννηθεῖσα. λείπει γὰρ ἐν τῷ βασιλευσι νόμφη τὸ μέλλουσα γενέσθαι: — A

τὸ κεφάλαιον: — M^sA^s

352 μακαρισμὸν, ἔπαινον τῶν γάμων: — MA

353 ἀντὶ τοῦ τίνος: — M^sA^s 5

354 ἐγὼ δὲ ἡ δύστηνος δέσποινα: — M^s

355 περίβλεπτος εὐδαίμων ἔνδοξος: — M^sA^s

356 τὸ ἀποθανεῖν: — M^s

357 τὸ τῆς δουλείας ὄνομα τοῦ θανεῖν με ἐρᾶν ποιεῖ. κακὸς ὄνομα
θετον δὲ τὸν λόγον πεποιήκασιν τὰ δύο ἀπαρέμματα: — MA 10

359 τὸ ἐξῆς· δεσποτῶν ὅστις ὠμῶν κατὰ τὰς φρένας: — M^s

361 τὴν κάσιν· Ἀνακρέων [frg. 12^a] 'οὔτε μὴν ἀπαλὴν κάσιν'.
σεσημείωται δὲ ὅτι τὴν θήλειαν κάσιν εἶπεν, εἰ μὴ ἀποκοπή ἐστὶ τοῦ
κασιγνήτην: — MA

362 † ἀνάγκην σιτοποιόν: τὴν μυλικὴν εἶπε. προσθεῖς 15
τὴν σιτοποιὸν ἀνάγκην ἐν δόμοις τοῖς αὐτοῦ, ὅστις με ὠνήσεται, καὶ
προσθεῖς τὸ σαίρειν τὸ δῶμα καὶ ἐφεστάναι ταῖς κερκίσιν ἀναγκάσει με
ἄγουσαν, φέρουσαν καὶ ἔχουσαν, ἡμέραν λυπράν: — A

ἀντὶ τοῦ μυλωθρικὴν: — M^s

363 φιλοκαλεῖν: — M^s 20

ἀντὶ τοῦ παρεστάναι ἐπὶ κερκίσι με ἀναγκάσει. ἀπὸ κοινοῦ δὲ
τὸ προσθεῖς: — M

366 μολυνεῖ, κακῶς ποιήσει: — M^s

367 οὐ δῆτ' ἀφίημι: οὐ ταῦτα ὑποστήσομαι θελήσασα ζῆν: — M

† οὐ δῆτ' ἀφίημι: τὸ οὐ δῆτα ἀντὶ τοῦ οὐ θέλω ζῆν καὶ πάσχειν 25
τοιαῦτα· ἐλεύθερον δὲ ἀφίημι τὸ φῶς τοῦτο τῶν ἐμῶν ὀμμάτων. οὐ γὰρ
ἐπὶ ὑπηρετήσῃ καὶ δουλεύσει τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἔσται τὸ ὄρᾶν * *
καταφωτίζον αὐτοὺς, ἐπεὶ προστίθῃμι τῷ Ἄιδῃ τὸ ἐμὸν δέμας: — A

368 ἀντὶ τοῦ τὸ ἐμὸν δέμας προστίθῃμι τῷ Ἄιδῃ: — M

γράφεται τόδ' ἤδη: — M^s 30

† προστιθεῖ(σα) τὸ δὲ σῶμα ἐπὶ τοῦ ὁ δὲ Ὀμη-
ρος τὸ μὲν δέμας ἐπὶ τοῦ ἐμφύχου ἀπὸ τοῦ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, τὸ
δὲ σῶμα ἐπὶ τοῦ ἀψύχου οἶονεῖ σῆμά τι ὃν τοῦ ποτε ζῶντος: — A

4 ante τῶν ins. ἔνεχα A 12—14 cf. Hesych. s. v. κάσις 12 ὡς ἀνακρέων λέγει A
οὔτε μὴν Cobet οὔτ' ἐμὴν Bergk οὔτε μὲν M τότε μ' A 13 ἐποίησεν M ἐστὶ]
ἐγένετο A 21 μετὰ ἀνάγκης M 27 ἔσται τὸ] ἐπὶ τῷ A addiderim τὸ
φέγγος τὸ 31—33 cf. Tzetz. ad Lycophr. p. 337 schol. A 115 Zon. p. 1706

369 ἀντὶ τοῦ διαχειρίσαι σφάξαι φόνευσον διάχρησαι: — M^s

370 δόξης: ὑπονοίας: — MⁱA^s

372 μηδὲν ἡμῖν ἐμποδὼν γένῃ, ὦ μήτερ, μήτε λέγουσα μήτε πράττουσα: — MA

5 373 φλυαροῦσα, μηδὲν ἀνύουσα: — M^sA

σύνθελέ μοι, σὺν ἐμοὶ βούλου ἀποθανεῖν: — M^s

375 † ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν: ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι τῶν κακῶν, φέρει μὲν καὶ ὑπομένει αὐτὰ κατὰ ἀνάγκην, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα ἀλγεῖ. ἐὰν (δὲ) θάνῃ, μᾶλλον ἂν δοκοίῃ εὐτυχής: — A

10 376 τῷ τῶν κακῶν ζυγῷ τὸν αὐχένα ἐντιθεὶς ἀλγεῖ: — Mⁱ

379 δεινὸς χαρακτήρ: δυσχερές ἐστι, φησὶ, τὸ ἐξ ἀγαθῶν ἀγαθὸν γενόμενον τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ φρόνημα τῆς εὐγενείας ἀπορρῖψαι καὶ ἀφανίσαι: — MA

ἄλλως: ἱκανός ἐστι χαρακτήρ καὶ φανερός ἐπ' ἀνθρώποις τὸ
15 ἀγαθὸν γενέσθαι: — M

ἱκανή, φησὶ, καὶ ἔνδοξος φρόνησις ἐν τοῖς ἀνθρώποις τὸ ἐξ ἀγαθῶν ἀγαθὸν προσελθεῖν καὶ ἐπὶ πολὺ θαυμαζόμενοι καὶ δοξαζόμενοι γίνονται οἱ παρασκευάζοντες ἑαυτοὺς ἀξίους εἶναι τῆς εὐγενείας: — MA

† ἄλλως εἰς τὸ αὐτό: σαφές, φανερός καὶ πρόδηλος χαρακτήρ τὸ
20 ἀπὸ ἀγαθῶν γενέσθαι, οἷον (ὁ) ἀπὸ εὐγενοῦς προσελθὼν πᾶσιν εὐδιάγνωστός ἐστι καὶ ἐπὶ πολὺ θαυμάζονται καὶ δοξαζονται οἱ αὐτοὺς ἀξίους τῆς εὐγενείας παρασκευάζοντες, ἥρουν τοῖς ἀξία τῆς εὐγενείας διαπραττομένοις ἐπεκτείνεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας ἐπὶ πλεόν καὶ ἐνδοξότεροι γίνονται, ὥσπερ καὶ ἡ Πολυξένη ἀξία τῆς ἑαυτῆς εὐγενείας πέπραχεν.
25 εἴλετο γὰρ θανεῖν ἢ δοῦλη ὑπάρχειν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· δεινὸς χαρακτήρ καὶ ἐπίσημος ἐν βροτοῖς τὸ ἀπὸ ἐσθλῶν γενέσθαι· λείπει δὲ ἡ ἀπὸ πρόθεσις· καὶ ἐπὶ πλεόν ἔρχεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας ἐν τοῖς ἀξίοις αὐτῆς, τῆς εὐγενείας. πολλοὶ γὰρ εὐγενεῖς, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πλεόν ἔρχεται τὸ ὄνομα τούτων μὴ τὰ τῆς εὐγενείας πραττόντων ἀξία: — A

30 ἐπίσημος: φανερός ἐνδοξὸς ἱκανός: — M^sA^s

380 τὸ ἐξ ἀγαθῶν προαχθῆναι: — M

381 τοῖς ἀξίοις τῆς εὐγενείας. οἷον· τοῖς ἀξία τῆς εὐγενείας διαπραττομένοις ἐπεκτείνεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας ἐπὶ πλεόν καὶ ἐνδοξότεροι γίνονται: — MA

3 ἡμῖν om. A μένη M ὦ μήτερ om. A ὁ scholio quod praecedat adi. A

6 σύνελθε M^s 9 δοκῇ A 16 φησὶ om. A 17 δοξαζόμενοι καὶ θ. A 18 εἶναι

om. A 32—34 scholio 16—18 adi. A om. τοῖς ἀ. τ. εὐ. 33. 34 ἐνδοξότερον γίνεται A

383 ἐπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς Ὀδυσσεά: — M^s

389 <οὐ> σὲ, ὦ γεραιά, φησὶ, κατθανεῖν ἠτήσατο τὸ φάντασμα Ἀχιλλέως: — M^sA

391 εἰ καὶ τὸ φάντασμα ἐκείνην ἠτήσεν, ἀλλ' ὑμεῖς με σὺν τῇ θυγατρὶ φονεύσατε: — MA

5

ὑπέρθεσις· ἀλλ' ὑμεῖς: — M^s

392 † καὶ δις τόσον: καὶ διπλοῦν γενήσεται τὸ πόμα τοῦ αἵματος τῇ τε γῇ καὶ τῷ νεκρῷ, ἐὰν κάμῃ συσφάξητε τῇ παιδί μου: — A

394 † ἄλλις κόρης σῆς: ἀντὶ τοῦ· αὐτὴ μόνη ἀρκεῖ. οὐ γὰρ προσενεκτέος ἄλλος θάνατος πρὸς ἄλλω· οὐ θέλομεν γὰρ ὀφείλειν καὶ τὸν 10 σὸν θάνατον: — A

οὐ προσενεκτέος: — M^sA^s

395 † μηδὲ τόνδ' ὀφείλομεν: ἀντὶ τοῦ· οὐκ ἀναγκάσεις με συναποκτεῖναί σε τῇ θυγατρὶ σου: — A

396 λείπει τὸ ἐστί: — M^sA^s

15

397 οὐ δοῦλός εἰμι, ἵνα μετὰ ἀνάγκης δεσποτῶν διαπράττωμαί τι: — M

† οὐ γὰρ οἶδα δεσπότης κεκτημένος: εἰπούσης τῆς Ἑκάβης ὡς ἀνάγκη συνθανεῖν τῇ θυγατρὶ μου, φησὶν Ὀδυσσεύς· πῶς; οὐ γὰρ δοῦλός εἰμι, ἵνα μετὰ ἀνάγκης δεσποτῶν διαπράττωμαί τι. πρῶτός εἰμι ἐν τῷ στρατῷ καὶ ὃ θέλω, ποιήσω. οὐ γὰρ ὑπ' ἄλλου προστάσ- 20 σομαι, ἵνα εἰπόντος ἐκείνου· σφαγῇτω καὶ ἡ Ἑκάβη· ἀκούσω τούτου: — A

ἐπεὶ τὰ μετὰ ἀνάγκης δούλοις πρέπει: — M^s

398 καθάπερ κισσὸς ὄρους ἀντιλαμβάνεται περιπλακεῖς, καὶ γὰρ ταύτης ἀντιλαμβάνομαι καὶ οὐ χωρισθήσομαι αὐτῆς ἀναιρουμένης, ἀλλὰ σὺν αὐτῇ θνήσκειν βούλομαι: — M

25

† ὅποῖα κισσός: καθάπερ ὁ κισσὸς ἀντιλαμβάνεται καὶ περιπλέκεται τῇ ὄρῳ, τὸν αὐτὸν καὶ γὰρ τρόπον ταύτης λαβοῦμαι καὶ οὐ χωρισθήσομαι: — A

† ἄλλως: κισσός ἐστὶν εἶδος δένδρου μικροῦ, ὅπερ καὶ ἐν τοῖς ἀμπέλοις συνεχῶς ἀνέρχεται καὶ εἰλίσσεται ἐν αὐταῖς, ἀναφέρεται δὲ τῷ 30 Διονύσῳ. εἰς νάρθηκα γὰρ ἔπλεκον τὸ αὐτὸ φυτόν, καὶ οὕτως ἐχόρευον αἱ Βάχαι τῷ Διονύσῳ: — A

399 † οὐκ ἦν γε πείθῃ: ἐὰν πείθῃ τοῖς σοφωτέροις σου, οὐ-

2 οὐ — κατθανεῖν] φησὶν ὁ Ὀδυσσεὺς οὐδαμῶς . . . ἀποθανεῖν A οὐ om. M^s

2. 3 τὸ τοῦ Ἀχιλλέως φάντασμα ἀλλὰ ταύτην ἦτοι τὴν πολυξένην A 4. 5 scholio

quod praecedat adi. A add. ἡ δὲ Ἑκάβη φησὶν συμφωνεύσατε τῇ θ. A

23 κισσόν M ὄρους M περιπλακέντος M 24 μεταλαμβάνομαι M

- δαμῶς τοῦτο ποιήσεις, τὸ συσφαγισθῆναί σε τῇ θυγατρὶ, ἀλλὰ κατα-
λείψεις αὐτὴν μόνην: — A
- 401 αὐτόθι, παρὰ σοί: — M^sA^s
- 402 ἀντὶ τοῦ Λαέρτου: — M^s
- 5 403 ὑποχώρει καὶ ἐνδίδου· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποχαλώντων τὸν
πόδα πολλοῦ ὄντος ἀνέμου: — MA
- 405 ἀντὶ τοῦ τραυματίσαι: — M^s
- † ἐλκῶσαι: ἀντὶ τοῦ ἔλκους καὶ τραυμάτων πληρῶσαι τὸν σὸν
γῆραιον χρῶτα: — A
- 10 408 ἄτινα πάθῃς: — M^sA^s
- 409 γλυκεῖαν: — M^s
- 411 ὅτι: — M^s
- 413 † τέλος <δ>έχῃ: ἀντὶ τοῦ πλήρωμα· οὐ γὰρ προσομιλήσω
σοι τοῦ λοιποῦ: — A
- 15 414 † ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦς', ἄπειμι δὴ κάτω: ταῦτα λε-
γούσης τῆς Πολυξένης ἀνταπεκρίθη ἡ Ἑκάβη ἡμεῖς ἐν φάει δουλεύ-
σομεν. ἡ δὲ Πολυξένη πρὸς ταῦτα οὐκ ἀπεκρίθη, ἀλλ' ἔχεται τῶν
αὐτῆς λόγων καὶ ἀμοιβαῖοι φαίνονται οἱ στίχοι. οὕτως γὰρ ἐστὶν ἡ
ἀκολουθία τούτων· ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσα, ἄπειμι δὴ κάτω ἄνυμφος,
20 ἄνυμναιος, ἄνευ τῶν ἐπὶ γάμφι λεγομένων ὕμνων, ἐκεῖ δ' ἐν Ἄϊδου
κείσομαι χωρὶς σέθεν, ἀντὶ τοῦ σοῦ. διὰ μέσου δὲ ἐβόα Ἑκάβη ἐκείνης
λαλούσης, ὅπως ἀποκριθῇ καὶ εἴπῃ αὐτῇ τι, καὶ οὐκ ἀντεῖπεν αὐτῇ
μέχρι τοῦ στίχου τοῦ λέγοντος τί σοι πρὸς Ἑκτορ' ἢ γέροντ'
εἴπω πόσιν: — A
- 25 ἄπειμι κάτω δηλονότι: — M^s
- 417 ἐλεεινή: — M^s
- 419 συναλοιφή τῶν δύο· ἔστι δὲ ἐγώ: — Mⁱ
- πῶς τὸ τέλος διάξω τοῦ βίου: — M^s
- 421 αὖξουσα τὸ πάθος φησί· ἰθὺ γὰρ μόνους παῖδας ἐγέννησεν.
30 Ὅμηρος [Ω 496]· 'ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἱῆς ἐκ νηδύος ἦσαν'. ἡ
ὅτι συμπεριλαμβάνει τοὺς νόθους διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ἀνδρός.
σύλληψις δὲ λέγεται ὁ τρόπος· οὐδὲ γὰρ αὐτὴ ἐγέννησεν, ὁ δὲ Πρία-
μος ἐξ ἄλλων γυναικῶν: — M
- † ἡμεῖς δὲ πεντήκοντ' <ἀ γ'> ἄμιοιροι τέκνων: ἐξήτῃται ἐν-
35 ταῦθα πῶς δέκα καὶ ἐννέα παῖδας ποιήσασα Ἑκάβη πεντήκοντα ἑαυτὴν

παίδων ἀμέτοχόν φησι. καὶ φαμέν ὡς συμπεριεῖληψε τοὺς νόθους παῖδας τοῦ Πριάμου σὺν τοῖς ἑαυτῆς: — A

ἀμέτοχοι: — M^sA^s

424 περιπτυσσομένη τὴν μητέρα τοῦτό φησιν: — M^s

† ὦ στέρνα: ταῦτά φησιν ὡς ἀσπαζομένη τοὺς τῆς μητρὸς δμαστούς: — A

425 ταχυθανάτου. μήπω γηρασάσης, τουτέστι νέας: — M^s

426 † χαῖρ' ὦ τεκοῦσα: κἀνταῦθα οὐκ ἀμοιβαῖοί εἰσιν οἱ λόγοι, ἀλλὰ διὰ μέσου φησὶν Ἑκάβη, ὅπως ἀποκριθῇ αὐτῇ, καὶ οὐκ ἀντιλέγει. οὕτως γάρ ἐστιν ὁ νοῦς καὶ ἡ σύνταξις· χαῖρ', ὦ τεκοῦσα, 10 χαῖρε Κασάνδρα τ' ἐμοὶ δ' τ' ἐν φιλίπποις Θραξὶ Πολύδωρος κάσις. καὶ λεγούσης ταῦτα Πολυξένης λέγει καὶ ἡ Ἑκάβη διὰ μέσου· χαίρουσιν ἄλλοι καὶ, ἂν ζῇ Πολύδωρος, ἀπιστῶ· τοῦ ὀνείρου γὰρ ἐμνημόνευσεν ὃν εἶδε περὶ ἐκείνου ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος. καὶ τότε ἀποκρίνεται αὐτῇ ἡ Πολυξένη καὶ λέγει περὶ τοῦ Πολυδώρου· ζῇ καὶ θανούσης σου καλύψει 15 τοὺς σοὺς ὀφθαλμούς: — A

427 γράφεται τόδε: — M^s

428 ἀπὸ κοινοῦ τὸ χαιρέτω: — M^s

429 οὕτως εἰς πάντα δυστυχῆς εἰμι ὡς καὶ περὶ ἐκείνου ἀπιστῶ εἰ ζῇ: — MA 20

431 ἐγὼ πρὶν τοῦ ἀποθανεῖν ὑπὸ τῶν κακῶν τέθνηκα: — Mⁱ

432 ἄπαγε καλύψας τοῖς ἱματίοις διὰ τὸ κόσμιον: — M

434 τὴν ἑμαυτῆς καρδίαν ἐκτέτηκα τοῖς θρήνοις τῆς μητρὸς καὶ γὰρ δὲ ταύτην ἐκτήκω: — MA

435 † ὦ φῶς: ἔξεστί μοι προσφωνεῖν τὸ σὸν ὄνομα καὶ προσ- 25 λέγειν· οὐ γὰρ ἀποκέκλεισμαι καὶ τοῦ λαλεῖν: — A

436 οὐδέν ἐστι τὸ μεταξὺ τῆς πυρᾶς τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τοῦ ξίφους: — M

† μέτεστι δ' οὐδέν: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ πολὺ μέτεστί μοι τὸ φῶς ἀνακαλεῖσθαι πλὴν ὅσον φθάσαι με εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως. ὅταν δὲ ἐκεῖ φθάσω, οὐκέτι προσφωνήσω σοι, ὁηλονότι· ἕως 30 οὐ τὴν ὁδὸν περιπατῶ τὴν πρὸς τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον, ἔξεστί μοι ἀνακαλεῖσθαι τὸ φῶς καὶ βλέπειν αὐτό· ὅταν δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην τελειώσω καὶ φθάσω εἰς τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον, ἔκτοτε οὔτε ἴδω τὸ φῶς οὔτε προσφθέξομαι αὐτό· σφαγήσομαι γάρ: — A

19 εἰς πάντα om. A εἰμὶ δ. A 19. 20 καὶ—ζῇ] οὐ πιστεύω ζῆν τὸν πολύδωρον A 23 post τῆς μητρὸς add. πρὶν σφαγῆναι A 24 δὲ] γὰρ A

438 ἀποψόχω: — M^g

441 ὥς: οὕτως: — MⁱA^g

τὴν Λακωνικὴν: — M^g

442 δι' εὐπρεπείας: — M^g

- 5 444 † αὔρα, ποντιάς αὔρα: τοῦ Ὀδυσσέως λαβόντος τὴν Πολυξένην καὶ ἀπερχομένου ἀνακλαίεται αὐτὴν ὁ χορὸς διὰ τὸ ἄδηλον καὶ τὸ μὴ εἰδέναι τί μέλλει αὐτὴ παθεῖν. ὁ δὲ χορὸς οὗτός ἐστιν ἐκ Τρωάδων γυναικῶν καὶ φησι πρὸς τὸν τῆς θαλάττης ἄνεμον, ἀπὸ ἐνικοῦ δὲ δηλοῖ πάσας τὰς γυναῖκας ὁ ποιητής. φησὶ δὲ ταῦτα ὁ χορὸς· ὦ αὔρα
- 10 ποντιάς, ποῦ με τὴν δυστυχῇ ἐπαγάγης ἢ ποῖ τῶν νήσων ἢ ποῖ τῶν τόπων, καὶ τίνι δούλῃ γενήσομαι. ἄρα εἰς τὸν ὄρμον τῆς Δωρίδος γῆς με ἀπάξεις ἢ τῆς Φθιάδος, ὅπου, εἰς τὴν Φθίαν, τὸν Ἀπιδανὸν ποταμὸν φασὶ ῥέειν. ἢ ποῦ [ἀπὸ] τῶν νήσων· * * ἄρα εἰς τὴν Δῆλόν με ἀπάξεις, ὅπου ὁ πρωτόγονος φοῖνιξ· πρωτόγονον δὲ εἶπεν αὐτὸν ὡς πρῶτον γεννηθέντα
- 15 τῆς δάφνης· καὶ ἡ δάφνη κλάδους ἀνέφυσε μελλούσης τεκεῖν τῆς Λητοῦς τὸν Ἀπόλλωνα. ἢ εἰς Ἀθήνας με ἀγάγης, καὶ ἐν τῷ πέπλῳ, ἐν ᾧ πάσσοι τὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἄθλα αἱ παρθέναι, καὶ γὰρ σὺν ἐκείναις στίξω καὶ γράψω εἰς τὸν αὐτὸν πέπλον τὰ ταύτης ἄθλα καὶ τὴν τῶν Τιτάνων γενεάν, ἣν ὁ Ζεὺς κατέφλεξεν ἐν τῷ κεραυνῷ. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς τότε
- 20 πάσσειν ἐν τοῖς πέπλοις τὰ τῶν ψευδωνύμων αὐτῶν ἄθλα θεῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς πέπλοις νῦν γράφομεν ἵππους, ὄρνις καὶ τινα ἄλλα. τοὺς δὲ πέπλους οὐ μόνον παρθέναι ἔκαμνον, ἀλλὰ καὶ αἱ μὴ οὕτως ἔχουσαι. καὶ ὁ μὲν νοῦς ἐστὶ τοιοῦτος, ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· αὔρα ποντιάς αὔρα, ἥτις κομίζεις τὰς ἐν θαλάσσῃ πορευομένας θεάς, ἥτοι
- 25 ταχυτάτας, νῆας ἐπὶ τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης, ποῖ με τὴν μελέαν καὶ δυστυχῇ κομίσεις καὶ ἀγάγης· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ πορεύσεις· καὶ πρὸς τίνος οἶκον ἀφίξομαι. τὸ γὰρ τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον κτηθεῖς ἀφίξομαι τοῦτο λέγει· πρὸς τίνος οἶκον ἀφίξομαι δούλῃ γενομένη· τὸ τῷ ἀντὶ γενικῆς. τὸ δὲ ἢ πρὸς τὸ αὔρα ἀποδοτέον, ἢ οὕτως· αὔρα
- 30 ποντιάς, ποῖ με κομίσεις, ἢ εἰς τὸν ὄρμον τῆς Δωρίδος γῆς, καὶ τὰ λοιπὰ διὰ μέσου· ἢ εἰς τὸν ὄρμον τῆς Φθιάδος γῆς, ἐνθα τὸν Ἀπιδανὸν ποταμὸν τὸν πατέρα τῶν καλλίστων ὑδάτων φασὶ λιπαίνειν τὰ πεδία· ἢ ποῖ με τῶν νήσων ἀπάξεις τὴν τάλαιναν· τὸ δὲ ποῖ ἀπὸ κοινοῦ· πεμπομένην ἐν τῇ ἀλιήρῃ κώπῃ, ἔχουσαν, ἐμὲ, οἰκτρὰν βιοτὴν ἐν τοῖς
- 35 οἴκοις, οὗ γενήσομαι δούλῃ. εἰς τὴν Δῆλον με ἀπάξεις, ἐνθα πρωτόγονός

19 τοῖς] τῷ A

26 δῆλον A

33 ἐπάξεις A

τε φοῖνιξ καὶ ἡ δάφνη ἱεροὺς ἀνέσχε πτόρθους τῇ Λητοῖ φίλα ἀγάλματα
καὶ δῶρα τῆς αὐτῆς ἐνδόξου ὠδῖνος, καὶ σὺν ταῖς Δηλιάσι κόραις ὕμνήσω
τῆς Ἀρτέμιδος θεᾶς τὴν χρυσῇν περικεφαλαίαν καὶ τὰ τόξα. ἡ ἐν ταῖς
Ἀθήναις κάκεισε ἀπελθοῦσα ὕφανῶ ἐν τῷ κροκέῳ πέπλῳ τῆς καλλιό-
φρου Ἀθηνᾶς τοὺς πώλους ποικίλλουσα αὐτοὺς ἐν ἀνθοβαφέσι πηνίοις 5
ἢ μεταξίοις· ἡ τῶν Τιτάνων γενεὰν ὕφανῶ ἐν τῷ πέπλῳ, ἣν κοιμίζει
ὁ Ζεὺς καὶ ἀφανίζει ἐν ἀμφιπύρῳ φλογμῷ, ἥγουν κεραυνῷ. ὦμοι τῶν
ἐμῶν γονέων καὶ πατέρων καὶ χθονὸς, ἧτις κατεστράφη φλεχθεῖσα ἐν
τῷ πυρί. † κατὰ γὰρ τὸ πῦρ, φησὶ, γενομένη ἡ πόλις αὕτη δορίκτητος
καὶ δούλη τῶν Ἑλλήνων· ἐγὼ δ' ἐν ξένη γῇ δούλη κληθήσομαι λιποῦσα 10
τὴν Ἀσίαν δούλην, θεράπαιναν, τῆς Εὐρώπης, ἀλλάξασα τοὺς τῶν Ἑλλή-
νων θαλάμους ἀντὶ τοῦ Ἄιδου. φησὶ γάρ· κρεῖττον ἦν σφαγῆναί με ἢ
δούλην γενέσθαι. πολλῶν γὰρ Τρωάδων γυναικῶν ἐφείσαντο οἱ Ἕλληνες
χάριν τοῦ μοιχεύειν αὐτάς: — Α

πνοή: — M^s

15

445 ἧτις: — M^s

446 ταχείας ναῦς: — M^s

λίμνην τὴν θάλασσαν φησιν Ὅμηρος [γ 1]· 'Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν
περικαλλέα λίμνην': — M

κῦμα, οἶδημά τι ὄν: — M^s

20

448 τίνι δούλη ὀνομασθεῖσα πρὸς τὸν οἶκον ἀφίξομαι: — M

450 ἄρα, φησὶν, εἰς τὸν ὄρμον τῆς Δωρίδος γῆς ἀφίξομαι ἢ ἐπὶ
τὸν ὄρμον τῆς Φθίας: — M

τῆς Πελοποννήσου. ἴσως δὲ διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα λέγει
τοῦτο: — MⁱA

25

γῆς: — M^s

451 τῆς Θεσσαλίας, διὰ τὸν Νεοπτόλεμον: — M^sA

Ἀπιδανὸς ποταμὸς Θεσσαλίας: — M

454 τὰ πεδία Θεσσαλίας ἀρδεύειν· τὸ γὰρ ὕδωρ τρώφιμον: — M^s

455 ἀπὸ κοινοῦ τὸ πορεύσεις· ἢ εἰς τίνα τῶν νήσων με πορεύ- 30
σεις: — Mⁱ

καὶ τοῦτο διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα, ὃν φησιν Ὅμηρος [B 108] 'πολλῇσιν
νήσοισι καὶ Ἀργεὶ παντὶ ἀνάσσειν'. ἀλιήρει δὲ τῇ ἐν ἀλὶ ἐρεσσο-
μένη κόπῃ: — M

5 τανίοις A 7 ἀφανίζει] φαίνει A 23 τοῦ ὄρμου M 24—25 τῆς—τοῦτο] δω-
ρίδος γῆν λέγει τὴν πελοπόννησον A 27 scholio quod praecedat adi. A ins. φθίαν δὲ
τὴν θετταλίαν A διὰ τὸν om. M^s in fine add. τὸν υἱὸν ἀχιλλέως A 29 πεδία] ἀπὸ M^s

457 ἐν οἷς ἀφίξομαι οἴκοις οἰκτρὰν ζωὴν ἔχουσα: — M

458 ἐπειδὴ ἐμνήσθη νήσων, καὶ ἡ Δῆλος νῆσός ἐστι. καὶ Ὅμηρος [ζ 163]. 'Δήλω δὴποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ φοῖνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα'. λέγεται δὲ ἡ δάφνη πρῶτον ἐν Δήλῳ γε-
5 νέσθαι (καὶ) ὁ φοῖνιξ: — Mⁱ

ὁ τε φοῖνιξ καὶ ἡ δάφνη: — M^g

† ἔ(νθα πρωτό)γονος τε φοῖνιξ: ὁ Ζεὺς (Ἀ)στερίαν καὶ . . . ἐτύγχανε καὶ ταύτη συγ(κοιμώμενος) προσήκοντα ταῖς τῶν γυναικῶν κυοφορίαις τε (καὶ) ἔγκυμον(α) . . . κατὰ δέ τινας
10 παρεγένετο εἰς Ἀστερίαν τὴν νῆσον μίαν τῶν (Κυ)κλάδων τυγχάνουσαν κάκεισε ἀπελθοῦσα καὶ ἀψαμένη δύο φυτῶν, ἐλαίας καὶ φοῖνικος, διδύμους παῖδας ἀπέτεκεν Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα. οἱ δὲ φασιν ὅτι, ὁπηνίκα εἰς Ἀστερίαν τὴν νῆσον ἡ Λητὼ παρεγένετο τυγχάνουσα ἔγκυος, εὐθέως ἐν τῇ γῇ τῆς εἰρημένης νήσου δύο κάλλιστα φυτὰ ἀνεβλάστησαν, φοῖνιξ καὶ
15 δάφνη, ἐναργὲς τεκμήριον ὄντα τῆς τῶν παίδων τῶν δύο τῆς Λητοῦς ἀποτέξεως, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος. ἥ καὶ ὡς ἀναθήματα παρὰ τῆς γῆς ἀνεδόθησαν τῆς καλλίστης καὶ περιφανοῦς ὠδῖνος αὐτῆς· διὸ καὶ τὴν νῆσον μετωνόμασαν Δῆλον, ὅτι φανερόν καὶ ἐναργὲς σημεῖον ἐν αὐτῇ ἀνεδόθη τῆς τῶν εἰρημένων παίδων αὐτῆς ἀποτέξεως: — A

† ἄλλως εἰς τὸ ἐνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ: ὁ Ζεὺς κρυφίως τῆς ἰδίας γυναικὸς Ἡρας συμμιγείς τῇ Λητοῖ ἔγκυον ταύτην ἐποίησεν· ὁ γνοῦσα ἡ Ἡρα ἐδήλωσε τῇ Γῇ μὴ δεῖσασθαι αὐτὴν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ τοκετοῦ. τοῦτο γνοὺς ὁ Ζεὺς ἤξιωσε τὸν Ποσειδῶνα ἀναδοῦναι εἰς φῶς τὴν κάτωθεν παρ' αὐτῷ οὔσαν πόλιν, ὁ καὶ πεποίηκεν ἀναδοῦς τὴν
25 σήμερον οὔσαν νῆσον Δῆλον, ἐν ᾗ καὶ δύο κλάδοι ἐβλάστησαν φοῖνιξ καὶ δάφνη, ἅτινα κρατήσασα ἡ Λητὼ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ τοκετοῦ ἔτεκεν Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα: — A

461 λείπει (ἡ) εἰς· (εἰς) ἄγαλμα καὶ καλλώπισμα τῆς Λητοῦς. ταῦτα μὲν κατέχουσα ἀπεκύησε τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἀρτεμιν: — M

30 462 ἐν τῇ Δήλῳ σὺν ταῖς Δηλιάσι κόραις τῆς Ἀρτέμιδος ἄμπυκα εὐλογήσω καὶ ὑμνήσω: — M

464 ὁ τέ πλεονάζει: — M^g

465 ἀπὸ τῆς κεφαλοδέσμου τὸ κάλλος τῆς θεοῦ ἐσήμανεν: — M

4 ἡ] καὶ Mⁱ 7—19 cf. Apoll. I 4,1 schol. Lycophr. 401 Hyg. 53 Serv. ad Aen. III 73. uerba παρεγένετο — Ἀπόλλωνα descripta sunt ex schol. A 9. historia quam ex Laur. 31,6 Matthiae et Dindorf ediderunt, ex Tzetza ad Lycophr. p. 581 descripta est.

466 διὰ τοὺς Θησέως παῖδας Ἀκάμαντα καὶ Δημοφῶντα: — Mⁱ

467 τὰς καλλιδίδου Ἀθαναίας: οὐ μόνον γὰρ παρθένοι
ὕφαινον, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ * περὶ θεῶν [FHG iv p. 649^a],
ἀλλὰ καὶ τέλειαι γυναῖκες, ὥς Φερεκράτης ἐν Δουλοδιδασκάλῳ [cf. frg. 46].
ὅτι δὲ κρόκινός ἐστι καὶ ὑακίνθινος καὶ τοὺς Γίγαντας ἐμπεποίχιλται, ὁ γλοῖ 5
Στράτις [frg. 69]. τοῦτον δὲ ἀνιέρουν διὰ πενταετηρίδος ἐν τοῖς Πανα-
θηναίοις: — M

468 ἐν πέπλῳ ποικίλλουσα: — Mⁱ

ἐν κροκέῳ πέπλῳ: τῷ τῆς Ἀθηνᾶς κροκοειδεῖ πέπλῳ, ἐν ᾧ
ἐγγράφεται ἡ ἀναίρεσις τῶν Τιτάνων ἢ τῶν Γιγάντων. ὁ δὲ νοῦς· 10
ἐλθοῦσα, φησὶν, εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ τοὺς πώλους ζεύξομαι τοὺς ἐπὶ τῷ
πέπλῳ ἢ ἐπισκιάσω τὰς ἀριστείας αὐτῆς ὑφαίνουσα [ἢ] τὴν Γιγαντο-
μαχίαν: — M

471 ἀνθοκρόκοισι πῆναις: κροκωτοβαφῆσιν· ἄνθος γὰρ τὸ
βάμμα: — M 15

ἄλλως: ἀνθοβαφῆσι καὶ κροκωτοῖς. πῆναις δὲ τοῖς πηνίοις
(κροκω)τοῖς ἀπὸ τῶν βαμμάτων: — M

ἀνθηροῖς πηνίοις: — Mⁱ

472 ἢ Τιτάνων γενεάν: ἀντὶ τοῦ Γιγάντων. ὑποσυγχέουσι δὲ τὴν
ἐν ἑκατέροις διαφοράν. καὶ Καλλίμαχος [frg. 195] 'ἤχι πάλους ἐβάλλοντο, 20
διεκρίναντο δὲ τιμὰς πρῶτα Γιγαντείου δαίμονες ἐκ πολέμου': — M

ἐνεποίχιλλον δὲ τῷ πέπλῳ καὶ τὴν Γιγαντομαχίαν, ἐπεὶ διὰ τὴν
τῆς Ἀθηνᾶς ἰσχὺν κατωρθώθη: — Mⁱ

474 καυστικῷ κεραυνῷ καταπαύει: — M^s

475 ἐν γὰρ τῷ χορῷ καὶ παρθένοι εἰσὶ καὶ γυναῖκες: — Mⁱ 25

477 καταστρέφεται. κατεστράφη: — Mⁱ

478 κεκαυμένη: — M^s

δοριάλωτος, ὑπὸ τὴν κτῆσιν καὶ δεσποτείαν γινομένη τῶν Ἑλλή-
νων: — Mⁱ

479 ξείνα χθονὶ δὲ κέκλη(μαι): ... Ἑλλήνων οἰκήματα: — A 30

480 ἀντὶ τοῦ κληθήσομαι: — M^s

481 δούλα λιποῦσ' Ἀσίαν: καταλιποῦσα τὴν Ἀσίαν τῇ Εὐρώπῃ
θεράπαιναν, κατὰ συγκοπὴν. Ἀσία γὰρ ἡ Τροία, Εὐρώπη δὲ ἡ Πελο-
πόννησος: — M

3 τῷ * περὶ θεῶν] τῷ π. θ. αὐλῆς M αὐλῆς del. Cobet τῇ—πρώτῃ Meineke

5 ἀκάνθινος M 10 ἢ] ἤτοι M 16 κροκωτοῖς] κρόκω τινὲς M

34 in fine add. καταλιποῦσα τὴν Ἀσίαν τῇ Εὐρώπῃ M

483 ἀλλάξας' Αἶδα θαλάμους: ἀνταλλαξαμένη τὸν θάνατον τοῦ ζῆν. τοῦτο δέ φησιν ἐπεὶ πολλοὶ ἐφείσαντο σφάξαι τινὰς τῶν Τρωάδων ἀγαπῶντες αὐτὰς ὡς παλλακίσι χρήσασθαι: — MA¹

ἄλλως: ἀλλάξας' Αἶδα: ὅ ἐστι τὸν θάνατον ἀνταλλαξαμένη.

5 ἀντὶ τοῦ θελήσασα μᾶλλον τεθνάναι ἥπερ ζῆν: — MA¹

484 δῆποτ' οὐσαν Ἰλίου: κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐσφάγη ἡ Πολυξένη. ἔθος γὰρ τοῖς τραγικοῖς τὸ μὴ ἐπ' ὅψει τῶν θεατῶν ἀναιρεῖν· ἡνιάθησαν γὰρ ἂν ὁρῶντες τοιαύτην θέαν: — MA¹

486 † αὕτη πέλας: αὕτη πλησίον σοῦ, ὦ Ταλθύβιε,
10 ἐπὶ τῆς χθονὸς ἔχουσα τὰ νῶτα ἤγουν ἐπὶ τῆς γῆς κειμένη: — A

487 συγκεκαλυμμένη. ἀπὸ τοῦ κλείω: — M^g

488 † ὦ Ζεῦ τί λέξω· ἄρα ὁρᾷν σε τὰ τῶν ἀνθρώπων· ἡ μάτην τὴν ὑπόληψιν ταύτην κεκτῆσθαι ἡμᾶς· ἡ τύχη δὲ πάν(τα) σκοπεῖ. ταῦτα δὲ εἶπε .. τὴν Ἑκάβην καὶ λέγων· ὦ Ζεῦ, διὰ τί οὐκ ἐλευθεροῖς
15 αὐτὴν ἀπὸ τῶν λυπῶν πολλὰ παθοῦσαν δεινά. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ὦ Ζεῦ, ἄρα εἶπω σε ὁρᾷν καὶ ἐπισκοπεῖν τοὺς ἀνθρώπους, ἡ τὴν δόξαν ταύτην, ἤγουν τὴν ὑπόληψιν, μάτην κεκτῆσθαι τοὺς βροτοὺς ψευδῶς τὸ δαιμόνων γένος δοκοῦντας εἶναι, τὴν τύχην δὲ καὶ τὴν μοῖραν πάντα τοῖς ἀνθρώποις ἐπισκοπεῖν: — A

20 ἐφορᾷν διοικεῖν: — M^g

489 ἡ λέξω τοὺς ἀνθρώπους ὑπόνοιαν ταύτην ψευδῇ κεκτῆσθαι δοκοῦντας εἶναι θεοῦς: — M

490 νομιζομένους γένος εἶναι θεῶν τοὺς ἀνθρώπους: — Mⁱ

491 μηκέτι δέ σε, ὦ Ζεῦ, ἐφορᾷν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα,
25 ἀλλὰ τύχην εἶναι τὴν διέπουσαν αὐτὰ καὶ διοικοῦσαν: — MA¹

494 ἀνάστατος γέγονε τῷ πολέμῳ: — M^g

496 κόνι κόνι, ὡς Θέτιι Θέτι: — M^g

ἀναδεύουσα μολύνουσα: — Mⁱ

497 εἰ καὶ ὡς γέρων ὢν φιλόζωός εἰμι, ὅμως ἀποθανεῖν ἢ ἀτυ-
30 χῆσαι εὐχομαι: — MA¹

1. 2 ἀνταλλαξαμένη—ζῆν] horum instar exhibet A¹ scholion quod sequitur, ubi uideas ἀνταλλαξαμένης M 3 ὡς—χρήσασθαι] πολλάκις χρήσασθαι M ὡς παλλακίδας A¹ 4 ante ὅ ins. ἀλλαξάσης τοὺς τοῦ ἄδου θαλάμους A α. ἀντὶ τοῦ] ἀνταλλαξαμένης αὐτῶν A¹ 5 μᾶλλον—ζῆν om. A¹ 7 post τραγικοῖς ins. χοροῖς M ἐσφάγει A¹ 8 ἂν om. A¹ 10 ἔχουσαν A 14 εἶπε λυπ... A 21 τοῖς ἀνθρώποις M 24 σοι M 29 ὡς om. M ὢν om. A¹ 29. 30 ἀποφυγῆσαι βούλομαι A¹

† φεῦ φεῦ γέρων μὲν εἰμ', ὅμως θανεῖν δέ μοι: γέρων μὲν εἰμι, ἀλλὰ φιλόζωος. οὕτω γὰρ νοητέον· τί γὰρ καινὸν ἔαν γέρων ὦν θανεῖν θέλῃ. ἀλλὰ προσληπτέον τὸ φιλόζωος, ἵνα ἡ οὕτως ἀκριβές· γέρων μὲν εἰμι φιλόζωος, ἀλλ' ὅμως, καίπερ φιλῶν τὸ ζῆν, θάνοιμι πρὶν περι-
 πεσεῖν αἰσχρᾷ τινι τύχῃ: — A

5

498 δυστυχία: — M^s

499 μετέωρον, εἰς ὕψος: — M^s

500 γεγηραχὸς καὶ πεπολιωμένον: — M^s

501 γράφεται ὡή. ἔστι δὲ κλητικὸν ἐπίρρημα: — M

504 λείπει ἡ σέ· μεταπέμφαντός σε. καὶ πῶς ὑποκατιῶν φησι 10
 [509] πέμπουσιν δέ με δισσοί τ' Ἀτρεΐδαι καὶ λεῶς Ἀχαϊκός.
 τάχα οὖν αὐτὴν ἄφοβον καθιστὰς ἐν προσιμίοις σὺ θορυβεῖ αὐτὴν πλήθει
 ὀνομάτων: — M

† Ἀγαμέμνωνος πέμψαντος, ὦ γύναι οἶονεὶ μετακα-
 λοῦντός σε: — A

15

505 † ὦ φίλτατ' ἄρα κατασφάξει καὶ τοῦτο ἔδοξε
 τῆς Πολυξένης στερηθεῖσα: — A

506 εἰ τοῦτο λέγοις, τὸ ἀποθανεῖν. ἡ δὲ ταυτολογία τῆς
 Ἑκάβης τὴν προθυμίαν ὑπέφηνεν: — M

507 ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό· οἱ γὰρ σπεύδοντες κονιορτοῦνται τὰ 20
 γυμνά τοῦ σώματος: — Mⁱ

† σπεύδωμεν ἐγκονῶμεν: ἐγείρωμεν κόνιν ἀπὸ τῆς σπουδῆς·
 ὅταν γὰρ τις ὀρομαίως τρέχῃ, ἐγείρει κόνιν ἀπὸ τῆς γῆς τῇ σπουδαίᾳ
 καὶ συντόνῳ κινήσει τῶν ποδῶν. ἡ προεுτρεπιζώμεθα εἰς τοῦτον τὸν
 ἀγῶνα ὥσπερ οἱ μέλλοντες εἰσελθεῖν εἰς πάλην ἀλείφονται κόνιν: — A 25

509 μετακαλῶν σε: — M^sA^s

† ἦκω μεταστείχων σε: οἶονεὶ· ἦκω μετακαλῶν σε ὅπως ἐλθοῦσα
 θάψῃς τὴν Πολυξένην: — A

514 ὅσον τὸ κατὰ σέ μέρος ἄπαιδες ἐσμέν. ὅσον τὸ κατὰ σέ
 ἦκεν· ἔζη γὰρ Κασάνδρα, ἠγεῖτο δὲ καὶ Πολύδωρον ζῆν: — M 30

† ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοῦ πῖ σ', ὦ τάλαιν' ἐγώ: ὅσον τὸ ἐπὶ
 σοὶ ἄτεκνοι ὑπάρχομεν, ὦ Πολυξένη· σὺ γὰρ ἤδη ἐσφάγῃς· ὅσον δὲ
 ἐπὶ Κασάνδρᾳ καὶ Πολυδώρῳ οὐ. ἐδόκει γὰρ ἔτι τὸν Πολύδωρον
 ζῆν: — A

† ἄλλως: ὅσον τὸ ἐπὶ σοί· ὑπολαμβάνει γὰρ ἔτι τὸν Πολύδωρον
ζῆν καὶ Κασάνδραν: — A

515 † πῶς καὶ νιν ἐξεπράξατε: πῶς ταύτην, ὣ γέρον, διεχει-
ρίσασθε καὶ ἐσφάξατε. ἄρα μετὰ αἰδοῦς, ἢ πρὸς τὸ δεινὸν, ἤγουν τὸ
5 ἀναιδές, ἤλθετε καὶ τὸ ἀπηνές ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες. τὸ δὲ ὅλον· ἄρα
ἐγυμνώσατε αὐτὴν καὶ ἐφάνησαν τὰ μέρη τοῦ σώματος ἃ χρὴ κρύπτεσθαι,
ἢ οὐ: — A

ἐφονεύσατε: — Mⁱ

516 ἢ ὡς ἐχθρὰν κατησχύνατε: — Mⁱ

10 518 † διπλᾶ με χρήζεις δάκρυα: διπλᾶ με χρήζεις, θέλεις, ὥ
γύναι, δάκρυα κερδᾶναι, οἶον κλαῦσαι, ἐν τῷ οἴκτῳ τῆς σῆς παιδὸς ἀρέ-
μενον τὰ ταύτης λέγειν. διπλᾶ δὲ εἶπεν ὡς νῦν μὲν κλαύσομαι λέγων
τάκείνης, ἔκλαυσα δὲ καὶ ὅτε ἐσφάζετο. καὶ τούτου χάριν εἶπε
διπλᾶ: — A

15 † κερδᾶναι: ὡς φίλος γὰρ κέρδος οἶεται τὸ κλαῦσαι ἐκ δευτέρου
τὴν Πολυξένην. ἢ δὲ σύνταξις οὕτως· ὥ γύναι, διπλᾶ με θέλεις δάκρυα
κερδᾶναι τῷ οἴκτῳ τῆς σῆς παιδός· νῦν μὲν γὰρ λέγων τέγῳ, ἤγουν
βρέξω, τοῖς δάκρυσι τοῦτο τὸ ὄμμα, πρὸς τάφῳ τε, ὅτε ὦλλυτο. καὶ
τοῦτο ἐλλιπές· λείπει γὰρ τὸ ἐπεὶ καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος, ἴν' ἢ οὕτως·
20 νῦν τε γὰρ βρέξω τὸ ὄμμα, ἐπεὶ καὶ, ὅτε ὦλλυτο, ἔκλαυσα: — A

ὡς φίλος φησὶ τὸ κερδᾶναι· κέρδος γὰρ οἶεται τὸ κλαῦσαι καὶ
δεύτερον περὶ τῆς Πολυξένης: — M^s

520 ἔτεγξα κατὰ κοινοῦ: — M^s

521 † παρῆν μὲν πᾶς ὄχλος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ πλήρης, οἶον
25 πεπληρωμένος, ἔμπροσθεν τοῦ τύμβου ἐπὶ σφαγὴν τῆς σῆς θυγατρὸς.
εἰπὼν δὲ τὸ ἅπας καὶ πλήρης ἔδειξε τὸ ὡς οὐδεὶς ἐλείπετο: — A

παρῆν μὲν ὄχλος: αἵτημα σκηνικόν. πῶς γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως ἐν
τῇ Τροίᾳ θανόντος τοὺς Ἑλλήνας φησι πρὸ τοῦ τύμβου αὐτοῦ θύειν ἐν
Χερρονήσῳ ὄντας: — M

30 524 † πέλας δ' ἐγώ: πλησίον δὲ ἐγὼ καὶ οἱ ἐπίλεκτοι καὶ
πρόκριτοι τῶν Ἑλλήνων καὶ ἔκκριτοι νεανίαί. λείπει γὰρ ἐνταῦθα ὁ καὶ
σύνδεσμος: — A

526 τὸ κίνημα τῆς νέας: — M^s A^s

25 σφαγῆς A
νήσῳ] χρόνοις M

28 θανόντος om. M supplui ex Laur. 31,10

29 Χερρο-

527 † ἔσποντο: παρεγένοντο ἵνα τὸ κίνημα ταύτης κρατήσωσιν, εἴ πως δειλανδρήσει ἐν τῷ σφάττεσθαι: — A

† πληῖρες δ' ἐν χεροῖν: πρῶτον γὰρ οἶνον ἔρρανεν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἀχιλλέως, ὅπως ἀνέλθῃ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ τότε ἀνελθούσης τῆς ἐκείνου ψυχῆς σφάξῃ τὴν Πολυξένην: — A

5

529 προσφέρει τῷ πατρὶ χοάς: — Mⁱ

533 σίγα: κοινὴ ἐστὶ κατὰ τὸ μέτρον: — M

μεμίμηται τὸ πολλάκις κηρύττειν τὰ αὐτὰ τοὺς κήρυκας: — MAB

ἀθόρυβον ἤσυχον: — M^g

535 τὰς πραϋνούσας τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν. ἡ τὰς κηλούσας τοὺς καταχθονίους δαίμονας: — MAB

ἀπατητικός: — Mⁱ

537 καθαρὸν, ἄχραντον, τουτέστι τὸ τῆς παρθένου: — MAB

538 πρᾶος εὐμενής: ἐκ γὰρ τῶν δύο σύγκειται ἡ λέξις: — MB

ἀντὶ τοῦ ἀλύπου, ἀπὸ (τοῦ) πρᾶου καὶ εὐμενοῦς: — M

15

539 τὰς ἀγκύρας: — Mⁱ

540 † ὁδὸς δ' ἡμῖν πάλιν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς Τροίας εἰς τὴν πατρικὴν γῆν τυχόντας πρευμενοῦς, ἦτοι ἀλύπου, νόστου, ἀπὸ τοῦ πρᾶου καὶ εὐμενοῦς: — A

543 τὸ κεχρυσωμένον διὰ τῆς λαβῆς λαβῶν: — MAB

20

† εἶτα λαβῶν ἀπὸ τῆς κώπης τὸ ἀμφίχρυσον ξίφος ἐξεῖλκεν ἀπὸ τῆς ξιφοθήκης. ἀμφίχρυσον δὲ νοητέον τὸ ξίφος οὐ κατὰ τὰ κοπτικὰ μέρη, ἀλλὰ κατὰ τὴν κώπην μόνην, ἥρουν τὸ κράτημα, ἵν' ἡ τὸ ἀμφίχρυσον ἀντὶ τοῦ περίχρυσον: — A

544 τοῖς ἐπιλέκτοις: — M

25

546 ὥς ἐνόησε: — M^g

† ἡ δ' ὥς ἐφράσθη: αὕτη δὲ, ἡ Πολυξένη, ὥς ἔγνω, ὥς ἤκουσεν, ὥς ἐνόησεν ὅτι μέλλουσιν αὐτῆς ἄψασθαί τινες, εἶπε τοῦτον τὸν λόγον· ἐκοῦσα θνήσκω· μή τις ἄψηται τοῦ ἐμοῦ σώματος: — A

ἀντὶ τοῦ εἶπεν: — M^gA^g

30

549 εὐτόλμως: — M^g

550 τὸ ἐξῆς· ἐλευθέραν δέ με μεθέντες κτείνετε, ἵνα ἐλευθέρα θάνω: — MB

8 μέμνηται AB 10. 11 cf. Hesych. s. v. κηλητηρίους 10 κατακηλούσας A
13 τὸ καθαρὸν καὶ A τουτέστι om. B παρθενίας A 14. 15 cf. et. m. p. 687,1
Zon. p. 1572 Philem. p. 100 Eust. p. 437,5 20 τὸ ἀμφοτέρωθεν κεχρυσωμένον
ξίφος A δὴ MB 28 ταύτης ἄψησθαι A 32 μεθέντες] θέντες MB κτείνετε M

† ἐλευθέραν δέ μ' ὡς ἐλευθέρα θάνω: ἥτοι ἄδετον, ἀδέσμευτον καταλείψαντες κτείνετε, ἵνα ὡς ἐλευθέρα ἀποθάνω. δουλείαν γὰρ ἡγεῖτο καὶ τὸ δεδεσμ(ημ)ένη θανεῖν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· πρὸς θεῶν ὀρκωμοτικῶν μεθέντες με, ἀντὶ τοῦ καταλείψαντες, ἐλευθέραν, ἡγουν λυτὴν, κτείνετε, 5 ὡς ἐλευθέρα θάνω. ἐν νεκροῖς γὰρ αἰσχύνομαι δούλη καλεῖσθαι ὡς δεσμηθεῖσα: — A

553 ἐβόησαν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυμάτων: — MA^sB

† ἐπερρόθησαν: ἐβόησαν ἐπλήγησαν ἐλυπήθησαν. ἡ ταραχὴν ἐποίησαν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ῥοθίων, ἡγουν τῶν ῥευμάτων: — A

10 554 ἐὰν ἀκατάσχετον: — M^s

555 γράφεται καὶ ὑστέραν: — Bⁱ

τὴν τελευταίαν φωνήν, μεθ' ἣν ἄλλος οὐδεὶς ἔλεγεν: — MA^sB

† τὴν ὑστάτην ὅπα, ἥτοι τὴν τελευταίαν φωνήν, μεθ' ἣν οὐδεὶς δύναται ἀντειπεῖν. εἰπόντος γὰρ βασιλέως ἄλλος οὐκ ἀντιλέγει: — A

15 συναπτόν τὸν λόγον οὕτως· ὑστέραν ὅπα οὐπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος, ἀντὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος. ὑστέραν ὅπα τὴν τοῦ βασιλέως φωνήν· τέλος γὰρ πάσης ὑπεροχῆς βασιλεύς. Πίνδαρος [ol. I 116]· 'τὸ δ'

ἔσχατον κορυφοῦται βασιλεῦσιν': — MAB

556 τοῦ ὑστέρου λόγου: — M^s

20 559 † ἔρρηξε λαγόνας: ἀντὶ τοῦ διέσχισε τὰ ἱμάτια κατὰ τὸ πλησιάζον μέρος ταῖς λαγόσι καὶ τῷ ὀμφαλῷ: — A

τὸ ἐξῆς· εἰς λαγόνας: — M^s

562 καρτερικώτατον ὑπομονητικώτατον: — MⁱA^s

563 ἰδοὺ τόδε: τὸ σῶμα δηλονότι: — M^sA^s

25 565 παρσκευασμένος: — M^sA^s

566 τὸ ἐξῆς· οὐ θέλων οἴκτω κόρης: — M^sB

† ὁ δ' οὐ θέλων <τε> καὶ θέλων: οὐ θέλων μὲν ὡς οἰκτιζόμενος τὴν Πολυξένην, θέλων δὲ ὡς τιμῶν τὸν πατέρα καὶ ὡς πρὸς τὴν πατρίδα θέλων ἐλθεῖν: — A

30 † ἄλλως: ὁ δὲ οὐ θέλων τε ἐν τῷ οἴκτῳ τῆς Πολυξένης καὶ θέλων τὸ μὴ παρακοῦσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ: — A

15—18 bis scripsit B altero loco praeposito lemmate ὑστέραν ὅπα (B) altero sine lemmate (B^a), inserto οὐπερ scholio quod praecedat adi. A 15 συναπτόν —

ὅπα om. BB^a 16 ἀντὶ τ. Ἀ.] τοῦ ἀγαμέμνονος δηλονότι A τοῦτέστι τ. ἀ. B

ὑστέραν ὅπα] ὅπα γὰρ A ὑστέραν οὖν ὅπα B 17 post φωνήν add. ἐκάλεσε A

ante βασιλεὺς add. ὁ A post Π. add. λέγει A 18 βασιλεῦσιν Vat. 1345

βασιλεὺς MAB 26 τῆς κόρης B

567 τὰς ἀρτηρίας. τὰς φλέβας. διαφέρει δὲ ἀρτηρία φλεβὸς ταύτῃ, τῷ τὴν ἀρτηρίαν μὲν ὀλίγον ἔχειν αἷμα, πνεῦμα δὲ πολὺ, τὴν δὲ φλέβα τὸ ἐναντίον τὸ μὲν αἷμα πολὺ, τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον ὥς πρὸς σύγκρισιν τοῦ ἐν τῇ ἀρτηρίᾳ: — MAB

† καὶ ἡ μὲν ἀρτηρία ὑποκάτω κεῖται τῆς φλεβὸς, ἡ δὲ φλέψ ἐπάνω 5 τῆς ἀρτηρίας. εἰπὼν δὲ ὅτι τέμνει πνεύματος διαρροάς ἔδειξεν ὅτι αἱ φλέβες καὶ αἱ ἀρτηρίαι ἐτμήθησαν: — A

τὰς ἀρτηρίας, τὰς διεξόδους: — M^s

573 ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν: τιμῶντες αὐτὴν διὰ τὸ εὐθαρσές καὶ 10 εὐψυχον οἱ Ἕλληνες φύλλοις καὶ ἄνθεσιν ἔβαλλον: — MAB

† φύλλοις ἔβαλλον: οἶονεὶ στεφάνων τύπους ποιῶντες διὰ φύλλων παρετίθουν εἰς αὐτήν: — A

φύλλοις ἔβαλλον: τοῦτο παρὰ τοὺς χρόνους. Ἐρατοσθένης [frg. 20] γὰρ περὶ τῆς φυλλοβολίας φησὶν ὥς πάλαι * * χωρὶς ἄθλων ἀγωνιζομένων τῶν ἀνθρώπων τῷ νικήσαντι καθάπερ ἔρανον εἰσφέροντες ἔρριπτον 15 τῶν θεατῶν ἕκαστος ὅπως ἠύπορει. οἱ μὲν οὖν ἐμπορευόμενοι διάφορα δῶρα * * τῶν δὲ λοιπῶν οἱ μὲν ἐγγὺς καθήμενοι [στεφάνους] * * ἐπετίθεσαν, οἱ δὲ ἀνωτέρω τοῦτο ὅπερ ἦν λοιπὸν ἔβαλλον τοῖς ἄνθεσι καὶ φύλλοις· (ὥς) καὶ νῦν ἐπὶ τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνιζομένοις προβάλλουσι

1—4 cf. Orion. p. 17,3 et. m. p. 150,22 Gud. p. 81,35 Zon. p. 300, praeterea Galen. de plac. Hipp. et Plat. VI p. 572 de usu part. VI p. 491 [de elem. sec. Hipp. II p. 496] 1 τὰς—φλέβας] α. καὶ φ. A τ. α. καὶ φ. B δὲ om. A τῆς φλεβὸς A 2 ταύτῃ om. A μὲν om. A 2. 3 τὴν—πολὺ om. B 3 τὸ ἀναπαλιν A ὥς om. B 5—7 scholio quod praecedat adi. A 10 εὐψυχον MA 13—p. 54,7 Phot. Suid. περιαιγούμενοι: ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαιγούμενοι ἀθληταί, Πολιτείας ἐ ἐπὶ τέλει. λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἄθλα προὔτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις ὃν τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς καθήμενοι καὶ πλησιάζοντες πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν, οἱ δὲ πορρώτερον ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον [περιερχομένους]· ὥς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας, οἱ δὲ χιτῶνας. ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητάς ἐπαγεῖρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα praeterea cf. Clem. Al. paedag. II p. 213 P. 14 χάρις A 15 τῶν om. B ante καθάπερ ins. δὲ MB 16 ὅπως ἕκαστος B 17 post ἠύπορει ins. διὸ δὴ (haec om. A) σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευόμενον ἐπαγεῖρειν καὶ λαμβάνειν τὸ διδόμενον AB cf. notam ad p. 54,26 suppleuerim εἰσέφερον, οἱ δὲ κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις ἀνέδουν δὲ om. AB suppleuerim πλέονος ἄξια 18. 19 καὶ φύλλοις om. M 19 νῦν μὲν AB τοὺς—ἀγωνιζομένους M προφανῶς A

ζώνας, πετάσους, χιτωνίσκους, κρηπίδας. διὸ σύνηθες ἦν κύκλω
περινοστοῦντας (τοὺς ἀθλητάς) ἀγείρειν τὰ διδόμενα. ἕως μὲν οὖν
ἐν ἀγώνισμα κατὰ τὴν Ὀλυμπίαν ἦν, θαψιλῆς ἐγένετο ἡ τῶν δώρων
δόσις, πολυπλασιαζομένων δὲ τούτων ταῦτα ἐμεινῶτο εἰς πολλὰ κατα-
5 μεριζόμενα καὶ τέλος ἡ φυλλοβολία κατελείφθη. ταῦτα οὖν παρὰ τοὺς
χρόνους Εὐριπίδης· ὁψὲ γάρ ποτε ὁ ἀγερμὸς (ἀντί) τῆς φυλλοβολίας ἀπε-
λείφθη. φυλλοβολεῖται δὲ ἡ Πολυξένη, ὥσπερ ἐν ἀγῶνι νικήσασα.
ἐφυλλοβολοῦντο γὰρ μετὰ τὸ νικῆσαι, καθὰ καὶ προεῖρηται: — MAB

ἀνθεσι: — MⁱA^s

10 579 οὐ πορεύσῃ, οὐ βαδίσεις: — MⁱA^sB

τῇ περισσῶς εὐψύχῳ καὶ εὐθαρσεῖ καὶ εὐτόλμῳ: — MⁱB

580 τῇ κατὰ ψυχὴν ἀρίστῃ: — MⁱB

λέγων: ἀντί τοῦ ἔλεγεν· ὡς τὸ [Or. 991] 'δικῶν ἐπ' οἶδμα πόν-
του': — Mⁱ

15 583 ἐπήρθη καὶ ηὔξήθη· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζέοντος ὕδατος καὶ
ἐν τοῖς λέβησιν ἐπαιρομένου ἐν τῷ ζέειν: — MAB

584 παρὰ θεῶν μετὰ ἀνάγκης δεδομένον: — M

587 † τόδ' οὐκ ἐᾷ με: δηλονότι τὸ σὸν κακὸν, ὅταν ἐνθυμηθῶ
πολλῶν ὄντων τῶν εἰς ἐμὲ κακῶν γεγεννημένων ἢ γινομένων, οὐκ ἀφίησι
20 καὶ ἐᾷ καὶ καταλιμπάνει, ἐφέλκει δὲ ἄλλη τις λύπη ἐκεῖθεν διάδοχος
ὑπάρχουσα, ἡ λύπη, πάντων τῶν κακῶν τοῖς κακοῖς. καὶ νῦν τὸ μὲν
σὸν πάθος ὥστε μὴ θρηγεῖν οὐδ' ἐᾷ με: — A

† ἄλλως: τὸ γὰρ κακὸν διάδοχον τῶν κακῶν εἰσαγωγὴ ἐστὶ·
προστέθεται γοῦν τὸ κακοῖς, ἵνα ἡ διαδοχὴ τῶν κακῶν ἐτέρων κακῶν
25 φανῇται ὁδοποιός: — A

ἐφέλκεται: — Mⁱ

1 ζώνοις πετάλοις χιτωνίσκοις κρηπίδαισιν M ζώνοις (ζώνας B) πέταλα χιτωνίσκους
πετάσους κρηπίδας AB ante σύνηθες repetit κύκλω M 3 δωρεῶν AB
4 πολλαπλασιαζομένων A πολλαπλασιαζομένων B 5 περὶ B 6. 7 ἀπελείφθη]
ἐπεδείχθη MAB 7. 8 φυλλοβολεῖται—νικῆσαι scholio p. 53,9. 10 adi. A
7 φυλλοβολεῖται A 8 ἐφυλλοβολοῦντο A καθὰ κ. π. om. A 10 πορεύῃ A^sB
11 scholio quod praecedit adi. B ins. δώσων τι 12 scholio quod praecedit
adi. B ins. καὶ et om. τῇ 15. 16 et. m. p. 355,13 ἐπέζεσεν: ἀντί τοῦ ἦρθη καὶ
ηὔξήθη· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζέοντος ὕδατος καὶ ἐν τοῖς λέβησιν αἵρομένου ἐν τῷ
ζέειν. Εὐριπίδης δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε. 15 καὶ ηὔ.] ηὔξησεν A
15. 16 ἐν τ. λ. καὶ MAB τῇ ζέσει A 17 δεδομένου M 23 καλῶν A
26 add. διὸ δὴ σύνηθες ἐγένετο κύκλω περιπορευόμενον ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὸ
διδόμενον Mⁱ cf. notam ad p. 53,17

588 τὸ ἐξῆς· λύπη τις ἄλλη κακὴ: — M^s

589 † καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν: νῦν τὸ μὲν σὸν πάθος ἐξαλείψασθαι ἀπὸ τῆς φρενὸς τῆς ἐμῆς, ὥστε μὴ στένειν, οὐκ ἂν δυναίμην: — A

591 τὸ πάνυ λυπεῖσθαι ἀφείλου ἀγγελθεῖσά μοι τολμηρά: — M^sA^sB

592 † οὐκ οὖν δεινόν: οὐ θαυμαστόν, φησὶν, ὅταν κακὴ γῆ 5
τυχοῦσα εὐκрасίας ἀέρων παρὰ θεοῦ φέρῃ στάχυν καλὸν, ἡ δὲ ἀγαθὴ
τούτων ἀποτυχοῦσα καρπὸν κακὸν φέρῃ, καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις τοῦτο
οὐκ ἔστιν ἰδεῖν, ὅτι τὸ ἐκ φύσεως οὐ μεθίσταται. ὁ γὰρ κακὸς αἰεὶ κακὸς
ἐστί, καὶ ὁ ἀγαθὸς ἀγαθὸς καὶ ἀτυχήμασι περιτύχῃ. ταῦτα δὲ φησι
θαυμάζουσα τὴν Πολυξένην: — AB 10

οὐκ οὖν δεινόν: οὐχὶ δεινὸν οὖν, εἰ κακὴ γῆ, ὅταν τὰ ἐκ
θεοῦ αὐτῇ κατὰ καιρὸν ἀπαντήσῃ, λέγει δὲ τοὺς ὕετοὺς καὶ τὸν ἀέρα,
φέρει σταχὺν καλὸν, ἡ δὲ ἀγαθὴ τούτων ἀποτυχοῦσα καρπὸν κακὸν
φέρει, τῶν δὲ ἀνθρώπων αἰεὶ ὁ κακὸς κακὸς ἐστί, ὁ δὲ ἀγαθὸς ἀγαθὸς
καὶ ἀτυχήμασι περιτύχῃ. ταῦτα δὲ φησι θαυμάζουσα τὴν Πολυ- 15
ξένην: — MA

† τὰ ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ ἔχουσι μεταλλαγὰς, ὁ δὲ ἄνθρωπος
αἰεὶ ὁ αὐτός: — A

599 ἄρ' οἱ τεκόντες: πότερον ἡ εὐγένεια τῶν τεκόντων προτι-
μότερα ἐστὶν ἢ ἡ ἀνατροφή: — MAB 20

† ἄρ' οἱ τεκόντες: ἄρα, φησὶν, ἡ τῶν τεκόντων εὐγένεια προτιμο-
τέρα καὶ τῇ τούτων εὐγενείᾳ καὶ οἱ παῖδες γίνονται ἀγαθοί, ἢ ἡ ἀνα-
τροφή καὶ ὑπὸ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς γίνεται ὁ ἀπὸ κακῶν γονέων
καλός: — A

600 ἔχει γέ τοι: τοῦτο ἐπήνεγκε δηλῶν ὅτι πολὺ διαφέρει τὸ 25
ἐκ γονέων εἶναι καλῶν: — MAB

† καὶ γὰρ καὶ ἡ Πολυξένη, εἰ μὴ ἀπὸ γονέων ἦν καλῶν, οὐκ ἂν
τοιαύτη ἐφάνη ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῆς, εἰ καὶ καλῶς ἀνετράφη: — A

601 δίδαξιν ἐσθλοῦ: τὸ καλὸν ἐάν τις μάθῃ εὖ, οἶδε καὶ τὸ
κακὸν μαθὼν τοῦ καλοῦ τὸν κανόνα: — MAB 30

† τοῦτο δ' ἦν τις εὖ μάθῃ: τὸ καλὸν ἐάν τις ἀκριβῶς μάθῃ,

4 τολμηρά] τὰ λυπηρά B in fine add. τὸ δὲ γενναῖον ἀττικῶς ὡς τὸ κλυτὸς
ἀμφιτρίτη B 7 κακὸν καρπὸν B ἐν] γὰρ A 10 τὴν om. A
11 εἰ—ὅταν] ὅταν κακὴ γῆ M 14 alterum κακὸς om. M 15 ante καὶ
add. ἐστί A 19 τῶν τεκόντων ἢ εὖ. A 20 ἐστὶν om. B 25. 26 et
scholio 19. 20 (A) et scholio 21—24 (A^a) adi. A 25 δῆλον MB om. A
πολὺ διαφέρει om. A^a

οἶδε καὶ τὸ κακὸν διὰ τὸν τοῦ καλοῦ κανόνα. ὁ γὰρ ἐθισθεὶς τοῖς καλοῖς, ὅταν τι κακὸν πράξῃ, γινώσκει τοῦτο ὡς ἀπὸ τοῦ κακοῦ, διδασκάλῳ τῇ πείρᾳ χρώμενος. οἶον· τρώγῃ τι γλυκὺ καὶ παρευθὺ γεῦσαι καὶ πικροῦ· καὶ νοεῖς τὸ πικρὸν εἰδισμένος ὢν τῷ γλυκεῖ. τρώγων δέ τις πάντοτε πικρὸν μὴ γευσάμενος
5 γλυκέος, οὐκ οἶδε τὸ πικρὸν ὡς πικρὸν ἐστὶ τῇ ἀπειρίᾳ τοῦ γλυκέος: — A

602 τῇ ἀκολουθίᾳ: — M^sA^s

603 † καὶ ταῦτα <μὲν δὴ> νοῦς: ἡ ἐμὴ διάνοια μάτην ἐτόξευσε καὶ ἐξεκένωσε καὶ εἶπεν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν. τί γάρ με δεῖ τοιαῦτα σκοπεῖν καὶ ἐνθυμεῖσθαι ἐν τοιούτοις δεινοῖς οὖσαν: — A

10 ἡ ἐμὴ διάνοια μάτην ἐτόξευσε καὶ εἶπεν. ἀντὶ τοῦ ἐξέπεμψεν, ἀπέβαλεν: — M^sB

604 ἀντὶ τοῦ τοῖς στρατηγοῖς: — M^s

605 τὸ ἐξῆς· μὴ θιγγάνειν μου τῆς παιδὸς μηδένᾳ: — MB

ὄχλον: τὴν ὄχλησιν· ὡς τὸ [Med. 337]· 'ὄχλον παρέξεις, ὡς
15 ἔοικας, ὧ γύναι'. ἡ Ἀργεῖοις, φησὶ, σήμερον, ἀντὶ τοῦ στρατη-
γοῖς, εἵργειν τὸν ὄχλον: — MAB

606 γράφεται καὶ ἔν τοι: — A^s

ἔν τοι μυρίῳ στρατεύματι: ὁ νοῦς· ἐν τῷ πολλῷ στρατεύματι ἀπαίδευτος ὄχλος καὶ ἀκόλαστος καὶ ἀνεξέταστος, ἐπικρατεστέρα δὲ ἡ
20 ναυτικὴ ἀναρχία καὶ πυρός· παρ' αὐτοῖς δὲ κακοῖς οὖσι καὶ ὁ μηδὲν κακὸν ποιῶν κακὸς νομίζεται καὶ δεινός: — MAB

607 ἀντὶ τοῦ ἀναίδεια: — M^sBⁱ

608 παρὰ τῷ πλήθει κακὸς ὁ μὴ τι ὀρῶν κακὸν νομίζεται: — M^sA^sB

609 ἀγγεῖον: — M^s

25 παλαιὰ ὑπηρέτις, δούλη: — M^sAB

ἡ μετὰ φόβου δουλεύουσα, παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ
τρεῖν: — MAB

611 ἵνα ὅπως: — M^s

2 κακὸν] καὶ A καλοῦ A 10 καὶ ὁ M 13 scholio quod sequitur
adi. AB τὸ ἐξῆς om. A μου om. A 14. 15 cf. Hesych. Phot.
ὡς—γύναι om. B 15 ἀργίαν A ἀντὶ τοῦ] τοῖς AB εἵργειν τ. ὁ. om. A
18—21 scholio 23 adi. B et scripsit ὁ δὲ νοῦς οὕτως 18 ὁ νοῦς om. A
τῷ πλήθει τοῦ στρατεύματος B 20 post πυρός novi scholii initium designant AB
οὖσι καὶ] οὐσία M 22 ἀδειλία M^s ἀντὶ τοῦ δειλία Bⁱ 23 νομίζεται ante ὁ
coll. B 25 ὑπηρέτις om. B δούλη om. A in fine add. ἀντὶ τοῦ γραία A
ἀντὶ τοῦ γραῦ B 26. 27 et separatim (B) habet et scholio 25 adiuncta (B^a)
ins. λάτρεις δὲ B cf. et. m. p. 557, 34 26 φόβου] φορὰ M ἐπιτατικὸν
μόριον A in fine ὁ σημαίνει τὸ φοβεῖσθαι add. AB τὸ φοβεῖσθαι B^a

612 ἐν ἴσῳ τῷ κακόγαμον: — M^sA^s

τὴν ἀτυχῇ παρθένον: — M^sA^s

† τὸ *α* σημαίνει ἐπτά· στέρησιν, ὡς τὸ ἀοίκητος, ὁ μὴ ἔχων οἰκίαν· ἐπίτασιν, ὡς τὸ ἄξυλος ὕλη· ὁμοῦ, ὡς τὸ ἄκοιτις, ἡ ὁμόκοιτος· κακὸν, ὡς τὸ ἄφρωνος, ὁ κακόφρωνος· ὀλίγον, ὡς τὸ ἀμαθής, ὁ ὀλιγο- 5 μαθής· ἄθροισιν, ὡς τὸ ἅμα ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ· καὶ πλεονασμόν, ὡς τὸ πᾶς ἅπας: — A

613 προθήσω, ἀντὶ τοῦ θάψω: — M^sA^s

ὡς μὲν ἀξία ἐστὶν ἡ παρθένος, προθῶμαι αὐτήν· πόθεν; μὴ ἔχουσα τὰ ἀξία αὐτῆς· ὡς δὲ δύναιμαι, προθῶμαι αὐτήν κόσμον ἀγείρασα αἰχμα- 10 λωτίδων πάρα, ἢν' ἡ περιττός ὁ τέ. ὡς μὲν ἀξίως αὐτήν προ- θῶμαι, οὐκ ἂν δυναίμην· ὡς δὲ ἔχω, οὕτως αὐτήν προτίθημι: — MAB

πόθεν: ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς καὶ ἐστὶν ἐπίρρημα ἀρνήσεως: — MⁱB

γράφεται καὶ τυχεῖν: — Mⁱ

614 ὡς δ' εὐπορῶ, προθήσω: — MⁱBⁱ

15

617 τοὺς Ἑλληνας: — M^sA^s

622 εἰς τὸ εὐτελές: — A^sB

τοῦ πλούτου: — Mⁱ

† φρονήματος τοῦ πρὶν στερέντες: φρόνημα ἐνταῦθα τὴν ἐκ τοῦ πλούτου λέγει ἔπαρσιν καὶ τὴν δόξαν· φρόνησις γὰρ κυρίως ὁ νοῦς 20 καὶ ἡ καθεστηκυῖα σύνεσις: — A

623 ὑπερνοοῦμεθα: — Mⁱ

† εἶτα δῆτ' ὀγκοῦμεθα: ὑπερνοοῦμεθα, ὑπερηφανευόμεθα. ἐν ἐρωτήσῃ δὲ ὁ λόγος καὶ ἡθελῇ ἕως τοῦ τὰ δ' οὐδέν: — B

† εἶτα δῆτ' ὀγκοῦμεθα: ἐπειδὴ εἶπε καὶ ἀνεκαλέσατο τοὺς 25 αὐτῆς δόμους τοὺς πρὶν εὐτυχεῖς, εἶπε δὲ καὶ ὅτι συναγείρω κόσμον ἐκ τῶν αἰχμαλωτίδων, ἐὰν ἔχωσί τι, καὶ θάψω κοσμίως καὶ πλουσίως τὴν

1. 2 in B ita deformata νόμῳ δὲ ἄνυμφον καὶ παρθένον ἀπάρθενον ἐν ἴσῳ τὸ κακόγαμον καὶ δυστυχῇ παρθένον σεσημειώται δὲ πρὸς τὸ τραγικὸν ἔθος

3—7 cf. et. m. p. 141,52

9—11 ὡς—τέ bis scriptum in B

9 initio

add προθήσομαι ἀντὶ τοῦ θάψω B^a

προθῶμαι] προτεθῆναι οὐκ ἂν δυναίμην

προθεῖναι B^a

9—10 πόθεν—αὐτῆς] πόθεν γὰρ B^a

πόθεν—αὐτήν

om. MB

10 δύναιμαι] ἔχω B^a

13 haec et separatim habet et

scholio 14—16 B^a adiuncta ins. τὸ πόθεν δὲ B

ἔστι δὲ B^{Ba}

17 initio

λίαν add. B quod referas ad ὡς

in fine add. φρονήματος δὲ τοῦ πλούτου καὶ

τῆς πρώτης ἐπάρσεως B

22 ἀπονοοῦμεθα Mⁱ

23 ὑπονοοῦμεθα B

Πολυξένην, μετέγνω καὶ φησιν· εἰς τὸ μηδὲν ἤκομεν· εἴτα δὴ νῦν ὀγκούμεθα καὶ ἐπαιρόμεθα καὶ ζητοῦμεν θάψαι πολυτελῶς τὴν Πολυξένην: — A

626 † ἄλλως φροντίδων: τοῦτο κατ' ἰδίαν ἀναπεφώνηται· μάτην εἰσὶ τὰ βουλευματα καὶ τὰ τῆς γλώττης καυχήματα: — B

5 ματαίως: — Mⁱ

627 καυχήματα: — Mⁱ

628 <ἀντὶ> τοῦ καθ' ἐκάστην ἡμέραν: — M^s

629 ἔδει μοι ἄρα, ὥς ἔοικε, συμφορὰν γενέσθαι: — MⁱABBⁱ

εἰμαρμένον μοι <ἦν>: — M^s

10 αὕτη μοι ἀρχὴ συμφορᾶς, ὅτε ἐναυπηγήσατο ὁ Ἀλέξανδρος ὡς ἄξων τὴν Ἑλένην: — MⁱAB

† ἄλλως: ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν, ἐμοὶ χρῆν πημονὴν γενέσθαι: ὁ χορὸς ἐαυτὸν ἀνακλαίεται καὶ φησιν· ἐμοὶ ἀπέκειτο συμφορὰν καὶ πημονὴν γενέσθαι ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ὁ Ἀλέξανδρος
15 ἔτεμε τὴν ἀπὸ τῆς Ἰδῆς τοῦ ὄρους ὕλην τὴν εἰλατίνην· ἐλάτῃ δὲ εἰδὸς ἐστὶ δένδρου· ναυστολήσων εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τὰ λέκτρα τῆς Ἑλένης, ἤγουν διὰ τὴν κοίτην τῆς Ἑλένης, εἰς ἣν ὁ ἥλιος λάμπει, πόννοι δὲ μείζονες ἐπέρχονται καὶ κοινὸν <κακὸν> τῇ Σιμωντίδι γῇ ἐπεισῆλθεν ἐξ ἰδίας ἀνοίας, ἤγουν ἐκ τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου· ἴδιον γὰρ τὸ χωρίς· ἡ δὲ
20 σύνταξις οὕτως· ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν, ἐμοὶ χρῆν πημονὴν γενέσθαι πρῶτον ὅτε ὁ Ἀλέξανδρος ἔτεμε τὴν Ἰδαίαν ὕλην μέλλων ναυστολῆσαι ἐπὶ κῦμα θαλάσσης ἐπὶ τὰ τῆς Ἑλένης λέκτρα, ἣν αὐγάζει ὁ χρυσοφαῆς ἥλιος, ἀντὶ τοῦ εἰς ἣν λάμπει ὁ ἥλιος: — A

632 εἶδος δένδρου: — M^s

25 634 ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν: — M^s

637 ἥλιος: — M^s

ὁρᾶ: — M^sA^s

639 μείζονες καὶ χείρονες: — MⁱA^sBⁱ

ἐπιφέρονται ἐπικυλίνονται: — MⁱA^sBⁱ

30 640 ἐκ δὲ τῆς τοῦ Πάριδος ἰδίας ἀνοίας κοινὸν κακὸν ἔμολε τῇ Τρωάδι γῇ· ἔδει δὲ μόνῳ τῷ ἐργασαμένῳ γενέσθαι τὸ δεινόν: — MABBⁱ

8 post ἔοικε add. καὶ εἰμαρμένον ἦν BBⁱ in fine add. ἀν (fortasse ἀντὶ τοῦ ἀπέκειτο) A 10 αὕτη—ὁ] οἶον πηγήσατο ὁ A 21 αὐτομολῆσαι A 28 initio add. ἀντὶ τοῦ Bⁱ in fine add. ἀνάγκαι A^sBⁱ 29 scholio 28 adi. Bⁱ ἐπικυλίνονται καὶ ἐπιφέρονται Bⁱ 30 Πάριδος] πριάμου B post κακὸν add. ὀλέθριον A καὶ ὀλέθριον B 31 post γῇ add. οὐκ ἰδίως (ἰδία B) αὐτῷ τῷ ἀλεξάνδρῳ καίτοι αὐτοῦ παρανομήσαντος καὶ ἀδικήσαντος (ἀεικήσαντος A) AB δὲ] καὶ B γάρ Bⁱ

† κοινὸν δὲ κακὸν ἔμολε τῇ Σιμουντίδι γῇ ἐξ ἰδίας ἀνοίας, ἧγουν τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ συμφορὰ ἀπ' ἄλλων, ἧγουν Ἡρας, Ἀθηνᾶς καὶ Ἀφροδίτης. ἐκρίθη δὲ ἡ ἔρις εἰς τὰς τρεῖς θεὰς ταύτας, ἣν κρίνει ὁ βουκόλος Ἀλέξανδρος ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐμῶν δόμων: — Α

642 ἐξαίρετος καὶ μεγάλη, οἷον πρὸς τὰς ἄλλας συμφορὰς ἐξηλ- 5
λαγμένη: — M^A^s

644 † ἐκρίθη δ' ἔρις: εἰς ἐμὴν ἀπώλειαν ἐκρίθη ἡ κρίσις τῶν τριῶν θεῶν, τῆς Ἡρας, τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἣν καὶ προετί-
μησεν ὁ Ἀλέξανδρος τῶν δύο χάριν τοῦ μέλλειν ἀρπάξαι τὴν Ἑλένην: — Α

ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ: — M^sA^sBⁱ

10

ἣν ἐν τῇ Ἰδῇ: — M^sBⁱ

649 † μέλαθρον καὶ μέγαρον διαφέρουσι. μέλαθρον γὰρ λέγεται τὸ μαγειρεῖον ἀπὸ τοῦ μελαίνειν τὸν αἰθέρα, μέγαρον δὲ τὸ ὑπερῶν ἧ καὶ ἄλλο
τι τῶν εὐγενῶν οἶκημα καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ μεγαίρω, τὸ φθονῶ: — Αⁱ

650 οὐ μόνον δὲ εἰς κοινὸν (κακὸν) τῇ Τροίᾳ τὰ τῆς ἀνοίας τοῦ 15
Ἀλεξάνδρου προῆλθεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι: — MⁱABBⁱ

οἷον· οὐ μόνον αἱ Τρωάδες θρηγοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλληνίδων
τινές: — MⁱABBⁱ

† στένει δὲ καὶ τισ: ὁ χορὸς ἀνακλαίων ἑαυτὸν φησι· καγὼ
πολλὰ πέπονθα δεινὰ, ἀλλὰ καὶ πολλῶν Ἑλλήνων μητέρες καὶ πατέρες 20
θρηγοῦσι τοὺς ἐν Τροίᾳ σφαγέοντας: — Α

Εὐρώτας ποταμὸς Λακεδαιμονίας: — MⁱA^s

653 † πόλιάν δ' ἐπὶ κράτα: ἐπὶ τὴν πόλιάν κράτα μήτηρ τις
τέκνων Ἑλλήνων ἐν Τροίᾳ ἀποθανόντων τίθεται χέρα: — Α

655 καταξέει: — M^sA^s

25

† δρύπτεται δὲ παρ(ειάν): οἷονεὶ ξαίνει τὴν ἑαυτῆς παρειάν
τιθεμένη ἐν τοῖς σπαραγμοῖς ὄνουχα δίαυμον· πᾶς γὰρ ὁ τὴν παρειάν ξαίνων
ἀνάγκη αἵματοι: — Α

656 τὸν αἵματώδη: — M^sA^sBⁱ

γράφεται καὶ δίδυμον: — Bⁱ

30

658 μία τῶν δούλων αὐτῆς ἔρχεται φέρουσα τὸ σῶμα τοῦ Πολυ-
δώρου. ἣν γὰρ πεμφθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑκάβης ἐπὶ τῷ κομίσει ὕδωρ εἰς

1 ἔμελλε Α 5 παρὰ Α^s 11 scholio 10 praeponit B add. δὲ post ὁ 12—14 cf.
et. m. p. 574,48 13 ὑπερῶν] πρωτόν (sic, compendio ser.) Αⁱ cf. Phot. Suid.
ἧ non certum, fuit cum τὸ legerem ἄλλων Αⁱ 17. 18 scholio quod praecedat
adi. Mⁱ 17 οἷον om. BBⁱ 17. 18 αἱ Ἑλληνίδες γυναῖκες B 18 τινές om. MⁱBⁱ
30 scholio 29 adi. Bⁱ 31 δουλίδων Α 32 κομίσει Arsenius γαμίσει MAB

τὰ λουτρά τῆς Πολυξένης. αὕτη οὖν ἡ δοῦλη ἀπελθοῦσα παρὰ θάλασσαν εὐρίσκει τὸ σῶμα τοῦ Πολυδώρου καὶ ἔρχεται δεικνύουσα αὐτὸ τῇ Ἑκάβῃ: — MAB

660 οὐδεὶς τὸν στέφανον αὐτῆς ἀφαιρήσει νικήσας αὐτὴν εἰς
5 κακά: — M

ἄλλως: οὐδεὶς αὐτὴν ἐν τοῖς κακοῖς νικήσει πώποτε: — MA^sB

† οὐδεὶς μᾶλλον αὐτῆς ἀποίσει στέφανον νικήσας αὐτὴν ἐν δυστυχίαις: — B

† νικήσας τὴν Ἑκάβην ἐν τοῖς κακοῖς λάβῃ στέ-
10 φανον: — A

661 τί δέ: ἀντὶ τοῦ τί ἐστὶ. τὰ δὲ λοιπὰ κατὰ ἀναφώνη-
σιν: — MⁱB

κακόφημος: — Mⁱ

663 † ἐν κακοῖσι δέ: οὐ δυνατόν, φησὶ, κακῶν πολλῶν
15 ὁμιλεῖν ὥς ἐν εὐτυχίᾳ: — A

664 εὖφημον ἔχειν: — M^sA^sBⁱ

665 διαπερῶσα: — M^s

666 εἰς πρέπον: — M^s

668 καὶ ζῶσα οὐ ζῆς: — M^sBⁱ

20 670 † οὐ καινὸν εἶπας ὥς δυστυχὴς εἰμι, τοῖς εἰδόσι δ' ὠνειδίσας, ἀντὶ τοῦ· ἐγὼ γινώσκω ὅτι δυστυχὴς εἰμι καὶ ἄπαις καὶ ἀνανδρός: — A

προήγαγες τὰ δυστυχήματα: — M^s

ὠνειδίζειν ἐστὶ τὸ προσφέρειν δυστυχήματα: — MⁱA^sBⁱ

671 ἀτὰρ τί: στικτέον εἰς τὸ τί, ἵνα καθ' ὑπόκρισιν ἧ ἡ ἐρώ-
25 τησις: — MAA^sB

† ἀτὰρ τί: εἰς ἀγγεῖον ἐσκεπασμένον βασταζούσης τῆς θεραπαίνης τὸν Πολύδωρον ἰδοῦσα ἡ Ἑκάβη τὸ ἀγγεῖον ἔξωθεν ἐδόκει ὥς τὸ τῆς Πολυξένης σῶμά ἐστι καὶ φησι· τί τὸ τῆς Πολυξένης μοι σῶμα κομίζεις, ἧς ἀπεγγέλθη ὁ τάφος σπουδαζόμενος παρὰ τῶν Ἑλλήνων: — A

30 673 πάντων Ἀχαιῶν: ἐπειδὴ ἤκουσεν ὅτι οἱ μὲν αὐτὴν ἐφυλλοβόλουν τιμῶντες, οἱ δὲ ξύλα παρεκόμισαν εἰς τὴν πυρκαϊάν, ταῦτά φησιν: — AB

1 τὴν θάλασσαν A

2 ἐλθοῦσα δείκνυσιν B

6 ποτέ B

7. 8 scholio

quod praecedat praeposit B

9 νικήσασα A

11 initio στικτέον εἰς τὸ

τί δὲ add. B

post ἐστὶ add. ἵνα καθ' ὑπόκρισιν ἧ ἡ ἐρώτησις B

14—15 πολλῶν—ὥς] πολλῶν προ λιψε . χρ ὁμιλεῖν ἀδιαχ

ὥς

24 ὑποστικτέον AA^s

εἶη A

31. 32 ταῦτά φησιν om. B

675 τῶν κατὰ τὸν Πολύδωρον: — MA^s

† νέων δὲ πημάτων οὐχ ἄπτεται: τῆς νεαρᾶς, φησὶ, βλάβης οὐχ ἄπτεται, ἥτοι τοῦ ἀποθανεῖν τὸν Πολύδωρον: — A

† τῆς νέας βλάβης, ἥγουν τῆς τοῦ Πολυδώρου σφαγῆς καὶ τῆς ἐν θαλάσῃ τούτου ἀπορριφῆς οὐκ αἰσθάνεται: — A 5

676 † οἷ ἐγὼ τάλαινα: ἡ Ἐκάβη φησὶ· φεῦ ἐγὼ ἀθλία· εἴτα τὴν θεράπαιναν ἐρωτᾷ βλέπουσα ἀγγεῖον ἐσκεπασμένον βαστάζουσιν, ἐν ᾧ ἦν ὁ Πολύδωρος· ἄρα τὴν Κασάνδραν βαστάζεις. ἡ δὲ θεράπαινά φησι πρὸς τὴν Ἐκάβην· τὴν ζῶσαν λέγεις, τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις καὶ κλαίεις τοῦτον. ἐπιδεικνύει γὰρ αὐτῇ τὸν νεκρὸν τοῦ Πολυδώρου: — A 10

ἄρα: — M^sA^s

τὸ μανικόν, τὸ τῷ βακχεῖῳ συνδιατιθέμενον: — M^sB

678 ἀντὶ τοῦ εἰπας: — M^s

† ζῶσαν λέλακας: τὸ λέλακας ἐπὶ ὄρνιθος μόνον λαμβάνεται, ὡς καὶ Ἡσίοδος φησι [opp. 207] 'δαιμονίη, τί λέληκας' περὶ ἀηδόνης 15 λέγων. ὁ δὲ παρὼν τραγωδὸς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐδέξατο τοῦτο: — A

679 βλέπε: — M^s

680 ταῦτα λέγουσα ἀνακαλύπτει τὸν νεκρὸν (τοῦ Πολυδώρου ἢ Πολύβοια): — MⁱABⁱ

† ἐπειδὴ σοι, φησὶ, τοῦτο θαυμαστὸν καὶ ξένον ὁφθήσεται ὡς παρ' 20 ἐλπίδας ἀπα(ντήσαν) σοι: — A

685 γράφεται γόων: — M^s

ἀντὶ τοῦ θρηνητικῆς ᾠδῆς· νόμους γὰρ λέγουσιν οἱ παλαιοὶ τὰς ᾠδὰς: — MAB

† αἰαῖ κατάρχομαι νόμον [αἰαῖ κατάρχομαι γόων] βακχεῖον 25 ἐξ ἀλάστορος: οὐκ ἐκ Διονύσου τὸν βακχεῖον νόμον μαθοῦσα, ἀλλ' ἀπὸ τινος ἀλάστορος. οἱ γὰρ γόοι τῶν βακχῶν μετὰ ἡδονῆς γίνονται· μαινόμεναι γὰρ οὐ λυποῦνται. καὶ φησιν ἡ Ἐκάβη· καὶ ἐγὼ βακχεῖων γόων κατάρχομαι, ἀλλ' ἐξ ἀλάστορος καὶ ἀνηδόου δαίμονος· οὐ γὰρ ἡδονὴν ἔχει ὁ ἐμὸς γόος ὥσπερ ὁ τῶν βακχῶν . . . δαίμων: — A 30

686 κινητικὸν ἢ σύντονον. ἢ ἀντὶ τοῦ θρηνητικόν: — MⁱB

ἄλλως: οὐκ ἐκ Διονύσου μαθοῦσα τὸν βακχεῖον νόμον: — MⁱAB

4. 5 m. 1 postea addita esse videntur A 12 μαντικὸν B 18. 19 bis scripta in A ultima suppleui ex Laur. 32, 33 23 ἔλεγον B ante τὰς ins. καὶ B 28 ἡ] καὶ A 31. 32 bis scripsit atque scholio 12 add. ἄλλως et scholio 23. 24 ins. βακχεῖον δὲ (B^a) adi. B 32 scholio 18 adi. A in fine ἀλλ' ἐξ ἀλαστώρων τινός add. BB^a

† οὐκ ἐκ Διονύσου μαθοῦσα τὸν βακχεῖον νόμον, ἀλλ' ἐκ τινος ἀλάστορος. βακχεῖος γὰρ γόος λέγεται, ὃν λέγει τις μεθύσας: — A

ἐκ κακοῦ δαίμονος: — M^g

687 γράφεται ἀρτιμαθῇ νόμον. ἀρτιμαθῆς δὲ ἀντὶ τοῦ
5 ἀπηρτισμένως μαθοῦσα, ἢ ἀρτίως μαθοῦσα, ἀπὸ τοῦ ὄνειρου: — MⁱAB

ἀρτίως μαθοῦσα: — M

† ἀρτιμαθῆς: ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένως καὶ ὀγιῶς καὶ ἀρτίως μα-
θοῦσα τὰ κακὰ ἀπὸ τοῦ ὄνειρου οὐ εἶδεν, ἔνθα φησὶν [90] 'εἶδον γὰρ
βασιάν ἔλαφον' καὶ τὰ ἐξῆς: — A

10 λείπει τὸ οὖσα: — Mⁱ

688 † ἔγνωσ γὰρ ἄτην: ἧδ' ἐπέγνωσ τὴν ἀληθῆ αἰτίαν καὶ
τὸ συμβάν περὶ τὸν παῖδά σου: — A

689 τὸ ἐπαναλαμβάνειν τοὺς αὐτοὺς λόγους ἐν τῷ θρηνεῖν σφόδρα
σχετλιαστικὸν καὶ πάθος ἐγεῖρον ἐν τῇ τραγωδίᾳ: — MAB

15 690 τυγχάνει: — M^g

691 δακρύων, στεναγμῶν μὴ τυχοῦσα: — M^g

692 παύσει. ἢ σχήσει: — M^g

695 τίνι μὶν: μὶν μὲν τῷ θανάτῳ, πότμῳ δὲ τῇ προφάσει.
πρὸς τίνος δὲ ὑπὸ τίνος, ἔν' ἧ· ποίῳ θανάτῳ καὶ ποίᾳ προφάσει, ἢ

20 τίς ὁ ἀνελών σε· εἶπε, τέκνον: — MAB

696 τύχῃ προφάσει: — MⁱA^g

697 ὑπὸ τίνος: — M^g

698 εὔρον ἔτυχον: — MⁱA^gBⁱ

699 ἀποπνιγέντα ὑπὸ θαλάσσης ἢ ἀναιρεθέντα ξίφει: — MⁱA^gBBⁱ

25 † φονίου δορός: ἀποπνιγέντα ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἢ ἀναιρεθέντα
τῷ φονικῷ δόρατι ὑπὸ τινος ἀνδροφόνου, εἶτα εἰς θάλασσαν ῥιπέντα: — A

ἐκβεβλημένον: — M^gA^g

πτῶμα: — M^gA^gB

700 τινὲς καὶ τοῦτο τῆς Ἑκάβης εἶναί φασιν: — MⁱBⁱ

30 ὁμαλῇ ψάμμῳ: — MⁱBⁱ

4. 5 scholio p. 61,32 adi. MⁱA

τοῦ] ἐστὶν A om. B

μαθοῦσα om. A ὑπὸ MAB

ἐν τῇ τραγωδίᾳ διεγερμὸς καὶ A

16 τετυχοῦσα M μετέχουσα A^g

post θαλάσσης add. καὶ ἐκβεβλημένον B

add. πέστημα γὰρ τὸ

4 γράφον καὶ A γράφεται om. B

5 ἀπηρτισμένῳ M ἀπηρτισμένα A

8 ὑπὸ A

14 ἐγεῖρον om. AB

20 ὦ τέκνον A

25 ἀπὸ A

30 scholio quod praecedat adi. Mⁱ

ἀντὶ

ἧ—

13 post θρηνεῖν ins. ὅτι

θρηνωδία A

24 ἀπὸ MⁱA^gBⁱ

28 scholio 24 adi. B

- 704 παρῆλθεν: — M^g
 707 λείπει τὸ ὥς· ὥς οὐκέτ' ὄντα: — MⁱABⁱ
 709 τίς γάρ νιν ἔκτεινε: ὦ ἐξ ὄναιράτων φρονοῦσα καὶ διανοου-
 μένη Ἐκάβη: — MABⁱ
 710 κατ' εἰρωνείαν εἴρηται. ἡ ὀνομαζόμενος φίλος: — MAA^gBⁱ 5
 714 ἀπόρρητα καὶ ἀδιήγητα, ταῦτα τὰ παρόντα δηλονότι: — MBⁱ
 περαιτέρω καὶ μείζονα: — MⁱB^g
 715 ποῦ τὸ δίκαιον τὸ ἐν τοῖς ξένοις: — MⁱBⁱ
 716 ὦ καταρῶν ἄξιε ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους Πολυμήστορ: — M^gB
 μονονουχὶ καὶ εἰς μέρη διεῖλες: — MB 10
 720 οὐδὲ ὥκτειρας: — M^g
 724 περιφραστικῶς τὸν δεσπότην: — MBⁱ
 726 τί ὑπερτίθης: — M^g
 727 ὥς τοῦ Ταλθυβίου ἀπαγγεῖλαντος αὐτῷ ἃ ἡ Ἐκάβη αὐτῷ ἐν
 τοῖς προλαβοῦσιν εἶπεν: — MB 15
 730 ἐμβραδύνεις: — M^g
 731 τὰ κατὰ τὴν Πολυξένην: — M^g
 734 ὅτι γάρ οὐκ ἐστὶν Ἑλληνικὸς ὁ νεκρὸς, φανερόν μοι ποιοῦσιν
 οἱ πέπλοι μὴ ὄντες Ἑλληνικοὶ, ἀλλὰ Τρωικοί: — MⁱB
 735 δέμας περιστέλλοντες: — M^gB^g 20
 736 ὦ δύστηνε Πολύδωρε, τί ὁράσω ἐγὼ, ἡ Ἐκάβη: — MB
 πρὸς ἑαυτὴν ἀποστραφεῖσα λέγει. ὁ λόγος δὲ ἐξ ὧν ὁ Ἀγαμέμνων
 πρὸς αὐτὴν λέγει· τί μοι προσώπῳ νῶτον. τὸ δὲ δύστηνε ὁ
 Δίδυμός φησι πρὸς τὸν Πολύδωρον λέγειν καὶ (πρὸς ἑαυτὴν) τὴν Ἐκάβην·
 ὦ δύστηνε Πολύδωρε, ἑμαυτὴν γάρ λέγω δύστηνον ἀποκαλοῦσά σε, τί 25
 ὁράσω· πότερον ἱκετεύσω Ἀγαμέμνονα ἢ σιωπήσω: — MB

3. 4 bis scriptum in A 3 initio add. ἐκ τίνος A^a ὀνείρων AA^a ὄνειρον B
 4 in fine add. τίς ἐφόνευσεν αὐτὸν εἶπέ A λέξον περὶ τούτου A^a 5 scholio 3. 4
 A^a adi. A ins. τὸ δὲ ἐμὸς ξένος εἴρηται om. A φίλος om. A
 inter folia 16^v et 19^r exciderunt VIII folia quae continebant vss. 712—1069.
 folia 17 et 18 manu recentī scripta sunt. 8 φίλοις Bⁱ 10 scholio
 quod praecedit adi. B in fine add. τὰ τοῦ παιδὸς μέλη B 20 δέμας
 π.] γρ. στέλλοντες B^g 22—26 scholio 21 adi. B add. ἐγκύψασα δὲ διαλέγεται
 πρὸς τὸν νεκρὸν πολύδωρον καὶ 22 initio ὦ δύστηνε πολύδωρε τί ὁράσω add. M
 post ἑαυτὴν add. ὅτι γάρ B ante λέγει add. ταῦτα B δέ] ὅτι M om. B
 ante ὁ add. καὶ B 23 φησὶ πρὸς αὐτὴν B post νῶτον add. ἐγκλίναςα
 σὸν δόρυ add. B 24 καὶ π. ἐ.] καὶ M om. B 26 ἀγαμέμνονος M

ἐγκύψασα δὲ διαλέγεται πρὸς τὸν νεκρὸν Πολύδωρον καὶ πρὸς αὐτήν: — Mⁱ

739 τί με ἀποστραφεῖσα καὶ τῷ προσώπῳ μου τὸν νῶτόν σου δοῦσα θρηνεῖς: — MB

5 740 κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ὅ, τουτέστιν ὁδύρη: — MⁱBⁱ

741 † ταῦτα καθ' ἑαυτήν φησιν ἡ Ἑκάβη: — Bⁱ

744 ἀντὶ τοῦ μαθεῖν: — M^g

745 ἀντὶ τοῦ διαλογίζομαι: — M^g

† καὶ τοῦτο καθ' ἑαυτήν φησιν ἡ Ἑκάβη: — Bⁱ

10 746 ἐὰν στίξωμεν εἰς τὸ τοῦδε, νοητέον οὕτως· ἄρα χαλεπὰς καὶ ἐχθρὰς λογίζομαι τὰς τούτου φρένας, τοῦ Ἀγαμέμνονος, οὐκ ὄντος δυσμενοῦς, ἢ τὸ πᾶν περὶ Ἀγαμέμνονος. ἢ εἰς τὸ μᾶλλον στικτέον, ἵνα ἢ οὕτως· ἄρα πρὸς τὸ δυσμενὲς μᾶλλον ῥέπω τούτου ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς τὰς φρένας: — MB

15 748 τὰ αὐτά μοι βούλει: — Mⁱ

750 τί σκέπτομαι: — M^gBⁱ

754 ποῖον πρᾶγμα ἐπιζητοῦσα: — M^g

ἄρα: — M^g

755 τὸ τυχεῖν τούτου: — M^g

20 760 ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ: — M^g

762 τοῦτόν ποτ' ἔτεκον: πρωθύστερον ποίησον, ἵνα γένηται σαφές· τοῦτόν ποτε ἔφερον ζώνης ὑπο καὶ ἔτεκον: — MB

καὶ ἄλλως: τοῦτόν ποτε εἶχον κατὰ γαστρός ὑπὸ τὴν ζώνην καὶ ἐγέννησα αὐτόν: — MB

25 765 ἐρωτηματικὸς ὁ ἢ σύνδεσμος· ἄρα γάρ τινα ἄλλον ἐγέννησας παῖδα παρ' ἐκείνους ἐτέρῳ τινί: — MB

768 φοβούμενος: — M^g

772 πικρότατον τὸν χρυσὸν εἶπε διὰ τὸ αἷτιον αὐτὸν γενέσθαι θανάτου καὶ σφαγῆς: — MB

30 773 παρὰ τίνος: — M^g

775 ὦ ὑπομονητικὴ ἐν τοῖς κακοῖς. ἐὰν (δὲ) τὸν Πολυμήστορα, τλήμονα λέγει διὰ τὸ κέρδος ἀσεβείας κοινωνήσαντα: — MB

5 ὁδύρη γὰρ ἐστὶν Bⁱ

11 τούτου om. B

post ὄντος add. αὐτοῦ B

13 οὕτως] ὁ M

ῥέπων M

15 βουλεύη Mⁱ

16 in fine add. ταῦτα Bⁱ

23. 24 καὶ — αὐτόν om. B

26 ἐκείνου MB

28 τὸν om. M ἔφη B

αὐτόν om. B

31 δεινοῖς B

ἐὰν .. M ἢ B

post τλήμονα add. καὶ

ὑπομονητικὸν B

32 ἀσεβεία B

776 πληθυντικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ· τοιοῦτόν τί ἐστίν· — M^s

οἱ νεώτεροι τὴν αὐτὴν Φρυγίαν καὶ Τροίαν φασίν· — MⁱB

778 τὴν θεράπαιναν δείκνυσιν· — M^s

781 ὁ Πολυμήστωρ· — M^s

784 † ὄλωλα κοῦδέν· ὄλωλα, φησὶν, ὑπὸ τῶν κακῶν καὶ τῶν ὀ
 συμφορῶν καὶ εἰς τὸ οὐδὲν ἦκω. ἢ ἐλλειπτικῶς φησιν· ὄλωλα, ὦ Ἀγά-
 μεμνον, καὶ οὐδὲν λοιπὸν τῶν κακῶν ἄχος εὔρεῖν δύναμαι. ἢ οὐδὲν
 ὑπολείπεται μοι κακὸν, ὃ οὐ πέπονθα· — B

786 τὴν δυστυχίαν δηλονότι· — M

788 εὐσεβῆ δίκαια· — M^s

10

790 κολαστής· — M^s

ἀκολάστου· — M^s

791 χθονίους μὲν διὰ τὸ ἄταφον ἐᾶσαι φονεύσαντα, οὐρανίους δὲ
 διὰ τὸν ξένιον καὶ φίλιον Δία· — MB

794 φιλίας· — M^s

15

γράφεται καὶ ξένων· — Mⁱ

λείπει ἡ ἐν· ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ἐμῶν φίλων πολλάκις τῆς κοινῆς
 τραπέζης καὶ τῆς ξενίας τὰ πρῶτα τυχόν· — MB

795 καὶ λαβὼν τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρόνοιαν, ὃ ἐστὶ χρή-
 ματα· — MB

20

ἄλλως· πρόνοιαν τῶν κατ' ἐμὲ πραγμάτων, ὅτι πορθηθείσης τῆς
 Τροίας ἐδυστύχησα εἰς πολλὰ μεγάλως· — MB

800 † νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα· θεὸν γὰρ ἴσμεν τῷ
 σέβειν θεοῦ νόμους· — B

† ἄλλως· τῷ γὰρ φυλάττειν τὰ ὑπὸ θεοῦ νενομοθετημένα εἶναι 25
 καὶ τὸ θεῖον νομίζομεν· — B

νομίζομεν· — M^s

801 ἀφωρισμένα καὶ πρόδηλα ἔχοντες· — Mⁱ

† καὶ ζῶμεν ἄδικα· κακοσυνθέτως εἶπεν. ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν·
 καὶ τὰ δίκαι' ὀρισθέντες παρὰ τοῦ θεοῦ τηρεῖν ἐν τοῖς πράγμασιν ἀδίκως 30
 ζῶμεν, ἀντὶ τοῦ βιοῦμεν· — B

802 τουτέστιν ὁ νόμος· — M^s

804 ἱεροσυλήσωσιν· — M^s

2 initio add. ὅτι B

17 λείπει ἡ ἐν om. M

19 λαβὴν M

τὴν—πρό-

νοιαν] προμηθείαν B

in fine add. καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρόνοιαν B

21—22 ὅτι—μεγάλως om. B

28 ἀφωρισμένοι Mⁱ

29 δεῖ B

805 δίκαιον: — M^g

807 ὡς γραφεύς: ὡς ζωγράφος ἀπωτέρω στὰς κατανοεῖ τὰς εἰκόνας, εἰ καλῶς γέγραπται τὸ ζώδιον: — MB

808 ἴδου: βαρυτόνως τὸ ῥῆμα, ὀξύτόνως τὸ ἐπίρρημα: — MB

5 812 ποῦ μεταφέρεις τὸν πόδα σου: — MⁱB

ποῖ μ': τὸ ἐντελές· ποῦ μοι ὑπεξέρχῃ. ἐδιχοστιάται γὰρ αὐτῇ ἐπι-
κουρεῖν Ἀγαμέμνων διὰ τὸ φίλον εἶναι τὸν Πολυμήστορα. οὐ γὰρ συνε-
μάχησε τοῖς Τρωσὶ χαριζόμενος τοῖς Ἑλλήσι: — MB

815 ζητοῦμεν ἃ οὐδέν ἐστι, τὴν δὲ πειθῶ μόνην οὐκ ἀσκοῦμεν
10 μισθοὺς διδόντες: — MB

816 πειθῶ δὲ τὴν τύραννον: ὁ νοῦς· οὐ σπουδάζομεν τὴν
πειθῶ μανθάνειν ἀκριβῶς, ἥς ἔδει μᾶλλον τῶν ἄλλων τεχνῶν ἀντιποι-
εῖσθαι: — MB

καὶ ἄλλως: οὐκ ἀνατίθῃσιν οὐδὲ τοῖς ῥήτορσι τὴν τοῦ <αἰ>
15 πείθειν δύναμιν: — MM^gB

818 ἵνα ὑπάρχῃ τὸ πείθειν εἰς ἃ τις βούλεται: — MⁱB

820 πῶς οὖν: — M^g

εἰς τί οὖν ἐλπίσειέ τις πράξειν καλῶς: — MBⁱ

823 γράφεται καὶ ὑπερτέλλοντα: — B^g

20 824 μάταιον ἀδόκιμον: — M^g

825 οὐ μαστροπῶδεις οἱ λόγοι, ἀλλ' ἀφαιρεθεῖσα τὸν τῆς τύχης
ὄγκον εἰς πᾶν ὅτιοῦν καταβαίνει καθομιλοῦσα τοῖς καιροῖς καὶ λέγουσα
ταῦτα δι' ὧν ἔμελλε θηρᾶσθαι βοήθειαν: — MB

827 ἡ Κασάνδρα: — M^g

25 φοιβάς: ἡ μάντις: — B

828 διὰ τὸ ἐν αὐταῖς σκέπτεσθαι: — MB

830 ἀπ' ἐκείνης δὲ ἐγώ: — M^gBⁱ

2 ὡς καὶ M 3 γέγραπται τ. ζ] ἐγράφησαν, οὕτω καὶ σύ με ἄθρησον οἷοις
κακοῖς περιέπεσον B 4 ita scholio quod praecedit adi. B τὸ δὲ ἴδου βαρυ-
τονεῖται ῥῆμα ὃν ἐπίρρημα δὲ ὀξύνεται 6—8 scholio quod praecedit adi. B
9 initio add. καὶ M 13 in fine add. ἴν' εἴποτε πείθειν ἔδει καὶ τὰ ἐξῆς B
14. 15 eis quae praecedunt adi. B 14 οὐδὲ M^g οὔτε M δὲ αἰ B
τὴν om. M^g 16 eis quae praecedunt adi. B ins. εἰπὼν τὸ ποτὲ ὡς οὐκ αἰ
πείθειν δυναμένων ἀλλ' ὅτε δεῖ καὶ ἐν οἷς post ὑπάρχῃ add. φησὶ B
βούλοιτο B 26 eis quae secuntur adi. B ins. εὐφρόνας δὲ τὰς νύκτας
ante σκέπτεσθαι add. καλῶς B

831 νυκτερινῶν: — M^s

834 ἀντὶ τοῦ γαμβροῦ κηδεστὴν εἶπεν: — MBⁱ

838 ἡ Δαιδάλου τέχναισιν: περὶ τῶν Δαιδάλου ἔργων, ὅτι ἐκινεῖτο καὶ προΐει φωνήν, αὐτός τε ὁ Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ λέγει [frg. 373]: 'οὐκ ἔστιν, ὦ γεραιέ, μὴ δείσης τάδε· τὰ Δαιδάλεια πάντα 5 κινεῖσθαι δοκεῖ βλέπειν τ' ἀγάλμαθ'. ὧδ' ἀνὴρ κεῖνος σοφός'. καὶ Κρατῖνος ἐν Θράτταις [frg. 74]: † πανὶ κακὸν δεῦρο μαστεύων τινὰ ποτὲ χαλκοῦν ἢ ξύλινον καὶ χρύσειον προσῆν οὐδαμῶς ξύλινος ἐκεῖνος ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα. πότερον Δαιδάλειος ἦν ἢ τις ἐξέκλεψεν αὐτόν'. καὶ Πλάτων [frg. 188]: 'οὗτος τίς εἰ, λέγε ταχύ, τί σιγᾷς· οὐκ ἔρεῖς. Ἑρμῆς 10 ἔγωγε Δαιδάλου φωνὴν ἔχων ξύλινος βαδίζων αὐτόματος ἐλήλυθα': — MB

839 ἵνα [μου] τὰ μέλη πάντα φωνὴν ἀφιέντα κατὰ ταυτὸν ἱκετεύοιέν σε: — M^sBⁱ

ὁμοῦ: — M^s

840 παραγγέλλοντα: — M^s

843 βοηθόν: — M^s

15

ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν ἔστιν ἢ ἱκετεύουσά σε, ἀντὶ τοῦ· μὴ ὡς αἰχμάλωτον καὶ δούλην παρίδης: — M

† εἰ καὶ μηδὲν ἔστιν: εἰ καὶ μηδὲν ἔστιν ἢ ἱκετεύουσά σε ὡς αἰχμάλωτος καὶ δούλη, ἀλλ' οὖν δι' αὐτὸ τὸ δίκαιον τιμώρησαι τὸν 20 Πολυμήστορα. τοῦτο γάρ ἔστιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, τὸ τοὺς κακοὺς ἐννόμως τιμωρεῖσθαι: — B

846 ὅτι: — M^s

847 καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν: μεταλλακτέον τὰς πτώσεις· ἔστι γάρ· καὶ αἱ ἀνάγκαι τοὺς νόμους διώρισαν. ὁ δὲ νοῦς· 25 δεινὸν ὅτι πάντα συνέρχεται τὰ κακὰ κατὰ ταυτὸν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ αἱ ἀνάγκαι τὰ νενομισμένα τοῖς ἀνθρώποις μετήλλαξαν. ἐδέδοκτο γάρ

2 initio add. τὸ ἡ ὅτι Bⁱ in fine add. ἀδελφὸς γὰρ ἦν τῆς κασσάνδρας Bⁱ
 4—11 Tzetz. chil. 1, 512—519 4 ὁ om. B λέγει om. M 5 δαι-
 δάλια M 6 βλέπειν Grotius βλέπει MB Tzetzes ὧδ' B 7 πανὶ—
 ἐκεῖνος] locus insanabilis Πανὶ κάδον δεῦρο βάστασόν τινα. | B. πότερα χαλ-
 κοῦν ἢ ξύλινον; A. καὶ χρυσοῦν ἐὰν προσῆ. | B. οὐδαμῶς, ξύλινος δ' ἐκεῖνος <σοι.
 χαλκοῦς μοι ποτ' ἦν> G. Hermann et Dobree 6 μαστάω Meineke
 8 post ἐκεῖνος lacunam statuit Meineke 9 πότερα Meineke ἔκλεψεν
 Meineke 10 οὗτος—σιγᾷς om. M 11 αὐτομάτως B 12 μου] ὁμοῦ
 Laurent. 32, 33 καταυτῶν M^s 12. 13 ἱκετεύοιέν σε om. M^s ἱκέτευόν
 σε Bⁱ 26 καταυτὸν M corr. man. rec. 27 αἱ om. M τοῖς ἀνθρώ-
 ποις τὰ γεν. B γούν M

πολέμιον εἶναι τῇ Ἐκάβῃ τὸν Ἀγαμέμνονα, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τὸ νενομισ-
μένον τῇ Ἐκάβῃ μετήλλαξεν: — MB

καὶ ἄλλως· ἐναντίως εἶπεν. ἔδει γάρ· καὶ τοὺς νόμους αἱ ἀνάγκαι
διορίζουσιν· αὗται γὰρ καὶ νόμων ἐπικρατέστεραι, οὐ τὸ ἐναντίον, διότι
5 οἱ νόμοι τὰ ἐκούσια τιμωροῦνται, οὐχὶ τὰ ἐξ ἀνάγκης ὁρώμενα· ὥς καὶ
νῦν ἡ γραῦς ἐξ ἀνάγκης φίλον ποιεῖται τὸν πολέμιον: — MB

ὁ δὲ Δίδυμος οὕτως· μᾶλλον ὥφειλεν εἰπεῖν ὅτι τοὺς νόμους αἱ
ἀνάγκαι διορίζουσιν· αἱ γὰρ ἀνάγκαι καὶ τῶν νόμων ἐπικρατέστεραι, οὐχ
οἱ νόμοι τῶν ἀναγκῶν. καὶ νῦν οὖν τοῦναντίον εἶπεν: — M

10 καὶ ἄλλως: οἷον αἱ ἀνάγκαι οὐκ ἀκολουθῶς τῶς νόμοις πράττου-
σιν: — MBⁱ

διετόπωσαν ἀφορίζουσιν: — M^gBⁱ

850 ἐγὼ σε καὶ τὸν παῖδά σου καὶ τὰς δυστυχίας καὶ τὴν ἰκέσιον
χεῖρα ἐλεῶ: — MB

15 852 καὶ βούλομαι θεῶν θ' οὖνεκα: τὸ ἐξῆς· καὶ βούλομαι
θεῶν οὖνεκα καὶ τοῦ δικαίου ἀνόσιον ξένον τήνδε σοι δοῦναι δίκην: — M

854 εἴ πως φανείη γ': εἴ πως φανείη σοι συμμαχία ὥστε καὶ σοὶ
καλῶς γενέσθαι, καὶ τοῖς Ἑλλησι μὴ δόξω διὰ Κασάνδραν τιμωρεῖσθαι
τὸν Πολυμήστορα: — MB

20 857 λείπει τὸ τί, ἵνα ᾗ· ἔστι γάρ τι καθ' ὃ τετάραγμαi· ποῖον
τοῦτο. τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλιον ἡγεῖται στρατός: — MⁱB

ἄλλως: ἔμελλεν εἰπεῖν ὅτι ἐστὶ φίλος τοῖς Ἑλλησιν· εἴτα μεταλο-
γισόμενός φησι· ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι, ἀντὶ τοῦ τετάραγμαi, ἐννοήσας
ὅτι φίλος ἐστὶ τῷ στρατεύματι ὁ Πολυμήστωρ: — MⁱB

25 ὅπου: — M^g

860 δηλονότι ὁ Πολύδωρος: — Mⁱ

862 βοηθῆσαι: — M

863 ἀκίνητον: — M^g

1 ἡ om. M

3 αἱ om. M

4 γάρ om. B

5 καὶ om. M

6 φιλοποιεῖται M

7 οὕτως Cobet οὐ M

9 τοῦναντίον εἶπεν a consar-

cinatore addita. olim similia legebantur atque in scholio quod nunc praecedat

10. 11 scholio quod sequitur adi. Bⁱ

in fine add. ὅθεν αἱ ἀνάγκαι τῶν

νόμων ἐπικρατέστεραί εἰσιν οὐχ οἱ νόμοι τῶν ἀναγκῶν Bⁱ

13 ἰκεσίαν B

17 φανείη—συμμαχία] δυνατόν γένοιτο B

19 τὸν Π. om. M

20 ante

καθ' ὃ ins. φησὶ B

21 τοῦτο] τὸ Mⁱ

φίλον B

22. 23 μεταλογισά-

μενος B

23 ἀντὶ τοῦ τετάραγμαi post εἴτα coll. Mⁱ

864 φεῦ οὐκ ἔστι θνητῶν: ταῦτά φησιν, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ὧν ὁ Ἀγαμέμνων οὐ δύναται αὐτῇ χάριν παρασχεῖν ὑφορώμενος τοὺς Ἕλληνας: — MB

865 ἡ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστι: δοῦλος τύχης ἐστὶν ὁ ὑπὸ τῆς τύχης ἀναγκαζόμενος δουλεύειν: — MB 5

ἄλλως: τύχης: εὐτυχίας εὐδαιμόνος ἀνδρός· τῇ γὰρ εὐτυχίᾳ τῶν μειζόνων δουλεύομεν. οὕτως τινές· οὐ τῆς θείας τύχης φησὶν, ἀλλὰ τῆς μερικῆς καὶ ἐν ἀνδράσιν ὁρωμένης: — MB

εὐδαιμονίας: — M^s

868 οἶον τὰ κεχαρισμένα πράττεις τοῖς Ἕλλησιν: — MM^sB 10

870 συγγίνωσκε: — M^s

συγγίνωσκε μὲν γὰρ ἐάν τι κακὸν ἐργάσωμαι τῷ τόν(δε, τὸν) Πολύδωρον δηλονότι, ἀποκτείναντι: — MB

875 διαθήσω καλῶς: — M^s

879 ποία δύναμίς σοι συμβάλλεται: — M^s 15

884 ἀκαταμάχητον: — M^s

886 τί δ'· οὐ γυναικες εἶλον Αἰγύπτου τέκνα: Αἴγυπτος καὶ Δαναὸς ἀδελφοὶ ἦσαν ἀπὸ Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου θυγατρὸς. τούτων ὁ μὲν Αἴγυπτος ἔσχε ν̄ παῖδας ἄρρενας, ὁ δὲ Δαναὸς εἶχε καὶ αὐτὸς ν̄ θυγατέρας. οὗτος φθονῶν τῷ ἀδελφῷ Αἰγύπτῳ διὰ τὴν τῶν ἀρρένων παίδων κτῆσιν καὶ 20 φοβηθεὶς ὅπως μὴ ὑπ' αὐτῶν ἐκβληθῇ ἐκ τῆς βασιλείας, [ἀνδρωθέντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ] ἐδίδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἅμα τοῖς παισίν, ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἡ χώρα Αἴγυπτος ἐκλήθη. χρόνου δὲ τινος διαγενομένου καὶ τῶν παίδων ἀνδρωθέντων θαρρῶν τῇ τούτων δυνάμει παρεγένετο εἰς τὸ Ἄργος. ὁ δὲ Δαναὸς φοβηθεὶς αὐτὸν καὶ πρόνοιαν ἑαυτοῦ ποιούμενος 25 καὶ τῆς βασιλείας ἐπιβουλήν κατὰ τῶν Αἰγύπτου υἱῶν ταύτην ἐσκέφατο. συνέθετο γὰρ τῷ Αἰγύπτῳ συνάψαι πρὸς γάμον τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. ἐτοίμως δὲ τοῦτο κατεπαγγεिलाμένου τοῦ Αἰγύπτου συνεβούλευσε ταῖς θυγατράσιν ὁ Δαναὸς ὥστε ἀνελεῖν νύκτωρ τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας πρὸ τῆς μίξεως τῆς πρὸς αὐτάς θάνατον ἐπαπειλήσας ταῖς μὴ 30

1 ὅτι om. M 5 τῆς om. B 7 post θείας ins. οὖν B φησὶν in fine coll. B 10 scholio 6—8 adi. B om. οἶον et add. τῷ ὅχλῳ δὲ τὸ πλεον νέμεισ ἀντὶ τοῦ οἶον om. M πράττεις] παρὰ M^s 12 γὰρ om. B ἐάν—ἐργάσωμαι] οἶοναι M 13 δηλονότι om. B in fine add. πολυμήστορι μὴ μέντοι συμπράξῃς μοι B 19 ἔσχε B 21 ἐκ om. B 23 διαγενομένου Vat. 1135 γενομένου M παρελθόντος B 24 τούτων Vat. 1135 Laur. 32, 33 τούτου M τῶν παίδων B 28 κατεπαγγεिलाμένος τῷ αἰγύπτῳ MB 30 αὐτοῦς B

τοῦτο ποιοῦσαις. αἱ μὲν οὖν πᾶσαι ἔχουσαι τὰ τοῦ πατρὸς προστάγματα
 ἀνεῖλον τοὺς ἄνδρας, μία δὲ μόνη τούτων ἡ Ὑπερμνήστρα ἐφείσατο τοῦ
 Λυγρέως, ἀπὸ τῆς μίξεως διάθεσιν ἐσχηκυῖα πρὸς αὐτόν. οὗτος δὲ σωθεὶς
 ἐξεδίχθη τοὺς ἀδελφούς. ἐφόνευσε γὰρ τὰς θυγατέρας τοῦ Δαναοῦ, ἅμα
 5 καὶ αὐτόν, καὶ τῆς τούτου βασιλείας ἐκράτησε τοῦ Ἄργου ἅμα τῇ Ὑπερ-
 μνήστρᾳ. καὶ γίνεται ἐκ τούτων Ἄβας· ἐξ Ἄβαντος Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος·
 ἐξ Ἀκρισίου Δανάη· ἐκ Δανάης Περσεύς· ἐκ Περσέως Ἀλκαῖος, Ἡλεκτρώων,
 καὶ Σθένελος· ὧν ὁ μὲν Ἀλκαῖος Ἀμφιτρώωνα ἔσχε παῖδα, ὁ δὲ Ἡλεκ-
 τρώων τὴν Ἀλκμήνην. ἐξ Ἀλκμήνης Ἡρακλῆς καὶ Ἰφικλῆς, ἐξ οὗ
 10 Ἰόλαος: — MB

887 καὶ Λῆμνον ἄρδην: Δίδυμος οὕτως· Πελασγοὶ ἐπιθέμενοί
 ποτε ταῖς Ἀθήναις πολλὰ τῶν ἐξ Ἀθηναίων ἀρπάσαντες ἤγαγον εἰς
 Λῆμνον, ἐν οἷς καὶ γυναῖκας Ἀττικὰς, αἷς καὶ παλλακίαις χρησάμενοι
 ἔσχον παῖδας, οὓς αἱ μητέρες τὴν τε πατρίαν γλῶσσαν καὶ τὰ ἔθνη
 15 ἐδίδαξαν. οἱ δὲ συνήρχοντό τε ἀλλήλοις καὶ εἴ τις τύπτοι τινὰ αὐτῶν,
 ἐβοήθουν ἅπαντες. καὶ τέλος ἄρχοντα ἴδιον ποιήσαντες παρώξυναν τοὺς
 Πελασγοὺς οὕτως ὥστε ἐκείνους ἀνελεῖν τε τοὺς παῖδας ἅπαντας καὶ
 Ἀττικὰς πάσας γυναῖκας. καὶ μετὰ ταῦτα καὶ αἱ Λήμνιαι γυναῖκες τοὺς
 σὺν Θόαντι πάντας ἀπέκτειναν. δι' ἀμφοτέρα οὖν ταῦτα ἡ παροιμία
 20 ἐδόθη· τὰ Λήμνια κακά: — MB

καὶ ἄλλως: Πελασγοὶ ταῖς Ἀθήναις ἐπιθέμενοι ἥρπασαν ἄλλα τε
 (καὶ γύ)ναικα, ἃ εἰς Λῆμνον ἤγαγον καὶ χρησάμενοι ἐπαιδοποίησαν. αἱ
 δὲ τοὺς παῖδας τὴν πατριὸν φωνὴν τε καὶ τὰ ἔθνη ἐπαίδευσαν. οἱ δὲ
 ἡβή(σαντες) φίλοι τε ἀλλήλοις ἦσαν καὶ ἡμύναν(το) τοὺς ἀδικούντας, τέλος
 25 δὲ καὶ ἄρχοντα αὐτοῖς (ἐπέ)στη(σαν), ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες οἱ πατέρες
 (αὐτούς) τε καὶ τὰς μητέρας ἀνεῖλον. μετὰ δὲ ταῦτα αἱ Λημνιάδες τοὺς
 σὺν Θόαντι ἀνεῖλον. δι' ἄμφω οὖν ἡ παροιμία ἐδόθη· τὰ Λήμνια
 κακά: — M

887 παντελῶς: — M⁸

30 889 πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς: ἀφόβως καὶ ἀκινδύνως,
 ἵνα μή τις τῶν Ἑλλήνων κωλύσῃ αὐτὴν αἰχμάλωτον οὔσαν: — M

1 τὸ—πρόσταγμα B 2 ἡ Υ.] om. MB add. Vat. 1135 5 ὑπερμνήστρα MB
 7 ἐκ Δ. om. B 9 Ἰφικλος B 11—28 cf. Zenob. IV 91, praeterea Phot. Suid.
 Didymus exscripsit Herodot. VI 138 12 πολλοὺς B 13 γυναῖκας om. M καὶ
 om. B 15 τε] τότε B τύπτει M 16—18 τέλος—γυναῖκας καὶ om. B 17 ὥς M
 18 καὶ om. B 19 δὴ οὖν B 21—28 quae in M detrita sunt, suppleui ex cod.
 Laur. 31,10 ubi idem scholion legitur 24, 25 τέλος δὲ Laur. 31,10 πελασγοὺς M

890 ἐγγίσασα: — M^s

892 σὸν οὐκ ἔλασσον: ἀντὶ τοῦ μᾶλλον, ἵνα ᾗ· διὰ σὸν μᾶλλον
χρέος ἤπερ ἐκείνης: — MB

893 καὶ παῖδας: σὺ δὲ κάλεσον καὶ τοὺς παῖδας ὥς ὅτι δεῖ καὶ
τοὺς [ἐξ ἐκείνης] παῖδας εἰδέναι τοὺς ἡμετέρους λόγους: — MB 5

895 ἀντὶ τοῦ ἀναβαλοῦ τὴν ταφὴν αὐτῆς: — M^s

896 ὥς τώδ' ἀδελφώ: θυϊκῶς τοὺς ἀδελφούς: — MB

ὅπως τοὺς ἐμοὺς παῖδας εἰς μίαν πυρκαϊάν ἐμβαλοῦσα τῇ ἐμῇ
μερίμνῃ θάψω. τὸν Πολύδωρον καὶ τὴν Πολυξένην: — MB

καὶ ἄλλως: ἵνα οὗτοι οἱ δύο ἀδελφοὶ πλησίον μιᾷ φλογὶ κρυφθῶσι 10
χθονί. μέριμναι δὲ ἀλγηδόνες τῇ μητρί: — MB

898 ἔσται τάδ' οὕτως: οὐ καλῶς φησι ταῦτα ὁ Ἀγαμέμνων.
ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ἄπαξ δόντα τὴν χάριν σιωπῆσαι καὶ μὴ ἐλέγχειν τὴν
ἑαυτοῦ γνώμην· οὐ γὰρ ἀνάγκη τοιαύτῃ ὑπέκειτο βασιλεὺς ὢν: — MB

900 ἀφίησιν: — M^s 15

ἐπιτηδεύουσιν: — M^s

901 γαληνὸν, χωρὶς ἀνέμου: — M^s

902 γένοιτο δ' εὖ πως: εἶη δὲ πραχθῆναι τὸ κατὰ σὲ καλῶς,
ὅτι πᾶσι καταθύμιον τοῦτο. ὁ γὰρ φόνον δράσας κοινὸν τοῖς ἀνθρώποις
ἀδίκημα ἐποίησε λυμηνάμενος τῷ κοινῷ νόμῳ καὶ ἀδικήσας τὸ τῆς 20
φύσεως ὁμοιογενές: — MB

906 ἀριθμηθήσῃ κληθήσῃ: — Mⁱ

907 ἀντὶ τοῦ ὁ πόλεμος: — Mⁱ

ἢ ἀμφὶ πρὸς τὸ κρύπτει, ὃ ἐστὶ περικαλύπτει: — Mⁱ

910 ἀπὸ δὲ στεφάναν χέκαρσαι: Καλλισθένης ἐν β τῶν Ἑλλή- 25
νικῶν [frg. 15] οὕτως γράφει· ἑάλω μὲν ἡ Τροία Θαρρηλιῶνος μηνός,
ὥς μὲν τινες τῶν ἱστορικῶν, ἰβ ἵσταμένου, ὥς δὲ ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα,

2. 3 in M nihil extat nisi ἵνα ᾗ διὰ σὸν χρέος 4 καὶ om. M 5 ἐκείνου B
6 ἀναβάλλου M^s 7 scholio quod sequitur adi. B de M non constat cum verba
τοὺς—ὅπως detrita sint 8 post παῖδας ins. τὸν τε πολύδωρον καὶ τὴν πολυ-
ξένην B 9 τὸν—Πολυξένην om. B 12 οὐ om. M 14 οὐ γάρ] ἀλλ' οὐκ B
τοιαύτῃ om. M βασιλεὺς ὢν] ἀφίησιν M 18 τὸ om. M 19 ὅτι καὶ B
20 λυμηνόμενος M 22—24 ita conglutinavit οὐκέτι φησὶν ὃ πατρίσ' Ἰλιάσ' ταῖς
ἀπορρήτοις πόλεσι συγκαταριθμηθήσῃ νέφος δὲ ἀντὶ τοῦ πόλεμον τὸ νέφος πορθεῖσαν
σε τῶν ἐλλήνων ἀντὶ τοῦ ὁ πόλεμος ἢ δὲ ἀμφὶ πρὸς τὸ κρύπτει τουτέστι περικαλύπτει
σε: — Bⁱ 25—p. 72,6 cf. Marm. Par. 40 [CIG II 2374] Dionys. AR I 63
Plut. Camill. 19 Clem. Al. strom. I p. 381 P. 26 μὲν] δὲ B 27 τινες]
τοι M ἰβ scripsi coll. Clem. Al. v̄ M ᾗ B

ἡ φθίνοντος. διορίζει γὰρ αὐτὸς τὴν ἄλλωσιν φάσκων συμβῆναι τότε τὴν
κατάληψιν, ἥνικα [frg. 11] 'νὺξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε
σελήνη'. μεσονύκτιος δὲ μόνον τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος ἀνατέλλει, ἐν ἄλλῃ
δ' οὐ'. <φ> συμπεφώνηκεν Εὐριπίδης ὡς ὁμολογουμένης τῆς δόξης.
5 Λυσίμαχος [frg. 20] δὲ φησι Δημοφῶντος Ἀθήνησι βασιλεύοντος ἔτους
πρώτου Θαργγλιῶνος [ἱσταμένου] δωδεκάτῃ: — MB

τὸ κάλλος, τὴν ἐξοχὴν τοῦ τείχους: — Mⁱ

ἀντὶ τοῦ ἀπεκόπης: — Mⁱ

911 κατὰ δ' αἰθάλου καπνοῦ: τοῦ ἀπὸ αἰθάλης καὶ πυρὸς
10 γενομένου καπνοῦ. ῥυπαρίαν τοῦ μελαίνοντος καπνοῦ: — MⁱBⁱ

912 βάρος μίasma: — M^s

κεκάπνισαι. ἢ κέκαυσαι: — M^s

913 ἐπιβήσομαι. ἀντὶ τοῦ· εἰσέλθω εἰς σέ: — Mⁱ

915 ἥνικα ἐκ δείπνων: — MBⁱ

15 ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς: — MBⁱ

916 διασκορπίζεται: — Mⁱ

μολπᾶν δ' ἄπο καὶ χαροποιῶν: τουτέστι· καταπαύσαντες τοὺς
χοροὺς καὶ τὰς ψῆδας καὶ τὰς θυσίας οἱ ἄνδρες ἀνεπαύοντο ἐν τοῖς οἴκοις
ἀμεριμνοί, ὡς ἀναπλευσάντων τῶν Ἑλλήνων: — MB

20 καὶ ἄλλως: καὶ παύσαμενοι, φησί, τῶν χορῶν καὶ τῶν θυσιῶν
ἀνεπαύοντο πάντες οἱ ἄνδρες ἀμεριμνήσαντες διὰ τοὺς Ἑλληνας: — M

918 θυσίαν καταπαύσας: εἰς Τένεδον γὰρ προσορμισθέντες καὶ
ἔμφασιν ποιήσαντες τῆς οἴκαδε ἐπανόδου νυκτὸς ἐπῆλθον τοῖς Τρωσὶν
ἀπὸ χορειῶν καὶ εὐωχίας οὖσι διὰ τὴν καθιόρουσιν τοῦ δουρείου ἵππου
25 καὶ κεκμηκότας ἀνείλον αὐτούς: — MB

919 πόσις ἐν θαλάμοις: τὸ ἐξῆς· πόσις ἐν θαλάμοις ἔκειτο
ναυτᾶν οὐκέθ' ὄρων ὄμιλον, ξυστὸν δὲ ἐπὶ πασσάλῳ. ἀπὸ κοινοῦ δὲ
τὸ ἔκειτο: — MBⁱ

920 ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ: τὸ δὲ ἀκόντιον ἐπὶ τῷ πασσάλῳ

1 ἡ] ὀγδόην M 2 μέση MB ἐπέστελλε M 3—4 ἀνατέλλει—φ]
ἀνατέλλειν ἄλλῃ δ' οὐ M ἀνατέλλει ἄλλα δ' οὐ B ἀνατέλλει, ἐν ἄλλοις δ' οὐ
Cobet 6 πρώτου scripsi coll. Clem. Al. τετάρτου MB ἱσταμένου del.
C. Müller 10 ἦτοι ante ῥυπαρίαν add. Bⁱ 14 et 15 conl. Bⁱ in fine add.
ὁ γλυκὺς ὕπνος κατασκευάζεται 17 μολπᾶν δὲ χαροποιῶν M μολπᾶν δ' ἄπο
καὶ χαροποιῶν B 22—25 scholio 17—19 adi. B add. οἱ γὰρ Ἕλληνες
22 γὰρ om. B 25 κεκμηκόσιν M 27 ναυτῶν Bⁱ post πασσάλῳ
add. ἔκειτο Bⁱ δέ] γὰρ Bⁱ 29 τῶν πασσάλων MB

ἐκρέματο, ἐπεὶ τὸν τῶν Ἑλλήνων ὄχλον οὐκ ἐθεωροῦμεν ἐν τῇ Τροίᾳ.

τὸ δὲ ἀκόντιον εἰπὼν ἀπὸ μέρους ἐδήλωσεν ὅλα τὰ ὅπλα: — MB

ἀπὸ ἐνὸς τὰ πάντα ὅπλα δηλοῖ: — Mⁱ

λείπει τὸ ἐκρέμασεν: — Mⁱ

923 διασυρτικῶς γυναικῶν τὸ καὶ μέσης νυκτὸς καλλωπίζε- 5
σθαι: — MBⁱ

924 μίτραισιν: μετὰ τὸ εὐωχηθῆναι ἐν ταῖς μίτραις ἐκαλλωπι-
ζόμεν καὶ ἀνεδέσμου ἐπὶ τῷ καθεύδειν μετὰ τοῦ ἀνδρός, κατὰ τὸ γυναι-
κεῖον ἔθος. μίτραις δὲ τοῖς κεφαλοδεσμίαις: — MB

κατεκόσμου, κατὰ ῥυθμὸν ἐτίθουν: — MⁱBⁱ

10

926 λεύσσουσ' ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς: περιφερεῖς· τούτων γὰρ
οὐκ ἔστι τέρμα· τὰ γὰρ κυκλοτερῇ τέρματα οὐκ ἔχει. λέγει δὲ
λεύσσουσ' εἰς κυκλοτερεῖς αὐγὰς. οἶοναί τας κυκλοτερεῖς. τούτων
γὰρ οὐκ ἔστι τέρμα. παρὰ τὸ εἰωθὸς δὲ ἔφη μεσονύκτιον ἐσοπτρί-
ζεσθαι: — MB

15

ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς: ἀπληρώτους. ἢ κυκλοτερεῖς· ταῦτα γὰρ
ἀτελῆ: — M

927 ἵνα: — M^s

930 πότε δὴ πότε: λείπει τὸ εἰ μὴ νῦν. ὁ δὲ νοῦς· τοῦτο
δὲ, φησὶν, ἔλεγον οἱ Ἕλληνες παρακελεύομενοι ἀλλήλους· πότε δὴ τὴν 20
ἀκρόπολιν πορθήσαντες τῆς Τροίας παραγένεσθε εἰς τὰ οἰκεῖα: — MBⁱ

933 τὰ προσφιλῆ: — M^sBⁱ

934 λιποῦσα Δωρὶς ὡς κόρα: Δοῦρις ἐν τῇ β τῶν Ὁρων
[frg. 50] γράφει οὕτως· κατὰ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ὑπὸ Αἰγινήτων
Ἀθηναῖοι κατὰ θάλατταν ὀχλούμενοι πέμπουσι πεζοὺς εἰς τὴν νῆσον 25
ὑπολαμβάνοντες, ἂν φθάσωσι πεζοὺς ἀποβιβάσαντες, πολλὰ <ἂν> βλάψαι
τὴν Αἴγιναν. οἱ δὲ ἐπεξελθόντες· ἔτυχον γὰρ αὐτοῖς προσκαταπεπλευ-
κότες τῶν Σπαρτιατῶν τινες· τοὺς Ἀθηναίους ἀπαντῶντας ἀπέκτειναν
πλὴν ἐνός, τοῦτον δὲ ἀπέστειλαν ἀπαγγελοῦντα. τὸν δὲ, ὡς ἦλθεν, περι-
έστησαν αἱ τῶν τεθνεώτων γυναῖκες, αἱ μὲν ἐρωτῶσαι τοὺς ἄνδρας τί 30

2 εἰπὼν om. M ἐδήλωσεν] εἶπεν M 5. 6 scholio 10 adi. Bⁱ 5 διασυρτι-
κῶς] εὐρετὶ καὶ M 9 μίτραις — κεφαλοδεσμίαις om. B, sed scholio 5. 6 adi. Bⁱ
11—15 scholio 7—9 adi. B add. ἀτέρμονας δὲ 13 οἶοναί τ. κ.] τουτέστι τὰς
τέλος μὴ ἐχούσας B 14. 15 ἐνοπτρίζεσθαι B 20 ἀλλήλοισ Bⁱ
δὴ om. Bⁱ 21 παραγένεσθαι M 23—p. 74, 10 cf. Herodot. V 86—88
23 ἱβ M corr. Hullemann 24 γράφει] γὰρ M 26 ἀποβάντες M corr.
Cobet ἂν add. Cobet

γεγόνασιν, αἱ δὲ τοὺς υἱούς, αἱ δὲ τοὺς ἀδελφούς· ἐτύγγανον δὲ φοροῦσαι
κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον Δωρίδα στολήν. τὰς περόνας οὖν ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐλκυσάμεναι τὸν ἄνθρωπον πρῶτον ἐξετύφλωσαν, εἶτα ἀπέκτειναν. οἱ δὲ
Ἀθηναῖοι μεγάλην ἡγήσαντο συμφορὰν τὸ γενόμενον πάθος, ἔδοξε δὲ αὐ-
5 τοῖς περιελέσθαι τῶν γυναικῶν τὰς περόνας, ἐπεὶ περ εἰς ὅπλισμὸν αὐταῖς
περιέστησαν, οὐ φυλακὴν τῆς ἀμπεχόνης. πάντων δὲ ἰδιαίτατον συνέ-
βαινε ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων· οἱ μὲν γὰρ κόμας ἐφόρουν, αἱ δὲ γυναῖκες
ἐκείροντο, καὶ τοῖς μὲν ἀνδράσι ποδήρεις ἦσαν χιτῶνες, αἱ δὲ γυναῖκες
ἐβρύαζον ἐν τῇ Δωρίδι στολῇ. διόπερ καὶ εἰς ἡμᾶς πολλοὶ τὰς ἀχίτωνας
10 δωριάζειν ἔφασαν: — M

αἱ Λακεδαιμόνιαι κόραι διημερεύουσιν ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες ἱμα-
τίδιον ἔχουσαι πεπορπημένον ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὤμων. καὶ Καλλίμαχος
[frg. 225]· 'ἔσκεν ὅτ' ἄζωστος χἀτερόπορπος ἔτι'. καὶ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαίαις
γραφαῖς οὐκ ὀλίγα οὕτως ἔσταλται. καὶ δωριάζειν τὸ γυμνουμένας φαίνεσθαι
15 τὰς γυναῖκας. Ἀνακρέων [frg. 59]· 'ἐκδῶσα χιτῶνα δωριάζειν': — MB

ἄλλως: ὑπὸ Αἰγινήτων πειρατευόμενοι Ἀθηναῖοι στρατιὰν κατ'
αὐτῶν ἀποστέλλουσιν, οἱ δ' ἅμα Σπαρτιάταις ἅπαντας ἀπέκτειναν. εἰς
δὲ σωθεὶς ὑπέστρεψεν ἄγγελος, ὃν ὑπαντήσασαι τῶν τεθνεώτων αἱ γυναῖκες,
ἀφελόμεναι τὰς περόνας τῶν ὤμων, τυφλώσασαι πρῶτον ἀπέκτειναν. οἱ
20 δὲ Ἀθηναῖοι δεινὸν ἡγήσάμενοι περιεῖλον τῶν γυναικῶν τὰς περόνας,
ἐπεὶ περ εἰς ὅπλισμὸν αὐταῖς ἐχρήσαντο, οὐ φυλακὴν τῆς ἀμπεχόνης.
αὐτοὶ τε ἐκόμων, αἱ δὲ γυναῖκες ἐκείροντο, καὶ τοῖς μὲν ἀνδράσι ποδή-

1 φέρουσαι M corr. Cobet 5 ἐπεὶ γὰρ M corr. Dindorf 9 ἔβρυον M corr. Din-
dorf εἰς] ἔως M corr. Dindorf ἔως ἡμῶν Cobet 10 δωριάζειν M corr. Dindorf
11—15 et. m. p. 293,40 δωριάζειν: ἐκλήθη καθόλου δωριάζειν τὸ παραφαίνειν καὶ
παραγυμνοῦν πολὺ τοῦ σώματος τὰς γυναῖκας διὰ τὸ τοὺς Δωριεῖς χρῆσθαι οὕτως. αἱ
γὰρ κατὰ Πελοπόννησον κόραι διημέρευον ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες ἱμάτιον μόνον ἐπὶ
θάτερα ἐπιπεπορπημέναι καὶ παρεμφάνουσαι πολὺ τοῦ σώματος· καθάπερ καὶ ἐν ἀρ-
χαίοις ὕμνοις ἔστιν εὑρεῖν. ἐν ὑπομνήματι Ἐκάβης. οὕτως Ὀρος. cf. Eust. p. 975,37
Ἀἴλιος Διονύσιος δωριάζειν φησὶ τὸ παραφαίνειν καὶ παραγυμνοῦν πολὺ τι τοῦ σώ-
ματος. αἱ γὰρ κατὰ Πελοπόννησον, φησὶ, κόραι διημέρευον ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες
ἱμάτιον μόνον ἐπὶ θάτερα ἐπιπεπορπημέναι... Πausanias δὲ καὶ αὐτὸς δωριάζειν
φησὶ τὸ παραγυμνοῦσθαι. Δωρικὸν γὰρ, φησὶ, τὸ παραφαίνειν τὸ σῶμα διὰ τὸ μηδὲ
ζώνας ἔχειν, τὸ πολὺ δὲ χιτῶνας φορεῖν. ἐν δὲ Σπάρτῃ καὶ τὰς κόρας γυμνάς φαί-
νεσθαι. cf. Moer. Hesych. Suid. Zon. p. 590 13 ἔτι δὲ M τῶν om. B
14 ὀλίγαι M οὕτως Cobet ὅτ' MB 16 initio add δοῦρις ἐν τῷ ἰβ τῶν ὤρων
γράφει οὕτως ὡς B στρατευόμενοι M 18 περιστάσαι B 19 ἀφελόμεναι—
πρῶτον] καὶ τὰς περόνας τῶν ὤμων ἀφελόμεναι ἐτύφλωσαν εἶτα B 20 ἡγήσά-
μενοι δεινὸν M δ. ἡ. τὸ πραχθὲν B 22 τε] γε M

ραις ἦσαν οἱ χιτῶνες, αἱ δὲ γυναῖκες ἐβρύαζον ἐν ταῖς Δωρίαις στολαῖς.
διὸ καὶ εἰς ἡμᾶς τὰς ἀχίτωνας δωριάζειν ἔφασαν: — MB

936 ὥς καταφυγούσης αὐτῆς εἰς ἱερὸν Ἀρτέμιδος καὶ μηδὲν ὠφε-
λησάσης: — MⁱBⁱ

937 ἄγομαι δὲ, φησὶν, ἐπὶ τὸ πέλαγος ἑωρακυῖα τὸν ἄνδρα μου 5
ἀποθανόντα: — MⁱBⁱ

939 ἐπεὶ καὶ πόρρωθεν ἑωρᾶτο ἡ Τροία καιομένη, οἷον ἀπὸ Χερ-
ρονήσου: — MⁱBⁱ

941 ἀφώρισεν ἐχώρισεν: — M^sBⁱ

942 ἀπείρηκα τοῖς κακοῖς ἡ ἀθλία ἐγώ: — MⁱBⁱ 10

943 ὅτι ὀλιγάκις κεῖται τὸ κάσις ἐπὶ ἀδελφῆς, ἐπὶ δὲ ἀδελφοῦ
πολλάκις: — MⁱB

945 ἐπαρωμένη ὥς αἰτίοις τοῦ πολέμου: — Mⁱ

947 γράφεται καὶ ἀπορύρισεν: — Mⁱ

948 ὁ τῆς Ἑλένης: — Mⁱ 15

949 ἀλλὰ δαίμονος παλαμναίου τιμωρία καὶ τάλαιπωρία: — MⁱBⁱ

951 τὸν τοῦ Τυνδάρεω: — M^sBⁱ

952 ὁ Πολυμήτωρ ἔρχεται, φησὶν, ἀκούσας ὅτι καλεῖ σε ἡ
Ἑκάβη: — MⁱB

Πολυμήτωρ ἀνακαλεῖται καὶ τεθνηκότα τὸν Πρίαμον: — MⁱB 20

956 βέβαιον παραμόνιμον: — M^s

957 εὐτυχῶς: — M^s

958 φύρουσι δ' αὖθ' οἱ θεοί: ἀναμιγνύουσιν αὐτὰ οἱ θεοὶ εἰς
ὀπίσω καὶ ἔμπροσθεν, ἀντὶ τοῦ· οὔτε εἰς τὰ παρελθόντα πράγματα τάξιν
φυλάττουσιν οὔτε εἰς τὰ μέλλοντα, ἀλλ' ἄτακτα ἑῶσι τὰ πράγματα, ἵνα 25
σέβωμεν αὐτούς: — MB

959 ἵνα: — M^sB

τῇ ἀγνοσίᾳ τοῦ μέλλοντος: — M^sB

960 † ἀλλὰ ταῦτα μέν: ἀλλὰ τί δεῖ με, φησὶ, ταῦτα θρηγεῖν μηδὲν
ἐκ τοῦ θρηγεῖν δυνάμενον ἐπικύψαι τῶν κακῶν μὴ εἰς τὸ πρόσω βαίνειν: — B 30

5 δὲ om. Bⁱ 6 ἀποθανόντι Mⁱ 7 ἐπεὶ κ. π.] π. γάρ Bⁱ 11. 12 cf. schol. 361

11 initio add. τὸν τοῖν δισκόροιν: τὴν ἑλένην φησὶ τὴν τῶν δισκούρων κάσιν κάστο-
ρος καὶ πολυδεύκους καὶ τὸν πάριν τὸν βουκόλον καταρωμένη ὥς αἰτίοις τοῦ πολέ-
μου ἰστέον δὲ B 13 ὥς αἰτίοις] καὶ αἴτιος Mⁱ cf. notam quae praecedit

16 δαίμονος] διὰ μόνου Mⁱ τιμωρίαι Bⁱ τάλαιπωρίαι Bⁱ 18 ἔρχεται ὁ π. B

φησὶν om. B 20 scholio quod praecedit adi. B om. Πολυμήτωρ et add. καὶ

καὶ om. B 24 τουπίσω B 25 ἀλλὰ ἄτα κατὰ M 27 et 28 in unum

coni. B in fine add. σέβωμεν αὐτούς 29. 30 confusa omnia

ταῦτα μὲν τί δεῖ θρηνεῖν: τί δεῖ με ταῦτα θρηνεῖν οὐδὲ τὸ
 τυχὸν προκόπτοντα τῶν κακῶν ἔμπροσθεν, ὃ ἐστίν· οὐ κατόπιν ἔϋντα
 τὰ κακά: — MB

961 ἀντὶ τοῦ περαιτέρω, εἰς τὸ βέλτιον: — Mⁱ

5 963 ἐπίσχεσ παύου: — M^s

964 προφασίζεται πλαττόμενος. οὐκ ἐβούλετο γὰρ ὀφθῆναι τῇ
 Ἑκάβῃ, ἐπειδὴ ἀπέκτεινε τὸν Πολύδωρον: — MB

965 ἐπαίροντί μοι καὶ προσιόντι πρὸς σέ: — M^sBⁱ

968 τῇ μὲν ἀληθείᾳ οὐ θέλει αὐτὸν ὁρᾶν μισοῦσα ὡς φονεύσαντα
 10 τὸν υἱόν, προφασίζεται δὲ (διὰ) τὴν δυστυχίαν ἐρυθριᾶν: — MB

970 ὥτινι γὰρ ὤφθην εὐτυχοῦσα: — M

971 ἐν δυστυχίᾳ: — M^s

ὀφθῆναι δηλονότι: — M^s

972 ἀτενέσιν: — M^s

15 973 ἐπεὶ εἶπεν· οὐ δύναμαί σε προσβλέπειν ὀρθαῖς κόραις, τὴν ὑποψίαν
 αὐτοῦ περιελεῖν βούλεται εἰποῦσα μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν: — MB

975 γυναῖκας ἀνδρῶν: φυσικῷ νόμῳ αἱ γυναῖκες ἐνατενίζουσιν
 ἀνδράσι κωλύονται: — MB

977 μετεπέμψω: — M^s

20 † τί χρῆμ' ἐπέμψω: διὰ τί πρᾶγμα μετεπέμψω με καὶ προσεκα-
 λέσω: — B

978 ἡμέτερον ἰδιάζον: — M^s

981 ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἦδ' ἐρημία: ἐν οὐδενὶ φόβῳ. δειλοὶ δ'
 οἱ βάρβαροι περιφέροντες τοὺς ἀκολούθους ἑαυτοῖς διὰ τὸ μὴ ἀναιρεθῆναι
 25 ὑπὸ τινος ἀδικηθέντος ὑπ' αὐτῶν: — MB

982 διὰ τὸ μὴ συμμαχεῖσθαι αὐτὸν τοῖς Τρωσίν: — MⁱB

984 ἐμὲ τὸν εὐτυχοῦντα σοὶ τῇ ἀτυχούσῃ προσήκει βοηθεῖ-
 σαι: — MB

988 ἐρωτήσω: — MⁱBⁱ

30 989 ὅσον δι' ἐκεῖνον εὐτυχεῖς: — MⁱBⁱ

990 διαχλευάζουσα αὐτόν φησιν: — M^sBⁱ

996 ἀντὶ τοῦ δῆ: — M^s

2 προσκόπτον τὰ M

3 τὰ om. M

11 ἄτινι M

15. 16 scholio

9. 10 adi. B add. οὖν post ἐπεὶ

16 σέθεν] τὸ ῥηθέν M

22 ἐμέτερον M

23 δ'] γὰρ B

25 παρ' B

26 scholio quod praecedat adi. B add. προσ-

φιλέσ δὲ εἶναι αὐτῷ ὁ πολυμήστωρ ἔφη τὸ ἐλληνικὸν στράτευμα

997 οὐ κέκτημαι ἰδίου ἀπολαύσαιμι: — Mⁱ

1002 θησαυροί: — M^s

1003 ταῦτα δὲ διηγῆσω: — M^s

τοῦτό ἐστι τὸ πρᾶγμα, θησαυροὶ κεκρυμμένοι τῶν Πριαμιδῶν: — MBⁱ

1007 ταύτῃ τῇ διανοίᾳ: — MⁱBⁱ

5

1008 γινώσκεις τῆς Ἰλιακῆς Ἀθηνᾶς ποῦ ἐστὶν ὁ ναός: — MBⁱ

1011 τί οὖν ἔτι βούλει: — M^sBⁱ

1013 ποῦ δῆτα ἔχεις: — M^sBⁱ

1014 ἐν τῷ πλήθει τῶν σκύλων: — MⁱB

τὸ ταῖσδε ἀναφορικόν ἐστὶ καὶ δεικτικόν. ἡ μὲν οὖν Ἑκάβη δεικτι- 10
κῶς εἶπε· ταύταις ταῖς σκηναῖς, ὁ δὲ Πολυμήστωρ ἀναφορικῶς νοήσας
ἔρωτᾷ· ποῦ δὲ αἱ στέγαι αὐταί, ἃς λέγεις ἔχειν τὸν χρυσόν· ἄρα τὰ
ναύσταθμα τῶν Ἑλλήνων, τουτέστιν· ἐν ταῖς ναυσὶ λέγεις εἶναι τὸν χρυ-
σόν. πρὸς δὲ ἐπάγει ἡ Ἑκάβη ὅτι οὐ τὰς ναῦς στέγας εἶπον· ἴδιαι γὰρ
γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι: — MB 15

1015 εἰς τὸ αἰθερὸν στικτέον, τὸ δὲ λοιπὸν ἰδίᾳ κατ' ἐρώτησιν ἐν
ὑποστιγμῇ: — MBⁱ

ναύλοχοι· περιφραστικῶς τὰ ναύσταθμα. φησὶν οὖν· ποῦ δέ
ἐστὶν· αὐταί γὰρ αἱ τῶν Ἀχαιῶν εἰσι σκηναί: — MB

1016 χωρίς: — M^s

20

1020 τὰ ἀπόγεια σχοινία: — Mⁱ

1021 ἵνα: — M^s

1024 τοῦτο ἡρέμα λέγει, ἵνα μὴ ὑποψίαν αὐτῷ δῶ ὦν μέλλει
πάσχειν: — MBⁱ

1025 λιμένα μὴ ἔχον: — M^s

25

† ἄντλον δὲ λέγει τὸ πέλαγος καὶ ἀλίμενον τὸ λιμένα μὴ ἔχον: — B
ἀλίμενόν τις ὥς εἰς ἄντλον: τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω συναπτεῖν τὸ
οὐπὼ δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην. τιμωρηθήσῃ, φησὶν, ὥς
τις εἰς ἄντλον λέχριος καταπέσῃ ἀπολέσας τὸν βίον τῆς φίλης καρ-
δίας: — MB 30

6 τῆς Ἰλιακῆς ἀ. γ. π. ἐ. ὁ. ν. Bⁱ

7 ἔτι] τι M^s

9 in fine add. ἐν ταύταις

ταῖς σκηναῖς ἔνθα τὰ λάφυρά ἐστι πάντα B

10—15 scholio 9 adi. B add. δὲ

post τὸ et καὶ post ταῖσδε

10 καὶ δεικτικόν om. M

10. 11 δεικτικῶς]

δεικτικόν Mⁱ

11 στέγαις ἦτοι σκηναῖς B

12 αὐταί αἱ στέγαι B

14 εἶπον

στέγας B

ἴδιαι B

16 λείπει M

λείπον B

18 φησὶν οὖν om. B

εἰσι φησὶν B

19 αἱ τῶν om. B

23 τοῦτο ἡ. λ.] καὶ τοῦτον ἐννοί φασι

τὸν στίχον τὴν ἐκάβην λέγειν ἡρέμα καθ' ἑαυτὴν Bⁱ

αὐτῶν M

τυγχάνειν Bⁱ

1026 πλάγιος: — M^s

στερηθήση: — M^s

1029 Δίδυμος οὕτως· <τὸ> ὑπέγγυον, τὸ ἀληθές, οὔτε παρὰ τῇ δίκῃ οὔτε παρὰ τοῖς θεοῖς συμπεσὼν ἀφανίζεται. τοῦτο δὲ φησι διὰ τὸν Πολυμήστορα, ὅτι μέλλει τιμωρεῖσθαι πρῶτος ἀρξάμενος τῶν ἀτόπων: — MB

καὶ ἄλλως: ὑπέγγυον: δίκαιον. ὥδε ὑποστικτέον. τὸ ἡσφαλισμένον, φησὶ, τῇ δίκῃ καὶ παρὰ θεοῖς οὐ πίπτει, τουτέστιν· ὃ ἂν κυρώσῃ ἡ δίκη, τοῦτο βέβαιον παρὰ τοῖς θεοῖς. δικαίως οὖν κολαζόμενος ὁ Πολυμήστωρ καὶ τοὺς θεοὺς ἐχθροὺς ἔχει: — MB

10 1030 οὐκ ἀπόλλυται: — M^sBⁱ

1031 ἀπὸ ἐτέρας ἀρχῆς: — MⁱBⁱ

λείπει ἢ εἰς· εἰς ὀλέθριον κακὸν, καὶ λέγει· ἢ ἐλπίς ταύτης τῆς ὁδοῦ ἀπατήσῃ σε εἰς ὀλέθριον κακόν: — MⁱBBⁱ

1034 ἀνάνδρῳ, γυναικείῳ: — M^sB

15 1035 ἔνδοθεν ὁ Πολυμήστωρ τυφλούμενος ταῦτα βοᾷ: — MB

1036 θρῆνον: — M^s

1037 λείπει τὸ ἔνεκεν: — M^s

1039 ταχυτάτῳ: — M^sBⁱ

1040 στηρίγματα: — M^s

20 1041 βέλος: πᾶν τὸ βαλλόμενον. ταῦτα δὲ φησιν ὡς βάλλων λίθους ἐν τοῖς οἰκήμασιν, ἵνα καταπαίῃ τὰς αἰχμαλώτους: — MB

1042 θέλετε ἐπέλθωμεν, ἐπεὶ ὁ καιρὸς καλεῖ: — MB

1044 κτύπει: — M^s

1047 ὄντως ἐνίκησας τὸν Πολυμήστορα: — M^sB

25 1050 παραφύρῳ ποδί: παραφερομένῳ, οὐκ ὀρθῶς βαδίζοντι, ἀλλὰ σφαλλομένῳ διὰ τὸ τετυφλῶσθαι αὐτόν: — MB

3 ἀληθές τὸ ἀληθές φησιν B

4 ἐμπεσὼν MB

φησι] λέγει B

7 νίκη B

τοῖς θεοῖς B

διαπίπτει B

8 post θεοῖς ins. ἡγουν ὅτι

τιμωροῦνται οἱ νόμοι ὡς ἄδικον τοῦτο καὶ θεοὶ τιμωροῦνται ἐπειδὴ οἱ νόμοι παρὰ θεῶν καὶ ταῦτα βούλονται τιμωρεῖν καὶ διεκδικεῖν α καὶ οἱ θεοὶ B

12. 13 scholio quod praecedat adi. Mⁱ om. λείπει—εἰς (alterum)

12 λείπει—λέγει om. B

12. 13 καὶ—κακόν om. Bⁱ

14 init. add. ἀντὶ τοῦ B

γυναικείῳ] τουτέστι

τῶν γυναικῶν B

15 ταῦτα om. B

16 θρηνηκός M^s

20 ταῦτα—

βάλλων] καὶ τοῦτον δὲ τινες τὸν στίχον ἀπὸ τοῦ πολυμήστορος φασὶ λέγεσθαι ὡς βάλλοντος B

21 πατή B

22 scholio quod praecedat adi. B add.

τὸ δὲ βούλεσθ' ἐπεισπέσωμεν τοῦ ἡμιχορίου

post θέλετε add. ἵνα B

24 νενίκηκας B

25 καὶ οὐκ B

- 1055 θυμουμένῳ σφόδρα: — M^s
 γράφεται δυσγενεστάτῳ: — B^s
 1057 πᾶ κέλσω· προσπελάσω. κυρίως δὲ τὸ ναῦν προσορμίσαι τινὶ
 εὐόρμῳ τόπῳ. ἐξοκεῖλαι δὲ τὸ ἐκβληθῆναι τὴν ναῦν ἔξω τοῦ λιμένος
 ὑπὸ ἀνέμου: — MB 5
 1058 ὑπόκειται γὰρ τετραποδίζων: — MⁱB
 ἀγρίου: — Mⁱ
 1059 ποιούμενος: — M^s
 ποίαν παρέλθω ὁδόν· ἄρα ταύτην, ἄρα ἐκείνην, ἄρα τήνδε:
 — MB 10
 λείπει ὁδόν: — Mⁱ
 1062 ἐπιδιῶξαι. καταλαβεῖν βουλόμενος: — Mⁱ
 τὰς φοινικάς. τὰς Τρωικάς: — Mⁱ
 1064 αἱ τάλαιναι· οὐ γὰρ πρὸς αὐτὰς ὁ λόγος: — M^sB
 εἰς τὸ Φρυγῶν τελεία: — M^sB 15
 1066 ποῦ τῶν μυχῶν, ἀντὶ τοῦ τῶν κρυφίων τόπων: — M^sBⁱ
 1067 ἀντὶ τοῦ τυφλὸν ὄμμα: — M^s
 1068 θεραπεύσεως: — M^s
 τυφλὸν φέγγος: τὸ σκότος, κακῶς· φέγγος γὰρ ἐπὶ σκότους οὐ
 λέγεται: — M 20
 1069 εἰς ἀνάβλεψιν ἀγαγόν: — M^s
 ἀντὶ τοῦ ὦ ὦ: — M A^s
 1070 λαθραῖαν, ὡς ἡρέμα βαδιζουσῶν αὐτῶν: — M
 † σίγα κρυπτὰν βάσιν αἰσθ(άνομαι): ... ἑαυτὸν φησὶν ὁ
 Πολυμήστῳρ ὥσπερ αὐτὸς ἑαυτὸν παρορμῶν ἐπὶ ὁρόμον καὶ κτύπου τινὸς 25
 αἰσθανόμενος λαθραίου, ὡς ἡρέμα βαδιζουσῶν αὐτῶν: — A
 ὡς θῆρ ταύτας καταθινώμενος: — MⁱA^sB
 1073 † θοίναν ἀγρίων θηρῶν: ποῦ, φησὶ, κινήσας τὸν πόδα

3 τὸ ναῦν] τὴν νῆα M 4 ἐξοκεῖται M δὲ καὶ M 5 ὑπὸ ἀ. ἔξω τ.
 λ. B 6 scholio quod praecedit adi. B γὰρ] δὲ ὁ πολυμήστῳρ B
 9. 10 scholio 3—6 adi. B initio add. διὸ καὶ φησὶ τετράποδος βάσιν θηρὸς
 τιθέμενος 13 φοινικάς Mⁱ 14 post τάλαιναι add. οὖν M^s κόραι τῶν
 φρυγῶν B 15 scholio quod praecedit praeposuit B τελείαν B
 16 κρυφίμων Bⁱ 17. 18 ita conglutinavit ἀντὶ τοῦ τὸ τυφλὸν καὶ ἡμαγμένον
 ὄμμα θεραπεύσεως et praefixit scholio 19. 20 B 19. 20 ita mutavit τυφλὸν
 γὰρ φέγγος τὸ ὄμμα φησὶν ἐπειδὴ φέγγος ἐπὶ σκότους οὐ λέγεται B 22 cum
 scholio quod sequitur coni. M 24 suppleuerim τοῦτο πρὸς

κατάσχω ταύτας, δηλονότι τὰς μετὰ τῆς Ἑκάβης αἰχμαλώτους γυναῖκας, καὶ καταφάγω [καὶ] τὰς σάρκας καὶ τὰ ὅστ' αὐτῶν θοῖναν, ἤγουν εὐωχίαν καὶ τράπεζαν, ἀγρίων θηρίων ποιούμενος, τουτέστιν· ὡς ἄγριος θῆρ αὐτὰς θοινώμενος, ἤγουν ἐσθίων ἀφειδῶς. τὸ δὲ ἀρνύμενος ἀντὶ τοῦ ποιούμενος καὶ ὥσπερ ἀποδιδούς, ἢ μᾶλλον ἀπολαμβάνων καὶ ἔχων
5 καὶ κρατῶν βλάβην ἀντίποινον τῆς ἐμῆς λύμης: — A

1074 ἀποδιδούς: — M

λαμβάνων. ἀφαιρούμενος τὴν ὕβριν. τῆς ἐμῆς τυφλώσεως ἀντάξια παρέχων: — MMⁱ

10 ἄλλως: ἀπαιτῶν τιμωρίαν ἀντὶ τῆς ἐμῆς λύμης, τουτέστι πηρώσεως: — MMⁱA^s

† λαμβάνων καὶ ἀφαιρούμενος ἀντέκτισιν τῆς ἐμῆς βλάβης καὶ τυφλώσεως: — B

1076 † ποῖ πᾶ φέρομαι: ποῖ φέρομαι λιπὼν τὰ τέκνα μου ταῖς
15 βάχχαις τοῦ Ἄιδου, ἤγουν ταῖς Τρωικαῖς γυναῖξιν. ἐν γὰρ τῷ Ἄιδῳ ἔλεγον εἶναι τινὰς τιμωρητικάς καὶ ἀνημέρους θεάς, βάχχας καλουμένας [καὶ] διὰ τὸ ἄγριον αὐτῶν, (καὶ) κατὰ τοῦτο ἐκάλεσε καὶ τὴν Ἑκάβην σὺν ταῖς λοιπαῖς αἰχμαλώτοις γυναῖξιν βάχχας. τὸ δὲ ὅλον· ποῖ φέρομαι καταλιπὼν τὰ τέκνα μου ταῖς βάχχαις καὶ τοῖς κυσὶ τροφήν καὶ τοῖς
20 ὄρεσι ρίμμα. ὑπενόει γὰρ ὡς μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐξέλευσιν ρίψουσιν αὐτὰ ἐν ὄρει. ἢ δὲ σύνταξις οὕτω· ποῖ φέρομαι λιπὼν τὰ τέκνα μου ταῖς βάχχαις διαμοιρᾶσαι, ἤγουν διασπαράξαι μεληδόν, καὶ τοῖς κυσὶ πάλιν καταλιπὼν τὸν ἀπὸ σφαγῆς φόνον, ἤγουν αὐτὰ τὰ οἰκεῖα τέκνα, δαῖτα ἀνήμερον. καταλιμπάνω δὲ αὐτὰ καὶ ἐκβολήν, ἤγουν ρίμμα, ὀρείαν,
25 δηλονότι εἰς τὸ ὄρος, ριφῆναι. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ καταλιμπάνω: — A

1077 διασπαράξαι μεληδόν: — MⁱBⁱ

1078 † ὑπενόει γὰρ αὐτὰς ρῖψαι τοῖς κυσὶ μετὰ τὸ σφάζαι τοὺς παῖδας αὐτοῦ, φονικὴν καὶ ἀπάνθρωπον εὐωχίαν καὶ ὀρεινὴν ἀποβολήν: — B

30 ἀπάνθρωπον: — M^s

1079 εἰς ὄρη: — M^s

ρῖψαι κυσὶ δαῖτα καὶ ὀρεινὴν ἀποβολήν: — Mⁱ

2 καταφεύγω A

4 θοινώμενος A

8 initio add. ὡς θῆρ ταύτας Mⁱ

10 ὅ ἐστι Mⁱ

10. 11 τυφλώσεως MⁱA^s

16 θεὰς τινὰς A

19 τοῖς β. A

20 ρίψουσιν A

21. 22 τοῖς β. A

27 αὐτοῦς B

31 ὄρη] ὄρειον M

1080 † πᾶ στω: ἐπὶ ταύτην δηλονότι τὴν κοίτην, ὅπου τὰ παιδία ἐσφαγμένα κεῖται, ὁρμηθεὶς καὶ κινηθεὶς· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἐσσυθεὶς· βῶ περιπατήσας καὶ ἔλθω φύλαξ τῶν ἐμῶν τέκνων στέλλων, ἤγουν συστρέφων, τὸ λινόχροον φᾶρος, περιφραστικῶς ἑαυτόν, καθὼς στέλλεται ἢ ναῦς ἐν τοῖς ποντίοις πείσμασι. πείσματα δὲ τὰ καλῶδιά φησιν· οἱ γὰρ 5 ναῦται, ὅταν μέλλωσι στρέψαι τὴν ναῦν, τὰ σχοινία τοῦ καλουμένου ποδὸς τοῦ λαίφους ἔλκουσιν ἔσωθεν: — A

† ἄλλως: ποῦ, φησὶ, πορεύσομαι, ποῦ δὲ κάμψω, ποῦ δὲ στήσομαι, ἐπὶ ταύτην ὁρμήσας τὴν τῶν τέκνων μου κοίτην· λέγει δὲ τὸν τόπον, ἔνθα ἐσφαγμένα τὰ τούτου τέκνα κατέκειτο· ὀφείλων ταῦτα φυλάξαι πρὸς τὸ 10 μὴ ὑπὸ τῶν Τρωάδων ῥιφῆναι κυσὶν, ὡς ναῦς τὸ ἄρμενον συστέλλων, δηλαδὴ τῶν ὀφθαλμῶν στερηθεὶς. ὅπερ γὰρ ἐστὶ τῇ νηὶ τὸ ἰστίον, τοῦτο τῷ σώματι ὁ ὀφθαλμός: — AB

1081 τοῖς σχοινίοις τῆς νεώς: — Mⁱ

ὡς ναῦς τὸ ἄρμενον τὸ λινούν (συ)στέλλων: — M

15

λινόμιτον: — Mⁱ

1082 ὁρμηθεὶς ἔνθα κεῖται μοι τὰ παιδία τεθνηκότα εἰς τὴν θανάσιμον θήκην: — M

1083 ὁ νῦν ὀφείλων φύλαξ εἶναι τῶν τέκνων: — Mⁱ

1084 τὸν θάνατον: — MⁱA^sB^s

20

1085 δυσβάστακτα: — M^sB^s

πέπρακται: — M^sA^sB^s

1086 δειναὶ καὶ χαλεπαὶ αἱ τιμωρίαι: — MⁱB^s

1089 ἐν δόρατι μαχόμενον: — MⁱBⁱ

† ἔνοπλον: τοὺς συνελθόντας αὐτῷ δορυφόρους ἐπικαλεῖται. 25 λογχοφόρους δὲ λέγει τοὺς δόρατα πολεμικὰ καὶ λόγχας φέροντας, ἤγουν τοὺς στρατιώτας: — A

1090 ὁρμητικὸν εἰς πόλεμον καὶ ἐνθουσιαστικὸν ἐν πολέμῳ: — Mⁱ

1092 βοῶ: — M^s

1094 ἀκούει τις, ἢ ἀκούει μὲν, οὐ δύναται δὲ βοηθῆσαι: — M^AsB 30

1098 ἔνεκα τῆς λώβης: — Mⁱ

λωβήσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ὀφθαλμῶν: — M^AsBⁱ

1099 † ποῖ τράπωμαι ποῖ πορευθῶ: εἰς τὸν αἰθέρα τὸν οὐράνιον, φησὶ, πετασθεὶς ἀπέλθω εἰς τὸ ὑψιπετές μέλαθρον, ἔνθα ὁ Ὁρίων

13 τῷ] τὸ B
ex Laur. 31,10

15 συστέλλων Laur. 31, 10
30 fere omnia detrita in B

17 οἴκεται M
32 init. τῆς add. Bⁱ

Scholia in Euripidem I.

ἢ ὁ Σείριος αὐγὰς φλογέας ἀφίησι τοῦ πυρὸς ἀπὸ τῶν αὐτοῦ ὀφθαλμῶν,
ἢ ὁρμήσω ὁ τάλας εἰς τὸν πορθμὸν, ἤγουν τὴν διάβασιν τὴν ἐπὶ τὸν
Ἄϊδην ἄγουσαν. ταῦτα δὲ φησιν ἀδημονῶν: — A

1100 † ἔθος τοῖς δυσ(φοροῦσι ταῦτα λέγειν): — B

5 ἐν τισι τὸ αἰθέρα οὐ φέρεται: — A^gBⁱ

ἀμπτάμενος: ἀναπτάμενος ἀναπετασθεὶς: — MBⁱ

1103 Ὁρίων καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α Ὁαρίων: — MⁱB

1104 Ἡσίοδος [opp. 417]. Σείριος ὁ Ἥλιος. νῦν δὲ τὸν ὑπὸ τὸ
γένειον τοῦ κυνὸς ἀστέρα φησὶν ἀκολουθῶς Ὁμήρῳ [X 26 sq.].

10 ὅλον δὲ τὸ ἄστρον κύων λέγεται, ὅπερ ἐκ πολλῶν ἀστέρων σύγκειται, ὁ
δὲ ὑπὸ τὸ γένειον τοῦ κυνὸς ἀστὴρ Σείριος λέγεται: — MAB

† ἐπὶ τοῦτο(ν) δὲ, φησὶ Πολυμήστωρ, τὸν ἀστέρα ἀνέλθω ἀναπε-
τασθεὶς ἢ εἰς τὸν αἰθέρα. τοιαῦτα δὲ οἱ δυσανασχετοῦντες καὶ μὴ δυνά-
μενοι ὑπο(μένειν) ἐν θλίψεσι φθέγγονται. σημείωσαι δὲ ὅτι δοκεῖ ὁ Σεί-
15 ριος οὗτος ἀστὴρ λαμπρότερος ἐνὼν τῷ κυνί: — A

1106 πορθμὸν: πέραμα, πλοῦν. ἢ τὸν ἀόρατον πλοῦν: — Mⁱ

1107 ὅταν τις, φησὶ, πάθῃ κακὰ μείζονα ὑπὲρ ὃ δύναται βαστάσαι,
συγγνωστόν ἐστιν αὐτῷ τὸ ἑαυτὸν ἀπαλλάξαι τοῦ ζῆν: — MB

† συγγνώσθ' ὅταν: ἀντὶ τοῦ· συγγνωστός καὶ συγγνώμης ἀξιός
20 ἐστιν ἀπαλλάξαι τὴν ζωὴν καὶ θανεῖν ὅστις πάθῃ δεινὰ, α οὐ δύναται
ὑπομεῖναι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ κρείσσον' ἢ φέρειν, ἀντὶ τοῦ ἐπέκεινα
ὄντα ὑπομονῆς: — A

1109 † κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον: τῆς κραυγῆς σου, φησὶν ὁ
Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Πολυμήστορα, ἀκούσας ἦλθον· οὐ γὰρ ἡρέμα
25 ἐβόησεν ἡ Ἥχῳ, ἡ παῖς τῆς πέτρας. ὅταν γάρ τις βοήσῃ ὅπου ἐστὶν
ὄρος, ἀντηχεῖ ἡ πέτρα καὶ οἷον εἰπεῖν γεννᾷ τὴν Ἥχῳ· καὶ τοῦ Πολυ-
μήστορος τοίνυν βοήσαντος ἐφώνησε καὶ ἤχησε μεγάλως τὸ ὄρος: — A

οὐ γὰρ ἡρέμα ἤχησεν ἡ θυγάτηρ τῆς πέτρας, ἡ Ἥχῳ: — MB

1 αὐγέας A

περισσόν Ag

in B

detrita in B

4 detrita in B, supplui ex Laur. 31, 25

6 scholio 5 adi. Bⁱ post ἀμπτάμενος add. δὲ

in versu ὦ|| ἀρίων M m. 1. ὦ ὠρίων m. rec.

8. 9 Ἡσίοδος—Ὁμήρῳ] ὁ μὲν Ἡσίοδος

οὗτος δὲ σείριον ὀνομάζει ἀκολουθῶς καὶ ὁμοίως Ὁμήρῳ τὸν ὑπὸ τὸ γένειον τοῦ

κυνὸς ἀστέρα ἕτερον ὄντα ἀστέρα A

17 ὑπὲρ] ἢ B

28 horum loco habet καὶ φησιν ὁ ἀγαμέμνων οὐχ ἡσύχως ἢ ἡχῳ ἢ θυγάτηρ τῆς

πέτρας ἐβόησεν et scholio quod praecedat adi. A

18 τὸ om. M

ἐξαπαλλάξαι ἑαυτὸν τῆς ζωῆς B

ἢ ante Ἡ. om. B

5 οὐ φέρεται]

7 detrita

8—11 plurima

15 συνών A

14 ὑπὸ A corr. Dindorf

15 συνών A

17 ὑπὲρ] ἢ B

18 τὸ om. M

ἐξαπαλλάξαι ἑαυτὸν τῆς ζωῆς B

ἢ ante Ἡ. om. B

1111 εἰ δὲ μὴ ᾗδμεν ὅτι ἐπορθήσαμεν τὴν Τροίαν, ἐφοβήθημεν
 ἂν ἔφοδον νομίζοντες εἶναι τινὰ τῶν πολεμίων: — MAB

1113 οὐκ ὀλίγως: — M^s

1114 † ὦ φίλτατ' ἡσθόμην γάρ: ἐπέγνω Πολυμήστωρ τὸν
 Ἀγαμέμνονα ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀγαμέμνων πολλάκις τῆς 5
 Τροίας πολεμουμένης ἦν αὐτῷ συντυχών: — A

1116 ὑποκρίνεται ἀγνοεῖν, ἵνα κατὰ τὸ δίκαιον ὑπὲρ τῆς Ἑκάβης
 κρίνῃ, ἢ μὴ, γνωσθεὶς ὅτι προσωμίλησεν αὐτῇ, δόξῃ Ἑκάβῃ χαρί-
 ζεσθαι: — MAB

1120 † Ἑκάβῃ με σὺν γυναιξίν: Ἑκάβῃ με σὺν γυναιξίν αἰχ- 10
 μαλώτοις ἀπώλεσεν· ἀλλ' οὐκ ἀπώλεσεν, ἀλλὰ καὶ τι μείζον ἀπωλείας
 ἐμὲ ἐπεπράχει. εἰ γὰρ ἐφόνευσέ με, κρεῖττον ἦν· νῦν δὲ τοὺς παῖδας
 ἐφόνευσε καὶ ἐτύφλωσε, καὶ τοῦτο μείζον ἀπωλείας: — A

1123 πρὸς ἣν οὐκ ἔστι μηχανὴν καὶ λύσιν εὑρεῖν: — MAB

1127 Ἀττικῶς, ὦ οὗτος· σὺ δηλονότι: — Mⁱ

15

1128 μεμνηοῖαν: — M^s

1129 τὸ θυμικόν: — M^sA^s

1135 προκατάσκοπος προορατῆς καταδοκητῆς: — MAB

1137 προγνώσει: — M^s

1141 ἐπάρειαν: — M^sA^s

20

γράφεται καὶ δόρυ: — Mⁱ

1142 διαφθείρουεν: — M^sA^sBⁱ

1143 λείαν ἀπελαύνοντες: — M^sA^s

ἡμῖν, τοῖς Θρηξίν: — M^sA^s

1144 κακῶ: — M^s

25

1147 θησαυρούς: — M^sA^s

1150 ἀντὶ τοῦ ἰζόμεν, ἐκαθεζόμεν ἐν μέσῃ τῇ κλίνῃ: — M

1151 † πολλαὶ δὲ χεῖρες: οὕτω συντακτέον· πολλαὶ δὲ Τρώων
 κόραι ὥσπερ δὴ παρὰ φίλον θάκουσιν αἱ μὲν ἐξ ἀριστερᾶς, αἱ δὲ ἐνθεν,

1. 2 scholio quod praecedat adi. A

1 εἶδμεν A

ἐπορθήθη ἡ Ἴλιος A

2 post ἂν add. οὐ μικρῶς B

νομίζοντες ἔφοδον εἶναι A

τινα om. AB

7 ὑποκρίνεται ἀ.] πλάττεται ὁ ἀγαμέμνων ἀγνοεῖν τὸ εἰς τὸν πολυμήστορα συμβάν A

8 κρίνῃ] εἶπη AB ἢ om. AB φωραθεὶς προσωμίλησαι A προσωμίλησεν M

αὐτῇ] αὐτῷ A 8. 9 δόξῃ—χαρίζεσθαι] καὶ διὰ τοῦτο ἐρωτᾷ τὸν πολυμήστορα

τίς σε ἀπώλεσε A 8 Ἑκάβῃ] αὐτῇ B 18 προορατῆς προκατάσκοπος B

in fine add. ἤδη τὴν τροίαν ἐλπίζων ἀλώσεσθαι B 20 ἐπάρειαν M^s

ἔχουσαι χερσὶ κερκίδ' Ἡδωνῆς χερὸς, ἀντὶ τοῦ· κατέχουσαι ταῖς χερσὶ
τὸ ἱμάτιον τὸ ἐκ Θρακικῆς χειρὸς ὕφανθέν· — A

† εἰς τὸ αὐτὸ ἐξήγησις: εἰσελθόντος τοῦ Πολυμήστορος μετὰ
τῆς Ἐκάβης εἰς τὰς σκηνάς καὶ καθισθέντος προσῆλθον αὐτῷ αἱ εἶχον
5 συμβουλὴν μετὰ τῆς Ἐκάβης αὐτὸν τυφλῶσαι αἰχμαλωτίδες καὶ αἱ μὲν
ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ ἐκάθισαν, αἱ δὲ ἐκ δεξιῶν ὥσπερ παρὰ φίλον Τρώων
κόραι καὶ τοὺς αὐτοῦ πέπλους εἰληφύϊαι καὶ αἴρουσαι πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου
αὐγὰς ἐπήγουν αὐτοὺς τοῦτο μὲν ὡς λαμπροὺς, τοῦτο δὲ ὡς ἐπιστημόνως
κατεσκευασμένους. πᾶς γὰρ ὁ μέλλων ἀκριβῶς σκοπῆσαι πέπλον εἰ καλός
10 ἐστὶ πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας τοῦτον ὁρᾷ, καὶ αὗται δὲ πᾶστρια
οὔσαι ἐθαύμαζον αὐτόν. τοῦτο δὲ ἐποίουν ὅπως συλλήψωνται αὐτοῦ τὰς
χεῖρας. καὶ αἱ μὲν ἐποίουν οὕτως, ἄλλαι δὲ τὸ ἀκόντιον αὐτοῦ ἐθαύ-
μαζον καὶ ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ τοῦτο παρεχόμεναι εἰσῆγαγον καὶ αὐτὸ εἰς
τὴν ἔσωθεν σκηνήν. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ὅπως ἔρημος γενόμενος παντὸς
15 ἑίρους συντόμως κατεργασθῇ. διηγεῖται δὲ ταῦτα ὁ Πολυμήστωρ τὸν
δόλον αὐτῶν ἐκφαίνων καὶ πῶς αὐτὸν ἠπάτησαν: — A

ἀντὶ τοῦ γυναικες, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ὡς τὸ 'τοίην γὰρ κεφαλὴν'

[α 343] ἀντὶ τοῦ τοιοῦτον ἄνδρα: — MAB

1153 κερκίδα φησὶ τὸ ἱμάτιον τὸ γενόμενον ἀπὸ Θρακικῆς χειρὸς,
20 ἀπὸ δὲ τοῦ ποιούντος τὸ ποιούμενον ὠνόμασεν: — MAB

καὶ ἄλλως: κερκίδας Θρακικάς κατέχουσαι· Ἡδωνοὶ γὰρ οἱ
Θρᾷκες: — MB

1154 ἐπήγουν κατέχουσαι καὶ σκοποῦσαι ὑπὸ τὰς αὐγὰς: — M^s

1155 τὸ Θρακικὸν ἀκόντιον θεωροῦσαι: — M^sA^sB

25 † ἄλλαι δὲ κάμακα: κάμακα τὸ Θρακικὸν ἀκόντιον λέγει.
τὸ δὲ <διπτύχου> στολίσματος γυμνὸν με ἔθηκαν, εἰ μὲν ἀντὶ <τοῦ> δό-
ρατος εἶπης, δίπτυχον νοήσεις δίστομον, τὸ ἀμφοτέρωθεν κόπτον· εἰ δὲ
ἐπὶ τῆς χλαμύδος, τὸ διπλοῦν στολίσματος ἀντὶ τοῦ διπλῆς χλα-
μύδος γυμνὸν με ἐποίησαν: — A

11 συλλήφονται A	16 ἠπάτησεν A	18 τοιοῦτον om. AB	ἄνδρας A
19 κερκίδα—τὸ γ.] ἀντὶ τοῦ γινόμενον A	φησὶ om. B	ἀπὸ] ἐκ τῆς AB	
ante Θρακικῆς ins. ἡδωνῆς ὅ ἐστι B	post χειρὸς ins. ἱμάτιον A	20 δὲ	
om. A	in fine add. ὥφειλε γὰρ εἰπεῖν ἱμάτιον καὶ εἶπε κερκίδα ἐκ γὰρ τῆς		
kerkidos κάμνεται τὸ ἱμάτιον τὸ δὲ ἡδωνὶς ἀντίπτωσις ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ἡδωνίδος			
χερὸς A	24 initio add. ἄλλαι δὲ B	in fine add. τοῦτο γὰρ εἶπε κά-	
μακα B	25—29 pauca detrita in A	26 τὸ δὲ] τοῦ δὲ A	

1156 διπτύχου στολίσματος: γράφεται καὶ στοχίσματος, ὡς
ἢ τῶν λογχῶν. εἰ δὲ στολίσματος, τοῦ ἱματίου λέγει, οὐκέτι δὲ ὅλως
γράφεται τὸ <ἄλλαι δὲ> κάμακα Θρηκίαν θεώμεναι, ἀλλὰ πρὸς τὸ
ἥνουν θ' ὑπ' αὐγὰς <τὸ> γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχου στολίσ-
ματος, ἵνα λείπη ὁ καί, ἀντὶ τοῦ καὶ γυμνόν: — MA¹ 5

καὶ ἄλλως: διπτύχου στολίσματος: τινὲς τῆς διπαλτίας, ἀλλ'
οὐκ ἔσθ' τὸ κάμακα ἐνικόν: — MA¹B

καὶ ἄλλως: στοχίσματος: καὶ ἀλλαχοῦ [Bacch. 1205] 'οὐκ
ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχίσμασιν'. ἐὰν δὲ στολίσματος, λείπει ὁ
καί, καὶ ἡ σύνταξις πρὸς τὸ ἥνουν θ' ὑπ' αὐγὰς: — M 10

ἐπὶ μὲν τοῦ δόρατος διστόμου, ἐπὶ δὲ τῆς χλανίδος διπλῆς: —
M⁸A¹A⁸B

† διπτύχου στολίσματος φησι τῆς τε χλανίδος καὶ τοῦ ἀκοντίου
παρόσον καὶ αὐτὸ πρὸς ἄμυναν καὶ φυλακὴν τοῦ σώματος ἐβάσταζεν.
Ὅμηρος [φ 340] 'δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν': — B 15

† διπτύχου στολίσματος: δίπτυχον στόλισμα τὴν διπαλτίαν
φησί. τὸ γὰρ παλαιὸν οἱ πολεμοῦντες δύο παλτά ἐβάσταζον, τὸ μὲν ἐν
μικρὸν, ὃ καὶ πόρρωθεν ῥιπτοῦντες ἠχόντιζον τοὺς ἐναντίους, τὸ δὲ ἕτερον
μεῖζον. ἢ δίπτυχον στόλισμά φησι τὸ δόρυ διὰ τὸ τὰ Θρακικὰ ἀκόντια
δίστομα εἶναι καὶ ἄνω καὶ κάτω σιδήρους ἔχειν, τὸ μὲν κάτω, ἵνα πῆ- 20
γνυται ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ δὲ ἄνω, ἵνα τιτρώσκη: — A¹

1157 ὅσαι, φησὶν, ἦσαν τετοκυῖαι, τὰ ἐμὰ παιδία λαβοῦσαι, ὡς
εὐειδῆ ὄντα, ἐξεθαύμαζον ἄλλη τῇ ἄλλῃ ἀνὰ μέρος ἀποδιδούσα, ὅπως
ἐμοῦ, τοῦ πατρὸς, πρῶτα γένοιτο καὶ εὐχερέστατα αὐταῖς εἶη πρὸς
ἀναίρεσιν: — MAB 25

ἐκπληττόμεναι τὰ ἐμὰ παιδία: — M⁸

2 ἐὰν A¹ ὅλως om. A¹ 3 ἄλλαι δὲ add. Dindorf κάμακα] κατὰ A¹
ante ἀλλὰ ins. πάντα MA¹ 4 τὸ add. Dindorf 4. 5 στολῆς M 5 ἀντὶ τοῦ
καὶ γυμνόν] καὶ ἡ σύνταξις πρὸς τὸ ἥνουν θ' ὑπ' αὐγὰς A 6. 7 scholio quod
praecedat ita adi. A¹ ut initio scriberet διπτύχου δὲ τινὸς τῆς διπαλτίας
8 στολίσματος M 9 στοχίσματα M 11 scholio 6. 7 adi. A¹
χλαμύδος A¹ διπλῆς A¹ λεπτῆς B in fine add. ἢ ὅ φησιν Ὅμηρος
δίπλακα B 13—15 scholio 6. 7 adi. B post διπτύχου add. δὲ 19 δί-
πτυχον] δίστομον A¹ 22—25 ὅσαι δὲ τετοκυῖαι ἦσαν τὰ ἐμὰ παιδία A cetera
detrita 23 ἐθαύμαζον B ἀποδιδούσαι B 24 εὐχερώτατα M
25 in fine add. τὰ ἐμὰ τέχνα M

- 1158 ἵνα βελτίονα τοῦ πατρὸς γένοιντο: — M^g
 1159 γράφεται καὶ ἀμείβουσαι χεροῖν: — Bⁱ
 1160 εἶτα ἐκ κολακικῶν προσφθεγμάτων δοκεῖς λαβοῦσαι [κτείνουσι] παῖδας κεντοῦσι: — MAB
 5 † καλῶς δὲ πρῶτον ἀπέκτειναν τοὺς παῖδας, ἵνα θεωρῶν ὁ πατὴρ πλεόν ἀνιῶτο: — AB
 δοκεῖς: τὰ ἀκόντια: — M^g
 † πῶς δοκεῖς: τινὲς τὸ πῶς δοκεῖς ἀντὶ τοῦ ὥσπερ κατάσκοποι, ἀπὸ τῆς δοκεύς εὐθείας, ὅπερ εἰ καὶ ἀληθές ἐστι λέγειν ὀκνῶ: — A¹
 10 1163 συλλαβοῦσαι ὡς αἰχμάλωτον: — MⁱA^g
 1167 † οὐδὲν ἴσχυον πράξει νικώμενος ὑπὸ τῶν πολλῶν γυναικῶν: — A
 1170 περόνας: — M^gA^g
 τὸ ἐξῆς· ἐμῶν ὁμμάτων τὰς τάλαιπώρους κόρας: — MⁱBⁱ
 15 1174 † ἅπαντ' ἐρευνῶν: ὥσπερ, φησὶν, ὁ θηρατικὸς ἀνὴρ πάντα περισκοπῶν ἐξακριβοῦται μὴ λάθοι αὐτὸν τὸ θήραμα, οὕτως ἀνηρεύνων καὶ τὸς τοίχους βάλλων καὶ ἀράσσων καὶ κατασχεῖν ἔσπευδον τὰς Τρωάδας γυναῖκας: — A
 1182 γράφεται ὁ δ' αὐταῖς ξυντυχῶν: — M^g
 20 1183 † μηδὲν θρασύνου: μὴ θράσος ἐνδείκνυσο καὶ ὡς βάρβαρος ἐκμαίνου τὰς πάσας ἡμῶν ψέγων· οὐ γὰρ συνετόν. ὁ χορὸς τῶν γυναικῶν ταῦτά φησι πρὸς τὸν Πολυμήστορα κοινῶς τὸ γυναικεῖον ἅπαν φῶλον μεμφόμενον: — A
 1184 συμμίζας: — M^gA^gBⁱ
 25 1185 ἐπίμεμπτοι, ἐπίφογοι, ὕβρεως ἄξιοι: — MⁱBⁱ
 1186 αἱ δὲ καταταττόμεθα μὴ οὔσαι φαῦλαι εἰς ἀριθμὸν τῶν φαύλων: — M
 1187 † ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε: γνωμικόν. φιλοσοφώτατα ἄγαν τὰ ῥήματα· οὐκ ἐχρῆν γὰρ, φησὶν, ὑψηλοτέραν εἶναι τὴν
 30 γλῶσσαν τῶν πράξεων, ἀλλὰ ταῖς πράξεσι συμφωνεῖν: — A
 1192 † σοφοὶ μὲν οὖν εἰς' οἱ τὰδ' ἡκριβωκότες: σοφοὶ μὲν

3 ἐκ τῶν A post κολακικῶν ins. καὶ ἡσύχων A καὶ ἡσυχίων B πῶς
 δοκεῖς προσφθεγμάτων A προσφωνημάτων ὅπως δοκεῖς B λαβοῦσαι om. AB
 3. 4 κτείνουσι παῖδας κεντοῦσι M σφάζουσι τοὺς παῖδας A κεντοῦσι παῖδας B
 5. 6 scholio quod praecedat adi. AB 6 πλεόν om. B 14 ἐμῶν γὰρ Bⁱ
 in fine add. κεντοῦσιν Bⁱ 21 ἐκμαίνη A 25 ἐπίφογοι om. Bⁱ

εἰσι, φησὶν, οἱ τὸ δίκαιον ἄδικον ποιοῦντες ῥήτορες καὶ τὸ ἄδικον δίκαιον, ἀλλὰ καθὼς τὸ δίκαιον ἄδικον ποιοῦσιν, οὐ διὰ τέλους εἰσὶ σοφοί: — A

οἱ δυνάμενοι τὸ δίκαιον σοφίσασθαι ἐν ῥητορικῇ σοφοὶ μὲν εἰσιν, οὐκέτι δὲ καὶ κατὰ τύχην: — MAB

ἢ ὥς τῆς ἀληθείας ἐν ὑστέρω φαινομένης· ὥς καὶ Ἡσίοδος φησι 5 [opp. 215]· 'δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει, εἰς τέλος ἐξελθοῦσα': — AB

πανοῦργοι: — M^s

1195 τὸ πρὸς σέ μοι οὕτως ἔχει ἐν προοιμίῳ: — M^sBⁱ

1197 † δς φῆς: δς φῆς τοὺς Ἑλληνας διπλοῦ πόνου ἀπαλλάσσων τὸν ἐμὸν υἱὸν πεφρονευκέναι: — A^sB 10

γράφεται καὶ νόμον: — M^s

1199 πρῶτον γὰρ ἠδίκησαν οἱ Φοίνικες Ἑλληνας ἀρπάσαντες ἰὼ τὴν Ἰνάχου θυγατέρα τοῦ ποταμοῦ, ὥς φησιν Ἡρόδοτος [I 1], Ἑλληνες δὲ ἀντιτιμωρούμενοι τοὺς βαρβάρους ἤρπασαν τὴν Μήδειαν καὶ τὴν Ἡσιόνην, καὶ πάλιν βάρβαροι [Ἑλλήνων] Ἑλένην: — MAB 15

1201 † τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν: τίνα δὲ καὶ χάριν ποιῶν τοῖς Ἑλλήσιν ἐφόνευσας τὸν ἐμὸν παῖδα· ἄρα ὥς κηδεύσων τινὰ ἢ ὥς συγγενῆς ὢν Ἑλλήνων τοῦτο ἐποίησας: — A

διὰ τὸ χαρίσασθαι αὐτοῖς: — M^s

1202 μέλλων συνάπτεσθαι αὐτοῖς εἰς γένος: — M^s 20

1209 συνεῖχεν ὁ πύργος τὴν πόλιν: — M^sBⁱ

1215 φανερά ἦν ἡ Τροία καιομένη ὑπὸ τῶν πολεμίων: — M^sB

1219 οὐκ εἶπεν ὁ Πολυμήστωρ περὶ τοῦ χρυσοῦ· ἐπελάθετο οὖν ὁ ποιητὴς ἑαυτοῦ καὶ ἐστὶν ἀκατασκεύαστα ταῦτα: — MAB

1220 † Τζέτζης νῦν ἀντὶ τοῦ ἐνδεέσι· πένης γὰρ ὁ χειρῶναξ: — A 25

1224 † καὶ μὴν τρέφων: καὶ σώσας τὸν ἐμὸν παῖδα, ὥς ἐχρῆν, καὶ τρέφων εἶχες ἂν δόξαν ἀγαθὴν: — AB

1226 † ἀληθεῖς, τουτέστιν· ἐν πειρασμοῖς καὶ ταῖς θλίψεσι φαίνονται οἱ ἀληθεῖς φίλοι· ἢ γὰρ εὐτυχία πάντας φίλους ποιεῖ: — A

1227 † τὰ χρηστὰ δ' αὖθ' ἕκαστ' ἔχει φίλους: τὰ χρηστὰ 30

3 σοφαί μὲν M σοφοί AB 4 ψυχὴν AB 5. 6 scholio quod praecedit adi. AB 5 φανερομένης A 5. 6 ὥς—ἐξελθοῦσα om. A 8 μ' εἰ οὕτως M^s οὕτως μοι Bⁱ 12 ἰνὼ M ἰνὼ B 13 τοῦ π. θ. B 14 ἤρπασαν om. MB 15 ἐλλήνων ἐλένην M ἐξ ἐλλήνων τὴν ἐλένην A ἐλένην ἐλλήνων B 19 λείπει διὰ Laur. 31,10 λείπει M^s 22 initio add. ἀντὶ τοῦ ἐσημαίνετο B ὑπὸ τῶν πολεμίων] καὶ ἐπίσημος ἐγένετο B 23 Πολυμήστωρ] ποιητὴς A 24 ἀκατασκεύαστα εἰσὶ A

αὐτὰ ἐξ αὐτῶν ἔχει τοὺς φίλους· εἰ δὲ καὶ ἀνατραφέντος τοῦ παιδὸς
σὺ μὲν ἐστέρησο χρημάτων, ὁ δὲ παῖς ἐπλούτει, πάντως ἂν ἐκοινώνεις
αὐτῷ τοῦ πλούτου τὰ τροφεῖά σοι ἀποτιννόντι: — A

† τὰ γὰρ καλὰ πράγματα ἐξ ἑαυτῶν ἔχει τοὺς φίλους: — B

5 1233 † εἰ τῷ δ' ἀρχέσεις: Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδε βοηθήσεις,
κακὸς φανῆς· οὔτε γὰρ ὥς ξένον πιστὸν ἢ εὐσεβῆ ἢ δίκαιον αὐτὸν
εὖ δράσεις οἷς σε χρὴ εὖ δρᾶν, ἤγουν τοῖς εὐσεβέσι καὶ δίκαιοις καὶ
πιστοῖς: — A

1234 † οὔτ' εὐσεβῆ γάρ: τὸ ἐξῆς· οὔτε γὰρ εὐσεβῆ οὔτε
10 πιστὸν οὔτε δίκαιον οὔτε ξένον εὖ δράσεις· τὸ δὲ οἷς ἐχρῆν διὰ
μέσου: — AB

† οἷς εὐλογόν ἐστι: — Bⁱ

1235 † εὖ δράσεις ξένον: ὁ Πολυμήστωρ: — B

1236 † αὐτὸν δὲ χαίρειν: τινὲς δὲ ἰάσαντες τὸ ῥητὸν οὕτως
15 ἤκουσαν· σὲ δὲ, Ἀγάμεμνον, εἴπωμεν καταλιπεῖν αὐτὸν τὸν Πολυμήστορα
χαίρειν τοῖς κακοῖς τοιοῦτον ὄντα, ἐξ ἧθους νοοῦντες τὸ καταλιπεῖν: — A¹

1239 † εὐλόγους καὶ συντόμους ἔχει τὰς ἀπολογίας τὰ ἀληθῆ
πράγματα: — A

† ἄλλως: τουτέστιν· ὁ ἀγαθὸν τι πράξας ἢ κατορθώσας διὰ λόγων
20 καὶ ἔργων δίδωσι τοῖς ἀνθρώποις ἀφορμὰς τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπαίνων
καλῶς: — A

1259 † ἀλλ' οὐ τάχ' ἡνίχ' ἂν σε ποντία νοτίς: εἰπόντος
τοῦ Πολυμήστορος πρὸς τὴν Ἑκάβην· χαίρεις ὑβρίζουσά με, ἀποκριθεῖσα
εἶπεν ἡ Ἑκάβη· οὐ γὰρ ἐνδέχεται με χαίρειν με(τα)τιμωρουμένην σε.
25 εἶτα ὁ Πολυμήστωρ ἀνταποκριθεὶς ἔφη· ἀλλ' οὐ τάχ' ἡνίχ' ἂν σε
ποντί(α νοτί)ς, ἤγουν ἀλλ' οὐ χαρήσῃ τάχα, ὅταν σε ἡ ποντία νοτίς,
καὶ ἔσθῃ τοῦ λόγου. οὐ γὰρ ἐπλήρωσε τὸν αὐτοῦ λόγον, καὶ διὰ-μέσου
φησὶν Ἑκάβη· τί γὰρ με ποιήσει ἡ νοτίς· ἀρά με ἀγάγῃ εἰς τὴν Ἑλλη-
νίδα γῆν. καὶ φησι Πολυμήστωρ ὥς οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' οὐ χαρήσῃ,
30 ὅταν σε κρύψῃ ἡ ποντία νοτίς, δηλονότι ἡ θάλασσα, πεσοῦσαν ἐκ καρχη-
σίων. μυθεύεται γὰρ ὥς εἰς κυνὸς εἶδος μεταβληθεῖσα Ἑκάβη καὶ ἀνελ-
θοῦσα ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τοῦ ἱστοῦ, ἦτοι τοῦ κέρατος, ἔρριψεν αὐτὴν εἰς
τὴν θάλασσαν καὶ ἀπεπνίγη. ταῦτα δὲ προμαντεύεται ὁ Πολυμήστωρ
ὥς δὴ λυπήσων αὐτήν. καὶ πάλιν φησὶν Ἑκάβη· παρὰ τίνας ῥιφῶ τυγχά-

10 εἰς δίκαιον A δίκαιον εἰς B

δρᾶς AB

13 scholio 9—11 adi. B

lemmate ita scripto ἢ ἔδρ^a εἰς ξένον

νοῦσα τούτων τῶν βιαίων ἀλμάτων, καὶ φησιν ὁ Πολυμήτωρ· αὐτὴ ἐν τῷ ποδί σου ἐμβήσῃ, ἤγουν ἔλθῃς, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἱστοῦ. καὶ πάλιν φησὶν ἡ Ἐκάβη· ἀνέλθω, ἀλλὰ πτερὰ φύσασα ἐν τοῖς νώτοις ἢ ἐν ἄλλῳ τινι τρόπῳ, καὶ φησι Πολυμήτωρ· οὐχ οὕτως, ἤγουν οὐχὶ πτεροφυήσεις, ἀλλὰ κύων γενήσῃ, πυρσώδῃ καὶ ἡγριωμένα βλέμματα ἔχουσα οἷα καὶ ὁ κύων: — A

1261 καρχήσια τὰ ἄκρα τοῦ ἱστοῦ. † τοῦ κέρατος τῶν πλοίων τῶν κεραταρίων τροχαλίων τοῦ ἱστοῦ: — M

1263 κατ' ἐνίους ἡ Ἐκάβη ἑαυτὴν ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν: — M^sB

1264 ἐπτερωμένοις: — M^sBⁱ

10

1266 σώματος μεταμόρφωσιν: — M^s

1267 οἱ μὲν περὶ τὸ Πάργαιον εἶναι τὸ μαντεῖόν φασι τοῦ Διονύσου, οἱ δὲ περὶ τὸν Αἴμον, οὐ εἰσι καὶ Ὀρφέως ἐν σανίσιν ἀναγραφαί, περὶ ὧν φησιν ἐν Ἀλκῆστιδι [966]· 'οὐδέ τι φάρμακον Θρήσσαις ἐν σανίσιν, τὰς Ὀρφεῖα κατέγραψε γῆρυς'. ὅτι δὲ καὶ Διόνυσος μάντις, καὶ 15 ἐν Βάκχαις φησὶ [298] 'μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον καὶ <τὸ> μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει': — MAB

1270 θανοῦσα δ' ἐνθάδε ἐκπλήσω βίον ἢ ζῶσα ἐκπλήσω τὸν βίον, ὃ ἐστίν· ζῶσα εἰς τέλος τοῦ εἰμαρμένου μοι βίου προκόψω: — MB

† θανοῦσα δ' ἢ ζῶσα: μετὰ θάνατον δὲ ἀμειψθήσομαι εἰς κύνα, 20 ἢ ζῶσα ἐν τοιούτῳ εἶδει κυνείῳ τὸν ἐπιτεκλωσμένον μοι χρόνον τῆς ζωῆς ἐξανύσω καὶ ἐπιζήσομαι, ὃ ἐστι· μετὰ θάνατον ἐξαλλαγήσομαι καὶ ἀμειψθήσομαι εἰς κύνειον εἶδος ἢ ζῶσα ὥστε τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς μου κύων οὐσα ἐπιζῆσαι: — A¹

† ἄλλως: τοῦτο ὅσοι πρὸς τὸ κύων γενήσῃ συναρμόττουσιν 25 οὕτως λέγουσι· θανοῦσα δὲ ἐνθάδε, ἥτοι ἐν τῷ τοιούτῳ κυνείῳ εἶδει, ἀπαλλάξω μου τὴν ζωὴν ἢ ζῶσα πάλιν μεταστραφήσομαι εἰς εἶδος ἀνθρώπου, ἔξωθεν ὑπακούοντες τὸ μεταλλαχθήσομαι εἰς εἶδος ἀνθρώπου,

7. 8 cl. Hesych. καρχήσια τὰ κέρατα τὰ ἐπ' ἄκρῳ (ἐπάνω cod.) τῶν καταρτίων τῶν πλοίων καὶ τὰ ἄκρα τῶν ἱστῶν et Galen. lex. Hipp. καρχήσιον τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ἱστῷ τὸ ἔχον τὴν τροχίλιαν. καὶ καρχήσιοι κάλοι οἱ τεταμένοι ἀπ' αὐτοῦ scripserim τὰ κέρατα τὰ ἐπ' ἄκρῳ τῶν καταρτίων τῶν πλοίων τὰ ἔχοντα τὴν τροχίλιαν. Bⁱ habet τῶν ἀνωτάτω τοῦ ἱστοῦ ἥτοι τοῦ κέρατος τροχαλίων. praeterea cf. Asclepiad. Myrl. ap. Ath. XI p. 474f Eratosth. ap. schol. Ap. Rhod. I 566 Poll. I 91 schol. Pind. Nem. V 94 Phot. Zon. p. 1160 9 τὸ πέλαγος B 12—17 cf. schol. Alc. 968 12 φασὶν εἶ. τ. μ. A 13 αἴμονα M 14 litterae xon et saies ἐν om. spatiis relictis B 15 ὀρφέας M ὀρφεῖας AB ὁ διόνυσος A 17 ἔχει πολλήν M 18 initio add. ὁ νοῦς B ἢ—τὸν βίον om. B

ἔν' ἢ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον ὅτι κύων ἀποθανοῦμαι ἢ πάλιν ἄνθρωπος γενήσομαι. ὅσοι δὲ πρὸς τὸ ἡνίκ' ἄν σε [ἦ] ποντία νοτίς κρύψῃ, πάλιν οὕτως εἶπον ὅτι ἐνθάδε τεθνήξομαι, ἥτοι πεσοῦσα εἰς θάλασσαν ἐκεῖ ἀποθανοῦμαι, ἢ ζῶσα πάλιν τὸν εἰμαρμένον μου βίον ἐκπλη-
5 ρώσω: — A¹

† θανοῦσα δ' ἢ ζῶσα: ὁ νοῦς τοιοῦτός ἐστι τοῦ ῥητοῦ· θανοῦσα, ἥγουν πρὸ τῆς εἰμαρμένης τελευτήσω, ἢ ζῶσα, ἥτοι πληρώσασα τὰ δεδομένα μοι ἔτη παρὰ τῆς μοίρας τότε θάνω. καί φησι Πολυμήστωρ ὡς θανοῦσα, ἥγουν πρὸ τῆς εἰμαρμένης θανοῦσα, πληρώσεις τὸν βίον: — A

10 1271 † τύμβω δ' ὄνομα σὸν κεκλήσεται: ὁ τάφος σου, φησὶν, τὸ σὸν ὄνομα εἰς κλησὶν λάβῃ. πάντες γὰρ κυνὸς τάφον αὐτὸν καλοῦσι, καὶ Ἀσκληπιάδης φησὶν ὅτι κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα: — A

1272 † μορφῆς ἐπωδόν: ἀντὶ τοῦ ἐπώνυμον τῆς ἐμῆς μορφῆς κληθήσεται τὸ σῆμα ἧς ἔχω νῦν, ἢ τί ἕτερον εἶπης. καί φησι Πολυ-
15 μήστωρ· οὐ τάφος Ἐκάβης κληθήσεται, ἀλλὰ κυνὸς σημεῖον τοῖς ναύταις ἐπίδηλον· ὅταν γὰρ ἀπέλθωσιν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον οἱ ναῦται ἐνθα ἐστὶν ὁ τῆς Ἐκάβης τάφος, τότε γινώσκουσιν ὡς εἰς ξηράν εἰσιν: — A

ἐπώνυμον: — M^s

1273 κυνὸς ταλαίνης: περὶ τοῦ κυνὸς σήματος καὶ Ἀσκληπιάδης
20 φησὶν ὅτι κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα: — B

1276 σοὶ δὲ εἴη ταῦτα γενέσθαι ἅπερ ἐμοὶ μαντεύη: — M^sAB

1278 μὴ ἔλθοι εἰς τοσοῦτον μανίας ἢ Τυνδάρεω παῖς: — M^s

1279 πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ· καὶ σὲ, ὦ Ἀγά-
μεμνον: — M^s

25 οἱ νεώτεροι μὴ νοήσαντες τὸ παρ' Ὀμήρῳ [δ 535] 'δειπνίσσας ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ' ἀντὶ τοῦ· ὃν ἔδει μετὰ τοὺς πόνους ἀπολαύσεως τυχεῖν, τοῦτον ὡς βοῦν ἀπέκτεινεν ἡ Κλυταιμνήστρα, προσέ-
θησαν ὅτι καὶ πελέκει ἀνῆρέθη. διὸ σημειωτέον ἐνταῦθα τὸ καὶ τὸν
τοῦτον πέλεκυν ἐξάρας' ἄνω: — MAB

30 1281 † ἐπειδὴ ἐνδύσασα αὐτὸν τὸ ἱμάτιον τὸ μὴ ἔχον πέρας ζέμα
αὐτῷ κατέχεεν ἡ Κλυταιμνήστρα: — AB

21 initio add. καταφρονῶ φησὶ παντὸς τοῦ σοῦ μαντεύματος A καταφρονῶ τῶν σῶν
μαντευμάτων B σοὶ δὲ εἴη] καὶ σοὶ αὐτῷ A 25 παρ' Ὀμήρου M Ὀμηρικόν AB

δειπνήσας M om. A δειπνίσας B 26 κατέκτεινε B φάτνῃν A ἀντὶ—ὃν]
ἀνθῶν M ὅτι ἀνθ' ὧν AB 27 τοῦτον τυχεῖν M 27. 28 προσέθηκεν M

28 post σημειωτέον add. τὸ M καὶ αὐτὸν M καὶ τὸν δε A καὶ τὸν δὲ B 29 ἄνω
om. B 30 initio add. τοῦτο φησὶν A ἐπεὶ A αὐτὸν—πέρας] αὐτὸν ἱμάτιον

τραχήλου μὴ ἔχον διέκδυσιν A 31 in fine add. διὰ τοῦτο εἶρηκε φόνια λουτρά A

1283 οὐ καθέξετε τὸ στόμα αὐτοῦ: — MⁱBⁱ

1284 γράφεται καὶ πιέζετ', ὡς πιεζόντων αὐτοῦ τῶν οἰκετῶν τὸ στόμα: — MⁱBⁱ

1285 ἐξορίσσετε εἰς νήσους ἐρήμους: — Mⁱ

1286 παρρησιάζεται: — M^s

5

1287 τοὺς δύο: — M^s

1288 † ταῦτά φησιν ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς τὰς ἑτέρας Τρωάδας γυναῖκας: — A

καλῶς καὶ † νηπτικῶς καὶ εὐκατασκευάστως πρὸς τὸν χορὸν ταῦτά φησιν, ἵνα εὐπροσώπως ἀναχωρήσῃ: — MABⁱ

10

1289 ὁρῶ τὰ πνεύματα ἐπιτήδεια πρὸς πλοῦν ὄντα: — M^sAB

1291 καλῶς ἐπεύχεται, ἐπειδὴ ἄτοπα παρὰ τοῦ Πολυμήστορος ἤκουσεν: — MAB

1293 πρὸς ἑαυτὰς ταῦτά φασιν αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ: — M^sABⁱ

2 post πιεζόντων add. δὲ Bⁱ

3 in fine add. ταῦτά φησιν Bⁱ

9 παραι-

νετικῶς?

10 φησιν om. A

11 τὸν πλοῦν AB

ὄντα om. AB

12. 13 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post καλῶς

14 αἱ ἀπὸ τοῦ

χοροῦ ταῦτα λέγουσιν Bⁱ αἱ τοῦ χοροῦ τ. λ. A

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΡΕΣΤΟΥ

Ὀρέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος ἀνεΐλεν Αἴγισθον
 καὶ Κλυταιμνήστραν· μητροκτονῆσαι δὲ τολμήσας παραχρῆμα τὴν δίκην
 ἔδωκεν ἐμμανὲς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τοῦ πατρὸς τῆς ἀνηρημένης
 5 κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ ἔμελλον κοινὴν Ἀργεῖοι ψῆφον ἐκφέρεισθαι
 περὶ τοῦ παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα. κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς
 πλάνης ὑποστρέψας νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσαπέστειλε, μεθ' ἡμέραν δὲ
 αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρακαλούμενος ὑπὸ Ὀρέστου βοηθῆσαι αὐτῷ ἀντι-
 λέγοντα Τυνδάρεων μᾶλλον ἡὺλαβήθη. λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς
 10 ὄχλοις ἐπηνέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν Ὀρέστην. * * ἐπαγγειλάμενος
 αὐτὸν ἐκ τοῦ βίου προΐεσθαι· συνὼν δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος
 αὐτοῦ συνεβούλευσε πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν Ἑλένην ἀποκτείν-
 ναντας. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες διεψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος
 θεῶν τὴν Ἑλένην ἀρπασάντων· Ἡλέκτρα δὲ Ἑρμιόνην ἐπιφανεῖσαν
 15 ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς, οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ἔμελλον. ἐπιφανεῖς δὲ
 Μενέλαος καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ τέκνου στερούμενον ὑπ'
 αὐτῶν ἐπεβάλετο τὰ βασίλεια πορθεῖν. οἱ δὲ φθάσαντες ὑφάψειν ἠπεί-
 λησαν. ἐπιφανεῖς δὲ Ἀπόλλων Ἑλένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς διακομί-
 ζειν, Ὀρέστη δὲ Ἑρμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν, Πυλάδῃ δὲ Ἡλέκτραν συνοι-
 20 κίσαι, καθαρθέντι δὲ τὸν φόνον Ἀργούς ἄρχειν: — MAB

4 τυνδάρεωσ MB	5 κατ'] κ' M	ἀργεῖοι κοινὴν ψῆφον A	6 τοῦ
παθεῖν] τούτου τί δεῖ παθεῖν Vat. 1345 Mon. 560		τοὺς ἀσεβήσαντας M	
7 ἐκ τῆς νυκτὸς M	ἀπέστειλε A	7. 8 αὐτὸς δὲ μ. ἡ. B	8 ἀνῆλθε A
εἰσῆλθε B	τοῦ ὀρέστου A	10 ἐπηνέχῃ A	lacunam indicavit Porson
10. 11 ἐπαγγειλάμενον ἑαυτὸν B	11 εἰς τὸν βίον M	ante φίλος om. ὁ M	
12 αὐτῷ A	15 αὐτῶν A	16 ὁ μενέλαος A	17 ἐπεβάλλετο M ἐπεβα A
19 ὀρέστην MA	πυλάδην A	ἡλέκτρα MA	19. 20 συνοικῆσαι MAB em.
Brunck	20 ante καθαρθέντι ins. καὶ A	τοῦ φόνου A τῶν φόνων B	

Ἄριστοφάνους: Ὀρέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν ἄμα καὶ ὑπὸ τῶν Ἑρινύων δειματούμενος καὶ ὑπὸ τῶν Ἀργείων κατακριθεὶς θανάτῳ, μέλλων φονεῦσιν Ἑλένην καὶ Ἑρμιόνην ἀνθ' ὧν Μενέλαος παρὼν οὐκ ἐβοήθησε, διεκωλύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργεῖ· ὁ δὲ χορὸς συν- 5 ἔστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων ἡλικιωτίδων Ἠλέκτρας, αἱ καὶ παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τοῦ Ὀρέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. προλογίζει δὲ Ἠλέκτρα.

τὸ δράμα κωμικώτεραν ἔχει τὴν καταστροφὴν. ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δράματός ἐστι τοιαύτη· πρὸς τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασιλεία ὑπόκειται 10 Ὀρέστης κάμνων καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίου, ᾧ προσκαθέζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἠλέκτρα. διαπορεῖται δὲ τί δήποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται· οὕτως δὲ μᾶλλον ἐδόκει (ἀν) τὸν ἀδελφὸν τημελεῖν πλησιαιτέρον [οὕτως] προσκαθεζομένη. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς (οὕτως) διασκευάσαι. διηγέρθη γάρ ἀν Ὀρέστης ἄρτι καὶ μόγις 15 καταδραθεὶς πλησιαιτέρον αὐτῷ τῶν κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἔστι δὲ ὑπονοῆσαι τοῦτο ἐξ ὧν φησιν Ἠλέκτρα [140]· σῖγα σῖγα, λεπτὸν ἔχνος ἀρβύλης. πιθανὸν οὖν ταύτην εἶναι τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως.

τὸ δράμα τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιμούντων, χεῖριστον δὲ τοῖς ἥθεσι. 20 πλὴν γὰρ Πυλάδου πάντες φαῦλοι ἦσαν: — MAB

1—21 in A ordo est hic 1. 5—8, 1—4, 9—21, in B 5—8, 20. 21, scholii instar in margine scripta sunt 1—4, 9—19

1 ἀριστοφάνους γραμματικοῦ ὑπόθεσις B ἄλλως M om. A 2 ἐρινύων A ut semper κατακριθεὶς θ. om. B

3 ἐρμιόνην καὶ ἐλένην B 4 τοῦ ἀπόλλωνος B οὐδετέρῳ Dindorf, οὐδενὶ MAB μυθολογία MA 7 τοῦ om. M δὲ om. M 8 ἡ Ἠλέκ-

τρα A 9 τὸ δὲ B 9. 10 τοῦ δράματος] αὐτοῦ B 10 τοιαῦτα B

11. 12 προσκαθέζεται πρὸς M 13 καθεξέζεται A ἀν ins. Nauck et Kirchhoff

14 πλησιέστερον B 15 γὰρ ἀν] δὲ A μόλις B 16 καταδραθεὶς

MAB πλησιέστερον B ἐγγὺς A τῶν] τῷ M 17 ἡ Ἠλέκτρα A

Ἠλέκτρα τῷ χορῷ B 18 λεκτὸν M λευκὸν B φασὶν εἶναι ταύτην A

20 τῆς σκηνῆς B

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΟΡΕΣΤΗΝ

1 † οὐκ ἔστιν <οὐδὲν> δεινόν: τὸ δεινὸν ὄνομα γενικόν ἐστι, διαιρεῖται δὲ εἰς πάθος καὶ συμφορὰν. καὶ πάθος μὲν λέγεται τὰ νοσήματα, συμφορὰ δὲ αἱ τοῦ βίου δυστυχίαι καὶ περιπέτειαι: — Α

5 οὔτε ἀκοῇ οὔτε θεᾷ ἔστιν οὕτω δεινὸν ὅπερ οὐχ ὑφίσταται τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις. τοῦτο δὲ φησι παρόσον ἔκτοπον καὶ ἀλλόκοτον ὑπέστη τιμωρίαν ὁ Τάνταλος· ἢ διὰ τὰς τοῦ γένους συμφοράς· ἢ δι' ἐαυτὴν ὡς ὅτι τλημόνως συνυποφέρει τῷ ἀδελφῷ τὴν τύχην· ἢ διὰ τὸν Ὀρέστην: — MTAB

10 † ἄλλως: ὧδ' εἰπεῖν ἔπος: ἤγουν ὡς ἐν συντόμῳ λόγῳ εἰπεῖν, οὐκ ἔστι τι δεινόν, οὔτε πάθος οὔτε συμφορὰ, ἧς οὐκ ἂν τὸ βάρος ἡ τῶν βροτῶν φύσις ὑπενέγκοιτο: — AB

2 οὐδὲ πάθος οὐδὲ συμφορὰν: διὰ τί εἰρηκῶς ἔπος καὶ πάθος πρὸς τὸ θηλυκὸν τὰ ἐξῆς συνέταξε φάσκων ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος. 15 φαμέν οὖν ὅτι προτιμᾶται τοῦ οὐδετέρου τὸ θηλυκὸν καὶ διὰ τοῦτο πρὸς αὐτὸ ἐποίησε τὴν σύνταξιν: — MTA

5 θεᾷ TB θεάμα M de A non constat	ἔστιν om. A	οὔτω Laur. 32, 33
οὔτε MTB οὔτ' ἄλλο τι A	5. 6 ἡ τῶν ἀνθρώπων M	7 τὴν τοῦ γένους
τούτου συμφορὰν A	7. 8 ὡς ὅτι] ὥστε M ὡς ὅτε T	ὅτι A ὥς γε B
8 συμφέρει M	10 ἤγουν om. B	λόγῳ om. B
13—16 scholio 10—12 adi. B ita contracta εἰς θηλυκὸν δὲ ἐξ οὐδετέρου τὸν λόγον ἀπέδωκεν ἐπειδὴ προτιμᾶται τοῦ οὐδετέρου τὸ θηλυκόν		12 ἀπενέγκοιτο AB
14 τὸ ἐξῆς T	συνέταξας M	φάσκων om. M
ἂν M	15 οὖν om. A	τὸ θηλυκὸν πρ. τ. οὐ. A
γένος M		τὸ θηλυκὸν

οὐδὲ συμφορὰν θεήλατον: γράφουσιν τινες οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος, ἀγνοοῦντες δέ· ἀπὸ κοινοῦ γὰρ ληπτέον τὸ οὐκ ἔστιν (εἰπεῖν): — MTA

† θεήλατος: θεόθεν ἐπερχομένη: — A

† κατασκευὴν ποιούμενος ὁ ποιητὴς τῆς ἰδίας προτάσεως τῆς ὅτι 5 πάντα φέρει τὰ δεινὰ ἢ ἀνθρωπότης, ἐπιφέρει ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ μακάριοι καὶ ὀλβιοὶ δόξαντες ἄνθρωποι οὐκ ἄμοιροι συμφορῶν καὶ παθῶν γέγονασιν· ἐξ ἐνὸς δὲ τοῦ Ταντάλου καὶ τοὺς ἄλλους παραδηλοῖ. τὸν Τάνταλον δὲ καὶ οὐκ ἄλλον τῇ ὑποθέσει προσεῖληψε διὰ τὸ ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους καὶ τὸν Ὀρέστην κατὰγεσθαι: — A 10

4 ὁ γὰρ μακάριος: μακάριον γὰρ αὐτὸν καλῶ καὶ οὐ δυστυχῆ, ἵνα μὴ ὀνειδίσω αὐτῷ: — MTAB

ἄλλως: ὁ ποτὲ μακάριος. οὐ γὰρ ὀνειδίσουσά φησιν, ἀλλὰ βουλομένη παραστῆσαι ὅτι πάντα τὰ δεινὰ ὑφίστανται οἱ ἄνθρωποι. καὶ Ὅμηρος [Ω 49]· 'τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισι': — MTAB 15

† οὐκ ὀνειδίζω τύχας ἢ Ἡλέκτρα προσέθετο, ἵνα δείξῃ ὅτι οὐχὶ ὀνειδῇ τῷ πάππῳ προφέρουσα ταῦτα λέγει, ἀλλ' ἵνα τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ἐκ τῆς ἐνδοξότητος τούτου ἀποδείξῃ τὸ εὐτελές καὶ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος πάθει καὶ συμφοραῖς ὑπόκειται: — A

Διὸς πεφυκώς: Τρώλου καὶ Πλουτοῦ υἱὸς ὁ Τάνταλος, Ταντάλου 20 δὲ καὶ Εὐρυανάσσης Πέλοψ, Βροτέας, Νιόβη, Πέλοπος δὲ καὶ Ἰπποδαμείας Ἀτρεὺς, Θυέστης, Δίας, Κυνόσουρος, Κόρινθος, Ἰππαλκμος, Ἰππασος, Κλεωνός, Ἀργεῖος, Ἀλκιάθους, Ἐλεις, Πιτθεὺς, Τροϊζήν, Νικίππη, Λυσιδίχη καὶ ἕκ τινος Ἀξινόχης νόθος Χρύσιππος. τούτῳ φθονοῦντες οἱ Πελοπίδαι ὥς προκρινόμενῳ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀναπείθουσιν ἅμα τῇ μητρὶ 25

1—3 ita contraxit Bⁱ γρ. καὶ οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος ἀπὸ κοινοῦ δὲ ληπτέον τὸ οὐκ ἔστι 1 γράφουσιν τινες] φύσιν ἔνιοι T 2. 3 οὐκ—εἰπεῖν] οὐκ ἔστι δεινόν M οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν TA 11 γὰρ om. AB post καλῶ ins. φησὶ A 12 αὐτόν TAB 13 ὀνειδίζουσα TAB 14 οἱ om. MT καὶ] ὥς καὶ A ὥς TB 15 ὁμηρος φησὶ A 20—p. 96,11 Tzetz. exeg. in II. p. 68sq. mant. prou. 2,94 20 Tzetz. chil. 5, 444. 4, 416 20. 21 Ταντάλου—Νιόβη om. T 21 Βροντέας Tzetzes cf. Paus. II 22,3. III 22,4 22 διακυνόσουρος M Κόρινθος Tzetzes cf. et. m. p. 529,48 κορίνθιος MTAB Ἰππαλκμος Tzetzes cf. schol. Pind. Ol. I 144 Ἰππαλμος MTAB 23 Κλεωνός Tzetzes κλέωνος T κλέων MAB 23—p. 96,3 Tzetz. chil. 1, 415—424 cf. schol. B 105 Hyg. 85 parall. min. 33 23 ἔλεις M ἐλεῖος T ἐλεῖος αἴλιος A αἴλιος B 24 φθονήσαντες AB

τοὺς πρεσβυτάτους Ἀτρέα καὶ Θυέστην ἀνελεῖν τὸν παῖδα. οἱ δὲ ἀπο-
κτείναντες εἰς φρέαρ ἐνέβαλον. ὁ δὲ Πέλοψ ὑπόπτους ἔχων τοὺς παῖδας
ἐκβάλλει ἐκ τῆς πατρίδος ἐπαρασάμενος. τούτων ἄλλοι μὲν ἄλλη ὥκη-
σαν, Ἀτρεὺς δὲ καὶ Θυέστης ἐν τῇ Τριφυλίᾳ κατώκησαν ἐν Μακέστῳ.
5 καὶ Ἀτρεὺς μὲν Κλεόλαν τὴν Διάντος ἀγαγόμενος ἔσχε Πλεισθένη τὸ
σῶμα ἀσθενῆ, ὃς Ἐριφύλῃν γήμας ἔσχεν Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον
καὶ Ἀναξιβίαν. νέος δὲ τελευτῶν ὁ Πλεισθένης καταλείπει τῷ πατρὶ
τοὺς παῖδας. Θυέστης δὲ λαβὼν Λαοδάμειαν ἔσχεν Ὀρχομενὸν, Ἀγλαόν,
Καλαόν. τῶν δὲ Ἡρακλειδῶν κατασχόντων Πελοπόννησον ἔχρησεν ὁ
10 θεὸς αὐτοὺς μὲν ἀποστῆναι Λακεδαιμόνος, τοὺς δὲ Πελοπίδας βασιλεῦ-
σαι: — MTAB

ὥς λέγουσι: καλῶς τὸ ὥς λέγουσι· οὐ γὰρ πείθομαι τὸν Δία
τοὺς ἰδίους παῖδας οὕτως αἰκίζεσθαι: — MTAB

ἄλλως: οὐκ ἐνδοιάζουσα φησιν εἰ παῖς ἦν τοῦ Διὸς ὁ Τάνταλος,
15 ἀλλ' ἐνδοιάζουσα τῷ δαίμονι ὅτι τοὺς ἰδίους ἐκχόνους τοσοῦτον ἐν ταῖς
δυσδαιμονίαις παρορᾷ: —

6 ὑπερκεείμενον: — M^g

7 ἀέρι ποτᾶται: ἐπεὶ διὰ γλωσσαλγίας ἤμαρτεν ὁ Τάνταλος,
σιωπῇ αὐτὸν κολάζει ὁ Ζεὺς. οὔτε γὰρ ἐν οὐρανῷ αὐτὸν τιμωρεῖται,
20 ἵνα μὴ συνδιαλέγηται θεοῖς ἢ λαλούντων ἀκούῃ, οὔτε ἐπὶ γῆς, ὅπως μὴ
ἐξείποι τοῖς ἀνθρώποις ἅτινα εἶδεν ἐν οὐρανῷ, οὔτε καθ' Ἄιδου, ὥς

1 πρεσβυτέρους A	2 ἐνέβαλλον A	3 ἐκβάλλει A	ἐκ om. AB
4 τοιφυλῖαι M	τρυφυλῖα T	τρυφιλῖα A	τρυφυλῖαι B
μακέστοις M	formam volgarem	Μακίστω non restitui	cf. Steph. Byz. p. 428,15
5 Κλεόλλαν Tzetzes	τοῦ διάντος T	διάκτον M	ἔσχεν υἱὸν A
πλησθένην T	πλεισθενήν A	5. 6 τῷ σώματι M	6 ἐριφύλη M
7 πλησθένης T	8. 9 Tzetz. chil. 1, 449	8 λαοδάμειαν Monac. 560 mant.	
pr. λαοδάμ M	λαοδάμην TAB	Ἀγλαὸν Tzetzes	ἀγαυὴν MAB
9 κάλλεον MT	κάλλαιον Tzetzes AB	κάλλεα Mon. 560	Κάλλεα mant. pr.
12—16 ita cum scholio p. 95,13—15 conl.	AB ut initio scriberetur	καλῶς δὲ	
τὸ ὥς λέγουσι προσέθηκεν.	praeterea separatim extat in A (A ^a)	12 post	
πείθομαι ins. φησὶ A	οἰκείουσ A	14 ἄλλως] ἀλλὰ T	initio add.
τὸ ὥς λέγουσιν TAA ^a B	ἐνδοιάζουσα M	ἐνδοιάζουσα A ^a	εἰ παῖς ἦν]
εἴπωσ ἐκ A ^a	15 ὅτι] παρόσον A ^a	16 δυσειδαιμονίαις T	18 ἐπειδὴ T
19 ἐκώλυσεν A	ἐκόλασεν TB	ὁ ζεύς MT	ὁ θεός B om. A
20 πάλιν θεοῖς A	λαλούντων τούτων A	ἀκούοι M	ὅπως] ἵνα A
21 ἐξείπη A	καθ' ἐν A	ἵνα TAB	

μὴ καὶ ἄλλους ὁρῶν κολαζομένους ἀμαρτωλοὺς παραμυθοῖτο, ἀλλ' ἐν αἰέρι μετέωρον, ὅπως μηδενὶ προσφθεγγόμενος μᾶλλον ἀνιῶτο: — MTAB

8 οὐκ ἀπέδωκε τῷ μὲν τὸν δέ: — M^s

9 ἀξίωμ' ἔχων ἴσον: παρὰ τὸ 'δαιτὸς εἴσης': — M

10 ἀκόλαστον: ἐπὶ ἀκολάστῳ τινὶ λόγῳ φασὶν αὐτὸν κολάζεσθαι. 5
εἰ γὰρ μετέδωκε τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὸν Πίνδαρον [Ol. I 62 sq.] τοῖς βροτοῖς, μᾶλλον ἂν τῆς φιλανθρωπίας παρὰ θεῶν ἐθαυμάζετο: — MTAB

τὴν γλωσσαλγίαν φησὶν αἰσχίστην νόσον, ὅτι πορνεία μὲν καὶ γαστριμαργία καὶ τὰ λοιπὰ πάθη σὺν τῇ βλάβῃ ἔχουσί τι καὶ τερπνόν, ἡ δὲ γλωσσαλγία καὶ τούτου ἐστέρηται, καὶ ὅτι τὰ μὲν ἄλλα πάθη τὸν χρώ- 10
μενον βλάπτει, αὕτη δὲ καὶ κατὰ τοῦ θεοῦ ὀπλίζεται: — MTAB

11 ἐξ Εὐρυθεμίστης τῆς Ξάνθου· ἡ Κλυτίας τῆς Ἀμφιδάμαντος, ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης [frg. 93] ἐν ι'. ὡς δὲ ἱστορεῖ * ἐξ Εὐρυανάσσης τῆς Πακτωλοῦ: — MTB

ἀντὶ τοῦ γεννᾶ, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν δένδρων: — M^s

15

12 στέμματα: τὸν τῆς ἀρχῆς στέφανον. Αἰσχίνης γὰρ στέμματα τὰ ἑρία φησὶν ἀπὸ τοῦ στέφειν τὰς ἡλακάτας· ἐξ ὧν γίνονται οἱ στέφανοι τῶν βασιλέων. ἐήνασα δὲ ἀντὶ τοῦ προξενήσασα καὶ παρασχομένη. ὁ νοῦς· ἡ τῷ Ἀτρεΐ τὴν βασιλείαν περιποιησαμένη θεὰ πόλεμον καὶ ἔριν πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐπέκλωσε. γράφεται καὶ Ἔρις, ἔν' ἡ· ἡ 20
θεὰ Ἔρις τὸν πόλεμον ἐπέκλωσε Θυέστη καὶ Ἀτρεΐ. οὐ παράλογον δὲ καὶ ἄλλον θεὸν ἐπικλώθειν ἢ τὰς Μοίρας. Ὅμηρος γοῦν φησὶ [α 17]· 'τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι': — MTAB

2 φθεγγόμενος TAB ἀνιῶτο M 5 ἐπὶ T ἐπεὶ MAB ἀκολάστως M
6 τοῖς om. A 7 τῆς om. TB 8 τὴν γλωσσαλγίαν μὲν αἰ. ν. φ. T τὴν
γλωσσαλγίαν φησὶ ν. αἰ. A αἰσχίστην δὲ νόσον τὴν γ. φ. B his scholio 5—7 adi-
unctis μὲν om. A 10 καὶ—ἐστέρηται] καὶ βλάβην φέρει καὶ τοῦ τερπνοῦ
ἀπεστέρηται A 11 καὶ om. AB, de M non constat, quod haud pauca
detrita sunt 12—14 Tzet. ad Lyc. p. 353 12 τῆς alterum om. T
13 ἐνίως (ὡς compendios ser.) MT om. spatio IV literarum relicto B. alterius
auctoris nomen excidit ἱστορεῖσθαι M 13. 14 ultima detrita in M 15 ἀν-
δρῶν M^s 16 γάρ] δὲ T 18 post ἀντὶ τοῦ ins. ἐριουργήσασα καὶ κατα-
σκευάσασα ἡ ἀντὶ τοῦ A ξενήσασα M καὶ om. M 19 post
παρασχομένη ins. ὡς εἶναι διὰ διφθόγγου τὸ ξει A ἡ ἀντὶ τοῦ ἐριουργήσασα κατα-
σκευάσασα B ὁ δὲ νοῦς MAB post νοῦς ins. τοῦ ὅλου τοιοῦτος A
περιπ. τ. β. TAB 20 ἀδελφὸν θυέστην A γράψον A post γράφεται
ins. δὲ TAB 21 θεὰ om. A τῷ θυέστη καὶ τῷ α. A 22. 23 γοῦν—
οἱ om. M 22 ἡ] ὡς καὶ MTAB γοῦν Laur. 32, 33 γὰρ AB om. T
23 ὑπεκλώσαντο A θεὸν T

† ὃ στέμματα ἐήνασα: τοῦτό φησιν ὅτι ἡ Μοῖρα βασιλείαν μελετήσασα τῷ Ἀτρεΐ οὐ καθαρὰν ταύτην αὐτῷ ἐχαρίσατο, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀδελφικῆς συμφορᾶς. δύο γὰρ ὄντων ἀδελφοῖν Πελοπίδαιν Θυέστου καὶ Ἀτρέως, τῆς βασιλείας ὀφειλομένης τῷ Θυέστη ὡς πρωτοτόκῳ, 5 ταύτην ἡ Μοῖρα τῷ δευτέρῳ, Ἀτρεΐ, περιεποιήσατο. ἐκεῖνον μὲν γὰρ ἡ φύσις ἐκάλει πρὸς τὴν ἀρχήν, τοῦτον δὲ ἡ πονηρία καὶ ἐπιτέχνησις εἰς τὸ κράτος ἀνήγαγε. ταύτην γὰρ τὴν πονηρίαν καὶ ἐπιτέχνησιν Μοῖραν ἐμυθεύσαντο οἱ σοφοί· μῦθος γὰρ λέγεται ἡ κακοπάθεια καὶ μορεῖν τὸ κακοπαθεῖν· ὅθεν προσλήψει τοῦ ἰῶτα μοῖρα· ἡ γὰρ πονηρία μετὰ πλεί- 10 στης κακοπαθείας καὶ μόχθου νικᾷ τὴν εὐθύτητα. διὰ τοῦτο καὶ λέγεται ἡ Μοῖρα κλώθουσα καὶ ξαίνουσα: — A

13 ἀντὶ τοῦ τὴν αἰτίαν τῆς φιλονεικίας αὐτῶν: — M^s

ἀντὶ τοῦ πρὸς Θυέστην ὄντα σύγγονον θέσθαι: — M^sA^s

14 † τί τ᾽ ἄρρητα: ἐπειδὴ ἡ ἔρις τοῖς ἀδελφοῖς γέγονε διὰ τὴν 15 μοιχείαν τῆς Ἀερόπης, ἣν γυναῖκα οὖσαν Ἀτρέως ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Θυέστης ἐμοίχευσε καὶ ὤφειλεν ἐνταῦθα λαληθῆναι τὸ τῆς ἔριδος αἷτιον, διὰ τὸ ἄρρητον καὶ ἄφραστον τῆς ὑποθέσεως καὶ μηδὲ πρέπον διὰ κόρης τῆς Ἠλέκτρας ἐκλαληθῆναί φησιν ὁ ποιητὴς δι' αὐτῆς τί τ᾽ ἄρρητ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ, ἥγουν τί με δεῖ τὰ μὴ ἐνδεχόμενα λαλεῖσθαι 20 τινι καὶ μάλιστα ἐμοὶ ὡς παρθένῳ ἀναμετρήσασθαι καὶ ἀπαριθμῆσαι [χρεῶν]. ἥτοι ἀπαριθμῆσασθαι, ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν λεγομένων ἐκ-θεῖναι: — A

διὰ τοῦ ἀναμετρήσασθαι τὸ πλῆθος τῶν κακῶν ἐσήμηνεν. ἡ οὖν ὡς πολλὰ, ἡ ὡς ἄτοπα παραπέμπεται. ἡ ὡς παρθένος παραι- 25 τεῖται λέγειν διὰ τὴν μοιχείαν Θυέστου, ἡ τὴν ἄθεσμον Αἰγίσθου γονήν. ἐκ γὰρ Πελοπίας τῆς θυγατρὸς ἐποίησεν αὐτὸν Θυέστης: — MTAB

15 ἐδείπνησεν: — M^s

4 ὀφειλομένης A 21 ἡ τὸ A 23 διὰ τοῦ ἀ.] διαμετρήσασθαι T
ἐσήμινεν M ἐσήμανεν TB 24 ἄνομα καὶ ἄτοπα M 25 διὰ om. M
τοῦ Θυέστου M τὴν—γονήν Vat. 1345 τὴν—γονήν σιωπᾷ Par. 2810 Mon. 560
τὴν—γονήν σιωπῇ Laur. 32, 33 τὸν—γάμον MTAB 26 ἐκ γὰρ πελοπίας
Laur. 32, 33 ἐκ γὰρ πέλοπος Vat. 1345 ἐκ γὰρ τῆς πελοπέας Par. 2810 ἐκ γὰρ τῆς
ἐπελοπίας Mon. 560 οὗτος γὰρ ἦν παῖς πελοπέας M οὗτος γὰρ ἦν παῖς πελοπίας
TAB τῆς πελοπίδος θυγατρὸς Vat. 1345 τῆς θ. ἀστερόπιδος Laur. 32, 33
τῆς θ. στεροπίδος Par. 2810 Mon. 560 τῆς θ. ἡ στερόπιδος MTB τῆς θ. ἡ ἀπὸ
στερόπιδος A. extabat pro Πελοπίας uaria lectio Πελοπίδος, unde nomen Στερο-
πίδος finxerunt librarii

μετὰ τὸ ψωμισθῆναι τὰ τέκνα τῷ Θυέστῃ ἐχρήσθη ἐν τῇ Πυθοῖ ἐρωτῶντι, πῶς τιμωρήσεται τὸν ἀδελφόν, μιγῆναι τῇ θυγατρὶ Πελοπίᾳ καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς γενόμενον δεινὰ κατεργάσεσθαι τοὺς Ἀτρεΐδας: — MTAB

ἐπειδὴ κακῆς πράξεως ὑπεμνήσθη, διὰ τοῦτο οὐκ εἶπεν ὁ πάππος ὁ ἐμός, ἀλλ' ὁ Ἀτρεΐς: — M^sTA^s 5

16 πάλιν τὴν μοιχείαν Ἀερόπης αἰνίττεται ἢ τὴν γονὴν * * Πλεισθένους ὃν ἀνείλε(το) Θυέστης: — MⁱT

18 Μενέλεως τε Κρήσσης: οὐ γὰρ ἂν Ἑλληνὶς γονὴ τοιαῦτα ἐπραΐε. τοῦτο οὖν προσέθηκεν ἐλευθερῶν μὲν τὰς Ἑλληνίδας, κωμωδῶν δὲ τὰς Κρήσας: — MMⁱTA 10

19 † στυγουμένην: οὐχ ὡς μισουμένην παρὰ θεῶν προφανῶς ἢ Ἡλέκτρα εἶπεν, ἀλλ' ὡς ἐν εὐχῆς τρόπῳ καὶ ὡς ἐὰν οὕτως εἶπεν· ἦν μισήσειαν οἱ θεοί: — A

21 ἐπίσημον: τὸ ἐπίσημον ἐπὶ σωφροσύνῃ ἔφη, ὡς Ὅμηρος [γ 265]· 'ἢ δὴ τοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς διὰ Κλυταιμνή- 15 στρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν'. ἢ οὖν πρὸ τούτου ἐπίσημον ἢ νῦν ἐπὶ μοιχείᾳ ἐπίσημον: — MⁱTAB

22 ᾧ παρθένοι μὲν τρεῖς: Ὅμηρος [I 145]· 'Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα'. οὗτος Ἰφιγένειαν τὴν Ἰφιάνασσαν καλεῖ, Ἡλέκ- τραν δὲ τὴν Λαοδίκην διὰ τὸ πολυχρόνιον ἴσως τῆς παρθενίας οἶον 20

1—3 cf. Hygin. 87 Serv. ad Aen. XI 262 schol. Stat. Theb. I 684 myth. Vat. I 22 = II 147 1 initio add. ἐπεὶ T ἐπειδὴ B τὸν θυέστην MTB

9 θυέστην A πυ M πυθία TAB 2 ἐρωτῶντι Vat. 1345 ἐρωτῶν MTAB πῶς om. M τιμωρήσεται Vat. 1345 τιμωρήσαιο MTAB πελοπία MTAB πελοπίδι Vat. 1345 3 ἐκ ταύτης AB γινόμενον T γεννώμενον B τεχ- θησόμενον A κατεργάσασθαι MTAB τοῖς ἀτρεΐδαις A in fine add. αἰγισθον MTB οὗτος δ' ἦν αἰγισθος A 4 ἐπεμνήσθη T 6 cl. Hyg. 86 suppleuerim Αἰγισθοῦ ἢ τὸν φόνον nisi forte plura exciderint

7 πλησθένους MⁱT ἀνείλε MⁱT cf. Hyg. l. c. 8—10 scholio p. 97,4 adi. M 8 ἂν om. MⁱT ante γονὴ add. ἦν A 14 ἐπὶ σωφροσύνῃ ἔφησεν ἐπίσημον A τὸ ἐπίσημον om. B ὡς καὶ B 15. 16 κλυταιμνή- στρα A 16 πρὸ τούτου MTB τὸ πρὸ τοῦ Laur. 32, 33 πρὸ τούτου νοητέον ἐπὶ σωφροσύνῃ A 17 in fine add. ἦτοι φανερόν καὶ διάδηλον καὶ περίφημον ἐπὶ μοιχείᾳ A 18—p. 100,2 et. m. p. 426,5 Ἡλέκτρα ἢ παρ' Ὁμήρῳ Λαο- δίκη διὰ τὸ πολυχρόνιον τῆς παρθενίας οἶον ἄλεκτρος τις ὡς Εὐριπίδης 'ὦ παρθένα μακρὸν δὴ μῆκος Ἡλέκτρα χρόνου'. 18 αὖ καὶ ὁμηρος λέγει A καὶ ὁμηρος B καὶ om. MⁱT 19 καὶ οὗτος B οὗτος τὸ T Ἰφιγένειαν μὲν B

ἄλεκτρος τις οὔσα ὥς αὐτός φησιν [72]. '[ὦ] παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος
'Ηλέκτρα χρόνου': — MⁱTAB

24 τὸ ἄρσην Ὀμηρικῶς, ὥς τὸ [α 1] 'ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα': —
MⁱA^s

5 25 ἀπείρω περιβαλοῦς' ὕφασματι: ἡ γὰρ Κλυταιμνήστρα
χιτῶνα ὕφανεν οὔτε ταῖς χερσὶν οὔτε τῇ κεφαλῇ ἔκδυσιν ἔχοντα, ὅπως
μὴ Ἀγαμέμνων ἀμύνασθαι δύναιτο τοὺς φονεύοντας: — MⁱTAB

καὶ ἄλλως: ἀντὶ τοῦ χιτῶνι. ἄπειρον δ' οὐκ ἦν περᾶσαι
χερσὶν ἢ κεφαλῇ, ὥσπερ ἄπειρον δίκτυόν φασιν. καλῶς δὲ τὸ πό-
10 σιν· εἰ γὰρ εἶπε τὸν ἐμὸν πατέρα, δι' ἑαυτὴν ἐδόκει ἂν κατηγορεῖν τῆς
μητρός. Αἰσχύλος δὲ φησιν [fr. 365]. 'ἀμήχανον τέχνημα καὶ
δυσέκδυτον': — MⁱTAB

28 Φοίβου δ' ἀδικίαν μέν: ἐν ᾗθι ταῦτα· φησὶ μὲν γὰρ οὐ
κατηγορήσειν τοῦ θεοῦ, ὅμως γε μὴν ὕστερον ὑπερπαθήσασα καταβοᾷ
15 τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ δι' ὧν ἐδόκει μὴ κατὰ τοῦ Ἀπόλλωνος λέγειν, διὰ
τούτων ἐλέγχεται αὐτοῦ κατηγοροῦσα: — MⁱTAB

τί δεῖ κατηγορεῖν: τὸ ἀκόλουθον ἦν· ὁ δὲ Ἀπόλλων οὐκ ἄδικος
μὲν, ὅμως πείθει Ὀρέστην ἀποκτεῖναι τὴν μητέρα: — MⁱTAB

30 οἱ μὲν γὰρ ἐπήνουν αὐτόν, οἱ δὲ οὔ. διὸ τὸ πρὸς οὐχ ἅπαν-
20 τας εἶπεν: — MⁱTAA^sB

εὐκλείαν φέρον: ἐκτατέον τὸ α τοῦ εὐκλεία. Ἀττικῶς, ἀντὶ
τοῦ εὐκλείαν φέροντος, τοῦ κτεῖναι δηλονότι: — MⁱTA^s

1 αὐτός] εἶναι οὕτως Mⁱ οὕτως T καὶ αὐτός A αὐτός οὕτως B ὦ παρθένε
om. T μακρὰν A 2 ἡλέκτραν Mⁱ 5—12 cf. et. m. p. 120,45 sq.
Gud. p. 63,56 Zon. p. 233 6 ὕφανεν] τὸν ἀγαμέμνονα ἐνέδυσεν A 7 ἀγα-
μέμνων μὴ A δύναιται MⁱT δύνητο A δύνηται B 8. 9 καὶ ἄλλως — φασιν
om. AB 8 δ Laur. 32, 33 ὥς Mⁱ ᾧ T scribas ἀπείρω δ διαπερᾶσαι
Laur. 32, 33 περασ MⁱT 9 ante καλῶς coll. 11. 12 A τὸ] εἶπεν ἢ AB
9. 10 ποίησιν T 10 ἔδοξεν ἂν δι' ἑαυτὴν A ἂν om. MⁱTB 11 καὶ
αἰσχύλος A τέχνημα Nauck τεύχημα MⁱTAB 12 δυσέκδυτον Dindorf
δυσέκλυτον MⁱTAB 13 ταῦτα νοητέον A οὐ] ὥς οὐ δεῖ A 14 κατη-
γορήσας Mⁱ ὑπερπαθήσασα βοᾷ Mⁱ literis σα in κατα correctis 15 καὶ—
Ἀπόλλωνος om. Mⁱ δὲ ἐδόκει T κατὰ τοῦ ἀπόλλωνος T κατ' αὐτοῦ AB
16 κατηγοροῦσα αὐτοῦ A 17. 18 scholio quod praecedat adi. AB add. δὲ post
τὸ 18 μὲν ἦν A μητέρα αὐτοῦ A 19. 20 scholio quod praecedat
adi. AB ita conformata πρὸς οὐχ ἅπαντας δὲ εὐκλείαν φέρων (φ^s B) εἶρηκεν
ἐπειδὴ οἱ μὲν ἐπήνουν αὐτόν, οἱ δὲ οὔ: — 19 οἱ δὲ οὔ om. Mⁱ 21 ἐκ-
τατέον TA^s ἀττικόν T 22 post φέροντος add. ἀττικῶς Mⁱ ἀττικόν T

32 οἷα δὴ γυνή φόνου: ὥσπερ ἀδύνατος ἡ γυναικεία φύσις μεταλαβεῖν φόνου· οὐ γὰρ κεκοινώνηκε τοῦ φόνου Ἡλέκτρα, ὡς Ὀρέστης φησί [284]· 'σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τάδ', εἵργασται δ' ἐμοί': — MTAB

ἄλλως: ζητεῖται, τί δῆποτε ἀνωτέρω παρθένον ἑαυτὴν εἰρηκυῖα, ὅπου φησὶν [26]· 'ὦν δ' ἔκατι, παρθένω λέγειν οὐ καλόν', ἐνταῦθα γυναικα ἑαυτὴν λέγει. λεκτέον δὲ ὅτι οἷα δὴ γυνή πρὸς τὸ θηλυκὸν γένος σκοπούμενη, ὡς οὐδὲν μὲν ἔπραξεν, ἀλλὰ τοσοῦτον ὅσον ἂν γυνή τις ἐργάσαιτο: — MTAB

ἄλλως: ὡς γυνή, συμβουλεύσασα, παραθαρρύνασα, ὑπομνήσασα τοῦ πατρός. οὐ γὰρ αὐτόχειρ γέγονε τῆς μητρὸς, ἀλλὰ λόγοις παρώρμησε κατ' αὐτῆς τὸν ἀδελφόν. τάχα δὲ διὰ τοῦ οἷα δὴ γυνή παρονειδίζει τῇ μητρί· ἐκείνη γὰρ αὐτόχειρ γέγονε τοῦ Ἀγαμέμνονος οὐ κατὰ γυναικα: — MTAB

33 Πυλάδης θ': Φώκου παῖδες Κρίσος καὶ Πανοπεύς. τούτων ὁ Κρίσος ἔκτισε τὴν νῦν Κίρραν, τότε Κρίσαν καλουμένην, καὶ παῖς αὐτῷ 15 ἐξ Ἀντιφατείας τῆς Ναυβόλου Στρόφιος ἐγένετο, οὐ Ἀστυδάμεια καὶ Πυλάδης ἐκ Κυδραγόρας τῆς ἀδελφῆς Ἀγαμέμνονος: — MTAB

34 συγκολληθεῖς: — M^s

35 παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ τλήμων ὁ ὑπομονητικός, παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς τλήμων ὁ δυστυχής: — M^tTA 20

36 τροχηλατεῖ: κατεπεῖγει· τρόχος γὰρ ὁ ὁρόμος. οἶον μετὰ τροχοῦ καὶ ἀρμάτων ἐλαύνει: — MTAB

- 1 ὥσπερ] ταῦτα φησὶν ὅτι A ἀδύνατον MT 2 μεταλαβεῖν M
ἐκοινώνησε A post φόνου ins. τῷ ἀδελφῷ A ἡ Ἡλέκτρα AB
ὡς καὶ AB 3 γὰρ om. A 4—8 scholio quod praecedat adi. AB om.
ἄλλως et add. δὲ post ζητεῖται 4 post δῆποτε ins. εἰρήκει M παρ-
θένω MT 4. 5 ἑαυτὴν—φησὶν om. MT 5 ὅπου] ἐνθα A λέγειν
οὐ καλόν om. M 6 δὲ] δὴ M ὅτι τὸ A 7 γένος om. MT
σκοπούμεν καὶ φημὲν A ἔπραξε πλέον A 8 ἐργάσαιτο AB
9. 10 τῶν τοῦ πατρὸς ἀγαθῶν A 10 αὐτόχειρ αὕτη A λόγος M
12 τοῦ om. A 12. 13 γυναικας M 14—17 cf. schol. Or. 1233 Paus. II
29,4 schol. Lycophr. 53 Steph. Byz. p. 385,4 14. 15 κρίσος TAB
14 τούτοις MTB 15 κρίσαν MTAB 16 ἀφαντείας MT ἀντιφάης A
ναυβόλου B στρόφος A 17 κυδαγόρας A 19 μὲν om. M^tT
20 τλήμων om. T 21. 22 bis scripta in A (A^a), scholio quod sequitur adi.
AB add. δὲ ἀντὶ τοῦ post τροχηλατεῖ A δὲ B cf. Hesych. τροχηλατεῖ ἐλαύνει
21 τρόχος—ὁρόμος post κατεπεῖγει coll. Laur. 31,10 ubi cetera desunt, post
ἐλαύνει MTAB οἶονει A 22 ἐλαύνεται T in fine add. λέγεται A

37 ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάς: τὰς Ἑρινῶς. οὐκ ὀνομά-
ζουσι δὲ, ἀλλ' εὐφημιζόμενοι σεμνὰς θεὰς ἢ Εὐμενίδας καλοῦσιν. ὀνό-
ματα δὲ τῶν Ἑρινῶν Τισιφόνη Μέγαιρα Ἀλληκτώ: — MTAB

39 φησὶν Ὅμηρος [γ 309]. ἦτοι ὁ τὸν κτεῖνας δαίνυ τάφον Ἀρ-
5 γείοισιν· αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε: — MTAB

40 καθήγνισται δέμας: καθωσίωται. κέκαυται. ἀγνείαν
γὰρ ἐκάλεσε τὴν διὰ πυρὸς φθορὰν τοῦ σώματος: — MTAB

ἄλλως: κεκάθαρται· πάντα γὰρ καθαίρει τὸ πῦρ: — MTAB

ἄλλως: ἀγνὰ γὰρ δοκεῖ εἶναι τὰ καίόμενα, τὰ δὲ ἄταφα μεμια-
10 σμένα: — MTAB

41 ὧν οὔτε σῖτα: ἀφ' ὧν ἢ δι' ὧν, ἐξ ἡμερῶν, οὐκ ἔφαγεν.
ἐμφαίνει δὲ ὡς προσηγέχθη μὲν τῷ στόματι αὐτοῦ τροφή, ἀλλὰ κατα-
πιεῖν οὐκ ἠδύνατο: — MTAB

† <δέ>ρην ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ περιέχοντος δηλῶν τὸ περιεχό-
15 μενον: — A

43 κουφισθῇ νόσου: ἀκόλουθον τῷ [3] ἄραιο· ἄχθος τὸ
κουφισθῇ νόσου: — MT

44 ἔμφρων δακρύει: ἀντὶ τοῦ ἔμφρων γενόμενος. ἄμεινον δὲ
ὄφ' ἔν· ἔμφρων δακρύει: — MT

20 45 ὁ ἄποθεν τοῦ ζυγοῦ, ὅς ἐστιν ἀδάμαστος: — MⁱA^s

46 ἔδοξε δ' Ἀργεῖ: φανερόν ὅτι ἐν Ἀργεῖ ἡ σκηνὴ τοῦ δρά-
ματος ὑπόκειται. Ὅμηρος δὲ ἐν Μυκῆναις φησὶ τὰ βασίλεια Ἀγαμέμ-
νονος, Στῆσίχορος [frg. 39] δὲ καὶ Σιμωνίδης [frg. 207] ἐν Λακεδαί-
μονι: — MTAB

25 47 μὴ πυρὶ δέχεσθαι: τὸ ἐξῆς· μήθ' ἡμᾶς στέγαις δέχεσθαι.
πρὸς δὲ τὸ πῦρ οὐδὲν ἀνταπέδωκεν. ἔξωθεν οὖν ἀκουστέον τὸ ἐναύειν,

2 δὲ] γὰρ ταύτας A εὐφημοῦντες A 3 καὶ ἀλληκτώ A ἀλληκτώ T
4 ὅμηρος φασὶν A καὶ ὅμηρος B ἦτοι om. A 6. 7 scholio quod prae-
cedit adi. AB initio add. καθήγγιται δὲ ἀντὶ τοῦ A καθήγνισται δὲ B
6 καὶ κέκαυται A 7 τοῦ πυρὸς T 8 κεκάθαρται om. B ἄλλως]
ἀλλ' MT καὶ AB γὰρ om. AB 9 εἶναι δοκεῖ A 9. 10 μεμιαμένα MT
11 ἢ δι' ὧν] ἰδίων MT 12 προσήχθη A 13 ἠδυνήθη B 16 τὸ MT
τῷ T 21 ἢ] ἐστι M 22—24 ὑπόκειται—Λακεδαίμονι om. M 22 μυ-
κῆνη A μυκῆνη B φησὶν εἶναι A 22. 23 τοῦ ἀγαμέμνονος A
23. 24 λακεδαίμονι Vat. 1135 λακεδαιμονία TAB 25—p. 103,2 scholio quod
praecedat adi. AB add. δ' post τὸ A δὲ B 25 post ἐξῆς add. ἔδοξε δ' ἄργει
τῷδε MA ἔδοξε δ' ἄργει B στέγας M 26 οὐδ' M οὖν] γὰρ A
προσυπακουστέον A

καί ἐστι σχῆμα Ἀττικόν, μὴ πυρὶ ἐναύειν, ἀντὶ τοῦ μήτι πυρὸς ἐναύειν.
οὐ γὰρ τὸ δέχεσθαι πρὸς τὸ πῦρ ληπτέον: — MTAB

50 τὸ νῶ δουικῶς, ὃ ἐστίν· ἡμεῖς οἱ δύο: — M^s

51 ἡ φάσγανον θήξαντ': δουικῶς τὸ θήξαντε: — MT

κέκριται, φησὶν, ἡμᾶς τελευτῆσαι· πότερον δὲ λίθοις βληθέντας ἢ 5
ἔϊφει, σήμερον κρινούσιν: — MTAB

54 λιμένα δὲ Ναυπλίου: Ναύπλιος Ἀργεῖος ἀνὴρ ναυτικῆς
ἐμπειρος λιμένα κατασκευάσας ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκάλεσε Ναυπλίειον. ἦν δὲ
υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης. ἡ ὅτι ἐν λιμένι διέτριβεν, ἐκ τούτου
ὀμώνυμος αὐτῷ ὁ λιμήν: — MTAB 10

πλάτῃ: τὴν ὁδόν. διαπεπερακῶς ταῖς κώπαις τὸν λιμένα προσ-
ορμίζεται ταῖς ἀκταῖς. ἀπὸ δὲ τῶν πλατῶν τὰς ναῦς σημαίνει.

πλάτῃ δὲ τὸ πλατὺ τῆς κώπης. ὃ καθίσταται εἰς τὴν θάλασσαν: — MTAB

57 νύκτα μὴ τις εἰσιδών: οὐκ ὀρθῶς νῦν ποιοῦσί τινες τῶν
ὑποκριτῶν πρὸ εἰσπορευομένην τὴν Ἑλένην καὶ τὰ λάφυρα. ῥητῶς γὰρ 15
αὐτὴν νυκτὸς ἀπεστάλθαι φησὶ, τὰ δὲ κατὰ τὸ ὄραμα ἡμέρα συντελεῖ-
ται: — MTAB

† ἐδεδίει γὰρ ἡ Ἑλένη ἡμέρας ἐπιπολούσης εἰσελθεῖν, ἵνα μὴ ὑπὸ
τῶν πατέρων, ὧν κατὰ Ἴλιον οἱ παῖδες ἔπεσον, ἀναιρεθῇ. αὕτη γὰρ
τούτου αἰτία καὶ ἐτέρων πολλῶν. διὰ τοῦτο νυκτὸς ἐπικαταλαβούσης 20
εἰσῆει μὴ † τινα ἔχουσα κατ' ὄψιν: — A

63 τίς ἔλιπεν· δηλονότι ὁ Μενέλαος ὧν περ ἐξῆς ἐπάγει: — MA

71 ὦ παῖ Κλυταιμνήστρας: τοῦ προσήκοντος ἥθους ἐξέπεσεν
ὁ Εὐριπίδης. νῦν γὰρ πρῶτον ἀλλήλας ἀποβλέπουσι καὶ ἀήθως πάνυ

1 σχῆμα om. A	ἀντὶ—ἐναύειν om. A	μήτι] μήτε MTB	5. 6 scholio
quod praecedit adi. MT add.	δὲ ante φησὶν	5 κέκριται om. T	ἢ λίθοις A
6 τήμερον M	κρινούμεν M	7—10 cf. Paus. II 38,2	7 ante
Ἀργεῖος ins. γὰρ M	8 ἐκάλεσεν αὐτόν T	ναύπλιον MB	9 ante υἱὸς
ins. οὗτος A	ἐν λιμένι] λιμένα MT	διέτριβε καὶ T	11—13 scholio
quod praecedit adi. AB initio add.	ἐκπληρῶν δὲ πλάτῃ ἦτοι	11 ὁδὸν τῆς	
θαλάσσης A	τὸν λιμένα om. AB	12 ἐσήμαινε A	14 ποιοῦσι τινὲς
Laur. 32, 33 ποιοῦσι τὴν MT ποιοῦσιν αὐτὴν AB	15 προεισπορευομένην codd.		
omnes	τὴν Ἑλένην add. Laur. 32, 33 om. MTAB	post λάφυρα add.	
προεισπορευόμενα MTAB	μεθ' ἡμέραν Laur. 32, 33	ῥητῶς Laur. 32, 33	
ἀρρήτω MT ἀρρήτως AB	21 scripserim τινι ἔλθῃ	22 scholio quod	
praecedit praeposuit A	τίς—Μενέλαος] ὁ μενέλαος δηλονότι A	ὧν περ M	
ὧν περ A	τὸ ἐξῆς M	24 ὁ om. A	γὰρ] δὲ T
MT	βλέπουσι AB	εὐήθους A	πρώτως

οὔτε ἀσπάζονται ἀλλήλας οὔτε προσφωνοῦσι, καὶ ἡ μὲν Ἑλένη ἔξεισιν
 ἔχουσα χόας καὶ τὸν βόστρυχον ἀποτετμημένον, ἅμα δὲ δυσωπεῖ τὴν
 Ἥλέκτραν καὶ λυπεῖ ὑπομιμνήσκουσα τοῦ ὀνόματος Κλυταιμνήστρας καὶ
 προτάσσουσα. ἀ(να)κολούθως δὲ καὶ τὸ διὰ μέσου. τὸ δὲ ἐξῆς·
 5 μακρὸν δὴ μῆκος χρόνου παρθένε, Ἥλέκτρα, ἀντὶ τοῦ· ὦ πολυχρόνιε
 παρθένε: — MTAB

ἄλλως: παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος: ὅ ἐστι· πολλῶ χρόνῳ παρ-
 θενευομένη. τοῦτο δὲ ὑβρίζουσα αὐτὴν φησιν ὡς αἰτίαν ἐχούσης καὶ
 διὰ τοῦτο μὴ γαμουμένης. καὶ διὰ τούτου παρεμφαίνει ὅτι εὐμοιρίας
 10 νομίζει τέλος τὸν γάμον: — MTAB

73 πῶς ὦ τάλαινα: διὰ τούτου ὠνείδισεν αὐτὴν ὡς μητροφό-
 νου ἀδελφὴν. οἱ δὲ τοῖς ἐναγέσι προσφθεγγόμενοι καὶ αὐτοὶ δο-
 κοῦσι μιαινέσθαι, ὡς καὶ ἐν Ἡρακλεῖ [1219] καὶ Ἰξίονι δέδεικται: — A

76 εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν: καὶ τοῦτο πανούρ-
 15 γως· ἀναμάρτητον γὰρ τὸ θεῖον. ἐμφαίνει ὡς καταψευδομένων αὐτῶν
 τοῦ Ἀπόλλωνος: — MTAB

78 ἦν ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον: ἦν οὐκ εἶδον ἀφ' οὗ εἰς τὴν Ἴλιον
 ἔπλευσα· διὰ μέσου γὰρ τὸ ὅπως ἔπλευσα, εἶτα ὥσπερ αἰτίαν λέγουσα
 τοῦ πλοῦ θεομανεῖ πότμῳ φησὶν, ἀντὶ τοῦ· ὑπὸ εἰμαρμένης μανεῖσα.

20 ἦ μοῖρα θεοῦ μανεῖσα: — MTAB

ἄλλως: ἦν οὐκ εἶδον ἀφ' οὗ πρὸς Ἴλιον ἔπλευσα· εἰ δὲ θέλεις
 γνῶναι πῶς ἔπλευσα, γίνωσκε ὅτι θεομανεῖ πότμῳ. κρύπτει δὲ τὴν
 μοιχείαν καὶ ὑπὸ δαίμονός τινος βία ἦχθαι εἰς Τροίαν φησὶν: — MTAB

λείπει τὸ οὐκ εἶδον: — Mⁱ

25 80 ἀπολειφθεῖσα δ' αἰάζω τύχας: ἄδηλον τίνας ἀπολειφθεῖσα

1. 2 καὶ — ἀποτετμημένον hic coll. Laur. 32, 33 post διὰ μέσου MTAB om. καὶ
 3 λυπεῖ ὅ.] διυπομιμνήσκουσα A 4 προτάσσουσα AB. hic claudit scholion A
 τὸ] τόδε MB τὸ δὲ T 5 χρόνου post Ἥλέκτρα coll. MT 7—10 scholio
 quod praecedat adi. B ὅ ἐστι mutato in ἦτοι 7. 8 πολὺν χρόνον παρθενεύουσα A
 8 δὲ καὶ A αὐτὴν om. A ἐχούση A ἔχουσαν B 9 γαμουμένη TA
 γαμουμένην MB 9. 10 καὶ — γάμον om. A 9 παρεμφαίνει δὲ διὰ τούτου B
 11 τοῦτο A ὡς] ὦ A 15 post ἐμφαίνει add. οὖν MA ὁ ποιητὴς B
 καὶ ψευδομένων MT 16 Ἀπόλλωνος] ἡλίου A 17 τὴν] τὸν M 18 τὸ
 om. MT ὅπως δ' A ὥσπερ] ὡς A 19 τοῦ πλοῦ om. A ante
 φησὶν ins. τὴν εἰμαρμένην A φησὶν — μανεῖσα (prius) om. T 19—22 ἀντὶ —
 πότμῳ om. A 23 ὑπὸ δαίμονος τινὸς καὶ βίας M ὅ. δ. τ. βίας T ὑπὸ δαί-
 μονος τινὸς A ὑπὸ βίας δαίμονός τινος B φησὶν om. M

θρηνεῖ, τοῦ [μὴ] ἰδεῖν τὴν Κλυταιμνήστραν ἢ τοῦ γινῶναι τῆς πορνείας τὴν αἰτίαν: — MTABⁱ

† ἢ τοῦ καταλαβεῖν ζῶσαν τὴν Κλυταιμνήστραν ἀπολειφθεῖσα <ἢ> τοῦ γινῶναι τὸν τρόπον τῆς ἐμῆς φυγῆς: — A

81 Ἐλένη, τί σοι λέγοιμ' ἄν: πρὸς πάσας τὰς ὕβρεις ἀντέθηκε 5 τὸ Ἐλένη, ὅθεν καὶ χιάζεται ὁ στίχος· σεσημειῶται γὰρ τὸ ὄνομα τῆς Ελένης. αἰνίττεται δὲ ὅτι πονηρῶς κερτομεῖ περὶ τούτων πονθανομένη ὦν παροῦσα ὁρᾷ: — MTAB

82 ἐν συμφοραῖσι: τὴν ἀπολογίαν δι' ἐνὸς ἐδήλωσεν ὀνόματος· καὶ Ὀρέστης γὰρ κρινόμενος εἰς τὴν <ἀπὸ> τοῦ πατρὸς κατέφυγεν ἀπολο- 10 γίαν: — MTAB

† τί χρεὼν εἰπεῖν ἄτινα ὁρᾷς. τί δὲ ὁρᾷς· ἐν συμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον. ὁῖον δὲ ὅτι οὐ τὸν Ὀρέστην μόνον λέγει ἀλλὰ καὶ ἑαυτὴν Ἀγαμέμνωνος γόνον. περὶ τῶν δύο γὰρ ἡ Ἐλένη ἐπύθετο λέγουσα πῶς, ὦ τάλαινα, σὺ τε κασίγνητός τε σός. εἰκότως οὖν 15 καὶ αὐτὴ ἐπάγει τὴν ἑαυτῆς ἄπνον κηδεμονίαν καὶ τὴν Ὀρέστου νόσον: — TAB

83 ἐγὼ μὲν ἄπνος πάρεδρος: ἐγὼ μὲν μὴ καθεύδουσα παρεδρεύω ἕνεκα τοῦ μικρὸν ἐμπνεῖν τοῦτον. εἶτα δυσχεραίνουσά φησι τῷ ἀθλίῳ νεκρῷ, ἔν' ἢ· νεκρῷ ὄντι ἀθλίῳ. καὶ βεβαίως τούτου νεκρὸς 20 γὰρ οὗτος: — MTAB

ἄλλως: ἐγὼ μὲν ἄπνος θάσσω παρεδρεύουσα τῷ ἀθλίῳ νεκρῷ οὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς, ὅ ἐστιν· ὅπως μὴ ἀποψύξας λάθῃ με, φυλάττω: — MTAB

1 ἰδεῖν] εἰδέναι MTBⁱ 3 τοῦ] τὸ A 3. 4 scholio quod praecedit adi. A
6 γὰρ om. A 7 πονήρου M 8 περὶ ὦν MTAB & Laur. 32, 33 ὁρᾷς M
9—11 scholio quod sequitur adi. B post ἀπολογίαν add. δὲ 10 ὀρέστην A
κρινόμενον A 10. 11 ἀπολογίαν κατέφυγεν A κατέφυγε φιλοτιμίαν B 12 pro
lemmate ἄγε καὶ παροῦς ὁρᾷς· ἣν ἐπεὶ προσίλιον ἔπλευσα, εἶγε καὶ παροῦς ὁρᾷς T
τί σοι λεγοιμ' ἄν ἄγε καὶ παροῦσα B 12—17 scholio quod praecedit adi. A
add. ὁ δὲ νοῦς 12 τί—εἰπεῖν] τί ἔχω εἰπεῖν T τί ἔχων εἰπεῖν A τίς χρεῖα
διηγῆσασθαί σοι B & A συμφοραῖς B 13 δὲ om. TA 13. 14 οὐ—
γόνον] ἐμὲ καὶ ὀρέστην καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ A 14 τῶν δύο γὰρ] τὸν βωμόν A
ἢ ἐλένη T καὶ ἢ ἐ. B om. A 14. 15 λέγουσα om. A 15 κασίγνητός τε σός]
κασίγνητε A 16 ἐπάγει T ἀπάγει B ἐπιφέρει A δυσδαιμονίαν TB
16. 17 νόσον ὀρέστου A 18—21 scholio p. 106, 1. 2 adi. A add. initio ὁ δὲ
λόγος 20 ἔν' ἢ νεκρῷ om. M 20—21 ἔν'—οὗτος om. A
20 νεκροῦ M 23 ἀψύξας M ἀποψύχας T

84 νεκρὸς γὰρ οὗτος: ἕνεκα τοῦ πνεύματος νεκρὸς ἐστι· μικρὸν γάρ τι ἔχει πνεῦμα καὶ μόλις ἀναπνεῖ: — MTABⁱ

αὐτὸ γὰρ, φησὶ, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ νεκρὸν ἐστίν: — M^sBⁱ

85 τὰ τούτου δ' οὐκ ὀνειδίζω κακά: σιωπῶ τὰ κακὰ τούτου, 5 ἵνα μὴ δόξω αὐτῷ ὀνειδίζειν τὴν μητροκτονίαν. καὶ διὰ μὲν τῆς σιωπῆς τὸ πλῆθος τῶν κακῶν αὐτοῦ ἐσήμηνεν, ἐμφαίνει δὲ ὅτι σὺ μὲν ὀνειδίσας αὐτῷ εἰποῦσα ὅτι μητρὸς ὄδε φονεύς, ἐγὼ δὲ οὐ: — MTAB

86 σὺ δ' εἶ μακαρία: πλεονάζει τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα, ἵν' ᾗ· σὺ δὲ [εἶ] μακαρία καὶ ὁ ἀνὴρ ὁ σὸς μακάριος. εἰς τὸ πόσις τελεία 10 στιγμή, τὰ δὲ ἐξῆς ἀπολύτως: — MTB

87 ἤκετον ἐφ' ἡμᾶς: ἤλθετε πρὸς ἡμᾶς. τῇ προσθήκῃ δὲ τοῦ ἐφ' ἡμᾶς τραχύτερον αὐτὸ ἐποίησεν· ἀρπασόμενοι γὰρ ἤλθετε ἡμᾶς, φησίν. ἔοικε δὲ τῷ Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας: — MTAB

88 πόσον χρόνον δέ: πάντως δέδοικε μὴ ὀλίγον χρόνον δυστυ- 15 χοῦσι· διὸ οὐδὲ τὸν χρόνον εἶπεν ἡ Ἡλέκτρα: — MTABⁱ

89 ἐξ οὐπερ αἶμα: οὐ πρὸς τὴν πεῦσιν ἀπεκρίνατο· ἡ μὲν γὰρ ἤρετο ἀπὸ ποίου χρόνου νοσεῖ, ἡ δὲ εἶπεν ἀφ' οὗ τὴν μητέρα ἀνεῖλε. τοῦτο δὲ πάλιν ὁμοίως ἄδηλον τῇ Ἑλένῃ: — MTAB

90 ὦ μέλεος: καὶ οὗτος, ὅτι μητέρα ἀνεῖλε, μέλεος, κάκεινη, ὅτι 20 ὑπὸ παιδὸς ἀνηρέθη, μελέα: — MTABⁱ

91 οὕτως ἔχει τὰδ': οὕτως ἔχει ὁ Ὁρέστης ἀτυχίας ὥς μηδὲν ἰσχύειν ὑπὸ τῶν κακῶν: — MT

93 ὥς ἄσχυρός γε συγγόνου προσεδρία: οὕτως σοι πείσομαι

1 πατρὸς T	νεκρὸς ἐστι om. A	μικρὸν] νεκρὸν A	2 ἀναπνεῖ T
3 scholio 1. 2 adi. B ⁱ add. ἡ οὕτως	γάρ om. B ⁱ	4 κατὰ τοῦτον MTB	
5 δόξη A	μὲν post σιωπῆς coll. B post τὸ A	6 ἐσήμανεν MB	
7 εἰπὼν A	ὅτι om. B	ὄδε] δὲ MTB	8—10 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post πλεονάζει
8 σὺ] οὐ B	9 post εἰς add. δὲ T	post πόσις add. οὖν B	10 τὰ δὲ ἐξῆς] τὸ δὲ ἤκετον ἐφ' ἡμᾶς B
11—13 scholio quod praecedit adi. B	11 ἤλθε A	12 αὐτὸν A	ἀρπασάμενος M ἀρπασόμενος A
12. 13 ἡμᾶς ἤλθετε A	13 φησίν—Θήβας om. A	τῷ] τὸ MT	θήβαις MT
14 πάντως om. B ⁱ	δέδοικας M	15 οὕτε MTB ⁱ	16 τὴν om. MT
ἀπεκρίνετο T	17 εἶρετο M	κατὰ ποῖον χρόνον A	ἐξ AB
18 ἄδηλον ἐστι AB	19 οὗτος] αὐτός A	τὴν μητέρα T	μενέλεος M
καὶ αὕτη A	in fine add. τε ἡ ἐλένη A	τυγχάνει B	21 μὴδε MT
23 οὐ σοι A	πήσομαι M		

ὡς ἀσχολουμένη περὶ τὴν προσεδρίαν τοῦ ἀδελφοῦ, ἀντὶ τοῦ· εἰ μὲν τὸ κελευόμενον παρὰ σοῦ χωρίζει με τοῦ ἀδελφοῦ, οὐ πείσομαι· εἰ δὲ οὐ χωρίζει, πείσομαι: — MTA

ἄλλως: τοῦτό σοι, φησὶ, πεισθῆναι, ὃ μὴ ἀπασχολήσῃ με τῆς προσεδρίας τοῦ ἀδελφοῦ. ἢ παντελῶς ἀπαρνεῖται τὴν ὑπόβρυσιν, τουτέστιν· οὐ πείθομαι σοι, ὅτι ἀσχολός εἰμι τῇ προσεδρίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ, ἔν' ἢ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἔνιοι δὲ λείπειν φασὶ τὸ μή, ἔν' ἢ εἰρωνείᾳ· πείθομαι σοι, ὅτι μὴ ἀσχολός εἰμι τῇ τοῦ ἀδελφοῦ προσεδρίᾳ· ἀσχολός γάρ ἐστιν. ἔνιοι ἐν ἐρωτήσει· πῶς οὖν, φησὶ, πεισθῶ ἀσχολουμένη τῇ νοσοκομίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ. ἢ ὡς σχολὴν (μὴ) ἄγουσα, 10 ἀντὶ τοῦ· μέγα ἐστὶ τὸ πρᾶγμα. ἢ τάχα τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτε, ἔν' ἢ· ὅτε μὴ ἀσχολός. λείπει γὰρ τὸ μή: — MTAB

94 βούλει τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν: ἀπλούστερον αὐτῇ διαλέγεται, ὅτι μέλλει δεῖσθαι αὐτῆς, ἐν ταύτῃ δὲ παραφυλάττεται καὶ μητρὸς εἰπεῖν, ἵνα μὴ δόξῃ ὀνειδίζειν αὐτῇ. δεῖ γὰρ εἶναι κολακί- 15 κὸν τὸν δεόμενον * * *: — MTAB

95 μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς: νῦν μητέρα αὐτὴν ἐκάλεσε δεικνύουσα ὅτι οὐδὲ τὴν πρώτην λοιδορίαν προσήκατο: — MTAB

διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς ἐχθρᾶς μητρὸς παραιτεῖται τὴν αἵτησιν: — MTB

ἄλλως: ἡ μὲν κολακεύουσα συγγενικῶ ὀνόματι ἐχρήσατο, ἡ δὲ 20 παραιτουμένη τὴν κολακειάν εἶπε μητρός: — MTB

- 1 ὅτι ἀσχοιοῦμαι A προσεδρείαν TA ἀντὶ τοῦ om. A αὐτοῦ T
εἰ] ἡ M 2 post οὐ πείσομαι add. ὡς ἀσχολουμένη MT 2. 3 εἰ—πείσομαι
om. M 3 πείσομαι] ποιήσω A 4 φησὶ om. A ἀπασχολήσῃ με] ἀσχολή-
σῃ M 4. 5 προσεδρείας TAB 5 post ἀδελφοῦ ex scholio quod praecedit
ins. τουτέστιν εἰ μὲν τὸ κελευόμενον παρὰ σοῦ χωρίζει με τοῦ ἀδελφοῦ οὐ πείσομαι
οὐδὲ οὐ χωρίζει πείσομαι B ἢ ὅτι B 5—12 ἢ—μή om. A 6 προσ-
εδρεία TB 8 προσεδρία τ. ἀ. M τ. ἀ. προσεδρεία TB 9 ἐστίν] ἦν B
ἐνιοι ἐν ἐρωτήσει om. B οὖν] σοι B 11 ἀντὶ—πρᾶγμα] ἵνα ἡ ἐρωτη-
ματικῶς B 11. 12 ἢ—μή om. B 11 τάχα] βᾶ T βραχὺ M 13 ἀπλού-
στερον μὲν A 14 λέγεται A ἐνταῦθα MT ἐνταύτη A δὲ καὶ παρα-
φυλάττεσθαι A 15 post εἰπεῖν add. σῆς B αὐτὴν M 16 δεόμενόν
τινος A in fine add. οὐ διατοῦτο οὖν συγγονιάσάτω M οὐ διατοῦτο οὖν
συγγονίας ἄγω T correxerim διὰ τοῦτο ὀνόματι συγγενικῶ ἐχρήσατο 17 μη-
τρὸς A 18 δεικνύουσιν T δεικνῶσα B 19—21 scholio quod praecedit
adi. MTB add. ἢ ὅτι M add. ὅτι T add. ἡ τάχα B 19 τὸ ο M τοῦτο T
20 ἄλλως] ἀλλ' MTB scholiis conglutinatis συγγενικῶς B 21 τὴν
om. MT in fine add. τῆς ἐμῆς B

96 χοαὶ αἱ χεόμεναι τοῖς νεκροῖς σπονδαί: — MT

97 σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτόν: οὐκ ἐν καιρῷ παρρησιάζεται ἡ Ἥλέκτρα, καὶ ταῦτα πρὸ ὀλίγου φάσκουσα ἐλπίδα ἔχειν εἰς τὸν Μενέλαον.

ἐὰν μὲν ἐν ἐρωτήσῃ ἢ ὁ λόγος, μετριώτερός ἐστιν· ἐὰν δὲ ἐτέρως, ἀντικρὺς ἐναγῇ καὶ μὴ ἀξίαν οὖσαν προσπελάζειν τῷ τάφῳ ἀποδεικνύει τὴν Ἑλένην διὰ τὰ πεπραγμένα αὐτῇ [τοῖς φίλοις]: — MTAB

ἢ ἄλλως: πῶς· πικρῶς θέλει αὐτὴν ὁμολο(γεῖν ποι)ῆσαι δι' ὃ φυλάσσεται προσελθεῖν τῷ τάφῳ: — MT

99 ὁψέ γε φρονεῖς εὖ: οὐδαμοῦ ἀνώμαλον τὸ τῆς Ἥλέκτρας
10 ἦθος: — MⁱTA

εἰ μὴ τότε, φησὶν, ἀπῆλθες, ταῦτα οὐκ ἂν ἐγίνοντο· σὺ τούτων ἀρχηγός. θαυρούουσα δὲ τοῦτό φησιν: — Mⁱ

100 ἀληθῶς εἶπας, οὐ μέντοι προσφιλῶς ἐμοί: — M^sTA

101 πανούργως τὸν φόβον αἰδῶ ἐκάλεσεν: — TA^s

15 102 μόλις ἐλεγχόμενη τὸ ἀληθὲς εἶπεν: — MⁱA^s

103 ἀναβοᾷ: τὸ ἀναβοᾷ δευτέρου ἐστὶ προσώπου παθητικῆς διαθέσεως, ἀναβοᾷ σύ, ἀντὶ τοῦ καταβοᾷ. ὁ δὲ νοῦς· δεινῶς γὰρ διὰ στόματος τοῦ Ἄργους ἀναβοᾷ σύ: — MTAB

ἄλλως: διὰ τοῦ στόματος, ὡς τὸ [K 298] 'διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν
20 αἷμα'. τοῦτο δὲ ἀπολογίας ἔχεται ὡς ὅτι συμπάσχουσά σοι εἴρηκα.
πλεονάζει δὲ τὸ τέ: — MTA

106 κυρίως δὲ πρόσπολοι λέγονται αἱ δοῦλαι: — Mⁱ

108 ἔρπειν: ταῖς νεάνισιν· οὐ γὰρ ταῖς ἀγάμοις. ἄγαμος γὰρ καὶ ἡ Ἥλέκτρα. παρθένος δὲ ἐστὶν ἢ τε ἀμιγῆς καὶ ἡ ἄρτι ἡβῶσα.

- 3 καὶ τα M καὶ τὰ T καίτοι B ἔχειν om. MT εἰς τὸν om. A
4 καὶ ἐὰν μὲν A εἰ μὲν οὖν B ὁ λόγος ἦι B μετριώτερον M μετριώ-
τερον T 5 ἀντικρὺ ἐναγῇ γὰρ καὶ μεμιασμένην οὖσαν καὶ μὴ ἀξίαν εἶναι
πελάζειν A 5. 6 ἀποδεικνύει τ. E. om. A τὴν ε. ἀποδεικνύει B
6 τῶν πεπραγμένων B 9 οὐδαμῶς M 11 εἰ μὴ τότε Dindorf τοῦτο Mⁱ
13 ἀληθῆ A προσφιλῇ M^sTA 16—18 scholio quod sequitur adi. A add.
δὲ post τὸ 16 ἐστὶ δευτέρου προσώπου T προσώπου δευτέρου ἐστὶ A προσώπου
ἐστὶ δευτέρου B τῶν παθητικῶν A 16. 17 διαθέσεως om. A 17 ἀναβοᾷ
σὺ] ἀντὶ τοῦ βοᾷ σὺ MT ἀναβοᾷ σοι A om. B καταβοᾷ σύ B δεινῶς
γὰρ om. A διὰ τοῦ B 18 σύ om. B 19 ἀνά τ' T καὶ διὰ MT
20. 21 τοῦτο—τέ om. A 20 εἴρηκας M 21 τὸ] ὁ T 23—26 scholio
p. 109,4—8 adi. A initio add. ἢ παρθένοισι 23 καὶ om. MTA
24 Ἥλέκτρα] ἐλένη T δέ] τε MAB ἄργη T

ἢ πάλιν κακονόως οὐ παρθένον δεῖξαι βούλεται τὴν Ἥλέκτραν, ὅτι οὐκ ἐπείσθη αὐτῇ: — MTAB

τὸ ἔρπειν κυρίως ἐπὶ ὄψεως: — M^sT

εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν: τί οὖν· ταῖς τελείαις καλόν· ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἐν Σπάρτῃ εἰώθασι γυμνάζεσθαι αἱ γυναῖκες καὶ 5 παρθένοι, ὥστε δέδοται μὲν παρθένοις εἰς ὄχλον ἔρπειν, οὐ μὴν καθόλου, ἀλλ' ἐπὶ ὠρισμένοις πράγμασιν οἷον κανηφορούσαις ἢ γυμναζομέναις, οὐ μὴν ἄλλο τι πραγματευομέναις: — MTAB

109 ἀντὶ τοῦ τροφεῖα· ἀνθ' ὧν ἀνετράφη ὑπ' αὐτῆς, ἀμοιβὴν διδοῦσα: — MⁱA

10

115 λείπει ἢ μετὰ, ἔν' ἧ· μετὰ γάλακτος: — Mⁱ

μελίκρατ' ἄφες γάλακτος οἶνωπόν τ' ἄχνην: ἐμφαντικῶς τὴν θαψιλῇ τοῦ οἶνου ῥύσιν διὰ τῆς ἄχνης ἐσήμανε. τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν κυμάτων εἴρηται [Δ 426]· 'ἀποπτύει δ' ἄλως ἄχνην'. οἱ δὲ ἀκύρως τὴν οἰνόχροα τρίχα φασί. λάχνη γάρ ἡ θρίξ, ἀλλ' ἄχνη τὸ λεπτόν μέρος, 15 δ κατέχειν τις οὐ δύναται, οἷονεὶ ἀέχῃ τις οὔσα: — MTAB

116 ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἄκρον χῶμα: — Mⁱ

118 περιττός ὁ τέ· βούλεται δὲ λέγειν φόβῳ ταρβοῦσα: — Mⁱ

119 γράφεται πρευμενῇ, ὅ ἐστι πραῦμενῇ καὶ προσφιλεῇ: — MⁱT

120 καὶ πόσει γνώμην ἔχειν: ἐνταῦθα ἡ βελτίστη οὐδὲ τὴν 20 θυγατέρα ἑαυτῆς προέκρινε· τοῦ γὰρ ἀνδρὸς μικροῦ δεῖν καὶ ἐπελάθετο: — MT

121 τοῖν τ' ἀθλίοις: καὶ αὐτῶν μέμνηται, ἵνα μὴ δόξῃ παντελῶς λιθοκάρδιος εἶναι, ὅμως μετὰ ἀράς. τὸ γὰρ οὐς ἀπώλεσεν θεός δοκεῖ μὲν συναχθომένη λέγειν, πανούργως δὲ ἐμφαίνει ὅτι θεοῖς ἀπηχθημένοι 25 εἰσίν. οὐ γὰρ ἀπολλύει εἶπεν, ἀλλ' ἀπώλεσεν, ὥς ἐγνωσμένης ἤδη τῆς παρὰ θεῶν δυσμενείας: — MTAB

- 1 κακοήθως A 3 scholio quod praecedat adi. T add. δὲ post τὸ et in fine λέγεται 4 initio add. εἶποι τις AB τὸ καλόν T τοῦτο καλόν B
6 δίδοται A 7 κανισκοφορούσαις A 9 ἀντὶ τοῦ om. A 12—16 cf. Eust. p. 492,3. 575,26 Orion. p. 7,12 et. m. p. 181,53 Gud. p. 99,11 Zon. p. 362
12 ἐκφαντικῶς T 13 τοῦ οἶνου θαψιλῇ TB post διὰ ins. γάρ MTA
τοῦτο ἐσήμανε A 13. 14 τοῦτο—εἴρηται] ὁμηρος γὰρ ἐπὶ κυμάτων A
14 ἄχνη A κυρίως MTB 15 λεπτόν μέρος] λεπτόμενον A 16 ἔχνη T
τί M 19 cf. schol. Hec. 538 γρ. καὶ T 21 τοῦ] τοῦτο M 23 δόξῃ]
λέξῃ B 24 μετὰ ἀράς] μιαιρούς καλεῖ A τὸ γὰρ οὐς] οὐς γάρ φησι A
εὐδοκεῖ M 25 λέγειν om. A ὅτι καὶ AB ἀπηχθόμενοι B ἀπηχθημένη A
26 ἀπολλύει MA εἶπεν om. A 26. 27 ὥς—δυσμενείας om. A 27 θεῶ T

122 α δ' εἰς ἀδελφὴν: α δὲ νενόμισται τοῖς νεκροῖς ποιεῖν, ταῦτα καὶ ἐπισχνοῦ εἰς τὴν ἀδελφὴν ποιεῖν: — MTAB

ἅπαντα τὰ τῶν νεκρῶν δωρήματα, α εὐκαιρον εἰς ἀδελφὴν ἐμὴν ἐκπονεῖν, ἐπισχνοῦ: — MTAB

5 126 † ὦ φύσις ἐν ἀνθρώποισι: τὸν τρόπον λέγει καὶ τὴν ἐκάστου γνώμην. ἡ φύσιν τὴν εὐμορφίαν: — A

ὦ φύσις ἐν ἀνθρώποισιν: οἱ μὲν φασὶ συνωνυμεῖν τῇ μορφῇ καὶ τῇ δομῇ, οἱ δὲ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ σώματος καὶ τὸ κάλλος, οἱ δὲ τὸν τρόπον καὶ τὴν φύσιν ἐκάστου, ὡς μέγα κακὸν ὁ [φαῦλος] τρόπος
10 καὶ ἐπιβλαβὴς ἐστὶ τοῖς <κακῶς> κεκτημένοις καὶ πάλιν ἐπωφελὴς ἐστὶ τοῖς καλῶς κεκτημένοις: — MTAB

πολλοὶ γὰρ διὰ τὸ κάλλος εὐεργέτησαν τὰς πατρίδας: — M

127 σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις: πολλοὶ γὰρ τὸ κάλλος ἐπὶ σωτηρίᾳ ἑαυτῶν καὶ τῆς πατρίδος ἐκτήσαντο, ὧν ἐστὶν εἰς
15 ὁ Γανυμήδης παρὰ θεοῖς εἶναι ἀξιώθεις καὶ ἵπποις ἀθανάτοις κοσμήσας τὴν θρεψαμένην. καὶ Ἀμυμώνη δὲ διὰ τὸ ἴδιον κάλλος τὸ ἄνδρον Ἄργος πολυύδρον ἐποίησε διὰ τῆς ἐπιμιξίας τοῦ Ποσειδῶνος: — MTAB

128 εἶδετε παρ' ἄκρας: τὸ εἶδετε ἀντὶ τοῦ ἴδοι τις ἄν, ὡς τὸ [Γ 220] 'φαίης κε ζάκοτον' καὶ [Δ 223] 'ἐνθ' οὐκ ἄν βρίζοντα ἴδοις'.
20 ἔνιοι δὲ φασὶ ταῖς δμῶσι ταῦτα λέγειν. οἱ δὲ πρὸς τὸ θέατρον, ὃ καὶ ἄμεινον. ἐφελκυστικὸς γὰρ ἐστὶν αἰεὶ μᾶλλον τῶν θεατῶν ὁ ποιητὴς, οὐ φροντίζων τῶν ἀκριβολογούντων: — MTAB

2 ταῦτα — ποιεῖν om. A

3. 4 scholio quod praecedit adi. A intercalatis ἀναθήματα στέμματα et add. δὲ post ἅπαντα

ματα M δὲ B

3 εὐκαιρα M

τὴν ἐμὴν A

4 ἐκπονεῖν ἐμὴν B

praeterea scholio 1. 2 praeposuit α δὲ εὐκαιρον εἰς ἀδελφὴν ἐκπονεῖν νεκρῶν δωρήματα ἅττα ἐπισχνοῦμαι ἄλλως A

8 δομῇ] ὁρμῇ T ὁρμῇ B

τῇ εὐπρεπείᾳ A

9—11 μέγα — κεκτημένοις] μέγ' εἰ κακὸν καὶ τοῖς μὲν

κακῶς χρωμένοις ἐπιβλαβὴς ἐστὶ τοῖς δὲ καλῶς κεκτημένοις ἐπωφελὴς A

10 ἐστὶ post κακὸν coll. B

ὁ ἀγαθὸς ante πάλιν add. B

10. 11 ἐστὶ —

κεκτημένοις om. B

14 τῆς om. A

εἷς ἐστὶ καὶ B

15 ὁ om. B

γανυμήδης A

εἶναι om. MTB

κοσμήσαι B

16 καὶ ἡ AB

19 φαίης A

κεν M

post ζάκοτον add. τέ τιν' ἔμεναι B

καὶ

τὸ B

ἐνθ' οὐκ ἄν om. A

βρίθοντα A

20 δμῶσι MTA

πρὸς] φησὶ A

δ] ὅτι A

21 ἐφελκυστικὸν MT

μᾶλλον αἰεὶ A

ὅ] ὡς T

22 ἀκριβολογούντων M

ὥς ἐν τῇ σμικρότητι τῆς ἀφαιρέσεως μηδὲν ἀπολίποι τοῦ ὕγιου: —

MⁱTAB

129 ἡ πάλαι γυνή: ἦτοι πονηρά, ἡ τὰ αὐτὰ φρονοῦσα αἰ καὶ πρό-
τερον· τοῦ γὰρ εἶναι εὐμορφος ἐπιμελεῖται. ἐλέγχει δὲ αὐτὴν ὅτι
οὐδὲ τοῖς ἀμαρτήμασι σεσωφρόνισται, ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῖς ἦθεσι μεμέ- 5
νηκεν: — MTAB

131 πᾶσάν θ' Ἑλλάδα: τὸ κατὰ μέρος εἰποῦσα ἐπήνεγκε τὸ
καθόλου· ὡς Ὅμηρος [A 255]· 'ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε
παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες': — MTAB

132 κατὰ τὸ σιωπώμενον ἔρχονται αἱ γυναῖκες ἰδεῖν τὸν Ὀρέστην 10
πῶς ἔχει, καὶ ἐθεάσατο αὐτάς: — MTB

135 † δακρύοις ἀδελφόν: προσεκτικῶς μετὰ ἡθους προενεκτέον
τὸν λόγον: — A

138 ἀντὶ τοῦ πραεῖα προσφιλῆς πραῦμενής: — MⁱA^s

140 σῖγα σῖγα: ἡρέμα, ἀσφρητὶ καὶ μετὰ ἡσυχίας. πρόσ- 15
φορος τῷ πάθει ἢ τοῦ ῥυθμοῦ ἀγωγὴ δογματίζουσα: — MTAB

† λεπτόν ἔχνος ἀρβύλης: ἀντὶ τοῦ· κούφως καὶ ἐλαφρῶς τιθεῖτε
τὸν πόδα μετὰ τῆς ἀρβύλης. εἰ δὲ γράφεται λευκὸν ἔχνος, ἀπὸ μέ-
ρους τὸ ὅλον ὡς τὸ [A 538] 'ἀργυρόπεζα θέτις': — B

εἶδος ὑποδήματος κοίλου βαθέος γυναικείου: — MⁱTB 20

141 † τιθεῖτε: ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ τιθῶμεν. εἰσελήλυθε δὲ ὁ
χορὸς κατὰ ὑπόθεσιν ἔσω: — TAB

142 ἀποπρὸ βᾶτ' ἐκεῖσ': τὸ ὁλόκληρον τούτου τινὲς φασὶ τὸ
ἀπόπροθι καὶ παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν οὕτως ἐκδέχονται [H 334] 'τυτθὸν ἀπο-
πρὸ νεῶν': — MTAB 25

ἀντὶ τοῦ πόρρω μοι καὶ χωρὶς τῆς κοίτης γίνεσθε. διαθέσεως δέ

1 μὴ δὲ A ἀπολείπει MT ἀπολείπειν B ἀπολίποιτο A in fine add. μηδὲ τῷ
καλλεῖ λυμήνασθαί τι B 4 τοῦ] τοῦτο B εὐμορφον MT 5 αὐτοῖς om. MTB
7 τὸ] τὰ A 8 ὡς καὶ AB ὥσμηρος T γηθήσῃ B 11 θεασαμένη αὐτάς
ταῦτα φησὶ B 14 cf. schol. Hec. 538 15 ἡμέρα M 15. 16 προσφόρως A
πρόσφορος δὲ B 17—19 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post λεπτόν
20 scholio quod praecedit adi. B add. ἔχνος δὲ λέγει τὸν πόδα καὶ ἀρβύλη ἐστὶν
γυναικείου κοίλου καὶ β. B 22 κατὰ τὴν A ἔνδον B 23 τινὲς τούτου B
τινὲς om. A τὸ om. AB 24 παρὰ τὸ 'J.] τῷ παρ' ὁμήρῳ A τὸ παρὰ τῷ
ὁμήρῳ B οὕτως om. A ἐδέχοντο MT ἐξεδέχοντο A τυτθὸν om. T
26—p. 112,2 scholio p. 112,13—15 adi. B om. ἀντὶ—γίνεσθε, sed habet πόρρω—
κοίτης Bⁱ 26 praefixerunt σύριγγος ὅπως πνοά: σύριγγος MT πόρρω—κοίτης
om. M τοῦ—κοίτης om. T post γίνεσθε ins. τὸ δὲ ὁλόκληρον τινὲς ἀπόπροθοι A

ἐστὶν ἐμφαντικὸν τὸ μοι, ὥς τὸ [Σ 287] 'Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον': — MTAB

144 ἰδοὺ πείθομαι: τοῦτο εἰκὸς ὀξύτερον εἰρηκέναι τὸν χορόν, διὸ καὶ Ἥλέκτρα περιδεῆς γενομένη εἶπεν ᾧ ᾧ. φυσικῶς δὲ τὸ ᾧ ᾧ 5 εἶπε πρῶτον ἐπειδὴ καὶ αὕτη ὑπὸ τῆς φύσεως πρώτη φωνὴ εὔρηται. ἀμέλει γοῦν, ἐπειδὴ πλῆθος τι θεάσεται παραδόξον, εὐθὺς οὐδὲν ἕτερον ἀναβοᾷ ἢ τὸ ᾧ ᾧ τῆς φύσεως ἀγούσης ἐπὶ τοῦτο. εἰτά φησι πρὸς τὸν χορόν· τοιαύτην πέμπε φωνὴν οἷός ἐστιν ὁ ἦχος σύριγγος καλάμων λεπτῶν ἐν τοῖς ἔλεσιν ἀποτελούμενος. οὐ γὰρ τὸ ὄργανον τῆς σύριγγος 10 φησι· τοῦτο γὰρ πολύφωνον ὄν καὶ Ἐνδυμίωνα ἐγείρει δύναιτ' ἄν: — MTAB

145 ἀπήχησις συρίξεως: — Mⁱ

σύριγγος ὅπως πνοά: ἀθορύβως φώνει μοι, ὥς πνοὴ συρίξεως δόνακος. οὐ γὰρ φησι σύριγγος τοῦ αὐλοῦ· οὗτος γὰρ καὶ Ἐνδυμίωνα 15 ἄν ἐγείρει: — MTAB

147 ἴδ' ἀτρεμαῖον ὥς ὑπόροφον: μικρὸν σὺ, φησὶ, κελεύεις με φωνεῖν, ὥς ψιθυρίζει τῇ τοῦ ἀνέμου πνοῇ κάλαμος· ἐγὼ δὲ καὶ ἐλάττονα τούτου φέρω βοήν ὥς ὑπὸ ὀρόφου γινομένην. ὁ δὲ ὀροφος κάλαμός ἐστιν ἀσθενής τε καὶ λεπτὸς καὶ παπυρώδης, οὗ μέμνηται καὶ 20 Ὅμηρος [Ω 451]· 'λαχνήεντ' ὀροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες'. ἐκ τούτων δὲ εἰσι καὶ αἱ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν. ὥς ἀσθενής δὲ ἀσθενῇ ποιεῖται τὴν ἀπήχησιν τῷ μὴ ἀνθίστασθαι τῇ βίᾳ τοῦ πνεύματος: — MTAB

1 ἐστὶν ἐ.] ἀπήχησις ἐστὶν ἐμφαντικῶς MT ἐμφαντικῶς A ἐμφαντικὸν B post τὸ ins. συρίξεως MT δειλοὶ MA 1. 2 πλεῖστον om. B 3—10 scholio p. 111,23—25 adi. B ante ἰδοὺ add. τὸ δὲ et om. τοῦτο 4 καὶ ἡ TA πεδεῆς γενομένη M τὸ ᾧ ᾧ] τοῦτο B 5 πρῶτον εἶπεν AB πρ. ὑπὸ τ. φ. A πρώτη Vat. 1345 πρῶτον MTAB 6 οὖν A ἐπειδὴ A πλῆθος om. B τι om. A τεθέαται A θεάσεται τις B παραδόξων MT παραδόξως A 8 πέμπει M πέμπε μοι A ὁ om. AB 9 σέλεσιν M τῆς σ.] σύριγγα B 10 ὄν om. TB καὶ τὸν AB δυνάμενον MTB 12 ἀπήχησης Mⁱ 13 οὕτως ἀθορύβως A ἀθορύβως φησὶ B πνοῇ] φωνῇ A 14 οὗτος] οὕτως M 15 ἄν ἐγείρει δύναιται M ἐγείρει δύναιται T ἡγείρεν A ἀνεγείρει B 16 μικρὰν MT om. A post σὺ ins. φωνὴν M 17 μοι AB φωνεῖν om. M φωνὴν T τῇ — πνοῇ] ὑπὸ ἀνέμου A πνοῇ] φωνῇ T κινήσει B καὶ om. MT 18 ἐλάττον αὐτοῦ MTB φέρω σοι AB ὀροφος] ὀροφας A 19 ἐστὶν om. T λεπτὸς καὶ om. MB πυρώδης M ante οὗ add. εἰς ὀροφὰς ἐπιτήδειος Laur. 31, 10 20 ἐκ] εἰς M τούτου A 21 ἐστὶ T γίνονται B ἀσθενής] ἀσθενεῖς TA de M non constat δὲ καὶ A 22 βοῇ MTB

ὄροφος λεπτός κάλαμος εἰς ὄροφός ἐπιτήδειος. τὴν μὴ διϊκνου-
μένην ἔξω τοῦ ὄροφου, ὃ ἐστὶ βραχεῖαν: — MⁱBⁱ

149 κάταγε κάταγε: τὸ κάταγε ἐναντίον ἐστὶ τῇ ἀνατάσει τῆς
βοῆς. σημαίνει δὲ τὸ κάταγε (κάταγε) τὸ πρόσσελθε πρόσσελθε·
ἀφ' οὗ καὶ καταγωγαὶ οἱ λιμένες: — MTAB 5

ἀτρέμας ἴθι: τῇ ἐπαναλήψει μεμίνηται τὴν ἡρεμαίαν προῖεμένη
φωνήν· ἅτε γὰρ οὐκ ἐξακουσμένη δεύτερον ταῖς αὐταῖς κέχρηται λέξεσι: —
MⁱTABⁱ

151 χρόνια: ἀντὶ τοῦ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου. τοῦτο δὲ ἀναφορὰν
ἔχει πρὸς τὸ πρόσσιθ' ἀτρέμας. ὁ δὲ νοῦς· χρονίως, ὃ ἐστὶ διὰ 10
χρόνου, ἐκοιμήθη: — MⁱTAB

154 τίνα τύχαν εἶπω: τὴν περὶ αὐτοῦ τύχην πότερον ἐπὶ τὸ
χεῖρον ἢ ἐπὶ τὸ ἄμεινον νένευκεν: — MTBⁱ

156 τί φῆς ὦ τάλας: οἰκτιρούμενος τὰς συμφορὰς ὁ χορὸς καὶ
συναχθόμενος γεγωνότερον ἀνέκραγε τὸ ὦ τάλας· διό φησιν ὁλεῖς, εἰ 15
βλέφαρα κινήσεις: — MTAB

ὦ τάλας: δεῖ νοεῖν στεναγμὸν τίνα γεγενῆσθαι μετὰ τὸ ὦ τάλας
ὕπὸ τοῦ χοροῦ, ἵνα εὐλογον ἢ τὸ παρὰ τῆς Ἡλέκτρας εἰρημένον [167]
σὺ γάρ νιν, ὦ τάλαινα, θωύξας' ἔβαλες ἐξ ὕπνου: — MTB

157 εἰ τοῦ ὕπνου ἀλλοτριώσεις καὶ μεταστήσεις: — Mⁱ 20

159 τὸ βαθύτατον τοῦ ὕπνου, ὃ ἐν τοῖς ἐξῆς [211] ὕπνου θέλ-
γητρόν φησιν: — MABⁱ

160 μέλεος αὐτὸς διὰ τὰς ἐκ θεῶν πράξεις. ἡρέμα δέ πως

- 1 cf. Eust. p. 36,4. 333,13 ante τὴν ins. ὑπώροφον οὖν B τὸ M
1. 2 διικνούμενον M 3 τὸ κάταγε om. A ἀναστάσει M 3. 4 τῆς
βοῆς om. A 4 τὸ κάταγε om. A πρόσσελθε (alterum) om. AB
5 καταγωγαὶ MTB 6 τῇ om. MⁱT τῇ ἐπαναλήψει] πρόσσελθε πρόσσελθε
ἀφ' οὗ κατάγομαι τῇ δὲ τῶν λέξεων ἐπαναλήψει A μέμνηται MⁱTA
7 ἐξακουσμένην MⁱA ταῖς αὐταῖς] τοιαύταις A λέξεσι om. MⁱT
in fine add. τὸ ἐξῆς καὶ πρόσσιθι ἀτρέμας A 9—11 scholio quod praecedit
adi. B add. δὲ post χρόνια 9 χρόνια γὰρ πεσὼν ὁδ' εὐνάζεται: χρόνια δὲ A
τοῦ ἀπὸ om. T ἀπὸ] διὰ A 10 τὸ—ἀτρέμας spatio relicto om. A
ὃ ἐστὶ] ὅτι A 13 ἢ om. M ἡμῖνον M νενευκέναι MT
15 ἀνεκέκραγε A 16 in fine add. τοῦ ὕπνου A 17—19 scholio quod
praecedit adi. B add. δὲ post δεῖ 18 παρὰ om. MT 21 ὃ καὶ A
ἐξῆς ὕπνου] ἐξῆς ὕπνου A 23 ἐκ] εἰς M

ἀρνεῖται τὴν πράξιν Ὀρέστου εἰς τὸν θεὸν ἀναφέρουσα τὴν ἀμαρτίαν: — MTABⁱ

162 ἀντὶ τοῦ ἀδίκως: — M^gA^g

ἀδικος ἀδικα: τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἀλλαχοῦ [Hipp. 701] εἰρημένον·
5 ἔπρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα'. ἐπεὶ γὰρ ἔδοξεν ἀτυχῶς
τῷ Ὀρέστη πεπτωκέναι τῆς μητρὸς ὁ φόνος, ἀδικος ὁ Λοξίας νενόμι-
σται. ἢ τὸ ἀδικα ἐδίκασεν ἐμφαίνει ὅτι δικαίως μὲν ἐμαντεύ-
σατο τὸν φόνον τῆς μητρὸς, ἀδικεῖ δὲ τῷ δράσαντι μὴ ἐπικουρῶν.
τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· ὁ ἀδικος Λοξίας ἀδικα τότε ἐδίκασεν, ὅτε ἐπὶ τρίποδι
10 Θέμιδος τὸν ἀπόφονον φόνον ἔλακεν ἐμῆς μητρὸς: — MTAB

ἔλακεν: καὶ Ἀριστοφάνης [Plut. 39]· ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων
τραγικῇ λέξει χρησάμενος. ὅτε τὸν ἀπόφονον (φόνον) τῆς ἐμῆς μη-
τρὸς ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος ἐδίκασεν ὁ Λοξίας: — MTB

ἄλλως: τὸ ἀπόφονον Ἀπόλλωνι, οὐκ Ὀρέστη ἐγκαλοῦσά φησιν.
15 ἔνιοι δὲ ἀπόφονον ἐδέξαντο τὸν ἄτοπον φόνον. τὴν δὲ ἀπὸ πρὸς
τὸ ἔλακεν, ἀπέλακεν, ἀντὶ τοῦ ἀπεφθέγγατο: — MTAB

ἀντὶ τῆς περὶ: — M^g

164 πρῶτον γὰρ εἶχεν ἡ Γῆ τὸν τρίποδα, εἶτα δεύτερον ἡ Θέμις,
εἶτα Ἀπόλλων παρὰ Θέμιδος λαβών: — MTBⁱ

20 165 † τὸ μὲν παλαιὸν βοσκὸς τις ἔβοσκε πρόβατα εἰς ὄρος καὶ
ἀναμεταξὺ τοῦ ὄρους ἐκείνου ἦν χάος, ὃ εὐρέθη πρῶτον ὑπὸ ἐνὸς τῶν
προβάτων. ἰδὼν δὲ τοῦτο ὁ βοσκὸς ὅτι παρὰ φύσιν λαλεῖ τὸ πρόβατον
καὶ παρακύψας καὶ αὐτὸς ἐκεῖσε ἤρξατο λαλεῖν στίχων πλοκάς καὶ ἕτερα
ἐξαίσια. ἰδόντες δὲ τοῦτόν τινες τῶν ἀνθρώπων στίχων πλοκάς λέγοντα

1 ὀρέστης A τὸν om. B in fine add. μετὰ στεναγμοῦ δὲ ταῦτα λέγει
ὥς φησιν ἡλέκτρα σὺ γὰρ νιν ὦ τάλας θωύξας ἔβαλες ἐξ ὕπνου A (cf. p. 113,
17—19) 4. 5 τοῦτ' — κεκτήμεθα om. A 4 τοῦτ'] του δε M
5 τύχας] φρένας MT φρένας] τύχας MT 5—7 ἐπεὶ — νενόμισται] ἀδικος ὁ
λοξίας ἔδοξεν ἀδικα δικάσας A 5 ἐπειδὴ B 7. 8 ἢ — ἐπικουρῶν] ἢ δικαίως
ἐψηφίσατο τὸν φόνον ἀδίκως δὲ οὐ βοήθει A 7 ἀδικα] ἄκα M 9 οὕτως
ὁ om. A post ἀδικα add. γὰρ A 10 φόνον om. MTB ἐμᾶς TB
ματρὸς B 14—16 scholio quod praecedat adi. B add. δὲ post ἀπόφονον
14 τὸ — φησὶν om. A τὸ] τὸν MT ἐγκαλοῦσι T 15 ἔνιοι — ἐδέξαντο]
τινὲς A τὴν δὲ] τινὲς δὲ τὴν A πρὸς] εἰ A 16 ἀπέλακεν om. A
18 initio add. ἀντὶ τοῦ οὐ δικαίως ἔδοξεν εἰρηκέναι (cf. 3), tum pergit πρῶτον δὲ
ἡ γῆ εἶχε Bⁱ Θέμις] θεὸς TBⁱ 20 τις] τε Vat. 21 ἀπὸ Vat. Par.
23 ante αὐτὸς om. καὶ Par.

ἡρώτων αὐτὸν πῶς ἄρα τοιαῦτα λαλεῖ. ὁ δὲ εἶπεν ὅτι εἰς τὸ ὄρος, ἐν ᾧ ἔβροσκον τὰ πρόβατα, ἐκεῖσε μεμάθηκα ἀπὸ χάους τινός. ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐγγύριοι ἔκτισαν ἐκεῖσε ναὸν τῷ Ἀπόλλωνι, ἐν ᾧ καὶ τρίποδα χαλκοῦν ἔστησαν διὰ τὸ χρᾶσθαι αὐτοῦ τῇ μαντεία στήσαντες ἄνωθεν τοῦ χαλκοῦ γυναικα παρθένον, ἵνα ἀνακρούῃ αὐτὸν καὶ ἐξ αὐτοῦ τοὺς 5 χρησμούς δέχωνται. Λοξίαν δὲ λέγουσι τὸν Ἀπόλλωνα διὰ τὸ ποιῆσθαι ἐξεστραμμένους τοὺς χρησμούς: — Vat. 1345 Paris. 2810

168 θωύξασ' ἔβαλες: ἀγρίως βοήσασα. τὸ γάρ ᾧ τάλας γεγωνότερον εἶπεν ὁ χορὸς: — MTAB

θωύξασα: θηριώδει βοῇ χρησαμένη. καὶ ἴσως εἴρηται παρὰ τοὺς 10 θῶας. τινὲς δὲ φασιν ὅτι φωνῇ ἐχρήσατο θηριώδει ὁ χορὸς γραφῆναι μὴ δυναμένη, ἰυγμῷ ἢ καὶ ἰυγμοῦ τραχυτέρᾳ, ὅπερ εἰώθασι ποιεῖν αἱ γυναῖκες ἐπὶ τοῖς ὑπερβάλλουσι κακοῖς. ἡ γὰρ μὴ δύναται γράφεσθαι, ταῦτα δι' ἐτέρων προσώπων δηλοῦται, οἷόν τι καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ οἰκέτου στενάξαντος ἕτερός φησιν· 'ἀκούεις, ὡς στένει': — MTB 15

γράφεται καὶ † ἐλάσασα: — M^s

ἀπὸ τοῦ σὺ γάρ νιν ἕως τοῦ θωύξασα τὸ κῶλον: — MⁱBⁱ

ἢ ἐξ πρόθεσις πρὸς τὸ ἔβαλες, ἐξέβαλες δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξήγειρας: — MⁱBⁱ

169 † εὔδειν μὲν οὖν ἔδοξα: ἐνόμισα αὐτὸν ἐν βάθει κοιμᾶσθαι: — A 20

ἀντὶ τοῦ δοκῶ. κατησυχάσουςα δὲ τὴν Ἠλέκτραν φησὶν ὅτι καθεύδειν αὐτὸν νομίζω. διὸ ἐπιφέρει τὸ ὑπνώσσει ὀριστικόν, ἐπεὶ πρῶην ἀμφίβολον εἰποῦσα οὐκ ἔπεισεν: — TAB

171 ὑποστρέψεις: — MⁱA^s 25

173 ὑπνώσσει: μὴ ταρασσου, φησὶν ὁ χορὸς, κοιμᾶται γάρ. τὰ γὰρ δύο σσ ἐνεστῶτος ποιοῦσι τὸ ῥῆμα: — MTBⁱ

4 χαλκὸν Par.

7 ἐξεστρεμμένους Vat. ἐξεστραμμένους Par.

8 τὸν M

9 in fine add. θηριώδει φωνῇ καὶ ἀσήμῳ χρησάμενος A (cf. 10sq.)

10—15 scholio quod praecedat adi. MTB add. δὲ post θωύξασα cf. et. m.

p. 461,3 Hesych.

11 θόας MTB

θηριώδει] θηριώδει T

12 ὕγμοῦ M

ἰυγμῷ τραχυτέρῳ T

13 δύνανται T

14 δηλοῦνται T

15 ἕτερος om. φησὶ

post ἀκούεις ins. MT

ὡς] ᾧ T

16 fortasse ἐγείρασα

18 ἢ—ἔβαλες om. Bⁱ

δὲ om. Bⁱ

22 initio add. τὸ ἔδοξα A

22. 23 κατησυχάσουςα—νομίζω

om. A

22 κατησυχάζουςα T

23 διὸ] ἐξ οὗ A

ἐπάγει A

ἐπεὶ

πρῶην] λέγειν ὡς T λέγει νῦν ὡς B

24 εἰποῦσα] εἶπε καὶ A

27 δύο

om. T

ἐνεστῶ ῥῆμα ποιοῦσι τὸ ὑπνώσσει B

ἐνεστῶτα M ἐνεστῶτα T

λέγεις εὖ: ἀληθῶς καὶ καλῶς λέγεις. ταῦτα δὲ φησι σκοπήσασα αὐτὸν κοιμώμενον: — MTBⁱ

† λέγεις εὖ: ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς λέγεις. ὥς καὶ αὐτὴ θεωρήσασα αὐτὸν κοιμώμενόν φησιν: — A

5 174 ἐπικαλεῖται τὴν Νύκτα πρὸς τὸ κοιμίσει τὸν Ὀρέστην: — MⁱTA

πότνια πότνια νύξ ὕπνοδότειρα: ὁ κατὰ φύσιν ὕπνος ἐξ ὑγρό-
τητος γίνεται· ὑγρὰ δὲ ἡ νύξ ἀφισταμένου τοῦ ἡλίου τοῦ ξηραίνοντος καὶ
θερμαίνοντος τὸν ἀέρα. ὁ τοίνυν Ὀρέστης ἐξηραμμένος ὑπὸ νόσου τε καὶ
ἀσιτίας, ὑγρανθεὶς τῷ νυκτερινῷ καταστήματι μᾶλλον κοιμηθήσεται ἄλλως
10 τε καὶ τῶν αἰσθήσεων ἡρεμουσῶν ἐν σκότῳ. ἔπεται ὕπνος ἡσυχία
αἰσθήσεων καὶ κινήσεων: — MTAB

176 Ἐρεβόθεν ἴθι: ἔδει ἐκ Χάους εἰπεῖν, ὥς Ἡσίοδος [Theog.
123]: ἐκ Χάος Ἐρεβός τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο: — MTAB

ἄλλως: τοῦτο τὸ μέλος ἐπὶ ταῖς λεγομέναις νήταις ἄδεται καὶ ἐστὶν
15 ὀξύτατον. ἀπίθανον οὖν τὴν Ἠλέκτραν ὀξείᾳ φωνῇ κεχρηῆσθαι, καὶ ταῦτα
ἐπιπλήσουσιν τῷ χορῷ. ἀλλὰ κέχρηται μὲν τῷ ὀξεῖ ἀναγκαίως, οἰκεῖον
γὰρ τῶν θρηγούντων, λεπτότατα δὲ ὥς ἐνὶ μάλιστα: — B

178 ταχεῖα: — Mⁱ

179 γράφεται καὶ ἐπὶ δόμον: — Mⁱ

20 183 καὶ τοῦτο κατὰ ἀναφώνησιν λέγει ἡ Ἠλέκτρα: — Mⁱ

σῖγα σῖγα φυλασσομένα: οὐ σιωπήσεις, φησὶν, ἀπὸ τοῦ στό-
ματος φυλασσομένη τὸ ἀνακελαδεῖν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς κοίτης ὕπνου
χάριν ἡσυχον αὐτῷ παρέξεις. ἡ τὸν κέλαδον ἀποθεν τοῦ λέχους
ποιουμένη. οἶον· οὐ σιγήσεις καὶ μετὰ ἡσυχίας αὐτὸν ἐάσεις κοιμη-
25 θῆναι: — MTAB

185 τὴν ἀπὸ τοῦ λέχους χαράν: — Mⁱ

187 εἰπέ: — M^g

2 αὐτὸν κ.] ἀπὸ τοῦ κοιμωμένου MTBⁱ

quod praecedit adi. A add. γὰρ post ὁ

7. 8 καὶ θερμαίνοντος om. M

γινόμενον ὕπνον A

10 σκότει TA

10 ἡσυχίαν M ἡσυχίαν T

ἔδει ἐκ] εἰς MT

ἐγένετο B om. M

19 δόμων Mⁱ γρ. γόνον habere dicitur A^g

λέχους MT

24 ἐαυτὸν M

5 κοιμηθῆναι M

7 post δὲ ins. οὔσα A

8 post ἀέρα add. ἐπάγει τὸν ἐξ ὑγρότητος

ἐξηραμμένος A

9. 10 ἄλλως τε om. M

10. 11 ἡσυχία — κινήσεων om. A

12. 13 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post

ἔδει ἐκ] εἰς M χάους A μέλαιναί T

14 λεγομένοι B

15 ὀξεία B

22 τοῦ ὕπνου A

23 αὐτὸν M

26 τὴν] τινά Mⁱ

θρόει: λέγε ποῖον τέλος αὐτὸν ἐκδέχεται, πότερον δύναται ῥαῖσαι, ἢ οὐ: — MⁱTB

εἰπέ ποῖον ἔσται τὸ πέρας, ποῖον τέλος αὐτὸν μένει, ἄρα γε ῥαῖσει τῆς νόσου ἢ οὐ: — MⁱTB

190 εἰ μὴ γὰρ ἐσθίει, τεθνήξεται: — M^sA^s

5

191 ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς: ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσεν ἡμᾶς ὁ Ἀπόλλων πατροφόνου μητρὸς αἷμα δοῦς, οἷον ἐνδοῦς ἡμῖν καὶ κελεύσας τὸν τῆς μητρὸς φόνον ἐργάσασθαι. τὸ δὲ ἐξῆς· μέλεον ἀποδοῦς αἷμα φόνον πατροκτόνου μητρὸς: — MTAB

Ἄλλως: ἡ ἐξ πρὸς τὸ πατροφόνου. τουτέστι· δοῦς ἡμῖν τὸ 10 αἷμα καὶ τὸν φόνον τῆς πατροφόνου μητρὸς. οἷον· ἐγχειρίσας ἡμῖν καὶ κελεύσας ἀπὸ τοῦ φόνου καὶ τοῦ αἵματος τῆς μητρὸς τιμωρῆσαι τῷ πατρί. δύναται δὲ καὶ ἀποδοῦς: — MTAB

194 ὠφείλετο μὲν γὰρ αὐτὴ ἀναιρεθῆναι, οὐ μέντοι ὑπὸ τοῦ παιδός: — MTAB

15

δίχαια μὲν, καλῶς δ' οὐ: ἀντὶ τοῦ δίχαιον μὲν αὐτὴν ἀναιρεθῆναι ἀνελοῦσαν τὸν ἄνδρα, οὐ μέντοι εὐκλεές οὐδὲ πρέπον ἦν ὑπὸ τοῦ παιδὸς αὐτὴν εὐθύναι δοῦναι τοῦ φόνου. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι καὶ ταῦτα τῆς Ἥλέκτρας: — MTAB

195 ἔκανες ἔθανες: ἐφόνευσας. ὄθεν τὸ κανοῦν λέγεται, εἰς δ' 20 φέρεται ἡ ἱερουργικὴ μάχαιρα: — MTAB

ἄλλως: φονεύσασα ἀνηρέθης, τουτέστιν· ὁ κατὰ σοῦ πραχθεὶς φόνος ἄμυνα ἐγένετο καὶ οὐκ ἀδικία· σὺ γὰρ πρώτη ἐφόνευσας τὸν πατέρα: — MTAB

196 ἀπὸ δ' ὤλεσας: ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ, ἔν' ἡ ὁ νοῦς ἐπεξή- 25 γησις <τοῦ> ἔκανες ἔθανες· ἀπώλεσας γὰρ τὸν πατέρα ζῶσα καὶ θανούσα τὰ τέκνα διὰ τοῦ αἵματος: — MTAB

1 εἰσδέχεται Mⁱ πότερον] ἄρα B 3 πέρας] τέλος B τέλος] τὸ πέρας B
 ἐαυτὸν Mⁱ ἐαυτὸν T 3. 4 ἄρα—οὐ om. B 7 αἷμα M 8 φόνον αἷμα A
 (φόνον ex φόνου corr.) 10 ἡ—πατροφόνου om. A 12 καὶ τῷ A 13 δὲ]
 γάρ A 14. 15 scholio quod praecedat adi. MTAB 14 γάρ] καὶ A
 αὐτὴν MB ἀπὸ MTA παρα B 16 ἀντὶ τοῦ om. A μὲν οὖν A
 16. 17 ἀναιρεθῆναι αὐτὴν A 18. 19 ἐν—Ἥλέκτρας] om. AB 19 ταῦτα]
 τὰ M τὸν T 20. 21 cf. schol. Arist. Pac. 948 Hesych. s. v. κανεῖν Orion.
 p. 83,25 et. m. p. 489,9 Gud. p. 297,45 20 ἐφόνευσας om. A τὸ]
 τοῦ M καὶ A 22 ἐφόνευσας καὶ A προσταγείς M προσταχθεὶς T
 24 in fine add καὶ ἀνηρέθης MTB 25. 26 ἐξήγησις A 26 ἔκανες ἔθανες]
 ἔθανεσπω MT ἔκανες A ἔθανες B γάρ om. A 27 τὰ om. MA τοῦ σοῦ A

199 † δεικτικῶς φησιν ἑαυτὴν καὶ Ὀρέστην: — Bⁱ

ἀντὶ τοῦ· διὰ τὸν σὸν φόνον καὶ ἡμεῖς ἀπολώλαμεν: — ABⁱ

200 † ἰσονέκυες: ἐπειδὴ εἶπεν ἰσονέκυες, κατασκευάζει πῶς εἰσιν ἰσονέκυες, λέγουσα πρὸς τὸν Ὀρέστην· σὺ γάρ, Ὀρέστα, ἐν νεκροῖς
5 τό τε πλεῖον μέρος τῆς ἐμῆς ζωῆς οἴχεται ἐν δάκρυσι συνεχέσι καὶ στεναγμοῖς. τὸ δὲ ἄγαμος ἐπὶ δ' ἄτεκνος οὕτως συντακτέον· τὸ ἐπὶ εἰς τὸ ἔλκω καταβιβαστέον, ἵν' ἡ οὕτως· ἐπιέλκω δὲ, ἦτοι ἐφέλκω, εἰς τὸν αἰὲν χρόνον ἢ μέλεος τὸν βίοτον καὶ τὴν ζωὴν μου ἄτεκνος ἄγαμος, ἄτε, ἀντὶ τοῦ καθά, ἄγαμος: — A

10 206 ἐπὶ δ' ἄτεκνος ἄτε βίοτον: περισσὸν τὸ ἄτεκνος. ἀναστρεπτέον οὖν τὴν σύνταξιν· ἄτεκνος, ἐπειδὴ ἄγαμος· δυνατόν γάρ τὴν γήμασαν εἶναι ἄτεκνον: — MTAB

210 οὐ γάρ μ' ἀρέσκει: Ἀττικὸν τὸ σχῆμα· Ἀριστοφάνης [Ran. 103]· 'σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει': — A

15 τῷ πάνυ ἐκλελυμένῳ, τῷ σώματι: — MⁱBⁱ

211 † νῦν οὐ τραγωδεῖ, ἀλλ' ἐν τῇ μανίᾳ: — Bⁱ

ὕπνου θέλγητρον: τὸ βαθύτατον τοῦ ὕπνου, τὸ μάλιστα θέλγειν δυνάμενον τοὺς ἀσθενοῦντας· ὁ γὰρ ἐλαφρὸς φαντασίαις ἀναμέμιχται: — MTAB

20 † ἄλλως: θέλγητρον: τὸ θέλγον, ἡδῶνον, τὸ προσφιλέστατον καὶ βαθύτατον καὶ κάλλιστον τοῦ ὕπνου: — A

φυσικῶς τὸν ὕπνον οἶδεν ἐπίκουρον τῶν κακῶν: — MⁱB

† ἐπίκουρον νόσου: φυσικῶς αὐτὸ εἶπεν· παραμύθιον γάρ τῶν κακῶν οἶδε τὸν ὕπνον: — A

25 213 ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν: πότνιαν εἶπεν αὐτήν, ἐπεὶ πάντας τιμῶμεν τοὺς παραμυθουμένους. τὸ δὲ ὥς εἰ σοφὴ ἀντὶ τοῦ· λίαν σοφῶς ἐπενοήθης ὑπὸ τῆς φύσεως. τὸ δὲ τῶν κακῶν οἰκείως προσέθηκεν, ἐπειδὴ καλὴ τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ λήθη: — MTAB

2 scholio quod praecedit adi. Bⁱ add. ἰσονέκυες δὲ καὶ om. Bⁱ

10 lemma dedi ex M, ἐπὶ δ' ἄτεκνος AB τὸ ἄ. περισσόν B 11 ante

ἀναστρεπτέον ins. εἰ γάρ ἄγαμος καὶ ἄτεκνος ἡ A ἢ γάρ ἄγαμος καὶ ἄτεκνος B

οὖν om. A δύνανται MT ἐνεδέχετο A 12 γαμήσασαν A μὴ γήμασαν B

εἶναι om. A in fine add. διὸ προσέθηκεν ἄγαμος A 17. 18 cf. schol.

p. 113, 21. 22 18 ἐλαφρὸς ὕπνος A 22 scholio 17—19 adi. B add. δὲ post

φυσικῶς οἶπνον M 25—28 scholio 22 adi. B add. δὲ post πότνιαν et

τὴν λήθη τῶν κακῶν post εἶπε et om. αὐτήν 25 αὐτήν εἶπεν A

25. 26 ἐπειδὴ πάντες A 27 ὑπενοήθης Mⁱ 28 καλὴ] καλόν τι χρῆμα AB

ἐστὶν om. A in fine add. ἢ ἐπειδὴ καλὴ τῶν κακῶν ἡ λήθη A

216 ἀπολειφθεὶς φρενῶν: τῶν πρὶν φρενῶν ἀπολειφθεὶς ἐν τῇ
μανίᾳ. οὐχὶ νῦν ἀπολειφθεὶς τῶν φρενῶν ἀμνημονῶ, ἀλλ' ἐν τῇ
νόσῳ. τὸ γὰρ ὄργανον, δι' οὗ ἀναφέρομεν τὰ πραττόμενα, συννοσεῖ τῷ
σώματι. ἀμνημονῶ τί πέπρακταί μοι ἐν τῇ νόσῳ. τῶν προ-
τέρων φρενῶν ἀπολειφθεὶς καὶ μανεῖς: — MTAB 5

† ἄλλως: τί πέπονθα ἀπολειφθεὶς τῶν πρὸ τῆς μανίας φρε-
νῶν: — A

† ἄλλως: ἀμνημονῶ γὰρ τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν:
τῶν πρὶν: ἕως τούτου ὀφείλει(ς) στίζειν, εἶτα ἀπολειφθεὶς φρενῶν.
δεῖ δὲ νοεῖν· οὐχὶ νῦν ἀπολειφθεὶς τῶν φρενῶν, ἀλλὰ τότε· νῦν γὰρ 10
φρονίμως διαλέγεται: — A

218 βούλει θίγω σου: φιλαδέλφου κόρης ἦθος καὶ λόγους ἐμιμή-
σατο: — MTBⁱ

219 λαβοῦ λαβοῦ δῆτ': σφόδρα δεομένου ἢ φωνή· διὸ τῇ ἐπανα-
λήψει κέχρηται: — MTABⁱ 15

† καὶ αὐχμῶδη κόμην ἄφελε προσώπου: — A

220 στόματος ἀφρώδη: τὸν πεπηγότα ρύπον ὑπὸ τοῦ ἀφροῦ: —
MTABⁱ

πέλανον: κυρίως πέλανος. τὸ λεπτὸν πέμμα, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς

1. 2 ἐν — ἀπολειφθεὶς om. M 2 νῦν] νοῦν B νῦν ἀμνημονῶ AB
ἀλλ'] ἢ ἀμνημονῶ ᾧ πέπρακταί μοι A 3 σὺ νοσεῖ M 4 ἀμνημονῶ — νόσῳ
om. A τῶν φρενῶν πρότερον MT πρότερον A 14 τοῦ σφόδρα A
φωνή ἐστι A διὸ καὶ ABⁱ 17 scholio 14. 15 adi. Bⁱ add. initio
πέλανον δὲ 19 — p. 120,5 cf. schol. Rhess. 430 ὡς πέμμα ξηρανθὲν τὸ αἷμα
τοῦ φόνου. ἀκύρως δὲ κέχρηται τῷ πέλανος, ἄμεινον δὲ ἐτέρωθι εἶπεν ἀφρώδη πέ-
λανον διὰ τὴν λευκότητα. οὕτως γὰρ * ἔλεγον πελάνους τὰ πόπανα ἀπὸ τοῦ πεπλα-
τύνθαι. ἢ ἀπὸ τῆς παιπάλης· ἀπὸ γὰρ τοῦ λεπτοτάτου κατασκευάζονται * καὶ
Ὅμηρος τὸ λευκᾶναι παλῦναί φησιν· 'ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας'. et. m.
p. 659,15 πέλανοι: πέμματά εἰσὶ τινὰ λεπτά (ποιὰ codd.). Ἀττικοὶ δὲ πέλανον
λέγουσι πᾶν τὸ πεπηγός, ὡς Εὐριπίδης περὶ τοῦ ἀφροῦ τοῦ πεπηγότος περὶ τοὺς
ὀδόντας οὕτως ἔθηκε τὴν λέξιν ἀφρώδη πέλανον εἰπὼν ... πέλανοι λέγονται
τὰ πόπανα ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι. ἢ ἀπὸ τῆς παιπάλης· ἀπὸ γὰρ τοῦ λεπτοτάτου
κατασκευάζονται. * καὶ Ὅμηρος τὸ λευκᾶναι παλῦναί φησι· λευκὸν δὲ τὸ πέμμα.
ἢ ἀπὸ τοῦ πελάζειν καὶ ἱκετεύειν τοὺς θεοὺς διὰ τούτων. Harpocr. (= Phot. Suid.)
πέλανος ... Δίδυμος δὲ κυρίως φησὶ τὸ ἐκ τῆς παιπάλης πέμμα, ἐξ ἧς ποιοῦνται
πέμματα. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι. ἢ ὅτι λευκά ἐστίν· Ὅμηρος· 'ὅτε πέρ τε
χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας'. ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὃ ἐστὶ λευκόν. Εὐριπίδης μέντοι
ἐν τῷ Ὀρέστη ἰδίως φησὶν ἐκ δ' ὁμορξὸν ἀθλίου στόματος ἀφρώδη πέ-

θυσίας, παρὰ τὸ πεπλατύνθαι. οἱ δὲ φασὶ καὶ πᾶν ἐξ ὕγροῦ πεπηγός. ἔνιοι παρὰ τὴν παιπάλην· ἐκ γὰρ ταύτης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γίνεται. ἢ παρὰ τὸ παλῦναι, ὃ ἐστὶ λευκᾶναι· Ὅμηρος [K 7]· 'ἐπάλυνεν ἀρούρας'. λευκὸν γὰρ τὸ πέμμα. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πελάζειν καὶ ἱκετεύειν τοὺς
5 θεοὺς δι' αὐτῶν: — MTAB

† καλῶς εἶπεν ἀφρώδη πέλανον ἐπὶ τοῦ στόματος, ἐπὶ δὲ τῶν ὀμμάτων οὐ δεῖ προσλαμβάνειν τὸ ἀφρώδη πέλανον, ἀλλὰ μόνον πέλανον. ἐπὶ γὰρ τῶν ὀμμάτων ῥύπος μὲν γίνεται, ἀφρώδες δὲ οὐ: — A

221 ἰδοὺ τὸ δοῦλευμ' ἡδύ: τὴν ἀπὸ τοῦ γένους ἀνάγκην προ-
10 βάλλεται πρὸς τὸ μὴ δυσωπῆσαι τῇ θεραπείᾳ τὸν ἀδελφόν: — MTAB

223 ὑπόβαλε <πλευροῖς> πλευρά: ἀστείως ταῦτα πεποιήται τοῖς λόγοις καὶ τοῖς ἡθεσι καὶ τῇ κατὰ τὴν σκηνὴν διαθέσει: — MTABⁱ

224 λεπτά γὰρ λεύσσω κόραις: τουτέστιν· ἀποδιάστησον τὴν ἔμπροσθεν οὖσαν τῶν ὀφθαλμῶν μου κόμην. ἀσθενῇ γὰρ λεύσσω ταῖς
15 κόραις διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι μοι τὰς τρίχας: — MTAB

γράφεται λεύσσω νόσφ, ἔν' ἡ· ἡ νόσος με ποιεῖ λεπτὸν λεύσσειν: — MTAB

225 ἀρχμηρὸν ῥυπαρόν: — M^sB

πῖνος ὁ ῥύπος· 'πίνω δὲ οἱ ἀβαλέος χρώς ἐσκήλκει' [Apoll. Rh. II
20 200]: — MⁱTB

ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κᾶρα· κατὰ ἀναστροφὴν εἶπεν· οὐ γὰρ ἐστὶ τῶν βοστρύχων τὸ κᾶρα, ἀλλὰ τοῦ κᾶρατος οἱ βόστρυχοι. ἢ ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐπιλείπεται τῇ κεφαλῇ ἢ μόνον οἱ βόστρυχοι,

λανον, ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ. cf. Hesych. Phot. Suid. scholl. Hipp. 147 Ale. 851 Timae. p. 211 p. 119,19 πέλανον MT πέλανον

κυρίως B ψ] δ MA 1 οἱ] ὁ MTB φησὶ MTB 2 ἔνιοι δὲ

MA τὴν πετάλην M τὸ πεπάλην TA εἰς M ταύτην M

3 πλῦναι T πλατύναι B καὶ Ὀμηρος TA 4 πέλημα M παρὰ τὸ A

9 τὴν] τὸν M ἀπὸ om. A 10 μὴ om. B 12 τὴν] τοῦ M

in fine add. ἔν' ἡ ἡ νόσος ποιεῖ μελὰ λεύσσειν A 13 τουτέστιν] ἀντὶ τοῦ A

διάστησον M 14 κόμην M 16 γράφεται—ἡ] οἷον A scholio quod

praecedat adiungens ante λεύσσω ins. καὶ λεπτά γὰρ B λεπτά A

18 ἀντὶ τοῦ ἀρχμηρὸν καὶ ῥυπῶδες B 19. 20 scholio quod praecedat adi. B

add. γὰρ post πῖνος 19 πῖνος δὲ λέγεται T 21—p. 121,2 scholio quod

praecedat adi. B add. δὲ post ἀναστροφὴν 22 ἀλλ' οἱ βόστρυχοι MT ἀλλ'

οἱ β. τῆς κεφαλῆς B κᾶρατος Vat. 1345 κᾶρα A

ἔν' ἣ οὕτως· ὦ τῶν βοστρύχων ἄθλιον χάρα. παρακαθίσασα δὲ ἔξωθεν καὶ εἰς πλευρὸν δεξαμένη τὸν Ὀρέστην ταῦτα λέγει: — MTAB

227 ὅταν μ' ἀνῆ νόσος: περὶ γὰρ τὸν καιρὸν τῆς μανίας εὐτονοῦσιν οἱ μαινόμενοι ἐντεινομένων τῶν νεύρων καὶ πνεύματος πληρουμένων· χαλωμένης δὲ τῆς μανίας καὶ τοῦ πνεύματος ἐπιλείποντος παρίεν- 5
ται: — MTAB

ἀνῆ: ἐν ἀνέσει διαγενόμενος Ὀρέστης λέλυται: — MTAB

† τὸ ἀνῆ ἀντὶ τοῦ ἀφήσει καταλείψει. τουτέστιν· <ἐάν> ἐν ἀνέσει γένωμαι: — A

ἣ ἢ διὰ τῆς μανίας νόσος, ἣ ἐπιθετικῶς· μανίας νόσος: — MTBⁱ 10

228 ἀδύνατος, μὴ δυνάμενος κεχρῆσθαι τοῖς ἄρθροις: — MⁱA^sBⁱ

231 ἀναχύκλει δέμας: ἀνακίνει ἀνόρθου ἐξέχειρε· συμβαίνει γὰρ τὸν κείμενον κυκλοτερῇ τὴν ἀνάστασιν ποιῆσθαι: — MTA^sB

οἱ γὰρ νοσοῦντες οὐκ ἀρέσκονται τοῖς παροῦσιν, αἰεὶ δὲ πρὸς τὸ μέλλον ὁρῶσιν: — MTAB 15

233 † ἣ καὶ ἐπὶ γῆς ἐφίεσαι τοὺς πόδας κινῆσαι, ὅ ἐστι περιπατῆσαι· τὸ γὰρ τῇ γῇ ἀρμόσαι χρόνιον ἔχνος πάντων γλυκύτατον. ἣ γὰρ μεταβολή, ὅ ἐστιν ἣ ἐκ τόπου εἰς τόπον ἄμειψις, μεγίστην τὴν ὠφέλειαν παρέχει. τὸ δὲ χρόνιον ἔχνος σημαίνει * * οἱ δὲ τὸ κατα-
κεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῆς νόσου· αὕτη γὰρ κώλυμα αὐτῷ τοῦ μὴ περιπα- 20
τεῖν: — T

234 μεταβολὴ πάντων γλυκύ: προσυπακουστέον τὸ κακῶν. κεκωμώδηται δὲ ὁ στίχος. τὸ γὰρ ἐξ ὑγείας εἰς νόσον μεταβάλλειν οὐκ ἐστὶν ἡδύ. φησὶ γοῦν ὁ κωμικός [frg. anon. 327].

1 οὕτως] ὅτι MT om. AB ὦ om. A 2 καὶ—λέγει] εἰς πλευρὰν καὶ ἀψαμένη τῶν τριχῶν ταῦτα φησι πρὸς τὸν Ὀρέστην A 3 γὰρ τὸν om. A
4 ἐκτεινομένων MA 4. 5 πληρουμένων ὑπὸ πνεύματος A 5 χαλω-
μένης MT 7 scholio quod praecedat adi. MTAB pro ἀνῆ scripto ἐν ἡ MB
ἐν ἡ T, add. δὲ post ἀνέσει A γεγεννημένος A 8. 9 pauca detrita in A
8 καταλη· ει A 10 ἣ ἢ] ἔνῃ M μανίας νόσος] ἡ μανίας νόσου MT
11 scholio quod praecedat adi. Bⁱ add. initio ἀναρθρος δὲ ἀδύναμος MⁱBⁱ
ante τοῖς add. τὰ μέλη Mⁱ 13 κυκλωτερῇ B 14 οἱ] οὐ M
15 ὁρῶ B 17 γλυκύτερον T 18 ὅ] ἡ T 19 σημαίνειν T
22 τῶν MT κακόν A 23 δὲ om. M μεταβαλεῖν TB 24 φήσιν B
γοῦν] γὰρ AB 24—p. 122,7 ὁ κωμικός—γλυκύ] ὡς ἐκ μὲν κόπου γλυκύ-
τατον ἢ ἀνάπαυσις καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἐκ δὲ πλουσίου πτωχὸν γενέσθαι μεταβολὴ
μὲν ἡδύ ὅ· οὐ ὥστε οὐχὶ πάντων ἢ μεταβολὴ γλυκύ B

ὁ πρῶτος εἰπὼν 'μεταβολὴ πάντων γλυκύ'
οὐχ ὑγίαινε, δέσποτ'· ἐκ μὲν γὰρ κόπου
γλυκεῖ' ἀνάπαυσις, ἐξ ἀλυσίας δ' ὕδωρ
καὶ τὰ τοιαῦτα·

5

ἦν δ' ἐκ πλουσίου

πτωχὸν γενέσθαι, μεταβολὴ μὲν, ἡδὺ δ' οὐ.

ὥστ' οὐχὶ πάντων ἐστὶ μεταβολὴ γλυκύ: — MTAB

235 δόξαν γὰρ τόδ' ὑγείας ἔχει: τὸ ἀναστῆναι. ὁπότεν
γὰρ εὐθυμῇ ψυχῇ τῇ τῆς ἐλπίδος ὑπολήψει, συνδιασφύζεται τὸ σῶμα.
10 καὶ Σιμωνίδης [frg. 76]· 'τὸ δοκεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν βιάται': — MTAB

236 ἀντὶ τοῦ ἰσχυρόν: — M^sA^s

239 πάντως καινότερόν τι ἀπαγγελεῖς: — MⁱA^s

χάριν φέρεις: οἱ ἐν περιστάσει ὄντες αἰεὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μέλ-
λοντος λέγεσθαι δεδοίκασιν: — MM^sTA

15

240 ἡ παρά καὶ τὸ ἐμοῦ προσληπτέον: — Mⁱ

241 σοῦ κασίγνητος πατρός: διὰ τοῦ σοῦ κασίγνητος πατρός
φυγαγωγεῖ τὸν ἀδελφὸν ὑπομιμνήσκουσα τοῦ πατρὸς καὶ ἐλπίδας ἀγαθὰς
ὑποτίθεται διὰ τοῦ θεοῦ. περιπαθέστερον δὲ ποιεῖ τὸ δράμα καὶ πόρ-
ρωθεν διαβάλλουσα τὸν Μενέλαιον, καθὼς ἐμπισθεῖς βοηθήσειν οὐκ ἐβόη-
20 θησεν: — MTAB

245 ἥκει· τὸ πιστόν: τὸ ἐξῆς οὕτως· τοῦτο πιστὸν δέχου τῶν
ἐμῶν λόγων: — A

1 πρῶτον A	γλυκύ] ἡδὺ A	2 ὑγίαινε δέσποτα MT	ὑγίαινε δὲ ποσῶς A
corr. Porson	εἰς M	3 γλυκεῖα A	γλυκύτατ' M γλυκύτατος T
ἀνάπαισις M	ἐξαλούσας T	δὲ MTA	4. 5 καὶ τὰλλα δὴ τοιαῦτ'
ἐάν δ' Porson καὶ τὰλλα δὴ τὰ τοιαῦτ'	ἐάν δ' Meineke καὶ τὰλλα τὰ γε τοιαῦτα· τὸ	δέ σ' Hermann Phil. 2, 134 καὶ τὰλλα τὰ τοιαῦτ'	ἦν δέη δ' Nauck Phil. 5, 527.
6, 425	5 δὲ MTA	εἰς M καὶ ἐκ T	6 πτωχὸς γένηται Vat. 1345
coniecetis πτωχὸς γένη σό, cum tamen non constat quae praecesserint, in mu-	tatione periculum esse censeo	μεταβολὴ A	δὲ A
MT	ἐστὶ] ἡ A	9 ἐνθυμηθῇ M	ἐνθύμη T
ὑπολείπει M	10 σιμωνίδης φησὶν A	τὴν ἀλήθειαν A	τὰ μάλα θεῖα
MTB	11 in fine add. μὲν M ^s	12 ἀπαγγελεῖς M ⁱ	ἀγγε A ^s
13 οἱ om. A	13. 14 μέλλοντος om. T	14 λέγεσθαι om. M ^s	
16 τοῦ — πατρός] τούτου B	κασιγνήτου A	17 φυγαγωγεῖται A	
τῷ πατρὶ M	18 προσπαθέστερον MTB	ποιεῖται A	καὶ τὸ B
19 διαβάλλουσιν M	διαβάλλουσι T	διαβάλλεσθαι B	καθὼ ἐ.] ἡ ἐμπισθεῖς A
βοηθήσαι MTB			

τὸ πιστὸν τόδε λόγων: ἀντὶ τοῦ πίστευε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
πίστιν δέχου ταύτην βεβαίαν καὶ ἀσφαλῆ μαρτυρίαν, τὸ καὶ τὴν Ἑλένην
αὐτῷ συνεπιδημῆσαι· ὅπου γὰρ Ἑλένη, πάντως που καὶ Μενέλαος: —
MTAB

247 ὥς τοῦ τὴν Ἑλένην ἀχθῆναι ἐπιμολύναντος τὴν εὐπραξίαν 5
Μενελάου: — MTA

249 μέγα γὰρ αὐτὴν κακὸν τῇ Ἑλλάδι ἔτεκεν: — Mⁱ

ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως: Στῆσίχορός φησιν ὡς θύων τοῖς
θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο· διὸ ὀργισθεῖσαν τὴν θεὸν διγά-
μους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνορους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ποιῆσαι. 10
ἔχει δὲ ἡ χρῆσις οὕτως [frg. 26]· 'οὐνεκά ποτε Τυνδάρεως ῥέζων πᾶσι
θεοῖς μόνῃς λάθεται ἡπιόδωρου Κύπριδος, κείνα δὲ Τυνδάρειο κούραις
χολωσαμένη διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησι καὶ λιπεσάνορας'. καὶ
Ἡσίοδος δέ [frg. 117].

τῇσιν δὲ φιλομειδῆς Ἀφροδίτη 15
ἡγάσθη προσιδούσα, κακὴν δὲ σφ' ἔμβαλε φήμην.
Τιμάνδρην μὲν ἔπειτ' ἔχεμον προλιποῦς' ἐβεβήκει,
ἔχετο δ' ἐς Φυλῆα φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν.
ὥς δὲ Κλυταιμνήστρην (προ)λιποῦς' Ἀγαμέμνονα δῖον
Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, καὶ εἴλετο χεῖρον' ἀκοίτην. 20
ὥς δ' Ἑλένη ἥσχυνε λέχος ξανθοῦ Μενελάου: — MTAB

- 1—3 scholio quod praecedit adi. A initio add. οἱ δὲ οὕτως τὸ πιστὸν τῶν ἐμῶν
λόγων δέχου τοῦτο 1 τοὺς ἐμοὺς λόγους M 2 πίστην T μαρτυ-
ρίαν ἀσφαλῆ A τῷ AB 5. 6 scholio quod praecedit adi. MT
5 ὥς τοῦ] ὥς τε A 8—21 cf. Paus. III 15,11 Eust. p. 305,17 8 θύων]
θεοῦ M 9 ἐλάθετο MTA ὀργισθεῖσα MB ἡ θεὸς B 10 τε om. A
τὰς θυγατέρας αὐτοῦ A ἐποίησεν MTAB 11 οὕτως om. M ἅπασι AB
οὐνεκά Τυνδάρεος ῥ. ποτὲ πᾶσι siue ποθ' ἅπασι Bergk 12 μόνῃς A μιᾷς
MTB μούνας Bergk λάθεται B λήθεται A ἐπελάθετο MT κούραις B
κούρου M κούρας T κόραις A 13 τε om. A λιπεσάνορας A λιπε-
σιόρας M λιπεσάνορας TB 14 δέ om. AB 15 τῇσι MTAB
φιλομειδῆς MAB φιλομειδῆς T 16 προιδούσα MA scripserim κακῇ—
φήμην δέ σφ'] δέ φ' A δέ φ' T ἔμβαλε M ἔβαλε T ἔβαλλε A
17 Τιμάνδρην μὲν om. B spatio relicto τίς ἀνδρὶ μένει MT πεισάνδρην μὲν A corr.
Geel εἴτ' ἔχετον MT ἐπεὶ τ' ἔχετον A τ' ἔχετον B 18 εἰς MTB
φιλία M φιλῆα A θεοῖσιν om. A 19 κλυταιμνήστρα MTAB
λιποῦς' MTAB corr. Cobet 20 ἀκοίτην B 21 ὥδ' M

ἀντὶ τοῦ πολυθρόλῃτον. περισσὸν δὲ τὸ ἄρθρον: — M^s

251 αὐτεξούσιος γὰρ ἡ ἀρετή. καὶ Ὅμηρος [Z 444]. 'ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλός': — MⁱA

253 ὄμμα σόν: φυσικῶς· καθόλου γὰρ τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν
5 εἰκόνες οἱ ὀφθαλμοί. αἰφνίδιοι δὲ τῶν λυσσωδῶν νοσημάτων αἱ μεταβολαὶ γίνονται: — MTAB

254 ταχὺς δὲ μετέθου: ταχέως εἰς μανίαν μετεβλήθης ἄρτι
σώας ἔχων τὰς φρένας: — MTAB

ὁ νοῦς· μετεποιήθης καὶ μετεβλήθης εἰς λύσσαν, ἐν δὲ τῷ πρὸ
10 τούτου * * * μεταθεῖς, ἀντὶ τοῦ μετατρέχεις: — MT

255 ὦ μῆτερ: δοκεῖ τὸ εἶδωλον τῆς μητρὸς παριστάμενον ὄραν
καὶ ἐπισεῖν κατ' αὐτοῦ τὰς Ἐρινύας: — A

ὦ μῆτερ, τὰς αἵματοποιούς καὶ δρακοντώδεις κόρας ἐπ' ἐμοὶ μὴ
ἐπίσειε, ἥγουν μὴ μετακίνηι: — M^s

15 256 τὰς αἵματωπούς: τὰ συμβαίνοντα τοῖς πάσχουσί τι τοῖς
προεστῶσι τοῦ πάθους θεοῖς ἀνατιθέασιν οἱ ποιηταί· οἷόν τι καὶ Ὅμηρος
φησι περὶ τῶν Λιτῶν [I 499]. 'χολαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ'
ὀφθαλμῶ· ἐκ τῶν ἀποβαινόντων παθῶν εἰδωλοποιήσας. καὶ τὸν Πλοῦ-
τον τυφλὸν λέγουσιν, ὅτι ἀκρίτως ποιεῖ πλουσίους, καὶ τὸν Καιρὸν ὀπι-
20 σθοφάλακρον, ὅτι τοῦ παρφηγμένου ἀδύνατον ἀντιλαμβάνεσθαι· καὶ κω-
φὸν δὲ αὐτὸν ὁ Δημοσθένης [frag. 12] φησὶν, ὅτι μετακαλούμενος οὐχ
ὕπακούει. καὶ νῦν αἵματωπούς εἶπε τὰς Ἐρινύας ὁ Εὐριπίδης ἐκ τοῦ
τοῦς μαινομένους ὕφαιμον βλέπειν καὶ ταραχῶδες, ὡς Φοῖβος ὁ τοῦ
φοιβᾶν τοῦς μάντις, ὅς ἐστι μαίνεσθαι, αἷτιος καὶ 'πολύμοχθος Ἄρης'
25 [Phoen. 784]: — MTAB

257 τὰς Ἐρινύας ἐνθουσιαστικῶς φαντάζεται ὄραν: — MⁱAB

2 αὐτεξούσιον Mⁱ γὰρ om. Mⁱ 3 ἐσθλοῦ Mⁱ 4 φυσικῶς om. A
5 αἱ. δὲ] καὶ αἰφνίδιοι A 7 initio add. ἀντὶ τοῦ B 7. 8 ἀρτίως ἔχων σώας A

10 suppleas e. g. ἐσωφρόνεις. γράφεται καὶ μεταθεῖς ἀντὶ T μετὰ θήσαν M
12 ἐπισείειν A 14 μαν ἐπίσει M^s 15 τι] τὰ MT ταῦτα A om. B
16 παρεστῶσι M 17 ἐπὶ A λιτῶν A αὐτῶν MTB 17. 18 παραβλῶπες
τ' ὀφθαλμῶ om. A 18 ὀφθαλμῶν MTB συμβαινόντων A 19 ὅτι—Καιρὸν
om. M 19—21 Tzetz. chil. 10, 289 19. 20 φάλακρον M Tzetzes
20 ἀντιλαβέσθαι B ἐπιλαβέσθαι A 21 δὲ om. A μετακαλουμένου M 22 τὰς
ἐρινύας εἶπεν B 23 καὶ τ. βλ. B ὁ] ἐκ A 24 αἷτιον A ὁ ἄρης A
in fine add. καὶ τὰ τοιαῦτα B 26 scholio quod praecedat adi. A initio add. αἵματω-
ποὺς δὲ, scholio p. 125, 7. 8 adi. B add. ὅθεν καὶ οὗτος ἐρινὺς Mⁱ

αὐται γὰρ αὐται: ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ὑπέθετο τὰς Ἑρινύας αὐτὸν διωκούσας, ἵνα τὴν δόξαν τοῦ μεμνηνότητος ἡμῖν παραστήσῃ· ὥς εἶγε παρήγαγεν αὐτὰς εἰς μέσον, ἐσωφρόνει ἂν Ὀρέστης τὰ αὐτὰ πᾶσιν ὁρῶν. ταῦτα δὲ νεώτερα· Ὅμηρος γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον εἶπε περὶ Ὀρέστου: — MTAB

5

259 τὰ γὰρ φαντασιώδη ἀνυπόστατα: — M^sA

ὁρᾷς γὰρ οὐδέν: ὁ γὰρ τὸ τῶν σωφρονούντων ὄμμα διαφεύγειν συμβέβηκεν, τοῦτο κατὰ τὴν πλάνην τοῖς μαινομένοις * *: — MTAB

261 ἱέρ[ε]λαι δειναὶ θοαί: τὸ ἱέραι προπαροξύνουσιν ὥς τὸ τιμώρια καὶ αἵται: — MTB

10

ἐνέρων ἱέρειαι: ἱερείας αὐτὰς καλεῖ παρόσον ἐξυπηρετοῦνται αὐτοῖς· ἀποστέλλουσι γὰρ αὐτοῖς τὰς ψυχάς: — MTAB

264 μί' οὔσα: μία οὔσα τῶν κατ' ἐμοῦ Ἑρινύων ἀπόστηθι. Ἑρινύων δὲ τῶν μανιῶν, ἔν' ἧ· ἄνεις με τῆς μανίας ἀναχωρήσασά μου: — MTAB

15

265 μέσον μ' ὀχμάζεις: συνέχεις ἐπαίρεις. ἴδιον δὲ τῶν μαινομένων τὸ τοὺς κηδομένους ἀποσεῖσθαι καὶ δοκεῖν βλάπτεσθαι μᾶλλον: — MTAB

268 ὥς τῶν Ἑρινύων ἐψαυκυῶν αὐτοῦ: — M^sABⁱ

κερουλκά: διὰ τῶν κεράτων ἔλκοντα τὴν νευράν, ἧ τὸ βέλος, ὥς τὸ κεραελκῆς ταῦρος. ἧ παρὰ τὸ ἐκ κεράτων εἶναι καὶ ἔλκεσθαι: — MTAB

- 1 ἔθετο MTB 2 διοικούσας MT διακούσας B 2. 3 ὥς—αὐτοῦ spatio uacuo ins. A¹ 3 αὐτοῦ A¹ ἂν om. MT ὁ ὀρέστης A τὰ αὐτὰ] ταῦτα A 4 ταῦτα B τὰ MTA δὲ om. A καὶ ὁμηρος A γὰρ om. A τοιοῦτον om. MT post Ὀρέστου coll. A 7 τὸ om. TA ὄμμα] ἅπαντα A διαφεύγειν A 8 τοῦτο—συμβέβηκεν spatio uacuo ins. A¹ τὴν om. A¹ μαινομένοις] γινομένοις A¹ in fine συμβέβηκεν MT ὁρᾶσθαι συμβέβηκεν A¹B
9. 10 scholiis 7—8. p. 124,26 adi. B add. δὲ post τὸ 9 ἱέρειαι M ἱέραι T προπαροξύνεται B τὸ om. M 9. 10 τιμώρια καὶ om. B 10 in fine add. καὶ τὰ τοιαῦτα B 11. 12 scholio quod praecedat adi. MTB add. δὲ post ἱερείας 12 τόχας A 13 initio add. καὶ σὺ A ἐμὲ MT ἀπόστα MT 14 Ἑρινύων δὲ] τινὲς δὲ ἐρινύων A μνηιῶν T
16—18 scholio quod praecedat adi. B initio add. ὀχμάζεις δὲ ἀντὶ τοῦ 16 ἧ ἐπαίρεις A καὶ ἐπαίρεις B ἴδια A 16. 17 τοὺς κηδομένους τῶν μαινομένων A om. τὸ 17 κηδεμόνους M 17. 18 μᾶλλον βλάπτεσθαι A
18 in fine add. παρ' αὐτῶν B 19 scholio quod sequitur adi. A initio add. τοῦτο δὲ εἶπεν 20 διὰ τῶν om. B ἧ] ἧτοι A ὥς] ἧ M
21 τὸ om. MTB κεραλκῆς M κεραλκῆς T κεραελκεῖς B ταύρους B εἰς M

Στησιχόρῳ [frg. 40] ἐπόμενος τόξα φησὶν αὐτὸν εἰληφέναι παρὰ Ἀπόλλωνος. ἔδει οὖν τὸν ὑποκριτὴν τόξα λαβόντα τοξεύειν. οἱ δὲ νῦν ὑποκρινόμενοι τὸν ἥρωα αἰτοῦσι μὲν τὰ τόξα, μὴ δεχόμενοι δὲ σχηματίζονται τοξεύειν. εἰ δὲ καὶ μαινόμενος ἐπ' ἐνίων ὑγιαίνει, μὴ θαυμάσωμεν. ἡ γὰρ νόσος ποικίλη τῶν μεμνηνόντων· ὥς καὶ ταῖς Τρωάσιν ἡ Κασάνδρα [369]· 'τοσόνδε δ' ἐκτὸς στήσομαι βακχευμάτων': — MTB

270 μανιάσιν λυσσήμασιν: ταῖς μανιώδεσι λύσσαις. σχῆμα δὲ ἐστὶ περίφρασις: — MTAB

μανιάσιν λυσσήμασιν: ὥς τὸ 'φοίνικι λίνῳ', ἀρσενικὸν μετὰ οὐ-
10 δετέρου. ἀπὸ δὲ τοῦ ἡ μανίας τὸ μανιάσι: — MTB

μανιώδεσι λυσσήμασιν· ἡ μανίαις καὶ λυσσήμασιν: — M^sTB

272 εἰ μὴ ἔα μείψει: εἰ μὴ ἀποστήσεται τις τῶν Ἐρινύων τοῦ ἔμοῦ προσώπου: — MTABⁱ

275 τί δῆτα μέλλετ'· ἐξακρίζετ' αἰθέρα: στιγμὴ εἰς τὸ μέλ-
15 λετε. τὸ δὲ ἐξῆς· εἰς τὰ ἄκρα τοῦ αἰθέρος πέτεσθε καὶ μέμψεσθε τὰ λόγια τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μὴ ἐμέ: — MTAB

τὰ ἄκρα τοῦ αἰθέρος καταλαμβάνετε: — MT

πτερωτάς καὶ οὗτος τὰς Ἐρινύας ὑπέθετο: — MTAB

277 † ἔα: ἐκπληκτικὸν ἢ θαυμαστικὸν ἐπίρρημα τὸ ἔα: — TA

20 τί χρῆμ' ἀλύω: διὰ ποίαν αἰτίαν ἀδημονῶ: — MTBⁱ

ἄλλως: τί τὸ πρᾶγμα καὶ τίς ἡ νόσος αὕτη, καθ' ἣ ἀδημονῶ καὶ ἠπόρημαι. παρὰ τὴν ἄλλην· 'ἡ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο' [E 352]: — MTAB

279 ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὀρῶ: κεκωμώδηται ὁ

1—6 scholio p. 125,20—22 adi. MT, add. δὲ post Στ. B 1 στησιχόρος MT
παρὰ om. MT 2 ἀπόλλων M τόξα om. MT 2—5 οἱ—μεμνηνόντων] ὁ δὲ
νοῦς νόμενοι τὸν | ἥρωα αἰτοῦσι μὲν τὸ | δεχόμενοι δὲ σχηματίζον
|..... εἰ δὲ καὶ μαινόμενος ὑπ |..... νει· μὴ θαυμάσωμεν· ἡ γὰρ |
μεμνηνόντων B et spatiis et rasuris mutilatus 3 εχόμενοι MT 4 ὑπ ἐνίων
MT 7. 8 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post μανιάσι 7 τὸ δὲ
σχῆμα A 8 ἐστὶ om. A 9. 10 scholio quod praecedit adi. MⁱTB add. ταῖς
ante μανιάσι 11 scholio quod praecedit adi. B 12 τις] τί φησι A
post Ἐρινύων ins. φησι M 14. 15 στιγμὴ—ἐξῆς om. A 16 ἡλίου A in
fine rep. μέμψεσθε A 18 scholio 17 adi. MT, scholio 14—16 AB, add. δὲ post
πτερωτάς MTAB καὶ οὗτος om. A ὑποτίθεται B 21. 22 cf. Hesych.
Orion. p. 6,15 et m. p. 72,30 schol. Eur. Hipp. 1182 Eust. p. 1636,21 Suid. Erotian.
p. 30 Fr. 22 ἠπόρημαι καὶ ἄ. B τὴν om. A ἄλλην MTA
ἡ—ἀπεβήσετο om. A ἀπεβήσατο T 23—p. 127,17 cf. schol. Arist.
Ran. 303 (= Suid. s. v. Ἠγέλοχος) Ἠγέλοχος τραγωδίας ὑποκριτῆς, ὃν καὶ ἐν τῷ

στίχος διὰ Ἡγέλοχον τὸν ὑποκριτὴν· οὐ γὰρ φθάσαντα διελεῖν τὴν συνα-
λοιφὴν ἐπιλείψαντος τοῦ πνεύματος τοῖς ἀκροωμένοις τὴν γαλῆν δόξαι
λέγειν τὸ ζῶον, ἀλλ' οὐχὶ τὰ γαληνά. πολλοὶ μὲν οὖν αὐτὸ διέπαιξαν
τῶν κωμικῶν, Ἀριστοφάνης * * καὶ Στράτις ἐν Ἀνθρωπορραίστῃ [frg. 1].

καὶ τῶν μὲν ἄλλων οὐκ ἐμέλησέ μοι μελῶν,

5

Εὐριπίδου δὲ δρᾶμα δεξιότατον

διέκναισ' Ὀρέστην, Ἡγέλοχον τὸν Κυντάρου

μισθωσάμενος τὰ πρῶτα τῶν ἐπῶν λέγειν.

καὶ ἐν ἄλλοις παίζων φησί [frg. 60].

γαλῆν' ὁρῶ. — ποῖ πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ γαλῆν.

10

— γαληνά. — ἐγὼ δ' ᾧμην σε γαλῆν λέγειν ὁρῶ.

καὶ Σαννυρίων ἐν Δανάῃ [frg. 8].

τί οὖν γενόμενος εἰς ὁπὴν ἐνδύσομαι.

ζητητέον. φέρ' εἰ γενοίμην † γαλῆ.

ἀλλ' Ἡγέλοχος (εὐθύς) με μηνύσειεν (ᾄν)

15

ὁ τραγικὸς ἀνακράγοι τ' ᾄν [εὐθύς] εἰσιδὼν μέγα.

ἔκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ: — MTAB

284 σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τὰδ', εἴργασται δ' ἐμοί: ἐγὼ
μὲν εἴργασάμην, σὺ δὲ ἐπένευσας. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι οὐ μετέχεις τοῦ
φόνου, ἐπεὶ οὐδὲ ἔπραξας· διὸ οὐδὲ ὀφείλεις ἄχθεσθαι: — MTAB

20

Ὀρέστη Εὐριπίδου προστάντος αὐτῷ τοῦ πνεύματος ἐν τῷδε τῷ στίχῳ ἔκ κυμάτων
γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν' ὁρῶ' αἰφνιδίως οὐ φθῆναι συν(έβη δι)ελόντα τὴν συναλοι-
φὴν ... 1. 2 συναλοιφὴν MTB 2 γαλῆν MTA 4 ἀνθρωπορραίστῃ B
ἀνθρωπορέστη MTA 6 εὐριπίδῃς B 7 δι' αἰκνες A ὀρεστή T

ὀρέστη B ἡ ἡγέλοχον A ^{τε}κυν A Κυντάρου Bentley Κυντάρου Dindorf
10 γαλῆν M γαλῆν TA γαλῆν B ποῖ A ποῖ ποῖ MTB θεὸν MT
post ποῖ ποῖ ins. χρῆ με παρὰ τὸ θέλημα ποιεῖν A, quae corrigas τί χρῆ με π.
τ. θ. πονεῖν et ad vs. 277 referas γαλῆν' M γαλῆν TA 11 γαληνά TB
γαλῆνα MA δὲ MTAB γαλῆν M γαλῆν TA ὁρᾶς A γαλῆν
λέγειν σ' ὁρᾶν Dindorf 12—17 καὶ—ὁρῶ om. A 12 θαν.. M θανάτῃ T
θανάτῃ B 14 φέρων MT γαλῆ M γαλῆ TB μυγαλῆ anonymus apud
Dindorfium 15 εὐθύς om. MTB οὗτος add. Dindorf με μηνύσειεν] μεμή-
νην MT ᾄν om. MTB 16 εὐθύς MT οὗτος B del. Dindorf εἰσι-
δὼν] εἰσὶδ' ἡ M εἰσίδῃν ἡ T εἰς ἐχθροὺς Arsenius 17 αὖ om. M
γαλῆν M γαλῆν' T γαλῆν' B 19 μὴ M μὲν γὰρ B θέλουσι A
20 οὐδὲ] οὖν οὐκ A διὸ om. A

285 οὐ σοὶ μέμφομαι ἀλλὰ τῷ Ἀπόλλωνι, ὅτι πείσας με μητέρα
φονεῦσαι οὐ βοηθεῖ: — MⁱTAB

286 ὅστις μ' ἐπάρας: ἀναπτερώσας καὶ ἀναπείσας εἰς ἔργον
ἀνοσιώτατον: — MTAB

5 ἔργον ἀνοσιώτατον: ἀπειρηκὼς τῇ νόσῳ ὁ πρὶν εὐσεβὲς ὤετο
νῦν ἀνόσιον καλεῖ: — MTABⁱ

287 ὥς ὑποσχομένου τοῦ θεοῦ βοηθήσειν: — MTA

289 ἡρώτων ἐξέταζον: — M^sTA^sBⁱ

τὸ νῦν ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν λαμβάνεται, αὐτόν, αὐτήν, αὐτό: — MTBⁱ

10 291 μήποτε τεκούσης: μηδέποτε ἐπὶ τῇ σφαγῇ τῆς μητρὸς
ὠθηῆσαι τὸ ξίφος: — MTABⁱ

294 καὶ νῦν ἀνακάλυπτ': τὴν ὄψιν δηλονότι· ἐσκεπάσατο γὰρ
ὕπερ τοῦ μὴ λυπεῖν τὸν ἀδελφὸν δακρύοις: — MTAB

ἄλλως: σεαυτὴν ἀποκάλυπτε· ἔκλαιε γὰρ 'κράτα θεῖς' εἴσω πέ-
15 πλων' [280]: — MTAB

298 ἰσχναίνε: λέπτυνε. παρὰ τὸ <ἰσχω> ἰσχνῶ ἰσχναίνω παρα-
γώγως· ὅθεν καὶ ἰσχάς: — MTB

γράφεται καὶ ἰσχανε, ἀντὶ τοῦ ἔπεχε πρᾶννε κούφιζε: — MTB

γράφεται καὶ ἰσχναίνε: — Mⁱ

20 299 χρή σε νουθετεῖν φίλα: νουθετεῖν [σε τὰ φίλα] καὶ παρα-
μυθεῖσθαι σε τὰ φίλα καὶ προσηγῇ λέγοντα. λείπει οὖν τὸ λέγοντα·
τὰ φίλα λέγοντα: — MTABⁱ

- 1 τῷ λοξίαι μέμφομαι ἦτοι τῷ ἀπόλλωνι καὶ οὐχὶ σοὶ B 1. 2 πατέρα φονεῦ-
σαι MⁱT φονεῦσαι τὴν μητέρα AB 2 οὐ βοηθεῖ spatio uacuo ins. Aⁱ
3. 4 scholio quod praecedit adi. B initio add. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἐπάρας
πείσας B ἀνατείνας T διατείνας M 5. 6 scholio quod sequitur adi. A
5 πρὶν μὲν M ἀσεβὲς M 7 scholio 3. 4 adi. MTA βοηθηῆσαι μοι A
8 ἀντὶ add. initio T 9 scholio 8 adi. TBⁱ add. δὲ post τὸ 10 μηδέ-
ποτε] μήποτε A τῇ om. A 11 ὠθηῆσαι τὸ ξίφος spatio relicto om. A
12 ἐσκεπάσατο A 13 ἐπὶ τῷ A καὶ δακρύω A 14. 15 scholio quod
praecedit adi. A 14 σεαυτὸν ἀποκαλύπτω A κρατηθεῖσα A
16. 17 cf. Orion. p. 76, 1. 77, 21 et. m. p. 479, 3. 17 Gud. p. 283, 56 Zon. p. 1124
Eust. p. 554, 10. 1863, 60. 1963, 52 16—18 horum loco habet ἰσχανεν: ἀντὶ
τοῦ ἔπεχε πρᾶννε κούφιζε ἰσχανε δὲ ἀντὶ τοῦ λέπτυνε παρὰ τὸ ἰσχω ἰσχάνω παρα-
γώγως ὅθεν καὶ ἰσχάς: — A 16 ἰσχω—ἰσχναίνω] ἰχῶ ἰχαίνω M ἰχνῶ
ἰχναίνω T ἰσχνῶ ἰσχναίνω B 18 ἰσχαινε B 21 σε om. A
21. 22 καὶ—φίλα λέγοντα] ἢ φίλα ἀντὶ τοῦ φιλωσ A 21 καὶ om. T
22 τὰ om. Bⁱ

303 σῖτόν τ' ὄρεξαι: διὰ τούτων φησὶν· μὴ ἄγαν ἀγρυπνία καὶ λιμῶν διάφθειρε σεαυτήν, ἵνα μὴ νοσήσῃς· εἰ γὰρ τῷ προσεδρεύειν μοι κτήσῃ νόσον τινὰ καὶ ἀποστῆς, κἀγὼ τῆς σῆς παρουσίας ἐστερημένος ἀπόλλυμαι: — MTAB

ἔκτεινον τὰς χεῖράς σου εἰς τροφήν: — M^sBⁱ

5

ἀντὶ τοῦ ἐκτεῖνασα τὴν χεῖρα λάβε: — MⁱBⁱ

307 οὐκ ἔστι· σὺν σοί: ἐπειδὴ εἶπεν αὐτῇ εἰ προλείψεις με, φησὶν οὐκ ἔστι, ἀντὶ τοῦ· οὐ προλείψω σε: — MTABⁱ

308 καὶ ζῆν· ἔχει γὰρ ταῦτόν: τὸ ζῆν με καὶ ἀποθανεῖν ταῦτόν ἐστιν, ἐὰν σὺ τελευτήσῃς. ἢ τὸ ἔχει ἀντὶ τοῦ σχήσει· ὁ δὲ 10 λόγος· ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, ταῦτόν μοι πάθος γενήσεται, ὃ ἐστι· κἀγὼ συντεθνήξομαί σοι: — MTAB

ἔξει γὰρ ταῦτόν με πάθος, ὅπερ καὶ σέ: — MⁱA^s

310 τουτέστιν· εἰ βούλει με φαγεῖν, πείθομαι: — MⁱBⁱ

312 καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν: μὴ ἐν ὑποψία ἔχε μηδὲ φαντάζου τὸ 15 ἐκφοβοῦν σε. ἀποδέχου δὲ ἀντὶ τοῦ ὑποδέχου προσδέχου: — MTABⁱ

314 κἄν μὴ νοσήσῃ γάρ: Καλλίστρατος τὴν ἐκτὸς τοῦ σ γραφὴν διδάσκει· κἄν μὴ νοσή γάρ, ἀλλὰ δοξάζῃ νοσεῖν, ἔν' ἢ ἀπὸ τοῦ Ὀρέστου εἰς κοινὸν μεταβεβηκὼς ὁ λόγος: — MTAB 20

δοξάζῃς: ἀντὶ τοῦ δοξάζῃ τις, ὡς τὸ [Γ 220] 'φαίης κε ζάκοτόν τ(έ τιν') ἔμμεναι': — MTB

317 ὁρομάδες ὦ πτεροφόροι: πανταχοῦ περιτρέχουσαι καὶ τιμωρούμεναι τοὺς ἀνθρώπους. ἢ περιτρέχειν ποιοῦσαι τοὺς μεμηνότας: — MTAB 25

1 τοῦτο AB	ἀγρύπνει MTB	2 διαφθεῖραι MT	τὸ M	μοι]
μὴ T	3 ἀποστῇ M	ἀποστήσῃς A	σῆς om. T	ἐστερουμένον M
6 βάλε M ⁱ	in fine add. εἰ γὰρ καταλίπησ με ἀπολιγωρήσασα τῆς νοσοκομίας ἀπόλλυμαι B ⁱ	7 αὐτὸς A	εἰ γὰρ AB ⁱ	8 φησὶν om. B ⁱ
οὐκ—τοῦ] ὅτι A	10 ἐστὶν om. A	σὺ] οὐ M	σχήσει M	
11 ἀποθάνῃ M	παθεῖν A	13 ἤξῃ M ⁱ	ἤξει Ag	15 initio add.
καὶ B ⁱ	ἐν ὑποψία] τὴν ὑποψίαν MTB ⁱ	16 εἰσφοβοῦν M	προσδέχου]	
προσδόκα τὴν ἐκτὸς A	18 νοσήσῃς M	τὴν ἐκτὸς] χωρὶς A	γράφειν A	
19 δοξάζει T	δοκιμάζει A	νοσήσῃ M	νοσήσῃ T	νοσήσ A
δοξάζει MT	δοξάζεισ A	ἢ om. MT	ἀπὸ] ἐκ A	20 ἐπὶ τὸ A εἰς
τὸ B	21 ἀντὶ—τις] κἄν μὴ νοσή τις ἀλλὰ δοξάζῃ B	δοξάζει M		
κεν M	22 τέ τιν'] τ' MTB	ἔμμεναι om. B		

318 Ποτνιαῖδες θεαί: μανιοποιοί. Πότνιαι γὰρ χωρίον ἐστὶ Βοιω-
τίας, ἔνθα φαγοῦσαι βοτάνην αἱ Γλαύκου ἵπποι καὶ μανεῖσαι διεσπᾶσαντο
τὸν ἴδιον δεσπότην Γλαῦκον τὸν Βελλεροφόντου πατέρα ἐν τῷ ἐπιταφίῳ
Πελίου. Πότνιαι δὲ πόλις Βοιωτίας, ὅθεν καὶ Γλαῦκος * * γευσά-
5 μενον * * ἐμμανῆς γέγονε καὶ ἤλατο εἰς θάλασσαν [ὁ Ἀνθηδόσιος]: —
MTAB

ἀπὸ <τῶν> Ποτνιαδῶν ἵππων μετήνεγκεν, αἱ μανεῖσαι ἔφαγον τὸν
Γλαῦκον: — MTBⁱ

319 ἀβάκχευτον αἱ θίασον: ἤτοι κακοβάκχευτον, τὸν κακὴν
10 ἔχοντα βακχείαν οὐ πρόπουσαν τῷ Διονύσῳ, ἀλλ' ἐν θρήνοις καὶ γόοις
ἐξεταζομένην. ἡ παρόσθη ἄοινα καὶ νηφάλια ταῖς θεαῖς ταύταις τὰ
ἱερὰ συντελεῖται. ἡ τὸν μεγάλως ἐκβακχεύοντα: — MTAB

321 μελάγχρωτες: μέλαιναι· χθόνιαι γὰρ εἰσιν. ἡ μελαί-
νουςαι τοὺς νοσοῦντας. ὥς καὶ πρὸς τὸν Μενέλαον Ὀρέστης φη-
15 σιν [408]· 'ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας': — MTAB

322 ταναὸν αἰθέρα: ἀνὰ τὸν αἰθέρα πάλ्लεσθε πτερωταὶ οὔσαι.
Ὁμηρος [I 571]· 'ἡεροφοῖτις Ἐρινός': — MTAB

1—6 et. m. p. 685,40 Ποτνιαῖδες θεαί: αἱ μανιοποιοί. Εὐριπίδης Ὀρέστη περὶ
τῶν Ἐρινύων. Πότνιαι γὰρ χωρίον Βοιωτίας, ἔνθα φαγοῦσαι βοτάνην αἱ Γλαύκου
ἵπποι τοῦ Βελλεροφόντου <πατρός> καὶ μανεῖσαι διεσπᾶσαντο τὸν ἴδιον δεσπότην.
ἄλλως (ἀλλὰ codd.): καὶ Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδόσιος ἀλιεύς ἐωρακῶς ἰχθὺν παρὰ
ψάμμῳ βοτάνης γευσάμενον καὶ ἀναζήσαντα φαγὼν καὶ αὐτὸς ἐμμανῆς γέγονε καὶ
ἤλατο εἰς τὴν θάλασσαν. ἡ ὅτι ἀθάνατος μὲν, οὐκ ἀγήρως δὲ γεγωνῶς, ἐπὶ τούτῳ
ἑαυτὸν κατεπόντισεν. Tzetz. ad Lycophr. p. 769. cf. schol. Phoen. 1124 Hyg.
250. 273 Philarg. et Serv. ad Verg. Georg. III 267 Prob. ad Verg. Georg. p. 62
Keil. Paus. VI 20,19 Nicand. ap. Ath. VII p. 297a Ouid. met. XIII 944sq.
scholio quod praecedat adi. B add. δὲ post Ποτνιαῖδες 1 χωρὰ A
2 γλαυκος A 4 Πελίου] ὀρπεδίου A πότνια MT ποτνιαῖδες A
δὲ] οὖν B πόλις om. A Πότνιαι—ὅθεν postea interpolata cum Glauci
Anthedonii fabulam historiae Glauci Potniei non apte additam adsimilatamque
esse non iam intellexeretur 4. 5 γευσάμενος MTA spatio relicto om. B
5 ἐκμανεῖς T ante ὁ ins. ὥς T ὁ om. spatio relicto B
ὁ Ἀνθηδόσιος ex eis quae in lacuna interierunt in hunc locum delata
7 ἀπὸ ποτνιαδῶν MⁱBⁱ ἀποτνιαδῶν T μανῆσαι Mⁱ 9 τὸ MT
11 ἄοιν M ταῦτα A 13—15 scholio quod praecedat adi. B add. δὲ
post μελάγχρωτες 13 ante χθόνιοι ins. οὐ M οὐ T 13. 14 μελαίνουσι M
14 ὁ ὀρέστης A 15 ἔδοξεν MT προσφορεῖς M κόρας om. B
16 πάλ्लεσθαι πτερωταῖς οὔσαις A 17 καὶ Ὀμηρος A ἡεροφοῖτις M

ταναὸν αἰθέρα· τὸν λεπτομερῆ, τροπικῶς· τὰ γὰρ τεινόμενα τῶν σωμάτων λεπτόνεται. τὸ ἀμπάλλεσθε ὡς ἀνακινουσῶν αὐτῶν τὸν αἶρα ἐμφαντικῶς, τουτέστιν· ἀναπάλλεσθε τοῖς πτεροῖς, κατὰ τὸν Ὀμηρικὸν [N 18] Ποσειδῶνα τὸν σείοντα τοῖς ποσὶ καὶ τῇ πορείᾳ τὸ ὄρος: — MTAB

5

323 τιμωρίαν λαμβάνουσαι ὑπὲρ αἵματος καὶ φόνου: — MⁱTAB

327 τῆς λύσσης τῆς καὶ μαίνεσθαι ποιούσης <καὶ> φοιτᾶν, ὅ ἐστι περιέειναι: — Mⁱ

λύσσα καὶ μανία καὶ φοῖτος ἔν ἐστιν: — MⁱBⁱ

τὸ φεῦ μόχθων καθ' ἑαυτό. τουτέστι· δυστυχῆς ἐστὶ χάριν 10 τῶν μόχθων: — MⁱB

τοῦτο κατ' ἰδίαν ἀναπεφώνηται. ἢ τὸ φεῦ συντέτακται, ἔν' ἡ· φεῦ [ἰὼ Ζεῦ] οἶων μόχθων ὁ τάλας ὀρεχθεὶς ἔρρει: — MT

328 ἐπιθυμήσας· ἐκτείνεται γὰρ τὴν διάνοιαν ὁ ἐπιθυμῶν: — MM^sTAB

15

πρὸς αὐτὸν ἀπέτεινε τὸν λόγον· οἶων πραγμάτων ὁ τάλας ἐπιθυμήσας· λέγει δὲ τοῦ φόνου τοῦ κατὰ τῆς μητρός· οἴχη καὶ διέφθαρσαι ἀπὸ τοῦ τρίποδος δεξιόμενος τὴν μαντείαν, ἣν ὁ Φοῖβος ἔλακεν: — MTB

329 † ἀπόφατιν: ἀντὶ τοῦ ἀπόφασιν πρόσταξιν: — TA^sBⁱ

330 † κατ' ἐκεῖνο τὸ δάπεδον: — TBⁱ

20

331 † ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται: ἡ Δῆλος γὰρ μεσαιτάτη ἐστὶ τοῦ παντός κόσμου. ἢ τῶν Κυκλάδων νήσων. ἢ παρὰ τὰς ὁμφὰς καὶ τὰς φήμας: — TAB

1—5 scholio quod praecedat adi. B add. δὲ post ταναὸν 1 τροπικῶς] μετα-
φορικῶς A τινόμενα M 2 τὸ δὲ B τὸ ἀμπάλλεσθε] ἐμφαντικῶς τὸν
αἰθέρα ἀμπάλλεσθαι A ἀνακινουῖσιν αὐτὸν MTB 3 ἐμφαντικῶς—ἀνα-
πάλλεσθε om. A 4 ὄμηρον A σείοντα—πορεία] εἰπόντα καὶ πορεία τοῖς
ποσὶ σείοντα A 6 initio add. καὶ τὸ τινόμεναι δέκταν ἀντὶ τοῦ B ὑπὲρ
τοῦ T 7 τῆς καὶ] καὶ τοῦ Mⁱ ποιούσαι Mⁱ 9 scholio quod sequitur
adi. Mⁱ add. δὲ post λύσσα 10 καὶ χάριν Mⁱ 12 ἀναπεφώνηκεν M
14 bis habet T ἐκτείνονται M^s A ὁ γὰρ ἐπιθυμῶν ante ἐκτείνεται
coll. Bⁱ γὰρ] ὡς περὶ Bⁱ ὁ ἐπιθυμῶν τ. δ. Ta οἱ ἐπιθυμοῦντες M^s A
in fine add. πρὸς τὸ ποθοῦμενον Bⁱ 16 initio add. ὡς TB ἀποτίνει T
τὸν λόγον om. T ὁ] ὦ T σὺ ὁ B 17 ὄχη M διεφθάρησ T
18 τοῦ om. M 19 scholio 14 adi. Bⁱ add. δὲ post ἀπόφατιν ἀντὶ τοῦ
om. A^s Bⁱ 20 scholio quod praecedat adi. TBⁱ πέδον Bⁱ 21—23 post
scholion p. 132, 1—7 coll. B praefixo ἄλλως 21 μεσαιτάτον A 22 παντός
τοῦ A ἢ (prius)] καὶ A 22. 23 ἢ—φήμας om. A 22 παρὰ τὸ τὰς T

ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται: ὀμφαλὸς κέκληται ἡ Πυθὼ παρὰ τὰς ὀμφὰς τὰς ὑπὸ τοῦ θεοῦ χρηστηριαζομένας. ἢ παρὰ τὸ εἶναι ἐν μέσῳ τῆς οἰκουμένης τὴν Πυθώ. λέγεται γὰρ τὸν Δία μαθεῖν βουλόμενον τὸ μέσον τῆς γῆς δύο ἀετοὺς ἰσοταχεῖς ἀφεῖναι, τὸν μὲν ἀπὸ 5 δύοσεως, τὸν δὲ ἀπὸ ἀνατολῆς, καὶ ἐκεῖσε αὐτοὺς ἀπαντῆσαι, ὅθεν ὀμφαλὸς ἐκλήθη. ἀνακεῖσθαί τε χρυσοῦς ἀετοὺς φασὶ τῶν μυθευομένων ἀετῶν ὑπομνήματα: — MTAB

332 ἰὼ Ζεῦ: πρὸς τὸ ἄνω τοῦτο σχετλιαστικῶς μετὰ ἧθους ἀναπεφώνηται: — MT

10 333 τὸ δεύτερον τίς ἀντὶ τοῦ οὐδεῖς: — M^s

τίς ἔλεος: εἰς τὸ τίς ἔλεος στιγμὴν δεδωκότες λείπειν τῷ λόγῳ φήσομεν τὸ γενήσεται καὶ τὸ ἄλλο τίς ἀντὶ τοῦ οὐδεῖς, ἵν' ἡ ὁ νοῦς οὕτως· τίς ἔλεος γενήσεται, ἀντὶ τοῦ· τίς ἐλεήσει σε, Ὀρέστα: — MTAB

ἄλλως: τίς ἄρα, φησὶ, τοῦτον ἐλεήσει, τίς δὲ ὁ κίνδυνος οὗτος καὶ 15 ἡ μανιώδης νόσος ἐπέρχεται ἐπὶ σέ τὸν μέλεον, ταχύνων σε καὶ ἐξεγείρων. τουτέστιν· ἄρα δαίμων τις ἐπιπέμπει τούτῳ τὰς Ἐρινύας: — MTAB

ἢ καὶ ἄλλως: τίς ἐλεήσει αὐτόν· ἔξωθεν ἀκουσόμεθα τὸ οὐδεῖς. διὰ τί· οὗτος γὰρ αὐτῷ ὁ κίνδυνος, ὁ ἐκ τῶν Ἐρινύων, ἐπέρχεται φόνιος, μεθ' ὁρμῆς φερόμενος ἐπὶ σέ τὸν μέλεον: — MTB

20 ἄλλως: τίς ἑλεός ἐστι τούτῳ τῷ Ὀρέστῃ, τίς, ὦ Ζεῦ, ὃ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλεται τις ἀλάστωρ, πορεύων εἰς δόμους, ἀντὶ τοῦ περιέλκων αὐτόν τῇ μανίᾳ [καὶ ἀναβακχεύων] κατὰ τὸν οἶκον, ὅστις, ὁ ἀλάστωρ, ἀνεγείρει τὸ αἷμα τῆς μητρός: — MTAB

1—7 scholio p. 131,16—18 adi. B add. δὲ post ὀμφαλὸς 1—3 ὀμφαλός—
Πυθώ] ἢ ὀμφαλὸν τὴν πυθὼ λέγειν A, ubi haec scholio p. 131,21—23 adiuncta
sunt, sed infra post ἀπαντῆσαι (5) habet ὀμφαλὸς δὲ κέκληται ἡ πυθὼ παρὰ τὸ
ὀμφὰς τὰς ὑπὸ θεοῦ χρηστηριαζομένας A 1 πυθῶν M παρὰ τὸ τὰς MB
παρὰ τὸ T 2 τὰς om. M τοῦ om. B post χρηστηριαζομένας add. λέ-
γειν B 2—7 schol. Pind. Pyth. IV 6 schol. Soph. O. T. 480 cf. Strab. IX p. 420
Paus. X 16,3 Plut. de def. orac. p. 409F Claudian. XVI 11 2 εἶναι om. T
3 τὴν Πυθώ om. B 4 ἀφεῖναι ἰσοταχεῖς A ἀφιέναι MT 5 συναντῆσαι B
5—7 ὅθεν—ὑπομνήματα] om. A 8 τοῦτο om. M σχετλιαστικὸν MT
11. 12 εἰς—φήσομεν] λείπει A 11 στιγμὴ M 12 καὶ—οὐδεῖς om. A
13 οὕτως—τοῦ om. A post γενήσεται add. τῷ Ὀρέστῃ B 14 ἄλλως—
ἐλεήσει om. A 15 σε om. A 16 τουτέστιν—Ἐρινύας om. A δαίμων
ἄρα M 18 ἐκ om. T ἔρχεται B 20 τίς ὦ Ζεῦ om. B 21 ἀλαστό-
ρων A post δόμους add. αὐτόν A 21. 22 ἔλκων B 22 αὐτῷ T om. A
post μανίᾳ ins. τὸ γὰρ πορεύων δηλοῖ τὸ περιέλκων αὐτόν τῇ μανίᾳ T ἀναβακ-
χεύω A τῶν οἴκων A ὁ om. TAB 22. 23 ἀλαστόρων A 23 ἐγείρει MTB

† ἄλλως: τίς ἑλεός ἐστι τούτῳ, ὃ δάκρυα ἐπιβάλλει τις τῶν ἀλαστόρων δαιμόνων, τὸ αἷμα τῆς μητρὸς πορεύεσθαι καὶ διατρέχειν αὐτὸν κατὰ τὸν οἶκον ποιῶν. τινὲς δὲ ἤκουσαν εἰς ἀλαστόρων δόμον ἀντὶ τοῦ εἰς Ἄιδου, εἰς τὸν οἶκον τῶν ἀλαστόρων· καὶ τίς δὲ ἡ νόσος πορεύεσθαι αὐτὸν ποιῶσα εἰς Ἄιδου. ἡ δὲ περιχοπή· οἷων μόχθων 5 ἐπιθυμήσας, ὧ τάλας, διέφθαρσαι, δεξάμενος ἀπὸ τοῦ τρίποδος τὴν μαντείαν, ἣν ὁ Ἀπόλλων εἶπε κατὰ τοὺς Δελφοὺς, ἔνθα γῆς ὁμφαλὸς λέγεται. τίς ἐλεήσει αὐτὸν, ὦ Ζεῦ· τί· οὗτος γὰρ αὐτῷ ὁ ἀγὼν ἐκ τῶν Ἑρινύων ἐπέρχεται διὰ τὸν τῆς μητρὸς φόνον, μεθ' ὁρμῆς φερόμενος ἐπὶ σέ τὸν μέλεον. μετέβαλε δὲ ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου εἰς τὸν πρὸς 10 αὐτόν: — TB

τίς ὃδ' ἀγὼν <φόνιος> ἔρχεται ἕως τοῦ ματέρος αἷμα σᾶς <ὃ σ> ἀναβακχεύει: τὸ ἐξῆς· τίς φόνιος οὗτος ἀγὼν, ματέρος αἷμα σᾶς ὃ σε ἀναβακχεύει, ἔρχεται θοάζων σε τὸν μέλεον, ὅτινι, τῷ ἀγῶνι, δάκρυα δάκρυσι συμμίσγει τις τῶν ἀλαστόρων μαίνεσθαι σε ποιῶν κατὰ τοὺς 15 οἴκους: — MTA

335 θοάζων: ἐπιδιώκων ταχύνων διεγείρων ἐκμαίνων. 'κῆτος θοάζων' Ἀνδρομέδῃ [frg. 949]: — MTBⁱ

ὃ δάκρυα δάκρυσι: συνάγει καὶ συμμίσγει ἐπάλληλα δάκρυα. Ὅμηρος [Δ 453]· 'συμβαλλετον ὄμβριμον ὕδωρ'. ἡ συνάπτει, ἵνα ἡ 20 ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν συμβαλλόντων τοῖς σχοινοῖς ἕτερα καὶ ἐπιμηκέστερα ποιούντων, οἶον· ἐπὶ τοῖς δάκρυσι συνάπτει δάκρυα. Ἀριστοφάνης [Pac. 37]· 'ὥσπερ οἱ <τὰ> σχοινία συμβάλλοντες εἰς τὰς ὀλκάδας': — MTAB

1—11 horum loco scholio quod praecedat haec adi. τινὲς δὲ ἤκουσαν εἰς ἀλαστόρων δόμον ἀντὶ τοῦ εἰς Ἄιδου πορεύεσθαι αὐτῷ ποιεῖ εἰς τοὺς καταχθονίους A
1 τούτῳ τῷ ὀρέσῃ B 2 διατρέχων αὐτὸ T 3 ποιεῖ T εἰς]
τὸ B 5 οἶον T 8 τί οὗτος T τοιοῦτος B 9 τὸν om. T
post ὁρμῆς add. δὲ B φερομένη T 12—16 bis scripsit T
13 τὸ ἐξῆς om. T^a τίς ὃδ' ἀγὼν φόνιος A τίς οὗτος σε φόνιος ἀγὼν T^a
13. 14 ματέρος — ἀναβακχεύει om. AT^a 13 ὃ σε] ὅτι MⁱT 14 σε τὸν om.
AT^a τῷ om. A 15 συνεισάγει AT^a τις om. AT^a 15. 16 μαίνεσθαι—οἴκους] ματέρος αἷμα σᾶς ὃς ἀνακινεῖ πορεύων καὶ μαίνεσθαι κατὰ τοὺς δόμους A αἷμα σᾶς ὃς ἀναβακχεύων καὶ ἀνακινεῖ πορεύων καὶ σημαίνεσθαι κατὰ τοὺς δόμους T^a 15 σε] σοι T ex σοι corr. M 17. 18 scholio p. 132,
17—19 adi. MT add. δὲ post θοάζων 18 θοάζων MTBⁱ ἀνδρομέδῃ T
19 ἄγει MTA ἀλλεπάλληλα δακρύων A 20—22 Ὅμηρος—ποιούντων
om. A 20 καὶ ὁμηρος M ὄμβριμον B 21 ἔτε M 21. 22 καὶ—ἐπὶ
om. M 21 καὶ om. T 22 συνάπτειν T 22. 23 Ἀριστοφάνης—ὀλκάδας
om. A 23 οἱ om. B

ῥ δάκρυα: ῥ, τῷ Ὁρέστη, δάκρυα δαίμων τις κακὸς ἀλλεπάλληλα συνάπτει δίκην τοῦ αἵματος τῆς μητρὸς αὐτοῦ εἰσπραπτόμενος: — MⁱT

337 † εἰς δόμους ἀλαστόρων: ἀντὶ τοῦ εἰς δόμους τοῦ Ἄιδου τὴν σὴν μητέρα ἢ σέ, τὸν Ὁρέστην: — A

5 338 ὁ σ' ἀναβακχεύει: διχῶς στίζουσιν. ἀποδίδεται οὖν πρὸς μὲν τὴν πρώτην στιγμὴν· τίς οὗτος φόνιος ἔρχεται ἀγὼν, ῥ, ἀγῶνι, δάκρυα δάκρυσιν συμμίσγει καὶ συμβάλλει τις τῶν ἀλαστόρων πορεύεσθαι ποιῶν τὸ αἶμα τῆς σῆς μητρὸς εἰς τοὺς οἴκους καὶ μὴ ἔων αὐτὸ ἡρεμεῖν ἀτιμώρητον, [ἢ] ὁ σε, τὸ αἶμα δηλονότι, ἀναβακχεύει καὶ μαίνεσθαι
10 ποιεῖ. πρὸς δὲ τὴν δευτέραν στιγμὴν οὕτως· τίς οὗτος ἔρχεται φόνιος ἀγὼν, (ῥ, τῷ ἀγῶνι,) δάκρυα δάκρυσιν συμμίσγει τις τῶν ἀλαστόρων, ὅς σε ἀναβακχεύει πορεύων καὶ περιέλκων ματέρως αἶμα σᾶς, ὁ ἐστίν· ἀνακινῶν τὸ αἶμα τῆς μητρὸς σου κατὰ τοὺς οἴκους καὶ μὴ ἡρεμεῖν αὐτὸ ἔων ἀτιμώρητον: — MTB

15 ὁ σ' ἀναβακχεύει: τινὲς στίζουσιν εἰς τὸ ὁ σ' ἀναβακχεύει, ἔν' ἢ ὅπερ σε, τὸ αἶμα. γράφεται δὲ καὶ ὅς σε ἀναβακχεύει, ἀλάστωρ (ὅς) σε ἀνακινεῖ καὶ μαίνεσθαι ποιεῖ: — MⁱT

† ὁ σ' ἀναβακχεύει: τουτέστιν· ὅπερ, (τὸ αἶμα) τῆς μητρὸς, ἀναβακχεύει σε καὶ μαίνεσθαι ποιεῖ. ἢ ὅστις ἀλαστόρων ἀνακινεῖ τὸ
20 αἶμα τῆς μητρὸς σου μὴ ἔων αὐτὸ ἡρεμεῖν ἀτιμώρητον: — B

340 ὁ μέγας ὄλβος: περισσὸν τὸ ἐν ὧς: — MⁱTA

οὐ μόνιμος ὁ μέγας ὄλβος. κατέκλυσε γὰρ αὐτὸν δαίμων τις, ὥσπερ λαῖφος ἀκάτου θοᾶς τινάξας κατέκλυσε τοῖς ὀλεθρίοις καὶ λάβροις κύμασι πόντου. τὸ δὲ δεινῶν πόνων ἐν μέσῳ ἀναπεφώνηται. ἢ οὕτως·
25 ὥς δὲ πόντου λάβροις ὀλεθρίοις ἐν κύμασι δαίμων τις ἀκάτου θοᾶς λαῖ-

5 διχῶς M post στίζουσιν ins. ὡς ἀναβακχεύει M ὅς ἀναβακχεύει T

7. 8 ποιῶν πορεύεσθαι B 8 σῆς om. B 9 ὁ] ὅς M δηλονότι om. B

10 οὕτως· τίς οὗτος] ὅτι τοσοῦτον MTB 12 χορεύων T 13. 14 οὐκ ἔων

αὐτὸ ἡρεμεῖν B 14 ἔων] εἶναι MT 22—p. 135,2 scholio quod prae-

cedit adi. MTA add. καὶ ἔσται ὁ λόγος M καὶ ἔσται λόγος T ὁ δὲ λόγος A

22 κατέκλυσε MT τίς αὐτὸν δαίμων M 23 κατέκλεισε T κατέκλυσε

ἐν M 24—p. 135,2 horum loco habet οὕτως καὶ τὸν ὄλβον κατέκλυσε

τινάξας ὑπὸ δεινῶν πόνων (= p. 135,1. 2) ὅσον γὰρ δύναται πνεῦμα κατὰ νηὸς ἐν

θαλάσσει τοσοῦτον ἄνθρωπον ἢ τύχη: — (= p. 135,5. 6) ἄλλως: ὡς ἐν πόντου λάβροις

ὀλεθρίοις ἐν κύμασι δαίμων τίς ἀκάτου θοᾶς λαῖφος κατέκλυσε οὕτως καὶ τὸν

μέγαν ὄλβον κατέκλυσε τινάξας ὑπὸ δεινῶν πόνων: — (= 25—p. 135,2) A

φης κατέκλυσεν, οὕτως καὶ τὸν μέγαν ὄλβον κατέκλυσε τινάξας ὑπὸ δεινῶν πόνων: — MⁱTAB

341 ἀνὰ δὲ λαῖφος: ἀνατινάξας δέ τις θαίμων τὸν ὄλβον κατέκλυσεν αὐτὸν καὶ κατεπόντισεν, ὡς ἀκάτου θοᾶς λαῖφος πόντου λάβροις ὀλεθρίοις κύμασιν. ὅσον γὰρ δύναται πνεῦμα κατὰ νηὸς ἐν θαλάσῃ, 5 τοσοῦτον κατὰ τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων ἡ τύχη: — MTAB

343 κατέκλυσεν δεινῶν: κλύζεσθαι παρεσκεύασεν. ἄστατον ὄντα ὑπὸ τῶν δεινῶν πόνων, τουτέστιν ἔργων. Ὅμηρος [A 467]: 'αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου'. ὡς γὰρ κλύζεται ναῦς ἐν θαλάσῃ, οὕτω καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων τύχη ὑπὸ ἀστάτων ἔργων. τὸ γὰρ τῆς τύχης 10 ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ: — MTB

† ἀνὰ δὲ λαῖφος: οὕτως κλύζεσθαι θαίμων τις παρεσκεύασεν ὑπὸ ἀστάτων ἔργων, δηλονότι τὸν ὄλβον, ὡς λαῖφος ἀκάτου θοᾶς ἀνατινάξας κλύζεσθαι ἐποίησεν ἐν κύμασι πόντου λάβροις καὶ ὀλεθρίοις: — TA

† καὶ ἄλλως: ἀνατινάξας γὰρ θαίμων τις, ὃ ἐστὶν ἄνωθεν ἐκ τοῦ 15 οὐρανοῦ πέμψας, δηλονότι τὸν ὄλβον, οὕτως κλύζεσθαι ἐποίησεν ὑπὸ τῶν ἀστάτων ἔργων ὡς ναῦν ἐν κύμασι πόντου λάβροις καὶ ὀλεθρίοις. τὸ γὰρ λαῖφος ἀκάτου θοᾶς περιφραστικῶς τὴν ναῦν: — TA

345 τίνα γὰρ: ἀλγῶ οὖν, φησὶν, ὡς ἐπὶ ἰδίῳ κακοῖς καὶ συνυποφέρομαι τὴν τύχην. τίς γὰρ ἕτερος οἶκός ἐστι σέβεσθαι παρ' ἡμῶν 20 ἄξιός ἢ οὗτος, ὃς ἐκ θεῶν ἔχει τὴν καταβολήν. ἀρχηγὸς γὰρ τῆς γονῆς ὁ Ζεὺς, ὅστις ἐφύτευσε Τάνταλον Πλουτοῖ συνελθών: — MTAB

πρὸς τὰ ἄνω. πρὸς τὸ κατολοφύρομαι (τὸ) τίνα γὰρ ἔτι πάρος: — M^sBⁱ

1 οὕτως — κατέκλυσε om. M 3—6 scholio 15—18 adi. A 4 λάβροις καὶ B 5 ὅσον] ὅς M γὰρ om. MT 6 καὶ κατὰ AB ἡ τύχη τῶν ἀνθρώπων MT 7—11 scholio quod praecedat adi. B initio add. ἡ οὕτως post παρεσκεύασεν ins. τις θεῶν τὸν ὄλβον B 9—11 οὕτω — ταχύ] τοσοῦτον καὶ κατὰ τὸν βίον ἡ τύχη τῶν ἀνθρώπων M 14 ἐποίησεν spatio uacuo ins. A¹ ἐν λάβροις A 16 τῶν om. T 17 γὰρ om. T 19. 20 ἀλγῶ — τύχην om. A. referenda sunt ad vs. 339 19 ante ὡς ins. τὴν ψυχὴν MT 19. 20 συναποφέρομαι τὴν ψυχὴν MTB 20 τίνα γὰρ ἕτερον A ἕτερον in ἕτερος corr. A¹ οἶκος ἐστὶ spatio uacuo ins. A¹ ἐστὶ om. B ἡμῶν A 21 ἄξιός om. MTA ἡ οὕτως ὅτι ἐκ spatio uacuo ins. A¹ ὅς] ὅτι MT ἔχειν M ἔχων A καταμονὴν A ἀρχηγὸς spatio uacuo ins. A¹ 22 ὅστις — τάνταλον spatio uacuo ins. A¹ τὸν τάνταλον T Πλουτοῖ συνελθών om. A 23 post ἄνω ins. καὶ κάτω M^s κατὰ τοῦτέστι Bⁱ ὀλοφύρομαι M^sBⁱ

348 ἐν τοῖς τέλεσιν εἰώθασιν οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ μεταλλάττειν φεύγοντες τὴν μονοδίαν τοῦ λόγου: — M^sTABBⁱ

καὶ μὴν βασιλεύς: τὸ ἐξῆς· καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει Μενέλαος ἀναξ, τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὦν, πολλῇ δ' ἀβροσύνῃ δὴ
5 λος ὁρᾶσθαι: — MTB

349 ὅ ἐστι· διὰ τῆς ὄψεως ἐμφαίνει τὴν εὐγένειαν: — M^sTAB

τῇ τρυφῇ τοῦ βαδίσματος. ἢ τῆς ὄψεως: — M^sA^s

352 ὃ χιλιόναυν στρατὸν ὁρμήσας: δι' ὧν δοκεῖ αὐτὸν ἐπαινεῖν, διὰ τούτων λυπεῖ ἀναμιμνήσκουσα τῶν ἀπολομένων ἐν τῇ Τροίᾳ: —
10 MTAB

353 εἰς γῆν Ἀσίαν: ἀπὸ τούτων αὐτὸν ἐγκωμιάζει, ἀφ' ὧν ἐμεγαλύνετο. τῷ δὲ ἀπηρτισμένῳ ἀριθμῷ ἐχρήσατο· τοσαῦται γὰρ ἦσαν αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων, ἄρπς: — MTAB

νεώτερον τὸ τῆς Ἀσίας ὄνομα: — ABⁱ

15 354 σὺ, φησὶν, οὐ μετέχεις τῆς δυστυχίας τῶν Τανταλιδῶν: — MⁱTA^sBⁱ

355 θεόθεν πράξας ἅπερ ἡῦχου: τὸν γὰρ πόλεμον κατορθώσας ἔλαβε τὴν Ἑλένην. σὺ μὲν οὖν, φησὶν, εὐτυχῶς ἀπηλλάχθης, ὁ δὲ Ὀρέστης δυστυχεῖ: — MTAB

356 ὃ δῶμα: ἀπὸ πρώτης παρόδου σημειοῦται τὸ κακόηδες τῆς
20 γνώμης Μενελάου. καὶ γὰρ οὐδὲ εἰς Σπάρτην ἀνήχθη, ἀλλὰ πρότερον εἰς Ἄργος ὡς ἐξελάσων Ὀρέστην, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς δῆλός ἐστι. καίτοι παρὰ τῷ ποιητῇ εὐρίσκεται τῶν πάλαι πολεμίων φειδόμενος· ἐν γὰρ τῇ

1 τέλεσιν spatio relicto om. A οἱ ἀπὸ] τί κατὰ A μεταλλάττειν] πλάττειν τι A 1. 2 φεύγοντες—λόγου om. M^sB 2 λέγειν A 3—5 scholio quod praecedat adi. B add. δὲ post τὸ 3 ὅδε δὴ] ὡδε M ὡδε T 4 πολὺ B 6 post ἐστι ins. πολὺ δ' ἀβρότατος ἰδεῖν καὶ A 8. 9 scholio quod sequitur adi. A 9 μιμνήσκουσα M ἀπολυμένων A ἀπολλυμένων MTB εἰς τὴν τροίαν A 12 ἐσεμνύετο A ἀπηρτισμένῳ δὲ A ἐχρήσατο ἀριθμῷ B τοσαῦται om. A 12. 13 Eust. p. 338, 35 Tzetz. antehom. 192 13 ἦσαν γὰρ A χιλίαι πρὸς ρπς B 14 scholiis 11—13. 8. 9 adi. A add. δὲ post νεώτερον 16—18 scholio quod praecedat adi. B initio ita conformato τὸ δὲ θεόθεν πράξας ἅπερ ἡῦχου προσέθηκεν ἐπειδὴ 16 γὰρ om. B 17 οὖν om. B ἀπηλλάχθης M 18 Ὀρέστης om. A δυστυχῶς A 17. 18 σὺ μὲν οὖν φησὶν εὐτυχῶς ἀπηλλάχθαι ὁ δὲ δυστυχῶς habet M^s 19 ἀπὸ τῆς A 20 οὐδὲ—πρότερον] πρότερον οὐκ εἰς σπάρτην κατήχθη ἀλλ' A Σπάρτην] πράπειν M ἀνηνέχθη M πρότερος M 21 ὡς om. MT post Ὀρέστην ins. τῶν οἴκων A ὡς καὶ AB καίτοι B καὶ MTA 22 παρὰ—φειδόμενος] παρ' ὁμήρῳ A παρὰ—εὐρίσκεται om. B εὐρίσκεται T ἔρις τούτου M τῶν om. M γὰρ om. A

Ζ ῥαψοδία [37—65] κωμωδεῖται συγχωρῶν ζῆν τὸν Ἀδραστον δόσιν χρημάτων ἐπαγγειλάμενον: — MTAB

362 ὄρος Λακωνικῆς· καὶ Ὅμηρος [γ 287]· 'Μαλειάων ὄρος αἰπό': — A^sBⁱ

363 † ὁ ναυτίλοισι: τοῖς γὰρ ναύταις οὗτος, δς φίλος καὶ θα- 5
λάσση ἐστὶ καὶ ἰχθύσι, τὰ πεπρωμένα βάζει: — A

364 Νηρέως προφήτης: οὗτος Ἀνθηδόσιος ἀλιεύς· ἐωρακῶς δὲ ἰχθὺν παρὰ τὴν ψάμμον βοτάνης γευσάμενον καὶ ἀναζήσαντα, φαγὼν καὶ αὐτὸς γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' οὐκ ἀγήραος, ἐφ' ᾧ κατεπόντισεν ἑαυτόν. μαντεύεται δὲ ὡς ὁ παρ' Ὀμήρῳ [δ 365 sq.] Πρωτεύς καὶ παρὰ Πιν- 10
δάρῳ [Pyth. IV 20] Τρίτων τοῖς Ἀργοναύταις: — MTAB

367 περιπεσὼν πανυστάτοις: περισσὴ ἢ περί. καὶ ἐστὶν ὁ νοῦς· ἀποθανὼν, πεσὼν, ἀπολωλὼς τοῖς πανυστάτοις λουτροῖς τῆς ἀλό-
χου. ἢ περιπεσὼν ἀντὶ τοῦ συντυχῶν τοῖς λουτροῖς τῆς ἀλόχου· λουσαμένῳ γὰρ τὸν χιτῶνα περιήγαγεν· ὡς ἐν Ἐκάβῃ [1281]· 'κτεῖν' 15
ὡς ἐν Ἀργεὶ φόνια λουτρά σ' ἀναμένει': — MTAB

369 ἀπὸ Ναυπλίου τοῦ πατρὸς Παλαμήδους: — M^sBⁱ

370 ἤδη δάμαρτος: μέμνηται τῆς γυναικὸς οὐκ ἐν δέοντι ἔρωτι, μεγίστῳ δὲ μᾶλλον: — A

371 δοκῶν Ὀρέστην: ὕπουλα πάντα τὰ ῥήματα Μενελάου, ἀφ' 20
οὗ ὁ ποιητὴς τὸ ἄστατον τῆς Λακεδαιμονίων γνώμης κωμωδεῖ, ὡς καὶ ἐν Ἀνδρομάχῃ [445 sq.]· 'ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν, Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια'. πρὸ γὰρ Διοκλέους, ἐφ' οὗ τὸν Ὀρέστην ἐδίδαξε, Λακεδαιμονίων πρεσβευσαμένων περὶ εἰρήνης ἀπιστήσαντες

1 ἐβδόμη T post κωμωδεῖται ins. παρὰ τῷ ποιητῇ B ζῆν om. MT
Ἀδραστον] ἄνδρα τὸν A 2 ἐπαγγελλόμενον MA ἐπαγγελλόμενον B 3 καὶ]
ἐστὶ τὸ μάλεον Bⁱ 3. 4 ὄρος αἰπό om. A^s 5 δς] ὡς A 7—11 Tzetz. ad
Lycophr. p. 769 cf. Paus. IX 22,7 schol. Apoll. I 1310 schol. Lycophr. 754
Serv. ad Verg. Aen. V 823 Georg. I 437 Alex. Aet. ap. Ath. VII p. 296 e

7 ἦν ἀλιεύς A 8 τὴν om. A βοτάνην MT 9 ἀγήρατος A ἐφ'—

ἑαυτόν om. A 10 ὁ om. A 11 τρίτος M τρίτον T τρι A ἀργαίτ.. M
12 initio add. ἢ T 13 ἀποθανὼν—ἀπολωλὼς om. B sed post ἀλόχου add.
πεσὼν· ὅ ἐστιν ἀπολωλὼς 14 ἢ—ἀλόχου om. A 15 γὰρ τὸν om. M
post γὰρ add. ἀγαμέμνονι B προσήγαγεν TA προσήνεγκεν B ὡς] καὶ A
post Ἐκάβῃ add. φησι AB κτεῖν' om. A 16 λουτρά σ'] λουτρ' T
λουτρά σ' ἀναμένει om. B σ' ἀναμένει om. M 19 δὲ om. A 21 ἐκω-
μώδει MTA 22 ὦ] ὡς MTA 23 ἀφ' A 24 πρεσβευσάμενος A

Ἀθηναῖοι οὐ προσήκοντο, ἐπὶ ἄρχοντος Θεοπόμπου [ὅς ἐστι πρὸ Διοκλέους]. οὕτως ἱστορεῖ Φιλόχορος [frg. 117]: — MTAB

372 ἀντὶ τοῦ περιλαβεῖν: — M^s

373 ὡς εὐτυχοῦντας: εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι τὰς τῶν ἐχθρῶν
5 ἀτυχίας εὐτελεῖς λογίζεσθαι βουλόμενοι μέχρι θανάτου τὴν ἀτυχίαν αὐτοῖς
προκόπτειν. καὶ ὁ Μενέλαος τοίνυν ἔφεδρος ὢν τῇ τοῦ Ὀρέστου ἀρχῇ
μόνον τὸ ζῆν αὐτὸν εὐτυχίαν ὀρίζεται: — MTAB

ἄλλως: τὰ κατὰ τὸν Ἀγαμέμνονα ἡπιστάμην καὶ τὸν ἐκείνου θά-
νατον ἐδάκρυσα, ἐλπίζων δὲ περιπτύσσεσθαι τὸν Ὀρέστην καὶ τὴν μη-
10 τέρα ὡς σφριζομένους, παρ' ἐλπίδας ἤκουσα τῆς Κλυταιμνήστρας τὸν θά-
νατον. τὸ γὰρ εὐτυχοῦντας ἀντὶ τοῦ σώους καὶ ὑγιεῖς: — MTAB

τὸ εὐτυχοῦντας κακοήθως: — MT

τῶν ἀλιέων, ἀπὸ τοῦ κτυπεῖν ταῖς κώπαις. ἢ τῶν ναυτῶν: — MⁱBⁱ

374 δέον εἰπεῖν εὐσεβῇ φόνον, κακοήθως ἀνόσιον καὶ ἀσεβῇ φόνον
15 καλεῖ τὴν τιμωρίαν Κλυταιμνήστρας: — TBⁱ

γράφεται θυγατρός: — M^s

375 ἀντὶ τοῦ· ὅπου ἐστὶν ὁ Ἀγαμέμνωνος γόνος: — M^s

376 ὅς τὰ δεινὰ ἔτλη: καὶ ἐκ τούτου δῆλός ἐστιν ὁ Μενέλαος
πονηρῶς ταῦτα λέγων. δέον γὰρ εἰπεῖν· ὅς ἤμυνε τῷ πατρί, φησὶν· ὅς
20 τὰ δεινὰ εἰργάσατο κακά: — MTBⁱ

380 † ἢ περὶ οὗ ἐρωτᾷς, ἢ ὃν ὀρᾷς. εἴρηται γὰρ ἡ ὄψις ἱστορία,
ὡς ἂν εἴποιμεν· ἱστόρησα τὴν πόλιν: — TBⁱ

382 πρωτόλεια θιγγάνω: ἀντὶ τοῦ πρὸ πάντων σε λιτανεύω
καὶ ταύτην πρώτην ἱκεσίαν ἐπὶ σὲ ποιῶμαι οὐπόποτε τινα ἄλλον ἱκε-
25 τεύσας. πρωτόλεια δὲ κυρίως ἡ τῆς λείας ἀπαρχή· νῦν δὲ πρω-
τόλεια φησι τῆς ἱκεσίας τὴν ἀπαρχήν. καταχρηστικῶς γὰρ πρωτόλεια
πάντα τὰ πρῶτά φασιν: — MTB

1 Ἀθηναῖοι om. A 1. 2 ἐπὶ—οὕτως om. A 1 ὅς ἐστι] ὅς ἦν B 2 οὗ των M
ὡς B 4 εἰώθαμεν A εἰώθασι μὲν M 5 αὐτῶν TAB 6 ἐφεδρεύων AB
8 ἄλλως] ἀλλὰ MTAB τοῦ ἀγαμέμνονος A 9 περιπτύσσεσθαι post μητέρα coll. A
10 παρ' ἐλπίδας] καὶ A 10. 11 τὸν θάνατον] ἀνόσιον φόνον A 11 τὸ—ὑγιεῖς
om. A 12 scholio quod praecedat adi. MT horum loco habet κακοήθως ὡς
ὑγιῶς ἔχοντας A 13 initio om. τῶν Bⁱ 19 δέον] δὲ M 20 εἰργασται MBⁱ
καλά M 21 οὗ] ὃν T 23 ἀντὶ—πάντων] ἀντιπροσωποῦντων T 24 σοῦ B
25—27 cf Hesych. προτέλεια αἱ ἀπαρχαὶ κυρίως μὲν τῆς λείας ἤγουν τῆς αἰχμαλω-
σίας· καταχρηστικῶς πᾶσα ἀπαρχή. et. m. p. 693,11 δηλοῖ δὲ (πάσας) τὰς ἀπαρχάς.
Gud. p. 434,30 πρωτόλειον ἡ ἀπαρχή· τοῦτο δὲ ἐξ ἀπολείποντος καὶ τελείου. Suid.
πρωτόλειον ἀπαρχήν 26 γὰρ] δὲ T 27 φησὶ ante πάντα coll. B φησι MTB

ἀντὶ τοῦ πρώτου, σύνθετον ἀντὶ ἀπλοῦ: — M²B¹

† τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια: πρωτόλειον μὲν κυρίως λέγεται τὸ ἀπὸ τῆς λείας ἐξαίρετον, τὸ ἀνατιθέμενον τῷ θεῷ· ἐνταῦθα δὲ τὸ πρωτόλειον ὡς ἐπίρρημα ἐδέξατο ἀντὶ τοῦ κατὰ πρῶτον λόγον ἢ πρωτοτύπως: — A

5

383 ἰκέτης ἀφύλλου στόματος: ἀντὶ τοῦ ἄνευ στεμμάτων: — MTA

τὴν φυλλάδα ἰκετεύοντες προέτεινον, ὡς παρ' Ὀμήρῳ [A 14] ὁ Χρύσης 'στέμματ' ἔχων ἐν χερσίν'. κέκληται δὲ φυλλάς, ἐπεὶ ἐκ φύλλων ἦτοι ἐλαίας ἢ δάφνης [ἢ, ὥς τινες, τὸ ἐκ τούτων ἄνθος] ἐστί, 10 καὶ ταύτην τῶν γονάτων ἐξάπτουσι τῶν ἰκετευομένων. ἐπεὶ οὖν ἔθος ἐστὶ τοῖς ἰκετεύουσι φυλλάδα προτείνειν, τοῦτο δὲ νῦν οὐ πάρεστι, διὰ τοῦτό φησι τὴν ἐκ στόματος καὶ λόγων μόνων ἰκεσίαν ποιῆσθαι. τὸ δὲ ἐξάπτων ἔφη παρόσον οὐδ' ἰκέτευον, τούτοις παρετίθεσαν τὰς ἰκετηρίας. Ἀχαιοὶ Ἀζᾶσι [frg. 2]. 'νῦν οὖν ἡμεῖς ἰκέται * * θαλλοὺς τε θεῶν 15 † τε σέβας τίθεμεν πρὸ ποδῶν τῶν σῶν λῆξαι τῆς ἀστερόπου Ζηνὸς θυσίας'. τινὲς δὲ ἀφύλλου στόματος ἤκουσαν τοῦ κατεξηραμένου διὰ τὴν νόσον [ἀντὶ τοῦ ἄνευ ἰκετηρίας] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων, ἅτινα μὴ ἔχοντα φύλλα ὡς ἐπὶ πολὺ ξηρὰ εὐρίσκονται: — MTAB

† ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτάς: τὸ ἀφύλλους λιτάς 20 ἐνταῦθα εἰς τιμὴν τοῦ Μενελάου Ὀρέστης εἶπε ταῖς μεγίσταις τιμαῖς βιάζων ἐκείνων γενέσθαι αὐτῷ εἰς βοηθόν. οἱ γὰρ ποιούμενοι τὰς λιτάς πρὸς τὸ θεῖον αἰεὶ κλάδους ἐπεφέροντο νεωστὶ ὀρεφθέντας ἐκ δένδρων καὶ θάλλοντας καὶ φύλλων κομῶντας καὶ εἰρίοις πολυχρόοις ἀναδεδεμένους, οὐδ' εἰρεσιώνας ἐχάλουν. τρόπον οὖν τινα ταῦτα λέγει ὁ Ὀρέ- 25 στης πρὸς τὸν Μενέλαον ὅτι ἔδει τὰς λιτάς ὡς θεῷ σοι προσαγαγεῖν

- 6 ἀντὶ τοῦ om. A στέμματος A 8—19 scholio quod praecedat adi. MTA, add. γὰρ post τὴν A 8 initio add. ἀφύλλου δὲ στόματος ὅτι B ὡς] καὶ A ὁ om. A 9—11 ἐν χερσίν—ἰκετευομένων om. A 9 post χερσίν add. ἢ B ante κέκληται add. ἢ MTB δέ] δὲ καὶ M om. B
9. 10 εἰς φύλλον MT 10 ἐκ] εἰς M 10. 11 ἐστί—ταύτην om. B
11 ἐστί om. A 12 τούτω δὲ MTB τὸν τῶνδε A corr. Dindorf 13 τὴν] τῶν A καὶ om. A μόνον A 13—17 τὸ—θυσίας om. A 13 δὲ om. M 14 οἷς M παρετίθεσαν M 15 Ἀχαιοὶ Ἀζᾶσι om. M
θῶν M 16 τε σέβας] γέρας Arsenius ἀστερόπου MB ἀστεροπῆς T
17 στόματος ἤκουσαν om. A 19 ὡς—πολὺ om. A τὸ πολὺ B
εὐρίσκονται A 23 ὀρεφθέντας A

μετὰ κλάδων, νῦν δὲ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τοῦτο, ἐπειδὴ πανταχόθεν εἰλοῦμαι παγγάλοις ὅπλοις καὶ κωλύομαι, τὰς ἐκ στόματος προαγομένας ταύτας προσάγω: — A

385 τίνα ἐκ τῶν νεκρῶν βλέπω: — M^s

5 386 εὖ γ' εἶπας: καλῶς με νεκρὸν ἐκάλεσας· οὐ γὰρ ζῶ ὑπὸ τῶν κακῶν. ὅσον ἤκει εἰς τὰ κακά, <οὐ> ζῶ: — MTBⁱ

390 τὸ σῶμα φροῦδον: ἀντὶ τοῦ εἰς ὄνομα μόνον λείπεται τὰ ἐμέ. καὶ εἰς ὄνομα μόνον λείπεται τὰ κατ' ἐμέ, ἐπεὶ τὸ σῶμα ἅπαν μοι φροῦδον γέγονεν: — MTA

10 392 ὅδ' εἰμὶ μητρόος: ἦτοι ὅτι μετανοεῖ ἀνελὼν αὐτήν, ταλαίπωρόν φησιν· οὐ γὰρ πρὸ πράξεως καὶ μετὰ τὴν πράξιν οἱ αὐτοὶ τυγχάνομεν· ἢ προσαγόμενος αὐτὸν εἰς ἔλεον διὰ τοῦ καθομολογεῖν τὴν ἀνοσίαν ἑαυτοῦ πράξιν· ἢ ὑπομιμνήσκων αὐτὸν ὅτι ἔκδικος τοῦ πατρὸς ὑπάρχει. τὸ δὲ ταλαίπωρος παρὰ τὴν πώρην, ὃ δηλοῖ τὸ πένθος.
15 Ἀντίμαχος [frg. 58]· 'πωρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος', ἀντὶ τοῦ πένθος: — MTAB

393 φείδου δ' ὀλιγάκις λέγειν κακά: λείπει τὸ ὥστε· ἤκουσα, ὥστε φείδου λέγειν τὰ κακά. οἶον· παραιτοῦ τὰ κακά πολλάκις λέγειν. ὀλιγάκις δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως, ὡς τὸ 'ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα
20 ἐοικότα γείνατο Τυδεύς' [E 800]: — MTAB

2 κωλύομενος A τοῦ—προαγομένου A 5 ὠνόμασας Bⁱ οὐ] οὕτως T
ζῶν T 6 ἤκεν MTBⁱ 8 λείπετε M σαλεύει A πᾶν A 9 γεγονός A
10—12 ἦτοι—διὰ τοῦ spatium uacuo ins. A¹ 10 μετανοεῖ ἀνελὼν] ἀνείλεν A¹
11 ἔφη B 11. 12 οὐ—τυγχάνομεν om. A¹, post πράξιν coll. B 11 οὐ] εἰ MT
12 ante ἢ ins. ταλαίπωρον ἔφη MT ἢ om. B προσαγόμενον MTA¹
τοῦ] τὸ MTB 13 ἀνόσιον A αὐτοῦ MT ἢ om. M μιμνήσκων M
ἑαυτὸν A 14—16 et. m. p. 744,53 ... Ἀντίμαχος· 'πώρη ἀλόχοισι καὶ οἷς
τεκέεσσιν ἕκαστος'. cf. schol. Soph. O. C. 14 ... πωρεῖν δὲ οἱ Ἥλεῖοι τὸ πενθεῖν
φασί. καὶ Ἀντίμαχος· 'πωρήτοι ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος'. παρὰ τοῦτο οὖν
ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. Suid. ταλαίπωρος ὁ ἄθλιος παρὰ τὸ τλῆναι καὶ τὸν
πῶρον ὃ ἐστὶ πάθος. ὅτι δὲ πῶρος πάθος τί ἐστίν, Ἀντίμαχος φησὶ· 'πῶρόν τιν'
ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο'. καὶ πωρεῖν Ἥλεῖοι τὸ πενθεῖν φασί. καὶ Ἀντί-
μαχος αὖθις 'πωρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος'. παρὰ τοῦτο οὖν τὸ
ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. Hesych. πωρητὸς ταλαίπωρος πένθος cf. πωρεῖν κη-
δεύειν πενθεῖν. πωρῆσαι λυπῆσαι καὶ τὰ ὅμοια. πῶρος ὁ ταλαίπωρος τὸ—
πένθος om. A 14 τὸ om. δὲ post ταλαίπωρος coll. B 15 πωρηαλέχοισιν M
πωρηαλόχοισι T πώρητυ ἀλόχοισι B 15 τέκεσι M 17 λείπει—ὥστε] ἴν'
ἢ A τὸ om. M 18 τὰ om. A 18. 19 οἶον—λέγειν om. A 19 τὸ
δὲ ὀλιγάκις A παῖδες A 20 ἐοικότα—Τυδεύς om. A Τυδεύς om. M

† ἄλλως: οὕτως συντάξεις· φείδου λέγειν τὰ κακά, ἀντὶ τοῦ· πεφεισμένως λέγε τὰ κακά. ὀλιγάκις δὲ ἀντὶ τοῦ καὶ ὀλιγάκις, τοῦ δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ καὶ κειμένου: — A

394 διὸ λέγειν ἀναγκάζεται πλουσίως καὶ πολυτελῶς ἔχων τὰ κακά: — M^sTB

5

395 πρᾶγμα: — M^sB^s

396 ἡ σύνεσις ὅτι σύνοιδα: ἐγκαλοῦσί τινες· πῶς γὰρ, φασίν, αἰτιᾶται τὴν σύνεσιν, τὸ πᾶν αἴτιον τῶν Ἑρινύων ἐχουσῶν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι ὑπὸ δισσῶν φησιν ἀπόλλυσθαι, περὶ μὲν τὸν καιρὸν τῆς ὑγείας ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, ἐν δὲ τῇ λύσσει ὑπὸ τῶν Ἑρινύων· ὁ καὶ ἐπάγει· 10
‘μανίαι τε’: — MTAB

μετὰ γὰρ τὴν μανίαν ἡ ἔννοια τῶν κακῶν αὐτὸν ἐδάμαζεν: — M^sTAB

397 πῶς φῆς: διὰ τὸ μὴ πρὸς ἔπος ποιήσασθαι τὴν ἀπόκρισιν, τούτου ἔνεκεν λέγει αὐτὸν ἀσαφῶς εἰρηκέναι: — MTAB

15

† ἄλλως: ἐπεὶ αὐτὸς μὲν τὴν ἰδέαν ἐπύθετο τῆς νόσου, ὁ δὲ τὸ συνειδὸς ἔφη, τοῦτο δὲ οὐ πάντως νόσος, τούτου χάριν φησὶν αὐτὸν ἀσαφῶς εἰρηκέναι. τίς οὖν ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῆς συνειδήσεως νόσος· ἡ λύπη, ὡς ἐξῆς λέγει: — TAB

οὐ τὸ μὴ σαφές λέγειν ἐστὶ σοφόν, ἀλλὰ τὸ λέγειν σαφές: — M^sBⁱ 20

400 μανίαι τε μητρὸς αἵματος τιμωρίαι: αἱ τιμωρητικαὶ τοῦ αἵματος τῆς μητρὸς, ἃς ὑφίσταμαι τιμωρίαν ταύτην διδοὺς ὑπὲρ τοῦ τῆς μητρὸς φόνου: — MTA

κατὰ κοινοῦ τὸ διαφθείρουσά με: — M^sBⁱ

401 ἤρξω δὲ λύσεως πότε: καὶ τοῦτο πονηρῶς. θέλων γὰρ 25
ἐλέγξαι ὡς θεομισῇ φησιν ἤρξω δὲ λύσεως πότε. ἤθελε γὰρ
μαθεῖν εἰ χρόνιον ἐστὶ τὸ νόσημα καὶ δυσίατον: — MTAB

4. 5 scholio quod praecedit adi. B

4 post ἀναγκάζεται add. ὁ ὀρέστης B

ἔχω B

7 γὰρ om. T

φησιν MTAB

9 ὑπὲρ A

ὑγείας T

10 ὑπὲρ A ἐκ MT

ἐπάγει T

11 in fine add. μητρὸς T μητρὸς θ'

αἵματος τῆς μητρὸς ἣν ὑφίσταμαι τιμωρίαν ταύτην διδοὺς ὑπὸ τοῦ τῆς μητρὸς φόνου (= 22. 23) B

12 μανίαν] κακίαν M

αὐτῶν T

15 ἔνεκα A

λέγειν A

σαφῶς A

ἄσα ὅτι M

16 μὲν om. T

ὁ] ὡς T

17 αὐτῶ A

20 σαφῶς (bis) Bⁱ

λέγειν (alterum) om. Bⁱ

25 ante

θέλων ins. μὴ MTA

26 ἐξελέγξαι τὸν ἀνειψιὸν B

27 ὁὗς A

402 ἐν ἣ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν: ἐν ἣ, ἡμέρα, ὑψηλο-
ποίου τὸ τῆς μητρὸς μνήμα: — MTA

γράφεται ἐν ἣ ταλαίνης μητρὸς ἐξώγκουν τάφον: — MBⁱ

ὅ ἐστι· τὸ χῶμα ἐπέβαλλον: — MT

5 ἐτίμων: — M^s

403 πότερα κατ' οἴκους: ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἥρξω, τουτέστιν· ἐν
ποίᾳ ἡμέρᾳ ἥρξω καὶ ἐν ποίῳ τόπῳ. κακοήθως δὲ καὶ τοῦτο: —
MTAB

404 νυκτὸς φυλάσσων: μήποτε τις ἀφέληται τὰ ὀστέα.

10 ἢ παρατηρῶν πότε σβεσθείσης τῆς φλογὸς ἀφέλωμαι τὰ ὀστέα: — TAB

408 ἀντὶ τοῦ φοβεράς, ὥς ὁ ποιητής [A 49]· 'νυκτὶ ἐοι-
κώς': — M^s

410 εὐπαίδευτα δ' ἀποτρέπου: κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ
ἀπαιδεύτως. ἢ οὕτως· εὐπαιδεύτως δὲ ποιεῖς ὀνομάζειν αὐτάς Ἑρι-

15 νύας παραιτούμενος: — MTB

ἄλλως: ἀπαιδεύτως φυλάττου ὀνομάζειν αὐτάς. πῶς δὲ ἀπαιδεύ-
τως· καλῶν αὐτάς Ἑρινύας: — MTAB

411 αὐταί σε βακχεύουσιν: κακοήθως τῷ ὀνόματι ἐχρήσατο
(ἀντὶ) τῆς μανίας. κακόηθες δὲ καὶ τὸ ὑπομιμνήσκειν αὐτὸν τοῦ φόνου
20 τῆς μητρὸς. ἥρκει γὰρ αὐταί σε βακχεύουσιν. λείπει δὲ ἡ διὰ,
ἔν ἣ διὰ τὸν συγγενῆ φόνον: — MTAB

† τὸ δὲ συγγενεῖ φόνῳ διὰ τὴν μητέρα. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν
ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς Ὀρέστης εἶπεν, ὁ δὲ Μενέλαος οὐ δεινὰ
πάσχειν δεινὰ τοὺς πεπραγμένους καὶ κατέκρινεν αὐτὸν [φησὶν
25 Ὀρέστης] χωρὶς κρίσεως: — A

1. 2 scholio quod praecedit adi. B initio add. ὁ δὲ φησιν ὑψηλοποιοῦν—
μνήμα] τὸ τῆς μητρὸς μνήμα ἐξώγκουν .. τιμῶν καὶ τὸ χῶμα ἐπιβάλλων ὑψηλο-
ποίου B 3 τάλαιναν μῆρ' M 4 scholio 3 adi. M scholio 1. 2 T
6 τοῦ δὲ ἐστιν M om. A 6. 7 ἐμποῖα M ἐν—ἥρξω] δὲ ποίαν ἡμέραν A
7 κακόηθες A δὲ—τοῦτο om. A 9. 10 scholio quod praecedit adi. B
initio add. ὁ δὲ φιλαλήθως πέπονθα φυλάσσων 10 ἀφεθείσης T
τὰ ὀστέα] ταῦτα A 14 δὲ om. M 16 initio add. ἀντὶ τοῦ AB
ἀπαίδευτα A ἀπαιδεύτους MT φυλάττουσιν A 16. 17 ἀπαίδευτα A corr. A¹
17 καλῶν spat. uacuo ins. A¹ 18 τοῖς ὀνόμασι A ἐχρήσαντο MT
19 ἀντὶ τῆς] τὸν τῆς M τῆς TAB κακοήθως M αὐτὸν om. A
20 τὸ post γὰρ add. A 20. 21 λείπει—φόνον om. TAB 22—25 scholio
quod praecedit adi. A

413 γυμνὸν ἐνταῦθα δείκνυται τὸ ἦθος τοῦ Μενελάου· κατέκρινε γὰρ αὐτὸν ἄνευ κρίσεως: — M^sB

414 τῶν συμβάντων πραγμάτων: — M^s

ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορά: ἐπεὶ εἶπεν ὁ Μενέλαος οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους καὶ κατέκρινεν αὐτὸν δεινὰ πε- 5
πραχέναι, φησὶν Ὀρέστης· ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τῆς συμβάσης τύχης ἀναφορά, ὃ ἔστι· δυνάμεθα τοῦ συμβάντος πράγματος τὴν αἰτίαν ἀναγαγεῖν εἰς
τινα, ὥστε μὴ εἶναι ἡμᾶς αἰτίους δεινῶν πράξεων. εἶτα ὁ Μενέλαος·
μὴ θάνατον εἶπης τοῦ πατρός· οὐ γὰρ σοφόν. εἰ γὰρ καὶ διὰ τὸν πα-
τέρα ἀνείλες τὴν μητέρα, δεινὰ πέπραχας· σὺ γὰρ οὐκ ὤφειλες θάνατον 10
ἐπαγαγεῖν τῇ μητρὶ, ἀλλ' ἡ δημοσία κρίσις. εἶτα Ὀρέστης λέγει ὅτι ὁ
Ἀπόλλων ἔκρινε καὶ διὰ τοῦτο οὐ δεινὰ διεπραξάμην, εἴγε θεὸς ὁ κρίνας
καὶ κελεύσας. εἶτα ὁ Μενέλαος· τοῦτο, τὸ δεινόν, ἔκρινεν ἀμαθὴς ὢν.
εἶτα Ὀρέστης· εἴτε ἀμαθεῖς εἴτε σοφοὶ οἱ θεοὶ, οὐκ οἶδα, τοῦτο δὲ οἶδα
ὅτι δουλεύομεν καὶ πειθόμεθα αὐτοῖς, ὅποιοι ἂν εἰσιν, εἴτε σοφοὶ εἴτε 15
φαῦλοι. εἶτα ὁ Μενέλαος· εἰ αὐτός σοι ἐκέλευσε, πῶς οὐκ ἐλεεῖ νοσοῦντα
καὶ μαινόμενον. εἶτα Ὀρέστης· ἴσως ἐλεήσει, αἰεὶ γὰρ βραδύνει τὸ
θεῖον: — MTAB

† ἄλλως: ὅρα τὸ εὐφυὲς τοῦ ποιητοῦ, πῶς δι' ἀμφοτέρων τῶν
προσώπων τούτων, τοῦ Ὀρέστου καὶ τοῦ Μενελάου, τὰς ἐναντίας τῶν 20
ἀνθρώπων δόξας ὑποδηλοῖ. ἐπεὶ γὰρ οἱ μὲν τῶν ἀνθρώπων λέγουσι
τιμωρεῖν τὸ θεῖον τοῖς πάσχουσιν, οἱ δ' ἀδιαφοροῦσι, διὰ μὲν τοῦ Ὀρέ-
στου τὸ βοηθεῖσθαι παρὰ τοῦ θεοῦ τοὺς κάμνοντας συνίστησι, διὰ δὲ
τοῦ Μενελάου σοφιστικῶς ἀπαγορεύει. ἐκεῖθεν δὲ τὴν ὑφὴν τοῦ λόγου
προὐκατεσκεύασεν. εἰπόντος γὰρ τοῦ Μενελάου ἀπὸ τοῦ 'οἶδα μὲν αὐτάς, 25
ὀνομάσαι δ' οὐ βούλομαι' καὶ καθεξῆς, τοῦ Ὀρέστου εἰς μομφὴν τῶν
Εὐμενίδων κινηθέντος ὁ Μενέλαος τρόπον τινὰ τοῦτον ἀπεστρέψατο εἰπὼν

1. 2 scholio p. 142,18—21 adi. B initio add. ὁμοίως δὲ καὶ τῷ εἰπεῖν οὐ δεινὰ
πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους et om. ἐνταῦθα 1 κακότητες B τοῦ
om. B 2 χωρὶς B 4—6 ἐπεὶ—ἀναφορά om. A 5 δεινὰ (prius)
om. T 5 τοῖς εἰργασμένοις MT 5. 6 δεινὰ κεκρικέναι MT om. B
7 ὃ ἔστι] ἡ A corr. A¹ 8 μὴ om. A ἀναιτίους A 9 τὸν τοῦ A
οὐ γὰρ] τοῦτο γὰρ οὐ B τὸν σὸν A 10 ἀνῆλες M πρὸς A
πέπρακας MT 11. 12 λέγει—Ἀπόλλων] ἀντιλέγει ὁ φοῖβος A 12 εἰ
γὰρ M 13 ἀμαθὴς ὢν ante τοῦτο coll. B post ὢν ins. τοῦ καλοῦ A
15 δουλεύομεθα T post αὐτοῖς add. ὅτι θεοὶ A 16 αὐτός] οὗτος A
17. 18 αἰεὶ—θεῖον] τὸ δὲ θεῖον αἰεὶ μακροθυμεῖ A

αὐταί σε βακχεύουσι συγγενεῖ φόνοφ, δηλονότι ἄς κατευτελίζεις
καὶ οὐ θέλεις καλεῖσθαι Εὐμενίδας λέγων εὐπαιδέυτα δ' ἀποτρέπου
λέγειν, ἥτοι ἀπόφευγε τὸ προστιθέμενον αὐταῖς ὄνομα, τὸ Εὐμενίδες,
παρὰ τῶν εὖ πεπαιδευμένων καὶ σοφῶν λέγειν καὶ λέγε δῆπουθεν τὸ
5 οἰκεῖον αὐταῖς ὄνομα ἥγουν αἱ ἀλάστορες, αἱ Τελχῖνες, αἱ φονεύτριαι.
πρὸς τὸ βακχεύουσιν ὁ Ὀρέστης ἐπιτατικῶς εἶπε τὸ οἶμοι διωγμῶν
οἷς ἐλαύνομαι τάλας, ὁ δ' ἀντεῖπεν οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς
εἰργασμένους ἥγουν μὴ τὰς θεὰς μέμφου, ἑαυτὸν δὲ τὸν αἴτιον τοῦ
πάσχειν τὰ δεινὰ ὡς δεινὰ ἐργασάμενον. εἶτα ἐκείνου φεύγοντος τὴν
10 πρᾶξιν καὶ πρὸς τὸν Φοῖβον ταύτην ἀναφέροντος ὁ Μενέλαος ἀπεστρέ-
ψατο μὴ εἶναι λέγων τὸ θεῖον ἀμαθὲς τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ δικαίου. ἐκεί-
νου δὲ ἐπιμείναντος τῇ ἐνστάσει καὶ λέξαντος ὅτι δουλεύομεν τοῖς θεοῖς,
ἥτοι ποιῶμεν ἃ παρ' αὐτῶν κελεύομεθα καὶ μὴ λῖαν ἐπιστάμεθα τί
πρᾶγμα εἰσιν οἱ θεοί, ὁ Μενέλαος τὸν οἰκεῖον βουλόμενος συστήσαι λόγον
15 ὅτι οὐκ ἐκ θεοῦ ἐκεῖνο, ἀλλ' ἐκ θυμοῦ τὸ πραχθέν, φησὶν ὅτι πάντως
ἂν ἐβοήθησέ σοι ὁ θεός, εἴπερ καὶ προσέταξεν. ὡς δ' εἶπεν ἐκεῖνος
μέλλει τὸ θεῖον, ἥτοι βραδύνει ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι ταῖς φαύλαις τε
καὶ ταῖς ἀγαθαῖς ὡς ὃν φύσει τοιοῦτον, σοφιστικῶς ἐκεῖνος ἐπήγαγε τὸ
ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἶμα μητρὸς αἱ θεαί, ἥτοι ἀπήτησαν. ἔκλεψε
20 δ' αὐτὸν διὰ τῆς μέσης ἐρωτήσεως τῆς πόσον χρόνον δὲ μητρὸς
οἶχονται πνοαί. ἀποκριθέντος ἐκείνου τὸ πόσον τοῦ καιροῦ, ἀνείλεν
ἐκεῖ τὸ μέλλει τὸ θεῖον διὰ τοῦ ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἶμα μη-
τρὸς: — Α

415 μὴ θάνατον εἶπης: ὁ μὲν τὸν Ἀπόλλωνα ἠνίξατο αἴτιον τῆς
25 μανίας, ὁ δὲ ᾤετο τὸν τοῦ πατρὸς λέγειν θάνατον. ἐκκλείων οὖν αὐτὸν
ἀπολογίας φησὶ· μὴ λέγε τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς μηδ' αὐτὸς ἀμαρτῶν
εἰς τὸν πατέρα ἀνάφερε τὴν ἀμαρτίαν. εὐηθες γὰρ τὸ αὐτόν τινα ἀμαρ-
τάνοντα ἄλλω περιτιθέναι τὴν αἰτίαν: — MTB

σὺ γὰρ, φησὶν, αὐτὸς αἴτιος τυγχάνεις. ἢ οὕτω· μὴ ὀνομάσης
30 τὸν [περὶ] μητρὸς φόνον μηδὲ λέγε ὅτι τοῦτον προστέταξαι παρὰ τοῦ
κρείττονος πράττειν. οὐ γὰρ ἀρμόζει θεῷ τὸ πρόσταγμα, ὅθεν σιώπα καὶ

10. 11 ἀπεπέμψατο Α

25 τῆς μητρὸς MT

ἀποκλείων MT

αὐτῷ MT

26 ἀπολογίας om. MT

τοῦ πατρὸς] σοι τῆς μητρὸς ἀπὸ μα-

νίας MT

ἀμαρτήσας B

27 τὴν μητέρα MT

τὸν MT

28 ἄλλα M

ἀμαρτίαν B

28—p. 145,2 scholio quod praecedat adi. MT

30 προσέταξε T

31 ἀρμόζει om. T

θεῶν T

πρᾶγμα M

κρύπτε τὸ ἀμαθὲς τοῦ δαίμονος. ἢ μὴ εἰς τὴν εἰμαρμένην καὶ τὸν θάνατον ἀνενέγκης· οὐ γάρ ἐστι σαφὲς τοῦτο: — MT

ἄλλως: τὸν θάνατον τοῦ πατρός. τοῦτο γὰρ οὐ βέβαιον· οὐ γὰρ δεῖ ἀντιφωνεῦν τοὺς φονέας: — MT

ἄλλως: ὁ Μενέλαος βουλόμενος αὐτὸν θανεῖν λέγει τὸ νομιζόμενον 5 ὅτι μέλλει(ς) λέγειν θάνατον, ἐν ἑαυτῷ βουλόμενος † ἀγαγεῖν: — T

416 † Φοῖβος κελεύσας: ἀπὸ κοινοῦ οὕτως συντάξεις ὅτι ἐκέλευσεν ἂν τοῦτο ὁ Φοῖβος καὶ ἐπιστεύθης ἀληθεύειν, ἐὰν ᾖ ἀμαθέστερος καὶ πλεόν σοῦ ἀμαθὲς τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ δικαίου. τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς φαυλίσας τὴν ἀναφορὰν, ὡς τάχα ψευσαμένου τοῦ Ὀρέστου καὶ τούτῳ 10 τῷ τρόπῳ φεύγοντος τὴν μομφὴν τοῦ μητρικοῦ φόνου. κρείσσων γὰρ ᾖ ἢ αἰτία, ἐὰν ᾖ αὕτη ὁ θάνατος τοῦ πατρός, τοῦ θεοῦ * * *: — A

417 ἀμαθέστερός γ' ὢν: εἰ τοῦτο ἐκέλευσεν, ἀμαθὲς ἐστίν, ἵνα ἐκ τῶν ἐναντίων δηλώσῃ ὅτι οὐκ ἐκέλευσεν ὁ θεός· οὐ γάρ ἐστιν ὁ θεὸς ἀμαθὲς: — MTAB 15

ἄλλως: μετὰ συλλογισμοῦ τοῦτο εἶρηκεν· εἰ γὰρ οὐκ ἀμαθὲς ὁ θεός, ὁτλον ὅτι οὐδὲ προσέταξε τοῦτο ποιεῖν: — MTAB

ἀντὶ τοῦ ἀμαθὲς ἐστίν: — M^g

418 δουλεύομεν θεοῖς: † ἀνθρώπων ἐχόντων τὴν μορφὴν. ἢ ὁποίας ὥσι δυνάμεως καὶ κρίσεως, δουλεύομεν αὐτοῖς. τοῦτο δὲ πρὸς 20 τὸ ἀμαθέστερος: — MTB

ὅ τι ποτ' εἰσὶ(ν οἱ) θεοί: ἀκαίρως τοῦτο· ἐώρακε γὰρ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ ἀκήκοεν αὐτὸν αἶτιον· ὥσει τις ἰδὼν αἰτὸν λέγει· τί ποτέ ἐστιν· ἢ αἰτός: — MTB

δουλεύομεν: ἀνεπίγνωστον γὰρ ἔχουσι τοῖς ἀνθρώποις τὴν γνώ- 25 μην. ὁποίας ἄρα, φησὶν, εἰσὶ δυνάμεως, δουλεύομεν αὐτοῖς: — A

1 ἀπαθὲς MT	ἢ T εἰ M	2 post ἀνενέγκης add. αἰτίαν T	3 ἄλλως]
ἀλλὰ M om. T	βαίβιον M ut uidetur	οὐ γὰρ om. M	5 τὸ νομί-
ζον T	6 scripserim θανεῖν ut ἐν—θανεῖν dittographia sit eorum quae praece-		
rel. A	9 ἀμαθῶς A	11 κρείσσον A	12 in fine spatium uacuum
τῶν A	13 εἰ] εἰς B	post ἐκέλευσεν add. φησὶν B	14 ἐκ τῶν ἐκ
σαι A	τοῦ ἐναντίου B	14. 15 οὐ—ἀμαθὲς] οὐδὲ προσέταξε τοῦτο ποιῆ-	
ποιῆσαι spatio uacuo ins. A ¹	16 τοῦτο ἐκ συλλογισμοῦ A	17 ὁτλον ὅτι om. A	οὐ A
om. M ἢ B	21 in fine add. γ' ὢν B	19 emendanda ex scholio A	20 καὶ
τὸν ἀπόλλωνα post ἀκήκοε coll. B om. αὐτὸν	22 ἐώρακῶς MT	γὰρ] ἢ M	
εἰ MT	ἢ om. M	23 ἀκηκῶς αὐτοῦ MT	

419 καὶ τ' οὐκ ἀμύνει: πανούργως ἔχει πᾶσα ἡ ἐρώτησις. ὁ μὲν γὰρ φησιν ὅτι ὁ Ἀπόλλων μοι ἐκέλευσεν ἀνελεῖν τὴν μητέρα, ὁ δὲ ἀντεπάγει· καὶ πῶς ὁ κελεύσας ἀνελεῖν τὴν μητέρα οὐκ ἔλεεῖ σε μαινόμενον. τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι μελλητικόν ἐστι τὸ θεῖον, πάλιν ὁ Μενέλαός φησι· πῶς οὖν Ἑρινύες σε ταχέως μετῆλθον· οὐκ εἰσὶ καὶ αὗται θεαί. ἐλέγχει οὖν αὐτὸν ὡς καταψευδόμενον: — MTB

421 πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἴχονται πνοαί: ἐχρῆν εἰπεῖν πόσῳ χρόνῳ. τὸ δὲ μητρὸς κακοήθως καὶ δυσωπητικῶς: — MTB

423 ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ': διὰ τούτων ἐλέγχει αὐτὸν ὡς ἀθέως πεπραχότα τὸν φόνον, ὅπου γε αἱ μὲν Ἑρινύες εὐθέως τῇ μητρὶ συνεμάχησαν, ὁ δὲ Ἀπόλλων ἀναβάλλεται τὴν συμμαχίαν. καὶ ἀνθυποφορὰ ἐστι τοῦ εἰρημένου ὑπὸ Ὀρέστου τὸ θεῖόν ἐστι τοιοῦτον φύσει: — MTAB

424 οὐ σοφός: οὐ σοφὸς διαρρήδην μοι ὀνειδίζων τῆς μητρὸς τὸ αἶμα, ἀληθὲς δέ. ἀληθὲς γὰρ διὰ τὸν φόνον ἀμύνεσθαι αὐτὸν τὰς Ἑρινύας: — MTAB

† ἄλλως: πρὸς δ' κλαπεῖς ὁ Ὀρέστης εἰς κολακείαν αὐτοῦ προὔθετο τὸ οὐ σοφός, ἀληθὲς δ' εἰς φίλους ἔφυς κακός. τοῦτο δὲ τὸ ἔπος ἐναντιοφανές ἐστιν. ἐναντιοφανῇ δὲ λέγεται τὰ ῥητὰ τὰ μὴ τῇ κειμένῃ φράσει συναρμολόγμενα, νόηματι δὲ ἡ συντάξει θεραπευόμενα. σκόπει γὰρ ὅτι πρὸς ὕβριν ἐστὶ τοῦ Μενελάου τὸ οὕτως εἰπεῖν 'οὐ σοφός ἔφυς, ἀληθὲς δὲ καὶ τέλειος κακός εἰς τοὺς φίλους' καὶ ποῦ δέον τὸν ἰκέτην ὑβρίζειν τὸν ἰκετευόμενον. θεραπεύεται δὲ τὸ ἔπος τῇ συντάξει οὕτως· οὐ σοφός κακός εἰς φίλους ἔφυς, ἀληθὲς δὲ ἔφυς σοφός. τὸ δὲ νόημα τοιοῦτον· σοφός μὲν ἀληθὲς λέγεται ὁ ὄντως σοφός, σοφός δὲ κακός ὁ σοφιστὴς καὶ ἀπατεὼν καὶ πιθανολογούμενος. λέγει τοίνυν αὐτῷ κολακικῶς ὅτι (οὐκ) ἐσόφισάς με, ὦ Μενέλαε, εἰπόντα βραδὺ εἶναι τὸ θεῖον πρὸς συνασπισμὸν ἀντειπὼν ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἶμα μη-

1 πανούργως B om. ἔχει

3 ἀντεπάγει T

κελεύσας σε M

ἀνα-

ρεῖν M

ἐλεῖ T

4 τούτου M

5 αἱ ἐρινύες B

σε om. B

8 καὶ om. M

9—12 scholio quod praecedat adi. B ante ὡς add. καὶ διὰ τοῦ

εἰπεῖν δὲ et om. διὰ τούτων

9 καὶ διὰ A

ἀθεεῖ A

11 Ἀπόλλων]

ἡλίσ A

ἀνυπόφορά A

12 τὸ εἰρημένον T τὰ εἰρημένα A

14 οὐ

σοφός om. A οὐ σοφός εἰ B

14. 15 τὸ αἶμα τ. μ. A

15 ἀληθὲς] ἀλη-

θεύει MTB ἀληθεύειν A

γὰρ om. A γὰρ λέγων B

17 cohaeret cum

p. 144,23

δν A

19. 20 μὴ τῇ κειμένῃ] μὴ τοῖς ἀνωθεν τ...ω (siue

ου) τῶν τῇ ἀπα κειμένῃ A

τέρους θεαί, σὺ δὲ ἀληθὴς εἶ σοφός, οὐ κακὸς σοφός εἰς φίλους, ἤγουν διὰ τῆς σοφιστείας καὶ πιθανότητος πλανήτης τῶν φίλων: — A

ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις: — M^s

425 πατρὸς δὲ δὴ τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία: ἐν ἐρωτήσῃ ὁ λόγος ἀντὶ τοῦ· τὸ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ πατρὸς τιμωρίαν σε λαμβάνοντα φονεύσαι τὴν μητέρα τί δύναται συνάρασθαί σοι πρὸς τὸ μηδὲν παθεῖν ὡς φονέα. ἢ οὐ προέστη σου ὁ πατήρ, ὥστε ἀποσοβῆσαι τὰς Ἑρινύας: — MTAB

οἱ Ἀττικοὶ προπαροξύνουσι· [μόνον τοῦτο] τιμώρια. τὸ δὲ <δη> τι σ' ἄμεινον βαρύνειν· δὴ τί σ': — M¹TB

10

427 τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις: πονηρῶς πάλιν ἐρωτᾷ, ἵνα, εἰ μὲν εὐμενεῖς ἔχει τοὺς πολίτας, ἀφέξῃται τοῦ ἐπιχειρήματος, εἰ δὲ ἐχθραίνοντας, ἐπιθέμενος κρατήσῃ: — MTAB

429 οὐδ' ἤγνισαι σὸν αἷμα: νόμος γὰρ ἀποκαθαίρεσθαι τοὺς ἐμφύλιον φόνον πεπραχότας. ὁ δὲ νοῦς· οὐκ ἐκαθάρθης ἀπὸ τοῦ ὑπὸ σοῦ πεπραγμένου φόνου. ἢ σὸν αἷμα ἀντὶ τοῦ συγγενικὸν φόνον: — MTAB

431 ἀντὶ τοῦ φιλονεικοῦσιν ἐκβάλλειν σε τῆς γῆς σπουδάζοντες: — M^sA^s

ἐκδιώκουσιν [ἐνήλλακται δὲ ἡ πτώσις]: — M

20

432 Οἷαξ τὸ Τροίας μῖσος: Ναυπλίου καὶ Κλυμένης τῆς Κατρέως ἐγένοντο Οἷαξ καὶ Παλαμήδης. ὁ δὲ Παλαμήδης ἀπελθὼν εἰς Τροίαν τὰ μέγιστα ὤνησε τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. λιμωσσόντων γὰρ ἐν

4 post λόγος ins. ὠφελεῖ τί σε ἢ εἰς τὸν πατέρα γενομένη ἐκδιχία ἢ οὕτως οὐ προέστη σου ὁ πατήρ ὥστε ἀποσοβῆσαι τὰς Ἑρινύας: ἄλλως: B 5 ἀντὶ τοῦ· τὸ τῆς] ἀντὶ τοῦ M ἀντὶ τῆς T ἀντὶ τοῦ τῆς A τῆς B τὸ τιμωρίαν A σοῦ λαμβάνοντος B λαβόντα T 5. 6 τὸ φονεύσαι B 6 τί] τίς MTAB συνερᾶσθαι MT συναρέσθαι A 7 ἢ—Ἑρινύας om. B πρόσσεστί A σοι MTA 9. 10 scholio quod praecedit adi. B initio add. τὸ δὲ τιμωρία 9 οἱ om. M¹T μόνον τοῦτο om. B 9. 10 τὸ δὲ τίς M¹T καὶ τὸ τίς σ' B 10 δὴ τίς MT δὴ τίς σ' B 12 εἰ μὲν om. A εὐμενὲς A ἔχη TA ἀφέξεται TAB 13 διεχθραίνοντασ ἔπει κρατήσῃ A κρατήσῃ T 14 τὸ δὲ οὐδ' ἤγνισαι σὸν αἷμα φησὶν ἐπειδὴ νόμος B om. γὰρ ἀποκαθαίρεσθαι] αὐτοῖς καθαίρεσθαι A 14. 15 τὸν ἐμφύλιον δράσαντα φόνον B 15 φόνον] πόλεμον TA 16 ἢ om. A συγγενῇ A 17 φόνον om. B 21 ναυπλίας MT τῆς om. M 21. 22 κατρέως B κεντρέως T ἀτρέως M κρατεροῦ A 22 ἐγένετο A 23 τὰ ὡς μέγιστα A

- Αὐλίδι καὶ περὶ τὴν διανομὴν τοῦ σίτου δυσχεραίνοντων τε καὶ στασια-
 ζόντων, πρῶτον μὲν τὰ Φοινίκια διδάξας γράμματα αὐτοὺς ἴσῃν τε καὶ
 ἀνεπίληπτον τὴν διανομὴν ἐν τούτοις ἐπραγματεύσατο. ἔπειτα καὶ περὶ
 κύβους ἔτρεψεν αὐτῶν τὴν ὀλιγορίαν καὶ μέτρα ἐξεῦρε καὶ ψῆφον
 5 ὥστε μέγα σχεῖν ὄνομα παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν. ἐπὶ τούτῳ δὲ φθονήσαντες
 οἱ περὶ Ἀγαμέμνονα καὶ Ὀδυσσεά καὶ Διομήδην τοιόνδε τι σκευωροῦσι
 κατ' αὐτοῦ. λαβόντες γὰρ Φρύγα αἰχμάλωτον χρυσίον κομίζοντα Σαρ-
 πηδόνη ἠνάγκασαν γράψαι Φρυγίοις γράμμασι περὶ προδοσίας ὡς παρὰ
 Πριάμου πρὸς Παλαμήδην. καὶ τοῦτον μὲν φονεύουσι, θεράποντα δὲ
 10 Παλαμήδους πείθουσι χρήμασιν ἅμα τοῖς Τρωϊκοῖς χρήμασι καὶ τὸ γραφὲν
 πινάκιον ὑπὸ τὴν κλίνην θέσθαι Παλαμήδους. αὐτοὶ δὲ παρελθόντες
 προδοσίαν κατήγγελλον τοῦ ἥρωος καὶ φωραθῆναι τὴν σκηνὴν ἐκέλευον.
 εὐρεθέντος δὲ τοῦ πινακίου καὶ τῶν χρημάτων ὑπὸ τὴν κλίνην λίθοις
 φονεύεται Παλαμήδης. Ναύπλιος δὲ ἀκούσας ἤκεν εἰς Ἴλιον δικάσαι
 15 τὸν φόνον τοῦ παιδός. τῶν δὲ Ἑλλήνων κατολιγορούντων αὐτοῦ πρὸς
 τὸ κεχαρισμένον τοῖς βασιλεῦσιν ἀποπλεύσας εἰς τὴν πατρίδα καὶ πυθό-
 μενος ἀποπλεῖν τοὺς Ἑλληνας ἤκεν εἰς Εὐβοίαν καὶ χειμῶνα φυλάξας
 φρυκτωρίας ἤψε περὶ τὰς ἄκρας τῆς Εὐβοίας. οἱ δὲ εὐεπίβατον νομίσαντες
 τὸν τόπον προσορμίζονται καὶ ἐν ταῖς πέτραις ἀπόλλυνται: — MTAB
 20 ἄλλως: τὸν Παλαμήδους θάνατον οἱ μὲν ἐν Γεραιστῷ, οἱ δὲ ἐν
 Τενέδῳ, οἱ δὲ ἐν Κολωναῖς τῆς Τρωάδος ὑποτίθενται. φασὶ δὲ αὐτὸν
 εὐρεῖν φρυκτωρίας καὶ μέτρα καὶ σταθμοὺς καὶ πεττοὺς καὶ γράμματα
 καὶ φυλακὰς καὶ ἀστραγάλους: — MTAB

- 1 καὶ om. A τοῦ σίτου] αὐτῶν MA 1. 2 δυσχεραίνοντες καὶ στασιάζοντες A
 2 φοινίκων M γράμματα] ἤγεν TB om. MA αὐτοῖς ἴσῃν TB ἴσῃν
 αὐτοῖς MA τε om. MA 3 ἐν τούτοις om. A ἐπραγματεύσαντο M
 4 ἔτρεψεν] ἔραισιν A καὶ—ψῆφον om. A 5 ἔχειν TA τοῖς om. A
 τῶν ἐλλήνων T ἐπὶ τούτῳ M τούτῳ B 6 σκευωροῦσι M σκαιωροῦσι B
 8 φρύγια γράμματα A 9 καὶ om. M 10 χρήμασι (alterum) om. T
 12 προδοσίας AB κατήγγελλον MT κατήγγειλον A σκῆψιν A
 13 καὶ—κλίνην om. A 13. 14 λίθοις φ.] καταλύεται A 14—16 Tzetz.
 ad Lyc. p. 572 14 εἰς om. A 15 ὀλιγορούντων A 16. 17 πευ-
 θόμενος A 17 εὔβοιαν A 18 ἀκτὰς TB εὐβοίας A 19 τε
 καὶ AB ἀπόλλονται M ἀπόλονται A in fine add. πάμπολλοι B
 20. 21 ἄλλως—ὑποτίθενται om. A 20 ἄλλως om. M τὸν δὲ MT
 21 κολωνοῖς MTB ὑποτίθενται T 21. 22 τὸν δὲ παλαμήδην φησὶν εὐρη-
 κέναι A 22 φρυκτωρία M φρυκτωρίαν T φρυκτήρια A πεττείας TB
 22. 23 καὶ ante γράμματα et φυλακὰς om. A 23 post φυλακὰς add. καὶ
 δίσκους B ἀστραγάλους Matthiae ἀστρολογίας MTAB

ἀντὶ τοῦ (τὸ) ἐπὶ Τροίας μῖσος τοῦ πατρὸς ἀναφέρων εἰς ἐμέ. ἐνήλ-
λακται ἢ πτώσις: — M^sA^s

434 διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι: πρῶτον τῶν πολιτῶν, δεύτερον
Οἶακος. διὸ ἐπάγει τίς ἄλλος, ἵνα πληρώσῃ τοὺς τρεῖς. τινὲς δὲ τριῶν
φασὶ τῶν Ἑρινύων. προεῖπε γὰρ [408] ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ 5
προσφερεῖς κόρας. τινὲς δὲ φασὶ τῆς συνέσεως. τῆς λύπης καὶ τῆς
μανίας. ἐν δὲ τοῖς Καλλιστράτου γέγραπται· ἐπιζητήσαιεν ἂν τις
πῶς διὰ τριῶν εἶρηκεν, εἰ μὴ διὰ τὸ Ἀγαμέμνονα καὶ Διομήδην καὶ
Ὀδυσσεῖα μετασχεῖν τοῦ φόνου Παλαμήδους: — MTAB

ἀντὶ τοῦ διὰ πολλῶν: — M^s

10

437 πάλιν φιλοπράγμωνος ὁ Μενέλαος παραγυμνοῖ τὸ ἦθος φρον-
τίζων περὶ τῆς βασιλείας: — M^sTAB

438 τὸ οὔτινες οὐ πρὸς τὴν πόλιν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἐν τῇ πόλει: —
M^sAA^s

439 τί δρῶντες: εἰπέ μοι σαφῶς ὃ ἔχεις εἰπεῖν· τί δρῶντες οὐκ ἐῷσί 15
σε ζῆν. οὐ γὰρ αἰτιῶδες νῦν τὸ ὅτι, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ τί Ἀττικῶς: — MTAB

ἄλλως: ὁ λόγος· εἰπέ μοι σαφῶς ὃ τι δρῶντες οὐκ ἐῷσί σε ζῆν.
καὶ ἔστιν Ἀττικόν, τὸ ὃ τι ἀντὶ τοῦ τί. ἐὰν δὲ γράφηται ἢ τί, ὁ στίχος
οὕτως· τί δρῶντες· ἢ τί καὶ σαφὲς εἰπεῖν ἔχεις: — MTAB

445 γράφεται χθονός: — A^s

20

446 πάντων πρὸς ἀστῶν: τοῦτο καθ' ἑαυτό. βραχέως, φησί,
καὶ συντόμως εἶρηκα ὅπερ ἔδει: — M^sTA^sBⁱ

451 καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχει: Ἀττικόν, ἀντὶ
τοῦ ἀπόλαβε τὰ κατὰ σαυτὸν φυλάσσων. ὁμοίον ἐστὶ τῷ [Sophocl.
frg. 807] 'εὐφημίαν μὲν πρῶτα κήρυξας ἔχω', ἀντὶ τοῦ ἐκήρυξα: — MTABⁱ 25

4 διὸ om. A ἐπάγει δὲ A τίς δ' B τίνων T 4. 5 φασὶ τριῶν B
5 post Ἑρινύων add. ἐστὶν M εἰδέναι A 6 κόρας om. B λύσσησ T
καὶ τῆς om. M καὶ om. A 7—9 ἐν—Παλαμήδους om. A 8 εἰρήκοι B
τόν MT τὸ τόν B καὶ ὁ. καὶ διομήδην B in fine add. χρήσης M 11 φιλο-
πραγμονεῖ M^sT φιλοπραγμόνως AB εἶδος A 13 initio add. ὅτι A τὴν
om. A 15 εἰπέ—δρῶντες om. A 16 γὰρ ἐστὶν AB τὸ] δὲ A
16. 17 ἀλλὰ—ἄλλως om. A 17 ἄλλως om. MT ὁ δὲ λόγος MT ἀττικὸς ὁ
λόγος B σαφὲς B 17—19 οὐκ—ἔχεις om. A 17. 18 οὐκ—τοῦ τί om. M
18 καὶ—Ἀττικόν om. B ὃ τι γὰρ B 18 τί ἀττικόν B 21 καθ'ἑαυτὸν Mⁱ
καθ'ἑαυτὸν T 22 εἶρηκα—ἔδει om. Mⁱ ὥσπερ ἔχει A^s 23. 24 Ἀττικόν—τοῦ
om. MT μὴ μόνος A 24 ἀπολάμβανε B ἀπόλαυε A post σαυτὸν add. μόνον B
24. 25 cf. schol. Med. 33 24 ὁμοίον δὲ A τὸ MTA 25 ἔχω om. A
ἀντὶ—ἐκήρυξα] ἀνακεκηρυγμέναι A in fine add. ἀπολαβὼν ἔχει ἀντὶ τοῦ ἀπολάμβανε A

452 ἀντικαμβάνου: — M⁸A⁸

454 ἔδει οἱ συγγενεῖς εἰπεῖν: — Bⁱ

οἱ φίλοι, εἰ μὴ ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς τῶν φίλων εἰσὶ φίλοι, οὐδὲ εἰσι φίλοι, ἀλλὰ λόγῳ μὲν εἰσιν, ἔργῳ δ' οὐ: — MⁱBⁱ

5 456 , τὸ ἐξῆς· γέροντι ποδὶ βαδίζει ἐνταῦθα: — M⁸ABⁱ

457 Τυνδάρεως μελάμπεπλος: Οἰβάλου τοῦ Περιήρου παῖδες οὗτοι· Τυνδάρεως, Ἰκάριος, Ἀρήνη, καὶ νόθος ἐκ Νικοστράτης Ἰπποκόων. οὗτοι μετὰ θάνατον Οἰβάλου ἐστασίασαν περὶ τῆς ἀρχῆς. Ἰκάριος δὲ συνθέμενος μετὰ Ἰπποκόωντος ἐξελαύνει τὸν Τυνδάρεων τῆς Σπάρτης.
10 ὁ δὲ οἰκεῖ ἐν τοῖς ἐσχατοῖς τῆς Λακεδαιμονίας καὶ γαμεῖ Λήδαν τὴν Θεστίου τοῦ Αἰτωλοῦ, ἐξ ἧς ἔσχε Κάστορα καὶ Πολυδεύκην καὶ Τιμάνδραν καὶ Κλυταιμνήστραν καὶ Ἑλένην. ὕστερον δὲ Ἡρακλῆς ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ Οἰωνοῦ φονεύσας Ἰπποκόωντα ἅμα τοῖς παισὶ καὶ καταγαγὼν τὸν Τυνδάρεων ἀπὸ Φρίξης καὶ Πελλήνης ἐγχειρεῖ αὐτῷ τὴν ἀρχὴν τῆς
15 Σπάρτης. ἐγάμει γὰρ Ἡρακλῆς Δηϊάνειραν τὴν Λήδας ἀδελφιδὴν: — MTAB

458 δείκνυται τῇ κουρᾷ τῇ ἐκθέσμῳ ὅτι ἐπὶ πένθει ἐξούρηται: — M⁸A¹

ἀντὶ τοῦ ἐξυρημένος: — M⁸

20 462 πολλὰ δὲ φιλήματ' ἐξέπλησσε: ἀντὶ τοῦ πολλῶν φιλημάτων με ἐξεπλήρωσεν, ὥς τὸ [K 298] 'διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα': — MTAB

† ἐξηριθμήσατο καὶ ἐπλήρωσε τὴν ἐπιθυμίαν: — A

3 εἰ] οἱ Bⁱ εἰσὶ] ὄντες Bⁱ οὐδέ] ὥστε οὐδέ Mⁱ οὐκ Bⁱ 5 ποδὶ—
ἐνταῦθα spatio uacuo ins. A¹ 6—15 cf. Diodor. IV 33,5 Paus. III, 1,4.5
(= II 18,7). 15,4 Apollod. III 10,5 schol. B 581 6 βάλου ante spatio rel. B
περι ἧρος M περιῆρος T περιήρου A 7 οἶδε A ἰκαρος MTAB et
infra ἄρνη MTAB sed cf. Paus. IV 2,4 Apollod. III 10,3,4 στρατονί-
κης A 7—9 Ἰπποκόων—μετὰ om. M 8 βάλου B τῆς om. TA
10 τοῖς ἐ.] ἐσχατιᾷ A λακεδαίμονος A ἐγάμει A , λήδα A
11 θυεστίου T αἰτωλῶν A 11—15 καὶ Τιμάνδραν—ἀδελφιδὴν om. A
τιμάνδραν καὶ ἑλένην add. A¹ 12. 13 τὸν φόνον MT 13 οἰωνοῦ B
ἰπποδόοντα M 14 πέλλης MTB em. Meursius ἐγχειρίζει B
15 ἀδελφὴν MTB em. Barnes 17 δείκνυται] καὶ δοτικὴ καίται M⁸ δεικτικὴ
καίται A¹ τῆς ἐν θέσμῳ M⁸ om. A¹ ἐπὶ πένθους M⁸ ἐπὶ τῷ πένθει A¹
ἐξεύρηται M⁸A¹ 19 ἐξυρημένος] ἐφ' οἷς ἤμενος M⁸ 20 πολλῶν] ἀπὸ
πολλῶν δὲ A¹ 20. 21 φιλημάτων με ἐ. om. A 23 in fine add. ὁ δὲ
λόγος περιφέρων καὶ περιάγων ἐμέ A

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν φιλημάτων εἰς ἐμὲ ἐτέλεσεν: —

MTAB

τὸν Ἀγαμέμνωνος: ὡς περὶ ἑτέρου φησίν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν περιφέρων ἐμὲ εἶπε τὸν Ἀγαμέμνωνος. ἀντὶ τοῦ ἐμὲ, παῖδα ὄντα: — MB

465 τιμῶντε μ' οὐδὲν ἤσσαν: τιμῶντές με οὐδὲν ἤττον ἢ 5 τοὺς Διοσκόρους. Ἀττικὴ δὲ ἡ σύνταξις, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔλαττον τῶν Διοσκόρων: — MTB

468 ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος: ποῖαν Ἄϊδος κυνέην ἢ ποῖον νέφος προβάλλωμαι: — MBⁱ

469 ἐν προσώπῳ θῶμαι: — M^s

10

ἵνα μὴ ὀρώμαι ὑπ' αὐτοῦ: — M^sA^sBⁱ

470 οὐκ ἐπιζητεῖ τὴν Ἑλένην δυσαρρεστῶν τοῖς πεπραγμένοις αὐτῇ: —

M^sAB

472 χοᾶς χεόμενος: εὐοικονομήτως ἐποίησε τὸν Τυνδάρειον ἀπὸ τῆς Σπάρτης διὰ τὰς χοᾶς τῆς θυγατρὸς ἐληλυθέναι, ἵνα εὐκαίρως τῷ 15 Μενελάῳ καὶ τῷ Ὀρέστῃ διαλεχθῇ: — MTAB

εἰς τὸ Ἄργος: — Bⁱ

478 ἔα· τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι: εἰ γὰρ ἤδειν παρόντα Ὀρέστην, ἥκιστα ἂν ἐληλύθειν. ἔοικε, φησὶ, τῷ ὄντι κακὸν εἶναι τὸ μὴ εἰδέναι τὸ μέλλον. ἢ γὰρ ἂν οὐκ ἤλθον; εἰ τοῦτον προσε- 20 δόκων ἐνθάδε: — MTAB

479 πρὸ δωμάτων δράκων: εἶδος ἀντὶ γένους ἔλαβεν· γένος μὲν γὰρ ὁ ὄφις, εἶδος δὲ ὁ δράκων καὶ ἔχισ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὄφειων· νῦν δὲ δράκων ἀντὶ τοῦ ἔχισ. οὗτοι γὰρ οὐκ ἐξ ὠῶν γεννῶνται, ἀλλὰ ζφοτοχοῦνται καὶ τικτόμενοι διαρρηγνύουσι τὰς τῶν μητέρων γαστέρας, ὥς 25

1 εἰς ἐμὲ post ἀντὶ τοῦ coll. A in fine add. τὸν ἀγαμέμνωνος παῖδα B
3. 4 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post ἑτέρου 3 ὡς om. M 4 τὸν
Ἀγαμέμνωνος om. M 5—7 scholio quod praecedit adi. B initio ita scripto
τιμῶμεν οὐχ ἤττον με] σε T 5. 6 διοςκούρων MT 9 προσβάλλομαι M
προβάλλωμαι Bⁱ 11 initio add. λείπει M^s ὑπὸ τοῦ γέροντος Bⁱ 12 τὴν
om. M^s post Ἑλένην add. τυνδάρειος A οἱ ἔπραξεν αὐτῇ A 14—16 scholio
quod praecedit adi. AB add. δὲ post εὐοικονομήτως 14 οἰκονομικῶς A
14—16 ἐποίησε—διαλεχθῇ] ἀπὸ τῆς σπάρτης ποιεῖται τὸν τυνδάρειον ἐληλυθότα ἵνα
χοᾶς τῇ κλυταιμνήστρᾳ καὶ συντόχημα καὶ ὀρέστη A 14 τὸν om. T 16 in fine
add. μενέλαον καὶ ἐλένην T 18. 19 εἰ—ἐληλύθειν post μέλλον (20) coll. B
19 ἔοικε δὲ MT τῷ ὄντι φησὶ MT 20. 21 ἢ—ἐνθάδε om. B 20 εἰς τοῦτο M
22 γένους] εἶδους MTAB corr. B m. rec. 24 ἐξ ὠῶν γεννῶνται] ἐξωῶνται A
ἐκ M ζῶων MTB 24. 25 ἀλλὰ ζφοτοχοῦνται om. M 25 διαρρήγνυσι A

φησι Νίκανδρος [Ther. 134]. 'γαστέρ' ἀναβρώσαντες ἀμήτορες ἐξεγένοντο'. διὸ ἔχιν αὐτὸν ὡς μητροκτόνον φησίν: — MTAB

ἀντὶ τοῦ ἄγριος ὡς δράκων, ὅτι ὠμῶς ἔπραξεν. λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵν' ᾗ ὡς δράκων: — M^sTAB

5 480 τὴν μανίαν λέγει: — M^s

νόσον δηλονότι. ὃ ἐστὶν ὠδίνει: — MA

481 Μενέλαε προσφθέγγη νιν: προσφθέγγη αὐτὸν, τὴν ἀνοσίαν κεφαλὴν. ἔθος γὰρ ἦν μὴ διαλέγεσθαι τοῖς ἐναγέσιν: — MTAB

γράφεται καὶ ἀκάθαρτον κάρα. εἶπε δὲ τοῦτο, ὅτι οὐκ ἦν κα-
10 θαρὸς: — MTB

482 φίλου μοι πατὴρ ἐστὶν ἔκγονος: ὁρῶν εἰπεῖν ὅτι τοῦ ἀδελφοῦ μου υἱὸς ἐστὶ, φησὶ τοῦ πατρὸς μου ἔκγονος. ἔκγονος γὰρ τοῦ Ἀτρέως Ὀρέστης: — MTAB

ἄλλως: φίλου μοι πατὴρ: ὃ ἐστὶ συγγενοῦς μοι πατὴρ υἱός.
15 πάλιν δὲ τὸ κακόγηδες τοῦ ἀνδρὸς δείκνυται, ὅτι τὸν ἀδελφὸν φίλον εἶπεν: — MTB

485 γράφεται ἀφ' Ἑλλάδος: — Mⁱ

486 τὸν πρὸς γένους συγγενῇ: — M^sBⁱ

εἰς παροιμίαν ὁ στίχος οὗτος ἐχώρησιν: — MⁱBⁱ

20 487 καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν: σὺ τοίνυν ἀδικεῖς τοὺς νόμους ἀγαπῶν τὸν μαιφόνον. ὁ δὲ φησιν ὅτι ἀναγκάζει με τὸ συγγενές: — MTAB

ἄλλως: ἐπεὶ Ὀρέστης καὶ παρὰ νόμους καὶ παρὰ φύσιν τὴν μητέρα ἀνείλε, καίτοι, φησὶν, Ἑλληνικὸν τὸ μὴ κρεῖττονα τῶν νόμων ἐθέλειν
25 εἶναι καὶ φθάνειν τὴν τούτων βούλησιν: — MTAB

1 γαστέρων TB γαστέρρων M

ἀναβρόξαντες M ἀναβρώξαντες T

2 αὐτὸν ante φησίν rep. B

3. 4 ὅτι—δράκων om. M^s

3 ἐνλείπει A

ἐλλείπει B

5. 6 horum loco habet ἀντὶ νοσεῖ τὴν μανίαν δὲ λέγει νόσον Bⁱ

6 νόσων M

7. 8 προσφθέγγη—κεφαλὴν om. A

8 γὰρ om. A

δε λέγεσθαι M δὲ φθέγγεσθαι T

9. 10 scholio quod praecedit adi. B add.

δὲ post γράφεται

11 δεῖν M

ὅτι om. A

12 post ἐστὶ add. οὗτος

δὲ A μοι B

ἐκγονός ἐστὶν ἔκγονος B

14 πατὴρ om. B

17 ἀφελλάδα Mⁱ

18 τοῦ M^s

19 scholio 17 adi. Mⁱ, scholio 18 Bⁱ,

uterque add. δὲ post παροιμίαν

22 μὲν A

23 ἄλλως] ἀλλὰ A

23. 24 ἐπεὶ—ἀνείλε om. A

25 καὶ φθάνειν om. MTB

τῇ—βουλήσει

MTB

in fine add. οὗτος δὲ καὶ παρὰ νόμους τὴν μητέρα ἀνείλεν A

488 πᾶν τοῦδε ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς: ἡ τῆς φύσεως ἀνάγκη, ὃ ἐστὶν ἡ συγγένεια, πάντα δουλοῖ κατὰ τε τὴν κρίσιν τῶν νόμων καὶ τῶν σοφῶν. δοῦλον οὖν ἀντὶ τοῦ δουλοποιόν· οὐχ οἷόν τε γὰρ παραιτήσασθαι τὴν συγγένειαν: — MTAB

ἄλλως: δοῦλον: δουλοποιόν, τουτέστι· παρὰ τοῖς φρονίμοις ἡ 5 ἀνάγκη νικᾷ. τιμῶμεν οὖν τὸν Ὀρέστην διὰ τὴν συγγένειαν καὶ δουλεύομεν τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ: — MTAB

ἄλλως: πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστι καὶ ὑπήκοον, οἷον· πάντα κατὰ ἀνάγκην ποιοῦμεν. καὶ κατὰ τὴν τῶν σοφῶν κρίσιν πάντα τὰ ἀπὸ ἀνάγκης δουλοῖ καὶ ὑπηκόους ποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους. καθὼ 10 προεῖρηκεν ἐπὶ τοῦ Ὀρέστου εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος, διὰ τοῦτο καὶ νῦν εἶπε (πᾶν τοῦδε ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς). ἔστι δὲ ὁ λόγος ὅτι τιμᾶν ἀναγκαῖον τὸν Ὀρέστην διὰ τὴν συγγένειαν. ταῦτα δὲ ἐν ὑποκρίσει λέγει, οὐ σπουδῇ. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης φησὶ * * * πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης γινόμενον δουλοῖ, οἷον ταπεινοῖ, κατὰ τὴν τῶν σοφῶν 15 κρίσιν. δύναται καὶ οὕτως· πᾶν τὸ ἀναγκαῖον δοῦλόν ἐστὶν, οἷον ὑπήκοον, καὶ πάντα κατὰ ἀνάγκην ποιοῦμεν διότι δουλοῖ πᾶν: — MTAB

489 τὸ Ἑλληνικὸν φρόνημα: — M^B

490 ὀργὴ γὰρ ἅμα σου καὶ τὸ γῆρας: πρὸς τῷ εἶναί σε γέροντα καὶ ὀργίλος εἶ. διὰ τοῦτο, φησὶ, παραιτῇ τὰ αὐτὰ τοῖς 20 σοφοῖς φρονεῖν, ἐπεὶ συνελθοῦσα τῷ γήρα σου ἡ ὀργὴ ἀπαίδευτόν σε ποιεῖ· ὥς καὶ Σοφοκλῆς [frg. 808]· 'ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπίς † ἐν χειρὶ θήγει, ἐν τάχει δ' ἀμβλύνεται': — MTAB

2 ὃ om. T	πάντας A	4 γὰρ om. T	5 ἄλλως] ἀλλὰ MTB
post δοῦλον add. ἀντὶ τοῦ A	παρὰ φρονίμων A	6 καὶ τιμῶμεν MTB	
8 ἄλλως] δύναται δὲ καὶ οὕτως A	πάντα τὰ B	9 ποιοῦμεν] γινόμενα	
δουλοῖ τοὺς ἀνθρώπους A	καὶ κατὰ] κατὰ τε A	10 ἀπὸ A ὑπ' MTB	
11 εἶπεν ἐπὶ τοῦ ὁ. MTA	ἐπὶ τ. ὁ. εἶπεν B	11—13 εἰ—Ὀρέστην om. M	
12 εἶπε] προεῖρηκεν TAB	δὲ] γὰρ B	13 ὅτι] ὅθεν TAB	ἀναγκαῖον]
αὐτόν T	13. 14 ταῦτα—σπουδῇ om. A	14 λέγων MT	ultimis uerbis
per dittographiam intrusis Aristophanis sententia interiit	ἀρίσταρχος A		
15 τιμῶμενον T	post δουλοῖ ins. τοὺς ἀνθρώπους A	16 πάντα] πᾶν τὸ B	
17 διότι—πᾶν om. B	in fine add. τουτέστιν παρὰ φρονίμοις ἡ ἀνάγκη κρατεῖ καὶ νικᾷ οἷον τιμῶμεν τὸν Ὀρέστην καὶ τὴν συγγένειαν τῇ ἀνάγκῃ ταῦτα δύναται δὲ καὶ ὅτι πᾶν τοῦδε ἀνάγκης δοῦλον ἐστὶ καὶ ὑπήκοον οἷον πάντα κατὰ ἀνάγκην ποιοῦμεν A		
19 τὸ MTAB corr. Matthiae	20 καὶ om. MT	παραιτῇ τὰ B παρ-	
αἰτεῖται MTA	21 τὸ γῆρας MT	ἡ om. T	22 ὥς om. TB
κώπησ MT	23 corruptelae signum posuit Nauck		

ἡ ὀργή σου καὶ τὸ γῆρας σου ἅμα γεγονότα οὐ σοφὸν σε ποιεῖ: —
MTAB

αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ γῆρας μελαγχολικώτερόν ἐστι τῆς νεότητος·
εἰ δὲ συμβῇ τοὺς γέροντας ὀργισθῆναι, διπλάσιον γίνεται τὸ κακόν. τὸ
5 γῆρας σου οὖν, φησὶν, ἅμα ὀργῇ γεγονὸς οὐ σκοπεῖ τὸ δέον: — MTAB
ὀργῇ διὰ τοῦ ι: — Mⁱ

491 πρὸς τόνδ' ἀγὼν τίς σοφίας ἦκει πέρι: οἶον· ἡ περὶ τὸν
Ὀρέστην μητροκτονία οὐ δεῖται ἀγῶνος σοφίας. προὔπτος γὰρ ἡ κρίσις,
ὥστε μάτην ἡμᾶς οὐ σοφοὺς ἀπεκάλεσας. οὐ σοφισμάτων γὰρ προσ-
10 δεῖται ἡ κρίσις, τουτέστιν· οὐ καιρὸς ἡμᾶς περὶ σοφίας ἀγωνίζεσθαι·
περὶ γὰρ μητροκτονίας ἐστὶν ὁ λόγος: — MTAB

ἐπεὶ εἶπεν ὁ Μενέλαος καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν, φησὶν ὁ Τυνδά-
ρεως ὅτι τίς χρεῖα ὅλως σοφίας, ὅπου γε προφανὲς τοῦ Ὀρέστου τὸ
πλημμέλημα: — MTAB

15 ἐρωτηματικῶς: — M^s

494 οὐ κατενόησεν, οὐ κατέμαθεν: — M^sBⁱ

495 οὐδ' ἤλθεν ἐπὶ τὸν κοινόν: ὡς ἐπὶ ὁδοῦ· οὐκ ἐβάδισε
κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν νόμον. ὁ γὰρ νόμος οὐκ ἐπιτρέπει αὐτόχειρά τινα
γίνεσθαι: — MTAB

20 497 πληγεῖς τῆς ἐμῆς: οὐκ εἶπεν ὑπὸ Αἰγίσθου, ἀλλὰ τὴν
δοῦσαν τὴν ἀρχὴν αἰτίαν ἡγήσατο: — MⁱTABⁱ

499 ὅπερ ἔχθιστον ἔργον, πληγῆναι τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπὸ τῆς ἰδίας
γαμετῆς: — MⁱTBⁱ

501 ἀντὶ τοῦ πρέπουσαν: — M^sB

25 ταύτην ὁσίαν δίκην φησὶ, τὸ φυγαδεῦσαι μόνον αὐτήν: — B
ὁσίαν διώκοντ': ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦντα. καὶ οὕτως ἄν,

- 1 καὶ] ὅτι A σου (alterum) om. AB 3—5 scholio quod praecedit
adi. B add. γὰρ post αὐτὸ 3 αὐτὸ] οὐ τὸ A μελαγχολικώτερον M
4 συμβεῖ M διπλὸν A 5 σου om. A 7—10 ἡ—κρίσις] εἰς τὸν
περὶ τῆς μητροκτονίας λόγον οὐκ ἔστιν ἀγὼν τῆς σοφίας A 10 καιρὸς νῦν A
11 in fine add. ὥστε μάτην ἡμᾶς σοφοὺς ἀπεκάλεσας A 12—14 scholio
3—5 adi. A add. δὲ post ἐπεὶ 12 οὐ] σου M φησὶν om. A
13 ὅτι om. A σοφίας om. M 13. 14 τὸ τοῦ ὁ. πλ. A 16 οὐκ
έμαθεν M^s 17 ἐπὶ—οὐκ] ἐπὶ tum spatium rel. A 18 ἐλλήνων A
19 γίνεσθαι ex γενέσθαι corr. M γενέσθαι T 20 εἶπεν A ἐπειδὴ MTB
23 γυναικός T 26—p. 155,4 scholio quod praecedit adi. B initio add. διώ-
κοντα δὲ 26 καὶ—ἄν spatium uacuo ins. A¹

φησὶ, τοῦ κακοῦ τὸ σῶφρον ἐπελέξατο διώκων καὶ μὴ φονεύων καὶ τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν ἀπήτησεν ἂν ἐκβαλὼν τὴν μητέρα καὶ νόμῳ πειθαρχῶν ἐφαίνετο. ἢ οὕτως· ἀνθ' ἧς ὑπέμεινε συμφορᾶς ἔδοξε εἶναι σῶφρων: — MTAB

ἄλλως: εἰ φυγῇ μόνον ἦν ζημιώσας τὴν μητέρα, οὕτως ἂν ἔδοξε ὁ σῶφρόνως κεχρῆσθαι τῇ τιμωρίᾳ τῇ κατὰ τῆς συμφορᾶς τοῦ πατρὸς [ἢ τῆς μητρός]: — MTAB

502 τὸ σῶφρόν τ' ἔλαβεν ἂν: καὶ σῶφρόνως καὶ ἐγκρατῶς ἔμελλε τὰ τῆς συμφορᾶς τιμωρεῖσθαι. ἢ σῶφρον εἶπε τὸ μέτριον, συμφορὰν δὲ τὴν τιμωρίαν, ἔν' ἧ· μετρίως γ' ἂν τὴν τιμωρίαν ἐλάμβανε 10 φυγῇ ζημιώσας αὐτήν. μετριωτέρα γὰρ αὕτη ἢ τιμωρία τοῦ θανάτου: — MTAB

504 εἰς τὸν αὐτὸν δ(αίμον)' ἦλθε: εἰς τὴν αὐτὴν ἁμαρτίαν· καὶ γὰρ παρανόμως ἐφόνευσε. πλεόν δὲ τοῦτο κακόν· οὐ γὰρ δίκαιόν ἐστι γυναικὶ πρὸς ἄνδρα ὅσον υἱῷ πρὸς μητέρα. ὁ μὲν γὰρ φύσει ἐστὶν 15 υἱός, ὁ δὲ ἀνὴρ συγγενής: — MTABⁱ

508 εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν: καθ' ὑπόθεσιν ἐστὶν ὁ λόγος. ὥς ἐν παραδείγματι ταῦτά φησι. ἀντὶ τοῦ εἶ τινα. τὸ τόνδε ὠρισμένον ἔλαβεν ἀντὶ ἀορίστου τοῦ τινά: — MTB

510 εἶτα ὁ ἐξ ἐκείνου γενόμενος ἐκδικήσῃ τὸ προγονικὸν αἷμα: — 20 MTABⁱ

514 ἀντὶ τοῦ ἔνοχος αἵματος: — MMⁱTBⁱ

εὐχτικόν ἐστι· κυροῖμι κυροῖς κυροῖ: — MTABⁱ

1 ἀπελέξατο A διώκων spatio uacuo ins. A¹ καὶ μὴ] ὁ γὰρ A
2 ἐκβαλὼν spatio uacuo ins. A¹ νόμου M νόμους T 3. 4 ἢ—σῶφρων
om. B 3 ἢ—ὑπέμεινε spatio uacuo ins. A¹ οὕτως] ὅτι MTA¹
αὐθις ἦς MT μεθ' ἦς A¹ 4 σῶφρον MA corr. A¹ 5 εἰ—ἦν] εἰ τοι-
αύτη συμφορὰ ἦν προστρεψάμενος φυγῇ τε A 6 τῇ—πατρὸς] περὶ τὴν τοῦ
πατρὸς συμφορὰν A 8 initio add. τουτέστι A σῶφρον A 10 γ' A
γὰρ MTB ἂν om. B ἔλαβεν M 11 ἐν φυγῇ MTA 14 δὲ—
κακόν] κακὸς A δίκαιον] ἴσον Bⁱ 15 γυναικὶ—μητέρα] τὸ γυναικα
φονεῦσαι ἄνδρα καὶ υἱὸν μητέρα Bⁱ ὅσον] ὥς M υἱὸς MT
15. 16 υἱὸς ἐστὶν T 16 κατὰ συγγενήσ A 17 ὁ λόγος] ὅλος T
18 καὶ ὥς B τὸ τόνδε] τοῦτον δὲ MTB 19 ἀντὶ τοῦ B τὸ τινά T
τινά M 20 initio add. τὸ δὲ ποῖ ἀντὶ τοῦ δὴ A 23 scholio quod prae-
cedit adi. Bⁱ add. δὲ post εὐχτικόν

515 φυγαῖσι δ' ὥσίουσιν: ἀντὶ τοῦ ἐκάθαιρον, ὁσίους καὶ καθαροὺς ἐποίουν. τὸ δὲ μὴ ἀνταποκτείνειν ὅσιον ἐνόμιζον: — MTAB

ὅσιον νομίζειν: — M^s

ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὀσιοῦν: — MⁱT

5 516 ἀντὶ τοῦ ἐνέχεσθαι: — M^sBⁱ

517 τὸ λοῖσθιον μίσμα: τὸ ἔσχατον, τὸ <μὴ> ἀφ' ἐτέρου εἰς ἕτερον διαβαῖνον. Ὅμηρος [Ψ 536] 'λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος'. εἰς δὲ, φησὶν, ὁ πρὸς τῷ τέλει ἤμελλεν εἶναι μεμιασμένος, ὁ ὕστατος, ὁ μηκέτι ἔχων ἕτερον μεθ' ἑαυτόν. οἶον· εἰς ἓνα φονεύει κατὰ διαδοχὴν, καὶ οὐδεὶς
10 ἐστὶ μύσους αἵτιος, ἐν ὅσῳ φονεύεσθαι μέλλει, εἰ μὴ εἰς. ἐκεῖνος μέντοι ὁ μὴ φονευθησόμενος μεμιασμένος ἐστίν, ὁ πρὸς τῷ τέλει: — MTABⁱ

524 τὸ θηριῶδες τοῦτο: τοῦτο διὰ τὸ λεγόμενον περὶ τῶν ἐχιδῶν ὅτι μετὰ τὴν συνουσίαν φονεύει τὸν ἄρρενα ἢ ἔχιδνα, οἱ δὲ γεννώμενοι ὥσπερ τιμωρούμενοι τὸν τοῦ πατρὸς φόνον διατρήσαντες τὴν
15 κοιλίαν τῆς μητρὸς καὶ φονεύσαντες αὐτὴν γεννῶνται ὡς Νίκανδρος ἐν τοῖς Θηριακοῖς [130 sq.]. οἷς ὁμοίον ἐστὶ καὶ τὸ κατ' Ὀρέστην καὶ Κλυταιμνήστραν γενόμενον: — MTAB

526 ἐπεὶ τίν' εἶχες, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε: ἰδίως ἀπέστρεψε τὸν λόγον καὶ διαλέγεται πρὸς αὐτὸν ὁ περὶ τούτου πρὸ ὀλίγων ἐγκαλῶν
20 Μενελάῳ: — MTB

529 δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμόν: καίπερ, φησὶν, ἐγὼ μὴ γενόμενος θεατῆς τῶν κακῶν τούτων ὅμως δακρύω, σὺ δὲ θαυμαστός τῆς ἀπηγείας ὁ καὶ πρὸς τὴν θεάν ἀντισχών: — MTABⁱ

530 ἐν οὖν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς: ὅ ἐστι· κεφάλαιον ἔχω προσ-
25 θεῖναι τοῖς ἐμοῖς λόγοις: — MTB

1. 2 scholio p. 155, 17—19 adi. B initio add. τὸ δὲ φυγαῖσι δ' ὥσίουσιν

1 ὥσίουσιν] ὀσιοῦν M ante ἐκάθαιρον ins. ἐνωσίουν χωρὶς αἵματος ὥσίουσιν A

ὁσίους] ὥσίουσιν A 2 δὲ] γὰρ B ὅσιον] ὁσίους εἶναι A in fine add.

ἀλλ' ὡς ὁσίους ἐκάθαιρον T 7 εἰς] εἰς δὲ A 8 ἤμελλεν Bⁱ

ὁ ὕστερος MT ὕστερος ABⁱ 9 ἕτερον om. Bⁱ ὕστερον T post ἑαυτόν

add. ἄλλον Bⁱ εἰς TABⁱ φονέα MTABⁱ 10 ὦ σωφρονεύεσθαι M

ὦ σωφρονίζεσθαι T ὦ φονεύεσθαι Bⁱ εἰ μὴ εἰς om. A 11 ὁ—τέλει

add. Aⁱ 12—17 cf. schol. vs. 479 12 τοῦτο om. A τῶν om. A

15 ὡς φησι AB 16 ἐν τοῖς Θηριακοῖς om. MTB οἷς om. B κατὰ τὸν A

16. 17 καὶ τὴν A 17 γινόμενον T om. AB 18. 19 ἀπέστρεψε—καὶ om. MT

19 λέγεται MT ὀλίγου B 21 καίπερ om. A μὴ δὲ B 22 τούτων

τῶν κακῶν A ὅμως δ.] ἐπιδακρύω A θαυμαστός εἰ B 23 ὁ καὶ]

ὅς T 24 ὅ ἐστι] ἀντὶ τοῦ ἐν B κεφάλαιον post προσθεῖναι coll. B

ὁμορροθεῖ: ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖ καὶ συμφωνεῖ. θέλει δὲ εἰπεῖν
ὅτι τοῖς ἐμοῖς λόγοις ἐκεῖνο τὸ κεφάλαιον ἔχω προσθεῖναι, τὸ ὑπὸ θεῶν
σε μισεῖσθαι πλανώμενον: — MTAB

532 τί μαρτύρων: ἀντὶ τοῦ· οὐ δεῖ με πλείονας ζητεῖν μάρτυρας·
αὐτὰ δυνατόν ὁρᾶν τὰ πράγματα: — A

534 ἀντὶ τοῦ· ἵνα οὖν μάθῃς: — M^sBⁱ

538 θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανοῦς' ἔπραξεν: ἔπαθε μὲν δίκαια,
καθὸ ἀπέθανε, καὶ δικαίαν τιμωρίαν δέδωκε· καθὸ δὲ ὑπὸ τούτου ἀπέ-
θανεν, ἡδίκηται: — MTAB

541 ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦτο: — MⁱBⁱ

10

543 μεγάλας. ἢ φανεράς, ὡμολογημένας: — M^sB

544 δέδοικα λέγειν· ἴσως γάρ σε λυπήσω: — Mⁱ

547 ὅσιος δ' ἕτερον ὄνομα: καθ' ἕτερον ὄνομα. οἶον
κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ ἀνοσίου, τὸ ὅσιον· ἀνόσιος μὲν εἰμι τὴν μη-
τέρα κτανὼν, τετόχηκα δὲ τοῦ ὀσίου ὀνόματος καθ' ἕτερον τρόπον, 15
ἢ μέρος: — MTAB

548 ὃ ἐστὶν ἀπόστα, καὶ δεόντως ἀπολογήσομαι: — MⁱTA

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ· σὺ ἀναχῶρει καὶ τὰς ἀληθείας ἐρῶ: — MⁱTAB

549 ἀντὶ τοῦ· ἐξίστησι τοῦ λέγειν: — Mⁱ

550 τῷ λόγῳ προβαίνω: — M^sBⁱ

20

551 δύο πράγματα δύο πράγμασιν ἀντίθετα, τῷ πατρὶ τὸ σπέρμα,
τῇ μητρὶ τὴν ἄρουραν: — MTA

554 ἄνευ δὲ πατρός: λέγεται τις αὐτοῦ εἰπόντος τοῦτο εἰρηκέ-
ναι· ἄνευ δὲ μητρὸς, ὧ κάθαρμ' Εὐριπίδῃ: — MⁱTAB

558 ἰδίοισιν ὑμεναίοισι: τοῖς οὐ νενομισμένοις. ἢ τοῖς 25
λαθραίοις: — MTAB

560 ἐὰν ἐκείνην, φησὶ, λέγω κακῶς, ἐμαυτὸν ἐρῶ κακῶς: —
MⁱTAB

1—3 scholio quod praecedat adi. B add. δὲ post ὁμορροθεῖ 2 ἐμοῖς λόγοις B
νόμοις MT νόμοις ἐν A ἐκεῖνο κεφάλαιον MTA τὸ κεφάλαιον post
προσθεῖναι coll. B 3 σε om. B μιμεῖσθαι A in fine add. καὶ μαινό-
μενον B 7 initio add. ἀντὶ τοῦ A μὲν om. T 8 καὶ om. A
δέδωκε om. A 13 ποῖον A 14 ἀνοσίου] ὀσίου ὀνόματος A οἶον
ἀνόσιος A 15. 16 τὸν τρόπον ἢ μέρος MT μέρος B ὄνομα A 16 in fine add.
τὸν πατέρα ἐκδικήσας B 17 ὃ—ἀπόστα] ἡγουν ἀπίτω A 18 ἀντὶ τοῦ
om. A τῆς T in fine add. καὶ δεόντως ἀπολογήσομαι B 21 δύο
πράγμασιν A 23. 24 Eustath. ad Od. p. 1498,59 25 ἢ om. B
27 κακῶς (alterum) om. A

562 τοῦτον κατέκτειν': ἀπρεπῶς τὸ ἔθυσα. ἢ τάχα ἵνα
δείξῃ ὅτι εὐσεβῶς διεπράξατο φονεύσας αὐτήν, ἔφη τὸ ἔθυσα· τὸν
Αἰγισθον μὲν ἔκτεινα, ἐπὶ τούτῳ δὲ τὴν μητέρα ἔθυσα: — MTAB

569 παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν: ἐν ὀλίγῃ προφάσει καὶ πάρεργον
5 ἦν αὐταῖς τοὺς ἰδίους ἀνδρας φονεύειν: — MTABⁱ

570 ἐπὶ κλημ' ἐχούσαις: εἴπερ ἔμελλεν αὐταῖς, φησὶν, εἰς
ἐγκλημα μόνον περιίστασθαι τὰ τῆς τιμωρίας, ἀκωλύτως ἂν ἐχώρουν
κατὰ τῶν ἀνδρῶν: — MTAB

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ ἐγκλημα, τουτέστιν· ἐγκαλουμέναις, ἀντὶ τοῦ
10 διαβαλλομέναις καὶ προφασιζομέναις, ὅ τι δῆποτε. καὶ αὕτη γὰρ προ-
φασίζετο τὰ κατὰ τὴν Ἰφιγένειαν ὅτι διὰ τοῦτο ἀνεῖλεν αὐτὸν, ὅτι ἐν
Αὐλίδι ἐσφαγίασεν Ἰφιγένειαν: — MTAB

576 οὐχ αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν: οὐχ ἑαυτὴν ἐτιμωρήσατο δέον
τοῦτο ποιεῖν, ἀλλ' ἵνα μὴ δίκας ἀπαιτηθῇ τῆς μοιχείας, προτέρα ἐφό-
15 νευσεν: — MTABⁱ

580 περὶ τοῦ φόνου διχαζόμενος: — MⁱTA^s

582 παρεδίδου εἰς μανίαν: — MⁱT

585 σύ τοι φυτεύσας: Ὀμηρικὸν ὡς τὸ [E 875]. 'σοὶ πάντες
μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κόρυην': — MTAⁱB

20 590 ἀντὶ τοῦ ἀμείαντον σῶφρον: — MⁱTAⁱBⁱ

† τὴν γὰρ κοίτην τοῦ ἀνδρὸς ἀπαράθραυστον διετήρησεν: — Aⁱ

592 διαδίδωσιν: — M^sTA^sBⁱ

597 ἢ οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεός: εἴπερ ὁ θεός, εἰς ὃν ἀναφέρω
τὴν αἰτίαν τοῦ μύσου, οὐκ ἔστιν ἱκανὸς λῦσαι με τοῦ μιάσματος, ποῖ
25 φύγω: — MTAB

1 initio add. ἀπρεπῶς ἔφρασεν ἔθυσα δὲ καὶ ἐπὶ τούτῳ τὴν μητέρα MTA

ἢ τάχα] τάχα δὲ B

2 εὐσεβέος A

3 δὲ καὶ AB

4 initio add.

ἀντὶ τοῦ A

ὀλίγῃ TA

φράσει A

καὶ om. A

5 τὸ φονεύειν

τ. ἰ. ἄ. ABⁱ

6 ἔμελλεν] ἦν A

7 μόνον om. A

τὰ τῆς] τὰς MT

9 ἀντὶ τοῦ ἔ.—ἐγκαλουμέναις om. B

9. 10 ἀντὶ τοῦ διαβαλλομέναις] αὐταῖς

διαβαλλομέναις M αὐταῖς διαβαλλομέναις T ἐφῶτινι δεῖ ἢ αὐταῖς ἐγκαλούσαις A

προφασιζομέναις B

10 ὅτι τύχοι καὶ ὅτι δῆποτε B

11 ὅτι—αὐτὸν om. A

ἀνεῖλον T

13 ἑαυτὸν T

14 τοῦτο εἰπεῖν MT εἰπεῖν τοῦτο A

ante ἀλλ'

ins. τουτέστιν οὐχ' ἑαυτὴν ἐτιμωρήσατο A

ἀπαιτηθείη A

14. 15 ἐφόνευσεν

πρῶτον A

18 ὡς om. MTB

19 ἔτεκες T

κόρυην om. Aⁱ

20 ἀντὶ τοῦ om. Bⁱ

21 scholio quod praecedat add. Aⁱ

23 εἴπερ om. T

ἢ B

24 ἔσται A

post ἱκανὸς add. καὶ ἀξιόπιστος ἐχέγγυος τοῦ B

λῦσαι με] λαιμε M

με τοῦ μιάσματος om. TA

24. 25 ποῖ φύγω om. B

ἱκανὸς ἐχέγγυος ἀξιόπιστος: — MⁱT

599 εἰ μὴ ὁ κελεύσας: παρὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ ᾗ παράκειται: —

MTAB

γράφεται ῥύσσεται τὸ μὴ θανεῖν. περισσὸν δὲ τὸ ἐν μὴ. 5
ἔστιν Ἀττικόν: — MTAB

600 ἀλλ' ὥς μὲν οὐκ εὖ: τὸ ἐξῆς· ἀλλ' ὥς μὲν οὐκ εὖ τάδε 5
εἴργασται, μὴ λέγε: — MBⁱ

603 μὴ πίπτουσιν εὖ: ἀντὶ τοῦ ἀπαντῶσιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ 10
μεταφορᾶς τῶν κύβων. καὶ Σοφοκλῆς [frg. 809]: 'αἰ γὰρ εὖ πίπτου-
σιν οἱ Διὸς κύβοι': — MTAB

605 αἰ γυναῖκες ἐμποδῶν: αἰ, φησὶν, αἰ γυναῖκες ταῖς ἰδίαις
δυστυχίαις ἐμποδίζουσι ταῖς εὐτυχίαις τῶν ἀνδρῶν: — MTAB

ἄλλως: αἰ γυναῖκες ἐμποδίζουσι ταῖς ἀγαθαῖς συντυχίαις καὶ πρὸς
τὸ δυστυχεῖν ἄγουσι τοὺς ἀνδρας. συμφορὰς δὲ νῦν τὰς συντυχίας.
πεφύκασιν, φησὶν, αἰ γυναῖκες ἐμποδίζουσιν τοῖς ἀνδράσι καὶ ἐν ταῖς πρὸς 15
τούτοις συντυχίαις καὶ κοινωνίαις ἄγειν αὐτοὺς πρὸς τὸ δυστυχέστερον.
ἢ οὕτως: πεφύκασιν αἰ γυναῖκες ἐμποδίζουσιν τοῖς ἀνδράσι ταῖς παρ' ἐαυ-
τῶν συμφοραῖς ἐν τοῖς καλοῖς καὶ πρὸς τὸ δυστυχέστερον αὐτοὺς ἄγειν: —
MTAB

609 παρορμήσεις: — M^sA^sBⁱ

20

2 initio add. ἄλλως εἰ μὴ ὁ κελεύσας ποῦ φύγω εἰ μὴ ῥύσεται με μὴ θανεῖν B
περὶ MTAB δὲ καὶ B 2—4 παράκειται—θανεῖν om. B 2 παρά-
κειται A παρὰ MT 4 γράφεται] γὰρ MTA τὸ] αὐτὸν MTA
θανεῖν θανεῖται MTA δὲ] γὰρ B ἐν om. T ἐν A δὲ B μὴ om.
spatio relicto A 5 καὶ ἔστιν A τὸ ἔτι καὶ ἔστιν B in fine add. τὸ τοι-
οῦτον A 7 καὶ μὴ M 8 ἐκ A 9 πεσσῶν A Σοφοκλῆς] σοφὸς A
αἰ] δεῖ A 9. 10 εὖ πίπτουσιν alii quos uideas apud Nauckium ἐμπίπτου-
σιν MTAB 12 εὐτυχίαις] δυστυχίαις A 13 ταῖς συντυχίαις τῶν ἀνδρῶν A
13. 14 καὶ—ἀνδρας om. A 14 συμφορὰς] συμ^{φο} A post νῦν add. λέγει T
λέγειν A post συντυχίας add. καλεῖ B 15 φησὶν om. A 16 τούτοις M
τούτου B 17 ἐμποδίζουσιν αἰ γ. B 17. 18 ταῖς—κακοῖς spatio uacuo
ins. A¹ τοῖς ἀνδράσιν post συμφοραῖς coll. A¹B 18 κακοῖς A¹
καὶ—ἄγειν om. A, sed spatio satis magno a ceteris separata habet ταῖς ἀγαθαῖς
κοινωνίαις· εἰς τὸ δυστυχέστερον A add. ἄγειν αὐτούς A¹ τὸ om. M
δυστυχέστατον MT praeterea habet αἰ γυναῖκες: αἰ αἰ γυναῖκες ἐμποδίζουσι
ταῖς ἀγαθαῖς συντυχίαις καὶ πρὸς τὸ συντυχεῖν ἄγουσι τοὺς ἀνδρας συμφορὰς νῦν
λέγει τὰς συντυχίας A¹

610 καλὸν πάρεργον: ἀντὶ τοῦ σπουδαῖον. τῶν ἐμῶν πόνων
καλὸν αὐτὸ ἡγήσασθαι πάρεργον. πόνων δὲ λέγει τῶν κατὰ τὸν τάφον
θυσιῶν· ὡς ἐν παρέργῳ δὲ τὸν κατὰ Ὀρέστου λόγον ποιεῖται. καὶ
τὸ πάρεργον ὡς ἔργον, φησί, θήσομαι: — MTAB

5 καὶ ἐγὼ μὲν, φησὶν, ἦλθον τὰ πρὸς τὴν θυσίαν ἐκπονήσων τῇ
θυγατρί, νῦν δὲ ὑπὸ σοῦ παροξυνθεὶς διὰ σπουδῆς καὶ τοῦτο θήσομαι
τὸ ἔργον, τὸ σὲ φονευθῆναι, καὶ παραγενόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἤδη
παροξυνῶ πάντας κατὰ σοῦ καὶ μὴ βουλομένους. πάρεργον δὲ εἶπεν,
ἐπεὶ οὐ τοῦτο ἦν αὐτῷ τὸ προκείμενον: — MTAB

10 612 τὸν ἐκκλησιάζοντα: — M^BA^BBⁱ

618 ὀνειράτ': τὴν μοιχείαν λέγει· κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ ἀπαγγέλ-
λουσα, ἔν' ἧ· καὶ τὸ Αἰγίσθου λέχος ἀπαγγέλλουσα ὃ μισήσειαν οἱ
θεοί: — MTB

620 οἱ νέρτεροι θεοί: ἐπειδὴ περὶ τεθνεώτος διαλέγεται, νε-
15 τέρους εἶπεν: — MAB

καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν πικρόν: καὶ γὰρ ἐνταῦθα τοῦ ἔργου πικρὸν
ἦν, φησί, τὸ πραττόμενον ὑπὸ ταύτης. τουτέστι· κατ' αὐτὸ γὰρ
τοῦτο μάλιστα πικρότατον ἦν αὐτῇ συνεχῶς τὸ λέχος καὶ τὴν μοιχείαν
ὀνομάζουσα καὶ τούτου παροξύνουσα τὸν ἀδελφόν. ἢ οὕτως· καὶ
20 γὰρ κατ' αὐτὸ τοῦτο πικρὸν ἦν τὸ πρᾶγμα, ὅτι μοιχεία ἦν. ἢ τὸ
ἐνθάδε ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ἐν τῷ ζῆν βίον, οἶον· αὕτη σε ἐξηγρίωσεν
ὀνομάζουσα τὸ ἐκείνης λέχος καὶ τὴν μοιχείαν Αἰγίσθου, ἣν εἶη καὶ
τοὺς χθονίους μισῆσαι θεοὺς καὶ τὰς τῶν κατοικουμένων ψυχάς. καὶ γὰρ
τοῖς ζῶσι πικρὸν ἦν ἡ μοιχεία: — MTAB

- 2 αὐτὸν M om. B δὲ λέγων MT λέγων A κατὰ τάφῳ M κατὰ ταφὴν T
3 τοῦ ὀρέστου A 4 ἔργῳ T 5 τὰ] τὸ B ἐκπονήσαι B 7 παρα-
γενόμενος MT παραγενομένων A 8 παροξύνων T 10 lex. Cant. p. 339, 10
11 κατὰ] ἀπὸ B 12 ἀπαγγέλλουσα (alterum) om. MTA 12. 13 οἱ πάντες
θεοὶ A om. B 14 ἐπεὶ A ἐπεὶ δὲ B ubi haec scholio quod praecedat adi-
uncta sunt τεθνεώτων M νεκροῦ A 14. 15 νερτέρους εἶπεν] διὰ τοῦτο
εἶπεν οἱ νέρτεροι θεοὶ μισήσειαν B 17 φησὶ om. A ὑπὲρ MT post
ταύτης ins. γὰρ A 19 ὀνομάζουσιν T ex ὀνομάζουσιν corr. A παροξύν-
ουσι A ante ἢ οὕτως ins. ἄλλως A 20 ἢ om. A τὸ] τοῦ MT
21 ἐξώγρησεν B 22 τὸν ἐκείνης λόγον A Αἰγίσθου om. A signo lacunae
posito ἦν] ἔν' A εἶην M 23 μισεῖσθαι B θεοὺς μισῆσαι A
τὰς om. A κατοικουμένων MT 23. 24 καὶ—μοιχεία om. A signo lacunae
posito 24 ἦν ἡ T ἦν M ἡ B

621 ἔως ὑφῆψε: ἐπεὶ τὸ ὑφῆψεν εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσεν, προσέθηκε καὶ τὸ δίχα πυρὸς: — MTAB

ἐπεὶ μεταφορᾷ χρώμενος εἶπεν ὑφῆψε δῶμα, οἷον ἀπώλεσεν, ἐπῆνεγκεν ἀνηφαίστῳ πυρί, δηλονότι ἄνευ πυρὸς διέφθαιρε τὸν οἶκον: — MTAB

5

623 ἐν φροντίδι ἔχεις: — M^sA^s

κῆδός τ' ἐμόν: ἐν φροντίδι ἔχεις. οἷον· εἰ ἐφορᾷς τὸ παρ' ἐμοῦ μῖσος καὶ τὴν ἐμὴν συγγένειαν καὶ φιλίαν: — TAB

626 ἧ μὴ 'πίβαινε Σπαρτιάτιδος: Λακεδαίμονος πρῶτος ἦρξε Λέλεξ, ἀφ' οὗ καὶ Λέλεγες ὠνομάζοντο. ἔσχε δὲ παῖδας ἐκ Περιδίκης 10 Μύλην, Πολυκάονα, † βωμολόχον, Θεράπνην. τούτων ὁ Μύλης ἐκ Κλεοχαρείας ἴσχει Εὐρώταν καὶ Πελίαν. Εὐρώτας δὲ ἄρξας μετὰ τὸν κατακλυσμὸν <τὸ> λιμναζόμενον ἐργασάμενος καὶ ποταμὸν ποιήσας Εὐρώταν ὠνόμασεν. οὗτος ἐκ Κλήτας ἴσχει θυγατέρα Σπάρτην, ἣν ἀγαγόμενος Λακεδαίμων ὁ Ταυγέτης ἄρξας τοὺς μὲν Λέλεγας Λακεδαί- 15 μονίους, τὸ δὲ ὄρος Ταυγετον καὶ πόλιν κτίσας Σπάρτην ὠνόμασεν: — MTAB

ταύτην γὰρ αὐτῷ εἰς προῖκα ἔδωκεν ὁ Τυνδάρεως: — A^sBⁱ

630 στεῖχ' ὥς ἀθορύβως: πορεύου, ὅπως ὁ προσελθὼν μοι λόγος τοῦ γήρως τοῦ σοῦ ὑπείκοντος ἀθορύβως πρὸς τὸν Μενέλαον 20 γένηται: — MTAB

632 ποῖ σὸν πόδ': ὥς τῷ ποδὶ τὸ ἔδαφος περιγράφοντος αὐτοῦ

- 2 εἰκότως καὶ τὸ δίχα πυρὸς προσέθηκεν B καὶ om. A 3 ἐπὶ μεταφορᾷ χρώματος spatium uacuum ins. A¹ ἐπὶ μεταφορᾷ M ἐπὶ μεταφορᾷ T ἀνῆψε MTB 4 δηλονότι] διότι A διεφθάρη A 4. 5 τὸν οἶκον om. A 7. 8 scholiis 3—5. 1. 2 adi. B initio add. ἐναριθμητὶ δὲ ἀντὶ 7 ἐν—ἔχεις om. T 8 ante μῖσος add. πρὸς αὐτὸν A φιλίαν καὶ συγγένειαν A 9—16 cf. Paus. III 1,1.2. 19,9 9. 10 lemma et scholion usque ad παῖδας spatium uacuum ins. A¹ πρῶτον M 10 ἔσχε M περιδίκης A περιδίας MTB 11 μύλωνα A πολύκλωνα MTAB βωμολόχον T βωμολόχον A μύλων A 12 τιλαιάρ' A τηλεδίκησ MB τησεδίκησ T cf. Apollod. III 10, 3, 1 εὐρώταν καὶ παιδίαν spatium uacuum ins. A¹ Πελίαν] παιδίαν A¹ κηπεδίαν TB κηπαιδίαν M cf. Paus. VII 18,5 13 λιμναζόμενον spatium uacuum ins. A¹ 14 ἐκ Κλήτας] ἐκκλητος MT θυγατέρας M 15 ἀγόμενος MTA ταυγέτης A ταύτης MTB 16 ἣν ἔκτισε B 19 ὁ om. M 20 τοῦ σοῦ γήρως B ἀθορύβος A 21 γενήσεται A 22 τοῦδαφος αὐτοῦ περιγράφοντα A

καὶ διστακτικῶς ἀναλογιζομένου εἰ θεοὶ βοηθεῖν, ὅπερ ποιοῦσιν οἱ ἀμηχανοῦντες ἐν πράγματι: — MTAB

635 ὅπη τράπωμαι: ποῦ τῆς τύχης τράπωμαι, πότερον σοὶ συνέλθω ἢ Τυνδάρειο: — MTAB

5 636 μὴ νῦν πέραινε: μηδ' οὖν τὸ δοκοῦν σοι εἰς πέρας ἄγε, πρὶν ἀκούσης τοὺς ἐμοὺς λόγους. ἐπεὶ γὰρ ἐν ἑαυτῷ βουλευόμενός φησι διὰ τὴν τύχην ἀμηχανεῖν ὅπη τράπηται, παραινεῖ αὐτῷ μήπω τῇ δοκῇσει πέρας ἐπιτιθέναι πρὶν ἀκοῦσαι τοὺς αὐτοῦ λόγους, καὶ οὕτως βουλεύσασθαι: — MTAB

10 638 οὗ σιγῇ λόγου: οἶον· ἔστιν ὅπου ἡ σιγῇ κρείσσων τοῦ λόγου καὶ ἔστιν ὅπου ὁ λόγος τῆς σιγῆς κρείσσων: — MTAB

640 λέγοιμ' ἂν ἤδη: ἐναντιοῦται τῇ Μενελάου βραχυλογίᾳ τὴν μακρηγορίαν τῶν λόγων προκρίνων. οἱ γὰρ Λάκωνες βραχυλόγοι. καὶ Ὅμηρος [Γ 214]· 'παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως'. ὁ δὲ νοῦς· ἡ
15 μακρὰ διήγησις σαφέστερον παρίστησι τὸ πρᾶγμα τῶν συντόμων λόγων. τὸ δὲ ἐπίπροσθεν ἀντὶ τοῦ· προτιμότερά ἐστι τὰ μακρὰ διηγήματα τῶν συντόμων λόγων: — MTAB

ἐνιοὶ ἀθετοῦσι τοῦτον καὶ τὸν ἐξῆς στίχον· οὐκ ἔχουσι γὰρ τὸν Εὐριπίδειον χαρακτῆρα. καὶ πεποιήται ὁ νοῦς διὰ τὸν Μενέλαον·
20 οἱ γὰρ Λάκωνες βραχυλόγοι: — MTB

τὰ μακρὰ τῶν μικρῶν: Λακεδαιμόνιος ὁ Μενέλαος, Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐχ ἥκιστα τῇ συντομίᾳ χαίρουσιν. προθεραπεύει τοίνυν τὸν ἀκροατὴν, ἵνα ἀναμείνῃ τὸ μῆκος τῶν λόγων ἀλύπως: — MTA

1 καὶ—βοηθεῖν om. A sed in fine add. καὶ διστακτικῶς ἀναλογιζόμενοι εἰ θεοὶ μαθεῖν post διστακτικῶς add. ἔχοντος καὶ B [βοηθεῖν] μαθεῖν MT ταῦτα ποιεῖν B ὅπερ καὶ MT οἱ] ὡς M 2 πράγμασι B 3 ποῦ] παρὰ T 4 in fine add. τοῦτο γὰρ δηλῶσαι ἠβούλετο B 5—7 μηδ'—τράπηται] τὴν δόκησιν A sed in fine add. ἐπεὶ γὰρ—παραινεῖ αὐτῷ 5 μηδ' οὖν] μὴ B 6 ἀκούσεις MB 6. 7 ἐν—ἀμηχανεῖν] ἐν ἐνδοιασμῷ ἦν ἀμηχανῶν διὰ τὴν τύχην B 6 φησὶ om. M 7 παραινεῖ] περαίνειν A αὐτόν MT 8 ἐπιτιθεῖναι AB αὐτοῦς M 8. 9 βουλεύσεται A 10 σισιγῇ Mⁱ 11 κρείσσων τῆς σιγῆς A 12 πρὸς τὴν μ. βραχυλογίαν A μενελάωι M 13 μακρολογίαν MTB τῶν λόγων om. B καὶ om. T 15 post διήγησις add. καὶ τὸ διὰ πλειόνων ποιῆσθαι τὴν ἀφήγησιν AB post λόγων add. ἀνάσχει οὖν τῆς ἐμῆς μακρολογίας ἐπεὶ σαφεστέρα ἐστὶ AB eadem in fine add. MT 16. 17 τὸ—λόγων om. A 16 προτιμῶ M 18—20 scholio quod praecedat adi. B add. δὲ post ἐνιοὶ 21 ἐστὶ ὁ A

ὅτι βραχυλογίαν ἀσκοῦσιν οἱ Λάκωνες. ἀνέχου οὖν, φησὶ, τῆς ἐμῆς μακρολογίας, ἐπεὶ τὰ μακρὰ καὶ σαφέστερα: — MT

643 ἂ δ' ἔλαβες: τούτου ῥηθέντος αἴρουσιν οἱ ὑποκριταὶ τὴν χεῖρα ὡς τοῦ Μενελάου ἀγωνιῶντος μὴ ποτε λέγει ὅτι παρακαταθήκην ἀργυρίου παρὰ τοῦ πατρὸς πεπίστευται. εὐθήθης δέ ἐστιν ὁ τοιαύτης ὁ ὑποψίας ἀντιλαμβανόμενος Μενέλαος. εἰ γὰρ μήτε τὸν λέγοντα ἤδῃ μήτε οὗ ἐστι χρεία, ἴσως ἂν εἶχέ τι πιθανὸν τὸ γινόμενον· ἐπεὶ δὲ ἐπίσταται, περιττὸν καὶ ἄπορον τὸ ὁρώμενον: — MTAB

644 οὐ χρήματ' εἶπον: οὐ λέγω, φησὶ, χρήματα, χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ἀλλὰ τῷ ὄντι χρήματα εἶπον, τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν, ἥτις ἐστὶ 10 μοι χρῆμα τιμιώτατον· ἦν ἂν σώσης, καλὴν ἀμοιβὴν μοι δίδως: — MTAB

ἄλλως: οὐ χρυσὸν ὠνόμασα χρήματα, ἀλλὰ χρήματά φημι τὴν σωτηρίαν τῆς ἐμῆς ψυχῆς: — MT

646 τὸ τέλειον χρή με: — M^sT

15

ἀδικῶ· λαβεῖν χρή μ': κατὰ συλλογισμόν φησιν· ἀλλὰ λέγεις ὅτι ἀδικῶ εἰς ἀδικὸν ἐπικουρίαν σε παρακαλῶν. οὐκοῦν καὶ σὺ ἀδίκησον δι' ἐμέ, ὡς καὶ ὁ πατήρ μου διὰ σέ ἡδίκησε βαρβάρους. δεῖ γάρ με ἀντὶ τῆς ἀδικίας ἐκείνης καὶ τοῦ κακοῦ ἐκείνου ἀδικόν τι λαβεῖν παρὰ σοῦ, ὅ ἐστιν· εἰ κρίνεις κακὸν εἶναι τὴν ἐμὴν ἐπικουρίαν, δικαίως 20 ἂν καὶ τὴν ἐπικουρίαν τοῦ ἐμοῦ πατρὸς κακὸν ὀνομάσεις. ἀλλ' οὐκ ἡδίκησεν ὁ πατήρ ἐν καιρῷ σοι βοηθήσας· οὐκοῦν οὐδὲ σὺ ἀδικήσεις: — MTB

ἀδικῶ· λαβεῖν χρή μ': οἶον· ὁμολογῶ ἀδικεῖν· ὅς τι καὶ σύ μοι ἀδικὸν καὶ ἀδίκησον δι' ἐμέ: — TABⁱ

25

ἄλλως: ὁμολογῶ ἀδικῆσαι φονεύσας τὴν μητέρα. ἀλλ' ὅμως χρή καὶ σέ ἀδικῆσαι δι' ἐμέ, ὅτι καὶ ὁ πατήρ μου ἡδίκησε διὰ σέ: — A

2 βραχυλογίας M	3—8 ef. ct. Gud. p. 79,19	4 ἀγωνιῶντος T
5 ἀργυρίου om. A	παρὰ om. M	πεπιστεύσθαι A
6 μενελάου M	εἰ] οἱ M	7 ἂν εἶχε B
spatio relicto A	8 ἐπίσταται] ἐπείγει M	9 γάρ ἔχει MTA
ματα om. A	10 φησὶ χρήματα A	πιθανόν om.
11 μοι δίδως B om. MT	καὶ τὸ τέλειον χρῆμα (= 15) δίδως τῷ ἐμῷ A	10 φησὶ τὴν σωτηρίαν τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς A
15 scholio p. 164,11—20 praefixit T	τὸ πλήρες T	17 παρακαλῶ M
περιβαλὼν B	18 τοὺς βαρβάρους B	19 καὶ—ἐκείνου om. B
MT	20 κρίνεις MT	τι om.
20 κρίνεις B	22 βοηθείας MT	24 οἶον om. A
25 καὶ ἀδίκησον om. B ⁱ		

† ἄλλως: εἰ καὶ ἄδικον ἐποίησα φονεύσας τὴν μητέρα, ἀλλὰ σὺ ἐν
 τοιούτῳ μοι κακῷ ὄντι παραστῆναι ὀφείλεις καὶ ὅση δύναμις ὑπὲρ ἐμοῦ
 ἀγωνίσασθαι· ἐν τούτῳ γὰρ μάλιστα δειχθήσῃ γνήσιος φίλος, ἐπὶ ὁμο-
 λογουμένοις κακοῖς μοι συνεργόμενος. εἰ γὰρ τὰ δίκαιά μου παντελῶς
 5 ἔρρωτο, τῆς παρ' ἐτέρων ἐπικουρίας οὐκ ἐδεόμην. ἐν ᾗθι ἀνα-
 γνωστόν ἀδικῶ καὶ στίζειν. εἴτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς λαβεῖν χρή μ'
 ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ, οἷον ἀντὶ τῆς περιεχούσης με δυστυχίας ἀδι-
 κόν τι αἰτῶ, καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων ἀναξ ἀδίκως καὶ τὰ ἐξῆς. τὸ
 δὲ ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ ἀντὶ τῆς παρὰ τοῦ πατρὸς βοηθείας. καὶ
 10 οὐδὲν εἶπε καθ' ὑπόθεσιν: — TAB

† ἄλλως: ἀλλ' ἀδικῶ, φῆς, εἰς ἐπικουρίαν παρακαλῶν. οὐκοῦν καὶ
 σὺ ἀδίκησον δι' ἐμέ· προσήκει γὰρ καὶ ἐπικουρίαν λαβεῖν παρὰ σοῦ
 καὶ ἄδικος ᾗ· κατὰ γὰρ τοῦτον τὸν λόγον καὶ ὁ ἐμὸς πατήρ ᾗδίκησεν
 ἐπιστρατεύσας κατὰ βαρβάρων οὐκ ἰδίας ἑαυτοῦ χρείας ἔνεκεν, ἀλλὰ σοὶ
 15 χαριζόμενος. εἰ οὖν, φησὶν, ἀδικίαν ταύτην φῆς εἶναι τὸ βοηθηθῆναί
 με παρὰ σοῦ, καὶ τοῦτο καὶ τὸν ἐμὸν πατέρα ᾗδίκηκεναι φημί ὅτι
 σοὶ βεβοήθηκεν. ὅθεν σὺ ἀντίδος ὑπὲρ τῆς ἀδικίας ταύτης, ὡς φῆς,
 ἐπικουρίας χάριν ὁμοίαν καὶ ἄδικος ᾗ κατὰ γε τὸν σὸν λόγον. ἀλλ' οὐκ
 ᾗδίκησεν ὁ πατήρ σοι δεομένῳ βοηθήσας· οὐκοῦν οὐδὲ σὺ ἀδικήσεις ἐν
 20 καιρῷ τὴν ἀμοιβὴν ἀποδιδούς. κατὰ γὰρ συλλογισμὸν προῆχται ὁ λόγος: — T

650 ἀντὶ τοῦ· καθὼς ᾗδίκηθης παρὰ Ἀλεξάνδρου: — M⁵Bⁱ

ἀπέδοτο δ' ὡς χρή: τὸ ἐξῆς· ἀπέδοτο δὲ τὸ σῶμα, ὃ ἐστίν·
 ἔχδοτον ἑαυτὸν τοῖς πολεμίοις παρέσχεν, ὡς πρέπει τοῖς γνησίοις φίλοις,
 καὶ κατατρωθῆναι τὸ πᾶν σῶμα τὸ ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ εἴλετο διὰ τὴν σὴν
 25 γυναῖκα. οἷα χρή τοῖς φίλοις τοὺς φίλους ἐκπονεῖν. ἀπὸ κοινοῦ
 δὲ ληπτέον τὸ ἐκπονεῖν, ἵν' ᾗ τὸ ἐξῆς· ὡς χρή τοὺς ἀληθεῖς φίλους
 ἐκπονεῖν τοῖς φίλοις, ἀπέδοτο τὸ σῶμα, σοὶ παρ' ἀσπίδα ἐκπονῶν αὐτὸ
 τοῦτο: — MTABⁱ

1 ἐποίησα] ἐστὶ A	3 δειχθήσῃ om. T	4 μου] μοι A	5 ᾗθι δὲ B
6 καὶ om. A καὶ δεῖ B	εἴτα om. spatio relicto A	χρήμα A	8 post
ἀδικόν τι lacunam reliquit nouem linearum A	9 περὶ A	10 οὐδὲ A	
11 φησὶν T	15 βοηθηθῆναί T	18 καὶ T	ᾗ] εἰ T
19 σοὶ]			
σοῦ T	22—26 initium scholii usque ad πτέον (= ληπτέον 26) om. in spatio		
illo uacuo A	22 δὲ om. B ⁱ	24 πᾶν τὸ σῶμα B ⁱ	τὸ om. B ⁱ
ἑαυτὸ MB	25 ἐκπονεῖν B ⁱ om. MT	25—28 ἀπὸ—τοῦτο] τοῦτο γὰρ	
ἀπὸ κοινοῦ ληπτέον B ⁱ	27 σοὶ—ἐκπονῶν om. spatio relicto A	αὐτὸ]	
τὸ A	in fine add. λείπει ἢ κατὰ ἵν' ᾗ κατ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ τοὺς φίλους βοη-		
θεῖν τοῖς φίλοις ὃ ἐστι	τὸ α' ἀπότισον οὖν δυνατόν (= p. 166, 21.22) A		

655 ἀπότισον οὖν μοι· ὁ πᾶς λόγος· ἀπόδος μοι τὴν ἴσιν
 χάριν ἧς ἔλαβες ἐν Ἰλίῳ παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ μόνην ἡμέραν ὑπὲρ
 ἐμοῦ πόνησον μηδὲ τὴν θυγατέρα φονεύσας, ἐπειδὴ δεῖ σε, ὥσπερ πλεο-
 νεκτεῖς μου τῇ εὐδαιμονίᾳ, πλεονεκτεῖν καὶ ἐν τῇ ἀμοιβῇ τῆς εὐεργε-
 σίας: — MTAB

658 αὖ δ' Αὐλὶς ἔλαβε: περὶ Ἰφιγενείας λέγει, ἣν ἔχρησεν ὁ θεὸς
 ἀπλοίας ἐπεχούσης τοὺς Ἑλληνας Ἀρτέμιδι θῦσαι: — MTAB

Αὐλὶς πόλις Βοιωτίας. ἐνταῦθα ἐπεσχέθησαν οἱ ἐπιστρατευόμενοι
 εἰς Ἴλιον οὐ πνέοντος οὐρίου ἀνέμου διὰ τὰς καυχήσεις Ἀγαμέμνονος.
 τοξεύσαντος γὰρ τὴν ἔλαφον καὶ εἰπόντος μηδ' ἂν τὴν Ἀρτεμιν οὕτως 10
 βαλεῖν * *: — MTAB

σφαγῇ ἐμῆς ὁμοσπόρου: ταῦτόν οὐκ αἰτῶ σε, φησὶ, τὴν θυ-
 γατέρα, τὴν Ἑρμιόνην, ἀντ' ἐμοῦ δοῦναι πρὸς σφαγὴν, ὥσπερ ὁ ἐμὸς
 πατὴρ τὴν Ἰφιγένειαν, ἵνα τὴν γαμετὴν ἀπολάβῃς. ἀλλὰ σὺ μὲν ἔχε
 τοῦτο πλεόν καὶ κερδᾶναι παρὰ τοῦ θαίμονος, ἐπεὶ σοὶ μὲν εὐτυχίας, 15
 ἐμοὶ δὲ δυστυχίας καιρὸς· ἐγὼ δὲ σοι χάριν ἔξω σώσαντι μόνον καὶ μὴ
 τῷ αὐτῷ τρόπῳ σφάζῃς ἡμᾶς ἀντ' ἐμοῦ δοῦς τὴν Ἑρμιόνην. ἡ
 συναπτέον τοῦτο πρὸς τὸ ἀπότισόν μοι, καὶ ἔστιν ὁ λόγος οὕτως·
 ἀπόδος τὴν ἴσιν χάριν ἧς ἔλαβες ἐν Ἰλίῳ παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ μίαν
 ἡμέραν μόνον ὑπὲρ ἐμοῦ πόνησον. προσήκει γάρ σοι ἐμοῦ δυστυχοῦντος 20

1 ὁ πᾶς] ὅπως T	ἴσιν] σὴν T	2 ἧς B ἣν MTA	ἔλαβεν B
3 πολέμησον MTA	δεῖ om. A	δεῖ σε ὥσπερ] δικαίως M	4 μοι MT
με A	τὴν εὐδαιμονίαν MT	4. 5 ἐργασίας MTA	6. 7 scholio quod
		6 ἔλεγεν MTA	7 ἄρτεμι M ἄρτεμιν T
8—11 cf. schol. A 108 Hygin. 98 Procl. p. 99			scholio quod praecedat adi.
MTA add. δὲ post Αὐλὶς	8 οἱ om. MTA		στρατευσάμενοι B
9 post Ἴλιον add. Ἑλληνας B	οὐ—Ἀγαμέμνονος om. A		ἀνέμου om. MT
10 γὰρ om. B	τὴν ἔλαφον om. M	τὴν ἔλαφον ἄρτεμιν A	μηδ'—Ἀρτε-
μιν] οὐδέ τινα A	μηδ' ἂν B	μηδὲ MT	in fine add. οὐρίας οὐκ ἔπνευσεν A
12 ταῦτόν om. TB	οὐκ—σε] οὐ καὶ τὸ σαῖ M	12. 13 τὴν θυγατέρα τὴν	
σὴν A	τὴν σὴν θυγατέρα B	13 καὶ ὁ A	14 ἵνα σὺ B
μετὴν—ἔχε om. A	14. 15 τοῦτο μὲν ἔχε M	15 κέρδαινε B	
σοὶ] σὺ MT	16 καιρὸς om. spatio relicto A	με μόνον B	
καὶ] καὶ A	17 τρόπῳ] ταυ A	σώζεις A	δοῦς] οὐ M
ὥς A	18 συναπτέον M	ἀπόστησόν M	ἀπότισον οὖν TA
TA	20 πόνησον ὑπὲρ ἐμοῦ A	πόνεσον MT	19 ἣν

τὰ νῦν μηχανᾶσθαι τι πρὸς τὸ ἐμὲ σῶσαι, ἐμὲ δέ σοι χάριν ὁμολογεῖν·
ἵνα τὸ μεταξὺ κατ' ἐπένθεσιν γένηται: — MTAB

661 τουτέστι πλέον ἢ ἐγὼ δύνασθαι. ὁ γὰρ εὖ πράσσων τοῦ μὴ
πράσσοντος πλέον δύναται λογίζεσθαι τὰ πρὸς σωτηρίαν: — MTAB

5 πλέον φέρεσθαι: ἀντὶ τοῦ χάριν ἔχειν καὶ ὁμολογεῖν, παρὰ τὸ
συντρέχειν τῇ γνώμῃ τοῦ εὐεργετοῦντος καὶ συνέρχεσθαι τούτῳ.

ἀντὶ τοῦ· δεῖ σε, φησὶν, ἐμοῦ δυστυχοῦντος τοῦ πλείονος μετέχειν τῆς
δυστυχίας καὶ ἐφ' οἷς σοι μεταδίδωμι τῆς συμφορᾶς συγγνώμην ἔχειν,
ἀντὶ τοῦ χάριν, παρὰ τὸ ὁμοῦ συντρέχειν τῇ γνώμῃ τοῦ εὐεργέτου: —

10 MTA

χάριν σοι, φησὶν, ὁμολογήσω σφζόμενος μόνον παρὰ σοῦ καὶ μὴ
τῷ ὁμοίῳ τρόπῳ σφζης ἐμέ: — MTBⁱ

† πλέον τι, φησὶν, ἢ ἔλαβες χάριτος ἀγωνίζεσθαι: — TA

† τινὲς οὕτως· δεῖ γὰρ σε πλέον φέρεσθαι καὶ λογίζεσθαι εἰς σωτηρίαν
15 εὖ πράσσοντα ἐμοῦ κακῶς πράσσοντος. οἱ γὰρ εὐδαιμονοῦντες πλέον
δύνανται βουλεύεσθαι τῶν κακῶς πρασσόντων: — TA

662 μὴ εἰς Ἄιδου, ἀλλ' εἰς σωτηρίαν. πατρί οὖν, διὰ τὸν πα-
τέρα: — MⁱBⁱ

† ψυχὴν δ' ἐμήν: χάρισαι τὴν ἐμήν ψυχὴν τῷ ἀθλίῳ μου πατρί.
20 βούλεται γὰρ με πάντως ἐκεῖνος σφζεσθαι: — A¹

665 αὐτὸ τοῦτο τοὺς φίλους: λείπει ἢ κατὰ, ἢν' ἡ· κατ' αὐτὸ
τοῦτο δεῖ τοὺς φίλους βοηθεῖν τοῖς φίλοις, ὃ ἐστὶ κατὰ τὸ ἀδύνατον: —
MTBⁱ

ἄλλως: ἀλλὰ λέγεις, φησὶν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστι τὸ βοηθῆσαί μοι,
25 ἐγὼ δέ σοι ἀντείπομι ἂν ὡς μάλιστα μοι διὰ τοῦτο ὀφείλεις συμβαλέ-
σθαι εἰδὼς ὅτι ἐν τοῖς ἀδυνάτοις δεῖ τῶν φίλων: — MTAB

1 σε χάριν MA χάριν σοι B 2 κατὰ πένθεσι A 3. 4 scholio quod
praecedat adi. MTAB, initio add. τὸ οὖν πλέον κατὰ σύγκρισιν τῶν ἐαυτὸν
εἴρηκε A 3 δύνασθαι] δύνασαι MTAB 5 ἀντὶ τοῦ] οὕτω τὴν A
περὶ MTAB 6 συντρέχειν] συγγνώμην ἔχειν MTAB συνανέχεσθαι
MTAB 7 ἀντὶ τοῦ δεῖ] δεῖ γάρ A 7. 8 τὴν δυστυχίαν MTAB
9 παρὰ—εὐεργέτου om. A περὶ τοῦ ἐμοῦ T 12 σώξεις T σώσης Bⁱ
με Bⁱ 13 ἢ om. T 14 οὕτως οὐ T 15 πράττοντος T
16 βούλεσθαι T 17 οὖν ἤτοι Bⁱ 21 λείπει ἢ κατὰ] λύεται τῇ κατὰ
αὕτη γὰρ λείπει B 22 ante ἀδύνατον add. ἔξωθεν MT 24—26 bis scriptum
in M (M et M^a) 24 τὸ om. T 25 ἀντείπομι om. M ἂν add. A¹
με A 25. 26 συμβαλέσθαι ὀφείλεις B 26 τοὺς φίλους A

† ἄλλως: ἀλλὰ ἐρεῖς, φησὶν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστι βοηθῆσαι. εἴτα ἔξωθεν προσληπτέον· καθὼς μέγα ἐστὶ καὶ ἀσύγνωστον τὸ ἀμάρτημα, ὅπερ ἀπεισιώπησεν Ὀρέστης. ἀλλὰ κατὰ τοῦτο, φησὶ, καθὼς ἀδύνατον εἶναι δοκεῖ, βοήθησον· ὁ γὰρ γνήσιος φίλος ἐν τοῖς μεγίστοις κακοῖς δείκνυται: — TAB

5

670 οὐ κολακεία, ἀλλ' ἀληθεία: — M¹A⁸B¹

671 ἀντὶ τοῦ· πρὸς ταύτης σε ἱκετεύω: — M⁸A⁸B¹

671 ταύτης ἱκνοῦμαι σ': ἀντὶ τοῦ πρὸς ταύτης <σε> ὀρκῶ βοηθῆσαί μοι. ἢ δέομαί σου πρὸς ταύτης ὅπως ἂν μοι βοηθήσεις. εἰς τιμὴν αὐτῆς. τὸ δὲ ἐξῆς ἡρέμα καθ' ἑαυτὸν λέγει οἰκτεῖρων ἑαυ- 10 τὸν ὅτι μέχρι τοσούτου προῆλθεν αὐτῷ τὰ τῆς δυστυχίας, ὥς διὰ τοῦ μεμνησθαι τῆς Ἑλένης προσδοκᾶν βοήθειας τυχεῖν. ἀνάξιον γὰρ ἑαυτοῦ ἡγεῖται τὸ καὶ μόνον μεμνησθαι τοιαύτης γυναικὸς, μήτι γε καὶ δοκεῖν σφύζεσθαι δι' αὐτῆς: — MTA¹B

† δυστυχῆς οὖν, φησὶν, ἐγὼ εἰς τοιοῦτον κακὸν ἐλθὼν. διὰ γὰρ 15 γυναικὸς τῆς πᾶσιν Ἑλλήσι κακῆς σωθήσεσθαι προσδοκῶ: — TB

672 εἰς οἶον ἦκω: ἀλλὰ τί, φησὶ, μωραίνω τὸ παρὰ ταύτης σωθήσεσθαι παραιτούμενος. ἀνάγκη γὰρ ἐστὶ καὶ πρὸς τοῦτο καταβαίνειν οἰκτρότητος καὶ πάντα ὑπομένειν καὶ αἰσχύνην μοι φέρη. οὐ γὰρ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος ὁ ἐμὸς κινδυνεύει: — MB 20

† ἐστὶ δὲ καὶ ἑτέρα ἐκδοχὴ τούτου, συναπτομένου τοῦ ταύτης ἱκνοῦμαι πρὸς τὸ ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε, εἴγε ὡς τοῦ Μενελάου ἀπεστραμμένου τὴν ἱκεσίαν αὐτὸς δυσφορῶν λέγει· δυστυ-

1 ἄλλως ἐρεῖς A ἀλλὰ λέγεις T ἀλλ' εἴπησιν B ἐστὶ om. B 2 παρα-
ληπτέον A 2. 3 ἀπεισιώπησαν B ἀπεσκόπησεν A 3 ὁ ὀρέστης T
κατὰ om. TA τοῦτο] τοῦ T καθὰ δυνατόν TA εἶναι δοκεῖ om.
spatio relicto A sed ante βοήθησον add. φησὶ 7 scholio quod praecedat
adi. B¹ om. ἀντὶ τοῦ et add. λέγω ἱκετεύω] ὀρκῶ τὸ δὲ ὦ μέλεος ἡρέμα
πρὸς ἑαυτὸν B¹ 8—12 in A extat lemma τῆς (corr. A¹) τεκνοῦμαι σ': sed
deest scholion usque ad τυχεῖν, tum lemmate ὦ μέλεος ἐμῶν κακῶν praefixo
habet ea quae secuntur A¹ 11 μέχρι ὅτι MT δυστυχίας B ἡσυχίας
MT 12 δοκᾶν T τύχην T γὰρ om. A¹ αὐτὸν M αὐτοῦ T
ἑαυτὸν A¹ 13 ἡγεῖται τὸ A¹B ἡγεῖτο M ἡγεῖται T μνησθῆναι A¹
13. 14 δοκεῖν—αὐτῆς] εἰς σωτηρίαν αὐτὴν προβάλλεσθαι A¹ 15. 16 scholio
quod praecedat adi. TB 15 γὰρ om. T 16 τῆς om. T in fine
add. ἀνάξιον γὰρ ἑαυτοῦ ἡγεῖτο καὶ μόνον μεμνησθαι τοιαύτης γυναικὸς μήτι γε καὶ
εἰς σωτηρίαν αὐτὴν προβάλλεται T 17 περὶ M 19 μοι φέρη om. M
21—p. 168,3 scholio quod praecedat adi. B 22 εἴτε B

χῆς ἐγὼ εἰς ἄπορον ἦκων κακῶν καὶ οὐκ ἔχων οὐδεμίαν καταφυγὴν, καὶ πάλιν διαλαβὼν θαρσύνει ἑαυτὸν καὶ φησὶ· τί δεδοίκαμεν τὸν θάνατον· καρτερεῖν δεῖ καὶ φέρειν ἀναγκαίως τὰ παρὰ τοῦ δαίμονος: — B

† τί δὲ, φησὶ, παραιτοῦμαι τὴν αἰσχύνην· πάσῃ μοι μηχανῇ πορίστέον τὴν σωτηρίαν. οὐχ ὑπὲρ μικρῶν γάρ μοι ὁ κίνδυνος, ἀλλ' ὑπὲρ παντὸς τοῦ οἴκου ἐστίν: — A¹B

γράφεται χρή: — M^s

677 ἀντὶ τοῦ· μετὰ θαυμάσιον καὶ γόων αἰτῶ τὴν σωτηρίαν: — M¹B¹

681 γράφεται καὶ ὅσος τε δ' εἶ, ἀντὶ τοῦ δυνατὸς εἶ: — A¹

10 ἀντὶ τοῦ ὅσον δυνατὸς εἶ: — A^s

685 συνεκκομίζειν: οἶον· συμπονεῖν δεῖ τοῖς συγγενέσι, καὶ κίνδυνος παρῇ: — A¹B

συνεκκομίζειν: ὅ ἐστι· συμπονεῖν δεῖ τινα ὑπὲρ τῶν συγγενῶν καὶ συμβῇ αὐτὸν ἀποθανεῖν: — T

15 ἀναστρεπτέον· ἔστι γὰρ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους καὶ θνήσκοντα: — M^sTB

687 τὸ δ' αὖ δύνασθαι πρὸς θεῶν: τοῦναντίον Αἴας φησὶ [P 104]· 'καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσσάμεθα νεκρόν': — MTA¹B

688 ἦκω γὰρ ἀνδρῶν: τουτέστιν οὐκ ἐπαγόμενος συμμάχους, ἀλλ' ἔρημος τῆς παρὰ τούτων δυνάμεως ὡς τῶν συμμάχων αὐτοῦ κατὰ τὴν πλάνην ἀπολομένων πλὴν ὀλίγων: — MTA¹B

† ἦ οὕτως· ἦλθον ἔρημος συμμάχων καὶ προσέτι πλάνην ὑπέστην πολλήν: — TB

† ἦκω γὰρ ἀνδρῶν: τὸ ἐξῆς· ἦκω γὰρ ἔχων τὸ δόρυ συμμάχων ἐστερημένον καὶ προσταλαιπωρήσας τῇ πλάνῃ: — TA¹B

4—6 scholio quod praecedit adi. B

4 τί δὲ φησὶ] τινὲς φασὶ A¹

4. 5 ante πορίστέον add. φησὶ A¹

5 ὁ κίνδυνος B νῦν κινδυνευτέον ἐστίν A¹

6 τοῦ om. A¹

ἐστίν om. A¹

11 οἶον om. B

12 in fine add. καὶ μά-

λιστα εἰ τὸ θεῖον παρέχει δύναμιν B

15 scholio 11. 12 add. B initio add.

τὸ ἐξῆς

θνήσκοντας M^s

17 τουναντίως T

18 εἰ—νεκρόν] καὶ εἰ

ποτε ρῦσαί με θάνε νεκρόν A¹

19—21 scholio quod praecedit adi. A¹

19 συμμάχων M

20 παρὰ om. A¹

20. 21 ὡς—ὀλίγων om. A¹

20 ὧν ὡς B

21 ἀπολλομένων M ἀπολλυμένων T

22. 23 scholio quod

praecedit adi. TB

24. 25 scholio quod praecedit adi. TB add. δὲ post τὸ

praeterea multo post haec habet σμικρὰ σὺν ἀλκῇ: οὐκ ἐπαγόμενος συμμάχους ἀλλ' ἔρημος τῆς τούτων δυνάμεως ὡς τῶν συμμαχούντων ταύτῃ κατὰ τὴν πλάνην ἀπολομένων πλὴν ὀλίγων ἢ οὕτως ἦλθεσ ἔρημος συμμάχων καὶ προσέτι ὑπέστην πολλήν πλάνην τὸ ἐξῆς ἦκω ἔχων τὸ δόρυ συμμάχων ἐστερημένον: — A¹

692 ἀπὸ Πελασγοῦ τινος: — MⁱA^s

693 ἐλπίδος προσήκομεν: προσοικειούμεθα καὶ ἐγγὺς ἐσμεν ἐλπίδος: — MTA^sB

οὐδὲ τὸ διὰ κολακείας πείσαι ὑπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐν ἀμφιβολίᾳ ἀφῆκεν: — MTAB 5

694 σμικροῖσι μὲν γὰρ τὰ μεγάλα: τῇ δὲ ὀλίγων μάχῃ τοὺς πολλοὺς νικῆσαι ἀδύνατον, ὅθεν εἰς πόλεμον μὲν αὐτοῖς παραιτητέον ἐλθεῖν· εἰ δὲ λόγοις ὑπελθεῖν δεῖ καὶ γοητεύσασθαι αὐτοὺς σοφία λόγων, ἐνταῦθα δυνησόμεθα: — MTAB

695 ἀνόητον καὶ τὸ μόνον προσδοκῆσαι τοὺς ὀλίγους τῶν πολλῶν 10, περιγίνεσθαι: — TAB

698 ἀντὶ τοῦ θυμουμένου: — MⁱA^sBⁱ

700 ἀντὶ τοῦ καταπαύσειεν: — MⁱBⁱ

τὴν ὀργὴν δηλονότι, ὥς ἐπὶ ἀνέμου: — M^sABⁱ

702 ἔνεστι δ' οἷκτος: ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ, ἔν ᾧ· ἔνεστι γάρ τῳ 15 δῆμῳ ἐλεεῖν. καὶ ὁ πᾶς λόγος τοιοῦτος· ἐὰν θυμουμένῳ τῷ δῆμῳ εἵκῃς, πεπαύσεται ὀργῆς καὶ λοιπὸν ἔσται ἐπιτήδειος εἰς τὸ συνδραμεῖν ταῖς ἱκεσίαις. ὥς γὰρ ἐμπέφυκεν αὐτῷ τὸ μεγάλως ὀργίζεσθαι, οὕτως καὶ τὸ ἐλεεῖν, τουτέστιν· οὐ γὰρ πρὸς τὸ ὀργίζεσθαι μόνον φύσιν ἔχει, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ἐλεεῖν· καὶ τῷ δυναμένῳ τοῦτο αὐτὸ караδοκεῖν καὶ 20 ἐπιτηρεῖν πότε μὲν μεγάλως θυμοῦται, πότε δὲ ἀνῆκε τῆς ὀργῆς, κτῆμά

2. 3 scholio p. 168,24.25 adi. B initio add. τὸ δὲ ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν ἀντὶ τοῦ 4. 5 scholio quod praecedat adi. MTB, initio add. σκόπει οὖν πῶς B

4 οὐδὲ τὸ διὰ A οὔτε διὰ τὸ MT οὔτε διὰ B αὐτὸ MA αὐτῇ T

7 νικῆσαι] καταγωνίσασθαι B αὐτὴν M 7. 8 ἐλθεῖν παραιτητέον A

8 λόγους A αὐτοὺς post δεῖ coll. A λόγῳ MT praeterea post

ea quae ad p. 168,24.25 enotavi habet μάχῃ μὲν οὖν οὐχ' ὑπερβαλοίμεθα τῇ δὲ ὀλίγων μάχῃ τοὺς πολλοὺς νικῆσαι ἀδύνατον ὅθεν εἰς πόλεμον μὲν αὐτοὺς ἐλθεῖν παραιτητέον εἰ δὲ λόγοις ὑπελθὼν με δεῖ αὐτοὺς καὶ μὴ γεύσασθαι σοφίαν λόγων ἐνταῦθα δυνησόμεθα οὐ τὸ διὰ κολακείας πείσαι ὑπέσχετο ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐν ἀμφιβολίᾳ ἄ... A¹

10. 11 scholio quod praecedat adi. B post ἀνόητον add. δὲ καὶ ἀμαθὲς 11 περιγενέσθαι B 15 ἔστι B 16 ἐλεεῖν M ἐλθεῖν TA

καὶ ἐλεεῖν καὶ θυμοῦσθαι B ὁ πᾶς λόγος M ὁ πᾶς φίλος T ἅπας δὲ φίλος B

ἔστι πᾶς ὁ λόγος A post ἐὰν ins. τοίνυν B 17 ἦχεις M ἦκες A

εἵκοις T εἵκεις B τῆς ὀργῆς A ἐστίν MT ἐπιτήδειός ἐστιν B

18 ὥς] καὶ M 19 γάρ om. A ἔχειν M 20 τοῦτο] ταῦτό A

20. 21 караδοκεῖν — ὀργῆς om. M 21 δὲ καὶ A post κτῆμα ins.

γάρ A

ἐστὶ τοῦτο τιμιώτατον, τὸ εἰδέναι ἑκατέρου τὸν καιρόν. ἢ αὐτὸς ὁ
 δῆμος κτῆμα τίμιόν ἐστι τῷ εἰδότη προσενεχθῆναι καθ' ὃν δεῖ τρόπον
 αὐτῷ: — MTAB

ὁ καιρὸς μέγα κτῆμα τῷ καταδοκῶντι, φησὶ, τὸν δῆμον καὶ τη-
 5 ροῦντι καὶ γινώσκοντι πότε μὲν μεγάλως θυμοῦται καὶ πότε ἐλεεῖ: —
 MTAB

† ἄλλως: ἔνεστι τῷ πλήθει ἐλεεῖν, ἔνεστι καὶ μεγάλως θυμοῦ-
 σθαι. ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ· οὐ γάρ ἐστι μόνον πρὸς τὸ θυμοῦσθαι
 τὴν φύσιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ἐλεεῖν, καὶ τῷ δυναμένῳ τοῦτο αὐτὸ ἐπι-
 10 τηρεῖν κτῆμά ἐστι τοῦτο, τὸ ἐπιτηρεῖν τὸν καιρόν, τιμιώτατον. [δ]
 ἔστι τὰ μέγιστα ἀπὸ τούτου κερδαίνειν. δηλονότι αὐτὸς ὁ δῆμος
 ὄφελος τῷ τοιούτῳ: — TA

† ἄλλως: ἐνταῦθα πρωθύστερός ἐστιν ὁ τρόπος· διὰ γὰρ τὴν βίαν
 τοῦ μέτρου οὕτως συντηρῶσθαι τὸ ἔπος. ὥφειλε γὰρ οὕτως εἰπεῖν· ἐνι
 15 θυμὸς μέγας, ἔνεστι δὲ καὶ οἶκτος τῷ θυμουμένῳ δῆμῳ, ὁ δὲ οἶκτος
 τῷ καταδοκῶντι καὶ ταῖς ἐλπίσι τρεφομένῳ χρῆμα καὶ κτῆμα τιμιώ-
 τατον καὶ λυσιτελές: — A

τῷ δῆμῳ δηλονότι: — MⁱA^g

703 προσδεχομένῳ: — M^gA^gBⁱ

20 704 γράφεται ἐλθὼν γὰρ ἐγὼ σοι Τυνδάρεων πειράσομαι: — Mⁱ

705 πόλιν τε πείσαι: ἀντὶ τοῦ μετρίως χρῆσθαι τῷ λίαν, οἶον
 τῆς μετριότητος <μῆ> ὑφεῖναι. ἢ τῷ καλῶς λίαν χρῆσθαι, ἔν' ἢ τὸ
 καλῶς ἡπίως, οἶον σφόδρα ἐνδείξασθαι τὴν πρὸς σὲ πραότητα: — MTAB

† ἄλλως: τῷ λίαν οὐχὶ φαύλως, ἀλλὰ καλῶς· ἔστι γὰρ τὸ λίαν
 25 καὶ ἐπὶ τοῦ θυμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκτιρμοῦ. τεθύμωται γοῦν ὁ Τυνδά-
 ρεως λίαν, ἀλλὰ πειράσομαί σοι τοῦτον πείσαι λίαν γενέσθαι οἰκτίρ-
 μονα: — A

706 καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα: καὶ γὰρ ναῦς βιαίως τοῦ ποδὸς

1 ἑκάτερον M δηλονότι ἑκάστου B ἢ οὖν B 2 κτῆμα τίμιόν ἐστι A
 κτῆ δῆμοι ἐστι καὶ M κτῆμα δῆμοι ἐστι T κτῆμα ἐστι τιμιώτατον B 2 τῷ
 εἰδέναι A τὸ εἰδέναι MT 4. 5 scholio quod praecedat adi. B initio add. ἢ
 4 φησὶ om. B 5 πότε μὲν—ἐλεεῖ] ἐστι τιμιώτατον M μεγάλως om. B
 καὶ πότε] πότε δὲ B in fine add. κτῆμά ἐστι τιμιώτατον TA 7 δῆμῳ A
 ἔνεστι] ἔστι δὲ A 8 ὁ γὰρ δὲ A μόνον ἐστὶ A 9. 10 συντηρεῖν A
 10 τὸ om. A post τιμιώτατον add. κτῆμα ἐστὶ τοῦτο A 11 ἀντὶ τοῦτο A
 δηλονότι] δηλοῦται ἢ T δηλοῖ A 20 γὰρ Mⁱ δ' Kirchhoff 21. 22 οἶον—
 ὑφεῖναι om. B 21 οἶον] ὅ ἐστι A 22 τῷ καλῶ T 28 καὶ γὰρ ναῦς om. B

ἐνταθέντος ὑπέκυψεν ὥστε ὕδωρ εἰσδέξασθαι· πάλιν δὲ ἀνωρθώθη χαλάσαντος τὸν πόδα: — MTAB

708 τὰς ὑπὲρ τὸ δέον ὑπεροψίας: — M^sA^sB

† μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας: σημείωσαι ὅτι καλὸν ἡ προθυμία, ἡ δὲ ἄγαν προθυμία κακὸν ὡς ὑπερβολή. καὶ ἡ ἀπλῶς ὁ προθυμία μεσότης, ἡ δὲ ἄγαν ὑπερβολή καὶ κακία ὥσπερ καὶ ἡ ὀκνία ἔλλειψις καὶ κακία. τὰς δὲ ὑπερβολὰς καὶ ἐλλείψεις καὶ θεὸς μισεῖ καὶ οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι: — A

712 οὐ γὰρ ῥάδιον λόγχῃ μιᾶ: ἀντὶ τοῦ οὐ ῥάδιον περιγενέσθαι τῶν σῶν κακῶν καὶ ἀπαλεῖψαι τὴν παροῦσάν σοι συμφοράν: — MTA¹B 10

713 † στῆσαι τρόπαια: ἐνταῦθα κατ' ἐλλείψιν τῆς ἐπὶ προθέσεως συνέστη τὸ ἔπος· οὕτω γὰρ ὀφείλεις συντάξαι· ἐπὶ γὰρ τῶν κακῶν, ἅτινά σοι πάρεστιν, οὐ ῥάδιον ἐμοὶ τῷ ἐνὶ στῆσαι τρόπαια, ἥτοι τροπαιουχῆσαι κατὰ τῶν ἐναντίων: — A

οὐ γάρ ποτ' Ἄργους: γράφεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ σ, ἔν' ἡ 15 Ἄργου γαῖαν. Ἀριστοφάνης δὲ μετὰ τοῦ σ: — MTB

οὐ πρὸς ἡμῶν, φησὶν, οὐδὲ τῆς ἡμετέρας ἀξίας ὑποδραμεῖν καὶ κολακεῦσαι τὸν τῶν Ἀργείων ὄχλον. ἀνάγκη δὲ ὅμως δουλεῦσαι τῇ κρατούσῃ τύχῃ· τοῦτο γὰρ σοφῶν καὶ φρονίμων ἀνδρῶν ἐστίν: — MTAB

ἄλλως: οὐ μὲν τῆς ἡμῶν ἀξίας, φησὶ, τὸ ὑποδραμεῖν τοὺς Ἀρ- 20 γείους, ἀνάγκη δὲ ὅμως δουλεύειν τῇ κρατούσῃ τύχῃ· τοῦτο γὰρ σοφῶν ἐστίν ἀνδρῶν: — MT

τὸ ἐξῆς· νῦν δὲ ἀναγκαίως ἔχει τοῖς σοφοῖς δούλοις εἶναι τῆς τύχης: — MTAB

717 ὦ πλὴν γυναικός: λείπει ἡ εἰς· τὸ δὲ ἐξῆς· ὦ εἰς τὰ 25 ἄλλα οὐδὲν πλὴν εἰς <τὸ> γυναικὸς <ἔνεκα> στρατηλατεῖν: — MTAB

721 ἄφιλος ἦσθ' ἄρ' ὦ πάτερ: ἥτοι ἡμάρτανες κακοῖς χαριζόμενος, ἡ δυστυχῶν τὰ νῦν, ὦ πάτερ, οὐδένα κέκτησαι φίλον: — MTAB

1 ἐκδέξασθαι B δὲ] τὲ A ἀνωρθώση T 2 in fine add. καὶ ἀνέν-
τος B 3 scholio quod praecedat adi. B initio add. τὰς ἄγαν δὲ προθυμίας
ἀντὶ τοῦ 10 ἀπολεῖψαι MT σοι om. A¹ 15. 16 scholio 9. 10 adi. B
initio add. τὸ δὲ ἄργους et om. δὲ 16 γαῖα MT 17 οὐ—ὑπο add. A¹,
inde a δραμεῖν inc. A 18 τῶν om. A 19 ἀνθρώπων MTB ἐστίν
om. spatio rel. A 22 ἐστίν om. T 23. 24 scholio 17—19 adi. B add.
δὲ post τὸ 23 τὸ ἐξῆς om. spatio relicto A δούλους B 23. 24 τῆς
τύχης εἶναι A 26 εἰς γυναῖκα στρατηλατεῖν MT εἰς γυναῖκα στρατηλατεῖν A
εἰς τοῦτο σπουδαῖε εἰς τὸ ἔνεκεν τῆς σῆς γυναικὸς στρατεύεσθαι B 27. 28 post
ἀλλ' (p. 172,6) coll. B om. ἥτοι 28 ὦ om. MT κέκτησαι om. M

ἄλλως: μάτην ἄρα, φησὶν, ὦ πάτερ, ἐταλαιπώρεις ἐν τῷ πολέμῳ οὐδενός σοι φίλα φρονούντος ὑπὲρ ὧν ἡτύχεις. τὸ γὰρ πράσσω κακῶς ἀντὶ τοῦ ἀδίκως, τουτέστιν· οὐ φίλοις ἄρα οὐδ' εὐγνώμοσιν [ἀμοιβαῖς] ἀνδράσιν ἐπόνεις, ὦ πάτερ, καὶ κατὰ τοῦτο ἡμᾶς ἡδίκεις 5 καταλιπὼν ἐρήμους, ἀναισθήτοις χαριζόμενος. ἢ οὕτως· οὐχ ὑπὲρ φίλων ἄρα ἐπολέμεις τοῖς βαρβάροις, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἀναισθήτοις εὐεργέταις καὶ κατὰ τοῦτο κακῶς ἔπραττες καὶ ἡδίκεις ὅτι μήτε ὑπὲρ φίλων μήτε αὐτὸς ἀδικηθεὶς πόλεμον ἄδικον συνεκρότεις. ἢ οὕτως· [εὐτυχῶν] οὐκ ἔμελλες ἔξειν τοὺς ὑπὲρ σοῦ φίλους, εἰ συμβαίῃ σε ἀτυχεῖν: —

10 MTAB

724 γράφεται <τῆς> συμφορᾶς: — M^g

725 κατὰ τὸ σιωπώμενον εἶδε τὸν Πυλάδην ἐρχόμενον: — M^gBⁱ

726 ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Πυλάδης: — MⁱABⁱ

727 πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ: ὁ βέβαιος φίλος κρείστων ἐστὶ 15 τῆς ὀρωμένης ἐκ ζάλης τοῖς ναυτίλοις γαλήνης: — MTAAⁱB

729 θᾶσσον ἢ μ' ἐχρῆν: τροχαῖκόν τετράμετρον καταληκτικόν: —

MMⁱTABⁱ

θᾶσσον· προβαίνων ἢ μ' ἐχρῆν. τὸ ἐξῆς· τὸν σύλλογον τῆς πόλεως ἀκούσας καὶ ἰδὼν τὸν σύλλογον * * τὸ κτενοῦντας πρὸς 20 τὸν σύλλογον ἀπέδωκεν: — MTA

† θᾶσσον ἢ ὡς ἐχρῆν με παρεγενόμην διὰ τῆς πόλεως τὸν ἐπὶ σέ καὶ τὴν σὴν ἀδελφὴν σύλλογον τῆς πόλεως καὶ ἀκούσας καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδὼν: — B

730 σύλλογον πόλεως ἀκούσας: ὡς τῆς φήμης διαδραμούσης 25 ἄχρι Φωκίδος. οὐ μόνον οὖν, φησὶν, ἤκουσα σύλλογον κατὰ σοῦ γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ παρὼν εἶδον: — MTAB

† ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς: τὸ σαφῶς καὶ τὸ ἐναργῶς διαφέρουσι καὶ δοκῶσιν εἶναι ταῦτά. ἐναργὲς γὰρ λέγεται ὁ ὀφθαλμοῖς ὁρῶσι, σαφὲς δὲ

- 2 ἡτύχης T 3 κακὸς M 4 ἀμοιβαῖς—καί] ἐχαρίξου ἀνδράσιν οἶονεῖ B
κατὰ] κατ' αὐτὸ TB 5 καταλιπὼν ἐρήμους] καταλιπὼν ἡμᾶς ἐρήμους A ἡμᾶς
μὲν ἐρήμους καταλιπὼν B ἀναισθήτοις δὲ καὶ ἀγνώμοσι B 6—9 ἀναισθή-
τοις—ἀτυχεῖν om. B 6 ἀναισθητου M ἀναισθήτους T 6. 7 εὐεργέτας T
8 αὐτὸς] ὡς A 9 ἄξειν MT 13 ἐκεῖθεν] φωκεὺς A 14 ὁ βέβαιος
om. A spatio relicto 15 ἐρρωμένης M 16 καταληκτικόν om. A
18 με χρῆ M ante τὸ add. πυλάδης MA τὸ δὲ ἐξῆς MT 19 τὸ
κτενοῦντας] τελοῦντας MTA 24—26 scholio 18—20 adi. A scholio 21—23 B
25 μέχρι A οὖν φησὶν] δὲ ὅτι A 26 γενέσθαι A παριῶν AB

ὅπερ χεῖρ ἐπαφᾶται. παχύτερον δὲ τὸ ἐπαφώμενον τοῦ ὁρώμενου δηλο-
νότι καὶ ἐκδηλότερον· τὰ παχέα γὰρ τῶν λεπτῶν ἐκδηλότερα. ἐτυμολο-
γεῖται δὲ τὸ σαφές παρὰ τὸ κρατεῖσθαι τῇ σῇ ἀφῇ, τὸ δὲ ἐναργές παρὰ
τὴν ἐν πρόθεσιν καὶ τὸν ἄρα συλλογιστικὸν σύνδεσμον καὶ τὸ γίνεσθαι. ὁ
δὲ ἄρα σύνδεσμος ἢ ἀπορηματικός ἐστι καὶ προπερισπᾶται, ἢ συλλογι- 5
στικός καὶ ἀποφαντικός καὶ δηλωτικός ἀληθείας ἢ ψεύδους καὶ παροξύνεται.
παροξύνεται δὲ καὶ ὁ παραπληρωματικός ἄρα, ὅς καὶ ἄρ λέγεται. σαφές
οὖν τὸ ἐπαφώμενον, ἐναργές δὲ τὸ ἐν τῷ ἄρα συλλογιστικῷ συνδέσμῳ
γινόμενον καὶ ἐκ συλλογισμοῦ συνιστάμενον καὶ τρόπον τινὰ καθορώμενον.
ἐντεῦθεν καὶ τὸ ὄναρ καὶ τὸ ὕπαρ· τὸ μὲν ὄναρ ἀπορούμενον εἰ ὅν 10
ἐστὶν ἄρα, ὡς ἂν εἴ τις εἴπῃ· ἄρα ὅν ἐστὶ τὸ ὄναρ, τὸ δὲ ὕπαρ καθὼ
φανερώτερόν ἐστι καὶ τρόπον τινὰ καθορώμενον ὀφθαλμοῖς ἀνεφρόσιν
ὕπὸ τὸ ἄρ ἐστὶ τὸ συλλογιστικόν, ἥτοι ἀληθές: — A

735 συνδιαφθείρεις: — M^sB

738 ὥσπερ οὐκ ἐλθόν: οὕτως ἐμοὶ προσηγέχθη ὥς μὴ παρα- 15
γενόμενος: — MTAB

τὸ αὐτό μοι ἀπέδωκεν ὥσπερ μὴ μολών: — MTA

740 † ἀντὶ τοῦ μετὰ χρόνον πολύν· ὅμως καὶ βραδὺ παρεγένετο,
ἀλλὰ τάχιστα τοῖς φίλοις ἐφωράθη κακός: — B

742 οὐκ ἐκεῖνος: διαβάλλει ὥς γυναικοκρατούμενον αὐτὸν καὶ ὥς 20
οὐκ ἂν ἐληλυθότα, εἰ μὴ παραγέγονεν ἡ Ἑλένη. κωμωδεῖται δὲ ὁ
στίχος διὰ τὴν ταυτότητα: — MTAB

743 ἀντὶ τοῦ ὀλέσασα. Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα: — Mⁱ

748 εὐλαβεῖθ' ὁ τοῖς φίλοισι: γνησίου γὰρ φίλου τὸ καὶ ὑπὲρ
δύναμιν κάμνειν, ὅπερ εὐλαβεῖσθαι αὐτὸν ἔλεγεν. τὸ γὰρ παρὰ δύ- 25
ναμιν τολμᾶν γνησίου φίλου. ὅπερ λέγουσιν οἱ κακοὶ φίλοι μὴ θέ-
λοντες τοῖς φίλοις συνελθεῖν λέγοντες· εὐλαβούμεθα: — MTAB

12 καὶ ὁρώμενον A	14 initio add. συγκαταχωννύεις συναναιρεῖς B	in
fine add. ἡμᾶς B	15 ὁμοίως μοι A	post ἐμοὶ add. φησι TA
οὖν ἡγέχθη A	15. 16 παραγενάμενος T	17 scholio quod praecedat
adi. A add. ὅλως (i. e. ὁ λόγος)	τὸ om. M	με T
μὴ om. MT	μολεῖν A	18 cf. lex. Vind. p. 191,8
κρατούμενον A	21 ἐληλύθει B	20 γυναικὶ
22 πρᾶσις MT	ταυτολογίαν A	24. 25 γνησίου — ἔλεγεν post εὐλαβούμεθα
(27) coll. B	24 initio add. εὐλαβεῖσθαι ἔλεγεν A	25 κάμνειν καὶ τολ-
μᾶν A	τολμᾶν B	εἴπερ M ἥπερ A
25. 26 τὸ — φίλου om. AB	27 βοηθεῖν B	αὐτὸς ἔλεγεν B ἔλεγεν M om. TA

- 749 † τοῦτο δηλαδὴ νοήσας καὶ μαθὼν τὰ πάντα ἔχω, ἀντὶ τοῦ·
τὰ πάντα συμπεριέλαβον καὶ ἐνόησα: — A
- 750 οὗτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀρίστας: κατ' εἰρωνείαν λέγει: — MTA
γράφεται καὶ κεκτημένος: — MTA
- 5 ἐν ἧθει ταῦτα λέγει εἰρωνικῶς: — MTABⁱ
- 752 τὴν συγγένειαν: — Mⁱ
- 753 ἀντιλάζυσθαι: ὡς ἐκ τοῦ λαζύω λάζυμι λάζυμαι: — MⁱBⁱ
- 757 ἡ κρινεῖ τί χρῆμα λέξον: ὁ ἡ ἀντὶ τοῦ δὴ· ἀναστρεπτέον
δὲ τὸν λόγον· τί δὴ κρινεῖ, λέξον: — MTA
- 10 ἡ οὕτως· τί δὴ ἡ ψῆφος κρινεῖ, εἰπέ, ὅτι φοβοῦμαι: — MTBⁱ
ἡ οὕτως· τὸ ἡ ἀντὶ τοῦ ἦτις· <ἦτις>, αὐτὴ ἡ ψῆφος, τί κρινεῖ,
λέξον: — A
- 759 φεῦγε νῦν λιπὼν μέλαθρα: κατὰ ἀντίστροφον λέγονται τὰ
πρόσωπα ἀπὸ τοῦ φεῦγε νῦν λιπὼν· ὁ γὰρ Πυλάδης ἀντιλέγει μέχρι
15 τοῦ ἀλλὰ δὴτ' ἔλθω (781): — MT
- 765 Στρόφιος ἤλασέν μ': Ἀναξιβίαν τὴν Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν
Στρόφιος ἔγημεν, ἐξ ἧς ἔφυσε τὸν Πυλάδην, ὅθεν ἀνεψιοὶ Ὀρέστης καὶ
Πυλάδης: — MTAB
- 766 ἴδιον ἡ κοινόν: πότερον ἰδίᾳ κατὰ τὴν οἰκίαν ἡμαρτηκότι
20 σοι ἐγκαλῶν ἢ ἐν δημοσίῳ τινὶ πράγματι [ἴδιον] ἐπιφέρων ἔγκλημα: —
MTAB
- ἀντὶ τοῦ πολιτῶν: — M^s
- 769 βαστακτέον τάδε: — M^s
- 770 γράφεται βία: — M^s
- 25 771 οὐ προσήκομεν κολάζειν: οὐχ ὑποταττόμεθα οἷον ἐν τῇ
τῶν Φωκέων γῇ τούτοις, τοῖς Ἀργείοις, ὥστε ἡμᾶς κολάζειν, ἀντὶ τοῦ
κολάζεσθαι: — MTA
- οὐ προσήκομεν κολάζειν: οὐχ ὑποτασσόμεθα τούτοις εἰς τὸ
τιμωρεῖσθαι ἡμᾶς οὐδ' ὑποκεῖμεθα, ἀλλὰ τοῖς Φωκεῦσιν: — B

4 γράψον A καὶ om. M κεκτημένη T 5 scholio quod praecedat adi.
MTA post ἧθει add. δὲ MA δὴ T λέγει om. Bⁱ 10 δὲ MT δὴ πρᾶγμα Bⁱ
δέδοικα Bⁱ 13 ἀντιστρόφου MT 14 αὐτὸ λέγει MT 17 ὁ στρό-
φιος A ὅθεν om. A 17. 18 ἀνεψιοὶ ἄρα πυλάδης καὶ Ὀρέστης A
20 ἐπιφέρων σοι B 24 βίαν M^s em. Kirchhoff 25 praefixit οὐχ ὑπο-
ταττόμεθα τοῖς ἀργείοις ὥστε ἡμᾶς κολάζειν. ἄλλως A 26 post κολάζειν ins.
ἢ τὸ κολάζειν A

ἄλλως: ἰδίως εἶπε· τὰ γὰρ ἐπιτίμια τῆς ἀδικίας ἢ ἀδικουμένη πόλις εἴωθεν ἐπιτιθέναι: — TAB

ἄλλως: θαρσύνων αὐτὸν φησιν ὅτι οὐ προσήκομεν εἰς τὸ κολάζεσθαι τοῖς Ἀργείοις: — TAB

772 δεινὸν οἱ πολλοί: εἰς Κλεοφῶντα ταῦτα αἰνίττεται πρὸς 5 ἐτῶν δύο ἐμποδίσαντα ταῖς σπονδαῖς: — MTAB

ἄλλως: ἴσως αἰνίττεται πρὸς τὰς καθ' αὐτὸν δημαγωγίας, μήποτε δὲ εἰς Κλεοφῶντα. πρὸ ἐτῶν γὰρ δύο τῆς διδασκαλίας τοῦ Ὀρέστου αὐτός ἐστιν ὁ κωλύσας σπονδὰς γενέσθαι Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους, ὡς Φιλόχορος [frg. 118] ἱστορεῖ: — MTAB 10

ὁ νοῦς· δυνήσονται σε φονεῦσαι ὑπερβάντες τὸν νόμον. δεινὸν γὰρ οἱ πολλοί καὶ τὰ ἐξῆς: — MTAB

773 ἀλλ' ὅταν χρηστοὺς λάβωσι: ὅταν, φησὶ, χρηστοὺς καὶ κολακευτικοὺς λάβωσι τοὺς δεομένους, χρηστοὶ γίνονται: — MTA¹B

774 ἀντὶ τοῦ· καὶ ταῦτα μὲν οὕτως: — M²B² 15

οἶον· κοινῶς ὀφείλομεν σκοπεῖν καὶ λέγειν τὰ δόξαντα: — M¹B¹

775 ὡς ἔδρασας: τοῦτο, φησὶν, ἐρεῖς ὅτῃτα ὡς ἔδρασας ἔνδικοι πατρὶ ἐπιτιμωρῶν ἑαυτοῦ: — MA¹B¹

776 δίκαια γὰρ ἔπραξα πατρὶ τιμωρῶν ἑαυτοῦ: — MB

779 μολόντι δ' ἐλπίς ἐστι σωθῆναι: ἐλθόντι δέ σοι, φησὶν, 20 εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔστιν ἐλπίς εὐρεῖν ἀπαλλαγὴν τῶν κακῶν. καὶ αὐτὸς συναινεῖ τὸ χρῆναι παραγενέσθαι [φησὶ τὸν Ὀρέστην] εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐγνωκὼς ἅπαξ οὐκ οὖσαν αὐτῷ σωτηρίας ἀφορμὴν ἄλλοθεν: — MTB

1. 2 scholio quod sequitur adi. A	1 ἰδίως] ἰδίας δὲ A	ἢ om. TA
2 in fine add. ὅτι δεινὸν οἱ πολλοί T	3 θαρσύνων T	φησὶν εἶπεν A
6 ἐμποδίσαν ταῖς M ἐμποδίσαντες T	7 πρὸς add. A ¹	8 πρὸ—τῆς spatio
naeuo ins. A ¹	9 σπονδὰς θεσθαι M	πρὸς] οὐ A
11. 12 bis scripta in MTB	scholio p. 174,25—27 adi. MTA scholio p. 174,28.29 B scholio	
7—10 MaTaBa	11 ὁ δὲ νοῦς ATaBBa καὶ Ma	δαήσονται Ma
post σε add. φησι MaBa	ὑπερβαίνοντες M	13 initio add. ἀλλ' B
14 τοῖς δεομένοις A	16 οἶον om. B ¹	17 ὅτῃτα om. B ¹
ἔπραξας B ¹	ἔπραξας A ¹	18 πατρὶ—ἑαυτοῦ] τὴν μητέρα ἀποκτείνας B ¹
ἑμαυτῷ A ¹	19 ἔνδικοι B	πατρὶ—ἑαυτοῦ] φησὶ τὸν ἑμαυτοῦ πατέρα διεκ-
δικῶν B	20 lemma μολόντι δ' ἐλπίς ἐστιν habet A ¹ , cetera desunt	
21 ἔνεστιν B	ἐλπίς om. MT	δεινῶν B
οὖν τοῦτο καὶ αὐτὸς συναινεῖ B	22 φησὶ τὸν Ὀρέστην MT	τὸν Ὀρέστην B
23 διεγνωκὼς B	σωτηρίαν M	ἄλλοθεν om. MT

780 ἀντὶ τοῦ εἰ συμβαίῃ. οἷον ἀμφίβολόν ἐστιν: — MTBⁱ

ὅ ἐστιν, ἐν ἀμφιβόλοις ἐστὶ τὸ τοιοῦτον: — MTBⁱ

λοιπὸν κρεῖσσόν ἐστι τὸ παραγενέσθαι ἐκεῖσε ἢ μένειν: — MⁱBⁱ

781 θανὼν γοῦν: καὶ ἀποθάνῃς, φησὶ, κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐν-
5 δόξως τεθνήξῃ ὡς καὶ πρὸς τὸν θάνατον ἀφόβως ὀρμήσας καὶ μετὰ τοῦ
δικαίου παρρησιασάμενος: — MTAB

782 καὶ τὸ πρᾶγμα γ' ἐνδικόν μοι: ἀλλὰ καὶ τὸ πρᾶγμα μου,
φησὶ, δικαίως ἔρρωταί μοι. πατροκτόνον γὰρ ἀνεῖλον, ὅθεν καὶ ἐλεηθή-
σεσθαι προσδοκῶ: — MTAB

10 ἄλλως: ἢ τοῦτο ἀκόλουθόν ἐστι τῷ ἀλλὰ ὁ γ' ἔλθω: — MTAB

καὶ τὸ πρᾶγμα γ' ἐνδικόν μοι: ἔπραξα γὰρ τὸν φόνον τὸν μη-
τρῶν διὰ τὸν θάνατον ἀσχάλλων τὸν πατρῶν. ἔξωθεν δὲ προσυπα-
κουστέον τὸ προσεδόκων ἐλέους τεύξεσθαι [διὰ τὸν θάνατον]: — MTAB

τὸ δοκεῖν εὖχου: εὖχου, φησὶ, πάντας οὕτως δοξάζειν ὅτι
15 δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. ἐπεὶ πολλοῖς ἐδόκει ἄδικον εἶναι. καὶ Σιμωνί-
δης [frg. 76]. 'τὸ δοκεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν βιάζεται': — MTAB

783 διὰ τὸ ἐκεῖ παραγενέσθαι φεύγω τὸ εἶναι δειλός: — MⁱB

784 μέγα γὰρ ἡ εὐγένειά σου: οἷον διὰ τὸ εὐγενὲς ἐλεηθήσῃ,
τουτέστι· πᾶν σοι συμβάλλεται πρὸς τὸν ἔλεον ἡ εὐγένεια: — MTAB

20 785 ἀσχάλλων πατρῶν: λείπει ἡ διά. τὸ δὲ ἐξῆς· καὶ
τίς ἂν γέ με οἰκτίσειεν ἀσχάλλων διὰ τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον: —
MTABBⁱ

2 scholio quod praecedit adi. MTBⁱ

ὅ—ἐστὶ om. Bⁱ ἐν ἀμφιβολαῖς ὅ ἐστι

MT

in fine add. οἷον εἰ συμβαίῃ ἀμφίβολόν ἐστι MT

3 λείπει τὸ

κρεῖσσον Mⁱ κρεῖσσον λοιπὸν Bⁱ

ἐκεῖ Mⁱ

in fine add. ἐνταῦθα Bⁱ

4 καὶ T

καὶ εἰ ἀποθάνω A

7 μου] μοι A

post μοι add. καὶ

κατησφάλισται B

8. 9 ἐλεηθήσομαι προσδοκῶν M

10 τῷ om. MTA τὸ B

11—13 scholio quod praecedit adi. AB ante lemma add. ἢ τὸ A ἔλθω φησὶ B

12 τὸν] τὸ δὲ M

13 προσεδόκουν MA προσεδόκων καὶ B

14—16 cf. schol.

Or. 236

15. 16 καὶ—βιάζεται om. A

17 scholio quod praecedit adi. B

initio add. ὁ δὲ ὀρέστης καλῶς εἶπας φεύγω τὸ δειλὸν et post παραγενέσθαι ins.
τουτέστι in fine add. οὐ παρέχω δειλίαν ὑπόνοιαν ὡς μὴ ἐνδίκῃ πράξας καὶ

διὰ τοῦτο τὸ κριτήριον ἀποφεύγων B

18 οἷον om. A

ἐλεηθήσω M

19 τουτέστι] οἷα A

20. 21 scholio quod praecedit adi. B om. ἀσχάλλων—

διὰ et ins. ὁ δὲ θάνατον ἀσχάλλων πατρῶν ἔπραξα φησὶ τὸν μητρῶν φόνον
ἀσχάλλων διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς 20 post διὰ add. διὰ τὸν θάνατον Bⁱ

20. 21 τὸ—θάνατον om. Bⁱ

21 γε om. TB

μοι A

διὰ τὸν τοῦ

πατρὸς ἀσχάλλων B

πάντα ταῦτα ἴσασιν οἱ Ἕλληνες, καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν εἰσιν: — Mⁱ

† οἶον· ἡ εὐγένεια καὶ τὸ ἀπελθεῖν εἰς τὸ κριτήριον εὐθαρσῶς καὶ ὁ θάνατος τοῦ πατρὸς, ταῦτα πάντα παρὰ τῶν Ἑλλήνων γινώσκονται πρὸ ὀφθαλμῶν ὄντα καὶ ἐλπίδας ἀγαθὰς ὑποτίθεται: — Bⁱ

786 πορευτέον: — M^s

5

788 οὐκ οὖν, φησὶ, παραιτητέον εἰπεῖν τῇ ἀδελφῇ, ἐπεὶ δακρύσει, καὶ τοῦτο αὐτὸ κακὸς οἶωνός ἐστι: — Mⁱ TAB

789 τῷ χρόνῳ (δὲ) κερδανεῖς: τῇ ὑπερθέσει τῶν θρηνημάτων αὐτῆς κερδανεῖς, ὅ ἐστι· κἂν τὸ μὴ ἀπὸ τοῦ νῦν θρηνεῖσθαι κερδανεῖς: — MTAB

10

ἄλλως: κερδανεῖς, φησὶ, τὸ μὴ δακρῦσαι αὐτὴν καὶ γενέσθαι κακὸν οἶωνόν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς κρίσεως χρόνῳ, τουτέστιν ἕως ἂν ἡ κρίσις ἐξενεχθῇ: — MTAB

790 ἐναντίον: — M^s

793 γενέσθω: — Mⁱ Bⁱ

15

795 ἔρπε νῦν οἷαξ ποδός μοι: οἷαξ καλεῖται τὸ πηδάλιον. σὺ χειραγώγει με, φησὶ, καὶ ὥσπερ πηδάλιον διέθυνέ μου τὸν πόδα: — MTB

† οἷαξ ποδός μοι: οἷαξ τὸ ἐν τῷ αὐχενίῳ ἐμβεβλημένον ξύλον, ὃ κατέχων ὁ κυβερνήτης τὸ αὐχένιον περιάγει καὶ στρέφει καὶ οἱ ἐκείνου τὴν ναῦν: — A

φίλα γ' ἔχων κηδεύματα: ἔρπω, φησὶν, ἔχων σε τὸν προσφιλέστατόν μου συγγενῇ. νῦν γὰρ τὸ κῆδος ἀντὶ τῆς συγγενείας κεῖται, κυρίως δὲ ἡ ἐπιγαμβρία: — MTB

796 ζητεῖται πῶς διαλαθὼν τοὺς φύλακας ἐπὶ τὸ μνήμα τοῦ πα- 25 τρὸς ἀπιὼν οὐ φεύγει. φησὶν οὖν ὅτι τὰ μνήματα τῶν βασιλέων ἔσω τῆς πόλεως ἦν. οἱ δὲ ὅτι βαδίζοντα αὐτὸν πρὸς τὸν τάφον τοῦ πατρὸς οὐ διεκώλυον: — MTAB

1 σου εἰσιν M ⁱ	6 τῷ ἀδελφῷ T	δακρύει M ⁱ TA	7 in fine add.
τουτέστι τὸ δακρῦειν B	9 ὅ—κερδανεῖς om. A	μὴ τὸ MT	11 αὐ-
τόν T	12 ἐν om. T	16—21 cf. Hesych. Or. p. 115,13 et. m. p. 616,42	
		Gud. p. 421,3 Zon. p. 1429 Eust. p. 1533,45 lex. Bachm. p. 312,27 Phot.	
16 οὐ] οὐ M	17 ἴθυνέ M	20 συστρέφει A	23 μου om. M
ἐπὶ B	εὐγενείας M	24 ὁ ἐπιγαμβρία T ἐπιγαμβρίας B	25—28 scholio
		quod praecedat adi. B add. δὲ post ζητεῖται	25 πῶς οὐ MT
		26 οὐ φεύγει post φύλακας coll. MTB	26—28 φασὶ τινες πρὸς τοῦτο ὅτι βαδίζοντα αὐτὸν πρὸς τὸν τάφον τοῦ πατρὸς οὐκ ἐκώλυον ἔνιοι δὲ λέγουσιν ὅτι τὰ τῶν βασιλέων μνήματα οὐκ ἐκτός ἦν τῶν πυλῶν A
		26 ἔνδον B	

τί τοῦτο εἶρηκας. ἥ ἵνα τί ἐκεῖσε θέλεις ἐλθεῖν: — MⁱTBⁱ

797 ὡς αὐτὸν ἱκετεύσω σῶσαί με: — MⁱTBⁱ

τὸ τὸν πατέρα σου σῶσαί σε: — MⁱTBⁱ

798 μητέρος δὲ μηδ' ἴδοιμι μνημα: κατὰ κοινού τοῦτο εἶπεν.
5 συνθεωρεῖται γὰρ τὸ πρὸς τὴν μητέρα μῖσος καὶ μὴ τοῦτο εἶπεν: —
MTAB

799 πρὸ τοῦ σε ἀπολογήσασθαι: — MⁱTBⁱ

800 περιβαλὼν πλευροῖς: ὑπὸ τῆς νόσου δυσκίνητα, μὴ δυνά-
μενα κινεῖσθαι καὶ κέλλειν· ἔνθεν καὶ ὁ κέλης καὶ τὸ κελλώνιον.
10 ἦτοι δυσκίνητα, μὴ δυνάμενα κέλλειν: — MTAB

801 οὐ φροντίσας τοῦ ὄχλου ὀχλήσω σε διὰ μέσης τῆς πόλεως: —
MⁱTAB

ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίζων [διὰ] τοῦ ὄχλου: — Mⁱ

803 ἀντὶ τοῦ μὴ ἐν δειναῖς: — Mⁱ

15 ὠφελήσω: — M^s

804 τοῦτ' ἐκεῖνο κτᾶσθ' ἐταίρους: ἦν ἄρα, φησὶ, καλῶς
τοῦτο ἔκπαλαι δεδογμένον τὸ μὴ μόνον τοὺς συγγενεῖς φίλους νομίζειν,
ἀλλὰ καὶ εἴ τις βέβαιος τὴν διάθεσιν: — MTAB

805 ὅτι: — M^s

20 ὅστις τρόπον καὶ διαθέσει συγκαίμει φίλῳ, πολλῶν ἐστὶ συγγενῶν
ἀμείνων εἶναι φίλος: — MⁱTAB

† ἄλλως: ὡς κρείσσων ἐστὶν ὁ ἀνὴρ ὁ θυραῖος καὶ ξένος ὢν,

3 σε] με Mⁱ 5 θεωρεῖται A πρὸς τῆς μητρός M πρὸ τῆς μητρός A
καὶ A 8—10 cf. Orion. p. 109,1 νωχελής: τὸ ἡ ἀντὶ τοῦ ἡ νωκελής τις
ὢν, ὁ μὴ κέλλων. κέλλειν δὲ τὸ ταχέως τρέχειν· ἀφ' οὗ καὶ κέλης (ὁ) δρομικός
πῶλος. et. m. p. 608,31 (Gud. p. 414,14 Zon. p. 1412 Cramer an. Ox. II
p. 393,31) νωχελής: ὁ νωθρὸς καὶ ἀσθενὴς καὶ δυσκίνητος· κατὰ τροπὴν τοῦ ἡ
εἰς ἡ, νωκελής τις ὢν, ὁ ἐστερημένος τοῦ κέλλειν. κέλλειν δὲ ἐστὶ τὸ ταχέως
τρέχειν· ὅθεν καὶ κέλης ὁ μονόζυξ ἵππος καὶ δρομικός. scholio 4. 5 adi. B om.
περιβαλὼν—νόσου et ins. νωχελῆ δὲ 8 ἦτοι μὴ B 8. 9 δυνάμενον T
9 καὶ (primum) om. A ὁ κέλλων MT ὀκέλλειν B ὀκέλλειν A
9. 10 ἔνθεν—κέλλειν] ὅθεν καὶ κέλης B 9 ὁ om. MT κέλλησ TA
σκέλης A¹ κέλλων M καὶ om. M κελλόνιον MT 10 ὁ κέλλων MT
ὀκέλλειν A 11 ὀχλήσω καὶ βαστάσω B 13 διὰ del. Münzel
16 ἦν] ἄν A 18 ἀλλ' εἰ καὶ MTA 20 ὥς τις A συγκαίμων M
φίλωι ξένος ὢν B 20. 21 πολλῶν—φίλος om. T 20 ἐστὶ om. B γάρ
ἐστὶ A 21 μείνων ἵνα M καὶ πρὸς τὸ ἀμείνων εἶναι A εἶναι φίλος]
ἐστὶν ὁ τοιοῦτος B

τοῖς τρόποις δὲ συντακεῖς, ἤγουν ὁμότροπος γενόμενος, κεκτῆσθαι, ἤγουν κτηθῆναι, φίλος ἀνδρί· κρείσσων δὲ τινων μυρίων ὁμαιμόνων καὶ ἀδελφῶν, ἣ κοινῶς εἰπεῖν συγγενῶν: — Α

συναναπλασθῆ: — M^sBⁱ

ξένος: — M^sBⁱ

5

807 ὁ μέγας ὄλβος: τὸ ἐξῆς· ὁ μέγας ὄλβος καὶ ἡ ἀρετὴ τῶν Ἀτρεϊδῶν ἡ μεγαλοφρονοῦσα καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Τροίᾳ εἰς τὸ ἐναντίον (ἐκ) τῆς εὐδαιμονίας ἀνῆλθεν, ὃ ἐστὶν εἰς δυστυχίαν ἀρχαίαν τὴν τοῖς Ἀτρεΐδαις συμπεσοῦσαν ἐπὶ τῷ χρυσομάλλῳ ἀρνῶ: — MTAB

ἄλλως: τὸ ἐξῆς· ἀπὸ τῆς παλαιᾶς συμφορᾶς τῶν οἴκων τῶν 10 Ἀτρεϊδῶν ὁ μέγας ὄλβος μεγαλοφρονήσας ἐν Ἑλλάδι καὶ τῇ Τροίᾳ πάλιν εἰς τὴν ἀρχαίαν εὐδαιμονίαν ἔδραμεν, ὥσπερ ἔλεγεν [πρὸς τὴν κακοδαιμονίαν τὴν ἀρχαίαν]· ὠγκώθησαν ἐπὶ πολὺ οἱ Ἀτρεΐδαι καὶ πάλιν ἐδυστόχησαν: — MTA

† ἄλλως: ὁ μέγας ὄλβος καὶ ἡ περίπυστος κατὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα 15 καὶ ἐν Ἰλίῳ τῶν Ἀτρεϊδῶν εὐδαιμονία καὶ ἀρετὴ εἰς τοῦπίσω πάλιν ἀνέδραμεν εἰς δυστυχίαν ἐξ εὐτυχίας μεταβληθεῖσα καὶ ὥσπερ εἰπεῖν ἀπόρροιαν ἔχουσα ἐκ τῆς παλαιᾶς αὐτῶν ἐκείνης τῆς κατ' οἶκον συμφορᾶς. ἐκείνη γὰρ ἡ ἔρις αὐτοῖς ἡ περὶ τοῦ χρυσομάλλου ἀρνείου εἰργάσατο ἔλεεινὰ βρώματα καὶ σφαγὰς ἀνοσίους εὐγενῶν τέκνων τοῦ Θυέστου. 20 ἐξ ἐκείνου δὴ φόνου συνεχεῖς καὶ ἀλλεπάλληλοι σφαγαὶ οὐ διαλείπουσι τὸν τῶν Ἀτρεϊδῶν οἶκον. καὶ τὸ νομιζόμενον εἶναι καλὸν οὐ καλὸν ἐστὶ, λέγω δὴ τὸ ἀπηρεῖ χειρὶ διατεμεῖν τὸ σῶμα τῶν γονέων καὶ ἡμαγμένον ἀνατεῖναι τὸ ξίφος εἰς τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς. τὸ γὰρ ἀδικεῖν πατέρας ἀσεβῶν ἐστὶ καὶ ἀνοήτων τέκνων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, τὸ δὲ [γε] τῆς συμ- 25 φορᾶς τῆς κατὰ τοῦτον ἐλεεινότερον. μέλλουσα γὰρ τελευτᾶν ἡ Τυνδάρεω, Κλυταιμνήστρα, φόβῳ τοῦ θανάτου ἀνεβόησεν ἡ δυστυχὴς· Ὁρέστα, τολμᾶς τὸν κατὰ τῆς μητρὸς φόνον. ὅρα δὴ καὶ σκόπει, μή πως τῆς εἰς τὸν πατέρα τοιαύτης τιμωρίας ἀνταλλάξῃς δύσκληϊαν ἀθάνατον. οὔτε

7 μεγαλοφρονήσασα B	9 τῇ MT	10 ἐκ A	11 τῇ om. A
12 ἐπὶ A	ἐτέραν εὐδαιμονίαν M	13 ὠγκωθεῖσαν T	13. 14 εὐτό- χησαν M
15 ἡ om. TA	18 ἀπόρροια T	αὐτῶν om. A	
19 γὰρ om. TA	20 συγγενῶν B	21 ἐξ om. A	φόνου om. B
ἀλλεπάλληλαι T	ἐπάλληλαι A	22 εἶναι om. B	23 δὴ] δὲ B
24 ἀδικεῖν] ἀδικα πάσχειν TA	26 τούτου TA	τυνδάρεωσ A	
28 μὲν τὸν B	δὴ] δὲ B	πως om. B	τῆς B τὶς TA
29 τοιαύτας T	τάς τοιαύτας A om. B	ἀνταλλάξῃ TAB	

12*

γὰρ νόσος οὔτε αἷμα οὔτε τις ἑτέρα συμφορὰ μείζων γένοιτ' ἂν ἐν ἀνθρώποις μητροκτονίας: — TAB

808 μέγα φρονοῦσ' ἂν' Ἑλλάδα: ἀντὶ τοῦ μέγα φρονήσασα. τὸ δὲ πλήρες μέγα φρονοῦσα, ἡ ἀρετή. εἰδωλοποιεῖ γὰρ αὐτήν.

5 ἢ ὅτι τῶν ἐπειλημμένων αὐτῆς ἐπαίρει τὸ φρόνημα: — MTA

δύναται καὶ μέγα φρονοῦσι, τοῖς Ἀτρεΐδαις: — MMⁱTAB

809 ἀντὶ τοῦ ἐν Ἰλίῳ. Σιμοῦς γὰρ ποταμὸς Ἰλίου, ἀφ' οὗ τὴν Τροίαν δηλοῖ: — M^sBⁱ

810 πάλιν ἀνῆλθ': εἰς τὸ ἔμπαλιν καὶ εἰς τὸ ἐναντίον ἔδραμε
10 καὶ κατέστη τοῖς Ἀτρεΐδαις. εὐτυχίαν δὲ φησι τὴν κατὰ τὸ Ἴλιον
καὶ δυστυχίαν τὴν νῦν τραγωδοουμένην: — MⁱTABⁱ

811 πάλαι παλαιᾶς: ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν παλαιὰν καὶ πάλαι γεγε-
νημένην συμφορὰν. λέγει δὲ τὴν μοιχείαν τῆς γυναικὸς Ἀτρέως καὶ
τὴν βορὰν τῶν τέκνων τοῦ Θυέστου, ὡς καὶ ἐξῆς ἐπάγει. ἢ οὕτως.
15 προὑπαρξάσης ἑτέρας κατὰ τὸν ἀνέκαθεν χρόνον συμφορᾶς [τῶν τέκνων
αὐτοῦ, εἴτα εὐτυχίας τῆς κατὰ τὸ Ἴλιον, καὶ πάλιν δυστυχίας τῆς νῦν
τραγωδοουμένης] ἥτις αὐτοῖς προὔξενησε συμφορὰς ἀτόπους, τῷ μὲν οἰκ-
τροτάτην παίδων βορὰν, τῷ δὲ σφαγὴν ἀνοσίαν τέκνων ἀδελφοῦ. τὸ γὰρ
τεκέων ἀντὶ τοῦ τέκνων· ἐξῆς δὲ τεκέων χρόα τεμεῖν πυριγενεῖ

20 παλάμα. ἐπὶ τῶν γονέων δὲ ἔλαβε παρὰ τὸ τεκεῖν ἴσως: — MTAB

† ἀπὸ συμφορᾶς δόμων: ποίας δὲ συμφορᾶς λέγει· ὁπότε παρὰ
τοῦ ἀρνὸς ἦλθε τοῖς Ἀτρεΐδαις μεγάλη συμφορὰ, σφαγαὶ καὶ θοινήματα
τῶν γενναίων τέκνων: — A

† Ἀτρεὺς ὁ Πέλοπος βασιλεύων Πελοποννήσου ἠῤῥεάτο ποτε ὅ τι ἂν
25 κάλλιστον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτοῦ γεννηθῇ, τοῦτο Ἀρτέμιδι θῦσαι. γεννη-
θείσης δὲ αὐτῷ χρυσᾶς ἀρνὸς τῆς εὐχῆς ἡμέλησε καὶ καθείρξας εἰς

1 οὐδὲ αἷμα TA om. B μείζων om. A 2 μητροκτονία A 3 μέγα
om. A 5 ὑπειλημμένων MTA 6 scholio quod praecedat adi. MTA
add. δὲ post δύναται δύναται εἶναι Mⁱ μεγαλοφρονοῦσι AB 7 Ἰλίου
om. Bⁱ 9 εἰς τὸ] ἀντὶ τοῦ Bⁱ ἦλθε A ἀνέδραμε Bⁱ 10. 11 εὐτυ-
χίαν—τραγωδοουμένην om. Bⁱ 11 νῦν ante δυστυχίαν coll. MⁱTA πρᾶτ-
τωμένην Mⁱ 12 ἀντὶ τοῦ om. B 14 τῆς βορᾶς MTA τοῦ om. A
ὡς om. T καὶ om. A 15 post συμφορᾶς add. κατὰ τὴν μοιχείαν καὶ
τῆς βορᾶς A 17 αὐτοῦς T προὔξενισε M προὔξενισε T προσεξένησε A
17. 18 οἰκτροτάτων MTAB 18 ὁσίαν MT 18. 19 τὸ—τέκνων om. B
19 τεκέων (alterum) om. MTB τεμεῖν A τέμνειν MTB 20 παρὰ] διὰ A
24—p. 181, 11 descripta ex schol. B 105 25 γεννηθῆναι καὶ Aⁱ

λάρνακα ἐφύλαττε. μέγα δέ τι φρονήσας ἐπὶ τῷ κτήματι κομπάζει ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς. ἠνίασε τοῦτο Θυέστην, καὶ ὑπελθὼν ὡς ἐρῶν ἔπεισε τὴν Ἀερόπην δοῦναι αὐτῷ τὸ κτῆμα, λαβὼν δὲ ἀντεῖπε τῷ ἀδελφῷ ὡς οὐ δεόντως κομπάζοντι. ἔλεγε δὲ αὐτὸς ἐν τῷ πλήθει δεῖν καὶ τὴν βασιλείαν ἔχειν τὸν τὴν χρυσᾶν ἄρνα ἔχοντα. τοῦτο δὲ ὁμολογοῦντος καὶ 5 τοῦ Ἀτρέως Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει πρὸς τὸν Ἀτρέα συνθέσθαι λέγων περὶ τῆς βασιλείας καὶ δηλοῖ περὶ τῆς ἀνατολῆς ὅτι μέλλει ποιῆσθαι τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ὁ ἥλιος. συνθεμένου δὲ περὶ τούτου ὁ ἥλιος τὴν δύσιν εἰς ἀνατολὴν ἐποιήσατο· ὅθεν ἐκμαρτυρήσαντος τοῦ δαιμονίου τὴν Θυέστου (πλεονεξίαν) τὴν βασιλείαν Ἀτρέως παρέλαβε καὶ Θυέστην ἐφυγά- 10 δευσεν: — Aⁱ

815 σφάγια γενναίων τεκέων: τῶν εὐγενῶν τέκνων τοῦ Θυέστου. ἐξ ἐκείνου δὲ φόνοι συνεχεῖς καὶ ἀλλεπάλληλοι σφαγαὶ οὐ διαλείπουσι τὸν τῶν Ἀτρεϊδῶν οἶκον: — MⁱTBⁱ

817 οὐ προλείπει: τὰ θατέρω συμβάντα κατὰ ἀμφοτέρων ἐξή- 15 νεγκεν. τί γὰρ δεῖνόν ὁ Μενέλαος ἐπανελθὼν πέπονθεν, εἰ μὴ τὰ ἐν Ἰλίου δι' αὐτὸν γενόμενα λέγει κακά. σύλληψις δὲ ὁ τρόπος· τὸ γὰρ ἑτέρω συμβάν κατ' ἀμφοτέρων ἔταξεν: — MTAB

819 τὸ καλῶς δοκοῦν γεγενῆσθαι οὐ καλῶς ἀπέβη τῷ Ὀρέστη. τί δέ ἐστι· τὸ ἀπηνεῖ χειρὶ διατεμεῖν τὸ σῶμα τῶν γονέων καὶ ἡμαγ- 20 μένον ἀνατεῖναι τὸ ξίφος εἰς τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς: — MTB

τὸ νομιζόμενον δὲ εἶναι καλόν, ὁ κατὰ τῆς μητρὸς φόνος ὅτι ἐπ' ἐκδικίᾳ τοῦ πατρὸς γέγονεν, οὐ καλὸν τῷ μητροκτονήσαντι: — MTA

ἄλλως: ἔνιοι οὕτως· ἡ τιμωρία ἡ ὀφειλουσα ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἀπαιτηθῆναι σφοδρότερον ἀπητήθη. οὐ καλόν, 25 φησὶ, τὸ σῶμα τῶν γονέων, λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν, ἀπηνεῖ χειρὶ τέμνειν τὸν Ὀρέστην: — MTA

ἡ τοιαύτη ἡ σύνταξις· οὐδὲ τοῦτο, φησὶ, καλόν, τὸ τὸ ξίφος

1. 2 ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ A ⁱ κατὰ τὴν ἀγορὰν schol. B 105	2 θυέστης A ⁱ
ὑπῆλθεν A ⁱ πείσαι A ⁱ 5 ὁμολογοῦντα A ⁱ	8 συνθέμενος A ⁱ
9 εἰςμαρτυρήσαντος A ⁱ 10 πλεονεξίαν add. schol. B 105	13 φόνου B ⁱ
15 θατέρως T καθετέρου M 16 τί] τὸ MT ἐπανελθὼν A 17 γινόμενα MTA λέγοι B δέ] οὖν B τῷ M 18 ἑτέρου M ἕτερα T	
22—27 scholio p. 182,4,5 adi. MT 24 τιμωρία ἢ] τιμωρίαν M ὑπὸ]	
ἀπὸ MT ἐκ A 25 ὑπὸ A τοῦ πατρὸς] ἀτρέως MTA 26 δέ	
φησι M 26. 27 χερὶ τεμεῖν A 28—p. 182,3 scholio p. 182,13—19	
adi. MTAB 28 ἢ om. MTA τὸ τὸ] τὸ TA	

ἡματωμένον δεῖξαι ταῖς τοῦ ἡλίου αὐγαῖς. εἰώθασι γὰρ οἱ ἀνελόντες τινὰ δικαίως, ὡς οἶονται, τῷ ἡλίῳ τὸ ξίφος δεικνύναι σύμβολον τοῦ δικαίως πεφρονεῦκέναι: — MTAB

820 ἀπηνεῖ καὶ θρασεῖα καὶ ἀνημέρω, ὡς ἂν ἐκ πυρὸς γεγεννη-
5 μένη: — MTABⁱ

τῷ ξίφει, ἐπεὶ ὑπὸ πυρὸς παλαμᾶται: — M^sTABⁱ

821 μελάνδετον: διὰ τὸ μέλαιναν λαβὴν ἔχειν, τουτέστι μελάγ-
κωπον. ἢ μέλαν παρὰ τοῦ φόνου γενόμενον. πολλὰ δὲ εἰσι τὰ ται-
αῦτα σύνθετα, οἷον 'κελαινεφές αἶμα'. οἷον τὸ νέφος οὐκ ἔγκειται, οὕτως
10 καὶ ἐνταῦθα τὸ δεδῆσθαι οὐκ ἔγκειται: — MTAB

τὸ ὑπὸ τοῦ αἵματος μελαινόμενον: — M^sTA^s

823 τὸ δ' αὖ κακουργεῖν: γράφεται τὸ δ' αὖ κακοῦργον: — TA

τὸ δ' αὖ κακουργεῖν ἀσέβεια: τὸ δὲ μετὰ λόγου καὶ πιθανό-
τητος ἐπιχειρεῖν τι καὶ πράττειν κακὸν οὐχ ἀπλῇ ἐστὶν ἀσέβεια, ἔν' ἢ
15 καθόλου τοῦτο τάττεσθαι δυνάμενον καὶ ἐπὶ Ἀτρέως καὶ ἐπὶ Θυέστου
καὶ ἐπὶ Κλυταιμνήστρας καὶ ἐπ' Αἰγίσθου καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τούτων,
ἀλλὰ καθολικὴ ἐστὶ γνώμη. τὸ δὲ κακοφρονούντων ἀνδρῶν
παράνοια τοιοῦτόν ἐστι· τῶν κακὰ διαλογιζομένων ἀνδρῶν αὐτὸ τὸ
ἀλόγιστόν ἐστιν: — MTAB

20 ἄλλως: τὸ μὲν κακουργεῖν ἀσεβῶν ἐστὶ καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων,
τὸ δὲ τῆς συμφορᾶς τῆς κατὰ τοῦτον ἐλκεϊνότερον. οὐκ ἠλέησε γὰρ τὴν
μητέρα οἰκτρῶς παρακαλοῦσαν: — MTAB

ἄλλως: ἀλλὰ καὶ τὸ δεινὰ πράττειν ἀσέβειά ἐστὶ. τοῦτο δὲ
φησιν, ἐπεὶ ἡ Κλυταιμνήστρα μοιχευθεῖσα ἐφόνευσε τὸν Ἀγαμέμνονα: —
25 MTA^sB

γράφεται ποικίλα: — M^sT

824 κακῶς διανοοιμένων: — M^s

1 ἡμαγμένον B 2 οἶονται] οἷον A δεικνύντα M σύμβολον T
τὸ MTA 4 θρασεῖ MT 4. 5 γεγεννημένος M 6 scholio 4. 5 adi. Bⁱ
add. ἢ ὑπὸ ἐκ M^s ἐκ A παλαμῶται M^s ὑποτολμᾶται A 7—10 cf.
schol. Phoen. 1091 scholio p. 181,28—p. 182,3 adi. MAB add. δὲ B
7 διὰ τὸ om A μέλαιναν T μελανὰν A ἔχην B ἔχοντος MTA
8 παρὰ A ποῦ MT ὑπὸ B τὸν φόνον T εἰσι om. A 9. 10 οἷον—
ἔγκειται om. A 9 οἷον—ἔγκειται] οὐ γὰρ ἔγκειται τὸ νέφος B τὸ κελαι-
νεφές T 12 scholio 13—19 adi. TA γράψον A 14 καὶ om. A
15 τοῦτο om. A 17 ἀλλὰ καὶ A 21 ἐλκεϊνότερα M γὰρ om. MT
23 ἄλλως] ἢ οὕτως B 24 ἐπειδὴ B

825 διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου: — M^sTA^sBⁱ.

827 οὐχ ὅσια τολμᾷς: — Mⁱ

830 ἀπενέγκη κακοδοξίαν αἰώνιον: — M^sTA^s

831 οὔτε γὰρ νόσος οὔτε συμφορὰ τις μείζων μητροκτονίας: —
MⁱTA^sBⁱ 5

834 οἶον: οἶον ἔργον ὁ δυστυχὴς διαπραξάμενος * * διὰ τὸν
φόνον καὶ περιδινούμενος τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ὄψεις, ὁ τοῦ βασιλέως
Ἀγαμέμνονος παῖς: — MⁱTA

† οἶον ἔργον τελέσας: ἀντὶ τοῦ· οἶον (ἔργον) ὁ δυστυχὴς Ὀρέστης
καταπραξάμενος, τὸ τῆς μητροκτονίας, ἄγρευμα γηγένηται ταῖς Ἑρινύσι 10
συλληφθεὶς ὑπ' αὐτῶν διὰ τὸν τῆς μητρὸς φόνον: — B

836 Εὐμενίσιν θήραμα φόνου: ἀντὶ τοῦ ἄγρευμα γενόμενος
καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Ἑρινύων διὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς: — MTA

837 περιδινούμενος τοὺς ὀφθαλμούς· τοιοῦτοι γὰρ οἱ μανιώδεις·
καὶ πανταχοῦ περιστρέφων αὐτοὺς, ὃ ἐστὶ τεταραγμένους ἔχων τοὺς 15
ὀφθαλμούς. τὸ δὲ ἐξῆς· Εὐμενίσι ὀρομάσι. ὀρομάσι δὲ ταῖς εὐκινή-
τοις: — MTAB

839 φεῦ τῆς δυστυχίας, ὦ Ὀρέστα: — MⁱA^s

840 ἐκ χρυσοῦ ὑφανθέντων. ἴσως παρὰ τὸ πηνίον: — M^sA^sBⁱ

841 μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδών: ὥς ἄρα ἦσθα τὴν φύσιν 20
ὦμος, ἥνικα ἡ μὲν ὠδινήσασα προὔτεινέ σοι τὸν μαστὸν ἐκ τῶν χρυ-
σοῦφῶν ἱματίων γαλακτοτροφίας ὑπομιμνήσκουσα καὶ παρὰ σοῦ ἔλεον
διὰ τούτου θηρωμένη, σὺ δὲ πρὸς τοῦτο ἀπιδὼν οὐκ ἠλέησας τὴν τεκοῦ-
σαν, ἀλλὰ γέγονας τῆς μητρὸς ἀνόσιος φονεὺς τῷ σῷ πατρὶ ὑπὲρ ὧν
πέπονθεν ἐκδίκησιν δι' ἀσεβείας διδοὺς: — MTB 25

ἀνατεινόμενον: — M^sA^sBⁱ

846 οὐδαμῶς μαινόμενος, σωφρονῶν δέ: — M^sA^sBⁱ

850 κατὰ τὸ σιωπώμενον εἶδον τὸν ἄγγελον ἐρχόμενον αἰ τοῦ
χοροῦ γυναῖκες: — M^sBⁱ

855 ἀπὸ λόγου δῆλος εἶ κακῆς ἀγγελος ὢν: — MⁱTBⁱ 30

4 post μείζων add. ἐστὶ τῆς Bⁱ τῆς T

6 δυστυχὴς] ἐὰν τύχῃς Mⁱ

14—17 scholio quod praecedit adi. MTA

14 initio add. ἀντὶ τοῦ B

15 ἔχω M

16 τοῖς M

20—25 μαστὸν ὑπερτέλλοντα habet A¹, cetera

desunt

21. 22 ἐκ—ἱματίων] ἐξοδίν.. M ἐξωδίνουσα T

22 παρὰ σοῦ]

πρὸς MTB

23 τοῦτο M

25 πέπονθας MT

δι'] τῆς M

28 κατὰ

δὲ τὸ M^s

28. 29 αἰ—γυναῖκες] αἰ ἀπὸ τοῦ χοροῦ Bⁱ

30 τοῦ λόγου Bⁱ

857 τῶν Ἀργείων· Πελασγὸς γὰρ βασιλεὺς παλαιὸς Ἀργείων: —
MⁱTABⁱ

860 ἀντὶ τοῦ· εἰς τὸ μέλλον ἀφορῶσα πολλὰ ἐθρήνουν: — MⁱABⁱ

862 ἀντὶ τοῦ κατεδίκασαν. καὶ 'καθαιροῦσαν ψῆφον' τὴν καταδι-
5 κάζουσιν: — MⁱTABⁱ

869 ἔτρεφε: — M^g

870 εὐγενῇ πρὸς τὸ χρῆσθαι: — MⁱBⁱ

871 καὶ θάσσοντ' ἄκραν: τόπος οὕτω καλούμενος. τὸν
Πρῶνα λέγει· ἐνταῦθά φασιν τοὺς Ἀργεῖους ἐκκλησιάζειν: — MTAB

10 θάσσοντ' ἄκραν: φασὶ τὸν Δαναὸν ἐνταῦθα δεδωκέναι δίκας τῷ
Αἰγύπτῳ ὑπὲρ ὧν εἰργάσαντο φόνων αἱ θυγατέρες αὐτοῦ: — MTAB

872 οὗ φασιν πρῶτον: ὅπου φασιν πρῶτον Δαναὸν μετὰ τὸν θά-
νατον τῶν υἱῶν Αἰγύπτῳ δοῦναι δίκας. αὐτὸς γὰρ ὁ Αἰγύπτῳ ἦκεν εἰς
Ἄργος τιμωρήσων τὸν φόνον. Δαναὸς δὲ μαθὼν ἐξῆγεν εἰς ὄπλα τοὺς
15 Ἀργεῖους, ἀλλὰ Λυγκεὺς πείθει λόγοις ὀρίσασθαι τὴν ἔχθραν, καὶ καθι-
στῶσι δικαστὰς αὐτοῖς Αἰγυπτίων καὶ Ἀργείων τοὺς ἀρίστους. [ὁ δὲ
τόπος ἐνθα] ἡ <δὲ> δίκη συνήχθη περὶ τὴν μεγίστην ἄκραν, ἐνθα καὶ
Ἰναχος ἀλίσας τὸν λεῶν συνεβούλευσεν οἰκίζειν τὸ πεδῖον. ὁ δὲ τόπος
ἐξ ἐκείνου Ἀλιαία καλεῖται: — MTAB

20 ἄλλως: ἡ πολλὴ δόξα κατέχει μὴ ἀφίχθαι τὸν Αἰγύπτῳ εἰς
Ἄργος, καθάπερ ἄλλοι τέ φασιν καὶ Ἑκαταῖος γράφων οὕτως [FHG IV
p. 627^a]. 'ὁ δὲ Αἰγύπτῳ αὐτὸς μὲν οὐκ ἦλθεν εἰς Ἄργος, παῖδας δὲ
* * * ὥς μὲν Ἡσίοδος [frg. 50], ἐποίησε πεντήκοντα, ὥς ἐγὼ δὲ, οὐδὲ

1 Πελασγὸς—Ἀργείων] βασιλεὺς γὰρ Ἀργείων πελασγὸς τοῦ ἄργους A 4 ἀντὶ
τοῦ om. A κατεδίκασε T καθαιροῦσι A 8 οὕτως TA 8. 9 λέγει
δὲ τὴν πρῶνα B 9 φησὶ TA om. M 10. 11 scholio quod praecedat adi. B
qui pro θάσσοντ'—φασὶ habet λέγουσι δὲ καὶ 10 φησὶ MTA 11 ὅν M
φόνον MTAB in fine add. αἱ πεντήκοντα τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ A 12 τὸν
δαναὸν AB τὸν om. B 13 υἱέων A Αἰγύπτῳ—Αἰγύπτῳ om. MTA
Αἰγύπτῳ] αἰγύπτου B 14 post Ἄργος ins. αἰγύπτῳ MTA τῷ φόνῳ B
15 ὀρίσασθαι] λύσαι B 16 αὐτοῖς MTA 18 λαὸν B συνενή-
λευσεν M ὁ δὲ τόπος om. B 19 ἀλιδιάς B in fine add. ἡ νῦν
ἡλιαία λεγομένη B 21 ἄλλοις MT τέ φασιν] στέφανος A γρά-
φεται MT γράφον A γράφει B 22. 23 παῖδας δὲ ἀπέστειλεν ὥς μὲν Ἡσίοδος
ἐποίησε Kirchhoff Odyss. p. 327 παῖδες δὲ, ὥς μὲν Ἡσίοδος ἐποίησε Weil rev. de
phil. II p. 84 παῖδες δὲ αὐτοῦ· καὶ παῖδας μὲν, ὥς μὲν Ἡσίοδος, ἐποίησε Wilamo-
witz phil. Unters. I p. 94 22 δὲ] μὲν M 23. p. 185, 1 ὥς—εἴκοσι om. B
23 ἐγὼ Wilamowitz λέγων MTA

εἵκοσι'. καὶ Διονύσιος ὁ κυκλογράφος [FHG IV p. 653^a] ἐν † τούτῳ τὰ παραπλήσια φησι. Φρόνιχος δὲ ὁ τραγικός φησι σὺν Αἰγυπτίοις τὸν Αἴγυπτον ἔχειν εἰς Ἄργος. λέγεται δὲ τις ἐν Ἄργει Πρῶν, ὅπου δικάζουσιν Ἀργεῖοι: — MTAB

ἄλλως: οὗ παρήκεν ὁ Δαναὸς Αἰγύπτῳ δικάσασθαι. ἱστορεῖ 5
δὲ περὶ τοῦ χωρίου Δεινίας ἐν θ' τῆς πρώτης συντάξεως, ἐκδόσεως δὲ
δευτέρας [frg. 3], γράφων οὕτως· 'ταχέως δὲ κυριεύσαντες τὸν Μέλαγχρον
καὶ τὴν Κλεομήτρην βάλλοντες τοῖς λίθοις ἀπέκτειναν. καὶ τὸν τάφον
αὐτῶν δεικνύουσιν καὶ νῦν ἔτι ὑπεράνω τοῦ καλουμένου Πρωνός, χῶμα
† παντελῶς, οὗ συμβαίνει τοὺς Ἀργεῖους δικάζειν'. τάχα δ' ἂν τούτου 10
καὶ ἐν Βελλεροφόντῃ μνημονεύοι εἰπὼν [frg. 307]· 'καὶ ξεστὸν ὄχθον
Δαναϊδῶν ἐδρασμάτων στάς ἐν μέσοισιν εἶπε κηρύκων * *: — MTAB

καὶ ἄλλως: Δαναὸς ἐγένετο Ἄργους βασιλεύς. οὗτος τὰς θυγα-
τέρας ἑαυτοῦ πεντήκοντα οὔσας ἐκδίδωσι πρὸς γάμον τοῖς υἱοῖς Αἰγύπτου
πεντήκοντα καὶ αὐτοῖς οὔσιν. οὗτος ἀπῆλθεν εἰς τὸ μαντεῖον χρησό- 15
μενος εἰ ἄρα καλῶς ἔγημαν αἱ θυγατέρες. ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτὸν
ἐκ τούτου κινδυνεύσειν. ὁ δὲ ἔπεισε τὰς θυγατέρας ἀνελεῖν τοὺς υἱοὺς
Αἰγύπτου. μόνη δὲ Ὑπερμήστρα ἐφείσατο τοῦ Λυγκέως, καὶ οὗτος
ἐβασίλευσεν Ἄργους: — MTAB

τὴν Ἡλιαίαν φησί: — MⁱBⁱ

20

875 ἄρα παρὰ πολεμίων τινῶν: — M^sB

876 ἀνήγειρεν: — MⁱA^s

γράφεται ὄχλον: — Mⁱ

- 1 εἵκοσι Weil Wilamowitz εἰσὶ MA ἔστι T κυκλογραφεὺς MTAB
ἐν τούτῳ MTA ἐν τῷ πρώτῳ Cobet om. B sed τούτῳ post παραπλήσια coll.
2 φρονίων T φησιν ἐν coni. Nauck FTG p. 557 σὺν Αἰγυπτίοις om. B
3 λέγει MT παρὼν T 5—12 scholio quod praecedat adi. MTAB, pro
ἄλλως scripto ἀλλ' MTA om. ἄλλως—δικάσασθαι B 5 οὗ] οὐ MTA
παρήκει MTA em. Cobet 6. 7 ἐν—δευτέρας om. B 6 ἐν M ἔνθα TA
em. Müller δὲ om. M 7 δεύτερον M γρ. MT γράψον A ταχέως]
τείχεος coni. Müller μελάχαριν MB μὲν λάχαριν T μὲν λά^χ A Μελάγχρουν
Cobet 8 κλεομήστραν T τοῖς om. B 9 ἔτι καὶ νῦν B πρῶνου M
πρῶνας TAB 11 μνημονεύει MTAB ὄχλον B 12 στάς om. A
μέσοις A κηρύκων ὑπο Cobet 13—19 scholio quod praecedat adi A
add. δὲ post Δαναὸς 14 ἐξέδοτο A 15 ἀπῆλθον A 16 αὐτῷ B
17 πείσας A 18 ὑπερμήστρα MTB 20 φησι τόπος οὕτω καλούμενος λέγει
δὲ τὴν πρῶνα Bⁱ 21 in fine add. ἄγγελμα παραγενόμενον ἀνήγειρε τὴν πόλιν B

879 ἀνέλπιστον: — MⁱBⁱ

πρᾶγμα: — M^s

882 τὸν δὲ συλλυπούμενον τῷ φίλῳ καθάπερ ἀδελφόν: — MⁱTA^sBⁱ

889 τοῖς κρατοῦσιν ἀεὶ χαριζόμενος: — MⁱTA^s

5 ἔλεξε δ' ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν: τὸ ἐξῆς· <ἔλεξε διχόμυθα>, ἀντὶ τοῦ διχόγνωμα, τοῖς κρατοῦσιν ἄλλοτε ἄλλα προσχαριζόμενος: — MTB

890 ἐκπληττόμενος ἐπαινῶν: — M^sTA^sBⁱ

891 διὰ τοῦ καλοῖς κακοῦς λόγους ἐλίσσω ἐξηγεῖται τὸ διχόμυθα: — MⁱT

892 καθισταίη νόμους: ἀντὶ τοῦ κυροῖη. λέγων ὅτι ὁ Ὀρέστης οὐ καλὸν νόμον εἰσήνεγκεν εἰς τοὺς τεκόντας: — MTAB

896 πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες: καὶ ἐν ἄλλοις κατὰ τῶν κηρύκων λέγει ὅτι [frg. 1001] 'ἀεὶ ποτε σπέρμα κηρύκων λάλον': — MTAB

15 897 ὅς ἂν δύνηται καὶ ἄρχῃ τῆς πόλεως: — MⁱTABⁱ

903 ἀθυρόγλωσσος: ταῦτά φασιν ἐπὶ Κλέωνι τῷ δημαγωγῷ λέγεσθαι, σφαλλόμενοι. πρὸ γὰρ τῆς τοῦ Ὀρέστου διδασκαλίας πολλοῖς χρόνοις ὁ Κλέων ἐτελεύτα. τάχα οὖν εἰς Κλεοφῶντα τείνει, ἐπεὶ καὶ ἑναγχος οὗτος τὰς πρὸς Λακεδαιμονίους συνθήκας οὐ προσήκατο. καὶ τῷ λέγειν δὲ Ἀργεῖος οὐκ Ἀργεῖος ἡναγκασμένος εἰς τοῦτον βλέπει. θέλει γὰρ εἰπεῖν Ἀθηναῖον οὐκ Ἀθηναῖον ὄντα αὐτόν, ἀλλὰ νόθον πολίτην, παρόσον Θραῖς ἦν ὁ Κλεοφῶν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις [690 sq.]: 'φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χεῖρες ἀμφιβάλοις δεινὸν ἐπιβρέμεται Θρηκία χελιδὼν ἐπὶ βάρβαρον ἐξομένη πέταλον': — MTAB

25 904 Ἀργεῖος οὐκ Ἀργεῖος: Ἀργεῖος ἡναγκασμένος, ὥσει ἔλεγε

1 initio add. ἀπροσδόκητον Bⁱ

3 τὸν δὲ om. TA^s

τὸν φίλον MⁱT

ἴσα ἀδελφῷ Bⁱ

in fine add. κηδεύοντα δὲ παιδαγωγία ἀντὶ θεραπεύοντα τῇ

χειραγωγία Bⁱ

6 ἀντὶ τοῦ om. T

ἄλλα] ἄλλῳ T

in fine add. τὸ

δὲ διχόμυθα ἐξηγεῖται διὰ τοῦ καλοῖς κακοῦς λόγους ἐλίσσω MTB

9 λόγους

om. T

11

κυροῖσι M

κυρίσι T

κυροῖ B

12

νόμον B

δρόμον MTA

13 λέγων MTA

14 ποτ' ἐστὶ Musgrave

15 initio add. καὶ MⁱA

τῆς πόλεως om. spatio relieto A

16 φησιν MTAB

18 χοροῖς T

τάχα] ταῦτα A

εἰς τὸν M

συντείνει A

18. 19 ἐπείγω καὶ ἑναγχος A

18 καὶ] ὁ M

20 τῷ Arsenius τὸ MTAB

Ἀργεῖος οὐκ Ἀ.] ἀργείων A

20. 21 βλέπειν A

22 ὁ Κλεοφῶν Ruhnken

ἐκ δελφῶν ὁ κλέων MTAB

23 ἀμφιβάλοις MTA

δηλὸν M δειλὸν TA

25 initio add. τὸ ἐξῆς A

νόθος πολίτης. ταῦτά φασιν αὐτὸν εἰς Κλεοφῶντα τείνεσθαι, ἐπεὶ <ὡς> Θραῖς κωμωδεῖται: — MⁱTA

905 θορύβῳ τε πίσυνος: τεθαρρηκῶς, πείθειν δυνάμενος εἰς τὸ περιβαλεῖν κακῷ τινι τοὺς ἀκούοντας, ὥστε αὐτοὺς ποιῆσαί τι κακόν: — MTAB

910 λείπει τὸ ἀλλ' οὖν: — MⁱBⁱ

911 θεᾶσθαι δ' ὥδε: ὁ δὲ τοῦ δήμου προϊστάμενος ὀφείλει τοὺς τοιούτους ἐπιλέγεσθαι δημηγόρους τοὺς καὶ χρησιμεύειν μέλλοντας. ὁμοίως γὰρ τὸ πρᾶγμα γίνεται τῷ τε δημηγῳρῷ καὶ τῷ τοῦ δήμου προϊσταμένῳ: — MTAB

ἄλλως: δεῖ, φησὶ, τὸν ἀγαθὸν πολίτην εἰς τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀφορᾶν αἰεὶ· καθὼς γὰρ ἂν συμβουλεύσειεν, οὕτως εἰώθασιν ἀποβαίνειν τὰ πράγματα: — TAB

† ἄλλως: τὸν δὲ προεστῶτα τῆς πόλεως, τουτέστι τὸν δημαγωγόν, οὕτως ἀφορῶντα, πρὸς τὸν λέγοντα, δεῖ κρίνειν. ὁμοίως γὰρ, φησὶν, 15 ἀποβαίνει τὸ πρᾶγμα καὶ τῷ λέγοντι καὶ τῷ ἀκούοντι. ὥσπερ γὰρ, ἐὰν ᾗ ὁ συμβουλεύων κακός, ἀσύμφορόν ἐστι τῇ πόλει, οὕτως καὶ ὅταν ὁ ἀκούων κακῶς ἀκούῃ, πάλιν ἀσύμφορον: — TAB

† ἄλλως: τὸν δὲ προεστῶτα τῆς πολιτείας καὶ τοῦ δήμου ἀνερρευνᾶν δεῖ καὶ ἀνασκοπεῖν τὸν συμβουλεύοντα ὁποῖός ἐστι τὸ ἦθος. εἰς ταῦτόν 20 γὰρ ἀποβαίνει τὸ πρᾶγμα τῷ τε λέγοντι κακῶς καὶ σφαλερῶς συμβουλεύοντι τῷ <τε> δεχομένῳ τοὺς αὐτοῦ λόγους: — A

913 τῷ τοὺς λόγους λέγοντι: τουτέστι τῷ προϊσταμένῳ καὶ τὰ πρωτεῖα φέροντι τῆς πόλεως καὶ τιμωμένῳ: — MTAB

915 ὑπὸ δ' ἔτεινε Τυνδάρεως λόγους: ὑπέβαλλε δὲ αὐτῷ ὁ 25 Τυνδάρεως τοιούτους λόγους λέγειν, ὑμᾶς φονευθῆναι. ἢ οὕτως· ὑπέβαλλεν ὁ Τυνδάρεως τοῖς καθ' ὑμῶν ποιουμένοις τὸν λόγον. ὑπέτεινε δὲ καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἦν τῷ ὑμᾶς λέγοντι φονεύεσθαι: — MTAⁱB

1 ἐκ M γίνεσθαι M 4 κακῷ τινι B αὐτῷ κακῷ MTA 6 in fine add. καὶ μὴ παραυτίκα ἀλλ' οὖν μετὰ ταῦτα Bⁱ 8 τοὺς δημηγόρους τοὺς A 8. 9 ὁμοίως γὰρ spatio uacuo ins. Aⁱ 9 τε] γε A καὶ] δὲ A 10 in fine add. τιμωμένῳ γὰρ εἶπε τῷ προισταμένῳ A 11 initio add. λέγων A 12 ἀφορῶντα A αἰεὶ om. A καθὼς γὰρ] ὥσπερ A εἰώθεν A (ωθεν spatio uacuo ins. Aⁱ) 14 δὲ om. B 17 ὁ B ὅτε T ὅτι A κακῶς A ἀσύμφορος T ἀσυμφ^ο A 18 κακὸς ἀκούει A οὐ σύμφορος B 23 τουτέστι] ἀντὶ τοῦ A 23. 24 τῷ — πρωτεῖα om. A spatio relicto 26 ἡμᾶς Aⁱ 27 ὑποβάλλων MB ὑποβαλὼν TA ἡμῶν MAⁱ 28 δὲ om. B

τῷ λέγοντι τοὺς δύο φονευθῆναι. τὸ δὲ κατακτείναντι ὅσον
ἐπὶ τοῖς λόγοις οἷς ἔλεγεν: — MⁱTAB

918 γράφεται οὐκ εὖοπτος: — MⁱBⁱ

εὖμορφος: — M^sA^s

5 ἀνδρεῖος τῇ ψυχῇ. ἀνδρεία γὰρ ἐπὶ ψυχῆς. ῥώμη δὲ ἐπὶ σώμα-
τος: — MⁱTB

† κατὰ μὲν τὴν ἔξω ἐμφέρειαν καὶ ἐμφάνειαν ἀηδῆς καὶ ἀφανῆς,
ἀνδρεῖος δὲ καὶ γενναῖος κατὰ ψυχὴν: — A

919 ἐκκλησίας οὐ περιερχόμενος. οὐδὲ πλησιάζων: — MⁱTB

10 ἀπὸ κοινοῦ τὸ χραίνων: — MⁱTBⁱ

920 αὐτουργός: σφίζουσι γῆν οἱ αὐτουργοῦντες· γνησίως γὰρ
τοὺς ἀγροὺς ἐργάζονται: — MTAB

αὐτουργός: ὁ τὴν ἰδίαν ἐργαζόμενος γῆν: — MTAB

οἱ αὐτουργοί: — M^sA^s

15 921 χωρεῖν ὁμόσε: ἀντὶ τοῦ οὐ διχόμυθα λέγων ὡς ὁ προρρη-
θεῖς. τοῦτο ἐναντίον ἐστὶ τῷ διχόμυθα· συνδραμεῖν ὑμῖν θέλων
τοῖς λόγοις καὶ ταῖς ὑμετέραις βουλήσεσι βουλόμενος. σημαίνει δὲ
τὸ σφίζειν ὑμᾶς ἐσπουδακῶς: —

ὁμοῦ: — M^s

20 922 ἀνεπίπληκτον: ἀνεπίληπτον, ἀναμάρτητον, ἀδιάφθορον,
ἀβλαβῆ, οὐκ ἄξιον τοῦ ἐπιπλήττεσθαι, ἀνεπιτίμητον, ὃν οὐδεὶς διὰ τὸ
σῶφρον ὕβρισεν: — MⁱTAB

926 τοὺς ἄνδρας ἀφήρει: — MⁱBⁱ

ἡ κεῖν' ἀφήρει: ἥτις, φησὶν, ἡ Κλυταιμνήστρα, τὸ ὅσον ἐφ' ᾧ
25 δέδρακε φόνον κατὰ τοῦ ἀνδρός, ἀνήρει καὶ ἀνέτρεπεν ἔθνη καλὰ καὶ

1. 2 scholio quod praecedat adi. B add. τῷ σφίζω δὲ ἀντὶ τοῦ τὸ — ἔλεγεν
spatio uacuo ins. A¹ 1 κατακτείναντι B οἷον MTA¹ 3 εὖοπτος Bⁱ
in fine add. τουτέστιν οὐκ εὐειδής Bⁱ 8 in fine add. ῥώμη δὲ ἐπὶ δυνά-
μεως A¹ 9 scholio 5. 6 adi. B add. τὸ δὲ ὀλιγάκις ἄστει καγοράς χραίνων
κύκλον ἀντὶ τοῦ 10 in fine add. κύκλον δὲ τὸ δικαστήριον τὴν ἐκκλησίαν Bⁱ
11. 12 scholio 13 adi. B add. δὲ post σφίζουσι 13 scholio 11. 12 adi. MTA
add. δὲ ἐστὶν post αὐτουργός MT scholio 9 adi. B add. δὲ ἐστὶν post αὐτουργός
15—18 scholio 11. 12 adi. B add. καὶ τὸ χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων
15 οὐ om. A 16 τοῦτο γὰρ B 17 ἡμετέραις A βουλεύσεσι B
βουλόμενος om. AB scripserim ταῖς ὑ. βουλήσεσι τὰ αὐτὰ βουλόμενος
17. 18 σημαίνει δὲ τὸ] τουτέστι B 20 ἀδιάφορον TB 23 ἀφήρει] δηλο-
νότι Bⁱ 25 δέδρακα M δεδρακῶς T φόνον MTAB ἥθη A
καλὰ om. T

ζηλωτά, λέγω δὲ τὸ ὀπλίζεσθαι καὶ ἐπ' ἄλλοδαπῆς ἵεναι. νῦν δὲ ἀνη-
ρημένης αὐτῆς πεφρίκασιν αἱ γυναῖκες τὰς κατὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπιβουλάς·
τότε δὲ οὐκ ἂν ἐτόλμησε τῶν ἀνδρῶν οὐδεὶς ἕξω τῶν οἴκων ἐπὶ πόλεμον
ὄρμῃν ὑφορώμενος τοὺς εἰωθότας νοθεύειν: — MTAB

ἄλλως: ἦ, φησὶν, ἦ Κλυταιμνήστρα, ὅσον ἤκεν ἐφ' ἑαυτῇ, καλὰ 5
καὶ ζηλωτὰ ἔργα ἔπαυσε, φημί δὲ τὸ ὀπλίζεσθαι (καὶ ἵεναι) κατὰ
ἄλλοδαπῆς, διὰ τὸ μὴ ἐκ τῆς γυναικὸς ἀναιρεῖσθαι: — MTA

λελειμμένοι: οἱ ἐν τῇ πόλει καταλειφθέντες, οἱ μὴ ἐξελθόντες
εἰς πόλεμον: — MTA^sBⁱ

τὰς γυναῖκας τὰς οἰκουρούσας: — MTBⁱ

10

τὰς τῶν οἴκων διοικητρίας γυναῖκας: — TA^s

932 Ἰναχος αὐτόχθων πρῶτος βασιλεὺς Ἄργους, δεύτερος Πελασ-
γός, τρίτος Δαναός: — MⁱABⁱ

ὦ γῆν Ἰνάχου: μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐν ὄρεσιν οἰκούντων τῶν
Αργείων πρῶτος αὐτοὺς συνώκισεν Ἰναχος καὶ λιμναζόμενον τὸ παρὰ 15
τὸν Ἰναχον πεδίον αὐτὸς ἐκαθάρισε καὶ ἐκ πηγῆς τινος ποιησάμενος τὸν
ποταμὸν ἀφ' ἑαυτοῦ Ἰναχον ἐκάλεσε καὶ τὸ Ἄργος Ἰνάχιον. Ἰνάχου
δὲ καὶ Μελίας Φορωνεὺς καὶ Φηγεὺς ἐγένοντο. Φορωνέως δὲ καὶ Πει-
θοῦς ἐγένοντο Αἰγιαλεὺς, Ἄπις, Εὐρωψ, Νιόβη. Νιόβης δὲ Ἄργος ἐγένε-
το, Ἄργου δὲ Κρίασος, Ἐχβασος, Πείρασος, Ἐπίδαυρος, Τίρυνς. 20
Κριάσω δὲ ἀπὸ Μελανθοῦς ἐγένοντο Φόρβας καὶ Κλεόβοια, Φόρβαντι δὲ
ἐκ τῆς Εὐβοίας [ἐγένετο] Τριόπας καὶ Μεσσήνη. Τριόπα δὲ ἐκ
Σωσίδος ἐγένοντο δίδυμοι μὲν Πελασγὸς καὶ Ἰάσος, νεώτεροι δὲ Ἀγῆ-
νωρ καὶ Ξάνθος. ὁ δὲ Πελασγὸς πρῶτος ἄρτου κατασκευὴν ἐξεῦρε
πάλαι τῶν ἀνθρώπων τοῖς δράγμασι σιτουμένων καὶ Πελασγικὴν τὸ 25
Ἄργος ὠνόμασεν. Ἰάσου δὲ Ἰὼ ἐγένετο, Ἰοῦς δὲ Ἐπαφος, Ἐπάφου

3 οἰκίων A 5 ἦτις A τὸ ὅσον A 7 ἄλλοδαπὴν A διὰ — ἀναιρεῖσθαι
om. A 10 scholio quod praecedat adi. MTBⁱ add. initio εἰ Bⁱ τὰς οἰκου-
ρούσας γυναῖκας διαφθείροιεν καὶ τὰ ἐξῆς Bⁱ 12 δεύτερον Mⁱ 13 in fine
add. ὁ βήλου Bⁱ δαναὸς βήλου habet M^s 14 — p. 190,2 cf. Paus. II 15. 16
Hyg. 145 Apollod. II 1,2 14 οὖρεσιν M 15 αὐτοῖς MTA συνώκησεν
TA περὶ A 17 Ἰνάχιον] Ἰναχον A 18 φαρωνεὺς MT φυγεὺς T
19 αἰγιαλεὺς T ἀπία MTAB Εὐρωψ Νιόβη] ἐρωνιόβη A ἀπὸ δὲ εὐρώπησ
νιόβη MTB 19. 20 ἐγένετο om. B 20 ἐπίδανος A τίρυν A
21 κριάσας A μελάνθου MTA ἐγένετο B φόρβου M φόρβαντος A
22 ἐγένετο MTAB ἐγένοντο Dindorf μεσσώνη A 23 σωσαῖδος A σωῖδος B
μὲν δίδυμοι A 24 ἄργου M ἄργους A ἐφεῦρε A 26 post Ἰάσου δὲ ins.
καὶ λευκάνησ MTAB in quibus dittographia nominis Libyae latere uidetur

δὲ Λιβύη καὶ Τηλέγονος, Λιβύης Βῆλος καὶ Ἀγήνωρ· Βήλου δὲ Αἴγυπτος ἐγένετο καὶ Δαναός: — MTAB

933 τινὲς εἰς τὸ πάλαι στίζουσιν: — MⁱBⁱ

936 οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἄν: οὐκ ἀρκεσθήσεσθε πρὸς τὸν γυναικῶν
5 φόνον: — MⁱTBⁱ

† ἄλλως: οὐ φθάνοιτε ἀποθνήσκοντες τῷ ἰδίῳ νόμῳ: — ABⁱ

938 ὑμεῖς ὑποταγείητε, οὐχ ὑποτάξοιτε: — M^sT^sABⁱ

ὑμεῖς φονευθήσεσθε καὶ οὐ φονεύσετε: — M^sTABⁱ

941 ἐξαπλοῦται, πλατύνεται κατὰ τῶν ἀνδρῶν: — MⁱA^sBⁱ

10 † ὁ νόμος ἀνεῖται: ὅταν γάρ τι τῶν θέοντων παρίδωσιν οἱ τὴν
ἀρχὴν ἔχοντες κέρδει κατειλημμένοι ἢ ἄλλῳ τινὶ πάθει, τότε ὁ νόμος
ἀνεῖται, ἡγοῦν ἐνδίδονται καὶ πλατύνεται καὶ εἰς αὔξησιν ἔρχεται, πρὸς
τὰ κακὰ δηλονότι εὐρυνθεῖς καὶ τὴν αὔξην λαβῶν: — A¹

942 οὐκέτι πέρασ ὑμῶν ἔξει ὁ θάνατος: — MⁱTA^sBⁱ

15 944 † ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων: εἶωθε γάρ πως ἐν τοῖς συλ-
λόγοις ὁ τῶν κακῶν κρατεῖν ὅμιλος. ἀμέλει καὶ τῶν πόλεων αἱ πλείους
τούτῳ τῷ τρόπῳ ἀλίσκονται, τοὺς τιμίους παρ' οὐδὲν τιθέμεναι, τοὺς
δὲ ἀτίμους καὶ ἀγοραίους τιμῶσαι καὶ σεβάζουσαι: — A¹

949 ἐκ τῶν ἐκκλησιαζόντων: — M^sT

20 954 γράφεται ὡς οὗ σ' ὁρᾶν δεῖ φέγγος: — MⁱTBⁱ

955 [γράφεται] οὐδὲν σε ὠφέλησεν: — Mⁱ

957 στεγνὸν καὶ ὥσπερ ἐστεγασμένον τοῖς κακοῖς. ἐν ἐνίοις
δὲ οὐ φέρονται οἱ τρεῖς στίχοι οὗτοι. πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλε στεγνά-
ζειν: — MⁱTA¹B

1 δὲ om. A λιγύη A λιβύ B ante Τηλέγονος ins. λιγύησ A
Λιβύης—Ἀγήνωρ om. A βήλω MTA 2 Δαναός] κάδοσ A 6 οὐ
φθάνοιτε] ἰδεῖν A τῷ ἰδίῳ om. A μόρω ABⁱ cf. 941 7 scholio
quod sequitur adi. Bⁱ add. καὶ et om. ὑμεῖς, scholio quod praecedat adi. A
initio add. καὶ M^s οὐχ Bⁱ ἢ M^sTA τάξοιτε M 8 ὑμεῖς γὰρ Bⁱ
καὶ A ἢ MT om. Bⁱ 9 scholio 14 adi. Bⁱ add. γὰρ καὶ post ἐξαπλοῦται
κατὰ τῶν ἀνδρῶν] τῶν ἀνάνδρων Mⁱ ὁ νόμος κατὰ τῶν ἀνδρῶν οὗτος τοῦτο
γὰρ σημαίνει τὸ ἀνεῖται Bⁱ 10. 11 τὸ ἄρχειν λέγοντες A¹ 11 πάθη A¹
13 εὐρωθεῖς A¹ 14 initio add. οὐ λείπει οὐδὲ παύσεται Bⁱ οὐδὲ πέρασ
ἔξει ὁ θάνατος ὑμῶν Bⁱ 17 τιθέμενοι A¹ 22 στεγνὸν A¹ ὥσπερ A¹
ἐστεγασμένον A¹ coniecerim συσχιασμένον cl. Hesych. συνηρ(εφ)ές σύσκιον
ἐνίοις] οἷς A¹ 23 οἱ—οὗτοι] οἱ τὴν A¹ ἔμελλον Mⁱ 23. 24 στενά-
ζειν Mⁱ ἐκγνάζειν A¹ 24 in fine add. οὕτω δυστυχῶς ἔχουσα B

960 πρὸς τὸν χορόν. ἐὰν μετὰ τοῦ τ, ἡ Πελασγία γῆ καὶ χώρα· ἐὰν ἄνευ τοῦ τ * *: — MTA

961 τὸ τιθεῖσα κατὰ κοινοῦ καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐπὶ τῶν παρηγίδων: — M^sBⁱ

962 αἵματηρὸν ἄταν: ἀντὶ τοῦ· καταξέουσα ἑμαυτῆς τὰς παρειάς 5 τοῖς ὄνυξιν, ὅπερ ἐστὶ δι' αἵματος ἄτη: — MTAB

964 γράφεται καλὴ παῖς: — M^s

Περσέφασσα καλλίπαις θεά: Περσέφασσα καλεῖται ἡ Κόρη. ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τὴν μητέρα βούλεται δηλοῦν. πῶς γὰρ ἡ παῖς καλλίπαις· ἡ γὰρ Περσέφασσα θυγάτηρ ταύτης. γράφεται δὲ τὸ καλλίπαις 10 καὶ καλὴ παῖς, αὐτὴ οὖσα ἡ Κόρη. οὕτως καὶ βέλτιον· αὕτη γὰρ ἐκληρώθη τὸν θρῆνον [τοῖς γὰρ θρηνοῦσιν ἐγγίνεται]. ἡ τὸν Ἰαχον γεννήσασα ἡ καλλίπαις: — MTAB

† ἄλλως: ἰστέον ὅτι τῆς κόρης, ἥγουν τῆς Περσεφόνης, ἄρπασθείσης ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος ἡ μήτηρ αὐτῆς, ἡ Δηώ, νῆστις περιήρχετο ζητοῦσα 15 αὐτήν. καὶ ὁ περιερχομένη καὶ ζητοῦσα αὐτήν ὑπεδέχθη ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Ἰπποθρόντος ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μετανείρας, ἥτις, Μετάνειρα, παρέθηκεν αὐτῇ τράπεζαν καὶ ἐκέρασεν αὐτῇ οἶνον. ἡ δὲ θεὸς οὐκ ἐδέξατο λέγουσα μὴ θεμιτὸν εἶναι πιεῖν αὐτήν οἶνον ἐπὶ τῇ θλίψει τῆς θυγατρὸς, ἀλφίτων δὲ κυκεῶνα ἐκέλευσεν αὐτήν κατασκευάσαι· ὃν δε- 20 ξαμένη ἔπιεν. Ἰάμβη δὲ τις δοῦλη τῆς Μετανείρας ἀθυροῦσαν τὴν θεάν ὀρώσα γελοιώδεις λόγους καὶ σκώμματα τινα ἔλεγε πρὸς τὸ γελάσαι τὴν θεόν. ἦσαν δὲ τὰ ῥήματα, ὅπερ αὕτη πρῶτον εἶπεν, ἱαμβικῶς μέτρῳ ῥυθμισθέντα ἐξ ἧς καὶ τὴν προσηγορίαν ἔλαβον ἱαμβοὶ λέγεσθαι. Ἰάμβη δὲ θυγάτηρ Ἠχοῦς καὶ τοῦ Πανός, Θρᾶσσα τὸ γένος: — B 25

965 ἱαχείτω δὲ γὰρ Κυκλωπία: Κύκλωπες Θρακικὸν ἔθνος ἀπὸ Κύκλωπος βασιλέως οὕτως ὀνομαζόμενοι. οὗτοι πολέμῳ ἐξαναστάντες τῆς ἰδίας ἄλλῃ ἄλλος ὤκισθησαν, οἱ πλείονες δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Κουρήτιδι.

1 ἐὰν γὰρ A 1. 2 ἡ—τ om. A 2 ἕως T 6 τοῖς om. T
αὕτη T βλάβη B 10 γράφον A 11 καὶ post τὸ coll. MTA Κόρη]
παῖς M καὶ om. B βελτίων A γὰρ om. T 12 θρηνοῦσα T
γίνεται MTA ἱαχον M ἱαχον A ἱναχον T 13 καλλὴ παῖς M καλὴ
παῖς TAB cf. quae habet Mⁱ ἡ κόρη ἡ καλλίπαις ἡ τὸν ἱναχον γενήσασα
14—25 = schol. Nic. Al. 130 17 ὅστις B 24. 25 et. m. p. 463, 23 Gud.
p. 269, 14 27 ὀνομαζόμενος T 28 ἄλλῃ ἄλλος B ἄλλοι ἄλλως MTA
οἱ om. MTB κουρήτιδι MTAB

ἦσαν δὲ ἄριστοι τεχνῖται. Ἄβαντος δὲ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀργείων υἱοὶ
 ἦσαν ἐξ Ἀγλαίας Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος. οὗτοι μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς
 ἐστασίασαν περὶ τῆς τυραννίδος. φασὶ δὲ ὅτι ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ
 πρῶτον ξυλίναις ἀσπίσιν ἐχρήσαντο Ἀργεῖοι καὶ νικήσαντος Ἀκρίσιου
 5 συνέβησαν ὥστε πλωτῆς γενομένης τῆς θαλάσσης ἀπαλλάσσεσθαι τὸν
 Προῖτον. χειμάζοντι δὲ αὐτῷ ἐκεῖσε φίλοι γίνονται Ἀργεῖοι, καὶ συμμαχία
 αὐτῷ ἐκ Λυκίας ἔρχεται καὶ τῆς Κουρήτιδος. ὥς δὲ λοιπὸν ἔαρ ἐφαίνετο,
 δεδιότες Ἀργεῖοι τὴν ἐπείσακτον συμμαχίαν τοῦ Προῖτου συντίθενται
 ὥστε Ἀκρίσιον μὲν ἄρχειν Ἀργούς, Προῖτον δὲ Τίρυνθος. κάπειδ' ὅσον
 10 ἦν τὰ τῶν βασιλέων, τειχίζουσι τὰς πόλεις τῶν ἐκ τῆς Κουρήτιδος
 Κυκλώπων τειχισάντων αὐτάς: — MTAB

γῇ Κυκλώπων. λέγει δὲ τὰς Μυκήνας. πλησίον δὲ αὐταὶ τοῦ
 Ἀργούς. Κύκλωπες δὲ οἱ ἐγχειρογαστορες περιετείχισαν τὰς Μυκήνας,
 οὗς ἡ ἱστορία φησὶ τὸν κεραυνὸν τῷ Διὶ κατασκευάσαι: — MTAB

15 τὸ ἐξῆς· θρηναίτω τὰ πῆματα τῶν Ἀτρεϊδῶν οἴκων: — MTBⁱ

ἱαχείτω δὲ γὰρ Κυκλωπία: συνθρηναίτωσαν οὖν ἡμῖν αἱ κατὰ
 τὰς Μυκήνας γυναῖκες ἐπὶ τῷ πένθει τούτῳ τὰς τρίχας ἀποκείρασαι.

ἢ αὐτὴ ἡ ἔφορος θεὸς τῆς πόλεως: — MTA

† Κυκλωπία: ἡ τῶν Μυκηναίων γῇ, ἣν Κυκλωπίαν ὠνόμασαν
 20 ὥς ὑπὸ τῶν Κυκλώπων τειχισθεῖσαν, ὅτε Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος οἱ τοῦ
 Ἄβαντος υἱοὶ περὶ τῆς βασιλείας ἤριζον: — A

967 διὰ τὰ πῆματα τῶν Ἀτρεϊδῶν: — MTB

968 ὑπὲρ ἡμῶν ἔλεος ἦξει τῶν θανουμένων: — MⁱBⁱ

ἐλεεινοί, φησί, καὶ οἰκτροὶ τὴν τύχην ἡμεῖς οἱ μέλλοντες θανεῖ-
 25 σθαι: — MTAB

3 φησὶ A ὅτι om. MB 4 πρῶτοι AB 6 χειμάζοντι—Ἀργεῖοι haud
 pauca interierunt, quae remanebant confusa sunt οἱ Ἀργεῖοι TA
 7 καὶ om. T κουρήτιδος MT ὥς—ἐφαίνετο dubito num recto loco
 se habeant ἐγένετο A 9 ἄρχων M τίρυνθον A 9. 10 ὑπὸ
 παρ ἦν T 10 τῶν] τὰς A κουρήτιδος MT 12—14 cf. Hecatae.
 frg. 359 (Poll. I 50) Strab. VIII p. 372 12 ἄλλην (i. e. ἄλλως) γῆν κυκλώ-
 πων A κυκλώπων MT om. B 13 ἐτείχισαν A 14 κατα ἵκετεύσαι M
 15 τὸ ἐξῆς om. Bⁱ 16 συν ἀναθρηναίτωσαν M συναναθρηνούτωσαν A οὖν
 φησι καὶ ἡμῖν καὶ T 16. 17 αἱ μυκηνίδες T om. γυναῖκες 17 ἐπὶ—
 ἀποκείρασαι] ἀποκείραμεναι ἐπὶ τῷ πένθει T τούτων A 18 ἢ—πόλεως
 om. A 24. 25 bis scriptum in MT 24 ψυχὴν MT (bis) A
 ὅμεῖς MT (bis)

ὅσον οὐδέπω ἐλεηθησόμεθα παῖδες ὄντες τῶν ἐν Ἑλλάδι ποτὲ δια-
πρεψάντων κατὰ τὴν βασιλείαν: — MTAB

972 καὶ ὁ οἶκος ὁ πάλαι παρὰ τῶν εὐδαιμόνων διὰ τὰ εὐτυχήματα
ζηλωτὸς ὢν καὶ ζηλούμενος: — MⁱTABⁱ

καὶ ὁ οἶκος ὁ πάλαι ποτὲ ζηλωτὸς ὢν καὶ μακάριος: — M^sT 5

974 ἦ τε: — M^s

976 ὦ πολύπονα ἔθνη τῶν ἀνθρώπων: — M^sBⁱ

978 λείπει τὸ ἀνθρώπων: — Mⁱ

979 ἄλλα ἐπ' ἄλλοις κατὰ διαδοχὴν ἐπέρχεται κακὰ τοῖς ἀνθρώ-
ποις: — MⁱBⁱ 10

λείπει τὸ ἀνθρώποις: — Mⁱ

981 ἄνισος ἄστατος. ἄλλοι γὰρ ἄλλως ἔχουσι τύχης: — M^sBⁱ

982 μόλοιμι τὰν οὐρανοῦ: τὸ ἐξῆς· μόλοιμι πρὸς τὴν πέτραν καὶ
τὴν βῶλον τὴν τεταμένην ἐξ Ὀλύμπου χθονὸς μέσον καὶ οὐρανοῦ ἀλύ-
σεσι χρυσαῖς καὶ φερομένην δίναισι καὶ αἰωρήμασιν. ὁ δὲ λόγος· εἶθε 15
παραγενοίμην εἰς τὴν μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ τεταμένην πέτραν, ἥτις
αἰωρεῖται καὶ φέρεται μυρίαῖς στροφαῖς στρεφομένη καὶ προσηρτημένη
χρυσᾶς ἀλύσεσιν ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ, ἵνα πρὸς τὸν Τάνταλον ἐλθοῦσα
ἀποδύρωμαι τὰ συμβάντα. Ἀναξαγόρου δὲ μαθητῆς γενόμενος ὁ
Εὐριπίδης μῦθρον λέγει τὸν ἥλιον· οὕτως γὰρ δοξάζει. μῦθρον δὲ καλοῦσι 20
τὸν πεφυρακτωμένον σίδηρον. πέτραν δὲ καὶ βῶλον κατὰ τοῦ αὐτοῦ
εἶρηκεν: — MTAB

ἄλλως: ἡ μὲν ἱστορία λέγει τὸν Τάνταλον ἀνατεταμέναις χερσὶ
φέρειν τὸν οὐρανόν· νῦν δὲ ὁ Εὐριπίδης ἰδίως τὸν ἥλιον ἐπηρτῆσθαι
λέγει αὐτῷ διάπυρον ὄντα μῦθρον, ὅφ' οὐ καὶ δειματοῦσθαι αὐτὸν ἀεί. 25
Ἀναξαγόρα δὲ πειθόμενος μῦθρον αὐτὸν εἶναι λέγει. τινὲς δὲ κυρίως

- 1 ὅσον—ἐλεηθησόμεθα om. B κληθησόμεθα MTA ὄντες om. B 3 ὁ
(prius) om. T παρὰ—εὐτυχήματα] διὰ τὰς εὐδαιμονίας Bⁱ diuersa interpreta-
menta in unum coniuncta sunt 4 in fine add. βέβακεν Mⁱ βέβηκε καὶ οἴχε-
ται Bⁱ 7 in fine add. καὶ ὑπὸ πάντων ἄξια θρηνεῖσθαι Bⁱ 9 ἄλλεπ-
αλλήλοισι Mⁱ 12 ἄλλας Bⁱ τύχας Bⁱ 14 μέσον οὐρανοῦ M
15 χρυσᾶς A δίνεσι MTA 17 αἰώρηται MTA φέρεται A
στροφαῖς om. MB καὶ προσηρτημένη om. MB 19 ἀποδυρομένη MT
ἀπωδύραμην B ὁ om. A 21 σίδηρον om. A κατὰ τοῦτο αὐτὸ TB
τὸ αὐτὸ M 22 εἶρηται M 23 — p. 194,1 cf. schol. Ap. Rhod. I 498
Diog. Laert. II 10 schol. Pind. Ol. I 97 23 ἄλλως] ἀλλ' MTAB
24 δὲ] μὲν A ἰδίως om. A 25 αὐτὸν MT αὐτοῦ MTA
26 ἀναξαγόρας T δὲ om. B λέγοντι B λέγουσι T δὲ om. A

ἀκούουσι βῶλον χρυσῆν ἐπηωρῆσθαι τῇ κεφαλῇ τοῦ Ταντάλου. ὑφίσταται δὲ ὁ Εὐριπίδης ἐν τούτοις τὴν Ἥλέκτραν εὐχομένην ὥπως τῷ Ταντάλῳ ἀποδύρηται τὰ συμβάντα τοῖς προγόνοις αὐτῆς. ὅμοιον τοῦτο τῷ ἐν Πειρίθῳ [frg. 596] 'σὲ τὸν αὐτοφυῆ τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ πάντων φύσιν
5 ἐμπλέξαντα'. οὐδὲν γὰρ διαφέρει ὑπὸ τῆς φύσεως εἰπεῖν πάντα διαπεπλέχθαι καὶ ὑπὸ ἀλύσεως ἐξηρτησθαι τοῦ λίθου: — MTAB

πέτραν ἀλύσεσι: διὰ τούτων καὶ παραδηλοῦται ὅτι ὁ Τάνταλος αὐτόθι εἶη μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ αἰσθησιν ἔχων πάντων τῶν πεπραγμένων. εἰ δ' ἄρα τινὲς διαποροῦσι πῶς ἐξ ἀλύσεως παρηρτημένος περί-
10 εἰσιν ὁ ἥλιος, γινωσκέτωσαν ὅτι τὰ φυσικὰ τοῖς μυθικοῖς καταμείγνυσιν ὁ Εὐριπίδης: — MTAB

† εἶθε πορευθεῖν εἰς τὴν ἐξ οὐρανοῦ κατὰ τὸ μέσον τῆς γῆς, ἥτοι κατὰ κάθετον, τεταμένην καὶ κρεμαμένην ἐν αἰωρήμασι πέτραν, (τουτ)έστιν εἰς τὴν ἐξ Ὀλύμπου φερομένην μετὰ στροφῆς ἐν χρυσεαῖς ἀλύσεσι
15 βῶλον, ἵνα παρὰ τῷ Ταντάλῳ τῷ γέροντι προγόνῳ θρήνους ποι(ήσω), ὃς τοὺς ἐμοὺς ἐγέννησε γεννήτορας, οἵτινες δυσχερείας καὶ βλάβας πολλὰς ἐθεάσαντο. καὶ λέγει τινες αἱ βλάβαι ἃς εἶδον οἱ ταύτης (πρόγ)ονοι. ὁ Πέλοψ, φησὶν, ἐθεάσατο τὸ ἄρμα τοῦ Οἰνομάου τὸ πτερωτὸν καὶ ταχύτατον. οὗτος γὰρ συνέτρεχε τοῖς ἑαυτοῦ γα(μβρ)οῖς (γενη)σομένοις ἐπὶ
20 τῇ Ἱπποδαμείᾳ καὶ νικῶν αὐτοὺς ἐφόνευσεν. εἶδεν οὖν, φησὶν, ὁ Πέλοψ τὸν ταχύτατον δρόμον τῶν ἵππων τοῦ Οἰνομάου τὸν (διὰ) τετραίππου στόλου καὶ πορείας γινόμενον, ὁπότε νικήσας τὸν Οἰνόμαον καὶ λαβὼν τὴν Ἱπποδάμειαν καὶ τὸν Μυρτίλον ἐπὶ τοῦ ἄρματος ὡς ἡνίοχον ποιησάμενος, ἐπεὶ ἐζηλοτύπωσεν αὐτῷ δι' Ἱπποδαμείας, διεδίφρευσεν, ἥτοι
25 διὰ τοῦ δίφρου ἐποίησεν αὐτοῦ τὸν φόνον, βαλὼν καὶ ῥίψας αὐτὸν εἰς τὸ κῦμα τῆς θαλάττης, ἄρματεύσας, ἥτοι ἐκ τοῦ ἄρματος ῥίψας αὐτὸν, ἐν ταῖς τῶν ποντίων σάλων ἡόσι ταῖς Γεραιστίαις, ἔνθα ἡ Γεραιστὸς τὸ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτήριον, ταῖς λευκοκύμοσι διὰ τοὺς ἀποτελουμένους αὐταῖς ἐκ κυμάτων ἀφρούς: — A

- 1 ὑφίσταται B 2 ἐν τούτοις post Ἥλέκτραν coll. A coniecerim τὴν Ἥ. ἐν ἡλίῳ γενέσθαι εὐχομένην ἀχομένην M ἐχομένην T 3 ἀπογόνοις B
αὐτοῦ TAB τούτῳ MB τὸ AB 3. 4 πειρίνθῳ TA 4 τὸν (prius) om. M 5 πλέξαντα A οὐδὲ MTB οὐ A ὑπὲρ MTAB
εἰπὼν B 6 καὶ om. MTA ὑπὲρ T 7—9 usque ad τινὲς add. A¹
7 καὶ om. A¹B 8 εἰ MT ἐστὶ B 9 περιηρτημένος MTB διηρτημένος A
9. 10 περιήσιν MTAB 10 τὰ μυθικὰ τοῖς φυσικοῖς A 14 συστροφῆς A
16 βλάβης πολλὰ A 26 ἥτοι ἄρματεύσας A

† εἰς τὸν Ἡριδανὸν ποταμὸν κρέματα ὁ Τάνταλος: — A¹

εἶθε παραγενοίμην: — M⁸Bⁱ

984 τουτέστι μετὰ θρήνων: — M⁸Bⁱ

987 οἱ κατεῖδον ἄτας: οὔτινες, φησὶν, οἱ ἐμοὶ προπάτορες· λέγει δὲ Ἀτρεΐα καὶ Θυέστην καὶ Ἀγαμέμνονα· αὐτόπται καὶ θεαταὶ 5 γεγόνاسι πολλῶν κακῶν, ἐξ οὗ ὁ Πέλοψ κατὰ τὸ αὐτοῦ πτηνὸν καὶ ταχύτατον ἄρμα ἔχων τὸν Μυρτίλον ἐξεδίφρευσεν, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ δίφρου ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. τὴν δὲ ἱστορίαν ταύτην ἤδη προεθέμεθα ὅτι Πέλοψ ὁ Ταντάλου τὸν Οἰνόμαον νικήσας συνεργήσαντος τοῦ Μυρτίλου καὶ τὴν παρὰ θάλασσαν ἐλαύνων ἀπωθήσατο αὐτὸν κατ' ἐκεῖνον 10 τὸν τόπον τῆς θαλάσσης, ἔνθα Γεραιστός ἐστιν, ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας. ὅθεν τὸ πέλαγος ἐκεῖνο ἐπώνυμον: — MTAB

ὃς ἦν ἡνίοχος τοῦ Οἰνομάου. * * ἔλαβε τὴν Ἴπποδάμειαν καὶ ἀναχωρῶν τοῦ ἀγῶνος ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἐπὶ τοῦ δίφρου ὡς δὴ φίλον τὸν Μυρτίλον: — MTA

15

ἀρχὴ τῆς ἄτης ἡ ἵπποδρομία Πέλοπος ἡ γενομένη διὰ τοῦ πελάγους. πτηνὸν δὲ ἀντὶ τοῦ ἵππικόν: — MABⁱ

988 ἀντὶ τοῦ ἵππικόν. ἥτοι ταχύ: — M⁸

989 τῇ τετραίππῳ πορείᾳ: — MM⁸TA

ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ: — M⁸

20

προτακτέον τοῦ λόγου τὸ ὁπότε, τουτέστι· καὶ κατεῖδον οἱ ἐμοὶ προπάτορες ἄτας ἐν δόμοις, ἐξ οὗ ὁ Πέλοψ ἐξεδίφρευσεν εἰς θάλασσαν τὸν Μυρτίλον· ἐντεῦθεν καὶ Μυρτῶν, ἀπὸ Μυρτίλου, τὸ πρὸς Εὐβοίαν κέκληται. μηνίσαντος δὲ Ἑρμοῦ τοῦ τούτου πατρὸς ὑποβαλεῖν τοῖς ποιμνίοις χρυσόμαλλον ἄρνα, ἡ πολλῶν αἰτία κακῶν αὐτοῖς γέγονε· 25 τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ἐξῆς ἐπάγει. ἀνείλε δὲ τὸν Μυρτίλον προσδο-

5 δὲ om. M ἀτρεΐαν A 6 οὗ] ὦν M καὶ] ὃ ἐστὶ B 8 ταύτην] τὴν αὐτὴν A 9 ὁ om. MTA νικήσας ante Ταντάλου coll. MTA
10 παραθαλασσίαν T 10. 11 ἐκεῖνου τοῦ τόπου MTA 12 ὁμωνύμως MTA τὴν ἐπωνυμίαν εἵληφεν B 13—15 scholio quod praecedat adi. MTA
13 ὃς] ὅσον M ἵπποδρομίαν M 14. 15 ὡς—μυρτίλον post ἀγῶνος coll. A 16 ἀρχὴν τῆς αὐτῆς M ἄτης A 17 πτηνῶν A
τῶν ἵππειων A in fine add. ἐν ᾧ τὸν μυρτίλον MBⁱ 19 in fine add. ἐξ οὗ ὁ πέλοψ κατὰ τὸ ταχύτατον αὐτοῦ ἄρμα ἔχων τὸν μυρτίλον ἐξεδίφρευσεν MTA
21 initio add. ἐξ οὗ ὁ πέλοψ ἐξεδίφρευσεν εἰς θάλασσαν τὸν μυρτίλον T ἐξ οὗ ὁ πέλοψ ἐξεδίφρευσεν A προτακτέον δὲ TA ὁπότε A
22 αὐτὰς A δῆμοις A ὁ om. B 23 ἐνθεν B 24 ἐρμῆν A
τὸν τούτου πατέρα TAB

κήσας καὶ αὐτὸς ὁμοίως ὑπ' αὐτοῦ προδοθήσεσθαι, ἵνα μὴ ἐξείπῃ ὅτι αὐτὸς ἐνίκησε καὶ οὐ Πέλοψ. οἱ δὲ ὅτι μετὰ τὴν νίκην ὡς φίλον συλλαβόμενος τὸν Μυρτίλον ἐξεδίφρευσε ζηλοτυπήσας εἰς Ἴπποδάμειαν: — TAB

990 ὁ Οἰνόμαος πατὴρ τῆς Ἴπποδαμείας. οἱ ἵπποι τοῦ Οἰνομάου ἦσαν ἡ Ψύλλα καὶ Ἄρπιννα. ὁ δὲ ἵπποκόμος ἦν ὁ Μυρτίλος: — A¹

ὁ Οἰνόμαος ἐβασίλευεν ἐν τῇ Λέσβῳ, εἶχε δὲ καὶ ἵππους ταχεῖς, οὐς οὐδεὶς ἐνίκησεν εἰ μὴ ὁ Πέλοψ. εἶχε δὲ ὁ Πέλοψ ἡνίοχον τὸν Κίλλον. ἡ δὲ Ἴπποδάμεια Οἰνομάου θυγάτηρ ἡ καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἐρωμένη καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐκδιδομένη πρὸς γάμον, καθὼς οἱ ἀκριβέστεροι τῶν ἱστοριογράφων γράφουσιν, ἤρᾱτο καὶ παρὰ Μυρτίλου τοῦ ἡνιοχοῦντος τῷ ταύτης πατρὶ, υἱοῦ δὲ ὑπάρχοντος Ἑρμοῦ καὶ Κλεοβούλης τῆς Αἰόλου [ἢ Αἰπόλου] θυγατρὸς. αὕτη τὸν Πέλοπα ἰδοῦσα ὥραϊον μετὰ τὴν τῶν δώδεκα νυμφίων ἀναίρεσιν ἔρωτι τούτου κατείχετο καὶ τῷ Μυρτίλῳ φησὶ συνεργῆσαι τῷ νεανίᾳ εἰς τὴν κατὰ τοῦ πατρὸς νίκην. ὁ δὲ ταῖς χοινικίσι τῶν τροχῶν τοὺς ἥλους μὴ ἐμβαλὼν ἐποίησε τὸν Οἰνόμαον ἐν τῷ τρέχειν ἡττηθῆναι καὶ ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ Πέλοπος ἐκπεσόντων τῶν τροχῶν. ἐδόδου γὰρ ὁ Οἰνόμαος τοῖς μνηστῆρσι τὴν Ἴπποδάμειαν ἐπὶ τῶν οἰκείων ἔχειν ἀρμάτων θεῖς πέρασ τοῦ δρόμου ἔπαθλον γάμου τὸν Κορίνθιον ἰσθμὸν εἰ δυνηθεῖεν ἀφικέσθαι μέχρι τούτου. αὐτὸς δὲ ὀπισθεν ἐλαύνων μετὰ δόρατος καὶ καταλαμβάνων αὐτοὺς ἀνῆρει. τότε δὲ οὕτω νικηθεὶς δόλῳ καὶ ἀναιρούμενος κατηράσατο τῷ Μυρτίλῳ γνοὺς τὴν ἐπιβουλήν, ἵνα ὑπὸ Πέλοπος ἀνέλῃται· ὁ καὶ γέγονεν ὕστερον. διαβληθεὶς γὰρ παρ' Ἴπποδαμείας ὡς βιάζων αὐτὴν ἢ, ὡς οἱ πολλοὶ φασι, πειράζων αὐτὴν ῥίπτεται παρὰ Πέλοπος περὶ Γεραιστὸν ἀκρωτήριον. ὁ δὲ τελευτῶν ἀράς ἀρᾶται τοῖς Πελοπίδαις δεινάς, αἱ καὶ πεπλήρυνται ὕστερον γεννηθείσης τῆς χρυσομάλλου ἀρνὸς Ἑρμοῦ βουλαῖς

1 καὶ αὐτὸς om. A αὐτοῦ αὐτὸς A 2 καὶ οὐ] ὁ A 3 ἐδίφρευσε T ἐφόνευσε A 4—5 Tzetz. ad Lycophr. p. 424 cf. schol. Ap. Rh. I 752 schol. Lycophr. 163 6—p. 197,6 = schol. A 38 et Tzetz. ad Lycophr. p. 416—418 (cf. Voigt, diss. Hal. VI p. 474) cf. Diod. IV 73 schol. Ap. Rh. I 752 schol. B 104 schol. Soph. El. 504 schol. Lycophr. 163 Hygin. 84 Serv. ad Georg. III 7 6 ἐβασίλευσε Mon. 560 Lesbi mentio explicanda ex schol. A 38 8 κόλαν Mon. 560 12 αἰπόλου Mon. 560 14 καὶ Tzetzes ἢ Mon. 560 18 πέρασ Tzetzes πέλας Mon. 560 18. 19 nescio an scribendum sit θεῖς πέρασ τοῦ δρόμου τὸν K. ἰ. καὶ ἔπαθλον τὸν γάμον εἰ κτλ. 21 ἀνῆρειτο Mon. 560 22 ἀπόλῃται Tzetzes praeter duo codices, qui habent ἀνέλῃται cf. schol. B 104 23 ἵπποδάμειαν Mon. 560 26 τῆς χρυσομάλλου ἀρνὸς duo codices Tzetzae, μαλλὸν χρυσῆς ἀρνὸς ceteri praeter duo qui cum Mon. 560 habent μαλλὸν καὶ τῆς χρυσῆς ἀρνὸς

τοῦ Μυρτίλου πατρὸς ἐν τοῖς Ἀτρέως ποιμνίοις· ὄθεν τὰ δεινὰ τῆς τρα-
γωδίας ἔπη. ὁ δὲ Γεραιστὸς ἀποθανόντος ἐκεῖ τοῦ Μυρτίλου Μυρ-
τῶν πέλαγος ὠνομάσθη. ὁ δὲ Πέλοψ εἰς Ὀκεανὸν ἐλθὼν καὶ Ἡφαίστῳ
ἀγνισθεὶς λαβὼν Πῖσαν τὴν Οἰνομάου βασιλείαν καὶ τὴν Ἀπίαν Πελασ-
γίαν λεγομένην Πελοπόννησον ὠνόμασεν. ἡ δὲ ἱστορία τῆς χρυσῆς 5
ἀρνὸς ἐγράφη ὁπισθεν [812] ὅποτε χρυσέας ἔρις ἀρνός· —
Monac. 560

ἀντὶ τοῦ ἐξεδίφρευσεν: — M^sBⁱ

τὸν Μυρτίλον ἐπὶ τὸ ἀπολέσθαι: — M^sBⁱ

991 ἀντὶ τοῦ ἐκβαλὼν εἰς τὸν πόντον, ὅτε ἐφόνευσεν: — M^sBⁱ 10

992 λευκοκύμοσι: τοῖς λευκοῖς κύμασιν, ἐπειδὴ προσρηγνύμενα
τῷ ἀκρωτηρίῳ ἀφρώδῃ γίνεται: — MTAB

Γεραιστὸς ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας: — MTA^sBⁱ

ἐντεῦθεν καὶ Μυρτῶν, ἀπὸ Μυρτίλου, τὸ πρὸς Εὐβοίαν κέκλη-
ται: — MT 15

994 ἐκ τοῦ ἄρματος βαλὼν. ὅμοιον δέ ἐστι τῷ διεδίφρευσε: —
M^sABⁱ

ἥοντας λέγει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος: — MⁱABⁱ

995 ὄθεν δόμοισι τοῖς ἐμοῖς: ὄθεν δόμοις τοῖς ἐμοῖς ἦλθ'
ἀρὰ πολύστονος, ὅτε ἐγένετο ποιμνίος Ἀτρέως ἵπποβότα τέρας ὅλον 20
ἀρνὸς χρυσομάλλου, λόχευμα Μαιάδος τόκου, τουτέστιν· ὄθεν, διὰ τὸ
φονευθῆναι τὸν Μυρτίλον, συμφορὰ κατέλαβε τοὺς οἴκους τὴν ἀρχὴν
λαβοῦσα ἐξ οὗ ἐγένετο τέρας ἐν τοῖς ποιμνίοις τοῦ ἵπποτρόφου Ἀτρέως
τὸ ὀλέθριον, λέγω δὲ τὴν ἄρνα τὴν χρυσόμαλλον, ἣν ὁ Μαιάδος τόκος,
Ἑρμῆς, ὑπέβαλεν. τὸ δὲ λόχευμα πρὸς τὸ ἀρνός, τουτέστι τὸ 25
χρυσόμαλλον λόχευμα ἀρνός, περιφραστικῶς τὴν ἄρνα: — MTAB

ἄλλως: ἀκολουθεῖν ἂν δόξειε τῷ τὴν Ἀλχμαιωνίδα πεποιηκότι

4 Πῖσαν Tzetzes νήσαν Mon. 560 ἀπίαν Mon. 560 5 πελοπόννησον
Mon. 560 9 scholio quod praecedit adi. Bⁱ initio add. ἐξέρριψε ἄλυσθαι
Mⁱ 10 ἐκβαλὼν Bⁱ 11 τοῖς om. A ἐπεὶ A προσρηγνύμενα]
προσρηγνυμένης τῆς θαλάσσης A 12 γίνονται A 13 scholio quod prae-
cedit adi. MT add. δὲ post Γεραιστὸς τῆς om. T 14. 15 scholio quod
praecedit adi. MT 16 ἐστι om. Bⁱ 18 scholio quod praecedit adi.
ABⁱ add. δὲ post ἥοντας σώματος Mⁱ 19. 20 ὄθεν—πολύστονος om. B
19 ἦλθεν A 20 ἀτρέως ἵπποβότα post ὅλον coll. MTAB 21 λόχευμα
ante ἀρνός coll. MTAB 23 ante ἐξ add. καὶ A τέρας om. T
25. 26 τὸ—ἄρνα om. B 27 αἰὲ δόξειε TA δοκεῖ B ἄλμαιωνίδα T

[frg. 6] εἰς τὰ περὶ τὴν ἄρνα, ὡς καὶ Διονύσιος ὁ κυκλογράφος [frg. 3] φησί. Φερεκύδης [frg. 93] δὲ οὐ καθ' Ἑρμοῦ μῆνιν φησι τὴν ἄρνα ὑποβληθῆναι, ἀλλὰ Ἀρτέμιδος. ὁ δὲ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράψας τὸν ποιμένα τὸν προσαγαγόντα τὸ ποίμνιον τῷ Ἀτρεΐ Ἀντίοχον καλεῖ: — TAB

5 997 τὸ ἐξῆς· λόγευμα ἄρνός, ὃ ἐστὶ περιφραστικῶς ὁ ἄρνός: — MⁱBⁱ τοῦ Ἑρμοῦ: — M^s

998 τὸ χρυσόμαλλον ἄρνός: Ἑρμοῦ φησι τὰ ποίμνια καθότι ἀποδέδοται τούτῳ ἢ ἐπιμέλεια αὐτῶν. Ἑρμοῦ δὲ καὶ μιᾶς τῶν Δαναοῦ θυγατέρων Φαιθούσης ἐγένετο Μυρτίλος. οἱ δὲ ἐκ Κλυμένης φασὶν αὐτὸν καὶ Διὸς γεγενῆσθαι: — MTAB

ἄλλως: ὁπότε τὸν ἄρνειὸν ὑπέβαλε τοῦτον Ἑρμῆς ὀργιζόμενος Ἀτρεΐ, ἐπειδὴ ὁ πρόγονος αὐτοῦ Πέλοψ τὸν Μυρτίλον αὐτοῦ υἱὸν εἰς τὸ ἐξ αὐτοῦ Μυρτῶν κληθὲν πέλαγος ἔρριψε συναγωνισάμενον αὐτῷ καὶ ποιήσαντα ἀπὸ κηροῦ τοὺς τροχοὺς, ἦτοι τοὺς σφῆνας τῶν τροχῶν. 15 ὁ δὲ Ἀτρεὺς βουλόμενος δεῖξαι ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ἔφη δεῖξαι ὅτι χρυσόμαλλος ἄρνειὸς αὐτῷ ἐτέχθη. τούτου δὲ ὑπονοθεύσας τὴν γυναῖκα Θυέστης ἔκλεψε τὸν ἄρνειόν. μὴ δυνηθεὶς οὖν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν δεῖξαι ὁ Ἀτρεὺς ἔμελλεν ἀφαιρεῖσθαι τὴν βασιλείαν ἐκείνου τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὑποσχεθὲν δεικνύντος, εἰ μὴ ὡς ἂν φιλόσοφος ἀπέδειξεν αὐ- 20 τοὺς ἀσεβοῦντας εἰ Θυέστην βασιλέα ἔλονται, τεκμήριον δὲ τῆς ἀσεβείας τὸν ἥλιον καὶ τὰς Πλειάδας ἐκ δούσεως ἀνίσχοντας. καὶ οὕτως ἐβασίλευσε καὶ τὸν ἀδελφὸν σφόδρα ἐτιμωρήσατο. τινὲς δὲ φασὶ τὸν Δία πρὸς χάριν Ἀτρέως ποιῆσαι τὸν ἥλιον καὶ τὰς Πλειάδας ἐκ δούσεως ἀνατεῖλαι μεταστρέψαντα τὴν τάξιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ: — MTAB

25 † ἄλλως: τὸ χρυσόμαλλον ἄρνός: καὶ τοῦτο προεξεθέμεθα οὕτως. φιλονεικίας γὰρ οὕσης αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας παρελθὼν ὁ

- 2 δὲ] δὲ φησι A κατ' ἑμοῦ TA μῆνι T 3 ἐπιβληθῆναι TA
 3, 4 ὁ — καλεῖ om. A 3 ἀλκμαιωνίδα T 4 τὸν om. B ἀντίοχον
 καλεῖ T ἀντ καλεῖ B 5 post λόγευμα add. χρυσόμαλλον Bⁱ ὃ ἐστὶ om. Bⁱ
 7 τὸ ποίμνιον A 8 παραδέδοται A 8—10 cf. schol. Ap. Rh. I 752
 9 γένετο μυρτίλος in ras. add. A¹ οἱ ex ὁ corr. A¹ φασὶ post Διὸς
 coll. B 11 τὸν ἄρνειόν om. A 12 υἱὸν αὐτοῦ B 13 αὐτῷ] αὐτὸν MTA
 14 ἀπὸ κηροῦ spat. uacuo ins. A¹ 16 δὲ om. M 17 δυνηθῆς A
 19—24 inde ab εἰ add. A¹ 19 ἂν] ὦν A¹ 20 εἰ Θυέστην] εἰς τὸν αὐ-
 τὸν A¹ ἔλονται M ἔλονται TA¹B 20, 21 ἀσεβείας Laur. 31,10 βασι-
 λείας MTA¹B 21 ἀνίσχοντα B 24 καὶ μεταστρέψαντα A¹ 25, 26 usque
 ad οὕτως add. A¹ 25 προεξεθέμεθα TB πάντως ἐκτιθέμεθα A¹ 26 γὰρ
 om. B

Ἀτρεὺς ἐπηγγέλλετο δεῖξαι πρὸς τὸ βεβαιωθῆναι αὐτῷ τὴν βασιλείαν χρυσόμαλλον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτοῦ ἄρνα· ἦν ὁ Θυέστης λάθρα παρὰ τῆς Ἀερόπης αἰτήσας ἔλαβεν. ὅθεν Ἀτρεὺς ὡς ἀπατήσας τοὺς Ἑλλήνας ἐξεβλήθη τῆς ἀρχῆς, Θυέστης δὲ ἐκράτησεν. ἀλλ' ὕστερον πάλιν ὁ Ἀτρεὺς φιλονεικίᾳ τῇ πρὸς τοῦτον προσελθὼν ἐπηγγέλλετο δεῖξαι τὸν 5 μὲν ἥλιον ἐκ δυσμῶν εἰς ἀνατολὰς τὴν πορείαν ποιούμενον καὶ τὴν Πλειάδα ὁμοίως εἰς ἀνατολὴν ὁρῶσαν. τοῦτο οὖν νῦν λέγει ὅτι μετὰ τὸ φανῆναι τὴν ἄρνα ἡ ἔρις τοῦ Ἀτρέως πεποιήκεν ἐπιδειχθῆναι τοῖς Ἑλλήσι τὸν ἥλιον τὴν ἐναντίαν ἢ ὡς ὑπείληπται πορευόμενον καὶ τὴν Πλειάδα μηκέτι πρὸς δύσιν, ἀλλὰ πρὸς ἀνατολὰς (ὁρῶσαν). πιθανῶς 10 δὲ ὁ Εὐριπίδης τὸν μῦθον προσήρμωσεν· ὁ γὰρ φυσικὸς λόγος τὸν ἥλιον ἀποδείκνυσι τὴν ἐναντίαν ἰόντα πορείαν τῷ οὐρανῷ. φασὶ γὰρ ὅτι πρότερον μὲν ἐκ καρκίνου εἰς διδύμους ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, ὥστε τὸν σωματοειδῆ ἥλιον ἀπεστροφέναι πρὸς τὴν δύσιν τὸ πρόσωπον, νῦν δὲ διὰ τὴν Ἀτρέως καὶ Θυέστου ἀδικίαν ἀποστραφέντα πρὸς ἀνατολὴν φέρεσθαι 15 ἔχοντα φαινόμενον ἡμῖν τὸν νῦτον. διόπερ τὴν μὲν δύσιν αὐτῷ γενέσθαι ἀνατολὴν, τὴν δὲ ἀνατολὴν δύσιν. πιθανῶς δὲ τὸ κατὰ τὰς Πλειάδας εἴληπται. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζώδια πρῶτην φαίνει τὴν κεφαλὴν κατὰ ἀνατολὰς, ὁ δὲ ταῦρος τὸ στῆθος προφαίνει, καθ' ὃ εἰσιν αἱ Πλειάδες, ὥστε ἀνεστραμμένην καὶ τούτοις τὴν ἀνατολὴν γίνεσθαι. ἔρις δὲ 20 ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν ἔριν Ἀτρέως τὴν πρὸς τὸν Θυέστην: — TAB

1000 τὸ ἐξῆς· ποιμνίοισιν Ἀτρέως ἱπποβότα: — Mⁱ

τοῦ ἵππου τρέφοντος. ἢ ἐπιβαίνοντος ἵπποις: — M^sBⁱ

1001 γράφεται τὸ τέτρωρον: — M^sTBⁱ

1003 ἀντὶ τοῦ προσαρμόσας, ὡς [Θ 455] 'πληγέντε κεραυνῷ': — Mⁱ 25

1004 μονόπωλον ἐς Ἀῶ: Εὐριπίδης μὲν ἐνὶ ἵππῳ ἐποχεισθαί φησι τὴν Ἥμεραν (φασὶ δὲ τοῦτον εἶναι τὸν Πήγασον), ἄλλοι δὲ ἐπὶ δόφρου. ἤως δὲ ἐστὶν ἡ πρὸ τῆς ἀνατολῆς ἡλίου λάμπουσα.

5 προσελθὼν TAB	ἐπηγγέλλετο A	7 νῦν T οὐ AB	8 τὸν TAB
em. Dindorf	ἡ ἔρις ἡ A	τοῖς om. B	9 ἢ ὡς conl. Dindorf πῶς
TAB	ὑπείληπται om. B	11 γὰρ] δὲ T	12 ἰδόντα A φησί
TAB	14 ἐπεστροφέναι A	15 ἐπιστραφέντα A	18 φέρει A
19 κατὰ τὰς A	20 τούτοις T τούτων A τούτην B	21 ὁ ἀτρεὺς TA	
παρὰ A	τὸν om. B	23 τοῦ Münzel τοὺς M ^s om. B ⁱ	24 τὸ om. T
τε πτερωτόν B ⁱ	26 ἐν ἵππῳ MTB	ἕνα ἵππον A	27 τὴν Ἥμεραν] τὸν
ἥλιον A	φησὶ δὲ τοῦτον MT	φησὶ δὲ B τοῦτον δὲ A	28 τοῦ ἡλίου TA

ἔνιοι δὲ μονόπωλον οὐχὶ τὴν ἕνα πῶλον ἔχουσάν φασιν, ἀλλ' ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ μόνῃ, ἔν' ἣ ὁ Ἀτρεὺς τοῦτο ἐσχηκῶς κατὰ χάριν Διὸς, <τὸ> διὰ μιᾶς ἡμέρας τότε τὸν ἥλιον ἐκ δύσεως ἀνατεῖλαι καὶ τὰς Πλειάδας: — MTAB

5 τουτέστιν· ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τοῦτο ποιήσας ὁ Ζεὺς, τὸ ἀπὸ δύσεως ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον καὶ τὴν ἐπτάπορον Πλειάδα: — Mⁱ

1005 ἐπταπόρου Πλειάδος: ἐξ ἐπτά γὰρ ἀστέρων ἡ Πλειάς.

πιθανῶς δὲ τὰς Πλειάδας φησίν. τῶν γὰρ ἄλλων πάντων ἐν ταῖς ἀνατολαῖς δεικνύντων τὴν κεφαλὴν ὁ ταῦρος τὸ στῆθος προφαίνει: —

10 MTABⁱ

1007 ἦτοι ἀντὶ τῆς χάριτος ἣς παρέσχεν ὁ Ζεὺς· διὰ γὰρ τούτου κατέσχεν. ἢ παρὰ τὸ κρατῆσαι τὸν Ἀτρέα. ἢ ἀντὶ τοῦ φόνου τοῦ Μυρτίλου διαδοχαὶ φόνων ἐγένοντο: — MⁱTA

15 τῶνδὲ τ' ἀμείβει: ἀπὸ δὲ τούτων, ὃ ἐστὶν ἐξῆς δὲ τούτων, κατὰ διαδοχὴν θανάτους ἀλλεπαλλήλους ἐπήγαγεν ὁ Μαιάδος τόκος καὶ τὰ δεῖπνα τῶν τέκνων Θυέστου: — MTAB

ἄλλως: ἀμοιβαδὺς, κατὰ διαδοχὴν, θανάτους ἐπήγαγε τῷ γένει [ἦτοι ὁ Ζεὺς ἀντὶ τῆς χάριτος ἣς παρέσχεν]. τουτέστιν· ἀλλεπαλλήλους τις διαμείβει θανάτους, τουτέστιν ὁ Ἑρμῆς: — MTAB

20 1008 ἐπώνυμα αὐτὰ εἶπε παρετυμολογῶν τὸν Θυέστην παρὰ τὴν θύσιν τῶν τέκνων αὐτοῦ: — MTB

1009 ἀνέστρεψε τὴν τάξιν τῆς ἱστορίας: — M^sTBⁱ

† ὁ Ἀτρεὺς καὶ ὁ Θυέστης ἦσαν ἀδελφοὶ καὶ ὁ μὲν Ἀτρεὺς εἶλε τὴν Ἀερόπην γυναῖκα ἦντινα εἶχε καὶ ὁ Θυέστης: — A¹

25 1010 λείπει τὸ κακά: — M^sTBⁱ

- 1 τὸν T ἔχουσα M ἔχουσι T φησιν MTA 2. 3 ἔν'—Πλειάδας
om. A spatio relicto 3 ἥλιον] οὐρανὸν MT 7 ἐτέρων M 8. 9 πιθα-
νῶς—προφαίνει om. Bⁱ 9 ὑποφαίνει MTA 11 ἀντὶ] διὰ MⁱTA
τοῦτο MⁱTA 12 παρὰ τοῦ MⁱT 13 ἐγένοντο TA in fine add. ἄλλως
ζεὺς μεταβάλλει ἦτοι διὰ τῆς χάριτος ἣν παρέσχεν ὁ ζεὺς A 14—16 bis
scripta in M 15 ἀλλεπαλλήλους om. A 16 τοῦ θυέστου B
17 ἀμοιβαδὸν A ἀμοιβὰς B θανάτους ἐπήγαγε θανάτους MT τῷ παντὶ
γένει A 18 ἦτοι om. B παρέσχετο B 18. 19 τουτέστιν—Ἑρμῆς] ἢ
μᾶλλον ὁ ἐρμῆς B 19 τις om. A ἀμείβει θανάτους ὁ ἐρμῆς spatio uacuo
ins. A¹ θανάτους om. MT in fine add. ἢ οὕτως ἀντὶ τοῦ φόνου τοῦ
μυρτίλου διαδοχαὶ φόνων ἐγένοντο B 20. 21 scholio 14—16 adi. MB add.
δὲ post ἐπώνυμα 20 post εἶπε add. τὰ δεῖπνα τοῦ θυέστου T 22 ἀνέ-
στρεψε M^sTBⁱ 25 τὰ M^s om. T in fine add. τὰ πανόστατα δὲ κακά Bⁱ

1011 λείπει ἡ σὺν: — M^sTBⁱ

ἀντὶ τοῦ σὺν ἀνάγκαις: — M^sTBⁱ

1012 μετὰ τινος κακοπαθείας βαδίζει: — M^sTBⁱ

1013 κατακριθεὶς: — M^sTA^sBⁱ

1016 κῶλα κυρίως λέγουσι τὰς ἀρμονίας τῶν μελῶν: — M^sB 5

1017 συνεζευγμένος. τουτέστι πορευόμενος μετὰ κηδεμονίας: —

M^sTA

τῇ κηδοσύνῃ συνεζευγμένος καὶ τὸ νοσερὸν κῶλον τοῦ Ὀρέστου
ἰθύνων: — MⁱB

συγγενικῶ: — M^sBⁱ 10

1018 οἷ γὼ πρὸ τύμβου: πλησιάζοντα καὶ ἐγγὺς ὄντα τοῦ
τάφου, ἢ τοῦ θανάτου. ὁρᾷ δὲ τὸν Ὀρέστην πλησίον τοῦ τάφου
τοῦ πατρὸς καὶ θρηνεῖ τὸ κατ' αὐτὸν (ὥς) ὅσον οὐδέπω ἐκεῖ καθήσε-
ται: — MTA

† οἷ γὼ πρὸ τύμβου γάρ: πλησιάζοντα καὶ ἐγγὺς ὄντα τοῦ 15
τάφου καὶ τοῦ θανάτου ὁρῶσα στενάζω. ἢ οὕτως· πρὶν ἢ ἐν τῷ τάφῳ
καὶ ἐν τῇ πυρᾷ σε θεάσομαι, θρηνῶ: — B

1019 ἀπὸ κεινοῦ τὸ ὁρῶσα: — M^sBⁱ

1020 οἷ γώ: φεῖ μοι καὶ πάλιν τῇ ἀθλίᾳ: — MⁱBⁱ

γράφεται ὡς ἰδοῦσά σ' ὄμμασιν: — MⁱBⁱ 20

1022 γράφεται γόους: — Mⁱ

1023 λείπει τὸ δεῖ φέρειν. τινὲς δὲ γράφουσιν οἰκτρὰ μὲν, ἀλλ'
ὅμως φέρει: — MⁱTBⁱ

1025 τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ὁρᾷν οὐκέτι μέτεστιν ἡμῖν τοῖς ταλαιπώ-
ροις: — Bⁱ 25

1027 αὐτάρκης ὁ ὑπὸ τῆς Ἀργείας χειρὸς θάνατος: — MⁱBⁱ

1030 θανάτου τ' αἴωρου: νῦν ὅτε ἀνὴρ γέγονας καὶ ἀκμάζεις
καὶ ὀφείλεις ζῆν, ἀπόλλυσαι κατακριθεὶς: — MⁱTA

2 scholio quod praecedit adi. Bⁱ om. ἀντὶ τοῦ et add. πολυπόνους ante ἀνάγκαις

3 initio add. τουτέστι Bⁱ 5 scholio 8. 9 adi. B add. δὲ post κῶλα

6 initio add. συγγενικῶ παράσειρος T τῷ ποδὶ τῷ συγγενικῷ παράσειρος καὶ A
κηδεμονίας add. Aⁱ 8 καὶ om. Mⁱ 10 initio add. συνεζευγμένος κηδο-
σύνῳ δὲ Bⁱ 11 πλησιάζοντα ex πλησίον corr. Aⁱ 12 ὁρῶσα M ὁρῶ A

τὸν om. M 13 τὸ καὶ κατ' A 15 πλησιάζουσα B 19 post πάλιν
add. ἐμοὶ Mⁱ 22 λείπει — φέρειν om. T 22. 23 φέρειν — φέρε om. Bⁱ

22 δὲ om. T 26 ὁ om. Bⁱ ἐλληνικῆς Bⁱ 28 ὀφείλες A

ἄλλως: νῦν σε, φησίν, ἐχρῆν ζῆν, ὅτε οὐκέτι σε ζῆν συγχωροῦσιν οἱ Ἕλληνες: — MTAB

γράφεται ὅτ' οὐκέτι: — M^s

1032 πορθμεύουσ' ὑπόμνησιν: διὰ τὴν ὑπόμνησιν τῶν κακῶν εἰσάγουσά με εἰς δάκρυα: — MTAB

1034 πᾶσιν γὰρ οἰκτρὸν: οὐκ ἐκράτησε τοῦ διανοήματος· θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι πᾶς ἀποθνήσκων οἰκτίζεται τὴν ἰδίαν ψυχὴν: — MTAB

1037 σὺ νῦν μ' ἀδελφε μὴ τις: σύ μου, φησίν, αὐτόχειρ γενοῦ, ἵνα μὴ τίς με τῶν ἐχθρῶν ἀνελὼν ὕβριν ταύτην προστρίψῃ σοι καὶ ἐπιτωθᾷ σε. κατ' αὐτοῦ γὰρ τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον: — MTAB

1038 ὕβρισμα θέμενος: ἵνα μὴ τις ἐνυβρίσῃ σε τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον: — MM'TABBⁱ

γράφεται καὶ δόμον. οὕτως γοῦν καὶ Καλλίστρατός φησιν Ἀριστοφάνη γράφειν: — MTAB

15 1041 οὐδὲν σοῦ ξίφους: οὐκ ἀποστήσομαι τοῦ σοῦ ξίφους, ἀλλ' αὐτόθεν ἐμαυτὴν καὶ γὰρ διαχειρίσομαι: — MTAB

ἀντὶ τοῦ· οὐ μετὰ πολὺν χρόνον τῆς σῆς σφαγῆς: — Mⁱ

1043 τέρπου κένην ὄνησιν: εἰ ὅλως ἔστι τέρψις τοῖς πέλας θανάτου βεβῶσιν: — MTABⁱ

20 1045 ὦ φίλτατ', ὦ ποθεινόν: ἀντὶ τοῦ διὰ στοργῆς καὶ φιλίας ἔχων τὴν ἐμὴν ψυχὴν καὶ τὸ ἐμὸν ὄνομα. ποῖον ὄνομα· τὸ καὶ αὐτὸν καλεῖσθαι ἀδελφόν. ὃ ἔστι καλούμενος ἀδελφός. ὁ γὰρ ἀδελφῆς ἔχων ὄνομα ἀδελφός ἂν καλοῖτο: — MTAB

1046 ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἀδελφός αὐτῆς καλεῖται: — MⁱT

- 1 χρῆ A σοι A ζῆν om. A 2 ἀργεῖσι A 4 scholio 1. 2 adi. B ins. πορθμεύουσα δὲ τουτέστι
 4 διὰ om. A 5 εἰσάγουσαν A
 με om. A 7 ὅτι om. T 9 προστρίψει A προστρίψει B σοι] σε
 MTA om. B 10 ἐπιτωθᾷ A ἐπιτωθᾷ B σε om. B κατὰ
 τοῦ γὰρ M ἀπὸ τούτου γὰρ T om. AB 11. 12 scholio quod praecedat adi. B
 initio add. ἢ οὕτως 11 ἵνα om. Mⁱ γρ. Bⁱ μὴ ἐνυβρίσῃς σὺ τῷ ἀγαμέμνωνος γόνῳ MⁱBⁱ 12 in fine add. γράφεται καὶ δόμον οὕτως γὰρ ἐν τοῖς ἀρίστοις καλλίστρατος MT γράψον δόμον ὅτι καὶ ὠραίως [solito compendio ex ω et ρ composito scriptum] ἀρίσταρχος καὶ καλλίστρατος A 13. 14 scholio 8—10 adi. MTA om. γράφεται—δόμον, scholio quod praecedat adi. B praeterea habet Mⁱ γράφεται δόμον οὕτως καὶ ἐν τοῖς ἀρίστοις καλλίστρατος
 13 οὖν MA γὰρ B om. T καὶ om. A 16 τὰ αὐτόθι A καὶ γὰρ in fine coll. A διαχειρήσομαι M διαχρήσομαι A corr. A¹ 18 τοῦ A
 21 ἐμὸν om. B 22. 23 ἀδελφῆς] ἀδελφοῦ MTB ἀδελφόν A

1047 οἶον· καὶ αὐτὸς περιβαλεῖν σε βούλομαι: — MⁱTBⁱ

1053 ἐκ γὰρ κεδρίνου ξύλου εἰώθασι τὰς θήκας κατασκευάζειν: —

MTAB

1055 διὰ τὸ μηκέτι μηδὲ φίλους ἔχειν: — MⁱTBⁱ

1058 ἀντὶ τοῦ· οὐδὲ ἐφάνη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ: — MⁱBⁱ 5

1059 τὴν ἐλπίδ' εὐλαβεῖτο: τὸ μὴ περιττεύει, οὕτως· ἡὐλαβεῖτο καὶ παρηγεῖτο ἀντειπεῖν * * μὴ σφάζειν τοὺς φίλους· οἱ γὰρ γνήσιοι φίλοι καὶ πρὸς τὸ πλῆθος οὐ παραιτοῦνται κινδυνεύειν. ἢ τὸ πλῆθος ἡὐλαβεῖτο πρὸς τὸ μὴ σφάζειν τοὺς φίλους ἢ εἰπεῖν ἡὐλαβεῖτο: —

MTAB

10

1061 γράφεται δεξιότατα: — Mⁱ

1062 γράφεται πατρός: — MⁱBⁱ

1065 † σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόνου: ἀντὶ τοῦ ἔφορος καὶ προνοητής. παραγγέλλει γὰρ ἀποθανόντων περιστεῖλαι καὶ κηδεῦσαι τὸ ἑαυτῶν σῶμα σεμνῶς: — Aⁱ 15

1072 ἡρώτησάς με, φησίν· ἰδοὺ καὶ γὰρ σε ἀντερωτήσω. τοῦτό με ἡρώτησας, ἀλλ' (ἐγὼ) ἐκεῖνο· διὰ τί δὲ ζῆν: — MⁱTAⁱ

† ἡρου· τί δὲ ζῆν: ἡρώτησάς με, εἰ προσήκει με ἀποθανεῖν μετὰ σοῦ καὶ γὰρ σε ἀντερωτήσω· τί δὲ προσήκει με ζῆν τῆς σῆς φιλίας καὶ ἐταιρείας χωρίς: — B 20

1074 σὺν σοί γε: οὐ πρὸς τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ὀρέστου ἀπεκρίνατο. θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι συνησέβησά σοι: — MTAAⁱB

1075 ἰδίως ταῦτα ὁ Εὐριπίδης τοῦ Πυλάδου ἔμπροσθεν εἰρηκότος ὅτι ἐκβέβληται ὑπὸ τοῦ πατρὸς, εἰ μὴ ἄρα αἰνίττεται ὡς μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς δυνήσεται κατελθεῖν: — MTAⁱB 25

1076 σοὶ μὲν γὰρ ἔστι πόλις: ἀντὶ τοῦ σὺ σαυτὸν σφῶζε τῷ πατρί· οὐ γὰρ οὕτως ἔχεις τύχης ὡς ἐγώ. σοὶ γὰρ ἔξεστιν εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθεῖν: — MTAB

2 initio add. τὰ ἐκ κέδρου κατασκευάσματα B κεδρίνων ξύλων A 4 ἔχειν om. T 6 περιττεύειν M οὕτως] ὅτι MTAB 7 exciderunt σφάζειν τοὺς φίλους. ἢ τὸ πλῆθος ἡὐλαβεῖτο πρὸς τὸ uel talia 13 εὐφορος Aⁱ
14. 15 σεμνῶς σῶμα Aⁱ 17 με] μὲν Aⁱ in fine add. με T
21. 22 bis scripta in M 21 ῥηθὲν] λεγόμενον MTAⁱ ὑπὸ Ὀ. om. M^a A
ἀπεκρίνατο πυλάδης ὑπὸ Ὀρέστου B 22 λέγειν MTAⁱB 23—25 scholio quod praecedat adi. MTAⁱB, add. δὲ post ἰδίως MTB, add. καὶ Aⁱ 23 ante Πυλάδου ins. γὰρ MTAⁱ 24 ἐκβέβληται Aⁱ 24. 25 ἄρα—κατελθεῖν] ἐκεῖνος εὐθυμούμενος λέγει ὅτι τοῦ στροφίου μεταλλάξαντος ἔξεστιν αὐτῷ κατελθεῖν A 26 σαυτὸν] τοῦτον A

1081 κῆδος δὲ τοῦμόν: τὸ διὰ τοῦ γάμου· μὴ γαμηθείσης γὰρ αὐτῆς οὐκ ἔμελλε κῆδος εἶναι: — MTAB¹

1082 ἀλλ' ὦ ποθεινόν: ὅτι ὁμιλίας τῆς φιλίας. σημειωτέον δὲ πρὸς τὸ ἐν Φοινίσσαις [1408] 'ὁμιλία χθονός': — MTAB

5 1086 μήθ' αἵμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον: ὃ ἐστίν· ἀποθανῶν μὴ ἐνωθείην τοῖς στοιχείοις ἐξ ὧν εἰμί, ἀλλὰ πλανώμενην εἰκῇ ὑπ' οὐδενὸς τῶν στοιχείων λαμβανόμενος: — MTAB

ἄλλως: μήτε τὸ σῶμά μου, φησὶν, ἀποθανόντος ἢ γῇ παραδέξαιτο μήτε εἰς αἰθέρα ἢ ἐμὴ ψυχὴ χωροίη, εἴ σε προδοίην τὰ νῦν, τουτέστι·
10 μὴ ἐνωθείην τοῖς στοιχείοις τελευτήσας. ὅτε γὰρ ἀποθνήσκουσιν, εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύονται ἐξ ὧν εἰσίν: — MTAB

1093 τί γὰρ ἐρῶ καλόν ποτε: τί γὰρ ἔχω, φησὶν, ἀπολογήσασθαι εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθὼν, εἰ προδοίην σε δυστυχοῦντα τότε φίλος ὢν ὅτε εὐτύχεις: — MTAB¹

15 1094 γῆν Δελφίδ' ἐλθών: Ὑάμος ὁ Λυκώρου μετὰ τὸν κατακλυσμὸν βασιλεύων τῶν περὶ τὸν Παρνασσὸν Ὑαν πόλιν ἔκτισε καὶ γῆμας Μελάνθειαν τὴν Δευκαλίωνος ἐποίησε Μελαινίδα· ἐκ δὲ Μελαινίδος Δελφός, ὃς τὴν ἀρχὴν τοῦ μητροπάτορος παραλαβὼν ἔγημε Κασταλίαν, ἀφ' ἧς ἢ κρήνη τοῦνομα ἔχει, καὶ ἔσχε Καστάλιον καὶ Φημονόην, ἣν φασὶ
20 πρῶτην ἑξαμέτρῳ χρῆσαι. πόλιν δὲ κτίσας ὁ Δελφός Δελφίδα ὠνόμασε. μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ ἤρξε Καστάλιος, οὗ υἱὸς Λάφριος, οὗ Νούτιος· ἐφ' οὗ Δελφοὶ πολεμοῦντες πρὸς τοὺς ὁμόρους ἀναρχίαν εἵλοντο καὶ τὸν Ακρίσιον μετεπέμψαντο ἐξ Ἀργεῶς, ὃς αὐτοῖς τὸν τε πόλεμον καλῶς

1 γὰρ om. A 2 οὐκ—κῆδος] οὐ γὰρ κῆδος τὸ ἔμελλεν A 3 ὅτι] ἔτι A
om. T post φιλίας add. φησί AB 4 ὁμιλίας MTB 6 τοῖς om.
MTB εἶμιν ἀλλ' ἀποπλανώμενην A πλανοίμενην MTB 8 ἄλλως B
ἀλλὰ MTA παραδέξεται A 9 χωρήσοι B εἰς σε MT προδοίη M
10 ὅτε A ὅτι M τοῖς T οἱ B ἀποθνήσκοντες κατ' αὐτοὺς B 11 ἀνα-
λίσκονται A 12 ἔχω] ἐρῶ T 15 Tzetz. ad Lycophr. p. 479
ὑάπος M ὑιαπος A ὑασπος TB λυκώρου T λυκόρας MB spatio uacuo
ins. A¹ μετὰ om. A 16 τῶν] τὴν A ὑιαν M 17 μελάνθειαν A
λευκάνθειαν Laur. 32, 33 μελανίδα MTAB Μελαίνην Paus. X 6,4
ἐκ δὲ] καὶ ἐκ A μελανίδος MTAB 19 φημινόν M φημινόην T φημονήν A
(φημονήν spatio uacuo ins. A¹) φημῖνον B 20 πρῶτον M 21 Λάφριος]
οὐ λάφριος TA οὐ νούτιος MTAB 22 Δελφοὶ] οἱ A εἵλαντο MTA
corr. A¹ 23 ἀρχίσιον A ἀγροῦ MTAB corr. Barnes ὃς—τε] ὥς
ἀν τοῖς τότε MT τε om. B καλῶς] litteras αλῶς add. A¹

διέθετο καὶ κατὰ ζῆλον τοῦ Ἀμφικτυονικοῦ συνεδρίου οὐ κατεστήσατο Ἀμφικτύων ὁ Δευκαλίωνος ἐν Θερμοπύλαις τῆς Θεσσαλίας, ἕτερον ἐν Δελφοῖς εἶσατο καὶ τὸ ἐν Θεσσαλίᾳ ἀναλαβὼν τὰς συνόδους ἀντὶ μιᾶς οὐο πεποίηκε καὶ νόμους ἔθετο καθ' οὓς ἔμελλον ἕκαστα διοικεῖν ἀτέλειάν τε προεῖπεν ἐφ' ἑκατέραις ταῖς συνόδοις καὶ τὴν πρόνοιαν τοῦ 5 ἱεροῦ καὶ τῶν Δελφῶν τῷ συνεδρίῳ ἐπέτρεψε. μετὰ δέ τινα χρόνον Ὀρνυτος ὁ Σισύφου ἦκων ἐκ τῆς Ἀονίας αὐτόσε καὶ πολεμοῦντας εὐρών Ὑαμπολίτας πρὸς Ὀπουντίους Λοκροὺς περὶ Δαφνουῦντος συμμαχήσας τε ἐνίκησε καὶ ἤρξεν αὐτῶν. ἐγένοντο δὲ αὐτῷ παῖδες Φῶκος καὶ Θόας. ἀλλ' ὁ μὲν Θόας ἅμα τῷ πατρὶ εἰς Κόρινθον ἀπήλασε, Φῶκος δὲ δια- 10 δεξάμενος τὴν ἀρχὴν τοῦ πατρὸς Φωκέας αὐτοὺς ὠνόμασεν: — MTAB

1098 ἐπεὶ δὲ ἅπαξ ἐκρίθη ἀποθανεῖν ἡμᾶς, πρὸς ἀλλήλους σχεψώμεθα ὥς ἂν τῷ Μενελάῳ κακὸν προστριψώμεθα, ἵνα μὴ μόνοι δυστυχῶμεν ἡμεῖς: — MTA'B

1100 ἀντὶ τοῦ· εἶθε γάρ τοῦτο ἰδὼν ἀποθάνοιμι: — MⁱBⁱ 15

1101 μήπω σφάξης σαυτόν: — Mⁱ

1103 σίγα νῦν· ὥς γυναιξί: ὑφορᾶται τὰς τοῦ χοροῦ· ἐνόμιζε γὰρ ἐχθράς αὐτάς εἶναι: — MBⁱ

τὸ ὥς ἀντὶ τοῦ γάρ. ἢ ἀντὶ τοῦ ὅτι: — M^gBⁱ

1105 ὥστε λυπεῖν αὐτόν: — M^g 20

1106 πῶς τὸ γὰρ ἔτοιμον ἔστιν: τὸ ἐξῆς· εἰ γάρ, φησί, τοῦτο εὐκολον καὶ ἔτοιμον τὸ φονεῦσαι τὴν Ἑλένην, καλῶς [ἂν] ἡμῖν ἔσται: — MTAB

ἄλλως: τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἔτοιμόν ἐστι. τὸ γὰρ ἔτοιμον καλόν ἐστι. ὁ δὲ λόγος τοιοῦτός ἐστι· τὸ γὰρ ἐτοίμως καὶ εὐχερῶς τὴν Ἑλένην 25 κατεργάσασθαι καλόν ἐστιν, εἰ ὅλως δυνατόν τοῦτο πράξαι: — MTAB

ἄλλως: ἔτοιμος γὰρ εἰς τοῦτό εἰμι, εἴγε μὴ καταληφθήσομαι: — MTAB

ἄλλως: τίνι τρόπῳ, φησὶν, ἀνέλωμεν· ἔτοιμος γὰρ εἰμι πρὸς τὸ

1 συνέδριον A	inde ab οὐ κατεστήσατο add. A ¹	3 εἶσατο A κατεστή-
σατο MTB	4. 5 ἀτελεία M	5 προεῖπεῖν M καὶ τὴν] τουτέστι A
6 ἀδελφῶν A	7 ὠρνυτος A	8 πολίτας A προσοποντίους A
ὁποστίους M	9 ἐγέρονται M ἐγένετο A	δὲ om. M
9ου A	10. 11 δεξάμενος MTB	12 ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ A ¹
κακόν τι A ¹	21 post ἐξῆς add. πῶς TA	13 ὥς] πῶς A ¹
24 ἄλλως] ἀλλὰ MTAB	25. 26 ὁ—ἐστίν om. A	22 ἔτοιμον καὶ εὐκολον A
φασιν MTA	εἰμι γάρ T	29 ἄλλως] ἀλλὰ MTAB

σφάζαι, εἰ ἔσται εὐμαρῶς τὸ κτεῖναι, τουτέστιν· εἰ μὴ καταληφθείημεν: — MTAB

1108 ἀποσφραγίζεται: σφραγιῖδας ἐπιτίθησιν ὡς δὴ πάντα κληρονομήσασα τὰ ἐμά: — MⁱTAB

5 ἄλλως: τὰ μὲν, φησὶ, σφραγίζει τῶν ἡμετέρων, τὰ δὲ ἀποσφραγίζει: — MTB

1112 προθύμους εἰς τὴν τῶν ἐνόπτρων καὶ μύρων ὑπηρεσίαν: — MⁱTABⁱ

1113 τρυφὰς γὰρ ἔχει: οὕτως, φησὶν, ὑπερβαλλόντως ἐτρύφα
10 ἐν τῇ βαρβάρων χώρα ὡς μηδὲν ἡγεῖσθαι τὴν Ἑλλάδα πρὸς τρυφήν. τρυφηλότεροι γὰρ τὸν βίον οἱ βάρβαροι διάγουσι μείζων τε ἢ Ἀσία τῆς Εὐρώπης: — MTAB

1115 οὐδὲν τὸ δοῦλον: ἀσθενεῖς, φησὶν, οἱ δοῦλοι πρὸς τοὺς ἐλευθέρους μάχεσθαι διὰ τὸ μὴ τολμᾶν: — MTABⁱ

15 1118 τὸ πρᾶγμα δήλου: τὸ περὶ τοῦ φόνου τῆς Ἑλένης πρᾶγμα δήλωσον καὶ εἰπὲ ποίῳ τρόπῳ μέλλομεν ταύτην ἀναιρεῖν: — MTAB

1121 ἀντὶ τοῦ· δι' αὐτὴν πάσχομεν: — TB^s

1122 ὥστ' ἐκδακρῦσαι: οὕτως, φησὶ, περιπαθῶς θρηνήσομεν ὥστε αὐτὴν εἰς οἶκτον κινῆσαι ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ θανάτῳ λάθρα χαίρουσαν: — MTAB
20

1123 καὶ νῶν παρέσται: καὶ γὰρ ἡμεῖς οἰκτιζόμεθα μὲν, χαίρομεν δὲ ὡς μέλλοντες αὐτὴν φονεύειν. τὸ οὖν τότε ἢ ὅτε εἰσερχόμεθα ἢ ὅτε φονεύομεν αὐτήν: — MTAB

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ ἡμῖν τοῖς δύο. ταῦτα δὲ φησὶν ἀντὶ τοῦ τὸ
25 δεῖν μὲν δακρῦειν, χαίρειν δὲ τῇ διανοίᾳ. καὶ ἡμῖν γενήσεται ὅπερ ἐκεῖνη τότε ἡνίκα εἰσελθόντες πρὸς αὐτὴν ἰκετεύομεν. ὡς γὰρ ἐκεῖνη ἡμῶν ὀδυρομένων προσποιήσεται μὲν δακρῦειν, χαρήσεται δὲ κατὰ ψυχὴν,

1 ἔστιν MTAB	εὐμαρὲς B	καταληφθήσομαι B	3 σφραγίδα T
4 ἐμά] ἡμέτερα A	7 προθύμους] οἷους εἰκὸς εἶναι ἐπιτηδείους B ⁱ		εἰς
τὴν om. A	τῶν μύρων B	10 μὴ δὲ A	11 τρυφηλότερον A
διάγουσι om. A	μείζω MT	τε] γὰρ T δὲ A	15 πρᾶγμα om. A
τὸ πρᾶγμα MT	18 δακρῦσομεν B	19. 20 ἐπὶ — χαίρουσαν om. A sed	
habet A ^s	χαίρουσα MT	22 ὅτε] ὅτι M	24 ἀντὶ τοῦ] καὶ B
δυσί B	ταῦτα] τοῦτο MTAB	δὲ om. B	ἀντὶ τοῦ] αὐτὸν MTA
ἔσται B	27 ἡμῶν] αὐτῶν MTA	χαρήσεται B	δὲ om. T
κατὰ τὴν A			

οὕτως καὶ ἡμεῖς αὐτῆς ἱκετευούσης προσποιησόμεθα λυπεῖσθαι ἔνδοθεν
χαίροντες ἐπὶ τῷ μέλλειν ἀναιρεῖν αὐτήν: — MTAB

1126 καὶ πῶς ἀναιροῦμεν αὐτήν ἔμπροσθεν τῶν δούλων: — TA^sB

1128 ἀλλ' ἐκφαίνοντα τὴν βουλήν δηλονότι: — MⁱTB

1130 νῦν, φησὶν, ἔγνω, πῶς δεῖ φονεῦσαι τὴν Ἑλένην: — MⁱTB 5

1137 ἀντὶ τοῦ εὐχῆ. Ὅμηρος [Z 301]. 'αἶ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι': —

MTA^sB

ἀντὶ τοῦ· καὶ θυσίας τοῖς θεοῖς ποιήσουσιν: — MⁱBⁱ

1138 κεδνά: κυρίως τὰ συνετά, νῦν δὲ τὰ ἀγαθὰ: — MTA^sB

ἀρώμενοι: ἀντὶ τοῦ εὐχόμενοι: — MTA^sBⁱ

10

1140 ὁ μητροφόντης δ': τὸ τοῦ μητροφόντου ὄνομα φυγὼν εἰς
τὸ βέλτιον ὄνομα ἔρχη Ἑλένης φονεὺς λεγόμενος: — MTAB

1145 οὐ γὰρ ἀκόλουθον ὑπομιμνήσκειν σε τοῦ φόνου τῆς μητρός: —

MTABⁱ

1146 διὰ τὴν συμμαχίαν τοῦ Αγαμέμνονος ἀπολαβόντα τὴν Ἑλέ- 15
νην οὐ δεῖ αὐτὸν πρὸς τούτοις ἔχειν τοὺς σοὺς δόμους: — MⁱTAB

1151 ἀντὶ τοῦ θάτερον ἢ φονεύσαντες αὐτήν ἢ καύσαντες τὸν
οἶκον: — MⁱTAB

1154 ἢ τὸ τῶν γυναικῶν ἢ τὸ ἐαυτῆς: — MⁱTBⁱ

1155 ἀληθῆς: — M^sA^s

20

1156 ἓνα, φησὶν, ἄνδρα συνετὸν προκρίνειεν ἂν τις ἀλογίστου πλή-
θους τῶν πολλῶν: — MTAⁱB

ἄλλως: ἀσύνετον δέ ἐστι τὸ ἀνταλλάσσειν τὸ πλῆθος ἀντὶ εὐγε-
νοῦς φίλου: — MTAB

† ἀσύνετόν ἐστι τὸ ἀντικαταλλάσσειν γενναίου φίλου ἑνὸς καὶ εὐγε- 25
νοῦς πλῆθος μὴ εὐγενές: — A

1160 οἶον· συμβουλεύεις μοι: — MⁱBⁱ

1. 2 ἱκετευούσης — αὐτήν om. T	1 ἔνδον B	2 τὸ MAB	αὐτήν
ἀναιρεῖν B	3 φησὶν ἀναιρήσομεν B	4 initio add. καὶ τὸν μὴ σιγῶντα B	
ἀλλ' om. T	δηλονότι] ἀποκτείνειν προσῆκεν B	6 Ὅμηρος om. TA ^s in	
marginē habet M	9 cf. Hesych. s. v. κεδνά	10 scholio quod praecedit	
adi. MT add. δὲ post ἀρώμενοι	12 γένόμενος MA	in fine add. τῆς	
πολυκτόνου B	13 scholio quod praecedit adi. MTA	οὐ γὰρ] οὐκ T	
τὸ ὑπομιμνήσκειν A	16 οὐ δεῖ οὖν A	αὐτοῦ M	τοὺς σοὺς ἔχειν δό-
μους A	17 θατέρου A	18 in fine add. δόξαν ἔχομεν B	19 γυναικῶν] συγ-
γενῶν B ⁱ	20 initio add. γράφεται καὶ M ^s	21 ἂν om. A ⁱ	22 τῶν] καὶ TA ⁱ
23 τὸ (alterum) om. A	24 in fine add. καὶ προκρίνει M	καὶ προκρίνειν TA	
25 ὁ σύνετον A	26 ἀγενές A	27 συμβουλεύει ἐμοί M ^s	συμβουλεύει μοι B ⁱ

1162 ἐν τῷ ἐπαινέσθαι λίαν: — M^sBⁱ

1163 † ἐγὼ δὲ ἀποθνήσκων οὕτω βούλομαι ἀποθανεῖν, ποιήσας
τι κακὸν τοῖς ἐχθροῖς μου καὶ ἀμυνάμενος αὐτοῖς: — A

† τὸ ἐξῆς· δράσας τι τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς χρήζω θανεῖν: — B

5 1165 ἀντανέλωμεν: — M^s

1168 ἄξιος νομισθεῖς: — MⁱT

οὐ βία: — M^sMⁱTB^s

1169 ῥώμην: ἐπικουρίαν καὶ ἰσχύν. οὐ καταισχυνῶ αὐτὸν δι'
ὧν ἀνάνδρως ἀποθανοῦμαι: — MTAB^s

10 1170 τὸν μηδὲν γενναῖον δράσαντα: — MⁱA^s

1172 τοῦ φονεύειν καὶ μὴ φονεύεσθαι: — MⁱTA^s

1174 κτανοῦσι μὴ θανοῦσιν: τοῦτο κατ' ἰδίαν λέγει, λείπει δὲ
τὸ γενέσθαι. κτανοῦσιν ἡμῖν ἑτέρους, οὐχ ὑφ' ἑτέρων ἀναιρεθεῖσι,
τουτέστιν· εὐτυχήσομεν, εἰ καὶ ἓνα τῶν ἐχθρῶν ἀνέλοιμεν καὶ μὴ παρ'
15 ἐκείνων ἡμεῖς ἀναιρεθεῖημεν: — MTB

1175 ὁ βούλομαι: ὁ γὰρ νομίζω τερπνὸν, τοῦτο καὶ μόνον ὀνο-
μάζων ἀδαπάνως εὐφραίνομαι: — MTAB

ἄλλως: ἐξ ὧν οὐδὲν βλαπτόμεθα, οὐδὲν κωλύει εὐφραίνειν ἑαυτοὺς
λόγω. τὸ ἡδὺ, φησὶ, καὶ εὐκτὸν ἡμῖν πρᾶγμα, τό τινα τούτων
20 λαβεῖν ὑποχείριον, οὐ βούλομαι διὰ στόματος μόνον προσφέρειν, τουτέστι
μέχρι λόγων ματαίων στήναι καὶ ἀζημίως τέρψαι τὴν ἑμαυτοῦ ψυχὴν,
τουτέστι μὴ μετὰ τοῦ ζημιῶσαι τινα τῶν ἐχθρῶν καὶ τιμωρήσασθαι: —
MTAB

1177 ἐγὼ κασίγνητ': τοῦτο αὐτὸ, φησὶ, τὸ τινα λαβεῖν ὑπο-
25 χεῖριον τούτων, σωτηρίαν ἡμῖν τοῖς τρισὶ φέρειν νομίζω: — MTAB

1178 σωτηρίαν σοὶ τῷδε τ': τὸ ἀναιρεθείσης τῆς Ἑλένης,
φησὶν ἢ Ἡλέκτρα, ἐνεδρεῦσαι καὶ τὴν Ἑρμιόνην. ταῦτα δὲ ἐξῆς ἐπά-
γει: — MTAB

1179 θεοῦ λέγεις πρόνοιαν: εἰπέ, φησὶ, πόθεν σχήσομεν τὴν
30 σωτηρίαν. οἶδα γὰρ σε συνετὴν τυγχάνουσαν ἀπ' ἀρχῆς: — MTAB

1 ἐν τῷ] ἀντὶ τοῦ M^s λίαν αἰνεῖσθαι Bⁱ 8 καὶ] καὶ M 9 ἀν ἀν-
δρείως MTB^s ἀν ἀνδρεῖον A 12. 13 τοῦτο—γενέσθαι referenda ad εὐχομαι
τάδε 12 λείπει] διὰ M 14 εἰ om. M ἀνέλωμεν MB ἀνέλομεν T
19 post φησὶ add. τοῦτο A 22 τοῦ] τὸ A 25 τρεῖς MTA
26 σωτηρίαν σοὶ τῷδε τ'] ὁρῶ δέ τι MTA ἤτοι καὶ B, hoc scholion ei quod
praecedat adiungentes 27 φησὶν ἢ Ἡλέκτρα T φησὶν ἢ Ἑλένη MA om. B
ἢ Ἑρμιόνη A 27. 28 ἐπάγει om. A 29 φησὶ om. A

ἄλλως: λέγε, φησὶν, ἣν ἔχεις ἡμῖν σωτηρίαν, πῶς πράξεις: —

MTAB

1182 τὰ ἀγαθὰ καὶ ἐν τῷ προσδοκᾶσθαι μόνον ἔχει τινὰ τέρ-
ψιν: — MⁱTAB

1183 οἶδας, φησὶ, ταύτην: — Mⁱ

5

1187 χοαὶ ἐπὶ τῶν νεκρῶν: — M^sTA^sB^s

1188 οἶον· εἰς τί τοῦτο εἶπας: — MⁱTA^sB

1189 ἐνέχυρον τῆς σωτηρίας ἡμῖν: — M^sTA^sB

1190 λείπει τὸ ἐνεχεν: — M^sB^s

τίνος χάριν, τοῦτο εἶπας: — MⁱTA^sB

10

† ὅμοιον τῷ ὑποτίθης τίν' ἐλπίδα. τίνα γάρ, φησὶν, ἐλπίδα ἐκ
τούτου μοι ὑποβάλλεις, ἐκ τοῦ λέγειν ὅτι ἐπορεύθη ἡ Ἑρμιόνη πρὸς τὸν
τῆς Κλυταιμνήστρας τάφον: — B

1192 ὥσπερ ἔλεγεν· ἐν σῶμα καὶ μία ψυχὴ ἐσμεν. πᾶν γάρ
τὸ καθ' ἡμᾶς ἐν, φησὶ, καὶ ταυτὸν ἐστίν: — MTAB

15

† ἄλλως: τοῦτό φησιν ὥς, εἴ τίνα ἐξ ἡμῶν κακώσῃ, ἐν τοῖς τρισὶν
ἡ βλάβη περιίσταται. κοινὰ γάρ τὰ τῶν φίλων: — B

ἄλλως: ἐν γάρ, φησὶ, καὶ ταυτὸν ἐστὶ πᾶν τὸ καθ' ἡμᾶς καὶ ὥς
εἰπεῖν ἐν σῶμα καὶ μία ψυχὴ: — MTB

1197 κεκτῆσθαι: — M^sA^s

20

ἀντὶ τοῦ ἀπολαύειν, τουτέστι· συγχώρει τῷ πατρὶ τὴν Ἑρμιόνην
πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ὄνησιν κτήσασθαι. ἐνθεν καὶ τὸ 'πολυπάμονος'
[Δ 433]. ἡτυμολόγησε τὸ πατήρ παρὰ τὸ πεπᾶσθαι. καὶ ἀλλαχοῦ
[frg. 660]· 'πολλῶν καλεῖσθαι βούλομαι πατήρ δόμων', ἀντὶ τοῦ δεσπό-
της: — MTAB

25

1199 ἀντὶ τοῦ· παρίδῃ σε ἀπολλόμενον: — MⁱTA^sB

1200 ἐὰν ἐν τῇ ὀργῇ πολὺς ἔλθῃ: — M^sTA^sB

1 ἄλλως] ἀλλὰ MTAB 3 τὸ ἀγαθὸν A καὶ om. T 7 scholio 10
adi. MⁱTA^sB οἶον om. B ἀντὶ τοῦ A^s εἰς om. B 10 εἴρηκας B
11—13 scholio 7 adi. B 15 ἐν—ἐστίν om. M ταῦτά T 18 γάρ
om. B 21—25 confunduntur πάσασθαι edere et πεπᾶσθαι possidere cf. Eust.
p. 134,40. 766,57. 1178,11. 1224,33 Hesych. s. v. πάσατο 22 τὸ om. MT
πολυπάμονος MAB 23 ἐτοιμολόγησε A ante πατήρ ins. δὲ B
παρὰ τὸ om. M παρὰ τοῦ T 24 πάτωρ Dindorf δούλων A ἀντὶ
τοῦ om. A 26 scholio quod sequitur adi. B pro ἀντὶ τοῦ scripto καὶ
in fine add. τοῦτο γάρ σημαίνει τὸ κτείνῃ σε τότε καὶ σὺ τὴν παρθένον ἀπόκτει-
νον B 27 ἐὰν δὲ A^sB

1203 ἀντὶ τοῦ ἀσφάλειαν: — M^sTA^s

1204 ὦ τὰς φρένας μὲν: ἀρμόζουσα μὲν ἀνδράσι διὰ τὰς φρένας, γυναικὶ δὲ ὁμοία τὸ σῶμα, ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῆς οὖσα. ἡ γυναικὸς φύσιν ἔχουσα· ὁ καὶ βέλτιον: — MTAB

5 ἄλλως: ἀρμοζόμενον γυναικί. τὰς μὲν γὰρ ἀρετὰς καὶ ὁ Πλάτων κοινὰς εἶναί φησι, πλεονεκτεῖν δὲ ἴσως τοὺς ἄρσενας: — MTAB

1208 ἡτινι συζῶν· τὸ γὰρ ζῶν ἀντὶ τοῦ συζῶν· μακάριος ἔσῃ: — MⁱTB

1210 οἶον κοσμουμένη, τιμωμένη. ἀνοίχεια δὲ ταῦτα τοῦ προ-
10 κειμένου ἀγῶνος: — MⁱTB

1212 ὥς τ᾽ ἄλλα γ' εἶπας: τὸ ἐξῆς· ὥς τ᾽ ἄλλα γ' εἶπας κάλλιστα. εἰ τοῦτ' εὐτυχήσομεν τὸ λαβεῖν τὴν Ἑρμιόνην, ὁδῶεις τ᾽ ἄλλα καλῶς εἰρηχέναι: — MⁱTB

ἄλλως: ἐὰν τούτου μόνου ἐπιτόχωμεν, πάντα τὰ ἄλλα καλῶς εἰ-
15 ρηκας: — MⁱTB

1213 σκύμνος κυρίως τὸ τῶν λεόντων τέκνον, νῦν δὲ ἐπὶ ἀνθρώπου: — MⁱTBⁱ

1215 ἀντὶ τοῦ φθάνει λοιπὸν ὁ χρόνος καὶ ἐγγὺς ἐστίν: — MⁱTBⁱ

20 1216 τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον: — MⁱB

1217 πάρος μένουσα: ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. ἡ τὴν παρουσίαν αὐτῆς ἐκδεχομένη: — M^{Ts}B

1219 ὁ Μενέλαος δηλονότι: — MⁱBⁱ

1220 γέγωνέ τ' ἐν δόμοις: ἡ διὰ λόγων σημάνασα βόησον
25 μέγα ὥστε ἔνδον ἡμᾶς ὄντας ἀκοῦσαι: — MTB

1225 σκοτεινῆς, ὀρφανῆς τινος διὰ τὸ ἔρημον εἶναι φωτός: — MⁱTBⁱ

1226 ἀντὶ τοῦ· καλεῖ σε: — Mⁱ

2. 3 usque ad οὖσα ἡ add. A¹ 2 μὲν om. A¹ 3 γυναικὸς A¹ τῶ
σώματι A¹ 4 φύσει T 5 om. M 6 in A inter fol. 58^v et 59^r exci-
derunt VII folia quibus legebantur vs. 1205—1504 7 συζῶν καὶ συνοικῶν B
μακάριος ἔσῃ om. B 9 scholio quod praecedat adi. B initio add. τὸ δὲ ἀξίου-
μένη 11 γ' om. T 14 ἐὰν γὰρ TB 16. 17 cf. schol. Hee. 205
18 φθάνει Bⁱ 21. 22 scholio quod praecedat adi. B initio add. τὸ δὲ δόμων
πάρος μένουσα ἡ] τῶν οἰκημάτων B 24. 25 scholio 21. 22 adi. B initio
add. καὶ τὸ γέγωνε εἰς δόμους ἀντὶ τοῦ 24 τῶν λόγων M 25 in fine
add. ἡ τὰς θύρας κρούσασα B 26 ὀρφνῆς MⁱBⁱ ὀρφνῆς T

1229 ἐν τῷ ἀντιγράφῳ οὐ φέρονται οὗτοι οἱ δ' Ἰαμβοί, [καὶ] ἐν ἄλλῳ δέ: — MⁱT

1233 ὦ συγγένεια: παρόσον ὁ Στρόφιος Ἀναξιβίαν [Κυδραγόρας] ἔγρημε τὴν Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν, ἐξ ἧς ἐγένετο Πυλάδης, ὡς † φησὶ Κράτης. ἢ ἐπεὶ ὁ Στροφίου πατὴρ Κρίσος Ἀτρέως θυγατέρα ἐγάμει 5 [αὐτὴν] τὴν Κυδραγόραν: — MTB

αἶμα οἱ παῖδες, γένος οἱ ἀδελφοί, συγγένεια οἱ γαμβροί: — MⁱB

1235 ἐγὼ ὑπὲρ σοῦ, φησὶν, ἐφόνευσά τὴν μητέρα. τὸ δὲ ἐξῆς· σοὶ, πάτερ, ἀρήγων: — MⁱT

1236 ὃ ἐστὶ· συνήνεσα τῷ φόνῳ: — MⁱTBⁱ

10

1238 οὐκοῦν ὀνειδίη: οὐκοῦν ῥῦσαι ἡμᾶς ὡς μέλλων κλύειν ταῦτα ἐπὶ ὀνειδεσιν, ἐὰν μὴ σωθῶμεν, ὅτι ἐπικουρήσασιν οὐκ ἐβοήθησας: — MTB

ἄλλως: ὀνειδίη: τῶν εὐεργεσιῶν τὰς ὑπομνήσεις, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς [A 211]· 'ἀλλ' ἤτοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδίσον': — MTB

15

1239 οἶον· σπονδὰς σοι διὰ δακρύων ποιῶ. οὐ γὰρ ἔχω ἄλλο τι: — MⁱTBⁱ

1241 εἰ κατὰ γῆς ἔρχονται: — MMⁱTBⁱ

1242 ὅτι ἐπικουρήσασιν οὐκ ἐβοήθησεν: — MMⁱT

1244 ἐν δίκαιον ἅπασιν ἡμῖν: — T

20

1246 Μυκηνίδες ὦ φίλαι: Ἰνάχῳ ἐκ Μελίας ἐγένετο Φορωνεὺς καὶ Φηγεύς. τούτων Φορωνεὺς μὲν ἄρξας τὸ νῦν Ἀργος Φορωνικὸν ἄστυ ἐκάλεσεν, ἴσχει δὲ παῖδας ἐκ Πειθοῦς Αἰγιαλέα, Ἀπιν, Εὐρώπα, Νιόβην. Φηγεὺς δὲ πόλιν κτίζει Φηγὰς καὶ παῖδας ἴσχει Σπάρτωνα καὶ Μέσσωνα. Σπάρτωνος δὲ παῖς Μυκηνεὺς, ὃς Μυκήνας ἔκτισε. Φορωνέως δὲ ἀπο- 25 λωλότος καὶ τῶν παιδῶν διασχεδασθέντων Ἀργος ὁ Νιόβης βασιλεύσας ὅλην τὴν ἐντὸς τοῦ Ἰσθμοῦ Ἀργεῖαν καὶ τὸ Φορωνικὸν ἄστυ Ἀργος ὠνόμασεν: — MTB

1 οὐ T om. M καὶ del. Kirchhoff 4. 5 Φερεκύδης? 7 scholio quod praecedat adi. B add. δὲ post αἶμα 10 ὃ ἐστὶ om. Bⁱ 12. 13 ἐβοήθησεν MT 14 τῶν om. T ὡς om. T 16 διὰ om. T 18 in fine add. αἱ εὐχαὶ ἐπακούει Bⁱ 19 scholio quod praecedat adi. MMⁱT 20 ἐν-δίκον ἐν T 21 — 28 cf. schol. vs. 932 Paus. II 16,4 St. Byz. p. 460,10 21 μελείας T 22 καὶ Φηγεὺς om. MT 23 αἰγιαλέα T εὐρόπα M εὐρώπην T εὐρώπαν B νιόβην M 24 δὲ] μὲν M μέσσωνα MTB 25 σπάρτων MT 27 Ἀργεῖαν—ἄστυ om. T

ἄλλως: πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ χοροῦ διαλέγεται. Μυκηνίδας δὲ αὐ-
τὰς καλεῖ καὶ Ἀργείας, ἐπεὶ ὀλίγον ἀφεστήκασιν ἀλλήλων αἱ πόλεις: —
MTB

1247 τὰ πρῶτα: τουτέστιν αἱ τὰ πρωτεῖα φέρεσθε κατὰ τὸ Ἀρ-
5 γος. Πελασγόν δὲ ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ αὐτόθι βασιλεύσαντος: — MTB

λείπει τὸ ἔχουσαι: — MM^sTBⁱ

1249 τὸ καλεῖσθαι πότνια παραμένει σοι: — MⁱTBⁱ

1251 τὴν λεωφόρον ὁδόν: — M^sB^s

1252 εἰς τὸ φρουρεῖν καὶ τηρεῖν τὸν οἶκον: — MTBⁱ

10 1253 τί δέ με τόδε χρέος: οἶον· εἰς τί μοι τοῦτο τὸ πρᾶγμα
προστάσσεις ποιεῖν, τὸ φρουρεῖν τὴν ὁδόν: — MTB

1256 τὸ τῆς Ἑλένης: — MⁱBⁱ

1259 τὸν ἀνατολικὸν φησιν: — MⁱT

1260 καὶ μὴν ἐγὼ τόνδ': ἡνιοχεῖ. τὸ δυτικόν, ὅτι τῆς
15 ἡοῦς πέρας ἐστὶν ἢ ὅτι τότε εἰς ἑαυτοὺς περῶμεν: — MTB

ἄλλως: τὸ δυτικόν λέγει. ἐσπέρα δὲ λέγεται, ὅτι τοῦ ἡοῦς
πέρας ἐστίν. ἢ (ὅτι) τότε εἰς ἑαυτοὺς περῶμεν. ἢ ἐσωφέρα τις οὔσα,
ἀπὸ τοῦ πάντας εἰσφέρειν καὶ ἔσω φέρειν. καὶ ἡ Σαμφὼ δὲ οὕτως

5 Πελασγόν] πελασγός MT τοῦ πελασγοῦ T 6 scholio quod praecedat adi.
MT, add. δὲ post λείπει T φέρουσαι Bⁱ 7 πότνια Mⁱ σε πότνια Bⁱ
8 in fine add. τὴν δημοσίαν B^s 9 φρουρεῖν καὶ om. Bⁱ τηρεῖν Bⁱ
11 ποιεῖν om. T post φρουρεῖν add. δηλαδὴ B 13 φησιν om. T 14 initio

add. ἦτοι B ἡνίο M ἡνιοχον T 15 ἡοῦς πέρας] ἐσπέρας MTB
ἡ—περῶμεν om. B 16—p. 213,2 Orio p. 58,23 ἐσπέρα: παρὰ τὸ ἐς πέρας εἶναι
τὴν ἔω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔσω ἡμᾶς περᾶν. et. m. p. 384,1 ἐσπέρα: ἀπὸ τοῦ ἔσω ποιεῖν
περᾶν τὰ ζῶα ἀναπαυόμενα. ἢ ὁ πέρας τῆς ἔω φέρων. Σαμφὼ· ἔσπερε πάντα
φέρων ὅσα φαινόλις ἐσκέδασ' αὖτως [add. et. Laur. p. 129 Miller φέρεις οἶον φέρεις
οἶνον φέρεις αἶγα φέρεις ἄποιον μητέρι παιῖδα]. Gud. p. 212,40 ἐσπέρα: ἀπὸ τοῦ
πέρας εἶναι τῆς ἔω, ἡγουν τῆς ἡμέρας. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔσω ἡμᾶς περᾶν. ἐσπέρα: ἀπὸ
τοῦ ἔσω περᾶν τὰ ζῶα καὶ καθεύδειν καὶ ἀναπαύεσθαι. καὶ Σαμφὼ· ἔσπερ' ἐς
πάντα φέρων ὅσα φαίνολες ἐσκέδασ' ἄβως· οἱ δὲ ὅτι εἰς πέρας ἐλήλυθεν ἡ ἡμέρα.
ἢ ὅτι ἔπεται τῇ τοῦ ἡλίου ἀγῆ. Sorbon. [ex Gaisfordi annotatione] ἐσπέρα:
παρὰ τὸ ἔσω φέρειν ἐσωφέρα τις οὔσα. καὶ ἐσπέρα: ἡ πάντας ἔσω φέρουσα, παρὰ
τὸ ἔσω περᾶν. ἐσπέρα: ἀπὸ τοῦ ἔσω περᾶν e. q. s. [= Gud.]. praeterea cf. Zonar.
p. 878. 879 scholio quod praecedat adi. B om. ἄλλως—λέγει 16 ἐσπέ-
ρας B post λέγεται ins. ἢ ὅτι τότε εἰς ἑαυτοὺς περῶμεν ἢ B 17 ἡ—
περῶμεν om. B ἐσώφε M 18 πάντες M πάντα T καὶ] ἦτοι B
εἴσω B σαμφῶ M

τὸν ἔσπερον ἀστέρα εἶπε τρόπον τινὰ ἐτυμολογοῦσα τὸ ὄνομα [frg. 95].
 'ἔσπερε πάντα φέρων ὅσα φαινολὶς ἐσκέδασ' αὖτως': — MTB

1261 οἶον· περίφερé σου καὶ πλαγίαζε τὸ ὄμμα καὶ φύλασσε καὶ
 τὰ πλάγια τῶν οἴκων ἐπιτήρει: — MⁱTB

1266 ἐλίσσετε νῦν βλέφαρον: τὸ ἐξῆς· ἐλίσσετε νῦν βλέφαρον 5
 διὰ βοστρύχων καὶ κόραισι δίδοτε πάντα, ὃ ἐστι· πάντα τόπον τῇ θεᾷ
 δίδοτε καὶ σκοπεῖτε: — MTB

1267 κόραισι δίδοτε: λείπει τὸ ἐπί· (τὸ ἐπί) ταῖς κόραις βλέφα-
 ρον ἐλίσσετε καὶ κινεῖτε καὶ διὰ τῶν βοστρύχων αὐτὸ δίδοτε πανταχόσε.

ἀντὶ τοῦ τὰς κόρας καὶ τὰς ὄψεις ἀποτεινέτε πανταχοῦ, ἔν' ἡ τὸ 10
 πάντῃ ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ. ἢ πάντα τόπον δίδοτε ταῖς ὄψεσιν: —
 MTB

διὰ βοστρύχων δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ καθειμένον ἔχουσι τὸν πλό-
 καμον μέχρι τῶν παρειῶν ὡς ἂν παρθέναι: — MTB

ἄλλως: πενθοῦσαι τὸν Ὀρέστην λελυμένον αὐτὸν ἔχουσιν, ἐξ οὗ 15
 συνέβαινε τὰ πλάγια μὴ ὁρᾶν: — MTB

1273 ἀντὶ τοῦ ἔσο: — MⁱTBⁱ

ὃν οὐ δοκεῖς κενὸν εἶναι, κενός ἐστιν: — MⁱTBⁱ

1274 ἀρσενικῶς εἶπεν ὁ στίβος: — MⁱBⁱ

1275 πρὸς τὸ ἄλλο ἡμιχόριον λέγει ἡ Ἥλέκτρα· πῶς δέ· τὸ κατὰ 20
 σὲ ἔτι βέβαιον: — MⁱTB

1280 ἀντὶ τοῦ συμφωνεῖς μοι: — MⁱT

1281 τὴν ἀκοήν καὶ τὸ οὖς μου πρὸς ταῖς πύλαις παραθῶ ὥστε
 ἀκούειν βοήν: — MⁱTBⁱ

1 τρόπην M 2 ἔσπερε T ἔσπειρε M φαινόλησ B αὖτων M
 5 δὲ νῦν M 6 κόρακι M 8 λείπει] κόρας δὲ διὰ MT κόρας φησὶ B
 9 post βλέφαρον ins. κορὸν γὰρ τὸ μέλαν B cf. et. m. p. 529,30 Gud. p. 412,18
 10. 11 ἔν' — πανταχοῦ om. T 13—16 et scholio 5—7 et scholio 8—11 adi.

9'
 MT scholio 5—7 adi. B 13 initio add. προσ (i. e. πρόθεσις) λείπει M^aT^a
 διὰ om. M^aT^a τῶν βοστρύχων MTB εἶπεν om. MT ἐπεὶ T^a
 13. 14 βόστρυχον M^aT^a 14 τῶν om. B ὡς—παρθέναι om. MTB
 15 ἀλλ ὡς M^a οὐχ ὡς T^a ἢ ὡς MTB πενθοῦσι M^aT^a λελυμένον—
 ἔχουσιν] ἢ ὡς παρθέναι MTB 16 τὰ πλάγια om. M^aT^a 18 οὐ δοκεῖς]
 οὐδαὶς T 19 in fine add. ὃ ἐστὶν ἡ ὁδός Bⁱ 20 πρὸς om. MⁱT

21 ἔτι] ἐστὶ MⁱT ἐστὶν ἄρ' ἔτι B in fine add. μένει ἐπερχόμεν^e δέ B
 23 τὴν—μου om. T καὶ om. Bⁱ τὸ ἐμὸν Bⁱ 24 ἀκοῦσαι Bⁱ
 βοήν om. Bⁱ

1283 διὰ τί ἀναβάλλεσθε. πρὸ τοῦ ἐπιστῆσαι τὰ σφάγια * * : —

MⁱTB

1285 ἀντὶ τοῦ Ἑλένης φονεῦειν: — MⁱTB

τινὲς γράφουσι σφαγίδα φοινίσσειν, ὃ ἐστὶ τὴν μάχαιραν: —

5 MⁱTBⁱ

1287 ἄρ' εἰς τὸ κάλλος: ἄρα εἰς τὸ τῆς Ἑλένης κάλλος βλέψαντες οὐκ ἐχρήσαντο τοῖς ξίφεσιν· οἶόν τι καὶ Στησίχορος [frg. 25] ὑπογράφει περὶ τῶν καταλεύειν αὐτὴν μελλόντων. φησὶ γὰρ ἅμα τῷ τὴν ὄψιν αὐτῆς ἰδεῖν αὐτοὺς ἀφεῖναι τοὺς λίθους ἐπὶ τὴν γῆν: — MTB

10 ἄλλως: ἐὰν ἡ ἐκκεκώφηται ἄνευ τοῦ ν, ἔστιν ὁ λόγος· ἄρα μὴ καὶ τὰ ξίφη τῆς Ἑλένης ἀγασθέντα τὸ κάλλος ἀνεπαίσθητα καὶ ἀνενέργητα γεγονάσιν. ἐὰν δὲ ἡ ἐκκεκώφηται, ἐπὶ τῶν περὶ τὸν Ὀρέστην ἀκουστέον· ἄρα μὴ διὰ τὸ κάλλος Ἑλένης ἀνεπαίσθητοι ἔμειναν καὶ εἶασαν τὰ ξίφη. ἐκκεκώφηται ὡς [B 135] 'σπάρτα λέλονται'.

15 Ἀριστοφάνης δὲ γράφει ἐκκεκώφονται ξίφη. σημαίνει γὰρ ὅτι εἰς τὸ κάλλος Ἑλένης ἀποβλέψαντες ἀνεπαίσθητοι ἔμειναν καὶ εἶασαν τὰ ξίφη. ὁ δὲ λόγος· ἄρα μὴ καὶ τὰ ξίφη τῷ κάλλει νενίκηται καὶ διαμεμάλακται. ἐὰν δὲ ἐκκεκώφονται, ἐπὶ τῶν περὶ Ὀρέστην ἐκδεκτέον ὅτι ἐκκεκώφονται αὐτοὶ πρὸς τὸ κάλλος καὶ εἶασαν τὰ ξίφη: —

20 MTB

1290 βοηθῶ, τῷ μετὰ βοῆς βοηθοῦντι: — M^sTB

ἀντὶ τοῦ· πρὸς τὰ μέλαθρα παραγενήσεται: — M^sTB

1292 βέλτιον ἀκριβῶς σκοπῆσαι: — M^sTB

ἀντὶ τοῦ· οὐκ ἔστι χρεῖα τοῦ καθέζεσθαι: — MⁱTB

- 1 μέλλετε Mⁱ ἐπιστῆναι B τινὰ τὰ T τινὰ MⁱB 3 scholio quod praecedat adi. B initio add. φοινίσσειν ἀντὶ τοῦ τὰ ξίφη μολύνειν ἀντὶ τοῦ]
- τουτέστι B 4 σφαγί Mⁱ μαχαιρίδα TBⁱ 8 αὐτὸν M
- 10—20 cf. Eust. p. 1374,63 10 ν] ἡ M ὃ ἐστὶν M post λόγος ins. ὅτι M 11 ἀγασθέντα M 12 ἡ om. M καὶ T ante ἐπὶ add. μετὰ τοῦ ν B τῶν] τοῖς MT 13 τῆς ἐλένης B 14 ante ἐκκεκώφονται add. ἀντὶ τοῦ M ἀντὶ T ὡς τὸ T σπάρτα λέλονται MT παρακέκληνται B 15—17 σημαίνει—εἶασαν τὰ ξίφη om. B 17—19 ὁ δὲ—ξίφη om. M 18. 19 ἐκδεκτέον T 19 κεκώφονται T αὐτὸ T 21 initio add. τῷ B in fine add. ἡ τῷ ἐν τῇ βοῇ θέοντι ἡγούν ἐν τῇ μάχῃ B 22 scholio quod praecedat adi. B ἀντὶ—μέλαθρα om. M^s ἀντὶ τοῦ om. B post μέλαθρα add. φησὶ τίς βοηθός B 23 σκοπήσατε B 24 scholio quod praecedat adi. B pro ἀντὶ—ἐστὶ scripto οὐ γὰρ χρεῖα νῦν B

1295 ἐκ διαδοχῆς πάντα περιβλεπομένη: — MⁱTB

1298 ὥς ἔστι τεκμήρασθαι: — MⁱTBⁱ

1301 ἀντὶ τοῦ· ἐν τῇ πόλει ὦν: — MⁱTB^s

1302 καινὴς γὰρ ἡ μάχαιρα: — MⁱT

γράφεται καὶ θείνετε: — M^s

5

1303 τὰ δύο: — MⁱB^s

1304 ἐκ χειρὸς ἰέμενοι: ἀντὶ τοῦ ἰέντες. ἀπλούστερον δὲ ὡς γυναῖκες εἶπον· οὐδεὶς γὰρ ξίφος ἀφίησι καὶ βάλλει. ἢ τὸ ἰέμενοι ἀντὶ τοῦ προθυμούμενοι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἰέντες: — MTB

1306 ἐφόνευσεν: — M^s

10

1309 ἀντὶ τοῦ συνέπεσεν: — MⁱTBⁱ

1315 περιφραστικῶς, εἰς τὰ δίκτυα: — MⁱTBⁱ

1317 ἐν καταστάσει γίνεσθε καὶ μὴ θορυβεῖσθε: — MⁱB

πάλιν κατὰστηθ': ἀναδράμετε, φησὶν, εἰς τὴν προτέραν κατὰ-
στασιν τῆς ὀψεως καὶ τὸ μὲν ὄμμα κατεστυγναχὸς ἔχετε, τὸ δὲ πρόσω- 15
πον ἀνύποπτον τῶν πεπραγμένων χάριν, τουτέστι· προσποιεῖσθε καὶ νῦν
κατηφεῖς εἶναι καὶ λυπεῖσθαι ὥς πρὸ τούτου διὰ τὸν Ὀρέστην, ἵνα μὴ
περιχαρεῖς ὑμᾶς ὀρῶσα συνῇ τὸ κατὰ τῆς Ἑλένης πραττόμενον: — MTB

1323 ἦκω λαβοῦσα πρευμένειαν: ἐξευμενισαμένη τὴν ψυχὴν
Κλυταιμνήστρας. παρὰ δὲ τὸ πρᾶον καὶ εὐμενὲς συντέθεται τὸ 20
ὄνομα, ἀντὶ τοῦ πραεμενῆς: — MTB

πραεῖαν εὐμένειαν: — MⁱT

1325 τηλουρὸς οὔσα: μακράν, τῆλε τῶν ὁρίων οὔσα τῆς οἰκίας.
ἐν γὰρ τῷ τάφῳ τῆς Κλυταιμνήστρας ἦν. ὁ δὲ λόγος· ἀλλὰ περίφοβος
γέγονα διὰ τὴν γενομένην βοήν ἐν τοῖς οἴκοις, ἣν ἤκουσα πόρρῳ οὔσα: — 25
MTB

λείπει ἡ διὰ· διὰ τὴν βοήν: — MⁱBⁱ

1326 τί δ'· ἄξι' ἡμῖν: πεπόνθαμεν ἄξια στεναγμάτων: — MTB

1 scholio quod praecedit adi. MⁱT ἐκ διαδοχῆς T ἐκ διαδοχῆν Mⁱ ἀντὶ τοῦ
ἀκριβῶς B 2 ἔστι om. Bⁱ in fine add. τι Bⁱ 3 ἀντὶ τοῦ] οἶον B^s
4 cf. [Herod.] epimer. p. 63 Boiss. 5 falso voci πέμπετε superser. M^s
6 τὰ] διπλᾶ ἡ B^s 7 ὥς αἰ T 9 ἡ—ἰέντες om. B 14—18 scholio
quod praecedit adi. B 17 λυπεῖσθε MT ὥς πρὸς τούτου T καὶ πρὸς
τούτου M om. B 18 τὸ] τὸν et in fine add. φόνον B ante Ἑλένης ins.
μητρὸς αὐτῆς B 19 initio add. ἦλθον φησιν B 20. 21 cf. schol. Hee.
538 21 πραεμενῆς Laur. 32, 33 πραῦμενῆς MB πραῦμενὲς T 22 scholio
quod praecedit adi. T πραεῖα T 23 μακράν] πόρρῳ οὔσα ἦτοι B
οὔσα om. B 25 γενομένην T 28 στεναγμῶν M

ἄλλως: πῶς, φησὶν, ἄξια ἡμῖν στενάγματα, ἀντὶ τοῦ· οὐκ ἀξίως στενάζομεν: — MTB

1334 ἀντὶ τοῦ· ὑπὲρ ἐμοῦ παρακαλεῖ: — MⁱTBⁱ

1335 ἐπ' ἀξίοισι τὰρ' ἀνευφημεῖ: ἀξίως, ὅτι καὶ ὁ οἶκος
5 θρηνεῖ δι' ὑμᾶς. ἐὰν μὲν ἄν εὐφημεῖ, ἀντὶ τοῦ δυσφημεῖ νοη-
τέον, ἔν' ἢ κατὰ ἀντίφρασιν εἰρημένον συνδέσμου ὄντος τοῦ ἄν· ἐὰν δὲ
ὑφ' ἐν ἀνευφημεῖ, ἀντὶ τοῦ κακοφημεῖ καὶ ἀναθρηνεῖ ὁ δόμος.
σημαίνει δὲ τὸ ἀνηχεῖ: — MTB

1336 περὶ τοῦ γὰρ ἄλλου: περὶ τίνος γὰρ ἄλλου φθέγγεται τις
10 ἢ θρηγήσειεν, ἢ ὅτι ἡμεῖς ἀπολλόμεθα: — MTB

ἄλλως: διὰ ποῖον γὰρ ἄλλο ἤμελλέ τις βοᾶν ἐν τοῖς οἴκοις: — MTB

1343 ἀντὶ τοῦ· ἐν σοί ἐστὶν ἡ σωτηρία ἡμῶν. δῆλωμα δὲ
ἐστὶ τοῦτο: — MⁱB

1345 ὅσον τὸ κατ' ἐμέ: — MⁱBⁱ

15 1351 τὸ ἐξῆς· οὐνεκ' ἄνδρας Φρύγας κακοὺς εὐρῶν οὐκ ἔπραξεν
αὐτοὺς οἷα χρὴ πράσσειν κακοὺς: — MⁱTB

1354 ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν: — MⁱBⁱ

1355 μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν: μήποτε τις ἔλθῃ πρὶν ἡμᾶς ἀκοῦ-
σαι παρὰ τινων πῶς τὰ ἔσω διάκειται ἢ καὶ ἰδεῖν τὸν Ἑλένης φόνον: —
20 MⁱTB

1356 λείπει τὸ ὥστε: — MⁱBⁱ

1358 ἀντὶ τοῦ καθημαγμένον: — MⁱT

1360 τὰς μὲν γάρ: ὡς ἀπὸ τῆς βοῆς ἐν συμφοραῖς οὖσαν τὴν
Ἑλένην ἐγίνωσκον, ἀγνοοῦσι δὲ, εἰ πέρας ἔσχεν ὁ φόνος αὐτῆς: — MⁱTB

25 1361 διὰ δίκας ἔβα: οἷον· δικαίως ἡ Νέμεσις τὴν Ἑλένην ἐτι-
μωρήσατο: — MⁱTB

ἄλλως: ἡ νέμεσις τῆς δίκης τῶν θεῶν ἔμολεν, ὅ ἐστι· δίκην ἀπαι-
τεῖται παρ' αὐτῶν· ἐνεμέσθησαν γὰρ αὐτῇ οἱ θεοί: — MⁱTB

1 ἄλλως] ἢ οὕτως B ἄξια—τοῦ om. B ἡμῶν MT 2 in fine add.
θανεῖν κατακριθέντες B 3 περὶ T 4—8 bis scripta in T 5 ἡμᾶς
MTT^a ἄν om. MT^a οὐν BT corr. Dindorf εὐφημη MTT^a εὐφημεῖ γρά-
φεται B βλασφημῇ T 6 εἰρημένως M ὄντως M 7 ἀντὶ—κακοφημεῖ
om. T κακευφημεῖ MT^aB 10 ἢ (alterum) om. T 11 ἄλλον T^a
15 Φρύγας κακοὺς] κακοὺς φρένας T 17 ἀντὶ τοῦ om. Bⁱ in fine add.
τῶν οἴκων Bⁱ 19 ἔω T 23 ἐν] ἀπο ταῖς Mⁱ 24 ἐγίνωσκον om. MⁱT
ὁ φόνος τῆς ἐλένης Mⁱ τῆς ἐλένης ὁ φόνος T 27 ἄλλως] ἢ οὕτως B
28 παρ' om. MⁱT αὐτὴν T

1364 ἦτοι ἀπολόμενον ἢ ὀλέθριον: — TBⁱ

1366 ἀλλὰ κτυπεῖ: ἐξιὼν τις ψοφεῖ, τοῦτο γὰρ ἔθος, ταῖς θύραις. τούτους δὲ τοὺς τρεῖς στίχους οὐκ ἂν τις ἐξ ἐτοίμου συγχωρήσειεν Εὐριπίδου εἶναι, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ὑποκριτῶν, οἵτινες, ἵνα μὴ κακοπαθῶσιν ἀπὸ τῶν βασιλείων δόμων καθαλλόμενοι, παρανοίξαντες 5 ἐκπορεύονται τὸ τοῦ Φρυγὸς ἔχοντες σχῆμα καὶ πρόσωπον. ὅπως οὖν διὰ τῆς θύρας εὐλόγως ἐξιόντες φαίνονται, τούτους προσενέταξαν. ἐξ ὧν δὲ αὐτοὶ λέγουσιν, ἀντιμαρτυροῦσι τῇ διὰ τῶν θυρῶν ἐξόδῳ. φανερόν γάρ ἐκ τῶν ἐξῆς ὅτι ὑπερπεπήδηκεν: — MTB

1368 παρ' οὗ ἢ ἀφ' οὗ: — Mⁱ

10

1369 Ἀργεῖον ξίφος: ἐντεῦθεν ἐξέστη τοῦ ἰδίου ἥθους ὁ Εὐριπίδης ἀνοίχαια ἑαυτῷ λέγων: — MⁱTB

1370 ἐν εὐμάρισιν: εὐμαρίς εἶδος ὑποδήματος σανδαλώδους· πεποιήται δὲ ἀπὸ τοῦ εὐμαρῶς ὑποδεῖσθαι. προπαροξύνεται ἐν τῇ καθόλου [p. 99, 27]: — MⁱTB

15

1371 κεδρωτὰ παστᾶδων: τὰ ἐκ κέδρου ξύλα. παστᾶδων δὲ τῶν κοιτώνων. τέρεμνα δὲ τὰς ὑψηλὰς στέγας. φαίνεται δὲ ἐκ τούτων ὑπερπεπηδῆκώς τὰς ὑψηλὰς στέγας. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τεράμων. ταῦτα οὖν φησιν, ὡς ὑπερπεπηδῆκώς τῶν ἔσω τινὰς οἴκων. παστᾶδων γὰρ τῶν θαλάμων. Αἰσχίνης δὲ τὴν ὑπὲρ ἀντὶ τῆς πρό 20 φησίν, ἵν' ἡ ἀντὶ τοῦ πρό τεράμων: — MTB

1372 τριγλύφους: παρὰ Δωριεῦσι γλυφὴ τις ἦν ἢ ἐκαλεῖτο τρίγλυφος. ἡ ὡς τῶν Δωριέων καταδειξάντων τὰς τῶν ὀρόφων γλυφάς: — MTB

1373 † φρουῶδα γὰ: διχῶς ἂν τις τοῦτο ἐκδέξαιτο· καθ' ἓνα 25 μὲν τρόπον ὅτι ἡ γῆ τῶν Ἀργείων ἀφανὴς ἐστὶ τοῖς βαρβάροις δραπέτεύουσι καθόσον ἄπειροι τῶν τόπων· ἄλλως δὲ, ἐπεὶ ὑπερβαίνει τὰ βασί-

3 τις om. T 5 παρανήξαντες M 6 εἰσπορεύονται B 8 μως MTB
corr. Cobet οὖν om. B 7 τούτους πρ. om. B προσενέταξαν MT
9 γὰρ Cobet δὲ MTB ὑπερπήδηκεν M 11 post ἐντεῦθεν ins. φασιν B
ἐξεσσι M ἐξέστην T ἔθους B 13—15 cf. Hesych. Phot. et. m. p. 393, 16
scholio 22. 23 adi. B add. δὲ post εὐμαρίς 14 παροξύνεται Mⁱ om. B ἐν
δὲ B 17 cf. schol. Phoen. 333 τέρεμνα B 18 ὅτι ὑπερπεπήδηκε TB
19 οὖν T οὕτως M οὗτος B τινὸς MTB 20 γὰρ B δὲ MT
22—24 scholio quod praecedat adi. B add. δὲ ἐπεὶ post τριγλύφους 22 post
Δωριεῦσι add. τισὶ MT post ἦν add. φρυγῶν MT 23 τῶν om. M
τὰς γλ. τ. ὁ. B 27 καθὼ B

λεια καὶ <οὐ> διὰ τοῦ ἐδάφους τὴν πορείαν ποιεῖται, διὰ τὸ ὕψος ἀφανῆ φησιν εἶναι τὴν γῆν αὐτῷ. τὸ δὲ βαρβάροισι δρασμοῖς πρὸς τὸ ἐχόμενον ληπτέον, οἷον· βάρβαρος ὢν οὐκ οἶδα ποῦ φύγω· καὶ γὰρ οὐκ εἶμι τῶν τόπων ἐθὰς. ἢ οὕτως· ἐπεὶ μὴ διὰ γῆς ποιεῖται
5 τὴν πορείαν, ἀλλ' ὑπερβὰς ἤλατο, ἀφανῆ φησιν ἑαυτῷ εἶναι τὴν γῆν.

ἢ τὸ φροῦδα γὰρ ἐπὶ τῆς Ἰλίου φησίν. ἐρωτώμενος γὰρ τὸ ὅμοιον φησιν· Ἰλιον Ἰλιον ὦ μοι μοι: — TB

† ἐμοὶ τῷ βαρβάρῳ φεύγειν βουλομένῳ ἀφανῆς ἐστὶν ἡ γῆ διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τοὺς τόπους ὅπου φύγω: — T

10 † ἄλλως τὸ λεγόμενον νοοῦμεν. ἢ οὕτως ἐκδεκτέον· τοῖς βαρβάροις δραπέταις ἄδηλος ἡ γῆ τῶν Ἀργείων: — T

τουτέστιν· ἐμοῦ τοῦ βαρβάρου φεύγοντος πάνυ ἀφέςτηκεν ἡ πατρίς: — MⁱTB

1374 βαρβάροισι δρασμοῖς: βάρβαρος ὢν καὶ φυγεῖν θέλων
15 πᾶ, φησὶ, φύγω, ὦ ξέναι. τὸ δὲ αἰαῖ ἐπιστένων λέγει: — MⁱTB

ἀντὶ τοῦ· πέφευγα βαρβάροις δρασμοῖς: — MⁱT

1375 αἰαῖ πᾶ φύγω: τὸ Ἰλιον λέγει καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπιστένει. φανερόν δὲ ἐκ τοῦ καὶ πάλιν ἐρωτηθέντα ὑπὸ τοῦ χοροῦ τί δ' ἐστὶν Ἑλένης πρόσπολ' εἰπεῖν Ἰλιον Ἰλιον: — MTB

20 1378 ταυρόκρανος <ἀγκάλαις ἐλίσσω> κυκλοῖ χθόνα: τοῦτο ἔξωθεν ὁ ποιητὴς πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἱαμβείου προσέθηκεν· οὐ γὰρ ἀρμόττει ἀμαθεῖ γε ὄντι τῷ Φρυγί τοῦτο λέγειν. ἀναστρεπτέον δὲ τὴν λέξιν, τουτέστιν· ὃν Ὠκεανός. καὶ οὗτος δὲ ποταμὸν ὑπείληφε τὸν Ὠκεανὸν ὥς Ὅμηρος [Υ' 7]· 'οὔτε τις οὐδὲ ποταμῶν ἀπέην νόσφ' Ὠκεανοῖο'. ὅτι δὲ κύκλῳ περιρρεῖ τὴν οἰκουμένην, ἐσήμανε τῷ
25 [Σ 399 υ 65] 'ἀφορρόου Ὠκεανοῖο'. ἐπεικῶς δὲ τοὺς ποταμοὺς ταυροκράνους ἐζωγράφουν τε καὶ ἔλεγον ἴσως ὅτι παραπλησία τῷ μυκήματι τῶν

1 μὴ add. Matthiae 2 αὐτῶν TB βαρβάροις B 7 ὅμοιον T ἐμοὶ B
8—11 scholio quod praecedat intercalat T post ληπτέον (3) 15 ποῖ Mⁱ
ποῦ B ὦ ξέναι B ξένος ὢν MⁱT 16 scholio quod praecedat adi. MⁱT
18 ante φανερόν ins. ἢ M εἰς τὸ M καὶ om. T ὑπὲρ T ἀπὸ B
19 εἰπὼν T in fine add. ὦμοι μοι B 20—22 praeterea habent MⁱT
τοῦτο πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἱαμβείου ὁ ποιητὴς προσέθηκεν ἀμαθεῖ ὄντι τῷ φρυγί
21 ἱάμβου MTB 22 φρυγίῳ MT 23 ἐν Ὠκεανῷ MT ἐν Ὠκεανῷ ὅς
ταυρόκρανος ὢν ἐλίσσω κυκλοῖ χθόνα B οὕτως M 25 τὸ MTB
26, 27 δὲ—καὶ om. M 27 λέγον M τῷ μυκήματι Arsenius τῷ (α super-
scripto) μυκήματα Estensis III C 13 τὰ μυκήματα MTB

ταύρων ἢ ἀπήχησις τοῦ ὕδατος ἐν τοῖς σφοδρῶς ῥέουσι ποταμοῖς. ἢ διὰ τὸ βίαιον τῶν ὑδάτων, ἅπερ τὴν γῆν διὰ τὰ παρεμπίπτοντα τῶν ὑδάτων ῥήγνυσιν ὡς τοῖς κέρασιν οἱ ταῦροι. ὡς γάρ φησιν ἐν ἄλλοις [Bacch. 743], 'ταῦροι δ' ὑβρίζονται καὶ εἰς κέρας θυμούμενοι'. ἐν γὰρ αὐτοῖς ἔχουσι τὴν ἰσχύν: — MTB

1381 ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ χοροῦ πάλιν εἶπεν ὁ Φρῦξ Ἴλιον Ἴλιον ὦμοι μοι· τό τε Ἴλιον καὶ τὴν καλλίβωλον Ἰδὴν τῇ ἐμαυτοῦ βαρβάρῳ φωνῇ στένω. ὁ δὲ λόγος· στένω τὰ εἰρημένα ἀπολόμενα διὰ τὸ τῆς Ἑλένης κάλλος. καὶ τὸ ἄρμάτειον μέλος, τὸ ἐπὶ κακοῖς ἀσθέν: —

MTB

1384 τινὲς τοῦτο παρεπιγραφὴν εἶναι ὡς εἰς τὰ κωμικὰ δράματα: — MTB

ἄρμάτειον μέλος: ἄρμάτειον μέλος τὸν θρῆνόν φησι τὸν ἐπὶ τῷ ἐλκυσμῷ τοῦ Ἑκτορος γινόμενον, ἔν' ἢ οὕτως· τὸ Ἴλιον καὶ τὴν Ἰδὴν, ἔτι δὲ καὶ τὸν Ἑκτορα καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ μέλος θρηνῶ βαρβάρῳ βοᾷ. 15 ἔνιοι δὲ ἄρμάτειον τὸν ὑμέναιον, τὸν ἐπὶ ἄρμασι τῶν νυμφῶν ἀδόμενον, ὡς ἐπιθαλάμιον. τούτου γάρ, φασίν, ὁ Φρῦξ ὑπομιμνησκόμενος στε-

- 1 post ὕδατος add. ποιῇ B σφόδρους M 2. 3 διὰ—ῥήγνυσιν] διαρρήγνυσιν
 παρεμπίπτοντα B 6 ὁ φρῦξ post ἐρωτηθεὶς coll. B 8 στένω (prius) om. MT
 9 ἀσθενεῖν M κάσθέν T 11 scholio quod praecedat adi. B add. δὲ post τινὲς
 παρεπιγραφὴν MTB post εἶναι add. φασίν B 13—p. 221,2 et. m. p. 145,25
 ἄρμάτειον μέλος: ἄρμάτειον μέλος βαρβάρῳ βοᾷ Εὐριπίδης· εἴρηται δὲ ἀπὸ
 τοῦ ἐπιβοηθῆναι τῷ Ἑκτορὶ ἐκ τοῦ Ἀχιλλέως ἄρματος ἐλκομένῳ. ἢ ὅτι ἐπὶ ἄρματος
 Φρύγες ἄγοντες τὴν μητέρα τῶν θεῶν μέλος τι ἐπεφθέγγοντο· ὅπερ ἐκ τοῦ παρεπομένου
 μέλος ἄρμάτειον ὠνόμασται. οἱ δὲ ὅτι τὸ παλαιὸν τὰς παρθένους γαμουμένας ἐπὶ ὀχή-
 ματος ἦγον· ὅθεν καὶ παρθένους τὰς παρανόμους ἐκάλεσαν· καὶ τὰ ἐπαδόμενα μέλη
 καὶ τὸν ὑμέναιον ἀπὸ τοῦ φέροντος τὴν νόμφην μέλος ἄρμάτειον ἐκάλουν. ἄλλοι δὲ ὅτι
 Ἀρματεύς τις εἰς Ἀθηνᾶν ἔγραψε μέλος [σύντονον] ὅπερ ἀπὸ τοῦ εὐρόντος Ἀρμάτειον
 εἰκότως ἐκλήθη. ἄλλοι δὲ φασίν ὅτι ἀπὸ τοῦ συντόνου καὶ ἐσπευσμένου ὁρόμου τοῦ
 ἄρματος τὰ σύντονα μέλη ἄρμάτεια καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ ὅτι ὁ ἦχος τοῦ ἄρματος
 ὀξύς καὶ λεπτὸς γίνεται· τὸν οὖν ὀξὺν καὶ λεπτὸν φθόγγον ἄρμάτειον ἐκ τούτου ὁ
 Εὐριπίδης ἐκάλεσε. καὶ εὐνοῦχον εἰσάγει λέγοντα· τοιαῦται δὲ τῶν εὐνοῦχων αἱ
 φωναί. οὕτω Δίδυμος καὶ Ἀλέξανδρος. ἢ παρὰ τὸ ἄρμᾶν ὃ σημαίνει τὸν πόλεμον
 τῇ τῶν Φρυγῶν διαλέκτῳ ὥσπερ Παλαμήδης ἱστορεῖ ὁ τὴν κωμικὴν λέξιν συναγα-
 γών. Μεθόδιος. ἢ τὸν ἵπποθόρον ὃν ἄδουσι Φρύγες ἐπεὶ ὀχρῶνται ἵπποι. cf. Hesych.
 ἄρμάτειον μέλος * * * ἔνιοι δὲ τὸν τῆς Ἀθηνᾶς νόμον. ἄλλοι τὸ ταχὺ ἀπὸ (ἐπὶ
 cod.) τοῦ ἄρματος. Suid. .. ἄρμάτειον μέλος ἀπὸ ἄρματος 13 post ἄρ-
 μάτειον add. γάρ MT φασί M 15 τούτου M θρηνᾶ M
 16 post ὑμέναιον add. φασί T 17 τοῦτο MT φησιν MT

νάζει τὸν Ἑλένης γάμον καὶ ὑμέναιον. οἱ δὲ ἀρμάτειον τὸ σύντονον, ἐπεὶ συντόνῳ φωνῇ κέχρηται: — MT

ἄλλως: νόμον Ἀθηνᾶς φασὶ διὰ τὸ Ἀρματέα τινὰ Βοιωτὸν αὐτὸ συνθεῖναι, οἱ δὲ ἀρμάτειον τὸ ἀπὸ τοῦ ἄρματος τῆς Ῥέας γινόμενον.
5 ἔνιοι δὲ ἀρμάτειον τὸ ὀξύφωνον ἀπὸ τῶν ὑπαξονίων ἤχων: — T

ἄλλως: τὸν θρῆνον καὶ τὸ μέλος ἀναβοῶ τὸν ἐπὶ τῷ ἄρματι γενόμενον ἐξ οὗ εἴλκετο ὁ Ἑκτωρ ὑπ' Ἀχιλλέως. τοῦτου γὰρ, φησὶ, τελευτήσαντος τὸ Ἴλιον ἀπώλετο: — T

ἀρμάτειον μέλος: τὸ ἀρμάτειον μέλος ὁ Διδυμός φησιν ὠνομάσθαι,
10 ὅτι αἱ ἀρχαῖαι παρθέναι εἰς τοὺς θαλάμους διὰ τῶν ἀρμάτων ἤγοντο· ὅθεν ἔτι καὶ νῦν πάροχοι λέγονται ἀπὸ τοῦ [τοῖς ὄχεσι] παροχεῖσθαι * * ὑμέναιον ᾄδειν. τὸ δὲ ἀδόμενον ἀρμάτειον ἐκάλουν [ἀπὸ τοῦ ταῖς παρθένοις διὰ τῶν ἀρμάτων ἀγομέναις παρεδεῖσθαι], ὡς ἐπιθαλάμιον (τὸ) ἐν τοῖς θαλάμοις. ὅθεν τοίνυν ὁ βάρβαρος, ἐπειδὴ συνέβη ὁ τῆς Ἑλένης
15 γάμος, ὃν Πάρις συνετέλεσεν, ἐπὶ κακῷ τοῖς Τρωσὶ γενέσθαι, καὶ τὸν αὐτοῖς ὑμέναιον ἀσθέντα κατὰ ἀνάμνησιν ἀναστενάξει, τὸν ἐπὶ κακῷ τοῖς Τρωσὶν [ὑμέναιον] ἐπιτελεσθέντα. ὅτι δὲ οὕτως ἔχει, ἐπιφέρει διὰ (τὸ) τᾶς ὀρνιθογόνον ὄμμα κυκνόπτερον καλλοσύνας Λήδας ὡς ὀῆλον εἶναι τὸν ἐπὶ τῇ Ἑλένῃ δι' ἄρματος ἀσθέντα. ἔνιοι δὲ ἀρ-
20 μάτειον τὸν θρῆνόν φασὶ τὸν ἐπὶ τῷ ἄρματι γενόμενον, ἐξ οὗ εἴλκετο ὁ Ἑκτωρ. ἀναιρεθέντος γὰρ Ἑκτορος (τὸ Ἴλιον ἀπώλετο). Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος παρεπιγραφὴν λέγει εἶναι τὸ † ἀρμόδιον, ὧ Ἴλιον. εἰ δὲ ἦν παρεπιγραφή, ἅπαξ ἂν ἐπεγράφετο [τὸ Ἴλιον ἀπώλετο]. ἔνιοι δὲ τὸν ἐκπεπηδηκότα Φρύγα εὐνοῦχόν φασιν εἶναι, τοὺς δὲ εὐνούχους
25 ἐπιεικῶς ὀξύφωνους ὑπάρχειν. τὸ οὖν ὀξύτονον ἀρμάτειον αὐτὸν φάναι διὰ τὸ τὸν ὑπαξόνιον τῶν ἀρμάτων ἤχον ἀνατεταμένον τε καὶ ὀξὺν εἶναι. ὅτι δὲ εὐνούχος ἦν, φησὶν [1528]· 'οὔτε (γὰρ) γυνὴ πέφυκας, οὔτ' ἐν ἀνδράσιν σύ γ' εἶ'. καὶ πάλιν [1530]· 'ὀξὺ γὰρ βοῆς ἀκούσαν

1 τὸν MT 5 τὸ] τὸν T ἤχων T 7 ἐφ' ᾧ T 11. 12 cf. Phot. s. v. ζεύγος ἡμιονικόν et πάροχος et. m. p. 409,34 Eust. p. 652,44. 833,50 (ex Pausania) Hesych. Suid. 11 παρεδεῖσθαι TB 12 ante ὑμέναιον add. καὶ B, sed plura exciderunt ᾄδειν om. T ἀοιδόμενον T ἀπὸ τοῦ om. T 14 ὁ (prius) om. T 17—19 ὅτι—ἀσθέντα om. B 18 κυκλόπτερον T 20 ἄρματι] ἔκτορι T ἐλκυσμῶι τοῦ ἔκτορος B 20. 21 ἐξ—Ἑκτωρ om. B 20 ἐφ' T 22 ἐπιγράφει λέγων TB corr. Kirchhoff scripserim τὸ ἀρμάτειον μέλος εἰς τὸ Ἴλιον 23 παρεπιγράφου TB 25 ὑπάρχειν B πάσχειν T τὸν TB 26 τὸν om. T ὑπαξόνων T 28 ἐπακούσαν TB

Ἄργος ἐξεγείρεται'. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι αἰτίαι ἃς ἐκτίθεται ὁ ὑπομνημα-
τισάμενος: — TB

ἀπὸ κοινοῦ τὸ στένω: — MⁱBⁱ

1385 διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνον ὄμμα: στένω, φησὶ, τὸ Ἴλιον
ἀπολόμενον διὰ τὴν δυσώνυμον Ἑλένην, δι' ἣν καὶ ὁ Ἑκτωρ ἀνῆρέθη. 5
εὖρηται δὲ ἐξῆς τοῦ ῥητοῦ <τὸ> διὰ <τὸ> τῆς ὀρνιθογόνον ὄμμα
κυκνόπτερον καλλοσύνας Λήδας. ὄμμα δὲ λέγει ἀπὸ τοῦ εὐπρε-
πεστάτου μάλιστα μέρους αὐτὴν ὀνομάσας. ὀρνιθογόνον δὲ αὐτὴν
εἶπεν, ὅτι μεταβληθεὶς ὁ Ζεὺς εἰς κύκνον ἐγέννησεν αὐτὴν τῇ Λήδᾳ
συνελθών· τὸ δὲ ὀρνιθογόνον καὶ κυκνόπτερον τὸ αὐτὸ ση- 10
μαίνει. τινὲς δὲ τὸ ὀρνιθογόνον ἐπὶ τῆς Λήδας ἐξεδέξαντο. φασὶ γὰρ
αὐτὴν εἰς Νέμεσιν μεταβληθεῖσαν οὕτω συνελθεῖν τῷ κύκνῳ. καλλο-
σύνας δὲ Λήδας ἀντὶ τοῦ περικαλλεστάτης. ὁ δὲ λόγος· στένω τὸ
Ἴλιον ἀπολόμενον διὰ τὸ τῆς δυσωνύμου Ἑλένης κάλλος, ἣν ἐγέννησε
κύκνος τῇ περικαλλεστάτῃ Λήδᾳ συνελθών: — MTB 15

ἄλλως: ὁ λόγος· στενάζω τὸ Ἴλιον ὀλόμενον διὰ τὸν σκύμνον
Λήδας τῆς καλλοσύνας Ἑλένης τῆς δυσελένης, περιφραστικῶς τὴν Ἑλέ-
νην: — MT

σκύμνῳ δὲ ἀπείκασεν αὐτὴν τὸ ὀλέθριον αὐτῆς αἰνιττόμενος· ἐπὶ
γὰρ ὀλέθρῳ τῆς Ἰλίου ὥσπερ τι θηρίον ἐγεννήθη. σκύμνοι δὲ κυρίως τὰ 20
τῶν λεόντων γεννήματα: — MTB

περιφραστικῶς τὴν Ἑλένην. τὸ ἐξῆς· διὰ τὸ ὄμμα Ἑλένης δυσελένας τὸ
ὀρνιθογόνον καὶ κυκνόπτερον καὶ τὸν σκύμνον τῆς καλλοσύνας Λήδας: — Mⁱ

1388 ἦτις, φησὶν, Ἑλένη, ἐρινὺς γέγονε τῇ Ἰλίῳ: — MⁱBⁱ

περγάμων Ἀπολλωνίων: Ἀπολλωνιὸν φησι τὴν Πέργαμον καὶ 25
τὴν ἀκρόπολιν τῆς Ἰλίου, ἐπεὶ Ἀπόλλωνος ἐκεῖσέ ἐστιν ἱερὸν, ὡς Ὅμη-
ρος [E 446]· Περγάμῳ εἶν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὶ γ' ἐτέτυκτο'. ἦ ἐπεὶ

1 ἐπεγείρεται T 1. 2 ἀπομνηματισάμενος T 2 in fine add. ὁ λόγος οὕτως
τὸ Ἴλιον καὶ τὴν Ἰδην ἔτι δὲ καὶ τὸν Ἑκτορα καὶ τὸ ἐπὶ τῷ ἐλκυσμῷ τούτου μέλος
θηρηνῶ βαρβάρῳ βοᾷ (p. 219, 14.15) B 4 ante φησὶ ins. δέ MT ἥλιον B
6 ὀρνιθογόνον] ὀρνιθος τὸ TB ὀρνιθος δὲ M 6. 7 κυκνόπτερον ὄμμα MTB
7 post λέγει ins. τὴν Ἑλένην T 8 ὀνόμασεν M 9 τὴν λη M 11 τινὲς δὲ
τὸ B τὸ δὲ MT ἐξεδέξατο M γὰρ καὶ T 13 Λήδας om. B παρακα-
λεστάτης T στενάζω M 14 ὀλόμενον M 14—16 τὸ—διὰ om. M
19—21 scholio quod praecedat adi. MT scholio 4—15 B 19 σκύμνον MT
20. 21 cf. schol. Hee. 205 21 ἔγγονα T 25 τὸν Πέργαμον MTB
26 τῆς ἰ. τ. ἁ. B ἐπεὶ] ἀπὸ M ἐστιν ἰ. ἐκεῖσε B 27 ἐν MT

ὁ Ἀπόλλων τὰ τεῖχη ὤκροδόμησεν. ἢ Ἀπολλωνίων τῶν ἀπολωλότων, ὡς ἐν τῷ Φαέθοντί [frg. 781,11] φησιν· ὦ καλλιφεγγές Ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας καὶ τόνδ'· Ἀπόλλων δ' εἰκότως κλήζῃ βροτοῖς': — MTB

ὁ τοιοῦτ' ἱαλέμων: ὁ τοιοῦτ' ἐπίφθεγμα ἔστι θρηνητικόν. ἱάλεμος
5 θρήνων. Δαρδανία δὲ πόλις πλησίον τῆς Τροίας ἀπὸ Δαρδάνου βασι-
λεύσαντος ἐκεῖσε, ἔνθα ἱπποστάσιον εἶναί φασι τῶν Γανυμήδους ἱππων,
ὃς ἦν συνευνέτης τοῦ Διός. ἀναφέρει δὲ ἐπὶ τὰ Ὀμηρικά [E 266]·
'ὄωχ' υἱὸς ποινὴν Γανυμήδεος'. θρηνεῖ δὲ τὸν Δάρδανον καὶ αὐτὸν
ἀπολόμενον ἐν τῷ πολέμῳ. ὁ δὲ λόγος· [ἱαλέμων ἱαλέμων καὶ]
10 δυστυχεστάτη σὺ, ὦ ἱππικωτάτη Δαρδανία, ἣτις ὑπῆρχες τοῦ Γανυμή-
δους. ἀντὶ τοῦ ἱππικῆ Δαρδανία. ἢ ἱπποσύνου Γανυμήδους, τουτ-
έστιν ἱππικοῦ: — MMⁱB

1390 ἱαλέμων: τῶν θρήνων, ἀπὸ ἱαλέμου τοῦ Καλλιόπης καὶ
Ἀπόλλωνος: — MBⁱ

15 τινὲς τοῦτον τὸν αὐτὸν τῷ Λίνῳ φασὶν ὅν καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ
ὕμνου λέγουσιν. τὸ δὲ ἐξῆς· ἔνεκα τῶν ἱαλέμων [ἐν τῇ] ἀθλία
Δαρδανία: — MBⁱ

1391 Γανυμήδεος ἱπποσύνα: ἢ τοῦ ἱππικοῦ Γανυμήδους ἢ
ὦ ἱππικῆ Δαρδανία. τὴν Δαρδανίαν ἱπποστάσιον εἶναί φασι τοῦ
20 Γανυμήδους. τὴν αὐτὴν δὲ φησι Τροίαν καὶ Δαρδανίαν. τινὲς
δὲ οὐχ ἱππους, ἀλλὰ χρυσὴν ἄμπελόν φασι δεδόσθαι ὑπὲρ Γανυμήδους,

- 2 ante ὡς add. φασιν MT ἴλιον MTB 3 καὶ τὸν T καὶ τοῦ τε M ut uidetur Ἀπόλλων δ'] ἀπόλλωνα οὕτως T ἀπόλλων οὕτως M ἀπόλλων B κλήζει M κλύζει T 4 καὶ ἱάλεμος ὁ B 6 ἐκεῖσε om. Mⁱ ἱππο-
στασία Mⁱ εἶναί om. M φασιν εἶναι B 7—12 ὃς—ἱππικοῦ om. Mⁱ
7 εὐνέτης M 9 post πολέμῳ ins. τὸ δὲ ἐξῆς ὦ δαρδανία τοῦ εὐνέτου τοῦ διὸς γανυμήδους ἱπποφορβὴ δυστυχεστάτη ἔνεκεν τῶν ἱαλέμων ὃ ἔστι τῶν θρήνων ἢ B δὲ om. B post λόγος add. οὕτως B 10—18 pauca detrita in M 10. 11 post Γανυμήδους add. καὶ τὰ ἐξῆς B 11 ἀντὶ—Δαρδανία] ἢ τοίνυν ἱππικὴν τὴν δαρδανίαν φησὶν B ἢ τοῦ B 13. 14 cf. schol. Rhes. 895 13 τῆς Bⁱ de M non constat 15—17 scholio quod praecedat adi. Bⁱ add. δὲ post τινὲς 15 τινὲς τοῦτον] αὐτὸ M τῶν αὐτῶν? φασὶν om. M ἦν Bⁱ 16 ἐπὶ ὕμνου Bⁱ φασι M 16. 17 τὸ—Δαρδανία om. Bⁱ 16 ἔνεκα] η M 17 δαρδανίαι M 18—20 ἢ—
δ
Γανυμήδους om. B, cetera adi. scholio 4—12 19 δαρδανί MT scripserim ἐν τῇ Δαρδανία ἀποστάσιον M 20—p. 223,3 descripta ex schol. Tro. 822 21 φησὶ MT

καθάπερ ἐν κύκλῳ λέγεται· ἄμπελον, ἣν Κρονίδης ἔπορεν οὐ παιδὸς ἄποινα χρυσεῖην φύλλοισιν † ἀγανοῖσι κομόωσαν βότρουσί θ' οὐδ' Ἡφαιστος ἐπασκήσας πατρὶ δῶκεν· αὐτὰρ ὁ Λαομέδοντι πόρεν Γανυμήδεος ἀντί': — MTB

1393 τὸ κατὰ μέρος, τὸ καθ' ἕκαστον: — MⁱBⁱ

5

1394 οὗτος ὁ στίχος ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις οὐ γράφεται: — Mⁱ

1396 βάρβαροι: ἀντὶ τοῦ βαρβάρως· ἡ γὰρ Ἀσία τῶν βαρβάρων χώρα, ἡ δὲ Εὐρώπη τῶν Ἑλλήνων: — MTBⁱ

ὁ λόγος· εἰώθασιν οἱ βάρβαροι τὸν αἴλινον ἐν ἀρχῇ θρήνου λέγειν οἰκειῶς τῇ ἑαυτῶν βαρβάρῳ φωνῇ, ὅτε τις βασιλέων ἀνηρημένος τύχη. 10 καὶ γὰρ οὐδ' ἀπολομένην τὴν Ἑλένην στενάζω: — MTB

ἄλλως: τὸν λίνον κοινῶς ἐτίθεσαν ἐπὶ τοῦ ὕμνου καὶ τοῦ θρήνου, νῦν μέντοι ἐκπηδῆσας ὁ Φρύξ, ὅταν λέγῃ αἴλινον ἀρχὰν θανάτου βάρβαροι λέγουσιν, ἐπὶ συμφορᾷ αὐτὸν καὶ θρήνου τάττει: — MTB

1398 ἔϊφ' Ἀΐδου φησὶ τὰ θάνατον ἐργαζόμενα: — MⁱBⁱ

15

1401 † δὴ δὴ διδύμω: τουτέστιν Ὀρέστης καὶ Πυλάδης. τοῦ μὲν πατὴρ ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ἐπωνομάζετο, ὁ δὲ Στροφίου ἦν παῖς. κακομήτας δὲ ὁ κακὰ κατὰ τῆς Ἑλένης βουλευσάμενος, οὐχ ὁ κακῶς βουλευόμενος: — B

τὸν Ὀρέστην καὶ Πυλάδην (λέγει): — Mⁱ

20

1402 τοῦ μὲν πατὴρ ὁ Ἀγαμέμνων: — Mⁱ

1403 κακόβουλος: — M^g

1404 ἀντὶ τοῦ ἐσίγα κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ εἰ. ἡ σιγᾶ, τουτέστι τῇ σιγῇ, οἷον μετὰ σιωπῆς δόλιος: — MⁱTBⁱ

1406 [ἀντὶ τοῦ ἔμπειρος τοῦ πολέμου: — MⁱBⁱ

25

1407 ἔρροι τᾶς ἡσύχου: φθειρέσθω, φησὶν, οὗτος ἐπὶ κακουργία ἡσυχος ὢν, προνοούμενος τῆς ἡσυχίας ἐπὶ κακοῖς: — MTBⁱ

ἄλλως: διαφθαρεῖη ὑπὸ τῆς ἡσύχου προνοίας. ἡσυχον δὲ αὐτὴν φησι τὴν ἀπροσδοκῆτως πάντας ἀμυνομένην, πρόνοιαν δὲ τὴν εἰμαρ-

1 καὶ καθάπερ M λέγει MT ^{εἰ} B 2 ἄπεινα T ἀγανοῖς M
κομόωσαν T βότρουσι τοὺς MTB 3 ἀτάρ MT πόρε B
7 τῶν M ut uidetur, τῆς TBⁱ 8 χώρας MTBⁱ 9—11 scholio quod prae-
cedit adi. MT add. δὲ post ὁ 9 post λόγος add. οὕτως B 11 στενάζου M
12—15 Hesych. αἴλινος ὕμνος θρήνος cf. Aristoph. Byz. ap. Ath. XIV p. 619c
Suid. s. v. αἴλινον et. m. p. 35,1 13 μὲν τοῦδ' MT 13. 14 ἐκπηδῆσας—λέ-
γουσιν om. B 13 ἐκπηδεῖ M ὁ om. T 14 βάρβαρον M συμφορᾷς
MTB αὐτὸ MT θρήνοισ MTB 24 in fine add. ὢν T 29 πάντα B

μένην. τινὲς οὕτως· οἰμωζέτω κακοῦργος ὢν μετὰ ἡσύχου προ-
νοίας: — MTB

ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ δῆ, ἔν' ἡ· οἱ δῆ. οὗτοι δὲ, φησὶν, ἔνδον εἰσελ-
θόντες εἰς τοὺς θαλάμους ἧς ἔγχευε γυναικὸς τοξότης Πάρις, τοὺς
5 ὀφθαλμοὺς δακρύων πεπληρωμένοι καὶ τῷ σχήματι ταπεινοὶ ἔζοντο παρ'
ἐκάτερον μέρος τῆς Ἑλένης, ὁ μὲν ἐκ δεξιῶν, ὁ δὲ ἐξ εὐωνύμων, πε-
φραγμένοι ξίφεσιν: — MⁱTB

1409 ἀντὶ τοῦ· ἦστινος γυναικὸς ὁ τοξότης Πάρις ἔγχευεν: — MⁱBⁱ

1413 τοῖς ξίφεσι δηλονότι ἡσφαλισμένοι: — M^eBⁱ

10 1416 τὸ ἐξῆς· ἀνέθορον δὲ πάντες οἱ θεράποντες καὶ ἀνεπήδησαν
παραχρῆμα καὶ περιέθεον καθάπερ ὁρομάδες ἵπποι θορυβηθέντες: —
MTB

1419 τὸ μή τις εἶη δόλος ἄλλο κῶλον: — Mⁱ

1420 οἱ μὲν, φησὶ, τῶν οἰκετῶν οὐκ ᾔοντο δόλον εἶναι, οἱ δὲ
15 ἐπεπιστεύκεισαν τὴν Ἑλένην μέλλειν ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου δολοφονεῖσθαι,
ὥσπερ ἐν ἄρκυσι ζωγρηθεῖσαν. ἄρκυς γὰρ τὸ λίνον: — MTB

1421 τοῖς δὲ ἐδόκει Ὀρέστης ἐν ἀσφαλεστάτῃ δικτύῳ μηχανῇ
καὶ περιβλήματι λίνου ἐμπλέκειν καὶ ἐμβάλλειν τὴν Ἑλένην. οἶον
εἰς ἀρκυστάτην μηχανὴν καὶ [ὥς] περιβλήμα λίνων: — MTB

20 ὃ ἐστὶν εἰς δολοφονίαν· ἄρκυς γὰρ τὸ δίκτυόν ἐστιν: — MⁱTB

1425 σὺ δὲ παρῆς τοῖς γινομένοις ἢ ἀκούσας παρ' ἐτέρου πάλαι
πέφευγας ἐκποδῶν: — MTB

1427 παρὰ τὸν βόστρυχον τῆς Ἑλένης πλησίον τῆς παρηίδος
αὐτῆς αὖραν πέμπων: — MTB

25 1429 πτερίνω: τῇ ῥιπίδι. ἡ παρόσον πάντα τὰ ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς καλύμματα πτερὰ ἔλεγον, οἷς οὐ καὶ ῥιπίσιν ἐχρῶντο. κυ-
κλοτερὴς γὰρ ἡ ἐκ τῶν πτερῶν ῥιπίς. ἡ δὲ πρὸ ἀντὶ τῆς κατὰ, ὃ
ἐστι· κατὰ τοῦ προσώπου αὐτῆς πνοὴν ἐπιπέμπων: — MTB

1 ὀνομαζέτω T 3—7 scholio quod praecedit adi. B initio add. ὁ σύνδεσμος

10 καὶ οἱ θεράποντες ἀ. MTB 14 δὲ καὶ T 16 ἄρκυσι om. MT

ζωγραφεῖσαν MT cf. Hesych. s. v. ἄρκυα Suid. Eust. p. 1535, 17 et. m.
p. 144, 10 Gud. p. 78, 20 Cramer an. Ox. II p. 336, 5. 427, 5 17 ὀρέστην T

18 ἐκβάλλειν T 20 ὃ ἐστὶν MⁱT οἶον B ἐστὶν om. B 21 σὺ δὲ]

οὐδὲ M 23. 24 scholio quod praecedit adi. B initio add. ὁ δὲ 23 post

βόστρυχον add. φησὶ B 24 ἔπεμπων B 25—28 scholio quod prae-

cedit adi. B initio add. τῇ ῥιπίδι πτερίνωι δὲ εἶπε et om. τῇ ῥιπίδι ἢ

25. 26 πάντα—ἐχρῶντο] αὗται ἐκ πτερῶν ὑπάρχουσι συντεθειμέναι εὐπηγεῖ δὲ κύκλωι

ἦτοι καλῶς πεποιημένωι καὶ συντεθειμένωι B 27 ἡ om. T 28 ἐκπέμπων MTB

αὔραν αἰσίων, ἀντὶ τοῦ πνοὴν ἐπιπέμπων: — MⁱB

1431 ἡ δέ: — M^s

τὸ λίνον τὸ ἐν τῇ ἡλακάτῃ ἐβλίσσεν: — MⁱT

1433 μετὰ σπουδῆς ἐχαλᾶτο, κατηπειγμένως: — MⁱT

1434 ἀντὶ τοῦ· τὰ ἀπὸ τῆς λαφυραγωγίας τῶν βαρβάρων νήματα 5
καὶ λίνα. ἀπὸ τῶν Φρυγίων σκύλων βουλομένη συρράψαι ἐνδύματα
πορφυρᾶ, ὅπως ἐπὶ τὸν τάφον ἀναθῇ τῆς Κλυταιμνήστρας: — MTB

ἐπὶ τύμβον: ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν τύμβον, τουτέστι· τὰ δὲ νήματα
ἔτετο τῷ πέδῳ διὰ τὸν τύμβον. ἀπὸ δὲ τοῦ τύμβου τὸ σῶμα τῆς Κλυ-
ταιμνήστρας δηλοῖ. ἀγάλματα δὲ ἀντὶ τοῦ ἀγάλμασι· καλλώπισμα γάρ 10
ἐστὶν ἡ κηδεῖα τοῦ νεκροῦ σώματος. ὁ δὲ λόγος· τὰ δὲ νήματα καὶ τὰ
λίνα τὰ ἐκ Φρυγίας εἰργάζετο διὰ τῆς Κλυταιμνήστρας τὸ σῶμα, ἵνα
τοῦτο συστολίσῃ καὶ κηδεύσῃ αὐτὴς λαμπροῖς ἱματίοις καὶ φάρεσι πορφυ-
ρέοις: — MTB

καλλωπίσματα· κόσμος γὰρ τῶν τύμβων τὰ ἀναθήματα: — Mⁱ 15

1439 ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι. ἀπαγαγεῖν δὲ αὐτὴν ἐβούλετο ἀπὸ τοῦ
τόπου τούτου οὗ ἐκάθητο εἰς ἕτερον τόπον ἐκκλῖναι βουλόμενος τοὺς
παρεστῶτας οἰκέτας. τούτου οὖν ἀποστᾶσα τοῦ κλισμοῦ ἐλθὲ ἐπὶ
τὴν Πέλοπος καθέδραν, ἔνθα εἰώθει διατρίβειν ὁ Πέλοψ: — MTB

ἀποστῆσαι γὰρ αὐτὴν ἤθελε τῶν παρεστῶτων θεραπόντων: — MT 20

1446 τὸ σὺν κατὰ κοινοῦ, τουτέστιν· ὁ δὲ συνεργὸς συμπράστων
τῷ Ὀρέστῃ, ὁ πονηρὸς ἀνὴρ Φωκεὺς, τοιαῦτα εἶπεν. λέγει δὲ τὸν Πυλά-
δην: — MTB

1447 λείπει τὸ καὶ τοιαῦτα ἔλεγεν: — Mⁱ

1450 ἐφ' ἧς ἕκαστος ἐκαθέζετο: — Mⁱ 25

1451 πόρρωθεν. τὸ δὲ διαρμόσας ἀντὶ τοῦ προσαρμόσας
καὶ συγκλείσας. ἀπὸ τοῦ διαρμόσας τὴν ἀδιάλειπτον παραμονὴν
τῶν οἰκετῶν ἐσήμανεν, ἣν εἶχον μετὰ τῆς δεσποίνης: — MTB

1452 ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα: — Mⁱ

1 scholio quod praecedit adi. B initio add. τὸ γὰρ ἐξῆς ἐκπέμπων B
3 ἐβλίσσων MⁱT 6 post λίνα add. ἦτοι B βουλόμενος M βουλομένης B
8 ἀντὶ—τουτέστι om. B 9 post ἔτετο add. ἀντὶ τοῦ κατηπειγμένως ἐχαλᾶτο
ἐν B πεδίῳ MT 9. 10 τῆς K. om. T 13 συστολίσῃ MTB
ἱματίοις om. T 17 τούτου om. B ἐκκλῖναι M 18 οὖν M om. T
οὖν φησὶν B 19 ante ἔνθα add. ἦτοι B 20 scholio quod praecedit
adi. MT initio add. ἀντὶ τοῦ M ἀντὶ T ἤθελε Münzel ἤθελον MT
22. 23 ὀρέστην B 26 πόρρωθεν—διαρμόσας om. T 27 post διαρμόσας add. δὲ B

1453 Ἰδαία μάτερ: Ἰδῆ ὄρος ἐστὶ Τροίας, ἔνθα τετίμηται ἡ Πρία. ἴσως οὖν ὡς ἐγγωρίαν θεὸν ἐπικαλεῖται αὐτὴν ὁ εὐνοῦχος: — MTB

1454 ὀβρίμα ὀβρίμα: ὀβρίμαν αὐτὴν φησιν, ἐπεὶ λένουσιν ὀχεῖται· ἢ ὅτι ἐνίσταται τοῖς αὐτῇ συντυγχάνουσιν. μέλλων διηγεῖσθαι ὁ Φρυξ ἅπερ ἐτεθέατο ἔνδον, τὴν Πρίαν ἐπικαλεῖται ὡς ἀλεξίκακον. Ἰδαίαν δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρεινῆν· ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι διατρίβειν φασὶ τὴν θεόν. ὀβρίμαν δὲ τὴν ἰσχυρὰν καὶ φοβεράν. ὁ δὲ λόγος· φεῦ φεῦ τῶν ἀνόμων κακῶν, ὦ μήτερ Πρία, ἅπερ τεθέαμαι ἔνδον κατὰ τοὺς οἴκους. καλεῖται δὲ καὶ Ἀνταία· τοῖς Φρυξὶ γὰρ ὑπαντῶσι φοβερά ἐστίν: — MTB

1457 ἐντεῦθεν ἄρχεται ἐξηγεῖσθαι: — MⁱTBⁱ

τῶν πορφυρῶν: — M^s

1462 γράφεται ἀποκτενεῖ: — Mⁱ

1467 μετὰ τῶν στηθῶν καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκτόπησεν: — MⁱTBⁱ

1468 ἡ Ἑλένη, φησὶ, διαναστᾶσα φυγῇ τὴν σωτηρίαν πορίζεται: —

MⁱTB

1470 λείπει τὸ ποδί: — M^s

τὸν πόδα φησίν. ἀπὸ τοῦ ὑποδήματος τὸν πόδα δηλοῖ.

20 τὸ δὲ δεικνὺν ἀντὶ τοῦ ἐκτείνας καὶ βαλὼν. ὁ δὲ Ὀρέστης, φησὶ, παραχρῆμα προβάς τὸν πόδα ἐξέτεινε τὴν χεῖρα καὶ λαβόμενος τῆς κόμης ἔμελλεν αὐτὴν παῖειν τῷ ξίφει: — MTB

1471 ἀντὶ τοῦ ἀριστερᾶ χειρὶ: — MⁱBⁱ

1472 τὸ μελανθησόμενον: — MⁱBⁱ

25 1474 ἰαχᾶ δόμων θύρετρα: ἰαχῆς, φησὶ, καὶ θορύβου γενομένου κατὰ τὴν οἰκίαν τὰς θύρας τῶν σταθμῶν, ἔνθα ἡμεν συγκεκλεισμένοι, ἐκσπάσαντες τοῖς μοχλοῖς ἐξήλθομεν βοηθήσοντες: — MTB

1476 τὰ ἀκόντια, ἀπὸ τοῦ ἐπηγκυλίσθαι. ἢ διότι ἀπὸ τῆς κατὰ μέσον ἀγκύλης λαμβανόμενοι ῥίπτουσιν: — MⁱTBⁱ

1 ἐστὶ om. T 4—11 scholio quod praecedat adi. B add. δὲ post ὀβρίμαν
5 μέλλων δὲ B 7. 8 cf. Didym. ap. schol. Δ 475 9 ἡ τῶν MT (= ἔνεκα
τῶν?) 10 cf. et. m. p. 388,36 12 ἔνθεν MⁱBⁱ 16 in fine add. τῷ
ποδί T 18 λείπει] δια M^s 19—22 scholio 16 adi. B initio add. μυκη-
νίδα δὲ ἀρβύλην 19 ἀπὸ γὰρ B 20 λαβὼν MT 21 κόπης MTB
em. Matthiae 23 τῇ α. Bⁱ 27 τοῖς μοχλοῖς ἐκσπάσαντες B
28. 29 cf. schol. Phoen. 1141 Andr. 1134 Hesych. s. v. ἀγκύλα ἀγκύλη μεσάγκυλα
Eust. p. 344,13. 816,38 lex. Bachm. p. 23,10 Suid. s. v. ἀγκύλη Zon. p. 26
28 ἐπηγκυλεῖσθαι Mⁱ ἐπηγκυλῆσθαι TBⁱ διότι om. MⁱT 29 μέσου MⁱTBⁱ

1477 μεγάλην κόπην καὶ ἐκτεταμένην ἔχον: — MTBⁱ

1479 ἀντὶ τοῦ ἄτρεπτος καὶ ἄφρευκτος ἐν ταῖς μάχαις. ἡ ἀκα-
τάπαυστος. ἡ δὲ οὐκ ἔστι λιάσαι καὶ εἰς φυγὴν τρέψαι: — MⁱTBⁱ

1480 τρικόρυθος: ὁ μεγάλην ἔχων περικεφαλαίαν. ὅμοιον δέ
ἐστι τῷ [Λ 353] 'τρίπτυχος αὐλώπις'. ἡ ὅτι ἔνιοι τῶν ἡρώων τριλό- 5
φοις ἐχρῶντο: — MTB

1483 τότε: ἐν τῷ πρὸς Ὀρέστην πολέμῳ ἐφάνημεν διαπρεπόντως
δειλοὶ, οἱ Φρύγες. ἡ τότε ἐν τῷ Τρωικῷ πολέμῳ: — MⁱTB

τότε δὲ τότε διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες: ἀντὶ τοῦ ἐκδηλοῖ
τὴν δειλίαν καὶ ἐξεληλεγμένοι. (τότε), φησὶν, ἐν τῇ συμβολῇ τῇ πρὸς 10
τὸν Ὀρέστην καὶ πρὸς τὸν Πυλάδην, ἐφάνησαν οἱ Φρύγες [πολὺ τῶν Ἑλλή-
νων ὄντες ἀσθενέστεροι] καθ' ὅσον ἤμεν ἐλάττους ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς
τοὺς Ἑλληνας κατὰ τὴν Ἰλίον. φησὶ γὰρ αὐτὰ κατὰ ἀναφορὰν (πρὸς)
τὰ ἐν Ἰλίου λόγου παρεκβάσει χρησάμενος. οὐ γὰρ εἰκὸς ἦν οὕτως πολ-
λοὺς εἶναι τοὺς ἐν τοῖς βασιλείοις τεθνηκότας ὥς καταλέγειν πτώματα 15
μυρίων νεκρῶν. ἔστιν οὖν ὁ πᾶς λόγος τοιοῦτος: κατὰ τὴν συμβολὴν
τὴν πρὸς τὸν Ὀρέστην κατὰδηλοῖ γεγονάμεν ἀσθενεῖς ὄντες οἱ Φρύγες: —
MTB

1484 ἥσσαντες Ἑλλάδος ἐγενόμεθ' αἰχμᾶς: εἰκότως ὑπὸ
τῶν Ἑλλήνων τότε, ἐν Ἰλίου, [ἡ τῶν περὶ τὸν Ὀρέστην] ἡττήθησαν, 20
ἡνίκα ὁ μὲν ἦν φυγὰς, ὁ δὲ νεκρὸς ἔκειτο, ἄλλος δὲ τραυματίας ἦν,
ὁ δὲ ἰκέτης προσέπιπτε τὸν ἔλεον θηρώμενος, καὶ τέλος ὥς ὑποσχότιοι
γενόμενοι τῷ πλήθει τῶν βαλλομένων βελῶν εἰς φυγὴν ἐτρεπόμεθα καὶ
οἱ μὲν ἔπιπτον τιτρωσόμενοι, οἱ δὲ πίπτειν ἔμελλον, οἱ δὲ ἦσαν νεκροί.
καὶ μέχρι τούτου ἡ παρέχθαις. τὰ δὲ ἐξῆς γενόμενα κατὰ τὴν οἰκίαν 25
ἐστὶν, ἅπερ κατὰ ἐπανάληψιν ἐπάγει. ἔστι δὲ τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου: φασγά-
νων τε ἀχμᾶς συνήψαμεν καὶ ἡττήθημεν κατὰ κράτος ὥσπερ καὶ ἐν

1 ἐγχεροῖν ἔχων M ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων T 2. 3 cf. Hesych. ἀλίσστος ..
ἀμετάτρεπτος et. m. p. 63,24 ἀλίσστος .. σημαίνει δὲ τὸν ἀκατάπαυστον
ἄτρεπτον Zon. p. 119 ἀλίσστος ὁ μὴ φεύγων Cramer an. Par. IV p. 108,34
ἀλίσστος ἀκατάπαυστος. ἡ δὲ οὐ δύναται τις ἐκφυγεῖν Eust. p. 347,35 ἀλίσστος ..
τουτέστιν ἄφρευκτος· λιάζω γὰρ τὸ ἐκφεύγω scholio quod praecedit adi. Bⁱ
initio add. ἀλίσστος δὲ 3 δειλιάσαι T 5. 6 τριλόφοις M 8 ἡ] οἱ T
10. 11 τῇ π. τ. Ὁ. κ. π. τ. Π. συμβολῇ B 12 καθ' Münzel καὶ MTB
13 αὐτὰ B αὐτοὺς M ἀντὶ T πρὸς add. Matthiae 14. 15 πολλῶν M
16 ὁ om. M 17 οἱ om. MTB 20 ἡ τὸν M 22 ὑποσχότιον M
ὑπὲρ σκότον T 23 γενομένῳ ἡ MT 25 μέχρι μὲν B τὸ B

τῷ κατὰ Ἴλιον πολέμῳ ἡνίκα ταῦτα συμβέβηκεν ἅπερ κατέλεξεν. ὥς δὲ ἡττήθημεν τῶν περὶ τὸν Ὀρέστην, ἦλθεν ἡ Ἑρμιόνη. δύνатаι δὲ καὶ ἐπὶ οἰκίας ταῦτα γενόμενα νοεῖσθαι. ἴδιον δὲ τῆς τραγωδίας τὸ τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων ἐξαίρειν καὶ φοβερὰ ποιεῖν ὥσπερ νῦν ὁ Εὐριπίδης ὡς περὶ πολλῶν <περὶ> τῶν ὀλίγων θεραπόντων τὸν λόγον <ποιεῖται>: — MTB

1486 ὁ μὲν οἰχόμενος: ταῦτα ἐπὶ τῶν ἐν Ἰλίου νοητέον, οἱ δ' οὐ νοήσαντες ὑπέλαβον ἐν τοῖς βασιλείοις τοσοῦτους τεθνάναι: — MT

ταῦτα ὥς ἐπὶ τῶν ἐν Ἰλίου λέγει τεθορυβημένος καὶ οὐ δεόντως ἀπαγγέλλων. οἱ δὲ μὴ νοήσαντες πολλοὺς φήθησαν ἐν τοῖς βασιλείοις ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὀρέστην ἀπολωλέναι. ἐὰν μὲν ἐν Ἰλίου, ἔσται τὸ ὑπὸ σκότον ἀντὶ τοῦ καλυφθέντες τῷ πλήθει τῶν βελῶν ἐφεύγομεν· ἐὰν δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ, εἰς τοὺς σκοτεινοὺς τόπους τῆς οἰκίας ἐφεύγομεν: — MTB

15 1488 θανάτου προβολάν: ἀντὶ τοῦ ἱκεσίαν ὑπὲρ τοῦ θανάτου προβαλλόμενος καὶ ἱκετεύων: — MTBⁱ

1491 ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ: θορόβου, φησὶ, γενομένου ἦλθεν ἡ Ἑρμιόνη. χαμαὶ οὔσῃ τῇ Ἑλένῃ. μελλούσῃ πίπτειν μετὰ τὸ φονευθῆναι: — MTB

20 ἄλλως: ἡ τεθορυβημένος οἶεται αὐτὴν πεπτωκέναι ἢ χαμαιπετεῖ τῷ μέλλοντι πεσεῖσθαι: — MTB

ἄλλως: οὐ τῷ πεσόντι ἐπὶ γῆς· οὐδὲ γὰρ ἐφόνευσαν αὐτήν. ἀμέλει μετὰ μικρόν φησιν ὅτι διωκομένη ἐξ αὐτῶν ἀφανῆς ἐγένετο: — MTB

χαμαιπετεῖ οὖν ἢ τῷ μέλλοντι πεσεῖν ἢ τεθορυβημένος οὐκ ἀκριβολογεῖται: — MⁱT

25 1492 ἄθυρσοι δ' οἷά νιν: κακὸθυρσοι. ἡ θύρσων μόνον δεόμενοι πρὸς τὸ εἶναι Βάκχαι. ἡ ἀθύρσους αὐτοὺς εἶπεν, ἐπεὶ αἱ Βάκχαι μετὰ θύρσων βακχεύουσιν: — MTB

1 ἡνίκα Münzel ἦν καὶ MTB 2 τῶν om. M ὑπὸ τῶν T 3 γενόμενον M
 γινόμενα B 4 μακρὰ MT ποιεῖν ὥσπερ om. MT 5. 6 ὥς—ποιεῖται
 om. B 5 ὥς περὶ] ὥσπερ MT 7 τῶν] τῆς MT 9—13 scholio
 quod praecedat adi. MT scholio p. 227,19—p. 228,6 B add. δὲ post ταῦτα
 9 περὶ B 11 ὑπὸ τῶν] ὑπὲρ τὸν M ἀπωλέναι M τεθνάναι B
 ἐὰν μὲν οὖν περὶ τῶν ἐν Ἰλίου λέγοιτο B 18 καὶ μελλούσῃ B 20 τεθο-
 ρυβημένος ὢν B 22 οὐ τῷ B οὕτως MT τῆς γῆς T οὔτε MT
 23 ἀφανῆς ἐξ αὐτῶν B 24 τεθορυβημένω MⁱT 26 initio add. ἡ B
 θύρσων om. MT 26. 27 δεόμενοι μόνων B 28 κατὰ M

† ἐπέλεγον. ἔστι δὲ αὐτὴ Σκυθικὴ φωνὴ ἐξελληνισμένη
 † ὦ υἱὲ καὶ υἱὲ τοῦ ἄτις καὶ τοῦ Διός. εἶχον δὲ ἀνὰ χεῖρας οἱ τοιοῦτοι
 βάκχαι θύρσους, ἥτοι νάρθηκας, ἀντὶ κλάδων τούτους περιφερόμενοι εἰς
 τιμὴν τοῦ Διονύσου. ἐδόκουν δὲ τοῖς ὁρῶσι μαίνεσθαι, τῇ δ' ἀληθείᾳ
 φιλάνθρωποι ἦσαν. διὰ γοῦν τὸ δοκεῖν ἐκείνους μαινομένους εἶναι ὁ 5
 Εὐριπίδης τὸ ἄθυρσοι βάκχαι ἀντὶ τοῦ μαινόμενοι ἐξεδέξατο: — A

† σημείωσαι καὶ τὸ θύρσος πῶς ἐκλήθη νάρθηξ. θύρσος μὲν γὰρ
 τῷ φυτῷ τὸ παλαιὸν ὄνομα παρόσον αὐτῷ ἐχρῶντο οἱ γεωργοὶ ἐν ταῖς
 αἵμασιαῖς τῶν λειμώνων καὶ τῶν κήπων καὶ τῶν θειλοπέδων καὶ ἀμπε-
 λῶνων. ὕστερον δὲ ἐκλήθησαν νάρθηκες, ὅτι ἐχρήσαντο αὐτοῖς οἱ 10
 τῶν παιδῶν ἀλεῖπται καὶ παιδοδιδάσκαλοι πρὸς τὸ πλήττειν τοὺς νέους.
 νάρθηξ γοῦν ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ τοὺς νεαροὺς θήγειν, ἥτοι τοὺς νέους
 παῖδας ἀκονᾶν καὶ παρορμᾶν πρὸς τὰ μαθήματα: — A

1493 συλλαβόμενοι δὲ, φησί, τὴν Ἑρμιόνην οὐδὲν ἤττον πάλιν ἐπε-
 δίωκον Ἑλένην ἐπὶ φόνῳ: — MⁱTBⁱ 15

1497 τοῦτο δοκεῖ ἀπὸ ἱστορίας εἶναι, παρόσον παρὰ τῆς Θῶνος γυναικὸς
 δοκεῖ πλεῖστα φάρμακα εἰληφέναι ἡ Ἑλένη, ὡς Ὅμηρος [δ 228]. 'τά
 οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις, Αἴγυπτιή, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ με-
 μιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ': — MTB

1499 ἀπέδρων γάρ: — MⁱBⁱ 20

1501 ἀντὶ τοῦ ἀνονήτως: — MⁱBⁱ

1503 ἀντὶ τοῦ· διαδέχεται νεώτερον κακόν: — MⁱTBⁱ

1505 ἐτραγῶδει ὁ Φρύξ: — MⁱT

1510 οὗτι που κραυγὴν ἔθηκας: ἀντὶ τοῦ· οὐ διὰ τοῦτο, φησὶν,
 ἐβόησας ὥστε τὸν Μενέλαον ἐλθόντα βοηθεῖν: — MTAB 25

ἄλλως: οὐκ ἄρα που, φησί, μεγάλη φωνὴ τὸν Μενέλαον ἐκάλεσας
 ὥστε βοηδρομεῖν: — MTAB

1511 λείπει τὸ βούλομαι: — MⁱTBⁱ

1512 ἐνδίκως: ἀνάξια καὶ τραγωδίας καὶ τῆς Ὀρέστου συμφορᾶς
 τὰ λεγόμενα: — MTB 30

2 cl. Bekker. an. p. 202 temptaui Ὅτης Ἄτης ἡ υἱὲ τοῦ Διός 3 ἐπιφερόμενοι A

6 ἐξέλ A 12 οὖν A 14 φησὶ om. Bⁱ 14. 15 ἀπεδίωκον T

15 ἐπιφόνον Bⁱ 18 πόρε MT 26 φησὶ om. A μεγάλα MB

φωνεῖς B ἐκάλεσας om. MB 27 βοηδρομῆσαι T 29 post ἀνάξια

add. ταῦτα φασὶ B τραγωδικὰ A τῆς τοῦ ὁ. B 30 τὰ λεγόμενα

om. B τὰ νῦν λεγόμενα A

1514 νῦν, φησὶν, ἔοικας ὑπὸ δειλίας [τᾶνδον] ὑποκρίνεσθαι τοῖς λόγοις ἕτερα κατὰ ψυχὴν ἔχων καὶ φρονῶν: — MAB

1515 † ἀντὶ τοῦ· οὐ πρὸς χάριν, ἀλλ' ἀληθῶς λέγω ὅτι ἀξία ἐστὶν ἀποθανεῖν, ἥτις τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν καὶ τὴν Φρυγίαν ἠφάνισεν: — B

5 1516 ὅμοσον: ὅτι οὐ πρὸς χάριν ἐμὴν ταῦτα λέγεις οὐδὲ ὑποκρινόμενος, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ οὕτω φρονεῖς. λείπει δὲ ἡ εἰς· εἰς ἐμὴν χάριν: — MAB

1518 ὧδε καὶ Τροία σίδηρος: καὶ ἐν Τροίᾳ, φησὶν, ὁ σίδηρος οὕτως ἦν φοβερός τοῖς Τρωσὶν ὥς σὺ νῦν ὁρῶν τὸ ξίφος φῆς· θάνατον
10 ἐνοπτρίζομαι: — MAB

1519 γράφεται ἄπαγε: — M^s

1521 ταῦτα κωμικώτερα ἐστὶ καὶ πεζά: — TA^s

δέδοικα μὴ γένωμαι νεκρός: — M^sB^s

1525 ἀφεῖσαι: ἀπήλλαξαι: — MT

15 πρὸ τέλους ὁ τόνος. προπερισπᾶται γὰρ παρακείμενος ὢν. ὁ Θεοδόσιος ἀπὸ τοῦ ἐῷ φησιν αὐτό· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ ἱημι, προπαρωξύνετο, φησὶν, ὥς τρισύλλαβος ἀπὸ τῶν εἰς μι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἱημι, ἦσω, ἦκα, ἔμαι, εἶμαι, κατὰ πλεονασμὸν ὥς τὸ τέθειμαι, καὶ εἶσαι, καὶ ἀφεῖσαι. φυλάττεται γὰρ ὁ τόνος τῶν ὀριστικῶν, ἐπὶ μὲτα προθέσεως συν-
20 τεθῶσι καὶ μὴ ἀποβάλλωσι τὴν μακράν: — MTB

1526 ἀλλὰ μεταβουλεύσομεθα: ἐπὶ τοῦ παρόντος, φησὶν, ἀφίημί σε, ὕστερον δὲ βουλεύσομαι περὶ σοῦ: — MTBⁱ

1527 μῶρος, εἰ δοκεῖς με: μῶρος εἶ, φησὶν, εἰ δοκεῖς με ὅλως ἀξιοῦν φονεύειν σε. τινὲς δὲ εἰς τὸ μῶρος <εἶ> στίζουσι, καὶ
25 τὸ ἄλλο ἀπόλυτον: — MT

μῶρος εἶ: τινὲς οὕτως στίζουσι, καὶ τὸ ἄλλο ἀπόλυτον. τινὲς δὲ οὕτως· εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην, πάνυ ἀνόητος εἶ, ἢν' ἦ κατ' ἔλλειψιν: — B

1528 οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας: δύναται μὲν καὶ ἐπὶ εὐνούχου

1 δολίας M	5 initio add. ὅμοσον A	ὅμοσον φησιν B	λέγει M
6 δὲ ἡ] τὸ A	8. 9 post σίδηρος add. πᾶσι Φρυξὶν et om. τοῖς Τρωσὶν A		
9 ὥς καὶ σὺ A	10 ἐνοπτρίζεσθαι B	12 παίζει T	14 ἀπάλλαξαι M
15—20 scholio quod praecedat adi. MT pro ὁ scripto δὲ			15. 16 ὁ δὲ θεο-
δόσιος B	16. 17 προπαροξύνεται M	προπαροξύν' T	17 ἀπὸ—μι om. B
ἀπὸ τοῦ M	18 post πλεονασμὸν add. τοῦ τ B	τὸ om. TB	18. 19 ante
ἀφεῖσαι add. καὶ ἐξ αὐτοῦ B	19. 20 συντεθῆ MB	20 ἀποβάλλωσι T	ἀπο-
βάλλων B	ἀποβάλλον M	24 ἀξιοῦσι M	στίσσουσι M
		25 ἄλλος M	

ταῦτα λαμβάνεσθαι, δύναται δὲ καὶ ὅτι γόνιιδές εἰσιν οἱ Φρύγες: — MTB

1530 ὁξὺ γὰρ βοῆς: ἐκεῖνο, φησὶν, ἐφοβούμην καὶ ὑφωρόμην μὴ ἄρα σὺ κραυγὰς ἐξαναστήσης τὴν πόλιν καθ' ἡμῶν. περὶ γὰρ τοῦ Μενελάου οὐδεὶς λόγος: ἐνὸς γὰρ αὐτοῦ ὄντος δυνησόμεθα περιγε- 5 νέσθαι, ὥστε ἡκέτω ὁ τῷ κάλλει μόνον ἐπερειδόμενος. εἰ δὲ τοὺς Ἀργείους πάντας ἐπαγόμενος ἔλθῃ ἀμυνόμενος ἡμᾶς διὰ τὸν τῆς Ἑλένης φόνον καὶ μὴ ἐθελήσῃ σφῆζειν ἡμᾶς, ἐπαναιρήσομεν τῇ Ἑλένῃ τὴν Ἑρμιόνην: — MTB

ὁξέως γὰρ ἐξεγείρονται οἱ Ἀργεῖοι, ἐπὶ βοῆς ἀκούσωσιν: — TA^s 10

1531 Μενέλεων δ' οὐ τάρβος ἡμῖν: οἶον ὑποδέξασθαι τὴν πρὸς Μενέλαον μάχην: — MTABⁱ

εἴσω αὐτὸν τοῦ ξίφους λαβεῖν: — MTA

1532 οἶον γαυρούμενος ἐπὶ τῇ κόμῃ: — M^sA^s

1534 τὸν Ἑλένης φόνον διώκων: τιμωρούμενός με διὰ τὸν 15 τῆς Ἑλένης φόνον. διώκειν γὰρ ἦν τὸ εἰς δικαστήριον ἔλκειν ἄλλους. καὶ διώκειν κυρίως τὸ κατηγορεῖν, κεῖται δὲ νῦν ἐπὶ τοῦ ἐπεξιέναι. ὁ δὲ λόγος: ἐπεξιὼν διὰ τὸν Ἑλένης φόνον: — MTAB

γράφεται καὶ μὲ μὴ σώσῃ θανεῖν: — M^s

1537 δόμος: ὁ δόμος ὁ περὶ τοὺς Ἀτρεΐδας, ἀντὶ τοῦ ὁ τῶν 20 Ἀτρεΐδων δόμος, εἰς ἕτερον ἀγῶνα μεταπίπτει: — MTABⁱ

1539 τί ὀρῶμεν: μερίζεται τὴν γνώμην ὁ χορός. δέδοικε γὰρ μὴ ὕστερον ἐγκληθῇ κρύψας: — MABⁱ

1540 ἀντὶ τοῦ σιωπήσωμεν: — MⁱTBⁱ

ἢ μηδὲν ἐξείπωμεν τῇ πόλει: — MⁱTBⁱ

25

1541 ἴδε προκηρύσσει: ἰδοὺ, φησὶν, ἀναπηδῶν ὁ καπνὸς ἀπαγγέλλει τῇ πόλει τὰνθάδε πραττόμενα: — MTA^sB

1542 ἀνεγειρόμενος ὀρμῶν: — TA^s

1544 γράφεται καὶ φόνου καὶ πόνου: — T

p. 230,29. 1 initio add. τοῦτο δὲ B postea om. ταῦτα 3 initio add. ἀντὶ τοῦ ὁξέως M ἀντὶ τοῦ ὁξέως ἐξεγείρονται οἱ ἀργεῖοι ἐπὶ βοῇ ἀκούσωσιν B
6 ἡκέσθω M 10 ἐγείρονται T 11 ἀναδέξασθαι Bⁱ 12 τὸν μ. A
in fine add. οὐ δέδοικα Bⁱ 13 scholio quod praecedat adi. MTA αὐτὸ A
15 με T μὲν A om. MB 16 τῆς om. A 17 τὸ κατηγορεῖν om. T
20 ὁ περὶ τ. ἀ. δόμος Bⁱ 21 οἶκος Bⁱ 22 τὸ γνῶμεν M 24 ἀντὶ τοῦ] ἢ Bⁱ 25 scholio quod praecedat adi. Bⁱ pro ἢ scripto καὶ 27 τὰ ἐνταῦθα B

1545 τέλος ἔχει δαίμων: ἀντὶ τοῦ· τῶν ἀνθρωπίνων πραγμά-
των τὸ τέλος ἐν θεῷ ἐστίν: — MTABⁱ

ἄλλως: αἰεὶ, φησὶν, ὁ βούλεται ὁ θεὸς τοῖς ἀνθρώποις τέλος ἐπι-
τίθῃσιν: — MTABⁱ

5 † ἄλλως: ὡς ἐν ἐπιλόγῃ τοῦτό φησιν ὅτι τὰ πράγματα τὸ τέλος
καὶ τὴν ἔκβασιν ἔχει κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ: — A

1546 ἡ διὰ ἀντὶ τῆς ὑπό: — Mⁱ

1547 ἔπεσεν ἔπεσεν: ἐὰν μὲν διὰ τοῦ εἶ τοῦ ἔπεσεν, οἶοναὶ ἐπλη-
σίασέ τις τοῖς οἴκοις φοινικὸς δαίμων δι' αἱμάτων τιμωρίαν ποιούμενος τοῦ
10 πτώματος τοῦ Μυρτίλου· ἐὰν δὲ διὰ τῆς αἰ διφθόγγου, ἀντὶ τοῦ ἔκρου-
σεν. ἐὰν ἔλθῃ ὁ Μενέλαος: — MTAB

1549 γράφεται καὶ πέρας: — M^g

1550 ὀξύπουν: ἀντὶ τοῦ ἀκούσαντα παρά τινος τὴν παροῦσαν
δυστυχίαν ἐν τοῖς οἴκοις: — MTAB

15 1551 συμπεραίνοντες: συνδένοντες, συγκλείοντες, πέρας ἐπιτι-
θέντες τοῖς μοχλοῖς, τουτέστι ταῖς θύραις: — MTAB

1552 δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ: δεινὸν, φησὶ, καὶ χαλεπὸν ἀνὴρ
εὐτυχῶν, ὅταν ἔχῃ ἔχθραν πρὸς δυστυχοῦντας. ἰδοὺ γάρ, φησὶ, καὶ σὺ
νῦν, Ὀρέστα, δυστυχεῖς ἔχθραν ἔχων πρὸς εὐτυχοῦντα. ἀνὴρ γάρ
20 εὐτυχῆς πρὸς δυσδαίμονα μαχόμενος ἐπικρατέστερός ἐστι. καὶ Ὅμηρος
[H 111]· 'μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι': — MTAB

1554 δεινὰ καὶ δραστήρια: ὅ ἐστι χαλεπὰ καὶ δράματος ἄξια.
τὸ γὰρ δράσαι ὡς ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τοῦ χαλεποῦ τάσσουσι. κατὰ τὸ
σιωπώμενον δὲ εἰκὸς ἀπηγγέλλῃ τῷ Μενελάῳ τὰ κατὰ τὸν οἶκον γενό-
25 μενα: — MTAB

1558 βάξιν: ἀντὶ τοῦ φήμην. ἐνόμιζε γάρ τινα πεπλακέναι
ταῦτα: — M^gB

1 ἀντὶ τοῦ om. ABⁱ post ἀνθρωπίνων add. φησὶ A 5 ἐπιλόγῃ Münzel
ὀλίγω A 9 φοινικὸς T δράκων A τὴν τιμωρίαν TA
15. 16 scholio quod sequitur adi. B initio add. τὸ δὲ κληῖθρα συμπεραίνοντες
ἀντὶ τοῦ 15 συγκλείοντες om. A 16 ταῖς θύραις τουτέστι τοῖς μοχλοῖς
MTB 17—19 δεινὸν—εὐτυχοῦντα om. T 18 δυστυχοῦντα B σὺ]
οὐ B 20 δυσδαίμονας TA 20. 21 καὶ—μάχεσθαι om. T 20 καὶ
om. A 22 τὰ χαλεπὰ A 23 τὸ πολὺ A καὶ ἐπὶ M post
τάσσουσι add. καὶ δεινοῦ A 23—25 κατὰ—γενόμενα om. A 24 ἐπηγ-
γέλλῃ MT 24. 25 γινόμενα MTB 26. 27 scholio quod praecedat adi. B
add. δὲ post βάξιν

ἦν φόβῳ σφαλείς: ἦντινά τις διὰ τὸν φόβον μὴ ἀκριβῶς νοήσας
ἤγγειλεν: — MTAB

1559 ἕως τέλους ὑποκρίνεται ὁ Μενέλαος: — MⁱTBⁱ

ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου: οἶεται ὅτι Ὀρέστης ἔσπειρε φήμην ὡς
ἄρα ἡρπάγη ἡ Ἑλένη μέλλουσα τελευτᾶν ὑπ' ἐμοῦ: — MTAB 5

ἄλλως: τοῦ Ὀρέστου, φησὶ, φονεύσαντος ἢ κρύψαντος, ἵνα μὴ
ταράξῃ, ὑπέθετο αὐτὴν ἡρπάσθαι: — MTAB

1562 ἀλλὰ παῖδ' ἐμήν: εἰ καὶ μὴ τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ καὶ τὴν
παῖδα: — MTABⁱ

1565 ἡ δεῖ ξυνθανεῖν: ἦτινι, τῇ Ἑλένῃ, δεῖ τοὺς φονέας αὐτῆς 10
ὑπ' ἐμοῦ συναναιρεθῆναι: — MTAB

1567 ταῦτα ἄνωθεν Ὀρέστης ἐκ τοῦ δώματός φησιν: — MⁱTB

1568 ἐπῆρσαι πέφραξαι ὑψώθης: — MⁱTB

1569 θριγκῶ: θριγκοὶ καλοῦνται οἱ ἐπικείμενοι λίθοι ταῖς ἐξο-
χαῖς τῶν δωματίων. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ γεῖσα: — MTB 15

1570 γεῖσα λέγονται αἱ στεφάναι τῶν οἴκων: — M^sTB

1572 λείπει ὁ καί· ᾧ σ' εἶρξει τῆς σπουδῆς καὶ τοῦ περᾶν ἔσω
τῶν οἴκων: — MⁱTAB

† ἄλλως: ᾧ, κλειῖθρα, τῆς εἰς μάχην σπουδῆς ἀποπαύσει καὶ ἀπο-
κωλύσει σε καὶ τοῦ μὴ ἔσω τῶν οἰκοδομημάτων εἰσελθεῖν: — B 20

περισσὸς ὁ μή: — M^sBⁱ

1573 ἔα· τί χρῆμα: κάτωθεν ἀναβλέψας ὁ Μενέλαος ὁρᾷ πῦρ
ἀναπτόμενον καὶ ξίφος ἐπικείμενον τῷ τῆς Ἑρμιόνης αὐχένι: — MTAB

1575 ἐπίφρουρον: ἐπικείμενον παρόσον οἱ φρουροῦντες ἐπύκνυνται
τοῖς φρουρουμένοις: — MTA 25

1. 2 scholio quod praecedit adi. B initio add. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἦν φόβῳ σφα-
λείς ἀντὶ τοῦ 1 τὸν om. A 2 in fine add. ἐνόμισα γὰρ τινα πεπλακέναι
ταῦτα MT ἐνόμιζε γὰρ ὡς εἴρηται τινὰ ταῦτα πλάσασθαι B 3 ὁ om. T
4 ὅτι] ὡς ὁ A ἔπειρε M διέσπειρε A 5 ἡ om. TB 6 κρύψαντος
ἡ φ. B μὴ Laur. 32, 33 με MTAB 8. 9 in fine add. ῥ Bⁱ
10 τῇ om. B 11 συναναιρεθῆναι post δεῖ coll. B 13 ὑψώθῃσω Mⁱ
15 τὰ αὐτὰ] ταῦτα M δε] γὰρ T γεῖσαι MB 16 cf. Hesych.
s. v. γεῖσον Suid., praeterea et. m. p. 455, 55 Phot. s. v. θριγκός (= schol. Plat.
reip. 7 p. 534 e Suid.) γεῖσαι M^s om. T λέγονται νῦν B 17 ᾧ σ']
ὅσ' Mⁱ 22 ὁρῶ T 23 post ἀναπτόμενον add. ἐκ τῆς οἰκίας A
τὸ ξίφος A ἐπικείμενον] ἐπαρτῶντα τὸν Ὀρέστην A

1582 λυπράν γε τὴν ἄρνησιν: τουτέστι· λυποῦμαι ἀρνούμενος.
τουτέστιν· ἀρνοῦμαι ἄρνησιν λυπηράν: — MTB

ἀντὶ τοῦ εἶθε: — Mⁱ

τὸ ἐξῆς· εἰ γὰρ ὄφελον τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' εἰς Ἄιδου βαλεῖν: —

5 MⁱTAB

1583 τί χρῆμα: ποῖον, φησὶ, πρᾶγμα ὄφελος δεδρακέναι· φοβεῖς
με γὰρ τοῦτο εἰπών: — MTAB

1588 ὁ Ἀγαμέμνωνος. τοῦτο δὲ φησιν, ὅτι τῇ ἀνελεύσει αὐτὸν
ἐσπούδασε βοηθῆσαι καὶ οὐχὶ τῷ Ὀρέστῃ: — MⁱTAB

10 λείπει τὸ ἐγὼ εἰμι: — M^s

1596 ὥς μὴ γ' ἔχῃς: πορθήσω, φησὶ, τὸν οἶκον, ἵνα μὴ σὺ
τοῦτον ἔχῃς· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπισφάξω ταύτην τῷ πυρὶ,
τουτέστι· τῷ πυρὶ πρήσω τὸν οἶκον μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι τὴν Ἑρμιόνην: —
MTAB

15 1602 εὖ γοῦν θίγοις ἄν χερνίβων: ἐν ᾗθει, ἐπεὶ οἱ βασιλεῖς
ἔθουον. ἐὰν γοῦν, φησὶ, βασιλεύσης, ὁσίως καὶ οὐκ ἐναγῶς ἄψῃ τῶν
χερνίβων. πῶς ἔχεις θυσίαν ποιεῖν. καὶ πῶς, φησὶν, οὐκ ἀσε-
βὲς ἐναγῇ σε ὄντα χερνίβων ἄπτεσθαι, ἢ θύειν θεοῖς: — MTAB

διὰ τί, φησὶν, οὐ δικαίως θίγοιμι τῶν χερνίβων: — MⁱTA^sBⁱ

20 1603 καὶ σφάγια πρὸ δορός: ὑπὸ δορός, ὅ ἐστιν ὑπὸ ξίφους.
εὖ γοῦν καὶ σφάγια καταβάλοις. πάλιν δὲ καὶ τοῦτο ἡθικῶς.
πρὸ δορός δὲ ἀντὶ τοῦ πρὸ πολέμου· εἰώθασι γὰρ οἱ βασιλεῖς
εἰς πόλεμον μέλλοντες ἐξιέναι πρότερον θύειν τοῖς θεοῖς: — MTAB

σὺ δ' ἄν, φησὶ, θύσεις ἀγνῶς ὥς μὴ μιαρὸς ὦν: — MⁱTA^sBⁱ

25 1604 τοῦ φόνου τῆς μητρὸς δηλονότι: — MⁱTA^sBⁱ

1605 ὥς μιαρὸν δηλονότι: — MⁱTA^sBⁱ

τουτέστι· διὰ τὸ βεβοηθηκέναι με τῷ πατρί: — MⁱTA^sBⁱ

1606 καλὴν γε οὔσαν, τιμῶν δηλονότι. ἐγὼ οὖν μὴ ἔχων καλὴν
ἀπέκτεινα· διὸ καὶ ἀτυχῶ: — MⁱTA^sB

- 1 τουτέστι] ἀντὶ τοῦ B λυπούμενος T 4 scholio 1. 2 adi. B add. δὲ
post τὸ εἰς—βαλεῖν om. A 6 ποῖον γὰρ TA ὄφειλες MTAB
7 γὰρ με TA 8 post A. add. βοηθὸς λείπει τὸ ἐγὼ εἰμι B 9 βοηθῆσαι
om. A 16 οὖν MTB ὁσίως MTA ἐναγῆς TA ἐναργῆς M
17 post ἔχεις add. φησὶ B καὶ—φησὶν] ἄρα γὰρ B 18 ἐναγῆς ὄντα M
ἢ] καὶ AB 20. 21 ὑπὸ δορός—καταβάλοις om. A 21 γὰρ MTB
22 πρὸ—δὲ] ἢ τὸ πρὸ δορός B γὰρ om. M 27 τουτέστι om. A^s
28 γὰρ MⁱTA^s τιμῶν εὐδαίμων ἔφυ δηλονότι B τιμὴν δηλονότι MⁱT δηλο-
νότι τιμὴν A^s

- 1607 οὐδαμῶς: — M^sBⁱ
οὐ γὰρ ἀνδάνουσιν: αὕτη γὰρ ἡμαρτε, φησί· διὸ καὶ γὰρ οὐκ εὐδαι-
μονῶ: — MTA^sBⁱ
1608 ἀντὶ τοῦ· ἐψεύσω τῆς ἐλπίδος: — MⁱA^sBⁱ
1610 παροιμιῶδες τὸ ἡμιστίχιον: — MⁱTA^sBⁱ 5
1612 ἐὰν μὴ πείσω: — MⁱTA^sBⁱ
οὕτως κέκριται: — MⁱTA^sBⁱ
1614 εἶθε: — M^sBⁱ
1616 ὅτε σε ἡξίουں βοηθῆσαί μοι: — A^sBⁱ
1617 ἔχεις με: ἀντὶ τοῦ· περιγέγονάς μου, ὡς ἐπὶ τῆς συνηθείας 10
λέγομεν· ἔχεις με ἔσω. ὅτι ἐχειρώσατο τὴν Ἑρμιόνην: — MⁱTA^sBⁱ
σὺ σαυτὸν δυνάμει κατηγωνίσω κακὸς γενόμενος πρὸς με: — MⁱBⁱ
1620 γράφεται γεῖσα τεκτόνων πόνον: — Mⁱ
1621 ἱππίου τ' Ἄργους κτίται: οἰκήτορες. ἀντὶ τοῦ
οἰκηταί. τοιοῦτον δέ ἐστι καὶ τὸ 'συὸς ὀρεικτίτου' παρὰ Πινδάρῳ [frg. 15
313], ἀντὶ τοῦ ὀρειοῖκου· καὶ τὸ 'εὐκτιτον ἄστν' Ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ
εὐκατοίκτητον πόλιν: — MTAB
1623 πᾶσαν γὰρ ὕμῶν: πᾶσαν γὰρ ὕμῶν οὗτος πόλιν βιάζεται
διὰ τὸ ζῆν καὶ αὐτὸν, μηδεὶς αὐτῷ συγχωροῦντος: — MT
ἄλλως: οὐδεὶς αὐτῷ συγχωροῦντος ζῆν οὗτος βιάζεται ἀδίκως 20
τούτου τυχεῖν βουλόμενος, τοῦ ζῆν: — MTABⁱ
1625 τοῦ φρονήματος: — M^s
1627 σύ θ' ὅς ξιφήρης: παῦσαι ὀργιζόμενος, ἵνα ἀκούσῃς: — MB
1630 διὰ τὴν ὀργὴν τὴν πρὸς Μενέλαον: — MⁱTBⁱ
1637 σύνθακος ἔσται ναυτίλοις σωτήριος: ὅτι καὶ ἡ Ἑλένη 25
τοῖς χειμαζομένοις κατὰ θάλασσαν ἐπήκοός ἐστι κατὰ Εὐριπίδην, σεση-
μείωται. ὁ μέντοι Σωσίβιος [frg. 16] ἔμπαλιν οἶεται οὐκ εὐμενῶς αὐτὴν

6 πείσῃς MⁱTBⁱ 10 ἐν τῇ συνηθείᾳ A^s 11 ἔχει MⁱB post ἔσω
add. τοῦτο δὲ εἶπεν T τοῦτο δὲ εἶπεν οὕτως A^s 12 αὐτὸν Mⁱ δυνάμει
om. Bⁱ 14—17 cf. schol. Phoen. 683 Hesych. s. v. κτίμενον κτίσαι et. m.
p. 90,47 Gud. p. 47,38 Eust. p. 283,6. 1222,22 14. 15 οἰκήτορες—οἰκηταί]
ἀντὶ τοῦ οἰκήτορες B 15 δέ om. B ὀρεικτίτου B 16 B 592 legitur
εὐκτιτον Aⁱπυ καὶ τὸ om. A ὀμηρος ἐ. ἄ. A 17 εὐκτικόν M
πόλιν om. A 18 ἡμῶν (bis) MT 19 καὶ αὐτοῦ M ἑαυτοῦ T 20 αὐ-
τὸν A post ζῆν add. διὰ τὸ τὴν μητέρα ἀποκτεῖναι Bⁱ οὕτω A 21 τού-
του—βουλόμενος] τούτου β. τ. A πᾶσαν τὴν πόλιν ὥστε τυχεῖν Bⁱ 23 post ὀργιζό-
μενος add. ὃ μενέλαος σύ τε ὀρέσται B in fine add. οὐδ' ἤκω κομίζων λόγους B
24 μενέλεων MⁱT 26 ἔσται A 27 ὁ μέντοι] ὁμῶς τοι A σωσίαιος A

ἐπιφαίνεσθαι. Πολέμων δὲ ἐν τῷ δ τῶν πρὸς Ἀναξανδρίδην [frg. 76^a]
τὴν μὲν τῶν δυοῖν ἀστέρων ἐπιφάνειαν τῶν Διοσκυρίων ἀνωμολογῆσθαι,
τὴν δὲ * * τῶν λεγομένων Ζοβείρων: — MTAB

1641 ὡς ἀπαντλοῖεν χθονός: ἱστορεῖται ὅτι ἡ γῆ βαρυνόμενη
5 τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων ἤξιώσε τὸν Δία ἐλαφρῦναι αὐτῆς τὸ βάρος·
τὸν δὲ Δία εἰς χάριν αὐτῆς συγκροτῆσαι τὸν τε Θηβαϊκὸν πόλεμον καὶ
τὸν Ἰλιακὸν, ἵνα τῶν πολλῶν ἀναιρεθέντων κουφισμὸς γένηται. ἐτέ-
ραν οὖν, φησὶν, ἄγε νόμφην, ἐπεὶ οἱ θεοὶ ταύτην ἀνείληφασιν, ἣν αὐτοὶ
τότε κατέπεμψαν, ἵνα διὰ τὸ ταύτης κάλλος συγκροτησάντων πόλεμον
10 Ἑλλήνων καὶ Φρυγῶν καὶ τῶν πολλῶν ἀναιρουμένων ἐλαφρότερον γένοιτο
τῇ γῇ τὸ τῶν ἀνθρώπων βάρος: — MTAB

1643 τὰ μὲν καθ' Ἑλένην: τοὺς θανάτους τοὺς ἐν τοῖς πολέ-
μοις γενομένους, ἵν' ἐπικουφίσαιεν, οἱ θάνατοι, τῆς γῆς τὸ βάρος τῶν
πολλῶν ἀνθρώπων. ἡ αὐτοὶ οἱ θεοὶ ἐπικουφίσαιεν διὰ τῶν θανάτων
15 τὸ βάρος τῆς γῆς: — MTA

1645 Παρράσιον: τὸ Παρράσιον οἱ μὲν πόλιν, οἱ δὲ χώραν εἶναί
φασιν ἀπὸ Παρρασίου τοῦ Πελασγοῦ ὀνομασθεῖσαν, ὃς συνώκισε τοὺς
Ἀρχάδας καὶ Πελασγοὺς αὐτοὺς ἐπωνόμασεν. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης
[frg. 15] ἐν Ἀρχαδία φησὶ τὸν Ὀρέστην ὑπὸ ὄψεως ἀναιρεθῆναι ἐβδο-
20 μήκοντα ἐτῶν: — MTAB

ἐνιαυτοῦ κύκλον: ἰδίως ὁ Εὐριπίδης ἐνιαυτίσαι τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ
φησιν: — MTAB

ἄλλως: ποιήσαντα κύκλον ἐνιαυτοῦ. καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης ἐν-
θάδε ἐξενιαυτίσαι <φησὶν αὐτὸν ὁμοίως> τοῖς κατεχομένοις ἐπὶ μύσει, ὁ δὲ

1 δὲ καὶ MTB τῷ δ τῶν Cobet τῷδε τῷ MT (altero τῷ deleto) A τῷδε
τῷ B 2 δύο A τοῖν δυοῖν ἀστέροι Cobet τῶν] αὐτῶν T
2. 3 ἀνωμολογῆσθαι—Ζοβείρων om. MTB 3 ἀνωμολογεῖσθαι Laur. 32, 33
scripserim ἀνωμολογεῖται 4—7 desumpta ex schol. A4 4 βαρυνόμενη B
5 ἐπελαφρῦναι A 7 Ἰλιαῖον M 8 εἰλήφασιν B 10 ἀναιρεθέντων B
11 τῶν ἀνθρώπων om. A 12. 13 τοῖς πολεμίοις M τῷ πολέμῳ A
13 γινομένους A ἐπικουφίσαιεν A τὸ] τε M 14 ante διὰ add. τὸ M
καὶ ἀφαίρουντο A 16 τὸ om. A 16. 17 οἱ—φασιν] πόλιν ἀρχαδίας A
17 τοῦ om. A ὀνομασθεῖσα MT om. A 18 αὐτοὺς om. A ὠνό-
μασεν T 18—20 Tzetz. ad. Lyc. p. 1017 21 Εὐριπίδης] ὀρέστης A
ἐνιαυσιαῖον φησὶ τὸν ὀρέστην ἐκεῖ A 21. 22 φησὶν ἐκεῖ B 23—p. 237,7
scholio quod praecedat adi. B pro ἄλλως scripto ἦτοι 23. 24 καὶ—μύσει
om. B 24 ἐπιμύσει TA ἐπιλύσει M post κατεχομένοις inseruerim ἔξω
τῆς πατρίδος cl. lex. Bachm. p. 117,9

Ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ ὑπὸ ὄφραος δηχθέντα αὐτὸν ἐκεῖ τελευτῆσαι. ὁ δὲ Φερεκύδης [frg. 97] ὅτι καὶ ἔπειτα τὸν Ὀρέστην αἰ Ἐρινύες διώκουσιν· ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος καὶ ἵζει ἰκέτης πρὸς τῷ βωμῷ. αἰ δὲ Ἐρινύες ἔρχονται ἐπ' αὐτὸν θέλousai ἀποκτεῖναι, καὶ ἐρύκει αὐτὰς ἡ Ἄρτεμις. ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις αὕτη Ὀρέστειον καλεῖται 5 [ἀπὸ Ὀρέστου]. τὸ δὲ Ὀρέστειον τῆς Παρρασίας κεχώριται καὶ

αὕτη πόλις οὖσα τῆς Ἀρκαδίας καὶ κληθεῖσα ἀπὸ Ὀρέστου: — MTAB
1646 κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς: Πελασγὸς [αὐτόχθων] ὁ Ἀργεῖος ὁ τοῦ Ἀρέστορος τοῦ Ἰάσου ἐλθὼν εἰς Ἀρκαδίαν θηριώδεις ὄντας τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸ ἡμερώτερον μετέβαλε καὶ πόλιν ἔκτισεν, 10 ἣν Παρρασίαν ὠνόμασεν. γυναῖκα δὲ ἀγαγόμενος ἐπιχωρίαν Κυλλήνην, ἀφ' ἧς τὸ ὄρος οὕτως καλεῖται, υἱὸν ἔσχε Λυκάονα, δὲ τὸ τοῦ Λυκαίου Διὸς ἱερὸν εἷσατο ἐν Παρρασίᾳ καὶ παῖδα ἔσχηκώς ἐξ Ὀρθωνίας Νύκτιμον τὴν ἀρχὴν αὐτῷ καταλείπει, ἐφ' οὗ ὁ κατακλυσμὸς ἐγένετο. μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύει Δωριεὺς υἱὸς Εἰκαδίου καὶ Κορωνείας. οὗτος ἐξ 15 Ἀργείας ἔσχε Παρθίονα· οὗτος ἐξ Ὀρσιλόχης Κητέα καὶ Πάρον· Κητεὺς δὲ ἐκ Στίλβης ἔσχε Καλλιστώ. ταύτην φασὶν ἐκ Διὸς Ἀρκάδα πεποιη-

- p. 236,24. 1 ἀσκληπιάδης δὲ A 1 αὐτὸν δηχθέντα B αὐτὸν ἐκεῖ om. A
1—6 ὁ—Ὀρέστου hic om. A sed praeterea habet παρράσιον οἶκον: τὸ παρράσιον οἱ μὲν πόλιν οἱ δὲ χώραν εἶναι φασὶν ἀπο πα(ρρασίου) τοῦ υἱοῦ τοῦ (π)ελασγοῦ ὀνομασθεῖσαν ἔστι μέντοι τῆς ἀρκαδίας τὸ μέντοι ὀρέστειον τῆς παρασίας κεχώριται καὶ αὕτη ἡ πόλις κληθεῖσα ἀπὸ ὀρ(έστου) οὐ(σα τ)ῆς ἀρκαδίας καθάπερ φησὶ φερεκύδης ὅτι γὰρ ἐπὶ τὸν ὀρέστην αἰ Ἐρινύες διώκουσιν ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ἀρτέμιδος καὶ ἵζει ἰκέτης πρὸς τῷ βωμῷ αἰ δὲ Ἐρινύες ἔρχονται ἐπ' αὐτὸν μέλλousai ἀποκτεῖναι καὶ αὐτὰς ἐρύκει ἡ ἄρτεμις καὶ καλεῖται ὀρέστειον: —
5 καὶ] ὁ M 7 ἐκλήθη B 8 ὁ αὐτόχθων A 9 ὀρέστορος TA ἀρέστορος B Ἰάσου A nescio an corrigatur Ἐκβάσου cl. St. B. p. 508,20 Χάραξ δὲ κτίσμα Πελασγοῦ ἐν πρώτῳ χρονικῶν οὕτως· 'Πελασγὸς Ἀρέστορος παῖς τοῦ Ἐκβάσου τοῦ Ἀργου μετοικήσας ἐξ Ἀργους εἰς τὴν ἀπ' ἐκείνου μὲν τότε Πελασγίαν, ὕστερον δὲ Ἀρκαδίαν κληθεῖσαν ἐβασίλευσεν ἔτη εἰκοσιπέντε καὶ πόλιν Παρρασίαν ἔκτισε.'
10 ἀνδρας MTAB 11 cf. Pherecyd. ap. Dion. AR I 13 p. 35 Apollod. III 8,1, 1 Steph. Byz. p. 392,10 ἐπιχωρίαν ἀγόμενος A 12 καὶ τὸ ὄρος A ἵσχει A τὸ om. T 13 ἰδρύσατο B παῖδας MTA ἔσχηκεν A ἐξ ὀρθωνίας M ἐξορθονίας T ἐξορνοθίας A em. L. Dindorf. cf. schol. Pind. Ol. III, 54 14 καὶ τὴν A cf. Apollod. III 8,2,1 15 δὲ om. A 16 scripserim Πορθάονα cl. Apollod. III 8, 1, 3 ὀρχιλόχης MTA ἀρχιλόχης B de Ceteo cf. Pherecyd. ap. Apollod. III 8, 2, 2 Araeth. ap. Hyg. astr. II 1,6 de Paro Callim. ap. Steph. Byz. p. 507,2 Heraclid. crit. 8 17 ταύτας A ἄρκαδαν M ἀρκάδαν T

κέναι, ὅς ἄρ' ἔας τῆς χώρας Ἀρκαδίαν ὠνόμασε· γῆμας δὲ Λεάνειραν ἔσχεν Ἐλατον Ἀφείδαντα Ἀζᾶνα. τούτων ἀρξάντων τῆς χώρας ὁ Ἀζάν ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἰδίαν μοῖραν Ἀζανίαν ὠνόμασεν. Ἀρχάδες οὖν πάντες κοινῇ ἐκαλοῦντο· μέρος δὲ τούτων Ἀζᾶνες: — MTAB

- 5 τῷ μερικῷ τὸ ὅλον ἐπήγαγεν. Ἀζᾶνες γάρ ἐστι μέρος Ἀρκαδίας. καὶ Ὀρέστειον δὲ πόλις Ἀρκαδίας ὀνομασθεῖσα ἀπὸ Ὀρέστου οἰκήσαντος ἐκεῖσε: — MTAB

1648 ἐνθ' ἐνδὲ τ' ἐλθόν: περὶ τῆς Ὀρέστου κρίσεως ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἱστορεῖ καὶ Ἑλλάνικος [frg. 82 cf. FHG III p. 375] ταῦτα γρά-
 10 φων· 'τοῖς ἐκ Λακεδαιμόνος ἐλθοῦσι καὶ τῷ Ὀρέστῃ οἱ Ἀθηναῖοι * * * ἔφρασαν. τέλος δὲ ἀμφοτέρων ἐπαινούντων οἱ Ἀθηναῖοι τὴν δίκην ἐνέστησαν ἐννέα γενεαῖς ὕστερον ἢ τὴν Ἀρεὶ καὶ Ποσειδῶνι περὶ Ἀλirroθίου δίκην, μετὰ δὲ τὴν Κεφαλίου τοῦ Δηιονέως, ὅστις τὴν Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως ἔχων γυναῖκα καὶ ἀποκτείνας ἐξ Ἀρείου πάγου δίκην
 15 [ὥς] δικασθεὶς ἔφυγεν, ἐξ γενεαῖς ὕστερον. μετὰ δὲ τὴν Δαιδάλου δίκην Τάλῳ τὸν ἀδελφιδοῦν σοφίας πέρι ἀγωνιζόμενον ἀποκτείναντος δολόεντι θανάτῳ καὶ φυγόντος δίκην τρισὶ γενεαῖς ὕστερον αὕτη ἢ τῆς Κλυται-

- 1 Ἀρκαδίαν om. M 2—4 cf. Paus. VIII 4,2 X 9,5 Apollod. III 9, 1, 1
 2 Ἀφείδαντα om. A ἐξανᾶν M ἀζάναν T ἀξαιαν A 2. 3 cf. Steph. Byz. p. 30,15 2 ἀζάν A 3 ἀφ' ἐαυτοῦ A ἀναξίαν A καὶ ἀρχάδες A 4 δέ τι αὐτῶν ἀξόνες A 5 τοῦτο μερικόν M τὸ μερικόν T ὅλον] ἰδικόν A ἀξάνες A ἀζάν MTB γάρ om. MT μέρος ἐστὶ B
 ἔθνος A τῆς ἀρκαδίας B 6 τὸ Ὀρέστειον A ὠνομασ M ὠνομασθη T ὀνομασθέν A 6. 7 οἰκήσαντος ἐκεῖσε om. A 9. 10 γράψας ταῦτα A 11 ἔφρασαν] ἐγρημάτισαν Kirchhoff Herm. 8 p. 184sq. plura excidisse crediderim οἱ Ἀθηναῖοι] οἱ Ἀρεοπαγῖται Kirchhoff, proposuerim οἱ Ἀθηναῖοι ἐν Ἀρείῳ πάγῳ 11. 12 ἐνέστησαν MTA ἔστησαν B ἔκριναν Kirchhoff 12 ἢ τὴν] δὲ μετὰ τῷ MT δὲ τὴν A δὲ B μετὰ τὴν Kirchhoff ἄρει τέ A ἄρης B ποσειδῶν B 12. 13 ἀλλιρόθου M ἀλλιροθίου T ἀλirroθίας A 13 post δίκην add. γενομένην Kirchhoff μετὰ δὲ τὴν A
 εἰς M εἶτα TB κεφαλὴν τοῦ δηιονέως A κέφαλος ὁ δηιονέως MB κέφαλος δήιος ἔως T τὴν om. B 15 δικαστὴς θεὸς A καταδικασθεὶς Kirchhoff γενεᾶς M γενεᾶς T γενεᾶς A 16 Τάλῳ—ἀγωνιζόμενον] καλοσοφίας περιανομένου ἀδελφιδοῦν MA κάλλος σοφίας περιανομένου α. T ἀδελφιδοῦν τάνταλον B Τάλῳ σοφίας πέρι ἀγωνιζόμενον τὸν ἀδελφιδοῦν Kirchhoff Meursium secutus δολοῦντι T 17. p. 239,1 τῆς κλυταιμνήστρας A κλυταιμνήστρα MTB

μνήστρας τῆς Τυνδάρειω Ἀγαμέμνονα ἀποκτεινάσης δίκη ὑπὸ Ὀρέστου ἐγένετο': — MTAB

1651 πάγοισιν ἐν Ἀρείοισιν: ἐνταῦθα πρῶτον μὲν Ἄρης καὶ Ποσειδῶν ἠγωνίσαντο, δεύτερον δὲ μετὰ τρεῖς γενεάς Κέφαλος (ὁ) Δηιονέως ἐπὶ γυναικὶ Πρόκριδι καὶ μετὰ τρεῖς Δαίδαλος ἐπὶ τῷ ἀδελφιδῷ Τάλῳ, 5 εἶτα μετὰ τρεῖς Ὀρέστης, ὡς Ἑλλάνικος: — MTA

† ἄλλως: Ἀθήνησιν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέστη ἡ κρίσις πρὸς Εὐμενίδας τῷ Ὀρέστῃ ἐπὶ τῷ φόνῳ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ μετὰ τὴν κρίσιν ἐπανελθὼν Ἄργους ἐβασίλευσεν. ἐδίκασαν δὲ Ἀθηναῖ καὶ Ἄρης: — TA

10

1654 Ὀρέστου καὶ Ἑρμιόνης Τισαμενός, Πυλάδου καὶ Ἡλέκτρας Στρόφιος καὶ Μέδων: — MB¹

παρὰ Φερεκύδους τοῦτο ἔλαβεν ὁ Εὐριπίδης * * ἐπεὶ Νεοπτόλεμος αὐτὴν συνήκισε καὶ ἀπέθανε * * τῶν δὲ γίνεται Τισαμενός. ὁ μὲντοι Εὐριπίδης νῦν οὐδὲν φησὶ γῆμαι τὸν Νεοπτόλεμον τὴν Ἑρμιόνην: — 15 MTA

1655 Νεοπτόλεμος γαμεῖ νιν: οὐκ ἐγάμησεν αὐτὴν κατὰ τοῦτο ὅτι τέκνα οὐκ ἔσχεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης διὰ τοῦτο ἀνῆρῆσθαι φησι τὸν Νεοπτόλεμον ὑπὸ τῶν Δελφῶν ὅτι παρεγένετο εἰς Δελφοὺς δίκας ἀπαιτήσων τὸν θεὸν ὑπὲρ τῆς τελευτῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 20 Φερεκύδης δὲ φησι περὶ παίδων χρώμενον τὸν Νεοπτόλεμον ἀναιρεθῆναι γράφων οὕτως [frg. 98]: 'ἐπεὶ Νεοπτόλεμος Ἑρμιόνην γαμεῖ τὴν Μενέλεω, κατέρχεται εἰς Δελφοὺς περὶ παίδων χρησόμενος· οὐ γὰρ αὐτῷ ἐγένοντο ἐξ

1 τῆς MTA ἡ B τυνδάρειω TAB ἀγαμέμνονος MT ἀποκτεινάσης MTA ἀποκτείνασα B p. 238,17. 1 post ὕστερον distinguit, ἡ delet, Κλυταιμνήστρα τῇ T. Ἀ. ἀποκτεινάση scripsit Kirchhoff 1. 2 ὑπὸ Ὀρέστου δίκη ἐγένετο MTA καὶ ὑπὸ Ὀρέστου ἀποκτανθεῖσα συγχροτηθῆναι δίκην τῷ Ὀρέστῃ ὑπὸ εὐμενίδων παρεσκεύασεν ὅς μετὰ τὴν κρίσιν ἐπανελθὼν Ἄργους ἐβασίλευσεν ἐδίκασαν δὲ ἀθηναῖ καὶ Ἄρης B 4 δὲ om. T τρίτησ A δημόνος MTA 5 τρίτην A ἐπὶ τῷ] ἐτῷ M ἀδελφιδῷ T ταντάλῳ M τάλλῳ T 6 τρίτην A 9 ἐβασίλευεν T 10 in fine add. ἐξ αὐτῶν γίνεται τισαμενός A 11. 12 cf. Hellanic. ap. Paus. II 16,7 scholio p. 235,22 adi. M 12 ὁ στρόφιος M 13 φερεκύδης T τοῦτο T τοῦ M¹ αὐτῷ A ὁ Εὐριπίδης om. A 14 συνώκησεν M¹A γίνεται] γὰρ M¹ γὰρ A, spatio relicto om. T 15 νῦν δ' M¹ νῦν δὲ T 17—p. 240,3 cf. schol. Pind. Nem. VII 62 18 post αὐτοῦ add. δὲ καὶ ὁ γάμος A 20 δίκαια T τῶν θεῶν T 22 γράφει T 23 κατέρχεται] καὶ ἔρχεται MTAB αὐτὸ M

Ἑρμιόνης. καὶ ὡς ὁρᾷ κατὰ τὸ χρηστήριον κρέα διαρπάζοντας τοὺς Δελφοὺς, ἀφαιρεῖται τὰ κρέα αὐτοῦς, αὐτὸν δὲ κτείνει Μαχαιρεὺς ὁ τούτων ἱερεὺς. καὶ αὐτὸν κατορύσσει ὑπὸ τὸν οὐδὸν τοῦ νεφ'. ταῦτα γενεαλογεῖ καὶ Σοφοκλῆς [FTG p. 140]: —

5 1659 ἀντὶ τοῦ· συμβιώσεται αὐτῇ μέχρι τέλους: — Mⁱ

ὁ δ' ἐπιών νιν: τὸ νίν καὶ ἐπὶ πληθυντικοῦ τάσσειν εἶωθεν. ἢ ἐπὶ μόνου Πυλάδου κεῖται: — MTABⁱ

1663 'δεῦρ' αἰεὶ διήγνυσε: ἀντὶ τοῦ ἕως τούτου τοῦ χρόνου, ὡς καὶ ἐν Φοινίσσαις [1209]. 'ἕα τὸ λοιπόν· δεῦρ' αἰεὶ γὰρ εὐτυχεῖς'.

10 ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου· τὸ δὲ διήγνυσεν ἀντὶ τοῦ κατηγάλωσεν: — MTAB

1668 καίτοι μ' ἐσῆει: περιδεῆς, φησὶν, ἦν ἐγὼ μὴ ἄρα θαίμων τις ἢ τῶν ἀλαστόρων καὶ οὐχὶ σὺ ὁ προστάξας με μητροκτονεῖν. νῦν δὲ, φησὶν, αὐταῖς ὄψεσι θεωρῶν ἔχω τὸ πιστόν: — MTAB

15 1675 κατεγγυῶ: ἀντὶ τοῦ κατεγγυήσω. ὃ ἐστίν· ἐπαγγέλλομαι δώσειν πρὸς γάμον. οὐ νῦν γὰρ δίδωσιν, ἀλλ' ὕστερον τοῦ Ὁρέστου ἐν Ἀρκαδίᾳ διάγοντος μετὰ τὴν Νεοπτολέμου τελευτήν: — MTAB

1677 ἀπολαύσεις: — M^sBⁱ

1678 οἷ: ἀντὶ τοῦ ὅπου ἡμεῖς προστάσσομεν καὶ κελεύομεν: — Mⁱ

20 1680 σπένδομαι δὲ συμφοραῖς: λείπει ἢ ἐπὶ ἐπὶ συμφοραῖς. σπένδομαι, φησὶ, φιλίαν πρὸς σέ, ὦ Μενέλαε, ἐπὶ συμφοραῖς, τουτέστι μετὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς ἀτυχίας, τοῖς σοῖς, ὦ Ἀπολλὼν, πειθόμενος κελεύσμασιν: — MTAB

1682 ἴτε νῦν: τοῦτό φησιν, ἐπεὶ [ἐπὶ] τὰ Πελοποννησιακὰ ἐνέστη 25 τῇ Ἑλλάδι· πρεσβευσαμένων γὰρ τῶν Λακεδαιμονίων οὐ προσήκοντο τὰς σπονδὰς οἱ Ἀθηναῖοι: — MTBⁱ

θεὸν Εἰρήνην τιμῶντες: τοῦτό φησι διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν

1 ὡς om. MTB

διαρπάζοντα MT

2 αὐτοῖς A

ἐαυτὸν MTAB

κτείνει B

Μαχαιρεὺς ὁ Leopardus μαχαίρα ὁ δὲ TAB de M non constat

3 καὶ add. Leopardus

κατορύσσει αὐτὸν B

3. 4 cf. schol. δ 4

5 αὐτὴν Mⁱ

6. 7 multa detrita in M

6 νῦν T

μόνου πληθυν-

τικοῦ A

εἰώθασιν A

7 τοῦ πυλάδου T

8—10 multa detrita in M

8 initio add. δεῦρο B

10 κατανάλωσεν A

12 ἄρα] ὅρα B

20 λείπει — συμφοραῖς om. B sed habet Bⁱ

21 ταῖς συμφοραῖς A

22 τὰς ἀτυχίας om. A

πειθόμεναι MTAB

24 ἐνέστη] ἐνόσει MTBⁱ

25 ἢ ἐλλάς MTBⁱ

γὰρ] δὲ MTBⁱ

27 θεῶν A

τοῦ M

καιρὸν ἐνεστηκέναι τὰ Πελοποννησιακά· πρεσβευομένοις γὰρ Λακεδαιμονίοις περὶ εἰρήνης οὐκ ἐπείσθησαν Ἀθηναῖοι: — MTA

1687 οὕτως ὠνομάζετο ἡ τοῦ Ἡρακλέους γυνή: — MBⁱ

λείπει τὸ οὔσα: — M^sBⁱ

1689 γράφεται ὕγρᾱς: — Mⁱ

1691 ὦ μέγα σεμνή: τοῦτο παρὰ τοῦ χοροῦ ἐστὶ λεγόμενον ὡς ἐκ προσώπου τοῦ ποιητοῦ: — MTABⁱ

ἡ κατάληξις τῆς τραγωδίας ἢ εἰς θρῆνον ἢ εἰς πάθος καταλύει, ἡ δὲ τῆς κωμωδίας εἰς σπονδὰς καὶ διαλλαγὰς. ὅθεν ὁράται τόδε τὸ ὄρᾱμα κωμικῇ καταλήξει χρησάμενον· διαλλαγαὶ γὰρ πρὸς Μενέλαον καὶ 10 Ὀρέστην. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀλκῆστιδι ἐκ συμφορῶν εἰς εὐφροσύνην καὶ ἀναβιοτήν. ὁμοίως καὶ ἐν Τυροῖ Σοφοκλέους [FTG p. 217] ἀναγνωρισμὸς κατὰ τὸ τέλος γίνεται, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πολλὰ τοιαῦτα ἐν τῇ τραγωδίᾳ εὐρίσκεται: — MTAB

πρὸς διάφορα ἀντίγραφα παραγέγραπται ἐκ τοῦ Διονυσίου ὑπομνή- 15 ματος ὁλοσχερῶς καὶ τῶν μικτῶν: — MTB

1 γὰρ om. M

1. 2 περὶ εἰρήνης λακεδαιμονίοις περὶ εἰρήνης M

3 οὐ-

τως] ἤβη Bⁱ

τοῦ om. Bⁱ

4 scholio quod praecedit adi. Bⁱ add. δὲ

post λείπει

in fine add. πάρεδρος οὔσα Bⁱ

6 ἐστὶ om. A

9 εἰς]

εἰ M

τόδε om. T

10 κωμικὸν MT

διαλλαγὰς B

post γὰρ

addiderim γίνονται

12 τύροις MTAB

13 τῇ om. A

15 ἐκ δὲ T

διονυσ... M σί ex corr. T

16 μικ... ν M

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ

Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν Θηβῶν βασιλείαν ἀποστερεῖ τοῦ μέρους
τὸν ἀδελφὸν Πολυνείκην. φυγὰς δὲ εἰς Ἄργος ἐκεῖνος παραγενόμενος
ἔγημε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀδράστου κατελθεῖν εἰς τὴν πατρίδα
5 φιλοτιμούμενος καὶ πείσας τὸν πενθερὸν συνήθροισεν ἀξιοχρεῶν στρατὸν
ἐπὶ Θήβας κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡ δὲ μήτηρ Ἰοκάστη ἔπεισεν αὐτὸν ὑπό-
σπονδον εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν καὶ διαλεχθῆναι πρότερον πρὸς τὸν
ἀδελφὸν περὶ τῆς ἀρχῆς. δεινοπροσωπήσαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος
τοῦ Ἐτεοκλέους ἡ μὲν Ἰοκάστη συναγαγεῖν τὰ τέκνα εἰς φιλίαν οὐκ ἠδύ-
10 νατο, Πολυνείκης δὲ ὡς πρὸς πολέμιον λοιπὸν παραταξόμενος ἀνεχώρησε
τῆς πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νίκην ἔσεσθαι τοῖς Θηβαίοις, ἐὰν ὁ
παῖς Κρέοντος Μενοικεὺς σφάγιον Ἄρει γένηται. ὁ μὲν οὖν Κρέων ἡρ-
νήσατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει τὸν παῖδα, ὁ δὲ νεανίσκος ἐβούλετο καίτοι
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φυγὴν μετὰ χρημάτων διδόντος ἑαυτὸν ἀποσφάξαι καὶ
15 ὁ γὰρ καὶ ἔπραξε. Θηβαῖοι δὲ τοὺς ἡγεμόνας τῶν Ἀργείων ἔσφαξαν.
Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες ἀνεῖλον ἀλλήλους. ἡ
μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν εὐροῦσα νεκροὺς τοὺς υἱοὺς ἔσφαξεν ἑαυτήν, ὁ δὲ
ταύτης ἀδελφὸς Κρέων παρέλαβε τὴν βασιλείαν, οἱ δὲ Ἀργεῖοι νικη-
θέντες τῆς μάχης ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων τοὺς μὲν
20 ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας οὐκ ἔδωκεν εἰς ταφὴν, Πολυ-
νείκην δὲ ἀκήδευτον ἔρριψεν, Οἰδίπουν δὲ φυγάδα τῆς πατρίδας ἀπέ-
πεμψεν, ἐφ' ὧν μὲν οὐ φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ὧν δὲ
τὴν ὀργὴν λογοποιήσας οὐδὲ παρὰ τὴν δυστυχίαν ἐλεήσας: — MAB

2 τῶν θηβῶν B	4 τὴν om. AB	5 ἀξιόλογον B	6 post ἀδελφοῦ
ins. καὶ εἰς Θήβας ἐλήλυθεν B	9 τοῦ om. A	9. 10 ἠδύναντο M ἴσχυσε A	
10 λοιπὸν] ἐχθρὸν A	παραταξάμενος MAB em. Kirchhoff	11 θέσθαι	
MAB em. Barnes	13 ἐβουλεύετο Kirchhoff	καίτοι Dindorf καὶ MAB	
καίπερ Kirchhoff	14 ἀπέσφαξε MAB em. Kirchhoff	16 ἐτεοκλέους MAB	
πολυνείκους MAB	μονομαχήσαντος MAB	18 δέ] τε B	20. 21 πολυ-
νείκη M
22 οὐ om. MAB add. Byzantini			

περιπαθεῖς ἄγαν αἱ Φοίνισσαι τῇ τραγωδίᾳ. ἀπώλετο γὰρ ὁ Κρέον-
τος υἱὸς ἀπὸ τοῦ τείχους ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀποθανών, ἀπέθανον δὲ καὶ
οἱ δύο ἀδελφοὶ ὑπ' ἀλλήλων, καὶ Ἰοκάστη ἡ μήτηρ ἀνείλεν ἑαυτὴν ἐπὶ
τοῖς παισὶ, καὶ οἱ ἐπὶ Θήβας στρατευσάμενοι Ἀργεῖοι ἀπώλοντο, καὶ
ἄταφος Πολυνείκης πρόκειται, καὶ ὁ Οἰδίπους τῆς πατρίδος ἐκβάλλεται
καὶ σὺν αὐτῷ ἡ θυγάτηρ Ἀντιγόνη. ἔστι δὲ τὸ δράμα καὶ πολυπρό-
σωπον καὶ γνωμῶν μεστὸν πολλῶν τε καὶ καλῶν: — MAB

τὸ δράμα ἔστι μὲν ταῖς σκηникаῖς ὄψεσι καλόν, ἔστι δὲ καὶ παρα-
πληρωματικόν. ἡ τε ἀπὸ τῶν τειχέων Ἀντιγόνη θεωροῦσα μέρος οὐκ
ἔστι δράματος, καὶ (ὁ) ὑπόσπονδος Πολυνείκης οὐδενὸς ἔνεκα παραγίνεται,
ὅ τε ἐπὶ πᾶσι μετ' ὠδῆς ἀδολέσχου φυγαδεύμενος Οἰδίπους προσέρ-
ραπται διὰ κενῆς: — MAB

χρησμός:

Λαίε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
τέξεις μὲν φίλον υἱόν· ἀτὰρ τόδε σοι μόρος ἔσται, 15
παιδὸς ἐοῦ χεῖρεςσι λιπεῖν βίον· ὧς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὐ φίλον ἤρπασας υἱόν· ὁ δ' ἠῤῥατό σοι τάδε πάντα: — MAB

τὸ τῆς Σφιγγὸς αἶνιγμα:

ἔστι δῖπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὐ μία φωνή, 20
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φύην μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν

- 4 Θήβαις M 6 δὲ om. A 7 γνωμῶν π. μ. MA π. γ. μ. B em. Din-
dorf 8 ἔστι δὲ Kirchhoff ἐπεὶ δὲ A ἐπεὶ MB 11 ὁ οἰδίπους MAB em.
Brunck 11. 12 προσέρριπται MAB em. Tyrwhitt 12 κενού MA
13—18 extat in cod. Laurent. 32,9 sub fine Sophoclis O. T. (fol. 49v) anth.
Pal. 14,67 13 χρησμός in mg. MA χρησμός δοθεὶς λαῖωι B 15 τέξεις
μὲν MAB δώσω τοι Laur. 172 Laur. 32,9 anth. τόδε σοι μόρος ἔσται MAB
πεπρωμένον ἐστὶ Laur. 172 anth. π. ἐστὶν Laur. 32,9 16 παιδὸς ἐοῦ MAB
παιδὸς Laur. 172 σοῦ παιδὸς Laur. 32,9 anth. χεῖρεςσι Laur. 32,9 χεῖρεσι
MAB Laur. 172 anth. λείπειν anth. βίον MAB Laur. 172 φάος
Laur. 32,9 anth. γὰρ ἔνευσε MB Laur. 32,9 γὰρ ἔνευσε A ἐπένευσε Laur. 172
γὰρ ἔνευσε anth. 17. 18 om. anth. 17 στυγεραῖσιν A Laur. 172
19—p. 244,3 extat ap. Ath. X p. 456B in cod. Laur. 32,9 anth. Pal. 14,64
schol. Phoen. 50 Tzetz. ad Lycophr. p. 282 20 γῆν MA τετράπουν
MAB Laur. 172 Ath. *) 21 τρίπουν MA Laur. 172 Ath. φύην μόνην A
φωνήν μόνον B βοήν μόνον Laur. 32,9 anth. φύσιν μόνον Ath. φύσιν supra scr.
ῆν Ath. C (= epitomae cod. Paris.) μόνον φύσιν schol.

*) Athenaei lectiones mihi praestitit G. Kaibel

έρπετὰ γίνονται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.

ἀλλ' ὁπόταν πλεόνεσσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,

ἔνθα μένος γυίοισιν ἀφαιρότατον πέλει αὐτοῦ: — MAB

Λάιος ἀπὸ Θηβῶν παραγενόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν ἐθεάσατο Χρύ-
 5 σιππον τὸν υἱὸν τοῦ Πέλοπος. τούτου ἐρασθεὶς ἡξίου αὐτὸν παραγενέσθαι
 εἰς Θήβας σὺν αὐτῷ. τοῦ δὲ μὴ τοῦτο ποιῆσαι βουλευθέντος ἤρπασεν
 αὐτὸν ὁ Λάιος λάθρα τοῦ ἑαυτοῦ πατρός. ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτοῦ θρη-
 νοῦντος διὰ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπώλειαν ὕστερον ἔμαθε καὶ μαθὼν κατη-
 ράσατο τῷ αὐτὸν ἀνελόντι μὴ παιδοποιῆσαι· εἰ δὲ τοῦτο γένηται, ὑπὸ
 10 τοῦ τικτομένου ἀναιρεθῆναι: — A

Ἀριστοφάνους: * * ἐπιστρατεία τοῦ Πολυνείκους μετὰ τῶν Ἀρ-
 γείων ἐπὶ Θήβας καὶ ἀπώλεια τῶν ἀδελφῶν Πολυνείκους καὶ Ἐτεοκλέους
 καὶ θάνατος Ἰοκάστης. ἡ μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ
 Θήβας πλὴν τῆς Ἰοκάστης. † ἐπὶ Ναυσικράτους ἄρχοντος * * δεύ-
 15 τερος Εὐριπίδης * * καθῆκε διδασκαλίαν † περὶ τούτου καὶ γὰρ ταῦτα
 ὁ Οἰνόμαος καὶ Χρύσιππος † καὶ σφύζεται. ὁ χορὸς συνέστηκεν ἐκ
 Φοινισσῶν γυναικῶν, προλογίζει δὲ Ἰοκάστη: — Vat. 1345

1 γίνονται A Ath. C γείνονται MB Ath. γίνηται Laur. 32,9 anth. Tzetz. γίνεται
 schol. Laur. 172 κινεῖται Aldina καὶ ἀν' αἰθέρα Ath. sed ἀνά τ' αἰθέρα Ath. C

2 πλείστοισιν Laur. 32,9 anth. Ath. Tzetz. πλείοσιν Ath. C τρισσοῖσιν schol.

ἐπειγόμενον Laur. 32,9 anth. Tzetz.

3 τάχος Laur. 32,9 anth. Ath. schol.

ἀφαιρότερον MAB Ath. C ἀμφοτέρων Laur. 172 4 κατὰ et ὁδὸν om. A spatio

relicto, emendata ex Laur. 32,33

8 μαθὼν ὕστερον A

11 ἀριστοφάνους

γραμματικοῦ ὑπόθεσις Vat.

ἡ μὲν ὑπόθεσις τοῦ δράματος add. Kirchhoff

ἐπὶ τῇ στρατεία Vat.

13 μὲν ἡθοποιία Vat.

14 θήβαις Vat.

πλὴν τῆς Kirchhoff ^{στ} πλει Vat.

ante ἐπὶ add. ἐδιδάχθη Kirchhoff, at Nausi-

crates archon nunquam fuit. choregi nomen esse coni. Wilamowitz

15. 16 Oenomaum Chrysippum Phoenissas ex eodem sumptas esse fabularum
 orbe dixit grammaticus, uerba tamen restitui nequeunt

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΦΟΙΝΙΣΣΑΣ

1 ὦ τὴν ἐν ἄστροις: παλαιά τις φέρεται δόξα ὡς Σοφοκλῆς μὲν ἐπιτιμήσειεν Εὐριπίδῃ ὅτι [μὴ] προέταξε τούτους τοὺς δύο στίχους, ὁ δὲ Εὐριπίδης ὅτι [μὴ] προέταξεν ἐν Ἡλέκτρᾳ [1] ὁ Σοφοκλῆς τὸ 'ὦ τοῦ στρατηγῆσαντος ἐν Τροίᾳ ποτέ': — MTAB 5

ἄλλως: ὁ διοδεύων τοῦ οὐρανοῦ τὴν ὁδὸν τὴν παρὰ τοῖς ἄστροις, ὅ ἐστι τὴν παρὰ τοῖς οἴκοις τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. ὅτι γὰρ ἄστρα τοὺς οἴκους φησὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, "Αρατὸς φησιν [542]. 'αὐτὰρ ἐκάστη ἴση μετρηθεῖσα δύο περιτέμνεται ἄστρα, ζωιδίων δέ ἐ κύκλον ἐπὶ κλησιν καλέουσιν: — MTAB 10

ἄλλως: ἔθος ἔχουσιν οἱ τραγικοὶ παράγειν τοὺς ἥρωας θεοῖς τὰς συμφορὰς ἀπολοφυρομένους. καὶ ἐν Μηδεΐᾳ [57]. 'ὥσθ' ἱμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κοῦρανῶ': — MTAB

ἄλλως: ἐπειδὴ κυκλοτερὴς ὁ οὐρανός. ἢ ἐπειδὴ ἐλικοειδής ἐστὶν ὁ ζωδιακὸς καθ' ὃν φέρεται ὁ ἥλιος: — MTA 15

† ἄστρον καὶ ἀστήρ διαφέρει· ἀστήρ μὲν ὁ εἷς, ἄστρον δὲ τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων ἀστροθέτημα καὶ συμφόρημα, οἷα καὶ τὰ ν(ῦν) λεγόμενα) ἄστρα τὰ ἰβ ζωδία: — Aⁱ

2 μὲν] καὶ A 3. 4 μὴ del. Valckenaer 3 προέταξεν ὁ εὐριπίδης A
3. 4 ὁ εὐριπίδης δὲ A ut uidetur 4 ἐν B om. MTA 6 ὁ] ὦ B
7 ὅτι] καὶ A 8 non opus est supplere δῆλον ἐξ ὧν φησιν] εἶρηκεν B
9 ζωδίων B ζωδίου MT ζωιδίου A ἐ] σε T 10 ἐπὶ κλησιν καλέουσιν]
ἐπικλείουσιν B 12 ὥς καὶ B ὥσθ'] ὥς M μ' om. TA 13 ἐπῆλθέ
μοι MT καὶ οὐρανῶ MTA in fine add. λέξαι μολούση δεῦρο τύχας A

λ. μ. δεῦρο δέσπο B 14 ἐστὶν] om. A 16—18 cf. Ammon. p. 26 et.
Gud. p. 86,39 schol. E5 schol. Hec. 1103

3 λείπει ἡ σύν, ἔν' ἣ σύν ἵπποισι. καὶ παρ' Ὀμήρῳ [Θ 24] 'αὐτῇ
κεν γαίῃ' καὶ ἐν Βάκχαις 'αὐταῖσιν ἐλάταις' καὶ ἐν Ἰππολύτῳ [1189]
'αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἀρμόσας πόδα'. καὶ ἔστιν Ἀττικὴ ἡ συνήθεια: —
MTAB

5 θοαῖς ἵπποισιν: ἔδει ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἀρσενικῶς αὐτοὺς
ὀνομάσαι. τέσσαρες γάρ εἰσι, Χρόνος Αἰθοῦς Ἀστραπὴ Βροντὴ. ἔθος
δὲ τοῖς ποιηταῖς θηλυκῶς λέγειν τοὺς ἵππους. Σώφρων 'τὰν ἵππον'
καὶ ἐν Ἰππολύτῳ [1223] 'αἱ δ' ἐνδοκοῦσαι στόμια' καὶ παρ' Ὀμήρῳ
[Ψ 376] 'αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι': — MTAB

10 στρέφων περιάγων περιελάνων τὴν ἀκτῖνα: — M⁸ A⁸

4 ὡς δυστυχῇ Θήβαισι: ἀσεβεῖ, φασί, τὴν ἀκτῖνα τοῦ Ἥλιου
δυστυχῇ καλῶν. πῶς δὲ ἀσεβεῖ, ὁπότε καὶ Ἡσίοδος [opp. 769 sq.]
ἀποφαίνει τινὰς τῶν ἡμερῶν πονηράς: — MTAB

ἄλλως: οἱ κακοδαιμονοῦντες καὶ τὰς πρῶην εὐτυχίας ἀτυχίας νομί-
15 ζουσι τῇ παρούσῃ δυσποτιμίᾳ βαρυνόμενοι: — MTAB

καὶ μὴν τότε εὐδαιμόνες ἦσαν αἱ Θῆβαι διὰ τε τὸν Ἀρμονίας
γάμον, ἐν ᾧ οἱ θεοὶ εἰστιάθησαν, καὶ τὴν Διονύσου καὶ Ἡρακλέους γέ-
νεσιν· νοσεῖν δὲ ἤρξατο ἐξ οὗ ἐτεκνώθη Λαῖος βία θεῶν. τὰ τοιαῦτα
δὲ οὐ πρὸς τὸ ἀληθές, ἀλλ' ὡς οἱ λέγοντες πάθους ἔχουσιν. εὐεπίφορος
20 δὲ ὁ Εὐριπίδης πρὸς (τὸ εἰς) ἕτερα πρόσωπα πρεσβύτερα τὴν τῶν δυσ-
τυχημάτων αἰτίαν ἀναφέρειν. καὶ ἐν Τρωάσιν [919] ἡ Ἑλένη φησὶν·
'πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἧδε τῶν κακῶν Πάριν τεκοῦσα' καὶ Ὀρέ-
στης [585]· 'σύ τοι φυτεύσας θυγατέρ', ὦ γέρον, κακὴν ἀπώλεσάς με'.
κέχρηται τούτῳ τῷ εἶδει καὶ Ὀμηρος [Ε 62]· 'ὅς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆ-
25 νατο νῆας εἰσας ἀρχεκάκους'. καὶ Εὐμαιοὶ συμπαθῶς ἔχων πρὸς τὸν

1—3 scholio p. 245, 14. 15 adi. MTA add. δὲ post λείπει

1 σύν θοαῖς i. B

1. 2 αὐτῇ—καὶ] αὐτοὺς καὶ γένει A

2 γαίῃ ἐρύσαιμι B

αὐτῇσιν MTAB

locus in Bacchis non inuenitur

3 αὐτοῖσιν M αὐτῇσιν TAB

ἀρβύλῃσιν B

5—9 scholio quod praecedat adi. B add. δὲ post ἔδει

5 αὐτὰς A

6 cf.

Hyg. 183

τέσσαρα MTB

ἔστι T

αἰθοῦ Laur. 32, 33 αἰθῶ MTAB

7 τὰς B

σῶφρον TAB

8 ἐνδοκοῦσαι A

στόμα MTAB

9 φερη-

τιάδα A

10 περιελάνων περιάγων τ. ἀ. Laur. 32, 33 περιάγων τ. ἀ. ἐλάνων

M⁸ A⁸

13 τινὰς τῶν ἡμερῶν ἀποφαίνει δυστυχεῖς A τ. τ. ἡ. ἀ. πονηράς B

14 εὐδαιμονίας B

18 νοεῖν B

ἐξ οὗ καὶ M

ἔτεκε A

19 πάθος

MT

21 ἡ om. T

22 Πάριν τεκοῦσα om. A

22. 23 ὅρ MT ἐν ὀρέ-

στη AB

24 ὁ ὀμηρος T

25 εἰσοὺς A

ἔχειν T

Ὀδυσσεά φησίν [ξ 68]· ὥς ὄφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φύλον ὀλέσθαι καίτοι τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς τῶν Διοσκούρων ἤδη θεῶν ὄντων καὶ πολλὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐπαρκούντων. ἔτι δέ τινες ἐγκαλοῦσι τῷ Εὐριπίδῃ ὡς οὐκ ἀκολούθως γενεαλογήσαντι· εἰ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐβούλετο τὰ πράγματα λέγεσθαι, ἐχρῆν τὴν ἐκ Φοινίκης ἀποικίαν τοῦ Κάδμου κατὰ λεπτόν μετὰ 5 τῆς αἰτίας διηγήσασθαι· εἰ δὲ ἐκ τοῦ ὑπογυίου, ἔδει ἀπὸ τῶν Λαίου δυστυχημάτων ἄρξασθαι. πρὸς οὓς ῥητέον ὅτι, εἰ μὲν ἄνωθεν ἤρξατο, μακρὸς ἂν ἦν ὁ λόγος ἄλλως τε οὐκ ἔπρεπε Θηβαίαν γυναῖκα ἀκριβῶς τὰ ἐν Φοινίκῃ ἐπίστασθαι· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν Λαίου δυστυχημάτων, πολλὰς ἂν τῶν περὶ τὰς Θήβας συμφορῶν παρέλιπεν. Ἀκταίωνα μὲν γὰρ αἱ 10 οἰκεῖαι κύνες διεσπάσαντο Πενθέα τε τὸν υἱὸν Ἀγαύῃ, Σεμέλῃν τε ἐκεραύνωσε Ζεὺς καὶ τῶν Ἰνου υἱῶν Λέαρχον μὲν μανεῖς ὁ πατήρ Ἀθάμας ἀπέκτεινε, Μελικέρτης δὲ μετὰ τῆς μητρὸς ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν [οἱ Νιόβης παῖδες ἐτοξεύθησαν καὶ αὐτὴ λίθος ὁράται δακρύων]: —

MTAB

15

5 ἐπέβαλες ἀνέτειλας. ἐμφαντικὸν δὲ πάνυ τὸ ἀκτῖν' ἐφῆ-
κας: — M¹A⁸

ἦνίκα διὰ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Εὐρώπην καταλιπὼν τὴν ἑαυτοῦ γῆν παρεγένετο ἐνταῦθα: — M⁸

Κάδμος ἦνίκ' ἦλθε γῆν: ὁ Κάδμος παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 20 ἀποσταλὴς τὴν ἰδίαν ζητῆσαι ἀδελφὴν καὶ μὴ ὑποστρέψας εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα διὰ τὸ (ἀπαγορευ)θῆναι παρὰ τοῦ πατρὸς εἰ μὴ αὐτὴν καταλάβοι, τὴν Ἀρμονίαν ἀρπάσαι προνοία Ἀθηνᾶς λέγεται: — M

Λιβύης τῆς Ἐπάφου καὶ Ποσειδῶνος Ἀγῆνωρ καὶ Βῆλος· Ἀγῆνωρος δὲ καὶ Ἀργιόπης τῆς Νείλου Κάδμος Κίλιξ Φοῖνιξ, ἀφ' οὗ οἱ Φοῖνικες· 25

- 1 ὄφελον M ὄφελον TA ὄφελ' B ἀποφῶλον A ὀλέσαι add. A¹
καίτοι] καὶ TA 2 καὶ] ὡς A 3 ἐγκαλοῦσι] ἀκολουθοῦσι A 4 μὲν
γὰρ B 4. 5 λέγειν B 5 τοῦ κάδμου post κατὰ λεπτόν coll. MT
6 τοῦ ὑπογυίου M τῆς ὑπογυίου ἀρχῆς A τ. ὑπονίου α. T τ. ὑπογυίου α. B
9 δυστυχημάτων ἤρξατο T 10 τὰς om. A κατέλιπεν A 11 τε
om. MTA ἀγαυῆς M ἀγαυῆς TB ἀγαρῆς A 12 ὁ ζεὺς AB
τὸν—υἱὸν A μάνης M μανῆς T 12. 13 ῥαθάμας M 13 τὴν om. B
14 νιόβης δὲ A ν. τὲ B. de Cadmi stirpe loquitur grammaticus neque hic Nio-
bidae adiungi possunt 16. 17 ἀφῆκας A⁸ 21 ἀποστρέψας M
21. 22 τὸν ἑαυτοῦ πατέρα M 24 — p. 248, 2 cf. schol. Rhcs. 28 schol. Ap.
Rh. III 1186 Apollod. II 1, 4, 2. III 1, 1, 1.2 Paus. VII 4, 1 24 λιβύη M
βέλαιος MT γέλοιος A 25 δὲ om. B ἀργειόπης Laur. 32, 33 ἀντιόπης
MTAB τῆς] τοῦ TB Νείλου Valekenaer βήλου MTAB

Φοίνικος καὶ Τηλέφης τῆς Ἐπιμεδούσης Πείρωσ Ἀστυπάλῃ Εὐρώπεια. ἔνιοι δὲ ἀντὶ Ἀρμονίας Ἠλέκτραν αὐτὸν φασὶ γῆμαι: —

MTAB

6 Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα: εἰ μὲν ἐπὶ πάσης τῆς Φοινίκης, 5 ἀκουστέον ἀντὶ τοῦ παραλίαν· εἰ δὲ ἐπὶ μιᾷ πόλεως, ἐκδεκτέον τὴν Τύρον· νησιάζεται γάρ, ὡς καὶ ἐξῆς [202]· Ἐύριον οἶδμα λιποῦσ' ἔβαν ἀκροθίνια Λοξία Φοινίσσας ἀπὸ νάσου': — MTAB

ἄλλως: τὴν Τύρον· νησιάζεται γάρ. ἡ Φοινίκη· προληπτικὸς δὲ ὁ λόγος· οὐδέπω γὰρ ἐκαλεῖτο Φοινίκη. ἐν γοῦν τῷ Φρίξῳ [frg. 816] 10 φησὶν· ἦσαν τρεῖς Ἀγήνορος κόροι, Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ Κιλικία κικλίσκεται, Φοῖνιξ, ὅθεν περ τοῦνομ' ἡ χώρα φέρει, καὶ Θάσος': —

7 ἔνιοι Ἀρμονίαν τὴν Ἠλέκτρας τῆς Ἀτλαντος αὐτὸν λέγουσι γεγαμηκένοι: — MⁱTAB

Κύπριδος Ἀρμονίαν: Δέρκυλος [frg. 4] Θηβαίου τινὸς Δρά- 15 κοντος, Ἄρεως δὲ υἱοῦ φησὶν εἶναι τὴν Ἀρμονίαν θυγατέρα, ὃν φονεύσας Κάδμος ἔγημεν Ἀρμονίαν. Ἐφορος [frg. 12] δὲ Ἠλέκτρας τῆς Ἀτλαντος αὐτὴν εἶναι λέγει, Κάδμου δὲ παραπλέοντος τὴν Σαμοθράκην ἀρπάσαι αὐτήν, τὴν δὲ εἰς τιμὴν τῆς μητρὸς ὀνομάσαι τὰς Ἠλέκτρας πύλας. καὶ νῦν ἔτι ἐν τῇ Σαμοθράκῃ ζητοῦσιν αὐτὴν ἐν ταῖς ἐορταῖς. Δημα- 20 γόρας [frg. 1] δὲ ἀπὸ Λιβύης ἐλθοῦσαν τὴν Ἠλέκτραν οἰκῆσαι τὴν Σαμοθράκην· ἔνθα συγγενομένη Διὶ ἐτέκνωσεν Ἡετίωνα Δάρδανον Ἀρμονίαν. τὸν δὲ Κάδμον παραπλέοντα ἐπὶ ζήτησιν τῆς ἀδελφῆς μετὰ Θάσου

1 φοινίκης MB τηλέφου TB τῆς] πηρ ... A πείρωσ TB πίσιος M om. A ἀστυπύλη A 2 post Εὐρώπεια add. φοινίκη AB 2 ἀντὶ] αὐτάς T αὐτὸν φασὶ γῆμαι A α. φησι γ. MT γ. α. φασὶ B 6 καὶ om. A 7 φοινίκης MT φοινίκων A νάσου] φοι M in fine add. τουτέστι τῆς φοινίκης νήσου τύρου καὶ κάδμος ἔμολε τάνδε γὰν τύριος B 9 δὲ om. A 10 τρεῖς Tzetz. ad Aristoph. Ran. 1225 γάρ MTAB κοῦροι TA παῖδες B de M non constat καὶ om. B 10. 11 κικλίσκεται B

11 ὅθεν παρὰ TA 12 τὴν Ἠλέκτρας αὐτὸν λ τῆς Ἀτλαντος MT τὴν Ἠλέκτρας αὐτὸν οὐ τὴν Ἀτλαντος λέγουσι B λέγουσιν αὐτὸν τὸν Ἠλέκτρας A 14 δέρκυλος M δερκύλλος T δερκυλλος B spatio rel. om. A 15 Ἄρεως—φησιν] ἄρεως δὲ θηβαίου φασὶν MT ἄρεως φασὶ θηβαίου A ἄρεως υἱοῦ βασιλέως δὲ θηβαίων φησὶν B τὴν Ἀρμονίαν εἶναι B 16—19 Ἐφορος δὲ—ἐορταῖς initio coll. MTA post Δέρκυλος add. δὲ 17 λέγουσι T κάδμον—παραπλέοντα B 19. 20 δημη⁷⁹ A 21 Ἡετίωνα Valckenaer ἡμιθέαν MTAB 22 μετὰ Θάσου ante ἐπὶ ζήτησιν τ. α. coll. AB

μυθῆναι τε καὶ μυούμενον ἰδεῖν τὴν Ἀρμονίαν, προνοία δὲ Ἀθηνᾶς ἀρπάσαι αὐτήν: — MTAB

8 Πολύδωρον: τοῦτον οἱ ποιηταὶ † πίνακον καλοῦσι Πολύδωρον [δὲ] διὰ τὸ πολλὰ δῶρα εἰληφέναι τὴν μητέρα αὐτοῦ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ: — MⁱTAB

10 ἐγὼ δὲ παῖς μέν: γενεαλογήσας ἕως Λαίου ἀνατρέχει ἐπὶ τοὺς γονεῖς Κρέοντος καὶ Ἰοκάστης: — MⁱTAB

ἐπονομάζομαι: — M^sA^s

12 καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με: ἀσφαλίζεται τὴν ὀνομασίαν τῆς ἡρώινης, ἐπεὶ οἱ παλαιότεροι Ἐπικάστην (αὐτήν) καλοῦσι. καὶ Ὅμηρος 10 [λ 271] 'μητέρα δ' Οἰδιπόδαο ἴδον καλὴν Ἐπικάστην': — MⁱTAB

13 γαμεῖ δὲ Λαῖός μ': Ἐπιμενίδης [frg. 6] Εὐρύκλειαν τὴν Ἐκφαντός φησιν αὐτὸν γεγαμηκέναι, ἐξ ἧς εἶναι τὸν Οἰδίποδα· οἱ δὲ δύο τὸν Λαίον γῆμαι γυναῖκας, Εὐρύκλειαν καὶ Ἐπικάστην. καὶ τὸν Οἰδίποδα δὲ φασιν Ἐπικάστην τε τὴν μητέρα γεγαμηκέναι καὶ Εὐρυγάνην. † λι- 15 γύστιος δὲ φησιν ὡς ἐκ χρησμοῦ τοὺς παῖδας ἀκούσας ἀλληλοκτονήσκειν ἐξέθηκε τὸν Πολυνείκην, Κάστωρ δὲ ἀμφοτέρους ἐκτεθῆναι: — MTAB

14 ἀντὶ τοῦ· ἐκ πολλοῦ χρόνου γήμας με: — MⁱA^sBⁱ

15 ἐρωτᾷ μὲν τῆς ἀπαιδίας τὴν αἰτίαν, αἰτεῖ δὲ τῆς ἀρρενογονίας τὴν εὐτοχίαν: — MⁱBⁱ

16 ἐπιμίσξιν μετοχὴν σχέσιν: — M^sA^s

17 πολεμικοῖς: — M^sA^s

18 μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα: Ἐμπεδοκλῆς ὁ φυσικὸς ἀλληγορῶν φησι σχιστοὺς λιμένας Ἀφροδίτης [vs. 261] ἐν οἷς ἡ τῶν παίδων

1 καὶ προνοία δὲ A 3 ταῦτα ὁ ποιητὴς πίνακον καλεῖ A πίνακον] scripserim παρωνύμως 4. 5 τὴν—αὐτοῦ add. Aⁱ 6. 7 scholio quod prae- cedit adi. B add. δὲ post γενεαλογήσας 6 γενεαλογήσας TA 6. 7 εἰς τοὺς γονεῖς κρέοντος καὶ Ἰοκάστης Mon. 568 ἐπὶ τοὺς γηγενεῖς κρέοντα καὶ Ἰοκά- στην MⁱTAB 10 ἡρώινης] ἡρασινις A οἱ] καὶ T παλαιοὶ A 10. 11 καλοῦσι—καλὴν spatio uacuo ins. Aⁱ 10 καὶ om. T 11 οἰδι- πόδας T εἶδον MT om. Aⁱ 12—17 fere omnia detrita in M 13 αὐτόν φησι A ἐξ—τὸν spatio uacuo ins. Aⁱ 14 φασι add. B post Λαίον εὐρύκλειαν T 15 δὲ φασιν B φησὶν TA τὲ B δὲ T om. A εὐρυγάνην T 15—17 non apta huic loco sed vs. 67 15. 16 λιγύστιος MTA αἰγύπτιος B 16 ἀκούσας MT ἀλληλοκτονῆσαι TAB 17 πολυνείκεα T κάστωρ A μυ M μυστήριον T μήστωρ B 23. 24 ἀλληγόρην T 24 σχιστοὺς] ἔχεις τοὺς B λιμένας B λιμῶνας M λειμῶνας TA post Ἀφροδίτης add. καλεῖ MT φασὶν A

γένεσις ἐστίν. Εὐριπίδης δὲ ταῦτόν τούτῳ φάσκων τὴν τε ἔννοιαν τὴν αἰσχροὺς ἀπέφυγε καὶ τοῖς ὀνόμασιν οἰκείοις ἐχρήσατο καὶ τεχνικαῖς ταῖς μεταφοραῖς, σπόρον καὶ ἄλοκα λέγων: — MTAB

18 ἄλοκα: αὖλακα· αὖλαξ δὲ ἡ τομὴ τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ ἀρότρου.
5 μεταφορικῶς δὲ λέγει· μὴ συνέρχου τῇ γυναικί: — MTA

ἄλλως: μεταφορικῶς, τὴν αὖλακα μὴ σπεῖρε, ἀπὸ τῆς ἀρουμένης γῆς: — MTAB

μὴ παιδοποιεῖ: — M^s

παρὰ γνώμην θεοῦ: — M^s

10 21 ὁ δ' ἡδονῇ δοῦς: ἐκ τοῦ οἴνου εἰς ἡδονὴν τραπεῖς: — MTA

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν δοῦς εἰς εὐωχίαν. πῶς προεγνωκῆα ἡ γυνὴ τὸν χρησμὸν οὐκ ἀπέστρεψε τῆς μίξεως τὸν Λαίον. ἡ οὖν ὕστερον εἶπεν αὐτῇ ἢ εἶπε μὲν, ἡ δ' ὑπώπτευσεν τὸ ῥηθὲν εἶναι ψεῦδος διὰ τὸν ἔρωτα Χρυσίππου: — MTAB

15 † ἄλλως: καὶ διὰ τί τὸν χρησμὸν προεγνωκῆα Ἰοκάστη οὐκ ἐκώλυσεν αὐτόν. ἡ οὖν οὐκ ἐγίνωσκεν ἢ ὑπώπτευσεν αὐτὸν ψεύδεσθαι (ὑπο)νοήσασα ταῦτα διὰ τὸν ἔρωτα λέγεσθαι τοῦ Χρυσίππου: — A

εἰς μέθην: — M^s

24 λειμῶν' ἐς Ἡρας: ἡ ὅτι πᾶς λειμὼν ἱερός ἐστι τῆς Ἡρας ἢ
20 ὅτι Κιθαιρωνίας Ἡρας ἐστὶν ἐν Θήβαις ἱερόν. ὅσοι δὲ ἐγκαλοῦσιν ὡς ἐν ἱερῷ τόπῳ ἐκτεθέντος τοῦ παιδός, ἴστωσαν ὅτι καὶ Ἀθῆναι ἱεραὶ μὲν λέγονται τῆς Ἀθηνᾶς, ὀλίγος δὲ ἐστὶν (ὁ) τῆς ἀκροπόλεως εὐαγῆς τε καὶ ἱερός τόπος. καὶ λελωβημένον δὲ ἀνεῖλοντο τὸ βρέφος ἴσως τῷ κάλλει νενικημένοι καὶ τὴν ἴαριν εὐμαρῇ νομίσαντες αὐτῷ ὑπὸ τῆς βασιλείας
25 ἔσεσθαι: — MTAB

ἀκρωτήριον: — M^sA^s

25 δίδωσι βουκόλοισιν: ἵνα ἀποθάνῃ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἀνελεῖν τὸ βρέφος φεύγων τὸ μῦθος: — MAB

1 τούτῳ] τοῦτο B τε] μὲν A 2 οἰκείας A οἰκείως MTB 3 σπόρον] πυρον M αὖλοκα A 4 cf. et. m. p. 70,2 Gud. p. 39,15 Hesych. Suid. ὑπὲρ T τοῦ om. A 5 λέγεται A 6 μὴ σπεῖρε τὴν αὖλακα B ὑπὸ MTA 11 ἀντὶ τοῦ om. A εἰς om. MT (sed habent ἑαυτὸν δοῦς εἰς εὐωχίαν M^sA^s) εἰς εὐωχίαν om. B καὶ πῶς AB 12 τὸν χρησμὸν ἢ γυνὴ B οὐκ—μίξεως spatium uacuum ins. A¹ ἀπέστρεψε MTB
13 μὲν om. MA 19 ἱερόν T 20 ἱερόν ἐν Θήβαις A 21 εἰστέθεντος MA τοῦ om. A ἔστωσαν B 21, 22 μὲν ἱεραὶ B 23 δὲ ὄμωσ B ἀνεῖλαντο B ἀνεῖλον MTA 25 ἔπεσθαι A 26 cf. Suid. 27 initio add. δίδωσι βουκόλοις A

26 σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα: διὰ μέσων τῶν σφυρῶν τὰ σιδηρᾶ κέντρα πείρας: — MTA

ἄλλως: καὶ θηριώδης, φασὶ, καὶ ἀνόητος (παρόσον) ἀνελεῖν μὲν οὐκ ἤθελε τὸ βρέφος, οὕτως δὲ χαλεπῶς ἐλωβήσατο. ῥητέον ὅτι τὸ μὲν ἀποκτεῖναι ἀσεβὲς ἡγήσατο· εἰ δὲ διατρήσειεν αὐτῷ κέντροις τῷ 5 πόδε, τὸν ἐπηρτημένον κίνδυνον ἐκφεύξεσθαι μηδεὶν ἀνελομένου ἂν βρέφος λελωβημένον. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν σπαργάνων φασὶν αὐτὸν ἐξωδηκέναι ἐκ ταῦτομάτου τῷ πόδε. οἱ δὲ εἰς θάλασσαν ἐκριφῆναι βληθέντα εἰς λάρνακα καὶ προσοκείλαντα τῇ Σικυῶνι ὑπὸ τοῦ Πολύβου ἀνατραφῆναι. ἔνιοι δὲ καὶ Ἡλίου φασὶν αὐτὸν εἶναι παῖδα. τινὲς δὲ * * Ἰπ- 10 ποδάμειαν τὴν Οἰνομάου ὑποβεβλήσθαι αὐτὸν † αὐτῷ φασιν, ὕστερον δὲ ἀρπάσαντος Λαίου Χρυσίππον, βοηθὸν ὄντα τῷ Χρυσίππῳ ἀποκτεῖναι τὸν Λαίον, τῇ δὲ Ἰοκάστη ἐλθούσῃ ἐπὶ τὴν κηδεῖαν τοῦ νεκροῦ μιγέντα γεννῆσαι τοὺς παῖδας, ὕστερον δὲ λύσαντα τὸ αἶνιγμα γνωρισθῆναι. οἱ δὲ τὸν Πόλυβον αὐτὸν τυφλῶσαι τοὺς περὶ τῆς πατροκτονίας χρησμούς 15 ἀκούσαντα. τινὲς δὲ καὶ τὴν μητέρα αὐτῷ φασιν ἀνηρῆσθαι. ἀνελεῖν δὲ αὐτὸν οὐ μόνον τὴν Σφίγγα, ἀλλὰ καὶ τὴν Τευμησίαν ἀλώπεκα, ὡς Κόριννα [frg. 33]. οἱ δὲ τὴν Σφίγγα Μακαρέως μὲν γενέσθαι γυναῖκα,

- 1 μέσον T 2 σπείρας T 3 καὶ (prius)] ὡς MTA 4 ἤθελε] ἔμελλε MTA οὕτως] ὁ MTA τὸ om. M 5 αὐτοῖς TA αὐτοῖς siue αὐτῶν M
κέντρα MTA τῷ] τὸ M 6 πόδε—κίνδυνον om. M ἐπηρτημένον T
φεύξεσθαι A ἀνελομένου M ἂν om. T 7 φησὶν αὐτὸν MT αὐτὸν φησὶν A
8—10 cf. schol. λ 271 8 ἐκριφῆναι βληθέντα] ἐκβληθῆναι MTA
10 καὶ Ἡλίου φασὶν M καὶ φασὶν T φασὶ καὶ ὅτι A suppleuerim
ἐνεχθέντα πρὸς Ἰ. uel tale quid 11 αὐτῷ φασιν A αὐτὸ φασὶν T in M haec detrita sunt
12 ἀρπάσαντος om. spatio rel. A 13 τὴν δὲ Ἰοκάστην ἐλθοῦσαν MTA
15 τοὺς om. A 16 καὶ om. T αὐτοῦ T
φασιν om. T 17 τευμησίαν M τεμισίαν A 18 κόριννα MTA

18—p. 252,4 Paus. IX 26 οἱ δὲ κατὰ ληστείαν σὺν δυνάμει ναυτικῇ πλανωμένην φασὶν αὐτὴν εἰς τὴν πρὸς Ἀνθηδόνην σχεῖν θάλασσαν, καταλαβοῦσαν δὲ τὸ ὄρος τοῦτο ἀρπαγαῖς χρῆσθαι, πρὶν ἐξεῖλεν Οἰδίπους αὐτὴν ὑπερβαλόμενος πλήθει στρατιᾶς, ἣν ἀφίκετο ἔχων ἐκ Κορίνθου. λέγεται δὲ καὶ ὡς νόθη Λαίου θυγάτηρ εἶη καὶ ὡς τὸν χρησμὸν τὸν Κάδμῳ δοθέντα ἐκ Δελφῶν διδάξειεν αὐτὴν κατὰ εὐνοίαν ὁ Λαῖος· ἐπίστασθαι δὲ πλὴν τοὺς βασιλέας οὐδένα ἄλλον τὸ μάντευμα. ὁπότε οὖν τῇ Σφίγγι ἀμφισβητήσων τις ἀφίκοιτο τῆς ἀρχῆς· γενέσθαι γὰρ τῷ Λαίῳ ἐκ παλλακῶν υἱός, καὶ τὰ χρησθέντα ἐκ Δελφῶν εἰς Ἐπικάστην μόνην καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνης ἔχειν παῖδας· τὴν οὖν Σφίγγα χρῆσθαι σοφίσμασιν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὡς τὸν Κάδμῳ γενόμενον χρησμὸν εἶδεῖν ἂν Λαίου γε ὄντες· οὐκ ἔχοντας δὲ αὐτοὺς ἀποκρίνασθαι θανάτῳ ζημιούν ἅτε οὐ προσηκόντως ἀμφισβητοῦντας γένους τε καὶ ἀρχῆς. Οἰδίπους δὲ ἄρ' ἀφίκετο ὑπὸ ὀνείρατος δεδιδαγμένος τὸν χρησμὸν. 18 μακάρισσιν A

θυγατέρα δὲ Οὐκαλέγοντος ἑνὸς τῶν ἐγχωρίων· οὗ τελευτήσαντος κα-
 τασχεῖν τὸ Φίκειον, εἴτ' ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τινος Οἰδίποδος συνελθόντος
 αὐτῇ. τινὲς δὲ καὶ Λαίου τὴν Σφίγγα παραδιδόασιν ὡς Λυσίμαχος
 [frg. 5]: — MTA

5 27 ὄθεν νιν Ἑλλάς: ἀφ' οὗ. Οἰδίπους παρὰ τὸ οἶδεῖν τοὺς
 πόδας ἐκ τῶν περονῶν: — MTA

ἡ μὲν Μερόπη πρώτη αὐτὸν ἐκάλεσεν Οἰδίπουν, ἡ δὲ Ἑλλάς ἀπ'
 αὐτῆς διεδέξατο τὸ ὄνομα: — MTABⁱ

28 Πολύβου δέ νιν: τύραννος καὶ αὐτὸς ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς
 10 Βοιωτίας· οἱ δὲ τῆς Κορίνθου φασὶ βασιλέα: — MTA

ἵπποβουκόλοι: ἵπποφορβοί· τὸ δὲ βουκόλοι ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου
 ζφού ὡς τὸ [Υ' 221] 'τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κατά βουκολέοντο'.
 τινὲς δὲ ἐν λάρνακι βληθέντα καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφέντα τὸν παῖδα προσ-
 πελασθῆναι τῇ Κορίνθῳ φασίν: — MTAB

15 ἀπίθανον τὸ τοὺς βουκόλους βρέφος ἀνελεῖσθαι καὶ οὕτως λελωβη-
 μένον. ῥητέον ὅτι ἄγριοι οὗτοι τῇ δεσποίνῃ χαριεῖσθαι ἐδόχουν· καὶ
 γὰρ τὸ εἶδος τοῦ παιδὸς καλὸν ἐώρων: — MTA

29 ἡ γυνὴ Πολύβου Μερόπη: — M^sBⁱ

31 μαστοῖς ὑφείτο: ὑπέβαλεν. εὗρηθες δὲ, φασίν, εἰ λελω-
 20 βημένον ὑπεβάλετο παιδίον ὅπου γε ἐκτίθεμεν καὶ τὰ ἐξ ἡμῶν πεπηρω-
 μένα. καὶ τί θαυμαστὸν (αὐτὴν) ὑποβάλλεσθαι, φοβουμένην μὲν ἐκπεσεῖν
 διὰ τὴν ἀπαιδίαν, ἀποτρίψεσθαι δὲ (ἐλπίζουσαν) τὴν τῆς ὑποβολῆς ὑπο-
 ψίαν διὰ τὴν ὑποῦσαν συμφορὰν τῷ βρέφει· καὶ τὸ ἰαθήσεσθαι δὲ διὰ
 τοῦτο οὐκ ἀπεγνώκει: — MTA¹B

1 Οὐκαλέγοντος] οὐκ ἂν λέγοντος T ἄγοντος spatio ante rel. A οἱ τελευτή-
 σαντος T οὕτως μελετήσαντος A 2 τὸ Φίκειον C. Müller τὴν σφίγγα MTA
 εἴτ' ἀναιρεθῆναι Valckenaer ἐπαναιρεθῆναι MTA ὑπὸ τινος om. spatio rel. A
 3 τινὲς—Λυσίμαχος om. spatio rel. A 7. 8 scholio quod praecedat adi. MTA
 7 οἰδίπουν ἐκάλεσεν Bⁱ 9. 10 μέρει—βασιλέα om. spatio rel. A 11. 12 cf.
 Hesych. schol. Υ' 221 Eust. p. 160,5 12 τὸ τοῦ] τὸ A ἔλος—βουκολέοντο
 om. A βουκολέονται MT 13 τὸν παῖδα om. A 14. 15 προσπελαγισ-
 θῆναι T περισωθῆναι A 15—17 scholio quod praecedat adi. MTA add. δὲ
 post ἀπίθανον 15 ἀπέθανον T τὸ A τοῦτο MT βρέφους A
 16 ῥητέον om. spatio rel. A ῥητέον δὲ M τῇ δεσποίνῃ] δεσποίνην M
 17 γὰρ] ὅτι A 19—24 lemma scripsit A omnia cetera A¹ 20 ὑπέ-
 βαλεν τὸ M ὑπέβαλε τὸ T ὑπεβάλλετο A¹B καὶ ἐκτίθεμεν B 20. 21 εμεν—
 ὑποβάλλεσθαι om. A¹ spatio rel. 22 ἀποτρίψασθαι MTA¹B ὑπερβολῆς
 MT 23. 24 καὶ—ἀπεγνώκει om. A¹ spatio rel. 23 δὲ om. MT
 24 οὐ κατεγνώκει MT

καὶ πόσιν πείθει τεκεῖν: πείθει τὸν ἄνδρα αὐτὴν αὐτῷ τεκεῖν.

ἢ ἀναπαίθει λέγειν τοῖς ἔξω (ὅτι) αὐτοῦ τέκνον εἶη. πῶς
δὲ λελωβημένον αὐτὸν ἢ γυνὴ τοῦ βασιλέως ἐλάμβανεν· ὅτι οὐκ ἤθελε
δοῦναι τοῖς ἔξω περὶ ἑαυτῆς ὑπόνοιαν ὡς οὔσης στείρας, ἀλλ' ἵνα καὶ
πίστιν μείζονα ἐνδείξηται ὅτι οὗτος ἐμός ἐστιν ὁ παῖς, ὅτι ἰδοὺ καὶ λε- 5
λωβημένον αὐτὸν ἔχω· οὐκ ἂν γὰρ ξένον * οὐκ ἀσινῇ ὄντα: — MT

32 ἤδη δὲ πυρσαῖς: ἡδέως καὶ τραγικῶς τὴν ἀκμὴν ἐξέφρασεν: —
MTA^sBⁱ

πυρσαῖς: πρὸ γὰρ τοῦ τοὺς ἰούλους (ἐκ)βαλεῖν ξανθίζεται τὰ γέ-
νεια τῇ θερμότητι τῶν τριχῶν: — MT 10

εἰς ἄνδρας, ἢ εἰς ἄνδρὸς ἡλικίαν, ἐμβαίνων: — M^s

33 παῖς Πολύβου, ἀλλὰ θετός: — M^s

ἢ γνοὺς ἢ τινος: γνοὺς ὅτι οὐκ εἶη Πολύβου παῖς γνήσιος ἀλλὰ
νόθος ἢ μαθὼν παρὰ τινος τῶν ἡλικιωτῶν ὀνειδίσαντος ὅτι νόθος εἶη.

ἔνιοι δὲ φασιν εἰς Πυθῶνα ἐξεληλυθέναι τὸν Οἰδίποδα, ἵνα τρο- 15
φεῖα ἀποδοῖ τῷ Ἀπόλλωνι: — MTA¹B

35 ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔστειχε: — M^sA^sBⁱ

36 τὸν ἐκτεθέντα παῖδα: ἦτοι τότε ὀνείρου ταραξάντος αὐτὸν
ἢ ὅτε λοιπὸν ὑπώπτευσεν τὴν ἡλικίαν τοῦ παιδὸς (εἰς ἄνδρας) προκόπτειν.
ἐβρούλετο γὰρ ἢ τεθνεῶτα αὐτὸν ἀκούσας διάγειν ἀδεῶς ἢ ζῶντα ἀκούσας 20
φυλάττειν ἑαυτόν: — MTA¹B

γράφεται καὶ ἰδεῖν: — A^sB^s

37 εἰς ταῦτόν τῆς σχιστῆς ὁδοῦ τῆς Φωκίδος συνάπτουσι πόδα, ἀντὶ
τοῦ συναντῶσιν ἀλλήλοις: — M^sB

καὶ ξυνάπτετον: καὶ συντυγχάνουσιν [τὸν πόδα] ἐπὶ τῆς σχιστῆς 25

1 αὐτὴν αὐτῷ] τὸ αὐτὸν M τὸν αὐτὸν T 2 ἢ] καὶ MT τοῖς] τῶν M
τέκνων M 4 ὡς] καὶ MT 6 suppleas ἀνελόμην 7 τραγικῶς]
γραφικῶς Valckenaer 9. 10 scholio quod praecedat adi. MT add. δὲ post
πυρσαῖς 9 πρὸς MT βάλλειν MT ξανθίζόμενα MT 11 ἢ] καὶ
M^s 13 γνοὺς—εἶη om. A¹ spatio rel. παῖς πολύβου TB παῖς
om. A¹ 14 ὀνειδισάντων MT εἶ T 15 ἐληλυθέναι A¹B φασὶ post
Οἰδίποδα rep. MT 16 δῶι B δῶ A¹ ut uidetur τὸν ἀπόλλωνα MT
18 ὀνείρου om. spatio rel. A¹ ταραξάντος ἀντ' A¹ ταραξάντων MT
19 αὐτὴ τὴν A¹ αὐτὴν τὴν B 20 διάγων M 21 in fine add. B μαστεύων
δὲ ζητῶν ὅθεν καὶ μαστός ὁ ἐπιζητούμενος παρὰ τῶν παίδων 23 καὶ εἰς B
τὸν πόδα B 23. 24 ἀντὶ—ἀλλήλοις om. B sed habet Bⁱ 25—p. 254,2
scholio quod praecedat adi. B pro καὶ scripto ἦτοι 25 τὸν πόδα del.
Valckenaer

ὁδοῦ ἐν Φωκίδι. οὕτως δὲ καλεῖται, ἐπειδὴ σχίζει τὴν ἐπὶ Βοιωτίαν καὶ Θήβας καὶ Ἀττικὴν καὶ Κόρινθον ὁδόν: — MTB

39 ὁ ἡνίοχος. Πολυφόντην δὲ τὸν κήρυκα * *: — M^sT

τοῦτον Φερεκύδης [frg. 47^a] Πολυποίτην φησίν: — M^sTBⁱ

5 40 ὦ ξένε: καλῶς ἐτέρῳ ἑτερον περικείται φρύαγμα, Λαίῳ μὲν διὰ <τὸ> τῆς ἀρχῆς ἀξίωμα, Οἰδίποδι δὲ ὅτι βασιλέως υἱὸς ἦν καὶ προπετῆς ὡς νέος καὶ ὁδοῦ τῆς πᾶσι κοινῆς εἴργετο: — MT

41 ἔτρεχε μὴ φθεγγόμενος. ἢ ὅτι † τέλος λοιπὸν εἶχε καὶ ἐδεδοίκει μήποτε ἄλλος τὴν ἀρχὴν διαδέξεται: — M^sTA^sBⁱ

10 42 χηλαῖς τένοντας: ἐν ταῖς χηλαῖς τοὺς τῶν ποδῶν τοῦ Οἰδίποδος τένοντας ἐξήμασσον οὐχ ὑποχωροῦντος αὐτοῦ τῆς ὁδοῦ: — MTAⁱB

χηλὴ διὰ τὸ ὥσπερ κεχηγμένοι τοὺς ὄνυχας: — MT

τοῖς ὄνυξιν: — M^s

τὰ ἐπάνω τῶν ποδῶν: — M^s

15 ἀντὶ τοῦ ἥμασσον: — M^s

43 ὄθεν· τί τὰκτός: ὑποστικτέον εἰς τὸ ὄθεν· ἔμελλε δὲ ἴσως τὴν λοιδορίαν καὶ τὴν μάχην ἀμφοτέρων λέγειν: — MTAⁱ

ἄλλως: τί οὖν, φησὶ, ταῦτα τὰ περιττὰ καὶ τὰ ἐκτὸς τῶν παθῶν λέγω: — MT

20 ποῖα με χρεῖα λέγειν τὰ ἔξω τῶν κακῶν. τὰς παρακολουθησάσας ὕβρεις, τοὺς διαπληκτισμοὺς οὐ λέγω, ἀλλ' αὐτὸ τὸ κακὸν ἐν συντόμῳ ὅτι παῖς πατέρα καίνει: — TAB

44 παῖς πατέρα κτείνει: — M^s

φονεύει: — M^sA^s

25 καὶ λαβὼν ὀχήματα: ζητοῦσι πῶς ἐπὶ τὸ μαντεῖον οὐκέτι ἀπῆλθεν ὁ Οἰδίπους. φασὶν ὅτι οὐκ ᾔετο τὸν θεὸν εὐθέως χρήσειν αὐτῷ μυσαρῷ γενομένῳ πρὶν καθαρθῆναι καὶ ἄμα ἵνα μὴ γνῶ ὅτι πατέρα ἔκτεινεν· εἴμαρτο γὰρ αὐτῷ καὶ μητέρα γῆμαι. ὅτι δὲ Πολύβῳ δέδωκε

1 ἐν φωκίδι post καλεῖται coll. MTB δὲ om. B ἐπεὶ διασχίζει B

3 πολυφήτην M^sT cf. Apollod. III 5, 7, 5 4 scholio quod praecedit adi.

M^sT πολυπήτην M^s 5 ἐτέρῳ ἑτερον] ἐτέρως M ἑτερον T

6 ἀξιώματι T 7 πάσης M πάσης T 8 ἐβάδιζε A^sBⁱ 8. 9 ἢ—

διαδέξεται om. A^sBⁱ 9 δέξεται M^s 10 ἐν] καὶ T τοὺς] τοῖς M

15 scholio quod praecedit adi. M^s pro ἀ. τ. ἡ. scripto ἀνίμασσον 16 ἔμελλε]

ἔμαθεν MT 17 ἀμφοτέρους M ἀμφοτέρως T λέγειν spatio rel. om. Aⁱ

20 ποῖα μοι B om. Aⁱ spatio rel. τὰς ἔξας Aⁱ 21 ὕβρεις om. T

22 κτείνει T 25 εἰς B 26 χρήσασθαι A 28 αὐτῷ om. B

τὴν μητέρα A ὅτι] ἔτι M

τοὺς ἵππους καὶ Ἀντίμαχος φησιν ἐν Λύδῃ [frg. 34]· 'εἶπε δὲ φωνήσας· Πόλυβε, θρεπτήρια τοῦσδε ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσας'. ζητοῦσι δὲ πάλιν πῶς οὐδεμίαν Θηβαῖοι ζήτησιν πεποιήνται τεθνεῶτος αὐτοῖς τοῦ βασιλέως. λεκτέον ὅτι εὐθὺς μὲν αὐτὸν οὐκ ἐπεζήτησαν ἐν Δελφοῖς εἶναι νομίζοντες, μετὰ δὲ ταῦτα τῶν ἵππων ἀφανῶν γενομένων ληστῶν 5 ἐδόκει τοῦργον γεγονέναι: — MTAB

ἄλλως: δεῖ νοεῖν ὅτι Οἰδίπους φονεύσας τὸν Λαῖον ὡς ἐναγῆς παραχρῆμα οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερόν· οὐ γὰρ ᾔετο χρήσειν αὐτῷ τὸν θεόν. ὑποστρέψας δὲ εἰς Κόρινθον μετὰ τῶν ἵππων Λαῖου καὶ καθαρθεὶς τὸν φόνον πάλιν ἐπὶ τῷ γνῶναι τοὺς γονεῖς ἐπανῆλθε πρὸς τὸν θεόν. 10 λαβὼν δὲ χρησμὸν ὡς ὅτι ἐπὶ φθορᾷ τοῦ πατρὸς ἐτέχθη καὶ συνουσία τῆς μητρὸς οἰέγνων φυγεῖν τὴν Κόρινθον τὴν νομιζομένην πατρίδα. γνοὺς δὲ τοῦ Κρέοντος τὸ κήρυγμα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καθίστηεν ἑαυτὸν τῆς Σφιγγὸς κινδύνῳ τὴν εὐτυχίαν θηρώμενος: — MTAB

45 Πολύβῳ τροφεῖ: οἶον τῷ θρέψαντι. γνοὺς ὅτι οὐκ ἂν 15 εἴη αὐτοῦ πατήρ, τροφεῖα καταβάλλει: — MTA

ὡς δ' ἐπεζάρει: ἐζήτησε τοὺς ἐν τῇ πόλει ἀφαρπάσαι: — MTA

ζάρος ὄρνεόν ἐστιν ἀρπακτικόν. τὴν δὲ Σφίγγα οἱ μὲν ἔχειν πρόσωπον μὲν παρθένου, στήθος δὲ καὶ πόδας λέοντος, πτερὰ δὲ ὄρνιθος· Σωκράτης [frg. 13] δὲ ἐγχωρίαν αὐτὴν χρησμολόγον φησὶ δύσγνωστα 20 μαντευομένην, ἅπερ ἀγνοοῦντες οἱ Θηβαῖοι καὶ ἐναντίως αὐτοῖς χρώμενοι ἀπώλοντο. Ἀσκληπιάδης [frg. 21] δὲ λέγει τοὺς Θηβαίους εἰς ἐκκλησίαν καθ' ἑκάστην ἀθροίζεσθαι διὰ τὸ δυσαινίγμα τῆς Σφιγγὸς· λόγιον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἀπαλλαγῆσεσθαι τῶν κακῶν πρὶν ἂν τοὺς τῆς Σφιγγὸς

- 1 αὐτόμαχον M ^δ λύ M λυδία T εἶπεν B 2 τοῦσδε Dübner τάδε MTAB 3 ζήτησιν θηβαῖοι AB 5 ἀφάντων M 7 ὁ οἰδίπους B
8. 9 αὐτῷ—ἵππων om. M 9 καὶ om. A 10 τὸν φόνον—γνῶναι om. M
τὸν φόνον B τῶν φόνων TA ἐπανῆκε AB 11 φθορᾷ—συνουσία om. M
12 φυγὴν M 12. 13 τὴν νομιζομένην—γνοὺς δὲ om. M 15 οἶον] ὅν M
17 ἐζήτησεν M ἐζήτησε T 18 ζάρον MA ζᾶρον T 18—p. 256,2 Apollodor.
III 5,8 scholio quod praecedat adi. MTA 19 μὲν (alterum) om. AB
20 σωκράτης B ὡς κράτης TA ὡς M eis quae secuntur usque ad δύσγνωστα
omissis αὐτὴν—φησὶ] φησὶ—αὐτὴν A χρησμολογῶν B 21 μαν-
τευομένη MT ἅπερ] ἅπ' A 22 ἀπώλλοντο B ἀπούλαυτοι M ἀπόλλυν-
ται T λέγων A ἐκκλησίαν] ἐλλ' A 23 μυσαινίγμα B λογικὸν
MTA

λύσειαν χρησμούς. ὁπότε δὲ μὴ συνίοιεν, ἀρπάζειν αὐτὴν ὄντινα ἂν
βούλοιτο τῶν πολιτῶν: — MTAB

ἐπέκειτο κακοποιούσα. ἀρπασθῆναι δέ φασιν ὑπ' αὐτῆς Αἴμονα
τὸν Κρέοντος παῖδα. τινὲς δέ φασιν ὅτι μία τῶν σὺν ταῖς Κάδμου θυ-
5 γατράσι μανεισῶν μετεβλήθη εἰς τὸ ζῶον τὴν Σφίγγα: — MTAB

ἐπεβάρει ἐπεκράτει: — M^s

46 οὐ παρῆν: — M^s

47 Κρέων δ' ἀδελφός: ἀνοήτως, φασίν, ἐπὶ τὸν τῆς ἀδελφῆς
γάμον τὸν τυχόντα καλεῖ. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι ἡ κατεπείγουσα συμφορὰ καὶ
10 παρὰ τὸ πρέπον τι πράττειν προτρέπεται. ἔπειτα καὶ ἄριστόν τινα ᾤετο
τὸν ἐγχειρήσοντα τῷ ἀγῶνι. κατὰ γὰρ Πίνδαρον [Ol. I 83] 'ὁ μέγας
κίνδυνος ἀναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει': — MTAB

48 αἰνιγμά ἐστι τὸ ἀποκεκρυμμένον εἰς τὴν διάνοιαν καὶ δυσεύρε-
τον: — M^s

15 49 παρεγένετο γὰρ εἰς Θήβας μετὰ χρόνον: — M^sA^s

50 αἰνιγμ' ἐμὸς παῖς: τινὲς γράφουσι μούσας ἐμὸς παῖς, ὁ
καὶ βέλτιον. μούσας δέ φησι τὰ αἰνίγματα διότι ἐμμελῶς προέφερε
ταῦτα ἡ Σφίγξ: — MTABⁱ

ἄλλως: τὸ αἰνιγμα Ἀσκληπιάδης [frg. 21] οὕτως ἀναγράφει:

20 ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὐ μία φωνή,
(καὶ τρίπον), ἀλλάσσει δὲ μόνον φύσιν ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
έρπετὰ γίνηται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὁπότεν τρισσοῖσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνει,
ἐνθα τάχος γυίοισιν ἀφαιρότατον πέλει αὐτοῦ.

- 1 λύση MT λῦσαι A ὁπότεν A ὄν B 3. 6 Hesych. ἐπεζάρει
ἐπεβάρει ἐπέκειτο ἐπεκράτει cf. Eust. p. 381, 20. 909, 27 3—5 scholio quod
praecedat adi. MTA add. δὲ post ἐπέκειτο MT καὶ ante ἐ. A 3. 4 Apollo-
dor. III 5, 8, 5 schol. Phoen. 1760 3 αἴμανα M 4 κρέοντα M
σὺν] ^{ἐν} σὺν A ταῖς] αὐταῖς B 5 μανείσι MTA τὸ ζῶον τὴν om. A
8 ἀνόητον B τὸν om. M 9 καλῶν MTA καλεῖν B ἡ om. TB
κατεπαιγούσης συμφορᾶς T 10 παρὰ—τι] τὰ μὴ πρέποντα A 11 ἐγχει-
ρίσαντα MT ἐγχειρήσαντα B ἐγχειρίσοντα A 12 λαμβάνειν MT 16. 17 ὁ
καὶ βέλτιον om. Bⁱ 17. 18 διότι—Σφίγξ om. Bⁱ προεφέρετο τότε MTA
19—p. 257, 9 scholio quod praecedat adi. A add. δὲ post τὸ 19—24 cf. p. 243.
244 19 ἀναγράφεται MT 20 γῆν T τετράπουν T 21 καὶ τρίπον
om. MTA ὅς' T 22 γίνεταί MTA 23 τρισσοῖς MT τριτοῖσιν A
βαίη T 24 γυίοισιν T

τὴν δὲ λύσιν τοῦ αἰνίγματος οὕτως φασὶ τινες εἰρῆσθαι·
 κλῦθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
 φωνῆς ἡμετέρης, σῆς τέλος ἀμπλακίης·
 ἄνθρωπον κατέλεξας, ὅς, ἡνίκα γαῖαν ἐφέρει, 5
 πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων,
 γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει
 αὐχένα φορτίζων γήραϊ καμπτόμενος.

τινὲς δὲ φασὶ τύχη λύσαι τὸ αἰνίγμα καὶ δακτυλοδεικτεῖν * * ὅ ἐστι
 τὸν ἄνθρωπον * * ἑαυτὴν διεσπάραξεν: — MTA

52 καὶ σκῆπτρ' ἔπαθλα: παρ' οὐδενὶ κεῖται τὸ ἔπαθλα ἢ μόνῳ 10
 τῷ Εὐριπίδῃ· ὅθεν μεταγράφουσί τινες καὶ σκῆπτρα χώρας ἄθλα.
 τὸ δ' ἐξῆς· καὶ σκῆπτρα χώρας τῆσδε ὥς ἄθλα λαμβάνει: —
 MTABⁱ

53 γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν: Φερεκύδης [frg. 48] τὰ κατὰ τοὺς
 Οἰδίποδος παῖδας καὶ τὰς γημαμένας οὕτως ἱστορεῖ· 'Οἰδίποδι, φησὶ, 15
 Κρέων δίδωσι τὴν βασιλείαν καὶ τὴν γυναῖκα Λαΐου, μητέρα δ' αὐτοῦ
 Ἰοκάστην, ἐξ ἧς γίνονται αὐτῷ Φράστωρ καὶ Λαόνυτος, οἱ θνήσκουσιν
 ὑπὸ Μινυῶν καὶ Ἐργίνου. ἐπεὶ δὲ ἐνιαυτὸς παρήλθε, γαμεῖ ὁ Οἰδίπους
 Εὐρυγάνειαν τὴν Περίφαντος, ἐξ ἧς γίνονται αὐτῷ Ἀντιγόνη καὶ Ἰσμήνη,
 ἣν ἀναιρεῖ Τυδεὺς ἐπὶ κρήνης καὶ ἀπ' αὐτῆς ἡ κρήνη Ἰσμήνη καλεῖται. 20
 υἱοὶ δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτῆς Ἑτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης. ἐπεὶ δὲ Εὐρυγάνεια
 ἐτελεύτησε, γαμεῖ ὁ Οἰδίπους Ἀστυμέδουσιν τὴν Σθενέλου.' τινὲς δὲ
 Εὐρυγάνειαν ἀδελφὴν λέγουσιν εἶναι Ἰοκάστης τῆς μητρὸς Οἰδίποδος: —
 MTAB

- 1 τῶν αἰνιγμάτων M τινὲς φασὶ A in ras. εἰρῆσθαι om. A 2—9 adi. B
 aenigmati in prooemio scripto 2 θάνον· τὴν A 3 φω A add. νήν Aⁱ
 ἡμετέρας B σὸν MTAB 4 ὅν B γαῖα MT 5 τέτραπος A τετρά-
 πουν B post λαγόνων distichon excidisse uidit Münzel 6 ἐρείδει B ἔδει
 MTA 7 φροντίζων M 8. 9 cf. schol. vs. 1506 8 δακτυλοδείξ B
 8. 9 lacunas statuit Valckenaer 10 ἔπλα Bⁱ 10. 11 ἢ—Εὐριπίδῃ om. Bⁱ
 11 μετὰ γραφὰς M καὶ—ἄθλα om. MTA 12 τὸ—λαμβάνει om. Bⁱ
 14 τοὺς B τοῦ MTA 15 παῖδας οἰδίποδος B οἱ. παιδία MT καὶ] δὲ A
 17 φράστος MT 18 μινυῶν καὶ ἐργίνου spatium uacuum ins. Aⁱ ἐπεὶ δὲ]
 ἐπειδὴ A ὁ ἐνιαυτὸς MT 18—21 Apollod. III 5, 8, 7 cf. Paus. IX 5, 11
 19 εὐρυγάνειαν MT, tum deest folium in T ἀντιγόνη καὶ Ἰοκάστη Ἰσμήνη M
 ἀντιγόνη Ἰοκάστη Ἰσμήνη A Ἰοκάστη ἀντιγόνη Ἰσμήνη B 20 ἐκλήθη B
 21 υἱοὶ δὲ] ὡς οἶδ' M ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ A εὐρυγάνεια M εὐρυγάνεια B
 22 cf. schol. Δ 376 ὁ om. A ὁ οἰδίπους om. B ἀσμέδουσιν A
 23 εὐρυγάνειαν M εὐρυγάνειαν B εἶναι om. M σθενέλου A

54 ἥδει δηλονότι: — M^s

56 δύναν. οἶον περιφραστικῶς τὸν Πολυνείκην: — M^s

58 τὴν προγενεστέραν, τὴν μείζονα: — M^s

59 μαθὼν δὲ τὰ μὰ λέκτρα: γνοὺς δὲ τὰ ἐμὰ λέκτρα ὄντα τῆς
5 μητρός, ἀντὶ τοῦ ἐπιγνοὺς μητρὶ συγκοιμώμενος. τὸ δὲ μητρῶν
γάμων περιφραστικῶς τῆς μητρός: — MAB

60 τὰ ἀπὸ μητρός αὐτῷ γινόμενα: — M^sA^s

ὁ πάντ' ἀνατλάς Οἰδίπους: τί ἤμαρτεν ὁ Οἰδίπους ὅτι καὶ αὐτὸς
τιμωρεῖται. φασὶν ὅτι Πέλοψ Χρυσίππου ἀρπαγέντος κατηράσατο μέχρι
10 παίδων εἶναι τὸ κακόν. τινὲς δὲ φασὶν ὅτι Λαῖος ἀνῆρέθη ὑπὸ Οἰδί-
ποδος, ὅτι ἀμφοτέρω ἥρων Χρυσίππου: — MAB

61 εἰς ὄμμαθ' αὐτοῦ: τινὲς φασὶν ἐξ ἰδίας κατάρας ἐπελθεῖν
αὐτῷ τὴν πῆρωσιν: — MABⁱ

ἄλλως: ὅμοια Ἑλλάνικος [cf. frg. 12]. ἐν δὲ τῷ Οἰδίποδι [frg. 545]
15 οἱ Λαίου θεράποντες ἐτύφλωσαν αὐτόν. 'ἡμεῖς δὲ Πολύβου παῖδ' ἐρεί-
σαντες πέδῳ ἐξοματωῦμεν καὶ διόλλυμεν κόρας.' πῶς δὲ, φασὶν, ἡ
Ἰοκάστη μετὰ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα δυστυχήματα ἔζη. ῥητέον ὅτι πᾶσα
γυνὴ πρὸς θάνατον δειλόν. Μένανδρος [frg. inc. 16]. 'ὄκνεῖ δὲ νοῦν
ἔχουσ' ἴσως, αἰεὶ δὲ τοῖς παροῦσι δακρύοις ἐμποιεῖ τὸ θῆλυ τῆς ψυχῆς
20 ἀναβολὴν τῷ πάθει': — MAB

πῆρωσιν: — M^sA^s

ἀντὶ τοῦ ἐτύφλωσεν αὐτόν: — M^sA^s

63 ἐπεὶ δὲ τέκνων: ὅτε δὲ ἤβησαν οἱ παῖδες, κλήθροισ ἐκρυψαν
τὸν πατέρα: — MAB

25 64 ἔν' ἀμνήμων τύχη: ἵνα ἡ τύχη λήθῃ παραδοθείη καίπερ
δυσσάπνιπτος οὕσα καὶ πολλῆς δεομένη μηχανῆς εἰς τὸ λαθεῖν: — MAB

65 πολλῶν δεομένη: ἥτοι πολλῆς δεομένη μηχανῆς πρὸς τὸ

4 ὄντα Münzel τὰ MAB

5 μητρὶ om. M

8 τί] τὸ A

9 φασὶ δὲ B

post κατηράσατο suppleuerim τοῦ ἀρπάσαντος

10. 11 Λαῖος—ὅτι] ἐξιδίως

κατάρας M

13 τύφλωσιν Bⁱ

14 ὅμοια καὶ B

ἐλλανίκω A

14. 15 ἐν—αὐτόν om. A

15 παῖδα MAB

15. 16 ἐρίσαντες MA

16 πέδ' M πέδοι coni. Dindorf

καὶ] δὲ A

φησιν ἡ M φησιν ὡς A

φασὶν B

17 τηλικαῦτα] τοιαῦτα A

18 γυνὴ ἡ M

δ

μέναν M

μὲν ἀνδρὸς AB

18. 19 νοῦν ἔχουσα AB νουνεχῶς M

19 θῆλυ spatia

uacuo ins. Aⁱ

23 ὅτε δὲ] ἐπεὶ A

κλείθροισ B

25. 26 scholio quod

praecedat adi. B

25 παραδοθῆι B

27 ἥτοι ἡ AB

δεόμενον B

λαθεῖν. ἥ πολλῶν παραινέσεων καὶ πολλῆς παραμυθίας δεομένη
διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ πάθους: — MAB

66 ἀντὶ τοῦ κάμνων ὑπὸ τῆς τύχης: — M^sBⁱ

67 ἀράς ἀρᾶται: κατάρας χαλεπὰς καταρᾶται τοῖς υἱοῖς μηδὲν
ἀδικήσασιν: — MAB 5

68 θηκτῷ σιδήρῳ: οἷον ξίφει <δια>κληρωθῆναι καὶ ἀπολέσθαι
τὸν οἶκον ἵνα μὴ οἱ τούτου παῖδες λειπόμενοι μνημεῖα τῆς ἀρχαίας
αὐτοῦ τύχης φυλάσσωσιν: — MA

τῷ ἡκονημένῳ σιδήρῳ τοῦτο τὸ οἶκημα διαμερίσασθαι: — M^sA^s

69 εἰκότως ἔδωσαν πειραθέντες ὅσα Λαίῳ συνέβη διὰ τὰς Πέλοπος 10
ἀράς: — MAB

τελεστικὰς τελείας: — M^sA^s

70 πληρῶσιν: — M^s

τῶν παίδων: — M^s

71 ἐυμβάντ' ἔταξαν: συνελθόντες, συσχεψάμενοι ὥρισαν. 15
ἡ συμβάντες, εἰς φιλίαν ἐλθόντες: — MABⁱ

ἄλλως: οὗτος ὁ τόπος εἰς ἀσυμφωνίαν ἄγει τὸ ὄραμα. ἔδει γὰρ
ἐξέλασιν ὑποθέσθαι τοῦ Πολυνείκους, ἵνα διὰ τῶν ἐξῆς [401] θεόντως
λέγοι ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμᾶρ εἶχον, εἴτ' οὐκ εἶχον. εἰ γὰρ ἀλλήλοις
ὑπεχώρησαν ἑνᾶυτὸν παρ' ἑνᾶυτὸν ἄρχειν, πάντως καὶ τὰ ἐπιτήδεια 20
ἐπεφέρετο <ᾶν> ὁ Πολυνείκης. δεῖ οὖν εἰδέναι ὅτι οὐ παρὰ πᾶσι συμ-
φωνεῖ ἡ Πολυνείκους εἰς Ἄργος ἀφίξις. Φερεκύδης [frg. 49] γὰρ ἐκβε-
βλήσθαι τὸν Πολυνείκην φησὶ μετὰ βίας, Ἑλλάνικος [frg. 12] δὲ ἱστορεῖ
κατὰ συνθήκην αὐτὸν παραχωρῆσαι τὴν βασιλείαν Ἐπεοκλεῖ λέγων αἴρεσιν
αὐτῷ προθεῖναι τὸν Ἐπεοκλέα, εἰ βούλοιο τὴν βασιλείαν ἔχειν ἢ τὸ 25
μέρος τῶν χρημάτων λαβεῖν καὶ ἑτέραν πόλιν οἰκεῖν. τὸν δὲ λαβόντα
τὸν χιτῶνα καὶ τὸν ὄρμον Ἀρμονίας ἀναχωρῆσαι εἰς Ἄργος κρίναντα

- 1 δεομένη om. B 2 διὰ τὴν] εἰς τὸ A 6 ἀπολέσαι A 7 τούτων M
ἀρχαίας om. A 8 φυλάσσουσιν M 9 φυλ^α A 10 πειρασθέντες M
ὅτι λαίῳ πολλὰ A 15 σκεψάμενοι MBⁱ detritum in A ut plurima
15. 16 ὥρισαν—ἐλθόντες om. Bⁱ 18. 19 ἐξέλασιν—λέγοι] ἐξέλ
φερ... γὰρ ἐξῆς λέ^γ A 21 ἐσπέρετο M 21. 22 σύμφ^ω M συμ-
φωνία A 22 ἄργους MA 23 πολυνείκη B 24 συγχωρῆσαι B
25 προσθεῖναι M προτεῖναι B ἐπεοκλῆ B 27 τὸν ὄρμον καὶ τὸν χιτῶνα B
27. p. 260,1 κρίναντα ἀντὶ τούτων] κρίναντας τοῦ M κρίνοντας δὲ τοὺς A κρίναν-
τος τοῦ μέρους B

ἀντὶ τούτων τὴν βασιλείαν [Οἰδίποδι] παραχωρῆσαι. ὦν τὸν μὲν ὄρμον
 Ἀφροδίτῃ, τὸν δὲ χιτῶνα Ἀθηνᾶ αὐτῇ ἐχαρίσατο, ἃ καὶ δέδωκε τῇ
 θυγατρὶ Ἀδράστου Ἀργείᾳ. ὅθεν Εὐριπίδης ταῖς δύο ἱστορίαις ἐχρή-
 σατο, ἐνταῦθα μὲν τῇ Φερεκύδους, ὕστερον δὲ τῇ Ἑλλανίκου: — MAB
 5 νεώτερον πάρος: τὸν Πολυνείκην. ὁ μὲν Εὐριπίδης τὸν
 Ἑτεοκλέα, ὁ δὲ Σοφοκλῆς τὸν Πολυνείκην μείζονα οἶδεν ἐν Οἰδίποδι
 [O. C. 375]: — MAB

74 διαδεχόμενον τὴν βασιλείαν κατ' ἐνιαυτόν: — MBⁱ

ἀπὸ τῆς τιμῆς καὶ τῆς καθέδρας δηλοῖ τὴν βασιλείαν: — MA

10 75 καθέζετ' ἀρχῆς: ἀντὶ τοῦ * * τῆς βασιλείας. μετενήνοχεν
 ἀπὸ τῶν κυβερνητῶν. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ [Δ 166 passim]
 Ζεὺς ὑψίστος. ἐπὶ γὰρ τοῦ ὑψίστου ζυγοῦ καθήμενος ὁ κυβερνήτης
 περιφέρει τοὺς οἶακας: — MTAB

76 διώκει: — M^g

15 77 ἐπιγαμβρίαν. ὄνομα δὲ ἦν τῇ γαμηθείσῃ Ἀργείᾳ: — MA^g

78 ἀντὶ τοῦ συμμαχίαν στρατεύμα: — M^gA^gBⁱ

81 ὑπόσπονδον μολεῖν: μετὰ σπονδῶν καὶ φιλίας: — MTABⁱ

82 πρὶν τὸν πόλεμον συγκροτηθῆναι: — MTABⁱ

τοῦ πολέμου: — M^gA^gB^g

20 84 ναίων πτυχάς: ἀντὶ τοῦ ἀκρωρείας. ἐὰν μὲν ἀπὸ τοῦ
 πτύξ, πτύχας, ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ πτυχῇ, πτυχάς: — MTAB

85 ὁμόνοιαν: — M^gA^gB^g

86 ἀντὶ τοῦ ἐπειδῇ: — M^gBⁱ

88 ἔνδοξον: — M^gA^g

25 βλάστημα: — M^gA^g

ὦ κλεινὸν οἴκοις: ἡ τοῦ δράματος διάθεσις ἐνταῦθα ἀγωνιστι-
 κωτέρα γίνεται. τὰ γὰρ τῆς Ἰοκάστης παρελκόμενά εἰσι καὶ ἔνεκα τοῦ
 θεάτρου ἐκτέταται. ἡ δὲ ἔξοδος τοῦ παρθένου εἰκὼν ἐστὶ τῆς Ὀμηρικῆς
 τειχοσκοπίας τῆς Ἑλένης ἐκ τοῦ ἐναντίου· ἐκεῖ γὰρ γυνὴ τῷ γέροντι

1 οἰδίπο MB οἰδίποδι A 2. 3 ἐχαρίσατο—ἱστορίαις om. M 3 ἱστορίαις]
 ἀργείαις A 4 ὕστερον—Ἑλλανίκου om. M 5 τὸν Πολυνείκην om. B
 6 τὸν Πολυνείκην om. A ἐν Οἰδίποδι om. M 8 διαδεχόμενος M
 10 μετενήνοχε δὲ B 11 τὸ om. A τῷ M 12 inde ab ἐπὶ inc. T
 ἐπὶ γὰρ] παρὰ A 13 περιφέρει] πάντων φέρει B 17 σπον-
 δῆς A 18 scholio quod praecedat adi. MTA 20. 21 scholio 10—13
 adi. B om. ἀντὶ—ἀκρωρείας et add. πτύχας δὲ 28 θατέρου M θεάτου B
 29 τειχοποιίας MT ἔναντι MT

δείκνυσιν. διδάσκει δὲ πρόοδον παρθένου γίνεσθαι κατ' ἐπιτροπὴν μὲν μητρός, παιδαγωγίαν δὲ τροφῆως, χρείας μὴ τῆς τυχούσης ἐπειγούσης τὴν ἔξοδον: — MTAB

ἄλλως: εὖ διόκηται ἡ τῆς Ἀντιγόνης ἔξοδος· καλῶς δὲ τὴν βασιλικὴν παρθένον οὐ γυναῖκες φυλάττουσιν, ἀλλ' ὁ διὰ τὸ γῆρας σώφρων καὶ φρόνιμος. τοιγαροῦν οὐκ ἀσκέπτως μετ' αὐτῆς ἔξουσιν, ἀλλ' ἐρημίαν παραφυλάξας. † ἐνόμιζε γὰρ διὰ τὸν πάσης τῆς πόλεως κίνδυνον δεῖν τὴν τῆς κόρης ἀμελεῖσθαι ποιεῖν εὐταξίαν: — MTAB

90 ἐς διῆρες ἔσχατον: τὸ διηρημένον καὶ ὑπερχείμενον, τὸ ὑπερῶν. ἢ τὸ δίστεγον [οἶον δύο διῆρες ὡς μόνον μονῆρες] ἀπὸ τοῦ 10 οἷς † καὶ δύο ὥστε τῆς ὀρυφῆς. καταχρηστικώτερον δὲ καὶ τριώροφον ἢ καὶ πολύστεγον, οὕτως λέγεται. οἱ δὲ διῆρες τὸ διερόν, οἶον ὑπαίθριον: — MTAB

ὑψηλόν: — M^s

91 ταῖς ἱκεσίαις σου ἵνα σε ἀφῇ: — M^s

15

92 προῖδω: — M^sA^s

τὴν τετριμμένην ὁδόν: — M^sA^sBⁱ

93 μὴ τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ: ταῦτα μηχανᾶσθαι φασὶ τὸν Εὐριπίδην ἵνα τὸν πρωταγωνιστὴν ἀπὸ τοῦ τῆς Ἰοκάστης προσώπου μετασκευάσῃ· διὸ οὐ συνεπιφαίνεται αὐτῷ Ἀντιγόνη, ἀλλ' ὕστερον: — 20 MTAB

περισκοπῶ εἰ φαίνεται: — M^sA^sBⁱ

2 χρείας τὲ AB 4 εὖ διοικήσαν M εὖ διοικῆσαν T εὖ διοίκησ ἂν spatio uacuo ins. A¹ εὖ διοίκησ ἂν B em. Valckenaer ἢ] οἱ M 5. 6 ἀλλ' — ἔξουσιν om. MT 7 τῆς om. M 8 δεῖν post κόρης rep. A μέ- λεσθαι B 9—13 et. m. p. 274,25 [cf. Zon. p. 569] διήρης ὁ ὑπερῶς οἶκος. Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις μεθῆκε μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον. ἀπὸ τοῦ οἷς διήρης, ἴν' ἢ ὁ δίστεγός· Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ τὰς ναῦς τὰς ἐχούσας δύο ἢ καὶ τρεῖς στέγας διήρεις καὶ τριήρεις λέγει. ἢ ἀπὸ τοῦ δύο διήρης ὥσπερ παρὰ τὸ μόνος μονήρης. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται οὐ μόνον τὸ δίστεγός ἀλλὰ καὶ τὸ ὀπόσων ἂν ἢ στεγῶν· ὥσπερ καὶ διέδρον ἐπὶ πλειόνων λέγεται. cf. Poll. 1, 81 εἴτα ὑπερῶα οἰκή- ματα, τὰ δ' αὐτὰ καὶ διήρη 9 initio add. διῆρες B 9. 10 τὸ διηρη- μένον—ἢ om. B τῶν ὑπερῶων A 10 διάστεγον M διάστεγον ὑπερῶων T δίστεγον ὑπερῶων AB οἶον—μονῆρες] ὡς μόνον μονῆρες δύο διῆρες B. non interpolata, sed falso loco posita ὡς—μονῆρες om. MT 11 οἷς B δυοὶ MTA καὶ] κατὰ King ὥστε] οὔσης Arsenius καὶ] καὶ AB 19 τοῦ om. A 22 περισκο^{πῶ} A^s περισκοπεῖ M^sBⁱ εἰ om. A^s ἢ Bⁱ ἥτοι M^s in fine add. φαντάζεται M^s

- 94 ἀντὶ τοῦ εὐτελῆς: — M^sB^s
 λαιδορία: — M^sA^sB^s
 95 λείπει τὸ μέγας ψόγος: — M^s
 96 ἃ τ' εἶδον εἰσέχουσά τ': οἰκονομικῶς φησιν αὐτὸν ὁ ποιη-
 5 τῆς ἀπεστάλθαι εἰς τὸ στρατόπεδον ὅπως εὐλογον ἔχῃ πρόφασιν τοῦ
 ἐπιγινώσκειν ἅπαντας: — MTAB
 97 ἀντὶ τοῦ εἰρήνην τὴν μετὰ φιλίας: — M^s
 98 ἐνθένδ' ἐκεῖσε: ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα ἐκεῖσε καὶ ἀπὸ τῶν ἐκεῖθεν
 δεῦρο: — MTA
 10 99 ἐγγίζει: — M^s
 100 τιμίαν: — M^sA^s
 κέδρου παλαιάν: λεληθότως τὸν πλοῦτον τῶν βασιλείων παρίστη-
 σιν, ὅπου γε κεδρίνην τὴν κλίμακα λέγει: — MTAB
 101 εἰς τὸ σκόπει τελεία, τὰ δὲ λοιπὰ ὑφέν: — M^sBⁱ
 15 Ἰσμηνοῦ ῥοάς: Ἰσμηνὸς ποταμὸς Θηβῶν, ὅθεν Ἰσμήνιος Ἀπόλλων
 τιμᾶται: — MTABⁱ
 102 Δίρκης τε νᾶμα: οἱ μὲν ποταμὸν, οἱ δὲ κρήνην τὴν Δίρ-
 κην: — MTA
 ἄλλως: Δίρκη κρήνη Θηβῶν πλησίον τοῦ Ἰσμηνοῦ ἀπὸ Δίρκης
 20 ὀνομασθεῖσα. οἱ γὰρ περὶ Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα ἐκτεθέντες ὑπὸ τῆς μη-
 τρὸς Ἀντιόπης καὶ τραφέντες ἐν τοῖς βουκολίοις τῆς Δίρκης ἐβουκόλουν
 αὐτῇ. ὕστερον δὲ παρέδωκεν αὐτοῖς τὴν Ἀντιόπην ἐπὶ τῷ διὰ ταύρων
 διασπάσαι· οἱ δὲ γνόντες αὐτὴν μητέρα αὐτῶν, αὐτῆς μὲν ἐφείσαντο,
 τὴν δὲ Δίρκην ὑπὸ τῶν ταύρων διέσπασαν, καὶ ὁ τόπος ἔνθα ἐσύρη
 25 Δίρκη καλεῖται: — MTAB
 103 ὄρεγε νῦν ὄρεγε: πάρεχέ μοι τὴν χεῖρα ὁδηγόν, ὃ ἐστὶν
 ὁδῆγαι με: — MM^sTAB

4—6 scholio p. 261,18—20 adi. B add. δὲ post οἰκονομικῶς 4. 5 φησιν ὁ
 ποιητὴς αὐτὸν A ὁ ποιητὴς φησὶν αὐτὸν B 5 ἔχειν T ἔχει B 8 ἐκεῖθεν]
 ἐκεῖσε A 12. 13 scholio 4—6 adi. B add. διὰ δὲ τοῦ κέδρου παλαιάν κλίμακ'
 12 τῶν βασιλείων Valckenaer τῶν βασιλέων MTB τὸν βασιλικὸν A 13 λέγει
 om. MT φησιν B 14 τελείαν Bⁱ 15 ἰσμηνὸς δὲ Bⁱ ὅθεν καὶ Bⁱ
 ἰσμηνὸς A ἥλιος MTA 16 in fine add. δίρκη δὲ πηγὴ πλησίον τοῦ
 ἰσμηνοῦ ἀπὸ δίρκης ὀνομασθεῖσα Bⁱ 17. 18 schol. Soph. Ant. 103
 19 κρήνη δίρκη A 20 ὑπὲρ T 21 βουκόλοις MTB 22 αὐτοῖς]
 αὐτῆς T 23 αὐτὴν MT 24 ἐπὶ MTAB 25 in fine add. καὶ ἡ
 κρήνη καὶ ὁ ποταμός B

ἄλλως: ἔκτεινε τὴν παλαιάν σου χεῖρα ἐμοὶ τῇ νέα ἄμα προσ-
αναβαίνων: — MTAB

ἄλλως: ἐμοὶ τῇ νέα ὄρεγε τὴν παλαιάν σου χεῖρα: — MTA

104 τὸν πόδα δηλονότι: — M^s

105 ἐπανατέλλων: [προφαίνων καὶ] προβαίνων καὶ προσαναβαί- 5
νων: — MTA

ἄλλως: ἐπανάγων. ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἡ μεταφορά· καὶ γὰρ οὗτος
εἰς τὸ ὑψηλὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀναβαίνει: — MTAB

106 τῇ χειρὶ τὴν χεῖρα: — M^s

ἀντὶ τοῦ εὐχαίρως: — M^sA^s

10

107 ἐγειρόμενον † ἀκολουθεῖ: — M^s

τὸ τῶν Ἀργείων, ἀπὸ Πελασγοῦ βασιλέως: — M^s

108 στράτευμα χωρίζουσι: ἀποχωρίζουσι. κατατάττουσι
τάς τάξεις, οἷον παρατάττουσιν ἀλλήλους εἰς πόλεμον: — MTAA^sB^s

109 ἰὼ πότνια: ἡ τοξότις Ἀρτεμις. ὥς παρθένος δὲ τὴν παρθένον 15
καλεῖ. ἡ θαυμάζουσα τὸ φῶς τὴν Ἑκάτην καλεῖ· ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ
τῇ Σελήνῃ: — MTAB^s

110 ἀντὶ τοῦ χαλκωθὲν τοῖς ὅπλοις. ἡ ἀσπίδων πλήρες: — M^sA

111 πεδῖον ἀστράπτει: τῷ δοκεῖν ἀστράπτει διὰ τὸ πλῆθος
τῶν ὅπλων. οἰκείως δὲ [καὶ] τοῦτο ἄμα τε ἵνα ἀποδειχθῇ τὸ πλῆθος 20
αὐτῶν: — MTA

ἄλλως: τῇ ὑπερβολῇ κατάπληξιν ἐμφαίνει ὅλον λέγων ἀστράπτειν
τὸ πεδῖον· καίτοι ὀλίγον μέρος αὐτοῦ κατεῖχον οἱ πολέμοι. οἰκείως δὲ
τὸ ἀστράπτειν· τριαύτη γὰρ ἡ τοῦ χαλκοῦ φύσις εἴ τις ἐν ἡλίῳ κινή-
σειεν αὐτόν. πῶς δὲ ἐνθάδε κατάχαλκόν φησι τὸ πεδῖον, ἐν δὲ 25
τοῖς ἐξῆς φησι [1099] λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατόν.
ἀλλ' οὐ πάντες ἦσαν λευκάσπιδες. περὶ γοῦν τινός φησι [121] πάγχαλ-

1 ἄλλως] ἡ ἀντὶ τοῦ B 3 ἐμοὶ] ἐπὶ MT detritum in A γεραιάν T
5, 6 προφαίνων προαναφαίνων καὶ προβαίνων A προαναφαίνων MT
7, 8 scholio 1. 2 adi. B initio add. ἐπαντέλλων γὰρ ἀντὶ τοῦ 7 ἡ μεταφορά
ἀπὸ τοῦ ἡλίου B 13 καὶ κατατάττουσιν A^sB^s 14 τάς—παρατάττουσιν
om. A^sB^s 16 τὸ φῶς τῶν ὅπλων B^s 18 χαλκὸς ἐν A ἡ—
πλήρες om. A 19 τὸ δοκεῖν M 20 οἰκείως] οἰκονομικῶς MTA ἄμα
τε ἵνα spatio relicto om. A 22 ἡ ὑπερβολή A ἀστράπτει M
23 καίτοι] καὶ τὸ A οἰκείον A 24 post ἀστράπτειν add. ἐνταῦθα B
καὶ εἰ A 24, 25 κινήσει MT 25, 26 ἐν—φησι om. MT 26 ἀργεῖοι
MT 27 φησι MT om. A

κον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονα κουφίζων. ἥ καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων ὅπλων
κατάχαλκόν φησι τὸ πεδίον, θωράκων τε καὶ κνημίδων καὶ κρανῶν: —
MTAB

112 οὐκ εὐτελῶς, οὐχ ἀπλῶς: — M^s

5 οὐκ ἀσθενῶς οὐδ' ὥς ἔτυχεν ἦλθεν, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς δυνάμεως
ὀπλιτῶν Ἀργείων: — A^sB^s

113 ὅπλοις βρέμων: ἐμφαντικῶς, οἶονεὶ ἡχῶν ἵνα σκηπτὸν ἀλλη-
γορῇ τὸν πόλεμον. ἥ κομπάζων: — TA

114 ἄρα πύλαι κλήθροισ: ὁ νοῦς· ἄρα, φησὶν, αἱ πύλαι κλή-
10 θροισ ἡρμοσμέναι εἰσὶ καὶ τὰ χαλκόδετα ἔμβολα ἡρμοσται τοῖς λαϊνέοις
Ἀμφίονος ὀργάνοις, ὃ ἐστὶ τῷ λαϊνέῳ τείχει. ὀργάνοις δὲ τοῖς
ἔργοις, ἐκ τοῦ ποιῶντος τὸ ποιούμενον. καὶ Σοφοκλῆς [frg. 365]· 'ξουθοῦ
μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον', ἀντὶ τοῦ ἔργον. καὶ ἔμβολα οἱ
μὲν τοὺς καθέτας, οἱ δὲ τοὺς στροφεῖς: — MTAB

15 χαλκόδετά τ' ἔμβολα: τοὺς μοχλοὺς τοὺς χαλκῷ δεδεμένους.
τὸ αὐτὸ δὲ καὶ κληῖθρα: — MTA

ἄλλως: ἔμβολά τινες τοὺς στροφεῖς, παρὰ τὸ ἐμβάλλεσθαι τῇ
ὀπῇ τοῦ οὐδοῦ. χαλκόδετα δὲ ἐπεὶ χαλκῷ περισφηνόονται οἱ στρο-
φεῖς διὰ τὸ μὴ προστριβόμενον ἐξασθενεῖν τὸ ξύλον. ἄρα οὖν, φησὶν,
20 αἱ πύλαι καλῶς τοῖς κληῖθροισ ἡρμοσμέναι εἰσὶ καὶ οἱ στροφεῖς καλῶς
ἐνηρμύσθησαν πρὸς τὸ λαίνεον τεῖχος κατὰ τὰς ὁπάς, ὃ ἐστὶ τὸ ἔργον
τοῦ Ἀμφίονος. οὐ θαρσύνεσθαι δὲ τοῖς κληῖθροισ καὶ περὶ τῶν στροφῶν
φησὶ μήποτε καὶ τοὺς στροφεῖς τῶν θυρῶν ἀναβαλεῖν δυνήσονται οἱ
Ἀργεῖοι μὴ ἐν βάθει ἡρμοσμένους. ἄλλοι δὲ ἔμβολά φασὶ τοὺς καθέτας,

1 βραχίονι A¹B ι κουφίζων spatio uacuo ins. A¹

2 θωρήκων MTB

7 οἶονεὶ ἡχῶν spatio rel. om. A

9 ὁ νοῦς om. B

φησὶν om. B

post πύλαι add. καλῶς τοῖς A¹B

9. 10 κλειθροῖς M

10 σμέναι—καὶ

spatio uacuo ins. A¹

10—14 καὶ—στροφεῖς om. M sed habet M¹ om. καὶ

10 καὶ om. T

11 post τείχει add. τῷ ὑπὸ ἀμφίονος κτισθέντι A praeter

haec adi. B scholio 17—p. 265, 14 ὁ δὲ νοῦς ἄρα αἱ πύλαι τοῖς κληῖθροισ ἡρμο-

σμέναι εἰσὶ καὶ τὰ χαλκόδετα ἔμβολα ἡρμοσται τοῖς ἀμφίονος λαϊνέοις τοῦ τεύχους

ὀργάνοις τουτέστι τοῖς ὑπὸ ἀμφίονος κατασκευασθεῖσι τείχεσιν ὀργάνοις δὲ

spatio uacuo ins. A¹

12 ξουφον M¹T

13 καὶ ἔμβολα] ἔμβολα δὲ A

14 τοὺς—τροφεῖς spatio uacuo ins. A¹

καθέτους A¹B

τροφεῖς A¹

16 δὲ om. T

καὶ om. M

κληῖθρα MTA

18 ὁδοῦ T καὶ

οἱ M

20 κλειθροῖς MTA

21 λαίνον A

κατὰ Valckenaer καὶ

MTAB

τάς] τοὺς B

21. 22 τοῦ ἀμφίονος τὸ ἔργον A

22 κλει-

θροῖς MTA

τῶν om. A

23 καὶ] εἰς M

τῶν θυρῶν] φησὶ A

24 ἡρμοσμένοι MTA

δὲ om. B

τὰ νῦν καλούμενα πτερὰ, ἅπερ ἐστὶ τῇ κατασκευῇ τοιαῦδε. θύραν κατασκευάσαντες ἴσην κατὰ τε μήκος καὶ πλάτος τῇ πύλῃ τοῦ τείχους ἔξωθεν αὐτῆς χαλκᾶ πέταλα καθηλοῦσιν ὡς ὁλόχαλκον τὴν θύραν νομίζεσθαι. ταύτην ἐπάνω τῆς πύλης ἴστασαν οὐχ ἐδραΐαν ἀλλ' ὥσπερ κρεμαμένην. τῶν δὲ πυλῶν κλειομένων καθίεσαν ἄνωθεν τὴν κεχαλκωμένην 5 θύραν, ἥτις μέχρι τοῦ ἐδάφους φθάνουσα ἐκάλυπτε τὰς πύλας ὡς ἂν μηδεμίαν ἐπιβουλὴν γίνεσθαι ἔσθ' ὅτε καὶ πυρὸς προσφερομένου ταῖς πύλαις ξυλίναις οὔσαις. καὶ πολεμίων μὲν πολιορκούντων τὰς τε πύλας ἔκλειον καὶ τὰ ἔμβολα καθίεσαν· εἰρήνης δὲ οὔσης διὰ τὸ τὰς πύλας οὔσας μεγάλας δυσχέρειαν παρέχειν ἔν τε τῷ κλείεσθαι καὶ ἀνοίγεσθαι, 10 ταύτας μὲν εἶων ἀνεωγμένας διὰ παντός, ἐσπέρας δ' ἤρκοῦντο τῷ ἐμβόλῳ διὰ τινος μηχανήματος αὐτὸ καθιέντες καὶ ἀνέλκοντες. ἔμβολον δὲ καλεῖ ἐκ τοῦ ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐμβάλλεσθαι ἔξωθεν τῶν πυλῶν, χαλκόδετον δὲ διὰ τὸ δεδέσθαι καὶ ἡσφαλίσθαι χαλκῷ: — MTAB

115 † λαϊνέοις Ἀμφίονος: Κάδμος ἔκτισε τὰς Θήβας, Ἀμφίων 15 δὲ καὶ Ζῆθος ἐτείχισαν: — ABⁱ

† ἄρα αἱ πύλαι καλῶς συνηρμοσμέναι τοῖς κλείθροις· χρὴ (δὲ νο)ῆσαι καὶ ὑπακοῦσαι τοῦτο ἔξωθεν. ἢ καὶ αὐτὸς παρὰ τὸ οὐδέτερον ὁ προσεχέστερον ἦν ἐπήνεγκε τὸ ἡρμοσται ἐνικόν· καὶ τὰ χαλκόδετα ἔμβολα, ἥτοι οἱ στρόφιγγες, ἡρμόσθησαν καὶ ταῦτα τοῖς λιθίνοις ὀργάνοις 20 τοῦ τείχους τοῦ Ἀμφίονος· λέγει δὲ ὄργανα λίθινα τὰ κοιλώματα, εἰς ἃ οἱ στρόφιγγες ἐναρμόζονται. ταῦτα γὰρ ὡς ἀληθῶς ὄργανα τοῦ στρόφιγγος· εἰ γὰρ μὴ ταῦτα εἶεν, οὐκ ἂν ποτε ἐλιχθῶσιν ἐκεῖνοι. τινὲς δὲ τὸ ὄργανοις ἀντὶ τοῦ ἔργου· ὡς καὶ Σοφοκλῆς 'ξουθοῦ μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον', ἥτοι ἔργον: — A

25

119 ὁ λευκὴν, λαμπράν, ἔχων τὴν περικεφαλαίαν: — MⁱA^gBⁱ

120 ὅστις ἔμπροσθεν ἡγεῖται τοῦ στρατοῦ: — MⁱA^gBⁱ

1 εἰσὶ MT	2 πόλει M	3 χαλκοπέταλα B	4 πύλης] θύρας MTAB
ἴστησι M ἴστησιν TA ἰστᾶσιν B	5 καθίεσθαι A καθιᾶσιν B	6 καλύπτει B	7 ἐπιβολὴν M φερομένου A
8 μὲν om. MT	9 καθίεσαν A	τὸ om. MT	10 μεγάλας Palat. 343 om. MTAB
11 δ' ἤρκοῦντο] διηρξ.... A	12 αὐτὸ καθιέντες] ἀντικαθιέντες T	ἔμβολον T	
13 ἐκ τοῦ] διὰ τὸ A	ἔξωθεν τῶν πυλῶν om. A	τῶν om. MT	
15 Κάδμος δὲ A	16 ἐτείχισεν B ⁱ	18 αὐτὸς] αὐτὸ A	περὶ A
19 ἡρμόσθη A	24 ὄργανον A	ξούφου A	26 λαμπράν om. A ^g λευκὴν om. B ⁱ
τὴν om. B ⁱ	27 στρατοπέδου B ⁱ		

121 ὁλόχαλκον ἀσπίδα περὶ τὸν βραχίονα βαστάζων: — M^εA^εBⁱ

123 λοχαγὸς λέγεται ὁ ταξίαρχος. εἰς τῶν ἑπτὰ λοχαγῶν· ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἑπτὰ πύλαις· Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόνη [141]: — MⁱA

125 οὗτος Μυκηναῖος μὲν: οἱ νεώτεροι τὴν αὐτὴν Μυκῆνην καὶ Ἄργος φασὶν εἶναι. Μυκηναῖός ἐστιν, οἰκεῖ δὲ παρὰ τὴν Λέρνην τὴν ἐν Μυκῆναις πηγὴν, ὃ ἐστὶ τὴν ἐν Ἀργεῖ: — AB

126 ἀπὸ μέρους τὸ Ἄργος· Λέρνη γὰρ κρήνη καὶ πόλις Ἀργους: — M^εAB

Λερναῖα δ' οἰκεῖ: Ἀρίσταρχος [cf. frg. 5]· τοῦ Ταλαοῦ τοῦ Βίαντος τοῦ Ἀμυθάονος τοῦ Κρηθέως (τοῦ Αἰόλου) τοῦ Ἑλληνος τοῦ Διός. παῖς Ἰππομέδοντος Πολύδωρος ἢ Δημοφῶν: — MTA

127 ἔ ἔ ὥς γαῦρος ὥς φοβερός: ἐπηρμένος τῷ σώματι καὶ διὰ τοῦ σχήματος ἐμφανίζων τὸ αὐθαδὲς τῆς ψυχῆς: — MTAB

ἄλλως: τὸ ἐξῆς οὖν· ἔ ἔ ὥς γαῦρος, ὥς φοβερός εἰσιδεῖν ἀστερωπὸς ἐν γραφαῖσι, γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος, οὐχὶ πρόσφορος ἀμερίῳ γέννα: —

129 ἀστερωπός: ἀστεροειδὲς τὸ σῶμα καὶ τὴν ἐσθῆτα γράφουσι τοὺς Γίγαντας πρὸς τὸ φοβερὸν αὐτῶν. ἴσως οὖν καὶ αὐτὸς κατάστικτον ἔχει τὴν πανοπλίαν. τὸ δὲ ἐξῆς· γραπτῷ γίγαντι παραπλήσιος. διὰ μέσου δὲ τὸ ἀστερωπός ἔθηκε δηλῶσαι θέλων τὸν τὸ ὄμμα λαμπρὸν ἔχοντα ὁμοίως ἀστέρι: — MTAB

λαμπρὸς ἐν ζωγραφίαις. ἢ ἀστεροειδὲς καὶ ποικίλος ταῖς γραφαῖς τῆς ἀσπίδος. φέρει γὰρ κατάστικτα ὅπλα: — MⁱAA^εB

ὅμοιος: — M^εB^ε

25 οὐχὶ πρόσφορος: ὅμοιος, προσεοικὼς τῇ τῶν ἀνθρώπων φύσει· ἀμέριοι γὰρ ἀπὸ τοῦ πρὸς ἡμέραν ζῆν: — TA

- 5 εἶναι om. B ὅτι οὖν μυκηναῖός ἐστιν B περὶ AB 6 πηγὴν add. Aⁱ in fine add. πηγὴν B 7 καὶ πόλις om. A τοῦ ἄργους A
9 ἀριστάρχω T τοῦ ἰολάου MT ἰολάου A 10 αἶαντος A ἀμυθάονος A
10. 11 τοῦ Ἑλληνος—παῖς spatio rel. om. A cf. Paus. II 20,5 Hyg. 71
11 ἰππομέδοντα M 13 τὰ σχήματα MT τὸ σχῆμα A
ἐμφάνεια γὰρ αὐθα A 14 οὖν om. B ἔ ἔ om. A 15 γραφῇσι B
ἀμερία T 17—19 Hesych. ἀστερωπός κατάστικτος 17 ἀστεροειδὲς MTAB
17. 18 γράψας A γραπτὸς B 18 post αὐτῶν add. γράφουσι B 20 ἔθηκε M
τὸν τὸ] τὸ MTA τὸν B 21 λαμπρῶς A 22 λαμπρός—ἢ om. AB ἐν ταῖς B 23 φέρει—ὅπλα om. A^ε φέρει A εἰσὶ MⁱB
25 post ὅμοιος add. προσφέρων T γενέσει καὶ φύσει T

ἄλλως: οὗτος, φησὶν, ἀνήμερος καὶ θηριώδης φαίνεται οὐκ ἐοικώς ἀνθρώπῳ, ἀλλ' ἀνημέρῳ τινὶ γηγενεῖ: — TA

130 ἀμερίῳ γέννα: τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει οὐχ ὅμοιος, ἀλλ' ἀνημέρῳ τινὶ καὶ θηριώδει γηγενεῖ ἐοικώς: — A¹B¹

ἀνθρωπίνῃ: — M⁸A⁸

5

132 θαυμαστικὸς ὁ ἀναδιπλασιασμός: — M⁸A⁸B⁸

ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος: ἄλλῳ, φησὶ, τρόπῳ πεποικιλταὶ οὗτος καὶ οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνος. ἡ δὲ δευτέρα ἐπαγωγὴ τοῦ ἄλλου ὡς ἂν ἐπὶ θαυμάζοντος γίνεται: — MTA

ὁ τρόπος τῶν ὅπλων ἄλλος ὑπάρχων: — M⁸A⁸

10

133 παῖς μὲν Οἰνέως ἔφυ Τυδεύς: Οἰνέως τοῦ Πορθέωνος τοῦ Ἀγήνορος τοῦ Ἀρεως καὶ Εὐρυμεδούσης τῆς Αἰτωλοῦ· οἱ δὲ τὸν Ἀγήνορα Πλευρῶνος (τοῦ Αἰτωλοῦ) τοῦ Ἐνδυμίωνος τοῦ Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Πρωτογενείας τῆς Δευκαλίωνος· μητρὸς δὲ Περιβοίας τῆς Ἰππονόου τοῦ Οἰκλέους τοῦ Ἀστακοῦ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ † ἀστάβης τῆς 15 Πηνειοῦ: — MTA

134 ὡς ἔχοντος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τὸν περὶ τοῦ σὸς πόλεμον. Καλλίμαχος [frg. 226]· εἰμι τέρας Καλυδῶνος, ἄγω δ' Αἰτωλὸν Ἀρηά. τινὲς δὲ Ἀρην τὴν τῶν ὅπλων σκευήν. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἐγχωρίως καθώπλισται ὡς οἱ Αἰτωλοί, τὸ δὲ στέρνον ἀντὶ τοῦ ὅλου σώματος εἶπεν. 20 οἱ δὲ τὴν τῶν πολέμων ἐπιθυμίαν καὶ ἐπιστήμην ὡς τῶν Αἰτωλῶν ἄριστα πολεμούντων: — MTAB

τὰ δὲ ὅπλα Αἰτωλὰ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἔχει: — M¹A⁸

135 οὗτος ὁ τᾶς Πολυνείκεος: οὗτός ἐστιν, ὦ γέρον, ὃς ὁμόγαμος καὶ ἀνὴρ τυγχάνει τῆς ἀδελφῆς τῆς νόμφης τοῦ Πολυνείκεος, ἀντὶ 25 τοῦ· ὃς ἔχει τὴν ἀδελφὴν τῆς γυναικὸς Πολυνείκεος, ὃς ἐστὶ σύγγαμβρος Πολυνείκεος. Ἀργεῖα δὲ ἐλέγετο ἡ γυνὴ Πολυνείκεος, ἀφ' ἧς Θέρσανδρος, Δηϊπύλη δὲ ἡ Τυδέως, ἀφ' ἧς Διομήδης: — MTA

1 φαίνεται om. A

8 τὸ A

9 ἄλλος ἄλλος MT ἄλλος ἄλλως A

ὡς ἂν ἐπὶ om. A

γίνεται] γε MT ἐστὶ A

11—16 cf. Paus. V 1,3.4

III 13,8 Apollod. I 7,5.6.7.10. 8,4.5 schol. N 218 E 114 Strab. X p. 463 schol.

Ap. Rh. IV 57 Con. 14 Diodor. IV 35

14 δὲ Περιβοίας om. A

15 ἰοκλέους

MTA corr. Dindorf

ἄστακος A

ἀτάβης A

17 τοῦ om. A

18 εἰ μὴ M εἰμὶ AB

γέρας A

ἐγὼ A

αἰτωλὸς A

ἄρνα M

ἄρκα T ἄρκα A ἄρην B

19 δὲ om. T

ἄρη AB

ἐγχώριος M

20 καθώπιστα A

ὡς om. M

23 ἐπὶ τῆς ἀσιάτιδος M¹

26 τῆς

γυναικὸς] τῆς νόμφης τοῦ A

27 ἡ om. T

27. 28 θέσανδρος A

28 τοῦ τυδέως A

† ἔσ ᾿Αργεία ἐκλήθη, ἥ δὲ τοῦ Τυδέως Δηϊπύλη. φησὶν οὖν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ὁμευνέτης τῆς Δηϊπύλης τῆς αὐταδέλφης τῆς νόμφης, ἧγουν γυναικὸς, τοῦ Πολυ(νείκους): — A

136 τῆς αὐταδέλφου, τουτέστι <τῆς> ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ μη-
5 τρὸς τῆς αὐτῆς: — MⁱM^sTABⁱ

137 ἀντὶ τοῦ ὁ ἀνὴρ: — M^sTABⁱ

ὁμόγαμος κυρεῖ: ἀντὶ τοῦ σύμβιος, παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπίσης ἄνδρα τε καὶ γυναῖκα τῆς συνουσίας μετέχειν. ἐγάμει δὲ Δηϊπύλην Τυδεὺς, Πολυνείκης δὲ ᾿Αργεῖαν: — MⁱTAB

10 138 ἀλλοιόσχημος τοῖς ὅπλοις: — M^sB^s

μιξοβάρβαρος: ἐν τέλει γὰρ οἰκοῦντες τῆς Εὐρώπης οἱ Αἰτωλοὶ Ἑλληνικῶν τε καὶ βαρβαρικῶν ἄπτονται φρονημάτων. ἢ ἐπεὶ δοκοῦσι βαρβαρικὸν φρόνημα ἔχειν διὰ τὸν κατ' ἀλλήλων πόλεμον. καὶ Ὅμηρος [I 529]. ᾿Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρ-
15 μαι': — MTAB

139 σακεσφόροι: ἴσως ὅτι ἐξηλλαγμένοι οἱ Αἰτωλοὶ περὶ τὰς ὀπλίσεις καταστίκτους αὐτὰς ἔχοντες καθάπερ καὶ τὴν ὑπόδεσιν ὥστε τὸν δεξιὸν μὲν ὑποδεδέσθαι πόδα, γυμνὸν δὲ ἔχειν τὸν ἀριστερόν: — MTAB

20 ἄλλως: καλῶς εἶπεν αὐτὸν μιξοβάρβαρον· οἱ γὰρ Αἰτωλοὶ πάντες * * καὶ ὅπλοις ὀπλίζουσιν ὡς Ἕλληνες, ἀκοντίζουσι δὲ ὡς βάρβαροι. ἴσως γὰρ τότε ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς χρόνοις οἱ μὲν Ἕλληνες ὅπλοις ἐκέχρηντο, οἱ δὲ βάρβαροι ἀκοντίζειν ἠπίσταντο· ὕστερον δὲ καὶ τὸ ἀκοντίζειν μεμαθήκασιν Ἕλληνες: — MTAB

4 initio add. ὁ Mⁱ τῆς αὐτῆς ἀδελφῆς M^sT τῇ αὐτᾷ Bⁱ 4. 5 ἐκ τῆς μιᾶς μητρὸς A 5 in fine add. νόμφης Mⁱ 6 ἀντὶ τοῦ] οὗτός ἐστι A ὁ om. AB 7—9 scholio p. 267, 17—22 adi. B initio add. ὁμό- γαμος δὲ 7 ἀντὶ τοῦ σύμβιος] ἐρμαῖος A καὶ τὸ MTA 8 τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα A 9 Τυδεὺς om. A Πολυνείκης om. MTB ὁ δὲ πολυνείκης A 11. 12 ἐν—Ἑλληνικῶν add. Aⁱ 11 τῆς εὐρώπης οἰκοῦντες AⁱB scripserim ἑλλάδος οἱ om. MT 12 τε om. M γὰρ T 14 ὡς καὶ TA κουρίταις M 14. 15 μενεχάρμαι spatio rel. om. A om. B 15 in fine add. ἀμφὶ πόλιν καλυδῶνα A 16 ὅτι om. M περὶ om. A 17. 18 cf. Macrob. Sat. V 18, 17. 20 schol. Pind. Pyth. IV 133 18 τὸν] καὶ τὸν MT ἴσως A μὲν om. A 20 καλῶς δὲ A αὐτὸν] ἀντὶ τοῦ M 21 ὀπλίζονται B 22 γὰρ] καὶ A χοροῖς T 23 καὶ om. MT

142 παρὰ τὸ Ὀμηρικόν [E 182] ἄσπιδι γινώσκων αὐλώπιδί τε
 τρυφαλείῃ: — M^sABⁱ

ὁ νοῦς· ἃ τότε ἰδὼν σημεῖα ἐπιγινώσκω νῦν ἐξ αὐτῶν τοὺς ὥπλι-
 σμένους: — M^sABⁱ

143 εἰρήνην: — M^sB^s

5

145 ἀμφὶ μνηῆμα τὸ Ζήθου: ἐπίσημος γὰρ αὐτοῦ ὁ τάφος ὡς
 κτίστου τῆς πόλεως: — MTA

ἄλλως: κοινὸς μὲν ἀμφοῖν ὁ τάφος Ζήθου καὶ Ἀμφίονος, συλλη-
 πτικῶς δὲ εἶπεν. τινὲς δὲ φασὶ τὸν Ἀμφίονα πρὸς ταῖς Προϊτίσι
 * * : — MTAB

10

διαβαίνει: — M^s

146 καταβόστρυχος: τοῖς βοστρόχοις, τοῖς πλοκάμοις, κατάκομος
 καὶ τοῖς ὄμμασι καταπληκτικός· τὸ γὰρ κατὰ πλήθους ἐμφαντικόν: — MTA

γοργὸς εἰσιδεῖν: γοργονῶδης φοβερὸς καταπληκτικός: — MTABⁱ

ἄλλως: γοργονῶδες ἀποβλέπων τοῖς ὄμμασιν ἄμα καὶ τῶν βοστρύ- 15
 χων παρεχόντων τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ γοργονῶδες: — MTAB

συναπτέον τὸ ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν: — M^s

νεανίας ὡς τῷ ἰδεῖν: — M^s

148 στρατηγός: — M^s

ἀντὶ τοῦ λίαν: — M^s

20

αὐτῷ: — M^s

ἀντὶ τοῦ ὀπισθεν, κατόπιν: — M^s

ὡς ὄχλος νιν ὑστέρω: ἀντὶ τοῦ ἐπακολουθεῖ αὐτῷ ὄχλος πολλὸς
 ὀπισθόπους. τινὲς δὲ ἐπὶ κατάρας αὐτὸ δέχονται, οἷον ἐσχάτῳ ποδὶ καὶ
 μηκέτι ὑποστρέφοντι, ἔν' ἧ· ὡς ὄχλος νιν ἀμφέπει ἐπὶ ἀπωλείᾳ: — MTAB 25

149 πανταχόθεν ὥπλισμένος ἐπακολουθεῖ: — Mⁱ

150 Παρθενοπαῖος: ὡς μὲν Ἀντίμαχος [frg. 29], Ταλαοῦ τοῦ

1. 2 αὐλώπιδί τε τ spatio rel. om. A 3. 4 scholio quod praecedit adi. M^s add.
 δὲ post ὁ 3 ὁ νοῦς om. Bⁱ ἃ om. A σημεῖα om. Bⁱ νῦν om. A
 οὖν M^s τοὺς om. A 8. 9 cf. Paus. IX 17,4 8 κοινῶς MT
 ὁ τάφος ἀμφοῖν A 9 τινὲς — Προϊτίσι om. A πρὸς ταῖς Προϊτίσι om.
 MT τοῖς B 14 καταπληκτικὸς φοβερὸς Bⁱ 16 γοργονῶδες] δει-
 νόν A 18 τὸ M^s 23 ἀντὶ τοῦ om. B ἐπακολουθεῖν M 25 ὑπο-
 στρέφοι A 27—p. 270,4 cf. schol. Aesch. Sept. 530 schol. Soph. O. C. 1320
 Apollod. I 9,13,1 III 6,3,2. 9,2,1.7 Paus. II 20,5 IX 18,6 III 12,9 Diodor. IV 65,4
 Hyg. 70:270 Serv. Aen. VI 480 27 ἀμφίμαχος M post Ἀντίμαχος ins.
 Ἰάσονος φησὶ MT ... φησὶ A intrusa sunt quae olim separatim legebantur τὴν
 Ἰάσου φησὶν sc. Euripides Ταλαοῦ] τοῦ λαοῦ M

Βίαντος τοῦ Ἀμυθάονος τοῦ Κρηθέως τοῦ Αἰόλου τοῦ Ἑλλήνος τοῦ Διός, μητρὸς δὲ Λυσιμάχης τῆς Κερκυόνης τοῦ Ποσειδῶνος· ὡς δὲ Ἑλλάνικος, Μειλανίωνος τοῦ Ἀμφιδάμαντος τοῦ Ἐπόχου τοῦ † ἀργήπου τοῦ Κηφέως τοῦ Ποσειδῶνος, μητρὸς δὲ Ἀταλάντης τῆς Ἰάσου: — MTA
 5 Ἀταλάντης γόνος: ταύτην Μειλανίων ἔγημε τῇ τέχνῃ τῶν μήλων: — MⁱTA

ἄλλως: αὕτη Ἰάσου μὲν θυγάτηρ, Μειλανίωνος δὲ γυνή, Ἀρχὰς τῷ γένει. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Σχοινέως θυγάτηρ, Ἱπομένους γυνή, Βοιωτική: — MⁱTABⁱ

10 151 ἀλλά νιν ἅ κατ' ὄρη: ἀλλ' αὐτὸν ἀπολέσειεν ἡ Ἀρτεμις ἢ μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ κυνηγετοῦσα. εἰκότως δὲ τὴν Ἀρτεμιν κατ' αὐτοῦ ἐπικαλεῖται ὡς θυμουμένην κατὰ τῆς Ἀταλάντης, ἐπεὶ πρότερον τὴν παρθενίαν ἡγάπα, ὕστερον δὲ τῷ Μειλανίωνι γαμηθεῖσα κατεφρόνησε τῆς Ἀρτέμιδος. αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ συγκυνηγήσασα Μελεάγρῳ: —

15 MTAⁱB

ἡ κατὰ τὰ ὄρη, ὅ ἐστιν ἡ Ἀρτεμις: — M^s

152 ὁρμωμένη: — M^sA^s

153 πορθήσων: — M^s

155 διὸ εὐλαβοῦμαι μὴ τὸ δίκαιον σκοπήσαντες οἱ θεοὶ ἀπολέσωσιν ἡμᾶς: — MTAⁱB

156 ποῦ: παρὰ τὸ [Γ 236] 'δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν'. δις δὲ παρέλαβε τὸ ποῦ τὴν σπουδὴν ἐμφαίνων: — MTAⁱB

157 σὺν δυστυχίᾳ πολλῇ: — MⁱT

ἄλλως: κακομοιρία· τῷ γὰρ ἐπιθέτω διέστειλε τὸ τῆς μοῖρας ὄνομα
 25 ὃν τῶν μέσων: — MⁱTAⁱB

158 ποῦ ἔστι Πολυνείκης, γέρον: Πολυνείκης Οἰδίποδος τοῦ

3 μειλινίωνος M μειλιώνος T

4 τῆς om. MT

5 μελανίων MⁱT

7—9 cf. Apollod. III 9, 2, 7 schol. Ap. Rh. I 769 schol. Stat. Theb. VII 267

habent A et A¹

7 post αὕτη ins. ἐστὶ A ἐστὶν ἡ A¹Bⁱ

μελανίωνος

MⁱTBⁱ

δὲ om. MⁱT

8 καὶ om. MⁱT

γονὴ Bⁱ om. A

8. 9 βοιω-

τική Bⁱ om. A

11 αὐτῆς A¹

κυνηγετοῦσι M

13 μειλανεῖω M

μειλανίω T

μιγεῖσα ἢ γαμηθεῖσα A¹

14 ἡ καὶ μελεάγρῳ συγκυνηγετή-

σας A¹B

τῷ μελεάγρῳ T

19 διὸ καὶ B

εὐλαβοῦμαι καὶ δέδοικα M

20 in fine add. τοὺς μὴ θεὸν φοβουμένους M τὸν θεὸν φοβουμένους T

21 παρὰ τὸ ὁμηρικὸν πᾶν A¹ παρὰ τὸ ὁμηρικὸν B

δοιῶ M δοιᾶ B

δ' om.

MT post ἰδέειν add. κοσμήτορε λαῶν A¹B

22 ἐμφαίνων] τῆς κόρης παρι-

στῶν A¹B

24. 25 scholio 21. 22 adi. A¹B initio add. πολυπόνῳ δὲ μοῖρα ἦτοι

24 τὸ] τὸν Mⁱ

ὄμμα A¹

25 μέσω A¹

26 ὁ οἰδίποδος MT

Λαΐου τοῦ Λαβδάκου τοῦ Πολυδώρου τοῦ Κάδμου τοῦ Ἀγήνορος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης τῆς Ἐπάφου τοῦ Διὸς καὶ Ἰούς τῆς Ἰνάχου: — MT

159 ἐκεῖνος ἐπτά παρθένων: καὶ Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ [FTG p. 181] ἐπτά φησιν αὐτάς εἶναι καὶ (ἐπτά) τοὺς ἄρρενας: — MTA⁸B¹

ἄλλως: ὁ Ἀριστόδημος [frg. 3] οὐδαμοῦ φησιν ἐν ταῖς Θήβαις 5 τῶν Νιοβιδῶν εἶναι τάφον, ὅπερ ἐστὶν ἀληθές, ὡς αὐτοσχεδιάζειν νῦν ἔοικεν ὁ Εὐριπίδης. περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτός φησιν ὁ Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ [frg. 453]: 'καὶ δις ἑπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν'. ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ [FTG p. 38] καὶ Ἀριστοφάνης [frg. 284] ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ [ὁμοίως ἐπτά 10 φησιν αὐτάς εἶναι καὶ ἐπτά τοὺς ἄρρενας]. Τιμαγόρας δὲ ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς [frg. 3] φησιν ὡς κακῶς πάσχοντες ὑπὸ τῶν περὶ Ἀμφίονα οἱ Σπαρτοὶ ἀνεῖλον αὐτοὺς λοχῆσαντες ἀπιόντας εἰς Ἐλευθεράς ἐπὶ πάτριον θυσίαν, τὴν δὲ Νιόβην εἶσσαν ζῆν διὰ Πέλοπα. Φερεκύδης [frg. 102^b] δὲ φησιν ἔχειν αὐτὴν παῖδας ἕξ, Ἀλαλχομενέα Φηρέα Εὐδωρον Λύ- 15 σιππον Ξάνθον Ἀργεῖον, θυγατέρας δὲ ἕξ, Χιόνην Κλυτίαν Μελίαν Νέαιραν Δαμασίππην Πελοπίαν. Ἑλλάνικος δὲ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀτλαντίδι [frg. 54] ἄρρενας τεσσαράς φησιν, Ἀρχήνορα Μενέστρατον

- 1 λαμβδάκου M τοῦ Ἀγήνορος om. T 2 τοῦ Διὸς] καὶ διὸς MT
 4 ἐπτά—εἶναι] φησιν εἶναι αὐτάς τὰς ἐπτά Ag καὶ—ἄρρενας om. Ag
 τὰς ἄρρενας T 5 ὁ Ἀριστόδημος] ἀντίγονος ἀριστόδημος M ἐν ταῖς
 Θήβαις φησὶ A¹B 6 τὴν MT ἀποσχεδιάζειν M νῦν] οὖν
 MTA¹B 7 ὁ om. M 7. 8 φησιν εὐριπίδης ἐν κρεσφάν M φ. ὁ εὐ. ἐν
 κρεσφάν T εὐ. ἐν κρεσφών φησὶ A¹ εὐ. ἐν κρεσφόντῃ φ. B 9 Αἰσχύλος]
 ἐν αἰσχύλῳ T 10 δράμασιν νιόβης Laur. 32, 33 δράματι νιόβης MTA¹B em.
 Dindorf 11 φησιν om. A¹B αὐτάς om. M καὶ ἐπτά Palat. 343
 καὶ M δὲ ἐπτά καὶ TA¹B 12. 13 ὑπὸ—ἀπιόντας detrita in M ὑπὸ—
 Σπαρτοῖ] οἱ περὶ τὸν ἀμφίονα οἱ σπαρτιάται T 13 λογίσαντες T ἐλευ-
 θέρας MT ἐλευθέραν A¹B καὶ ἐπιπρὶ M ἐπὶ πατρί T ἐστὶ πάτριον Palat.
 343 ἐπὶ πατρικὴν A¹B 14 θυσίαν Valckenaer οὐσίαν TA¹B οὐσαν M
 14. 15 ἄλλοι δὲ ἄλλως ἱστοροῦσι περὶ αὐτῆς ὁ μὲν γὰρ φερεκύδης φησὶν A¹B
 15 αὐτὴν ἔχειν A¹B 15. 16 παῖδας—Χιόνην detrita in M 15 ἐξαλαλχομε-
 νέος T Φηρέα Εὐδωρον om. T 15. 16 δύσιπον T 16 καὶ θυγα-
 τέρας δὲ A¹B ἕξ om. T χιόνην TA¹B em. Barnes 16. 17 Μελίαν
 Νέαιραν cl. Apollod. III 5, 6, 1 Hyg. 11. 69 schol. Stat. Theb. III 191] μεδιανώρην
 MT μελίαν ὤρην A¹B 17 λαμίππην MT λαμίππην A¹B ἐπιγραφῇ
 MTA¹B em. Valckenaer 18. p. 272, 1 Ἀτλαντίδι—Πελοπίαν detrita in M
 18 ἀτλαντίδι T ἀτλάντιδος A¹B ἀρχήνορα T

Ἀρχαγόραν *, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Πελοπίαν Ὠκυγίαν Ἀστυκράτειαν. Ξάνθος δὲ ὁ Λυδὸς [frg. 13] δέκα καὶ δέκα ἐκ Φιλόττου τοῦ Ἀσσυρίου, ὃς ὦκει ἐν Σιπύλῳ, ὃς ἀνηρέθη ἐν κυνηγεσίῳ ὑπὸ ἄρκτου: — MTA¹B

160 Νιόβης Ἀδράστω: Ἀδραστος υἱὸς Λυσιμάχης τῆς Κερ-
5 κυόνος καὶ Ταλαοῦ [τοῦ Ἀγήνορος τοῦ Καλυδῶνος τοῦ Πλευρῶνος τοῦ Αἰτωλοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος τοῦ Ἀεθλίου τοῦ Διός]: — Palat. 343

παραστατεῖ: εἰκότως τούτῳ παρίσταται καὶ τοῦτον θεραπεύει δι'
οὗ τὴν εἰς τὴν πατρίδα κάθοδον προσεδόκα αὐτῷ γενέσθαι: — A¹B

161 τρόπῳ τινί: — M^εA^εBⁱ

10 162 ἀπεικόνισμα: — M^εA^ε

καὶ τὰ στήθη αὐτοῦ ἐξεικασμένα καὶ ἀφωμοιωμένα: — Mⁱ

ὡμοιωμένα: — M^εA^εBⁱ

163 ὀξύτατης ταχείας: — M^ε

ἀνεμώκεος: ταχείας. ἢ τῆς ἀνέμου κινουμένης νεφέλης [ἴσως].

15 διὰ γὰρ ἀνέμου κινουῦνται: — MⁱTA

τὸ ἐξῆς· ἀνεμώκεος εἶθε ὁρόμον νεφέλας ἐξανύσαιμι ποσὶ δι' αἰθέ-
ρος πρὸς ἐμὸν ὁμογενέτορα φυγάδα μέλεον, περὶ δὲ ὠλένας βάλοιμι τῇ
φίλῃ δέρῃ διὰ χρόνου. αὕτη ἡ σύνταξις ἐστίν, ἐὰν μὴ ἔγκειται τῷ
ἐδαφίῳ τὸ ὡς ἴδω· ἐὰν δὲ κεῖται, οὕτως συντακτέον· χρόνῳ μέλεον

20 φυγάδα ὡς ἴδω: — MⁱTAB

164 πληρώσαιμι: — M^ε

165 περιβάλοιμί τε τὰς χεῖρας διὰ χρόνου: — M^ε

167 ἄθλιον: — M^ε

169 ταῖς ἐωθιναῖς βολαῖς τοῦ ἡλίου ἐοικώς· αὗται γὰρ χρυσί
25 ζουσιν: — MⁱB

λάμπων: — M^εA^ε

171 μετὰ φιλίας, φιλικός: — Mⁱ

1 ἀρχιγόραν T post Ἀρχαγόραν spatium in B δὲ om. A¹ πελο-
πίαν T ὠγῶν TA¹ ὠγῶν B 2. 3 cf. Parthen. 33 schol. Ω 602
2 δὲ om. MT λυδῖος A¹B καὶ δέκα om. MT φιλοξένου MTA¹B
em. Valckenaer 3 post Σιπύλῳ spatium fere II uersuum in B 5. 6 τοῦ
Ἀγήνορος—Διός ex schol. p. 267, 11—16 falso adiuncta 6 Αἰτωλοῦ] μένου
Palat. 15 διὰ γὰρ om. A ἀνέμω A κινεῖται T 16—20 scholio
quod praecedat adi. MⁱTA, add. δὲ post τὸ MⁱT 16 τὸ—ἀνεμώκεος om. B
ὁρόμος Mⁱ δι' om. Mⁱ 18 αὕτη δὲ B de A non constat ἐὰν
με A 18. 19 τῷ ἐδαφίῳ om. B 19 ἔγκειται B οὕτω] οὗ MT
συνακτέον MT μέλεον om. T 19. 20 φυγάδα μέλεον B 24 αὐτῷ B
27 φίλος Mⁱ

170 ἤξει δόμους τούσδ': τὸν Ὀμηρικὸν Μενέλαον μιμεῖται ὁ
Εὐριπίδης ὑπόσπονδον Πολυνείκην ἄγων εἰς τὰς Θήβας, ὡς ἐκεῖνος εἰς
τὴν Ἴλιον εἰσῆλθε καταθησόμενος τὸν πόλεμον: — MAB

171 τυγχάνει: — M^s

172 λευκὸν τὸ ἄρμα φησὶ διὰ τοὺς ἵππους: — M^sAB

5

ἡνιοχεῖ ἐλαύνει: — M^sA^s

ἐπιβεβηκώς: — M^s

173 Ἀμφιάραιος: Οἰκλέους τοῦ Ἀντιφάτου τοῦ Μελάμποδος τοῦ
Ἀμυθάονος (τοῦ Κρηθέως τοῦ Αἰόλου) τοῦ Ἑλλήνος τοῦ Διός, μητρὸς
δὲ Ὑπερμνήστρας τῆς Θεστίου τοῦ Ἄρεως: — MT

10

174 σφάγια δ' αἶμ' αὐτῷ: σφάγια μὲν τὰ ἱερεῖα, ῥοαὶ δὲ αἱ
σπονδαί. ἢ οὕτως· ὦν τὸ αἷμα συμβαίνει παρὰ τὴν γῆν ἐκχεῖσθαι.
τὸ γὰρ φιλεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ συμβαίνειν τάττεται: — MTAB

ἄλλως: τὸ ἐπίθετον τῆς γῆς ἐπὶ τὰ σφάγια μετήγαγεν. οἱ δὲ
γράφουσι γῆς φιλαιμάτου, οἱ δὲ τὸ τέλειον φιλαιμάτοιον λέγουσιν: — 15
MTAB

ὁ νοῦς· ἅτινα σφάγια ῥοαὶ φιλαίματοί εἰσι τῆς γῆς ἡδομένης ἐπὶ
τῶν σφαγίων. ἢ αἱ εἰωθυῖαι δι' αἱμάτων γίνεσθαι: — MTA

ἄλλως: τὰ σφάγια τῶν ἱερείων αὐτῷ, τῷ Ἀμφιαράῳ, ἢ διὰ τὸ
εἶναι αὐτὸν μάντιν ἢ πολεμικὸν, φίλα. καὶ αἱ ῥύσεις τῶν αἱμάτων 20
προσφιλεῖς εἰσιν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς: — MTA

175 εὐδαίμονος εὐπρεπεστάτου: — M^sA^s

Ἀελίου Σελαναία: Ἡσίοδος φησιν ἀδελφὴν Ἡλίου τὴν Σελήνην
[Theog. 371]· 'Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην γείνατο'.
Αἰσχύλος [frg. 445] δὲ καὶ οἱ φυσικώτεροι θυγατέρα, παρόσον [ἐκ] τοῦ 25.

1—3 scholio p. 272,24.25 adi. B add. δὲ post Ὀμηρικὸν 1 τὸ M post
Μενέλαον spatium XII litterarum in B ὁ om. B 3 ἤλθε M

5 τὸ om. M^s φησὶ om. A in fine add. ἐκ γὰρ τῶν ἵππων τὸ ἄρμα
λέγει B 8—10 cf. schol. Aesch. Sept. 552 Diod. IV 68,5 Apollod. I 7,10,1
Paus. II 21,2 Hyg. 70. 73 scholio p. 270,26 — p. 271,2 adi. MT

8 οἰκλέους MT 10 ὑπερμῆας M τῆς θυέστου M τοῦ θυεστίου T

11 αἱ om. MTB 12 post οὕτως ins. ὦν τὸ αἷμα τῆς γῆς ῥοαὶ γίνεται ἢ B

13 συμβαίνει A 15 γῆς φιλαιμάτου] τὴν γῆν φιλαιμάτην A φιλαιμάτοι
MT 17. 18 scholio quod praecedat adi. MTA 18 εἰδυῖαι MA

19 Ἀμφιαράῳ] ἀρδω M 20 πολέμιον T φίλα καὶ om. spatium rel. A

αἱ ῥύσεις] αἰρέσεις M 21 προσφιλεῖ M εἶναι A 24 θεῖαν τοῦ M
θεῖαν τ' TAB ε σελήνην spatium uacuo ins. A¹ σελήνην om. MT
γείνατο om. A deest apud Hesiodum 25 Αἰσχύλος] Εὐριπίδης coni. Nauck

ἡλιακοῦ φωτὸς μεταλαμβάνει. ἀμέλει καὶ πρὸς τὰς ἡλιακὰς ἀποστάσεις μεταμορφοῦται ἢ σελήνη: — MTAB

176 λαμπρὸν καὶ περιφερές: — M^gA^g

177 καὶ σώφρονα πώλοισι: εἰκότως ἡσυχῇ καὶ σωφρόνως ἐλαύνει. οἶδε γὰρ ὡς μάντις τὰ ἀποβησόμενα: — TAB

πάνυ ἡσυχῇ: — M^gA^g

ἀντὶ τοῦ σωφρόνως: — M^gA^g

178 ἐπ' εὐθείας ἄγει: — M^gA^g

179 ἐπαπειλεῖ: — M^gA^g

10 180 Καπανεύς: Ἰππονόου τοῦ Ἀναξαγόρου τοῦ Ἀργείου τοῦ Μεγαπένθους τοῦ Προΐτου τοῦ Ἀβαντος τοῦ Λυγκέως τοῦ Αἰγύπτου, μητρὸς δὲ Λαοδίκης τῆς Ἰφίους τοῦ Ἀλέκτορος: — MTA

ἐκεῖνος ἐπτὰ προσβάσεις: τὰς εἰσβάσεις. λέγει δὲ τὰς πύλας: — MMⁱTAA^g

15 ἄλλως: τὰς ἐπτὰ κλίμακας τῶν πύργων δι' ὧν εἰς τὸ τεῖχος ἀνέρχονται: — MTA

καταμανθάνει σημειοῦται διασκέπτεται: — Mⁱ

πρὸς τὰς πύλας περιέρχεται ἀναμετρῶν: — M^gA^g

182 σὺ ὦ Νέμεσις· ἔστι δὲ θυγάτηρ Νυκτός: — M^g

20 μεγαλόηχοι: — M^gA^g

183 καὶ ὦ κεραυνοῦ φῶς. προαναφωνεῖ δὲ τὰ συμβησόμενα αὐτῷ: — M^gA

καυστικόν: — M^gA^g

184 μεγαλανορίαν: μεγαλοφροσύνην. ἢ μεγαλορρημοσύνην οἶονεῖ μεγαληγορίαν. ὑπερηφάνειαν: — MTABⁱ

τὸν ὑπερήφανον ἄνδρα καταβάλλεις: — Mⁱ

ταπεινοῖς: — M^gA^g

185 λείπει τὸ ἐπαγγέλλεται: — MM^gTA

ὁ νοῦς· οὗτός ἐστιν ὁ τὰς Θηβαίας δορὶ καὶ πολέμῳ παραδώσειν 30 αἰχμαλώτους ταῖς Μυκηναίων καὶ ταῖς Ἀργείων γυναιξὶν ἀπειλῶν ἀπο-

4. 5 scholio p. 273,5 adi. B add. δὲ post εἰκότως 5 post ἐλαύνει add. ὁ ἀμφιάρσος B 10—12 cf. schol. B 564 λ 325 Hyg. 70 Paus. II 18,4.5 Diodor. IV 68,4 12 ἀλεκτρούνοσ M 13 ἐκβάσεις Mⁱ δὲ om. A^g καὶ

MTA 21 φῶς] ^ηφ M^g προανει M^g 25 μεγαληγορίαν om. A ὑπερηφάνειαν om. Bⁱ 28 λείπει] διὰ MA 29—p. 275,3 scholio quod praecedat adi. M add. δὲ post ὁ 29 θήβας MTA

καταστήσειν τε ἐν Λέρνη καὶ τῇ Ἀμυμώνῃ τῇ γενομένη ἐκ τῆς τοῦ Ποσειδῶνος τριαίνης ἐπαγγελλόμενος αὐτὰς ὥστε ὑδρεύσασθαι ἐκ τούτων δούλας γενομένας: — MTA

ἄλλως: τὸ ἐξῆς οὕτως· ὅδ' ἐστὶν ὃς ἐπαγγέλλεται πολέμῳ δουλείαν περιβαλὼν αἰχμαλωτίδας Θηβαίας δώσειν Μυκηναίαις καὶ Λερναίᾳ τριαίνα, 5 τοῖς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης ὕδασι. διὰ γὰρ τὴν μίξιν τὴν Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης πολυῦδρον γέγονε τὸ Ἄργος. τὸν Ὀμηρικὸν δὲ Ἔκτορα ἐμιμήσατο φάσκοντα πρὸς Ἀνδρομάχην [Z 457]· 'καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης': — TAB

187 Λερναίᾳ τε δώσειν Τριαίνα: Τρίαινα τόπος Ἄργους ἔνθα τὴν 10 τρίαιναν ἔπηξεν ὁ Ποσειδῶν συγγινόμενος τῇ Ἀμυμώνῃ † ἐξ ἧς καὶ πηγὴ ἀνεβόθη, ἐξ οὗ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχεν ἐξ Ἀμυμώνης. εἰπὼν οὖν Τριαίνα ἐπεξηγήσατο διὰ τοῦ Ποσειδωνίου Ἀμυμωνίου: — MTAB

ἄλλως: Ἀμυμώνῃ τῇ ἡρώϊνῃ μέλλων Ποσειδῶν συγγίνεσθαι ὀρθὴν ἔπηξε τὴν τρίαιναν, καὶ εὐθὺς κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον ὕδατα ἀνέβλυσεν, 15 ὅθεν καὶ γέγονε κρήνη αὐτόθι ὁμώνυμος τῇ Ἀμυμώνῃ· ἦν δὲ καὶ ἑτέρα κρήνη ἐν Λέρνη. ἀμφότεραι δὲ τοῦ Ἄργους εἰσὶν: — MTAB

τῇ Ἀργολικῇ Τριαίνῃ: — M^s

188 Ποσειδωνίοις: τινὲς οὕτως· λείπει ὁ καί· εἰσὶ γὰρ τὰ κτη- 20 τικὰ ἀντὶ τῶν πρωτοτύπων· ἔν' ἧ· Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης ὕδασιν: — MTABⁱ

Ἀμυμωνίοις: Δαναοῦ θυγατέρες Ἰππη Ἀμυμώνῃ Φυσά(δεια)
* * * : — A

189 περιβαλὼν αὐταῖς δουλείαν: — M^s

191 χρυσοπλόκαμε: — M^sA^s

25

194 ἐπειδὴ εἰς κόρον ἦλθες ὧν ἔχρηζες ἰδεῖν: — MⁱTABⁱ

196 ὄχλος γὰρ ὥς ταραγμός: τὸ ἐξῆς· ὥς ταραγμός εἰσῆλθεν

1 τοῦ om. A 2 τούτου A 5 περιβάλλων B καὶ om. B τε τριαίνα AB
τε τρίαινε T 6 καὶ om. A τὴν (alterum) om. B τοῦ T 7 τὸ
ὁμηρικὸν δὲ T τὸ δὲ ὁμηρικὸν ὡς δὲ A 8 τὴν ἀνδρομάχην A κερ B
9 ἡ om. T ὑπερόης A 10 ἄργου M 11 ὀρθὴν ἔπηξεν B 11—15 ἐξ
ἧς—τρίαιναν om. B 11 ἐξ ἧς] ὅπου A 12 ἐξ ἧς A τριαίνῃ MT
15 ὕδασιν MT ὕδωρ B ἀνέλαβεν M 16 ὅθεν—Ἀμυμώνῃ] ὃ καὶ ὃ καὶ
τὴν ἐπίκλησιν ἔσχεν ἐξ ἀμυμώνης B 17 ἐν Λέρνη om. MTA δὲ om. M
in fine add. εἰπὼν οὖν τριαίνῃ ἐπεξηγήσατο διὰ τοῦ ποσειδωνίου ἀμυμωνίου B
19 τινὲς δὲ A λείπει] λέγουσιν A εἰσὶ γὰρ] καὶ εἰσι Bⁱ 19. 20 τὰ
κτητικὰ] τακτικὰ M 20 ἀμύμωνος M ὕδασιν om. Bⁱ 22 cf. Callim.
5,47 26 ἐκεῖνων ὧν Bⁱ 27 τὸ ἐξῆς om. A ὥς γὰρ B
18*

εἰς τὴν πόλιν, ὅχλος γυναικῶν χωρεῖ εἰς τὰ βασίλεια, ἔν' ἣ ὁ νοῦς·
 παραγενομένων τῶν Ἀργείων καὶ πολεμούντων τοῖς Θηβαίοις ὅχλος γυ-
 ναικῶν εἰς τὰ βασίλεια παραγέγονεν. λέγει δὲ τὰς τοῦ χοροῦ γυναῖκας
 αἵτινες νεωστὶ ἦσαν ἀπὸ Φοινίκης ἐλθοῦσαι. ἔνιοι δὲ στίζουσιν εἰς τὸ
 5 πόλιν καὶ τὸ χώρει παροξύνουσι καὶ οὕτως ἐξηγοῦνται· ὅτι γὰρ ὅχλος
 καὶ ταραγμὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, χώρει πρὸς δόμους τυραννικὰς
 καὶ μένε ὅπου αἱ γυναῖκες· φιλόφογον γὰρ χρῆμα θηλειῶν ἔφυ· ἔν' ἣ
 τὸ ὥς ἀντὶ τοῦ ὅτι: — MAB

198 φιλολοῖδορον: — M^sA^s

10 200 ἐπεισάγουσιν: — M^s

τέρψις: — M^s

202 Τύριον οἶδμα: ὁ χορὸς ἐκ Φοινισσῶν. ἐπειδὴ οἱ Ἀγην-
 νορίδαι πόλεμον ποιήσαντες τὴν Φοινίκην νῆσον ἐπραΐδουσιν καὶ αἰχμα-
 λώτους ἔλαβον, τὰς γυναῖκας τοῦ χοροῦ ἐπιλέκτους ἔπεμψαν τῷ Ἀπόλ-
 15 λωνι. πρὸ δὲ πομπῆς εὐθὺς συνήχθη κατ' αὐτῶν πόλεμος. διὰ δὲ τῶν
 Θηβῶν ἀποστείλαντες ἠξίωσαν τοὺς Θηβαίους συγγενεῖς ὄντας ἐκπέμψαι
 τῷ θεῷ εἰς Δελφούς. λέγει γοῦν ταῦτα ὁ χορὸς τῷ Πολυνείκει [280 sq.]: —
 MTA

ἄλλως: τοῦτο τὸ μέλος στάσιμον λέγεται. ὅταν γὰρ ὁ χορὸς μετὰ
 20 τὴν πάροδον λέγῃ τι μέλος πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἀνῆκον ἀκίνητος μένων,
 στάσιμον λέγεται τὸ ᾄσμα. πάροδος δὲ ἐστὶν ὥδῃ χοροῦ βαδίζοντος
 ἀδομένη ᾄσμα τῇ ἐξόδῳ ὡς τὸ [Orest. 140] 'σῖγα σῖγα λευκὸν ἔχνος
 ἀρβύλης τίθετε'. ἔδει δὲ, φασίν, ἀπὸ πολιτίδων ἢ συγγενίδων τῆς
 Ἰοκάστης τὸν χορὸν εἶναι, αἵτινες ἔμελλον παραμυθῆσασθαι αὐτὴν ἐπὶ
 25 τοῖς συμβᾶσιν. ἐπίτηδες δὲ οὐκ εἰσιν ἐγχώρια αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ, ἀλλὰ
 ξέναι καὶ ἱερόδουλοι, ὅπως ἐν τοῖς ἐξῆς ἀδεῶς ἀντιλέγοιεν πρὸς τὴν
 Ἑτεοκλέους ἀδικίαν [526] οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις
 καλοῖς. αἰεὶ γὰρ ὁ χορὸς παρρησιαζόμενος τοῦ δικαίου προΐσταται. πῶς
 οὖν ἔμελλον τὸν βασιλέα ἐλέγχειν, εἰ ὑπ' αὐτοῦ ἐβασιλεύοντο: — MTAB

1 ὁ om. A

2 παραγενομένων M

τῶν om. A

3 τοῦ om. M

τοῦ χοροῦ] τυχοῦσας A

5 τὸ om. M

οὕτως B οὐκ MA

6 χώρει καὶ M

13 πόλεμον Palat. 343 om. MTA

15 κατ' αὐτῶν]

scripserim ὁ ἀπ' Ἀργείων

15. 16 τῶν θηβῶν δὲ A

17 οὖν MTA

πολυνείκη TA

19 μέρος M

γὰρ om. A

20 μένων] μὲν A

21 ὥδῃ M

χοροῦ om. MT

22 σῖγα om. B

23 τίθεται MTA τι-

θεῖτε B

ἀπὸ συμπολιτίδων B ἀπολιτίδων MA

25 αἱ om. A

ἀπὸ

om. B

26 ξένοι MTA

ἱερόδημοι MTA

29 ἐβασιλεύοντο ὑπ' αὐτοῦ B

πόλις Φοινίκης: — M^s

τὸ κῶμα, τὸ πέλαγος: — M^s

203 ἀκροθίνια Λοξία: κυρίως αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί, παρὰ τὸν θῖνα, ὃ ἐστὶ τὸν σωρὸν τῆς ἄλωνος· καταχρηστικῶς δὲ οὕτως λέγονται καὶ αἱ ἀπαρχαί τῆς λείας: — MⁱTABⁱ 5

204 Φοινίσσας ἀπὸ νάσου: οὐ νῆσος, ἀλλ' ἡπειρος ἡ Φοινίκη παράλιος. κατεχρήσατο τοίνυν τῇ φράσει. τινὲς δὲ Φοινίσσας νάσου τῆς Τύρου· νησιάζεται γάρ. οἱ ἀπὸ Ἀγήνορος καταγόμενοι συγγένειαν ἔχοντες πρὸς τοὺς περὶ Ἐτεοκλέα ἃς ἔλαβον αἰχμαλώτους τὴν Τύρον ἐλόντες ἀπέστειλαν αὐτῷ, ἵνα εἰς Δελφοὺς ἀποσταλῶσι διὰ τοῦ 10 Ἐτεοκλέους ἀναθήματα τῷ θεῷ. ἐπεὶ οὖν ἄδηλον ἦν πόθεν ἐληλύθεισαν, αὐτὰς πεποίηκε τὴν κατ' αὐτὰς τύχην ἀπαγγεῖλαι: — MTAB

205 οἶον· πρὸς τὸ εἶναι δοῦλη τοῦ Ἀπόλλωνος: — M^s

206 ὑπὸ ταῖς ἐξοχαῖς: — M^sA^s

χιονιζομένοις: — M^sB^s 15

207 οἰκήσω: — M^s

κατενάσθην: τινὲς ἀντὶ τοῦ κατανασθήσομαι. καὶ Σιμωνίδης Ἰάμβοις [frg. 10] 'τί ταῦτα διὰ μακρῶν λόγων ἀνέδραμον', ἀντὶ τοῦ ἀναδραμεῖν μέλλω. ἐγὼ δὲ οἶμαι ὅτι οὕτως ἐστίν· ὅπου, ἐν Φοινίκῃ, κατετάχθην οἰκῆσαι τὸν Παρνασσὸν τῇ ἐλάτῃ πλεύσασα: — MⁱTABⁱ 20

208 † Ἴόνιον κατὰ πόντον: Ἰνάχου τοῦ Ἀργεῖ βασιλέως θυγάτηρ Ἰώ. ταύτης Ζεὺς ἡράσθη· Ἥρα δὲ ζηλοτυποῦσα φύλακα αὐτῇ κατέστησεν Ἀργεῖον τὸν πολυόμματον κύνά. τοῦτον Ἑρμῆς κατὰ πρόσταγμα Διὸς ἀνεῖλεν· ὅθεν καὶ Ἀργεῖφόντης ἐκλήθη. ἡ δὲ Ἥρα μανίαν αὐτῇ ἐμβάλοῦσα διελθεῖν αὐτὴν πέλαγος ἐποίησε· καὶ Ἴόνιον ἀπ' αὐτῆς 25 ἐκλήθη: — T

Ἴόνιον κατὰ πόντον: διαπορεῖται πῶς λέγουσιν αἱ κατὰ τὸν

3—5 cf. Hesych. lex. Bachm. p. 56,14 Suid. -et. m. p. 53,10 Gud. p. 29,40 Zon. p. 111 Eust. p. 1862,29 3 initio add. ἀκροθίνια A τὸ πέλαγος (= 2) ἀκροθίνια δὲ Bⁱ κυρίως μὲν Bⁱ αἱ om. Bⁱ 4 ψῖνα MT τοῦ ἄλωνος A τῆς ἄλω Bⁱ οὕτως om. Bⁱ 5 καὶ om. A 6—8 cf. schol. vs. 6 6 φοῖνιξ A 7 νάσου M νήσου AB 8 ἐπαγόμενοι A 10 αὐτῶν T αὐτοῦς A τοῦ] τὸ T τὰ A 13 ἡλίου M^s 17—20 scholio 3—5 adi. Bⁱ initio add. καὶ τὸ κατενάσθην 18 ἐν Ἰάμβοις Bⁱ detrita in A 19 ὅτι οὕτως] ὅτι Laur. 32, 33 οὕτως MⁱTABⁱ ἐστίν om. Mⁱ ἐμφοινίκη Mⁱ 20 κατετάχθη MⁱT πλεύσας MⁱT

χορὸν ἀπὸ Φοινίκης εἰς Δελφοὺς πλεύσασαι κατὰ τὸν Ἰόνιον πόντον καὶ
 Σικελίαν γεγονέναι καὶ ταῦτα Ζεφύρου πνεύσαντος καὶ ἐναντιουμένου
 τῷ πλῶ. δεῖ οὖν τὸ ἐξῆς ἀκούειν· Τύριν οἶδμα λιποῦσα ἔβαν ἐλάτῃ
 πλεύσασα, διὰ κωπῶν. λοιπὸν τὴν αἰτίαν τοῦ κώπαις αὐτάς καὶ μὴ
 5 οὐρίᾳ πεπλευχέναι ἀποδιῶσιν, τὴν τοῦ Ζεφύρου πνοήν, ὅς ἐκ τῶν δυτι-
 κῶν πνέων ἀντιβαίνει τοῖς ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν ἐπὶ τὰ δυτικά ἐρχομέ-
 νοις, ὅ ἐστιν ἀπὸ Συρίας εἰς Ἑλλάδα. ἐλάτῃ τοίνυν ἔπλευσα τοῦ Ζε-
 φύρου κατὰ τὸν οὐρανὸν πνεύσαντος καλλίστῳ κελαδήματι ὑπεράνω [τῶν
 Ἰονίων καὶ] τῶν ἀκαρπίστων πεδίων τῆς Σικελίας, ἅπερ εἰσὶ δυτικά.
 10 ἀκαρπίστα δὲ πεδία οἱ μὲν τὰ πολύκαρπα, οἱ δὲ τὰ θαλάσσια πεδία, ὅ
 ἐστι τὰ ἄκαρπα, ὅπου καὶ ἀτρύγετος λέγεται ἡ θάλασσα. ἔνιοι δὲ Ἰόνιον
 πόντον ἀκούουσι τὸ κατ' Εὐβοίαν πέλαγος, τὸ περὶ τὴν Ἰονίαν πόλιν Εὐβοίας
 ἣν ἔκτισεν Ἴων ὁ Εὐρύθου βασιλεύσας ἔτη κζ, ἔν' ἣ· ἐλάτῃ πλεύσασα Ἰόνιον
 κατὰ πόντον τοῦ Ζεφύρου πνεύσαντος ὑπεράνω τῶν ἀκαρπίστων πεδίων τῆς
 15 Σικελίας. Σικελίαν δὲ εἶναι μικρὰν νῆσον μεταξὺ Χαλκίδος καὶ Αὐλίδος·
 ταύτην δὲ ἄκαρπον εἰρησθαι παραβαλλομένην τῇ μεγάλῃ νήσῳ καὶ πολυ-
 κάρπῳ Σικελίᾳ. οἱ δὲ φασιν Αἰσχύλῳ [Prom. 837] αὐτὸν ἔπεσθαι αἰο-
 μένῳ πάντα πόντον Ἰόνιον λέγεσθαι ὃν ἀλωμένην ἐπῆλθεν ἡ Ἰώ· ὅθεν
 καὶ ὡς ἐναντίου ἀνέμου πνέοντος τοῖς ἀπὸ Φοινίκης πλέουσι κώπη πε-
 20 πλευχέναι φησὶν [ἢ καὶ πνεύσαντος ἡδὴ τοῦ Ζεφύρου καὶ πεπαυμένου,
 ὅτε γαλήνην τὸ πέλαγος ἦν ἐν ὥρᾳ ἐαρινῇ]. ὁ δὲ Κράτης φησὶν αὐτάς
 δηλοῦν τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐκομίσθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν μετὰ Ζε-
 φύρου πνοᾶς τοῦ φερομένου κατὰ τὸν Ἰόνιον πόντον. σημαίνει οὖν τὸν

- 1 ἐκπλεύσασαι (om. εἰς Δελφοὺς) Palat. 343 πλεύσαι MT πλεύσαι καὶ B detritum
 in A 3 δεῖ] δι' A λιποῦσαι MT λιποῦσ' B ἐλάταν M
 4 δίκωπον M δικώπω TAB τῆς κώπης M αὐταῖς A 5 οὐρίαν
 MT ὄρια A τὴν in τοῖς corr. A¹ post ὅς ins. ἐπεὶ A 6 τοῖς—
 ἀνατολικῶν] τὴν ἀνατολήν MT τὴν ἀπὸ A spatio uacuo ins. ἀνατολῶν A¹ τοῖς
 ἀπ' ἀνατολῶν B 6. 7 ex ἐρχομένην corr. A¹ ἐρχομένην T detritum in M
 9 καὶ om. A ἐστι M 10 πεδία (alterum) om. B 11 ὅπου TA ὥς που B
 detritum in M ἀτρύγετα M ἀτρύγητος T λέγεται om. M ἡ θά-
 λασσα om. B ἔνιοι] οἱ A 12. 13 πέλαγος—Εὐρύθου om. M 12 τὴν
 om. B 13 Ἴων—κζ spatio uacuo ins. A¹ ξάνθου T κζ A¹B
 κ' T ν' M ἔν' ἣ om. M 14 τοῦ om. A ἐπάνω A τῆς
 om. A 15 αὐλίδος καὶ χαλκίδος A 16—19 καὶ—πνέον spatio uacuo
 ins. A¹ 18 τὸν πόντον T τόπον B περιῆλθεν MT ἰνώ AB
 19 ἐναντίας M 20 πλεύσαντος T 21 ὥρη A κρατῖνος M αὐτοῦ M
 ἀντι T αὐτοῦς A 22 ἐκυλίσθησαν TA detritum in M 22. 23 τὰς τοῦ
 ζεφύρου T 23 φαινομένου MTAB κόλπον A σημείωσαι T

ἐαρινὸν καιρὸν. οἱ δὲ λέγουσι τοὺς ἀπὸ Συρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσβάλλοντας τὸν Ἰόνιον πόντον περᾶν: — MTAB

τῇ κωπηλασίᾳ: — M^s

209 τῶν σφοδρῶς χεομένων. ἡ κύκλω ῥεομένων. ἀκάρπιστα δὲ πεδία τὴν θάλασσαν φησιν, ἐπεὶ πεζεύειν αἱ νῆες δοκοῦσιν ὁχήματος τρόπον· ὡς καὶ Ἰων λέγει [frg. 60]· 'ὅταν δὲ πόντου πεδίον Αἰγαῖον δράμω' καὶ Αἰσχύλος Νηρείῃ [frg. 146]· 'δελφινηρὸν πεδίον πόντου διαμειψάμεναι': — MTAB

† ἄλλως: τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου· ἐπλεύσαμεν ἐλάτῃ Ζεφύρου πνεύσαντος ἄνωθεν ἐξ αἰθέρος διὰ τοῦ σφοδροτάτου πελάγους τῆς Σικελίας 10 περὶ τὸ στενὸν, ὃ ἐστὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος, εἰς ὃ ἐμβάλλουσιν οἱ ἀπὸ Συρίας εἰς Ἑλλάδα ἀπιόντες: — TA

210 ὑπεράνωθεν πολυκαρπίστων: — M^s

211 Ζεφύρου πνοαῖς: ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ σφοδρῶς πνεύσαντος. καλῶς δὲ τὸ ἐξ οὐρανοῦ αὐτὸν λέγει πνεῖν, ἐπεὶ ἐν ὕψει κεῖται ἡ Σι- 15 κελία: — M^sTA

ἄλλως: σφοδρῶς καταπνεύσαντος ἐξ ὕψους τὸ κάλλιστον ἑαυτοῦ πνεῦμα. κάλλιστον δὲ φησιν αὐτὸν ἔχειν πνεῦμα, εἰ καὶ ἐναντίος τῷ χορῷ γέγονεν, ὅτι ἡδὺς ἐστὶν ὁ Ζέφυρος θέρους ὥρα πνέων εἰς εὐρωστίαν· ὡς Ὅμηρος [δ 567]· 'ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὸ πνείοντος ἀήτας 20 Ὀκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους'. τὸ φύσει οὖν κάλλιστόν φασιν, οὐ τὸ ἑαυταῖς κάλλιστον· ἐναντίον γὰρ ἦν: — M^sTAB

212 δραμόντος: — M^sA^s

214 ἐπιλεχθεῖσα: — M^sA^s

ἐπιλεχθεῖσα ἐγὼ ἐκ τῆς ἐμῆς πόλεως ὡς καλλιστεύματα καὶ ἀγάλ- 25 ματα τῷ Λοξία. ὡς πρὸς τὸ σημαινόμενον δὲ ἀπέδωκεν· ἐκ πολλῶν γὰρ ὁ χορός: — TA

215 ἐπίλεκτα δῶρα: — M^sA^sB^s

2 κόλπον A	4—8 scholio p. 277,27 — p. 279,2 adi. TA add. καὶ, de M non constat	4 χεομένων] ῥεομένων TAB detritum in M	ῥεομένων] χεομένων MTAB
6. 7 ὁχήματος — δράμω	detrita in M	7 δράμω	Arsenius
δράμω TAB	δελφίνηρον Palat. 343 δελφινόρον MTAB	8 διαμειψάμενοι M	
12 ἐπιόντες T	15 λέγει post δὲ coll. A	17 καταπνεύσαντα M	
18 αὐτὸν φησιν B	ἐναντίως A ἐναντίον B	19 ἡδύσις B	πνέων
ὥραι θέρους B	20 ὡς καὶ A	πνέοντος T πνέοντας M πνείοντας AB	
21 ἀνθρώποισι MT	ἀνθρώποισιν A	φησὶν AB	22 οὐ τὸ B αὐτὸν MT
ἑαυτὸν A	ἑαυταῖς om. A	25 ὥστε T	καλλίστευμά τι A
25. 26 ἄγαλμα A			

216 ἐνταῦθα εἰς τὴν τῶν Καδμείων γῆν ἀποσταλεῖσα εἰς τοὺς οἴκους τοῦ Λαΐου καὶ τούτου τοὺς παῖδας συγγενεῖς ὄντας τῶν κλεινῶν Ἀγηνοριδῶν. τῶν γὰρ Ἀγήνορος οἱ μὲν τὰς Θήβας ὤκησαν, οἱ δὲ τὴν Φοινίκην, οἱ δὲ ἄλλην χώραν: — MⁱT

5 217 κλεινῶν Ἀγηνοριδῶν: τινὲς εἰς τὸ Ἀγηνοριδῶν στίζουσι· τὸ δὲ ὁμογενεῖς ἀντὶ τοῦ συγγενεῖς ἡμῖν: — MⁱTAB

ἐπὶ τοὺς ὁμογενεῖς τῶν Ἀγηνοριδῶν πύργους τοῦ Λαΐου πεμφθεῖσα ἐνθάδε. Ἀγήνορος δὲ παῖδες Κάδμος Θάσος Κηφεὺς Κίλιξ Φοῖνιξ Εὐρώπη Φινεύς: — MⁱTAB

10 218 πρὸς τοὺς συγγενεῖς: — M^sB^s

ἐπὶ Λαΐου: ἐπὶ τοὺς πύργους τοῦ Λαΐου πεμφθεῖσα, ὅ ἐστι τὰς Θήβας. ἢ πύργους φησὶ τοὺς υἱοὺς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην· ὁμογενεῖς δὲ τῶν Φοινίκων: — MⁱTAB

220 ἀντὶ τοῦ· οὐ τὸ τυχὸν δῶρον ἐπέμφθη: — M^s

15 ἴσα δ' ἀγάλμασι: ἀντὶ τοῦ· ὁμοίως καὶ ἴσως ἀγάλμασι χρυσέοις, ὥσπερ τι διὰ χρυσοῦ κατασκευασμένον ἀνάθημα, οὕτως ἐπέμφθη.

λάτρεις ἐγενόμην δὲ ἦτοι γενήσομαι, ἔν ᾗ ὡς τὸ κατενάσθην [207], ἢ λάτρεις καὶ δούλη ὠνομάσθην καὶ ἐτιμήθην: — MⁱTAB

221 ἢ πᾶσα τῷ θεῷ ἀφιέρωμαι, ἔτι δέ μοι ταῦτα περιλιμπάνεται 20 ἀτελῇ, τὸ λούσασθαι ἐν τῇ Κασταλίᾳ: — MⁱTABⁱ

223 τὴν ἐμὴν κεφαλὴν: — M^s

224 † δεῦσαι παρθένιον: λείπεται οὖν, φησὶν, ἐναπολούσασθαι με τῷ τῆς Κασταλίας ὕδατι καὶ διαβρέξαι τὴν ἐμαυτῆς κόμην, ἵνα ἀγνὴ γενομένη οὕτως τοῖς θεοῖς λατρεύοιμι. Κασταλία δὲ πηγὴ ἐν Πυθίᾳ, 25 εἰς ἣν λούουσι τὰς ἱεροδούλους παρθένους μελλούσας θεοπρόπιον φθέγγεσθαι παρὰ τῷ τρίποδι: — TAB

3 ὤκησαν Mⁱ 6 τὸ δὲ om. T ἀντὶ—συγγενεῖς om. Mⁱ ὁμογενεῖς B
7—9 scholio quod praecedit adi. B add. ἢ 7 τοῦ om. AB 10 πρὸς
τοὺς B^s γρ καὶ M^s 11—13 scholio 7—9 adi. B initio add. ἐπὶ λαΐου δὲ
ἡγουν 12 φασὶ B λαΐου A fortasse υἱωνοὺς τὸν ἐτεοκλέα A
καὶ om. B 15—18 scholio 11—13 adi. B add. ἴσα δὲ 15 ἀντὶ τοῦ
om. A 15. 16 χρυσέοις A 16 ἐπέμφθη T 17. 18 cf. schol.
vs. 207 17 κατενάσθην Mⁱ 18 δούλη καὶ λάτρεις Mⁱ 19. 20 scholio
quod praecedit adi. MⁱTA 19 ἀφιερομένη T ἀπολιμπάνεται Mⁱ παρα-
λιμπάνεται T 22 λείπει TB ἄρα A φησὶ μοι TB 25 λούουσι T
λέγουσι B post παρθένους ins. λούεσθαι B θεοτρόπιον T
25. 26 φθέγγεσθαι B

† ἄλλως: αὐτὴν τὴν Κασταλίαν φησὶ παρόσον παρθένων μόνον ἐστὶ λουτρόν. ἢ τὰς κόμας, αἱ κάλλος καὶ τρυφή εἰσι τῶν παρθένων: —

TAB

† ἄλλως: τὰς κόμας δεῦσαι Φοιβεΐαισι λατρείαις: — A

226 ὦ Παρνασέ: — M^sTABⁱ

5

227 διπλοῦν: — M^sB^s

δικόρυφον σέλας: δικόρυφον αὐτὸν εἶπεν ἐπεὶ περ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἄκραις τοῦ Παρνασοῦ εἰσιν ἱερά, τὸ μὲν Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος, τὸ δὲ Διονύσου. ἐπεὶ τοίνυν ἐν ἑκατέρᾳ πῦρ ἀνάπτεται πρὸς τὰς θυσίας, ἀναγκαίως καὶ τὸ πῦρ δικόρυφον εἶπεν ἅτε δὴ ἐν ἑκατέρᾳ ἄκρᾳ 10 ἀναπτόμενον. οὐκ ἀπὸ τῶν δύο δὲ κορυφῶν ἀναδίδονται αὐτόματον πῦρ, ἀλλ' ἀπὸ ἐνὸς ἄκρου· δοκεῖ δὲ τοῖς κάτω ἐκ δύο ἀναδίδεσθαι διὰ τὸν ἐπίπροσθεν σκόπελον καὶ ὥσπερ ἐξ αὐτοῦ ἐπιμερίζεσθαι τὸ πῦρ: —

TAB

ὕπερ ἄκρων βακχειῶν: εἰς τὴν τοῦ Διονύσου κορυφὴν φασιν 15 εἶναι ἄμπελον ἣτις καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἓνα βότρυον ἔφερεν, ἐξ οὗ ἡ σπονδὴ τῷ Διονύσῳ ἐγένετο. οἰνάνθη δὲ λέγεται ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν βοτρυῶν. οἰνάνθας οὖν βότρυον τὸν ἐξ οἰνάνθης βότρυον προκόπτοντα. οἶνη δὲ καλεῖται αὐτὴ ἡ ἄμπελος. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Θυέστη [frg. 235] ἱστορεῖ καὶ παρ' Εὐβοιεύσιν ὁμοίαν ἄμπελον εἶναι τῆς ἐν Παρνασῷ λέ- 20 γων οὕτως·

ἔστι γάρ τις ἐναλία

Εὐβοίς αἶα· τῇδε βάκχειος βότρυς

ἐπ' ἡμαρ ἔρπει. πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἔω

κεκλημάτῳται χλωρὸν οἰνάνθης δέμας·

25

1. 2 scholio quod praecedit adi. B initio add. παρθένιον δὲ χλιδὴν, bis scripta in T 1 παρ' ὧν B παρθένω T μόνων B 5 scholio 7—13 praepos. TA initio add. ἀντὶ T initio add. ἰὼ πέτρα λάμπουσα πρὸς δικόρυφον σέλας Bⁱ 7 ἐπεὶ περ ἐν om. TA 8. 9 ἀπόλλωνος καὶ ἀρτέμιδος T ἀρτέμιδος καὶ ἡλίου A 10 ἀνάγκη T τούτου χάριν B 12. 13 διὰ τὸν B τὸ TA 13 σκόπελον] πῦρ A ὥσπερ καὶ A τὸ πῦρ] τὸν σκόπελον A 15 εἰς τὴν τοῦ om. MTA 15. 16 εἶναι φασιν M 17 ἐγένετο TB 17—19 cf. Hesych. Phot. Suid. 18 οἰνάνθης] οἰνάνθος T 19 —p. 282,4 cf. schol. Soph. Ant. 1133 schol. N 21 Steph. Byz. p. 479,10 19 δὲ (alterum) om. A 23 Εὐβοίς αἶα Cobet εὐβοήσασα MTA εὐβοίσασα B βάκχειος] βάκχοσχος T 24 λαμπρᾶς ἔω B λαβραδέω MT λαβρασεω A ut uidetur 25 καὶ κεκλ. B χῶρον MTA χῶρος B em Bergk εὐανθὲς MTA εὐανθῆς B em. Barnes

εἶτ' ἤμαρ* αὔξει μέσσον ὄμφακος τύπον,
 γλυκαίνεται τε κάποπερκοῦται βότρυς·
 δείλη δὲ πᾶσα τέμνεται † βλαστουμένη
 † ὁπώρα καλῶς κἀνακίρνεται ποτόν: — MTAB

5 τὸ βακχειῶν περισπωμένως, ἔν' ἧ· ἐκ τῶν τόπων ἐν οἷς βακχεύει
 ὁ Διόνυσος: — MⁱBⁱ

229 οἶνα θ' ᾧ καθαμέριον: καὶ ὦ ἄμπελε, ἦτις τὸν πολύκαρ-
 πον βότρυον στάσεις ἀπὸ τῆς οἰνάνθης καθ' ἐκάστην τῷ Διονύσῳ αὐτὸν
 ἐκπέμπουσα. οἰνάνθη δὲ ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς σταφυλῆς: — MAB

10 232 ὦ θεῖα ἄντρα καὶ ὑψηλοὶ τόποι τῶν νυμφῶν: — M^sA

ἄντρα ὁράκοντος: τοῦ Δελφίνου ὑπὸ τὸν Παρνασσὸν δείκνυται
 τι σπήλαιον: — MTABⁱ

233 φησὶ τὸν Κατοπτευτήριον τόπον οὕτως καλούμενον ἐν Παρνασσῷ,
 ὅθεν κατοπεύσας Ἀπόλλων τὸν Δελφόνην κατετόξευσεν: — MTAB

15 234 ἱερὸν ἐλίσσων: τινὲς στίζουσιν εἰς τὸ ἱερὸν. τὸ γὰρ
 ἐλίσσων ἀντὶ τοῦ περιχορεύων. περισσὸς ὁ τέ, ἔν' ἧ· γενοίμην
 χορὸς τῆς θεοῦ ἐλίσσων ἐν ταῖς χορείαις τὸ ὄρος. οἱ δὲ στίζουσιν
 εἰς τὸ ὄρος ἱερὸν ἐλίσσων, ἔν' ἧ· καὶ σύ, ὦ Ἀπολλὸν περιέπων
 τὸν Παρνασσόν: — MTAB

20 235 ἀντὶ τοῦ περιχορεύων: — M^s

τῆς Ἀρτέμιδος. κοινὰ γὰρ αὐτῆς καὶ Ἀπόλλωνός εἰσι τὰ μυστή-
 ρια: — M^sBⁱ

236 οἱ γὰρ ἱερόδουλοι οὐδένα φοβοῦνται: — M^sA^sBⁱ

1 αὔξει Palat. 343 ἄξει TAB ἄξει M μέσον MTAB 2 γλυκαίνεται
 Meineke καὶ κλίνεται MTAB τε B γε MTA κάποπερκοῦται conl.
 Nauck 3 δέλη TA δέλη B 3. 4 κλάστου χερὶ μέλαιν' ὁπώρα conl.
 Meineke et Nauck 4 κἀκκινᾶται A 5 τὸ δὲ βακχειῶν περιπομένως Mⁱ
 περισπωμένως τὸ βακχειῶν Bⁱ 7 καὶ om. B 8 ἀποστάσεις B
 οἰνάνθας B καθ'—Διονύσῳ om. B τὰ διονύσου A 11. 12 ὑπὸ τὸν
 παρνασσὸν δείκνυται σπήλαιον τοῦ ... A 11 δελφίνου M δελφινίου Bⁱ
 12 τι om. Bⁱ 13. 14 scholio quod praecedat adi. MT initio add. σκοπιαὶ δὲ
 et om. φησὶ, scholio 7—9 B add. σκοπιᾶς δὲ θεῶν φησὶ 14 δελφίνα MT
 δέλφιν A δελφῶν B 15 τινὲς om. MT γάρ] δὲ B 16. 17 γενοί-
 μην—ὄρος] καὶ σύ ὦ Ἀπολλων περιέπων τὸν παρνασσόν MT 17 τοῦ θεοῦ A
 ἐλίσσων om. spatio rel. A 18 ἱερὸν ὄρος A 18. 19 καὶ—Παρνασσόν]
 γενοίμην χορὸς τῆς (τοῦ T) θεοῦ ἐλίσσων ἐν ταῖς χορείαις τοῦτο (om. T) τὸ ὄρος
 MT 18 ὦ om. A 21 Ἀπόλλωνός] ὁ ἥλιος M

237 μεσόμφαλον εἶπε τὴν Πυθίαν, ἐπεὶ κατὰ τὰ κοιλώματα τοῦ ὄρους μέσον τῆς γῆς κεῖται, ἐν ᾗ οἱ Δελφοί: — M^s

γύαλα Φοίβου: τὰ κοιλώματα τοῦ ὄρους. τοιαῦται γὰρ αἱ φύσεις τῶν ὄρων, ἐν ὧσιν καὶ ἐν βάθει συγκεῖνται: — MTABⁱ

238 ὄνομα κρήνης οὕτως καλουμένης: — M^s

5

Δίρκαν προλιποῦσα: ἐκεῖ ὁ Κάδμος τὸν Δελφόνην φονεύει προνοία τῆς Ἀθηνᾶς μετὰ λίθου. οὗτος δὲ ὁ δράκων λέγεται εἶναι Ἀρεως, ὃς ἐφύλαττε τὰ νάματα τῆς Δίρκης: — MTA

239 νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων: ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. κατὰ ἀνάγκησιν δὲ ὁ πᾶς λόγος προῆχται ἔχων οὕτως· ἰὼ Παρνασίον ὄρος λάμπων 10 διπλῇ λαμπηρόνι σύ τε, ὦ αὐτόθι ἐκβλαστάνουσα ἄμπελε, καὶ ὦ θεῖον ἄντρον τοῦ δράκοντος οὐρειαί τε σκοπιαί θεῶν σύ τε, ὦ δέσποτα Ἀπολλων, ὃς τὸ κατανιφόμενον ὄρος ἀμφιέπεις, εἶθε χορεύσαιμί σοι καὶ τῇ Ἀρτέμιδι ἄφοβος τοῦ λοιποῦ γενομένη. νῦν γὰρ ἡμᾶς ὁ παρὼν πόλεμος ἐκφοβεῖ καὶ δεῖδοικα μὴ καὶ δεύτερον αἰχμάλωτος γένωμαι. εἶθε οὖν, 15 φησί, παρ' ὑμῖν γενοίμην, ἵνα ἀσφαλῶς τοῦ λοιποῦ διάξαιμι: — MTAB

240 ὀρμητικός: — M^sA^s

241 πόλεμον κινεῖ. οἶον· πόλεμον ἀκμαῖον διεγείρει: — M^sA^sBⁱ

246 Φοινίσσα χώρα: γράφεται καὶ Φοίνισσα χώρα ἀπὸ εὐ- 20 θείας, ἔν' ᾗ ἀπὸ κοινοῦ τὸ πείσεται· εἴ τι πείσεται ἄδε γὰρ, κοινὰ πείσεται καὶ ἡ Φοίνισσα χώρα: — MTABⁱ

ὑπομενεῖ ἡ Φοινίκη χώρα ὅσα ὑπομενεῖ ἡ ἐπτάπυργος γῆ: — Mⁱ

248 τὰς κερασφόρου: τῆς μεταβληθείσης εἰς βοῦν κερασφόρον, τῆς Ἰοῦς, ὑπὸ τοῦ Διὸς ὑφορωμένου τὴν ζηλοτυπίαν τῆς Ἥρας: — MTA 25

249 ὦν, τῶν ἐκγόνων τῆς Ἰοῦς, φροντίζω τῆς εὐτυχίας καὶ οἰκειοῦμαι τοὺς πόνους: — MⁱABⁱ

250 ἀμφὶ δὲ πόλιν: ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ· ἀμφὶ γὰρ πόλιν τὸ

4 συγκειμένων MTBⁱ συγκεῖμενα A 6 δελφόναν M δελφόν T δελφίνα A
7 οὗτος—εἶναι om. M 10 ὁ πᾶς ὁ M λάμπων M 11. 12 θεῖα
ἄντρα AB 15 δεύτερον om. A 16 φησί om. A διάξοιμι MTA
18 πόλεμον κινεῖ om. A^s πόλεμον—οἶον om. Bⁱ in fine add. τῇδε τῇ πό-
λει Bⁱ 20 γράφεται—χώρα om. M γράφεται καὶ] γράψον δὲ A
20. 21 πρὸς εὐθεῖαν Bⁱ 21 κοινῆς οὐ M εἴ τι] ἦτοι T ἄδ' ἐγὼ
MT ἄδ' ἐγὼ A κοινὰ om. Bⁱ 22 ἡ om. Bⁱ χώρα om. A
23 ὑπομενεῖ Mⁱ ὑπομένει Mⁱ 25 τῇ ζηλοτυπίᾳ A 26 φροντίζω τῆς
ιοῦς Bⁱ τῆς] τὰς A 26. 27 κοινοποιῶμαι Bⁱ 28 ὁ—πόλιν om. B

νέφος τῶν ἀσπίδων φλέγει καὶ οἶονεὶ ἀστράπτει σχῆμα καὶ σημεῖον μάχης. οἰκεῖον δὲ τῇ συννεφείᾳ τὸ ἀστράπτειν: — MTAB

251 λάμπει: — M^s

252 ὃ ἐστὶ πῦρ: — M^s

5 ἄλλως: σύμβολον μάχης: — M^s

ὄψιν φονευτικοῦ: — M^s

253 ἀν' Ἀρης τάχ': ἦν ὁ Ἀρης γινώσεται. ὁ δὲ νοῦς· ἦν μάχην φέρων τοῖς παισὶν Οἰδίπου ὁ Ἀρης ταχέως πορευθήσεται. ἄμεινον δὲ τὸ εἴσεται ἀντὶ τοῦ ὁρμήσει: — MTAB

10 254 κομίζων βλαπτικῶν θεῶν βλάβην: — MⁱB^s

257 γράφεται τὰ σὰν (ἀλκᾶν): — M^s

258 καὶ τὸ θεόθεν: τὸ δίκαιον καὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν συμμαχίαν ἀεὶ τοῦ δικαίου προϊσταμένων καὶ τοῖς δικαίως ἐπεξιοῦσι συνεργχομένων: — MTAB

15 260 ὃς ἀπαιτεῖ τὴν βασιλείαν καὶ ἐκδικεῖ: — MⁱA^s

261 τὰ μὲν πυλωρῶν: τὰ μὲν θυρώματα τὰ ἐπιτετραμμένα τοῖς θυρωροῖς: — MTAB

262 δι' εὐχερείας, δι' εὐμαρείας: — MⁱB^s

263 ὃ καὶ δέδοικα: διὸ, διὰ τὴν εὐμάρειαν. διὰ τὸ εὐχε-
20 ρῶς με ὑποδέξασθαι τοὺς φύλακας ὑποπτεύω μὴ ὁλόος ἐστίν: — MTAB

γράφεται μὴ με: — M^s

νῦν τειχέων: — M^s

264 οὐ μεθῶς' ἀναίμακτον χροᾶ: ἡ μὲν γραφή οὐκ ἐκ-
φρῶσιν. οἱ οὖν ὑποκριταὶ διὰ τὸ δυσέκφορον μεταπλάττουσι τὴν λέξιν.
25 καὶ Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων, ὅτε διαλαμβάνει
περὶ τοῦ φρῶ, ταύτην τὴν χρῆσιν φέρει: — AB

ἄτρωτον: — M^sB^s

1 καὶ φλέγει καὶ M

2 συφεῖα M

5 ἄλλως] ἀλλὰ M^s

8 ὁ om. M

ὁ Ἀρης om. B sed post πορευθήσεται add. καὶ ἄρης

9 ἄμεινον—ὁρμήσει

om. T δὲ—τοῦ] γὰρ οὕτω A

in fine add. πορευθήσεται M

10 βλαπτικὴν Mⁱ

12 initio add. θεόθεν MT θ.... A

13 προϊσταμένην

MAB προϊστάμενος T

δικαίοις MTAB

ἐπαξίως B

13. 14 συνερ-

χομένην MTB de A non constat

17 πυλωροῖς B

19. 20 scholio

quod praecedit adi. B initio add. δι' εὐκολίας με ὑπεδέξαντο ὅθεν καὶ et om.

διὸ—εὐμάρειαν

19 διὸ διὰ] διὰ δὲ A

διὰ] καὶ A

19. 20 εὐμαρῶς

καὶ εὐχερῶς B

23 ἡ μὲν γραφή B οἱ μὲν γὰρ A

24 μεταπλάττουσι A

25 μονοσυλλάβου ῥητέον A

26 τὴν χρῆσιν ταύτην A

φέρει Kirchhoff

φησὶν AB

265 μετενεκτέον σκοπητέον: — M^g

266 ἐνέδρα: — M^gB^g

267 ὠπλισμένος δὲ χειρὰ: ἀνόητον, φασί, τὸ ξίφει πιστεύειν, ταῖς σπονδαῖς δὲ μήπω, εἰ δὴ μόνος ὢν κρατῆσαι ἡδύνατο ἐπιβουλεύοντων τσοῦτων. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι οἱ μετὰ ἀνάγκης ἐπὶ τινὰ κίνδυνον ἐρχό- 5 μενοι οὐκ ἐκ τῶν ἐνδεχομένων θηρᾶσθαι τὴν ἀσφάλειαν ἐθέλουσιν, ἀλλ' οἷαν παρὰ τοῦ καιροῦ λαμβάνουσι, καὶ οἱ ἐπ' ἐρημίας μετὰ ξιφιδίου πορεύονται ἥττον μὲν ὠπλισμένοι τῶν ὑποπτευομένων θηρῶν ἢ ληστῶν, ἄμεινον δὲ τῶν ἀνόπλων. τοῦτο καὶ Πολυνεῖκει συνέβη· ἀναγκασθεὶς γὰρ ἐπὶ διαλλαγαῖς εἰς τὰς Θήβας ἐλθεῖν ἔρχεται μὲν ἵνα 10 μὴ δόξῃ δύσερις εἶναι, δόλον δὲ ὑποπτεύων τὴν ἀσφάλειαν κατὰ τὸ δυνατόν ἐπορίσατό: — MTAB

268 τὰ πίστ' ἐμαυτῷ: τὴν πίστιν τοῦ θαρρεῖν, ὃ ἐστὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ θαρρεῖν: — MTAB

οἶον· ἄρα θρασύνομαι τῷ ξίφει πιστεύων: — MTA^g 15

τὰ ἀσφαλῆ ἐμαυτῷ διὰ τοῦ θράσους παρέξω: — Mⁱ

269 ἐπίφθεγμα ἀνακλήσεως: — M^gB

ἡ κτύπον φοβούμεθα: τὸν κτύπον * * ἀποφαντικῶς· ὄντως κενὸν ψόφον ὑφορώμεθα: — MTAB

271 ἀλλάσσει πορεύεται: — M^g 20

273 μετὰ φιλίας, φιλικόν: — M^g

274 βοήθεια: — M^g

βώμιοι γὰρ ἐσχάται: ὥστε καταφυγεῖν ἐπ' αὐτούς, εἰ δέοι. τοῦτο δὲ οὐ συνφδὸν τῷ [267] ὠπλισμένος δὲ χειρὰ τῷδε φασγάνῳ. θρασύδειλον γὰρ τὸν Πολυνεῖκην παρίστησι πρῶην μὲν φάσκοντα ὠπλισμέ- 25 νος δὲ χειρὰ τῷδε φασγάνῳ τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τοῦ θράσους

3 ἀνοήτως A τῷ MTAB 4 σποδαῖς M εἰδημόνως M εἰ δὲ καὶ μόνος TAB scripserim μή, ὥσαι ὢν om. A οὐκ ἡδύνατο T 6 οὐχὶ B om. MTA ἐκδεχομένων T 7 παρὰ om. M 8 ante πορεύονται rep. λάμβάνουσι A 9 πολυνεῖκη T 10 ἀνασθεὶς M διαλλαγὰς MTAB τὰς om. A εἰσελθεῖν T μὲν om. MTA 15 scholio quod praecedat adi. MT initio add. τὸ δὲ θράσους παρέξοιμι οἱ T θρασύνομαι Palat. 343 θρασυνόμενος TA^g θρασυνόμενον M πιστεύω TA^g 17 scholio 13. 14 adi. B add. ὥη δὲ in fine add. ὄντως κενὸν ψόφον M^g 18. 19 scholio quod praecedat adi. B post τὸν κτύπον ins. οὖν φησὶν 18 ἀποφαντικόν M ἀποφατικόν T ἀποφατικῶς B ὄντως] οὕτως M ὄντως ἡγουν τὸν B 21 φιλικόν] φιλεῖν M^g 23 εἰ δέοι B ἡδέως M ἡδέως T οὐδεως A 24 τούτω A 24—p. 286,2 τῷ—γενόμενος om. A signo lacunae in mg. apposito 24 τὸ MT 25. 26 θρασύδειλον—φασγάνῳ om. MT

παρέξομαι, νῦν δὲ τοὺς βωμοὺς πλησίον εἶναι φησιν οἷς προσφυγὼν νομίζει σωθῆναι καθάπερ ἰκέτης γενόμενος: — MTAB

βώμιοι γὰρ ἐσχάραι: ἐσχάρα μὲν κυρίως ὁ ἐπὶ γῆς βόθρος ἔνθα ἐναγίζουσι τοῖς κάτω ἐρχομένοις· βωμὸς δὲ ἐν οἷς θύουσι τοῖς ἐπουρανίοις θεοῖς. νῦν οὖν βώμιοι ἐσχάραι τὰ κοιλώματα τῶν βωμῶν. ἡ κατὰ περίφρασιν οἱ βωμοί: — MTB

ἄλλως: διαφέρουσι βωμὸς καὶ ἐσχάρα. βωμὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς ὕψος ὠκοδομημένος καὶ ἀνάβασιν ἔχων· ἐσχάρα δὲ ἡ ἐν τετραγώνῳ ἐπὶ γῆς βάσις βωμοῦ τάξιν ἔχουσα ἄνευ ἀναβάσεως. ἡ ἐσχάρα κυρίως τὸ πῦρ: — B

275 κοῦκ ἔρημα δώματα: τὰς ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐωρακίως φησι τεθαρρηκέσαι. ἀσθενοῦς δὲ ψυχῆς τεκμήριον· τί γὰρ ἔμελλον αὐτῷ γυναῖκες συμβαλέσθαι πρὸς κίνδυνον: — MTB

τὰς τοῦ χοροῦ πρὸ τῶν βασιλείων οἴκων εἶδεν: — MⁱT

15 276 μεθ' ὧ ξίφος: εἰς τὸν κουλεόν. ἡ ὑπὸ τὴν χλαῖναν, ὃ καὶ ἄμεινον, ἵνα κεκαλυμμένον τὸ ξίφος ἔχῃ καὶ πρὸς ἄμυναν ἔτοιμον: — MB

279 προσεγγίζετε: — M^s

281 τὸ ἐξῆς· δορὸς ἀκροθίνιον: — M^s

282 ἀπαρχήν: — M^sBⁱ

2 σωθήσεσθαι T 3—6 cf. Ammon. p. 34 ... ἰδίως δὲ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν τρίτῳ τῶν κατὰ πόλιν βωμοὺς θεῶν φησιν, ἐσχάρας δ' ἡρώων .. Poll. 1,8 ἐσχάρα δ' ἰδικῶς δοκεῖ μὲν ὧδε ὀνομάζεσθαι ἐφ' ἧς τοῖς ἥρωσιν ἀποθύομεν .. Harpocr. [= Phot. Suid. et. m. p. 384,13 Zon. p. 880] .. Ἀμμώνιος ἐν τοῖς περὶ βωμῶν ἐσχάρας φησὶ καλεῖσθαι τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος ἐστίαν, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην κοίλην, παρὸ καὶ τοὺς ἰατροὺς τὰ ἐν τοῖς σώμασι κοῖλα ἔλκη ἐσχάρας καλεῖν. Ammon. p. 32 [cf. et. Gud. p. 213,28] φησὶ γάρ (Ammonius Lamprensis)· βωμοὶ μὲν γὰρ οἱ τὰς προσβάσεις ἔχοντες, ἐσχάρα δὲ ἡ πρὸς βιωτικὴν γινομένη χρῆσιν ἐπὶ γῆς ... Phot. ἐσχάρα ἡ ἐπὶ γῆς ἐστία στρογγυλοειδής, ἀφ' ἧς ἐσχάρας λέγομεν καὶ τὰ κοῖλα καὶ περιφερῆ ἔλκη· ὁ δὲ βωμὸς τὸ ἐν ὕψει ἐστὶ πρὸς θυσίαν οἰκοδόμημα. Hesych. ἐσχάρα βωμὸς ἰσόπεδος οὐκ ἐκ λίθου ὑψούμενος .. Eust. p. 1575,39 βωμοῦ .. διαφέρει ἐσχάρα καθότι ὁ μὲν ὑπερέστηκε καὶ ὡς εἰπεῖν ἀναβέβηκεν, ἡ δὲ πρόσγειός ἐστι cf. Varron. ap. Serv. ecl. V 66 scholio quod praecedat adi. B pro μὲν scripto δὲ et add. μὲν post κυρίως 3 ἐσχάραι T μὲν] γὰρ T 4 ἐγγίζουσι M σφαγιάζουσι B 7 post ἐστὶν spatium fere unius lineae in B 9 περιγῆν B post βωμοῦ spatium fere unius lineae in B 12 ἀσθενοῦσι B τί] τὸ T αὐτῷ om. MT 13 συμβάλλεσθαι T 14 τὰς] τοὺς T οἴκων οἶδεν Mⁱ εἰδὼς οἴκων T 16 post ξίφος spatium fere unius lineae in B 19 initio add. ἀκροθίνιον δὲ τὴν ἐκ πόλεως τῆς λείας B

283 μέλλων δὲ πέμπειν μ': σολοικοφανὲς τοῦτό ἐστιν· ἥτοι μέλλοντος πέμπειν με ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι, ἣ οὕτως· μέλλων δὲ πέμπειν με εἶδεν τοὺς Ἀργεῖους ἐπιστρατεύσαντας: — MTB

ἀντὶ τοῦ μέλλοντος, εὐθεῖα ἀντὶ γενικῆς: — M^s

ἀντὶ τοῦ Οἰδίποδος· ποιητικὴ δὲ ἡ κλίσις: — M^s 5

284 ἀντὶ τοῦ τίμια: — M^sB^s

285 ἀντὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ: — MⁱB^s

286 ἀνταποκρίθητί μοι: — M^s

287 ἐπτάστομον πύργωμα: ἐπτάπυλος ἡ Θήβη κατεσκεύαστο ὅτι πρὸς τὴν ἐπτάχορδον λύραν τοῦ Ἀμφίονος κιθαρίζοντος ἐτειχοδομήθη: — MTB 10

291 Ἰοῦς Ἐπαφος, οὗ Λιβύη, ἥς Βῆλος, οὗ Φοῖνιξ καὶ Ἀγῆνωρ, οὗ Κάδμος, οὗ Πολύδωρος, οὗ Λάβδακος, οὗ Λάιος, οὗ Οἰδίπους, οὗ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης: — AB

λείπει τὸ ὑπαρχόντων: — MⁱBⁱ 15

293 γονυπετεῖς ἔδρας: ἀντὶ τοῦ γονυπετῶ σε. ὡς τῶν Φοινίκων διὰ γονυκλισίας τιμώντων τοὺς βασιλεῖς: — MTA^sB

προσκυνῶ (προσ)πίπτω ἱκετεύω: — Mⁱ

σοί τὸ ἐντελές: — M^sBⁱ

294 τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα: τιμῶσα φυλάττουσα καὶ σεβάζουσα. ἡ τιμῶσά σε κατὰ τὸν πάτριον νόμον: — MTB 20

295 γράφεται ἔβας ὦ: — M^sBⁱ

ἦλθες, ὦ Πολύνεικες, διὰ χρόνου εἰς τὴν σὴν πατρίδα: — MⁱA^sBⁱ

297 ἄνοιξον τὰς θύρας: — MⁱA^s 25

299 τί βραδύνεις: — M^sA^s

300 ἄπτεσθαι ταῖς χερσὶ τοῦ τέκνου: — Mⁱ

301 Φοίνισσαν ὦ νεάνιδες: οἱ τούτων ἐπιλαμβανόμενοι καὶ

1 ἡ B 2 μελλόντων MT post με add. οἰδίπου κλεινὸς γόνος MT οἰδί-
ποδος B Ἀργεῖοι om. MT 2. 3 δὲ μέλλων M 3 πέμπειν B
με om. B ἰδεῖν MTB 9 ἡ om. M 10 παρὰ MT τοῦ om. B
κιθαρίζοντος M 13 Λάβδακος] λάϊος A Λάιος] λάβδακος A 16 ἀντί—
σε om. B 18 em. Münzel 20. 21 scholio 16. 17 adi. B initio add.
σέβουσα δὲ 20 καὶ φυλάττουσα B 20. 21 καὶ σεβάζουσα om. B
21 σε om. T κατὰ πάντα τὸν M in fine add. ἡ φυλάττουσα τὸ ἔθος
τὸ ἐκ τῆς θρησκείας B 22 ἔβας ἔβας ὦ Bⁱ in fine add. καὶ ἔστιν ἀνα-
φώνημα ἐπὶ τοῖς χρόνιως ὀρωμένοις ἀναβοώμενος Bⁱ 23 χρόνων Mⁱ
σὴν om. Bⁱ 28—p. 288,6 οἱ—φωνῆς om. B

λέγοντες πῶς ὅτι οὐδὲν αὐτῶν εἰπουσῶν Φοινικικῶς φησιν Ἰοκάστη
Φοινίσσαν βοᾶν κλύουσα, ἀγνοοῦσιν ὅτι κατὰ τὴν φωνὴν ὑποτίθεται
ὁ Εὐριπίδης αὐτὰς τῇ κοινολογίᾳ τῶν Φοινίκων * οὐχ οἷον βαρβαρικῶς
διαλαλούσας, ἐπεὶ οὐδ' (ἀν) ὁ Πολυνείκης αὐτῶν ἤκουσεν, ἀλλὰ τῷ τῆς
5 λαλιᾶς ἤχῳ ποιοῦσας τι τοιοῦτον ὥστε σημῆναι ὅτι εἰσὶ Φοίνισσαι καὶ
ἐμφαινούσας τινὰ χαρακτῆρα τῆς πατρίου φωνῆς. εἰ γὰρ καὶ Ἑλληνι-
κῶς ἐλάλουν, ἀλλ' οὖν γε τὴν πάτριον ἔσφζον ἀπήχυσιν τῆς φωνῆς·
ὡς Σοφοκλῆς Ἑλένης ἀπαιτήσῃ [frg. 179]· 'καὶ γὰρ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν
γλώσσῃ τί με παρηγορεῖ Λάκωνος ὁσμᾶσθαι λόγου': — MTAB

10 302 διὰ τὸ γῆρας: — M^s

γηραιῷ ποδί: ἐπείγω μου τὴν βάσιν ὑπὸ τοῦ γήρως τρομε-
ράν: — ABⁱ

306 ἀμφίβαλλε μαστόν: τὸν μαστόν τῆς σῆς μητρὸς περίβαλλε
ταῖς σαῖς ὠλέναις: — MTABⁱ

15 ὁ πᾶς νοῦς· περιπτυσσόμενος ἄσπασαί με. ἔστι τὸ ἀμφίβαλλε
μαστόν ἀπὸ μέρους τὸ στῆθος· περίβαλλε, φησὶ, τὸ στῆθος τῆς μητρὸς
ταῖς σαῖς χερσὶ καὶ τὸ τῶν παρηίδων σου ἔκταμα περίβαλλέ μοι: —
MTAB

307 παρηίδων τ' ὄρεγμα: τὸ ἔκταμα, τὸ ἄσπασμα τῆς παρειᾶς
20 μου περίβαλλε ταῖς ὠλέναις: — MTA

308 κυανόχρωτα χαίτας: καὶ τὸν κυανόχρωτά σου πλόκαμον
περίβαλλε τῷ τραχήλῳ μου καὶ κατασκίαζε τοῦτον τοῖς βοστρυχώδεσί σου
πλοκάμοις. ἐκ κοινοῦ γὰρ τὸ ἀμφίβαλλε· οὐ γὰρ τὸν ἑαυτῆς πλόκαμον
λέγει ὡς μικρὸν ὕστερον [322] φησὶν ἑαυτὴν ἐξυρῆσθαι διὰ τὸ πένθος: —

25 MTAB

τὸν ἐμὸν τράχηλον: — M^sA^g

1 αὐτῷ M αἰτῶν A	φοινικῶς M φοινικ ^ῆ T	3 κοινολογίαν M
suppleuerim χρωμέναις	4 διαλύσας T αὐτὸς M	6 ἐμφαίνουσαί MTA
πατρίας MT καὶ om. M	7 γε om. T	πρῶον M ἔσφζεν B
8 ὡς om. M	ἐν ἐλένης B	αὐτῆς T τὸν A αὐτὸς Hermann
9 προσηγορεῖ MTA	ὀρᾶσθαι M ὀρμᾶσθαι T ὀρμᾶσαι A	λόγῳ A
13 σῆς om. B ⁱ	14 ἀγκάλαις A	15—18 scholio quod praecedat adi.
MT add. δὲ post ὁ	15 ἔστι τὸ] coniecerim ἔτι siue ἕτερον εἰς τὸ	
16 περίβαλλε—στῆθος om. B	16. 17 τῆς μητρὸς post χερσὶ coll. A	
17 τὸ om. A	σου om. T	ὄρεγμα ἡγουν ἔκταμα B ἔκταγμα M
μοι om. T	20 ταῖς σαῖς A	αὐχέναις M
24 ὕστερον δὲ T	ἐξυρῆσθαι post ὕστερον coll. B	22 κατασκίαζον A

σκιάζων δέραν ἁμάν: ἀντὶ τοῦ ἀγαπητικῶς περιπτυσσόμενος καὶ ἔκτενῶς ἀσπάζου τὴν μητέρα: — MMⁱTAB

311 ἄελπτα καὶ δόκητα: ὦ παρ' ἐλπίδα φανείς καὶ ἀπροσδοκῆτως εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας: — MTA

312 τί φῶ σε: τί σοι εἴπω, πῶς προσφθέγξωμαί σε καὶ πῶς τὰ 5 πάντα λάβω τέρψιν παλαιὰν καὶ χαρμονὴν καὶ πολυέλικτον ἡδονὴν χερσὶ τε καὶ λόγοις ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα, ἀντὶ τοῦ περισκιρτῶσα: — MTAB

313 κατὰ πάντα: — M^s

314 πολυέλικτον: πολύστροφον πολύπλεκτον ποικίλῃν. τὴν 10 πανταχόθεν με περιέχουσιν ἡδονήν: — MⁱAB

316 ἀντὶ τοῦ σκιρτῶσα: — M^s

ἀντὶ τοῦ παλαιῶν ἡδονῶν· αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς: — M^sBⁱ

318 ἔρημον πατρῶον: σοῦ ἔρημον δηλονότι. τὴν αὐτοῦ 15 ἀπουσίαν ἔρημίαν τοῦ παντὸς οἴκου οἴεται: — MTAB

319 φυγὰς διωχθεὶς τῇ ἀδικίᾳ καὶ ὕβρει τοῦ ἀδελφοῦ: — M^sA^s

320 βεβαιωτικῶς, ἀντὶ τοῦ ὄντως: — M^sBⁱ

322 ὄθεν ἐμάν τε: ἀφ' οὗ σὺ ἔφυγες, κείρομαι. τὴν πεπολι- 20 ωμένην. κείρομαι ἀντὶ τοῦ ἐχειράμην. εἰς σέ ἀντὶ τοῦ· ἐπὶ σοὶ ἐχειράμην. ἀποβαλοῦσα: — MTA

† μετὰ δακρύων αὐτὴν ἀποβαλοῦσα ἐπὶ τῷ σῷ πένθει: — AB^s

323 πενθήρη κόμαν: — MTA

ἀπενθέα, ἀντὶ τοῦ πολυπενθῆ κόμην. ἢ οὕτως· τὴν λευκόχροα κόμην ἐχειράμην εἰς τὰ σὰ πένθη νομίζουσά σε τεθνηκέναι ὅτε ἀπεδή- 25 μεις, ἵνα τὸ πλήρες ἦ εἰς σά. ἢ εἰς σέ, τὸν πολυπενθῆ: — MTA

1 ἀντὶ τοῦ om. Mⁱ ἀγαπητικῶς MMⁱTB καὶ om. MB 3 ὦ Palat. 343
ὡς MT 2 A 4 τὰς om. A 6 πολυέλικτον A 7 ἐκεῖσε ὡς τὸ A 7. 8 ὅ
ἐστι σκιρτῶσα A 8 in fine add. πανταχῇ B 10. 11 scholio quod praecedat
adi. B initio add. πολυέλικτον γὰρ et om. πολύστροφον 10 ποικίλον Mⁱ
τὴν om. A 11 με om. A ἔχουσιν AB 13 ἀντὶ—ἡδονῶν om. Bⁱ sed in
fine add. παλαιῶν ἡδονῶν χαρμονὴν 14 σοῦ] ὡς A τὴν γὰρ B 15 παν-
τὸς—οἴεται] ὑπὸ τὴν ἰσκάστην A 17 ὁ ἢ βεβαιωτικὸς Bⁱ in fine add.
ἐχειρόμην Bⁱ 18. 19 πεπολιαμένην A 19 κείρομαι] κόμην A ante ἐχει-
ράμην add. ἐπὶ σοὶ A 19. 20 εἰς—ἐχειράμην om. A 21 scholio quod prae-
cedit adi. A add. καὶ ἐπὶ—πένθει om. spatio relicto A 22 scholio quod
sequitur praep. MT ενθήρη scholio quod praecedat adi. A om. κόμαν
23 ἀντὶ τοῦ om. M ὅ ἐστι A οὕτως] ὅτι MTA 24 σε om. T 24. 25 ὅτε
ἀπεδήμεις om. spatio rel. A 25 ἦ—ἦ] καὶ A σά] 2 MT τὸν] τε T

- 324 ἄπεπλος φαρέων: ἀντὶ τοῦ ἀμέτοχος: — MTAB⁸
 ἄπεπλος διαλεύκων φαρέων οὐσα τὰ δυσόρφναια καὶ σκότια τρύχη
 διαδέχομαι: — MTAB
 ἄλλως: ἀντὶ τοῦ μελανοφόρος. καὶ στικτέον εἰς τὸ τέκνον: —
 5 MTAB
 325 δυσόρφναια: ἀντὶ τοῦ σκοτεινὰ καὶ ἐρρυπωμένα. σκότια
 καὶ μέλανα: — MTA
 ἢ ἀμφὶ πρὸς τὸ ἀμείβομαι, τουτέστι περιβάλλομαι: — MTABⁱ
 τρύχη: τὰ ῥακώματα τὰ δυσόρφναια καὶ σκότια [α] περιβάλλομαι: —
 10 MTA
 327 ὁ Οἰδίπους: — M⁸A⁸
 ἐστερημένος τῶν ὀμμάτων: — M⁸A⁸
 328 ἀπήνης ὁμοπτέρου: συζυγίας. Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνεί-
 κην ἀπήνην εἶπεν ἥτις ἐκ δύο βοῶν ἔλκεται: — MTAB
 15 τῆς συγγενοῦς, καταχρηστικῶς ἀπὸ τῶν ὀρνέων: — M⁸B⁸
 330 πόθον ἀμφιδάκρυτον: καίπερ πόθον ἔχων ὅμως ἀποθανεῖν
 ἐζήτει: — MTA
 331 ἀνῆξε μὲν ξίφους: ἀντὶ τοῦ ὥρμησε καὶ ἐπὶ σφαγὴν ξίφους
 αὐτόχειρα: — MTA
 20 ἄλλως: ὥρμησε μὲν κατὰ τοῦ ξίφους, ὥρμησε δὲ καὶ ἐπὶ σφαγὴν
 ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἀγχόνην: — MTAB
 333 ὑπὲρ τέραμνα: καὶ εἰς τὰ μετέωρα τῆς ἀγχόνης. ἀπὸ
 κοινοῦ τὸ ἀνῆξεν: — MTAB
 ἄλλως: ἐπὶ ἀγχόνας ὥρμησε τὰς ὑπὲρ τέραμνα, ὅ ἐστιν ὑψηλότη-
 25 τας. τέραμνα δὲ ἐστὶ τὰ ὀροφώματα: — MTAB
 335 σὺν ἀλαλαῖσι: διὰ τὰς ἀράς αἷς ἐποιήσατο κατὰ τῶν τέκνων.
 μετέγνω γὰρ ἐπὶ τῷ καταράσασθαι τοῖς παισίν: — MAB

2 δυσόρφναια] δ' ὀρφναία A καὶ — τρύχη om. A spatio rel. 3 διαδέ-
 χονται A 4 μελανόφυρος MT καὶ στικτέον] ἐστικτέον A ἐν τῷ
 MTAB τέκνω M 6. 7 cf. Hesych. lex. Bachm. p. 203, 20 Suid.
 6 ἐρηπωμένα T ἐρυπωμένα A 7 μέλαινα A 8 scholio quod praecedat
 adi. MTA pro ἢ scripto τὴν δὲ πρὸς] μετὰ A τουτέστι om. Bⁱ
 9 scholio quod praecedat adi. MTA add. δὲ post τρύχη τὰ (alterum) om. A
 καὶ om. M 13 ἐτεοκλέα δὲ B 14 ἀπῆνα M ἀπῆναι T ἐκ] ὡς A
 15 τοὺς συγγενεῖς M⁸ τοῦ ὁμογενοῦς B⁸ 18 ξίφος M 20 μὲν om. A μὲν
 καὶ B 21 ἐπὶ om. B 23 τὸ] τοῦτο A 24. 25 cf. schol. Or. 1371
 24 initio add. καὶ AB ἀγχόνησ A τοὺς TA τὰ B 24. 25 τέρεμνα
 MA ὑψηλότατα MTAB 25 ἐστὶ om. B ὀροφήματα A 26 διὰ om. A

διὰ τὰς ἐπὶ τοῖς τέκνοις ἀράς: — MⁱBⁱ

336 κρύπτεται: κρύπτεται δ' ἐν τῇ σκοτίᾳ σὺν ταῖς ἀλαλαῖς
τῶν αἰαγμάτων, ὃ ἐστὶ σὺν ταῖς βοαῖς τῶν θρήνων: — MAB^s

337 καὶ γάμοισι δὴ κλύω ζυγέντα: ζευχθέντα συναφθέντα.

ἀκούω σε ἐν γάμοις ζυγέντα παιδοποιὸν ἔχειν ἡδονήν: — MTABⁱ 5

339 ξένοισιν ἐν δόμοις: ταῦτα διὰ μέσου. τὸ γὰρ ἐξῆς· σὲ δ',
ὦ τέκνον, ἀκούω ἐπὶ ξένης ζευχθῆναι καὶ ξένην συγγένειαν ἔχειν καὶ
ἄτην γάμων αὐθαίρετον, τουτέστιν ἣν αὐτὸς σεαυτῷ ἐπηγάγου. ταῦτα
δὲ ἀνεπίληστα ἐμοὶ καὶ τῷ σῷ προγόνῳ Λαίῳ, εἰ καὶ τέθνηκεν ἤδη: —
MTAB

10

340 τὸ ἐξῆς· ξένον δὲ κῆδος ἀμφέπειν γάμων· ποῖον κῆδος·
τὴν ἄτην ἣν ἐπηγάγου ἡμῖν· διὰ γὰρ τοῦ γάμου πολεμεῖς τὴν πα-
τρίδα: — MⁱTAB

ἐπιγαμβρίαν: — M^s

ἀντὶ τοῦ περιέπειν: — M^s

15

341 ἄλαστα μητρί: ταῦτα διὰ μέσου. ὥσει ἔλεγε· μέγιστα
δυστυχήματα ἐμοῦ τε καὶ τῶν σῶν προγόνων τὸ σὲ μὴ μετασχεῖν
ὁμοφύλου γυναικός: — MⁱTAB

ἀνεπίληστα ἀνυπομόνητα κακά: — M^s

344 ἔθος γὰρ ἦν τὴν νόμφην ὑπὸ τῆς μητρὸς τοῦ γαμοῦντος μετὰ 20
λαμπάδων εἰσάγεσθαι: — MⁱTAB^s

346 ὥς ἀρμόζει: — M^s

347 ἀνυμέναια δ' Ἰσμηνός: ἀνυμεναίως ἀχορεύτως: —
MM^sTAB^s

ἄλλως: οὐ μετέσχε τῶν σῶν ὑμεναίων οὐδὲ συνήσθη τῇ σῇ πρὸς 25
τὸν Ἀδραστον ἐπιγαμβρίᾳ· οὐ γὰρ ἐδέξω τὰ παρ' αὐτοῦ λουτρά. εἰώθε-

- 1 τῶν τέκνων Mⁱ 2 ταῖς] τε MA ἀλαλαγαῖς A 4 ζευχθέντα
om. A ζευχθέντα καὶ Bⁱ 5 ἀκούω—ζυγέντα om. Bⁱ ζυγέντα] διὰ τὸ A
ἔχειν ἡδονήν] εἶδον M ἔχειν om. Bⁱ in fine add. τὴν γαμετὴν λέγει Bⁱ
6—9 referenda ad vs. 341. 342 7 ξένην T ξένοισι A ξένον M
8 γάμον A ἐπὶ γάγου M 9 ἀνεπίληπτα MTA ἤδη τέθνηκεν B
11 τὸ—κῆδος om. T 12 ἄτην] αὐτὴν Mⁱ ἐπήγαγεν MⁱT γὰρ
om. Mⁱ πολεμεῖ δια τὸ μὴ κατὰ Mⁱ πολεμεῖ T 16—18 scholio 11—13
adi. B pro ταῦτα scripto τὰ δὲ ἐξῆς 16 ταῦτα—μέσου om. A μερους
Mⁱ 17. 18 τὸ—γυναικός om. B 19 cf. Hesych. et. m. p. 57,48 Gud.
p. 32,21 Zon. p. 130 20 γὰρ om. B^s 23 ἀπαγορεύτως M ἀπορεύτως
TAB^s 25 συνήσθη post ἐπιγαμβρίᾳ coll. T 26. p. 292,1 εἰώθασι MTA
19 *

σαν δὲ οἱ νομφίοι τὸ παλαιὸν ἀπολούεσθαι ἐπὶ τοῖς ἐγγχωρίοις ποταμοῖς καὶ περιρραίνεσθαι λαμβάνοντες ὕδωρ τῶν ποταμῶν καὶ πηγῶν συμβολικῶς παιδοποιίαν εὐχόμενοι, ἐπεὶ ζωοποιὸν τὸ ὕδωρ καὶ γόνιμον. ἀνυμεναίως δὲ καὶ ὁ Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη καὶ πρὸς ἐπιγαμβρίαν ἐδόθη τῷ Ἀδράστῳ, 5 ἐπειδὴ Θηβαῖος ὁ ποταμός. ἐκηδεύθη δὲ ἀνυμεναίως τῆς λουτροφόρου χλιδᾶς· τὴν τρυφὴν γὰρ ταύτην νομίζουσιν οἱ ποταμοί: — MTA

ἄλλως: ἐπεγάμβρευσε δὲ τῷ Ἀργεῖῳ ὁ Ἰσμηνὸς μὴ μεταλαβὼν τῶν ὑμεναίων τῆς λουτροφόρου χλιδῆς, ὅ ἐστι μήτε ὑμεναίων ἀκούσας μήτε λουτρά σοι ἐκπέμψας. ὁ Ἰσμηνὸς οὐ συνήσθη ἐπὶ τῇ πρὸς 10 τὸν Ἀδραστον ἐπιγαμβρίᾳ· οὐ γὰρ ἐδέξω τὰ παρ' αὐτοῦ λουτρά: — MTAB

349 ἐσιγάθη: ἀντὶ τοῦ· οὐκ ἀνυμνήθη: — MTABⁱ

ἀντὶ τοῦ ἐσιωπήθησαν. γράφεται δὲ καὶ ἐσιγάθησαν: — MTAB^s

350 ὅλοιτο τάδ': ἀπόλοιτο ταῦτα τὰ κακὰ καὶ μεταβληθείησαν 15 εἰς ἀγαθὰ. εἴ τίς ἐστὶν αὐτῶν αἴτιος· λείπει γὰρ τὸ αὐτῶν: — MTAB

ἄλλως: ὅλοιτο τάδε: ἀντὶ τοῦ τῶνδε· ὡς τὸ [K 298] 'διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα'. ὁ οὖν τούτων αἴτιος καὶ πρόξενος ἀπόλοιτο, ὅστις ποτὲ ἄρα ἐστίν: — MTAB

εἴτε σίδηρος: ἢ ὀπλίτης ἢ ὁ Ἀρης: — MTA

20 351 διὰ τὰς ἀράς: — M^sB^s

352 κατεχόρευσε, σφοδρῶς ἐπῆλθε: — M^s

354 τῶν γὰρ κακῶν τούτων τὰ ἄχρη εἰς ἐμὲ κατέσκηψεν: —

MTAB^s

355 δεινὸν γυναιξίν: τίμιον. ἢ μέγα κακόν: — MTAB

25 ἄλλως: δεινὸν γυναιξίν: δεινόν: ἀντὶ τοῦ τίμιον θαυμαστόν. ὁ

1 νομφίοι τὸ παλαιὸν] παλαιοὶ A 2 καὶ] ἢ M ποταμῶν καὶ πηγῶν] περὶ γάμων ἐπάγων signo corruptelae in mg. posito A 3 παιδοποιία ἀγόμενοι M ἐπὶ A τὸ] τε A 5 ποταμός Pal. 343 πολυνείκης TA de M non constat 6 χλιδῆς A τροφὴν MT κομίζουσιν coni. Münzel οἱ ποτα om. spat. rel. A 7 ἀπεγάμβρευσε M ἄργει TB ἀδράστῳ M 9 σοι om. M ἰσμηνὸς δὲ B συνήσθη A 10 οὐ] ὁ M ἐδέξατο MTAB παρ' αὐτοῦ om. A 12 οὐκ ὑμνήθη A ανεμνήθη M 13 scholio quod praecedat adi. MTA add. ἢ γράφεται δὲ καὶ] ἢ A δὲ om. M in fine add. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνυμνήθησαν B^s 15 καὶ εἰ B αὐτῶν ἐστὶν TA λείπει] διὰ A αὐτὸ M 16 ἀντὶ—τῶνδε om. MTA τὸ] ἐν τῷ A διὰ τ'] διάγων A 17 τούτων] τοῦδε A 19 ἢ ὁ T ὁ A ἢ] καὶ A 22 scholio 19 adi. MTA τὰ ἄχρη] ὅτι γὰρ A ἐπέσκηψαν B^s κέκληκεν A 24 initio add. δεινόν MA ἢ] καὶ A καλόν A 25 ἄλλως] ἢ οὕτως B ἀντὶ τοῦ om. A 25. p. 293,1 ὁ δὲ νοῦς] ὅν οὖν A

δὲ νοῦς· αἱ γοναὶ αἱ ὀδύνης αἷται θαυμαστόν τι καὶ τίμιον παρὰ ταῖς γυναιξίν. ἐν ᾗθει δὲ θαυμαστικῶς εἴρηται ὅτι ταῖς γυναιξίν ἡ ὀδύνη φίλτρον καθέστηκε καὶ παρὰ πάσαις τὸ φιλότεκνον σφύζεται: — MTAB

ἄλλως: αἱ δὲ ὠδίνων γοναί: καθότι πρὸ τοῦ τεκεῖν πολλὴν τάλαιπωρίαν παρέχουσιν· ὥσπερ ἔλεγε· καίτοι τῶν γονῶν ἐπωδύνων οὐ- 5 σῶν ὅμως φιλότεκνοί εἰσιν αἱ γυναῖκες: — MTAB

357 μήτερ, φρονῶν εὖ: καὶ φρόνησιν ἐμαυτοῦ καὶ ἄνοιαν κατ- ἐγνων, φρόνησιν μὲν ὅτι ὑπὲρ τοῦ θεάσασθαι τοὺς οἰκείους καὶ δι' ἐχθρῶν ἐτόλμησα εἰσελθεῖν * * μὴ ἐννοήσας ὁδόν. ὅμως συγγινώσκω ἐμαυτῷ διὰ τὸν κοινὸν ἔρωτα τῆς πατρίδος: — MTA 10

† μήτερ, φρονῶν: φρονῶν μὲν καθὼ πεισθεὶς σοι ἦλθον, οὐ φρο- νῶν δὲ καθότι κατὰ τῆς πατρίδος ὠπλίσθην καὶ πρὸς ἐχθροὺς ἄνδρας παρα- γέγονα· ὅθεν ἐπιφέρει ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει πατρίδος ἐρᾶν ἅπαν- τας ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῆς ἀφίξεως: — B

358 † εἰ καὶ ἡμαρτον προπετευσάμενος, ὅμως συγγινώσκει μοι ὁ 15 τῆς πατρίδος ἔρωτα: — B

360 φλυαρεῖ: — M^s

361 ἀντὶ τοῦ εἰς τοσοῦτον τάρβους, ἢ ταραχῆς: — Mⁱ

περισσὸς ὁ τέ: — M^sBⁱ

363 ξίφος βαστάζων: — M^sB

20

ὑποστικτέον ἐν τῷ ἔχων: — M^sBⁱ

364 θαρρεῖν ποιεῖ, παρηγορεῖ: — MⁱBⁱ

367 διὰ χρόνου: — M^s

370 δι' ὅσων ὅμμ' ἔχων: ποιητικὴ ἢ περίφρασις. ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ [γάρ] σημαίνει ὡς τὸ [τ 343] 'ποδάνιπτρα ποδῶν'. 25 [ἐκ παραλλήλου δὲ τὸ αὐτὸ σημαίνει] τουτέστι· τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων δακρύνοντας: — MTAB

† ἄλλως: ὅσος λέγεται ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὅμμα δὲ τὸ ἔξωθεν δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ: — A¹

371 ἀλλ' ἐκ γὰρ ἄλγους: ἀλλὰ γὰρ ἐκ τῆς παλαιᾶς δυστυχίας 30

1 αἱ (alterum) om. A ὠδίνειν T 2 ὀνὴ T 4 καθὼ πρωτοτεκεῖν A
7 ἄνοιαν T detritum in M 8 τὸ A 9 ὅμως δὲ T de M non constat
συγγινώσκω om. spatio rel. A 10 ἐμαυτὸν T κατ' ἐμαυτὸν A de M non
constat κοινὸν om. A 18 ταραχθεὶς Mⁱ 20 in fine add. ξίφει
ἡρμοσμένον τὴν χεῖρα τῇδε κάκεισε περιφέρων καὶ περιάγων B 24. 25 ἐκ π.]
καὶ ἀπαράλληλος A 25 ποδάνοπτρα A ποδῶν] βοῶν B 30 γὰρ
om. B καὶ A

τῆς κατεχούσης με ἕτερον ἄλλως ὁρῶ σε ἔχουσιν. τὸ δὲ ξυρηκές
ὡς ἀπηνές τῷ τόνῳ· παραγώγως γὰρ ἐξηγέχθη καὶ οὐκ ἔχει τὴν ἀκὴν
ἐγκειμένην ὡς τὸ ἄμφηκες: — MTAB

ἄλλως: ὑπερβολικῶς εἶρηκεν· ἐκέκαρτο γὰρ, ὡς ἀνωτέρω εἶπεν
5 [322] ὅθεν ἐμάν τε λευκόχροα κείρομαι χαίταν, οὐ ξυρῶ δὲ,
ἀλλ' ὡς ἐν πένθει: — MTAB

τὸ σέ πρὸς τὸ ἔχουσιν: — M^sA^sBⁱ

372 κάρα ξυρηκές: ἐξυρημένην τὴν κεφαλὴν καὶ πέπλους μέ-
λανας ἔχουσιν: — A

10 ἐξυρημένον: — M^sA^s

μέλανας: — M^sA^s

374 πάνυ: — M^sA^s

συγγενῶν: — M^sA^s

375 ὁ στίχος οὗτος ἐν τισιν οὐ φέρεται: — M^sBⁱ

15 377 σκότον δεδορκώς: ἀντὶ τοῦ ἐν σκότει διατρίβων: —
MTAA^sBⁱ

οἱ γὰρ τυφλοὶ δοκοῦσι σκότον δεδορκέναι: — MTAB^s

378 ἄρα· τὸ γὰρ πού παρέλκει: — M^sA^s

379 ἀντὶ τοῦ Οἰδίποδος: — M^sA^s

20 380 οὕτω γὰρ ἤρξατ': οὕτως ὁ δαίμων ἤρξατο φθείρειν τὸ
γένος ὥστε ἀνόμως μὲν ἐμὲ παρασκευάσαι τεκεῖν τὸν Οἰδίπουν παρὰ
τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος βουλήν: — MTA

† οὕτως ὁ δαίμων ἤρξατο φθείρειν τὸ γένος. οὕτω, φησὶν, ἐξ
ἀρχῆς δυστυχῶ, ἀφ' οὗ ἀνόμως ἔτεκον· ἀνόμως γὰρ καὶ ἀσεβῶς παρε-
25 σκεύασέ με τεκεῖν: — B

382 τί δὲ λέγω ταῦτα: — M^sB^s

βαστάζειν: — M^s

383 ὅπως δ' ἔρωμαι: δέδοικα δὲ μὴ, ὅπως ἔρωμαι ἂν χρήζω,
[καὶ] δάκω σοῦ τὴν φρένα· ὅμως ἐπιθυμῶ ἐρέσθαι καὶ λυπῶ σε: —
30 MTAB

μὴ τι σὴν δάκω φρένα: τὴν σὴν φρένα λυπήσω. λυπεῖ δὲ δι'
ὧν ἐξετάζει περὶ τῆς φυγῆς: — MBⁱ

2 παραγωγικῶς A

ἀκοὴν M ἀκ|||ήν B

3 ἄμφηκες MB

4 εἶρη-

κας M

ἐνέκαρτο T

ἐκκέκαρται A

εἶρηκεν A

5 λευκόχροαν MT

λευκόχρο B

17 scholio quod praecedat adi. MTA

21 παρεσκεύασε A

26 δὲ om. M^s

ταῦτα om. M^s

29 σε ἐρέσθαι B

καὶ MA

32 τὰ περὶ Bⁱ

385 ἀτελές: — M^gB^g

388 τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος: τοῦτο μετὰ ἤθους. οὐκ ἐν
δέοντι δὲ γνωμολογεῖ τοιούτων κακῶν περιστάτων τὴν πόλιν. τοιοῦτος
δὲ πολλαχοῦ ὁ Εὐριπίδης: — MTAB

ἄρα μέγα κακόν: — M^gBⁱ

5

390 τίς ὁ τρόπος: τῆς δυστυχίας τῶν φυγάδων δηλονότι: — B
γράφεται καὶ δυστυχές: — M^g

391 ἐξουσίαν ἐλευθερίαν: — MⁱA^g

393 τὰς τῶν κρατούντων: γράφουσι τινες τὰς τῶν πολιτῶν.
κρατοῦσι γὰρ οἱ πολῖται. τοῦτο δὲ ὡς Ἀθηναῖος ὢν ὁ ποιητὴς εἶπε. 10
κἂν μὴ φυγὰς γὰρ εἴη τις, ὅμως φέρει τὰς ἀμαθίας τῶν κρατούντων
κἂν μὴ θέλη: — MTAB

394 λυπηρόν: — M^g

συναπαιδευτεῖν τοῖς μὴ οὔσι πεπαιδευμένοις: — M^gA^g

395 οὐκ ἀξιόχρεως ἥρωος ὁ λόγος: — M^gBⁱ

15

παρὰ τὸ δέον: — M^gA^g

396 αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι: αἱ ἐλπίδες καὶ ἡ προσδοκία τοῦ
ἐπιβήσεσθαι τῆς πατρίδος. ἐντεῦθεν ἡ παροιμία· 'αἱ δ' ἐλπίδες
βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν': — MTAB

ὡς ἡ φήμη: — M^gA^g

20

397 καλοῖς βλέπουσαι: καλὰ πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέμεναι, βρα-
δύνουσι δέ: — MM^gTAB^g

ἄλλως: δοκοῦσιν αἱ ἐλπίδες τρέφειν, καλοῖς ὄμμασι βλέπουσι δέ,
ἀντὶ τοῦ· καλὰ πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέασιν: — MTA

398 οὐδ' ὁ χρόνος: οὐδὲ ἠπίστησαν αὐταῖς τινες ἐξ οὗ κενὰς 25
αὐτὰς εὔρον: — MABⁱ

399 ἔχουσιν Ἀφροδίτην: ἡδονὴν τινα ἔχουσιν ἐν κακοῖς τοῦ
ἐλπίζειν: — MTA

2 μετὰ τοῦ T μὲν A 3 γνωμολογεῖν MT περι εστὸ M τῇ πόλει
AB τοιοῦτο M 5 κακόν μέγα ἐρωτηματικῶς Bⁱ 9. 10 γράφουσι—
πολῖται post θέλη (12) coll. B om. δὲ post τοῦτο et add. post γράφουσι
10 πολεμῖται B τοῦτο] τότε A Ἀ. ὢν] ἀθηναίων M 11 εἴη] ὢν
ὁ ποιητὴς A τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας B 12 θέλει T 17 post
τοῦ ins. χρῆναι ἀπολαύειν A 19 τοὺς—βροτῶν om. A 21 τιθέμενα
MT τιθέμενοι M^g 22 in fine add. περὶ τοῦ μέλλοντος M^g 24 τιθέα-
σιν A ἔχουσιν M ἔχουσι T 25 αὐτὰς A οὗ Bⁱ ὢν MA

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ ἡδονὴν ἡδεῖαν ἔχουσιν ἀλλὰ βλαβεράν οἱ ἐν
κακοῖς ἐξεταζόμενοι καὶ ἐλπίζοντες τὰ ἀγαθὰ: — MTAB

ἡδονὴν ἀπόλαυσιν: — M^s

γλυκεῖαν μὲν, ἀλλὰ βλαβεράν: — M^s

5 401 † ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμαρ: ὁ ὢν ἐν κακοῖς, ἐλπίζων δὲ ἀγαθὰ
δοκεῖ τῇ ἐλπίδι τοῦ ἀγαθοῦ παραμυθεῖσθαι τὴν λύπην: — A

402 φίλοι δὲ πατρός: παρὰ τὸ Φιλοκτῆτου· ἄνδρὸς κακῶς πράσ-
σοντος ἐκποδῶν φίλοι'. πῶς δὲ ταῦτά φησιν, ὅπου γε ὑπὸ τῶν φίλων
εἰς τὴν πατρίδα κατὰγεται. ἢ τάχα πρὸ τοῦ γάμου δυστυχῶν ὑπὸ τῶν
10 φίλων ἡμελεῖτο, γήμας δὲ καὶ τῆς δυστυχίας ἀπαλλαγείς, τότε πάλιν
φίλους ἔσχε. πρὸ τοῦ τοίνυν ἐντυχεῖν τῷ Ἀδράστῳ ταῦτα παθεῖν φη-
σιν: — MTAB

403 εὖχου σὺ πράττειν καλῶς· τὰ γὰρ τῶν φίλων οὐδὲν ἐστίν, εἴαν
τις δυστυχῇ: — M^sA

15 405 τὸ γένος οὐκ ἔβροσκέ με: ἐψεύσατο· πρῶτον γὰρ διὰ τὸν
χρησμὸν ὁμολογουμένως ὁ Ἀδραστος, ἔπειτα δὲ καὶ διὰ τὸ γένος συν-
φίκισεν αὐτῷ τὴν θυγατέρα Ἀργεῖαν. οὐκ ἂν γὰρ οὐδὲ ὁ Ἀπόλλων
τὸν τυχόντα ἔλεγεν ἐλέσθαι: — MTABⁱ

407 οὐδ' ὀνομάσαι δύναιμ' ἄν: εὐκτικόν ἐστι. τὸ θέμα δύνω
20 ὡς φαίνω, ὁ ἀόριστος ἔδυνα ὡς ἔφηναι: — MAB^s

δύναιτό τις: — M^s

409 ἔχρησ' Ἀδράστῳ: ἡ μὲν τὴν αἰτίαν τῆς εἰς Ἀργὸς ἀφίξεως
ἔρωτᾷ, ὁ δὲ τὴν αἰτίαν τῆς αὐτόθι καταμονῆς λέγει· εἰ μὴ γὰρ διὰ τὸν
χρησμὸν τοῦ γάμου παρέμεινεν, ἴσως ἂν ἔωθεν παρώδευσε τὸ Ἀργος: —
25 MTAB

- 1 initio add. ἀφροδίτην B ἀντὶ τοῦ om. A ἔχουσιν ἡδεῖαν T
ἀλλὰ] ἄλλως M (ut uidetur) TA ἄλλως δὲ B 2 τοῖς κακοῖς A 6 τὴν
ἐλπίδα A θεῖσθαι τὴν λύπην om. spatio rel. A suppleui ex Palat. 343
7 παρα φιλοκτῆτη M περὶ φιλοκτῆτη T παρὰ φιλοκτῆ A παν φιλοκτῆ B
κακὸς T 7. 8 πράσσοντος om. T 9 προστοῦ M πρὸ B 9. 10 ὑπὸ τῶν
φίλων δυστυχῶν B 10 ξένων A 10—12 τότε—φησιν] ὑπὸ τῶν φίλων
ἡμελεῖτο A 11 πρὸ τοῦ] πρῶτον T εὐτυχεῖν MT 15. 16 ἐφεύ-
σατο—συν euanuerunt in M 16 ὁμολογουμένως om. Bⁱ ὁμηρος TA θηρὸς
coni. Valckenaer ὁ ἄδραστος Bⁱ ἄδραστον TA δὲ—διὰ om. T διὰ om. A
17 θυγατέρα om. A spatio rel. 17. 18 οὐκ—ἐλέσθαι om. Bⁱ 19 ἔστι
δὲ A τὸ] τοῦτο τὸ MB^s τοῦτο A δύνω om. A 20 ὁ—ἔφηναι
om. A spatio rel. 22 τὴν αἰτίαν] αἰτία A 23 αὐτὸν ἔρωτᾷ A
ἔλεγεν MTA εἰ om. MTA 24 ante παρέμεινεν ins. ἔωθεν MT ἔωθε A

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ· διὰ τὸ πεπρωμένον ἦλθον εἰς τὸ Ἄργος· ὁ γὰρ
χρησμὸς ἐκεῖσε ἡμᾶς ἤγαγεν: — MTAB

ἄλλως: τὸ εἰμαρμένον ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς τοῦτο [τῆς] συντυχίας καὶ
οὐκ ἐκ προνοίας μοι ἀπέβη ὁ γάμος, ἀλλ' αὐτομάτως ἐκ τύχης: —
MTAB

5

ἄλλως: ὁ χρησμὸς ὑπὸ Μνασέου [frg. 48] οὕτως ἀναγέγραπται·

κουράων δὲ γάμους ζευξὼν κάπρω ἠδὲ λέοντι,

οὓς κεν ἴδῃς προθύροισι τοῦ δόμου ἐξ ἱεροῦ

ἀμοῦ στείχοντας, μηδὲ φρεσὶ σῇσι πλανηθῆς.

καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὡς ἀπὸ τῶν ἐπισήμων τῶν ἀσπίδων συνέβαλεν 10

Ἄδραστος· ὁ μὲν γὰρ εἶχε τὸν Καλυδώνιον σὺν, ὁ δὲ τὴν λεοντοπρόσ-

ωπον Σφίγγα· οἱ δ' ὡς κρύους γενομένου ἀφίκοντο εἰς τὸ Ἀπόλλωνος

ἱερὸν καὶ δορὰς εὐρόντες λέοντος καὶ συὸς ἀναθήματα κυνηγετῶν

ἐφιλονείκησάν τε καὶ περὶ τῆς στάσεως εἰς κρίσιν ἀχθέντες τῷ βασιλεῖ

τῶν γάμων ἔτυχον. ἀπέειπε γὰρ τὸν μὲν Πολυνείκην λέοντι, τὸν δὲ 15

Τυδεῖα κάπρω· δὲ ἔγρημε Δηϊπύλην, ὁ δὲ Πολυνείκης Ἀργεῖαν: — MTAB

ἄλλως: ἄτοπὸν φασὶ πιστεύσαντα τῷ θεῷ τὸν Ἄδραστον δυστυχῆ-

σαι τοσαῦτα κατὰ τὰς Θήβας καὶ μόνον φυγάδα σωθῆναι ὑπὸ τοῦ ἰδίου

ἱπποῦ Ἀρεΐονος. πρὸς οὓς ῥητέον (ᾧτι) ἐκδοῦναι τὰς θυγατέρας προσέ-

ταξεν ὁ θεὸς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐπιστρατεῦσαι ταῖς Θήβαις: — MTAB 20

411 ὁ μὲν Τυδεὺς διὰ τὸν ἐπιχώριον κάπρον, ὁ δὲ Πολυνείκης

διὰ τὴν Σφίγγα. λεοντοπρόσωπος γὰρ αὕτη: — M^sTA

412 καὶ σοὶ τί θηρῶν: ποίαν κοινωνίαν εἶχες μετὰ θηρός: —

M^sA

413 ἡ εἰμαρμένη ἡμᾶς συνήγαγεν εἰς τοῦτο συντυχίας· οὐ γὰρ 25

ἐκ προνοίας ἐγένετο: — M^sTA

πρὸς τὸ ἀποβάν: — M^s

415 εἰς τὰ προπύλαια: — M^sA^s

1 ἄλλως—τοῦ] ἀλλ' ἀντὶ MA ἀλλ' αὐ^τ T ἀλλὰ φησὶ B διὰ τὸ] δια A
3. 4 referenda ad vs. 413 4 μοι om. M 7 ἢ M ἢ A 8 ἴδοις
MTAB προθύρησι MTA 9 ἡμετέρου MTAB em. Valckenaer
πλανηθεὶς A 10—16 cf. Apollod. III 6, 1, 3 Hyg. 69 12 οἱ δ'] οἶα T
κρύου MT 13 δορὰν MTA 15 Πολυνείκην om. AB de M non constat
16 κάπρον T 17—20 fere omnia detrita in M 17 ἄτοπον] πῶς εἰς τὸ
ἄργος ἦλθες καὶ οὐκ εἰς ἄλλην πόλιν ἄτοπον δὲ B 19. 20 προσέταξε τὰς θυγα-
τέρας ὁ θ. B προσέταξεν ὁ θεὸς τὴν tum spatium rel. A 21 ἐγχώριον A
23 εἶχε A 25 συντυχίαν T συντυχεῖν A 25. 26 οὐ—ἐγένετο om. A

- 416 πρὸς τῷ βασιλεῖ κοιμηθησόμενος ἢ ὡς φυγὰς πλανώμενος: —
 M^sTA
 ζητῶν: — M^sA^s
 λείπει τὸ ὡς· <ὡς> φυγὰς: — M^sBⁱ
- 5 417 εἶτα: — M^s
 καὶ τὰ γ' ἦλθεν ἄλλος: ὁ Τυδεύς· φασὶ γὰρ ὅτι τὰ τέκνα Ἀγρίου
 ἐφόνευσεν Ἀλκάθουν καὶ Λυκωπέα· διὸ ἔφυγεν: — MTA
 οὗτος ἔφυγε διὰ τὸν φόνον τῶν συγγενῶν † ἀλθαίας: — MⁱABⁱ
- 419 γεννηθῆναι: — M^sA^s
- 10 420 ἀντὶ τοῦ· εἰς τί ἀφορῶν: — M^s
 420 ἀφωμοίωσεν: — M^s
 γράφεται ἥκασεν: — B^s
 421 εἰς μάχην: — M^s
 στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν: στρωμνῆς νῦν τοῦ τόπου τῆς κατα-
 15 κλίσεως. ὅτι θηριωδῶς ἐμαχεσάμεθα πρὸς ἀλλήλους, θηρσὶν ἡμᾶς
 εἵχασεν. ἔνιοι δὲ οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι ὁ μὲν κάπρου, ὁ δὲ λέοντος
 δορὰν ἠμφίστο: — MTAB
- 422 ἀντὶ τοῦ· ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ: — M^s
 Ταλαοῦ παῖς: Αἰόλου Κρηθεύς, οὗ Ἀμυθάων, οὗ Βίας, οὗ Τα-
 20 λαός, οὗ Ἀδραστος: — MTAB
- 425 μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας, ἕως τοῦ παρόντος: — M^s
 426 ἔπεσθαι συνακολουθῆσαι: — M^s
 428 τοῦτο γὰρ περισσόν· προεμηνύθη γὰρ ἄνωθεν ἤδη: — M^s
 430 ἄριστοι ἐξέχοντες: — M^s
- 25 431 πάρεισι λυπρὰν χάριν: καθὸ κατὰ πατρίδος ἐστρατεύ-
 σαντο· ἀναγκαίαν δέ· οὐκ ἐνεχώρει γὰρ ἄλλως γενέσθαι δίχρα πολέμου.
 ἔμφρων δὲ καὶ ἐλεεινὸς ὁ λόγος: — MTAB

1 κοιμηθησόμενος] γὰρ tum spatium rel. A ὡς om. A 4 ὡς φυγὰς] ἔν'
 ἢ καὶ ὡς φυγὰς πλανώμενος Bⁱ 6. 7 cf. Apollod. I 8,5,2 schol. Ξ 119
 Aesch. Sept. 555 Diod. IV 65,2 fere omnia detrita in M 7 ἐφόνευσεν—
 Λυκωπέα om. A spatio rel. ἀλκάθουν Palat. 343 ἄκανθον T λευκίππην T
 em. Valckenaer 8 ἀλθίας A latet nomen Alcathoi 12 ἥκασεν] ἦ B^s
 15 ὅτι] οὐ A θηρὸς A ἡμᾶς om. A 16 ὅτι om. A 17 ἠμφίετο A
 19 ἀμυθίας A 21 lex. Vind. p. 72,17 25 κατὰ πατρίδος B πατρίδα MTA
 25. 26 ἐστρατεύσαντο Laur. 32, 33 om. MTA ἐστρατεύσαντο λυπρὰν φησι τὴν χά-
 ριν B 26 ἀναγκαῖον MTA δέ om. A ἐνεχώρει Laur. 32, 33 ἐγχωρεῖ
 MTAB 27 in fine add. ἐστὶ TA

434 τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσι: γράφεται καὶ ἐκοῦσιν, ἔν' ἧ·
τῷ ἀδελφῷ μου. ὁ γὰρ Ἑτεοκλῆς ἐκὼν πορθεῖ τὴν πόλιν διὰ τὸ μὴ
ἀφίστασθαι τῆς βασιλείας: — MTAB

ἐκίνησα: — M^sA^s

435 ἀνάκειται ἀρμόζει: — MⁱA^s 5

ἀπαλλαγή: — M^sA^s

436 ὥστε διαλλάξασαν παῦσαι: — M^sA^s

438 ἀλλ' ὅμως ἐρῶ: ἐρῶ μὲν ῥῆμα πάλαι ὁμνηθέν, ἀλλ' ὅμως
ἐρῶ. παροιμιώδης δὲ ὁ στίχος: — MTAB

439 καὶ ὁ ῥήτωρ [Demosth. 1, 20]: 'δεῖ δὲ χρημάτων': — MⁱA^sB 10

440 τῶν ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων: — M^sBⁱ

441 ἐφ' αἷ, χρήματα, ἐγὼ ἤκω: — MⁱA^sB

442 βοήθειαν: — M^sA^s

443 εἰς διαλλαγάς: εἰς φιλίαν. δι' ὧν εἰς φιλίαν δύνασαι
ἐνεγκεῖν τὰ τέκνα: — MTA 15

444 γράφεται ἤκει: — M^s

446 μῆτερ πάρειμι: κάλλιστα πεποιήται τῷ τραγικῷ τὸ πρόσ-
ωπον οἷον δεῖ εἶναι ἄδικον ἄνδρα· γινώσκων γὰρ ὅτι οὐδὲν δίκαιον
ἔχει λέγειν, ἐπείγει τὴν κρίσιν τὸν ἐκ τῆς δικαιολογίας κατὰ λεπτόν
γινόμενον ἔλεγχον φεύγων: — MTAB 20

τὴν χάριν δὲ σοὶ διδούς: ὀρθοτονητέον τὴν σοὶ διὰ τὴν πρὸς
τὸν ἀδελφὸν σχέσιν: — MTABⁱ

448 καὶ ξυνωρίδας: ὁ καὶ παρέλκει: — MTAB^s

καὶ ξυνωρίδας λόχων: τοὺς ἱππέας τοῦ στρατοῦ ἐκ τῶν ἀρμά-
των δηλοῖ. ξυνωρίδας τὰ ἄρματα, λόχων δὲ στρατευμάτων: — 25
MTAB

συντάξεις συναφείας: — M^sA^s

449 τάσσω ἐπέσχον πόλιν: διὰ σέ, ὦ μῆτερ, τὴν διακόσμη-
σιν τοῦ στρατοῦ ἐπέσχον, ὅπως ἀκούσω πρότερον τὰς παρὰ σοῦ γινο-
μένας κοινὰς ἡμῖν διαλύσεις. βραβείας γὰρ διαλύσεις. ὃ ἐστὶ τοὺς 30
μετὰ κρίσεως λόγους: — MTAB

1 γράφον A	καὶ ἐκοῦσιν B	τοκεῦσιν M	τεκοῦσιν TA	2 προθεῖ M
πόλιν Laur. 32, 33	βασιλείαν MTAB	9 παροιμιᾶκος MT	παρ' ὁμήρῳ A	
10 δεῖται A ^s	12 scholio 10 adi. B	initio add. χρήματα	δηλον ὅτι	
κἀγὼ B	18 δὴ M	post ἄδικον rep. εἶναι T	γινώσκει T	
ἔτι] ὡς B	19. 20 κατὰ λεπτόν	post ἔλεγχον coll. A	20 γινόμενον M	
ἐκφεύγων B	24 ἱππεύσαντας A	25 δὲ] τῶν A	29 τὰς om. M	

450 ἄλλως: κοινὰς βραβεΐας: τὰς ἀμφοῖν διαλύσεις ἡμῶν.

τουτέστιν· ἐν τάξει μερίζων τοὺς πολίτας καὶ κατατάσσων τὴν ἐμὴν δύναμιν ἐπέσχον τὴν διακόσμησιν, ὅπως ἂν ἀκούσαιοι πρότερον τοὺς πρὸς τὴν κοινὴν ἡμῶν διάλυσιν παρὰ σοῦ γινομένους λόγους, ὦ μήτερ: —

5 MTA

† βραβεΐας: ἀντὶ τοῦ διαλύσεις ὧν ἐβράβευσεν ἡ μήτηρ, τουτέστι τοὺς μετὰ κρίσεως λόγους, δι' ὧν ἑκάτερος αὐτῶν ἐδείκνυε δικαιοτέρα λέγων. ἔνθεν καὶ βραβευταί: — TA

κρίσεις μεσιτείας διοικήσεις: — M^sA^s

10 451 τόνδ' εἰσεδέξω: εἴσω ἐδέξω ὥς καὶ εἴσιθι, εἴσω ἴθι. τοῦτο δὲ ἐναντίον τῷ 'Ἴλιον εἴσω', ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν Ἴλιον· ἐκεῖσε γὰρ ἀντὶ προθέσεως παραλαμβάνεται: — MAB

452 οὐκ ἐν τῷ τάχει ἐστὶ τὸ δίκαιον. οὐδαμῶς τὸ ὀξέως τι πράττειν τὸ δίκαιον κατέχει: — MM^sTA

15 453 βραδεῖς δὲ μῦθοι: οἱ μετ' ἐπισκέψεως καὶ μὴ σπουδάζοντες λόγοι πάνυ δεικνύουσι <τὸ> σοφόν: — MT

† βραδεῖς δὲ μῦθοι: οἱ μετ' ἐπισκέψεως, οἱ καὶ τὸ σοφὸν ἔχουσιν: — B

454 σχάσον δέ: στῆσον κατάπαυσον καὶ ἄνες. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων· σχάσαι γὰρ τὸ ἐπισχεῖν τῶν κωπῶν τὴν εἰρεσίαν: — MTAB

τὸ φοβερὸν ὄραμα καὶ τὸ ἄγαν ὀργίλον: — M^sB^s

456 ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐχθρόν: — M^sA^s

Γοργόνες τρεῖς, Σθενὼ Εὐρυάλη Μέδουσα: — Mⁱ

25 457 γράφεται καὶ τρέπε: — M^sBⁱ

458 ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας: — M^sA^sBⁱ

459 ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἄμεινον: — MⁱA^sBⁱ

460 ὑμῶν, ἀντὶ τοῦ ὑμῖν· γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς: — M^sBⁱ

φρόνιμον συνετόν: — M^sA^s

30 463 ἀντὶ τοῦ ἐπὶ φιλίας: — M^s

3 ἀκούσοιμι MT πρῶτον A 4 γινομένους T 6 scholio quod praecedit adi. TA add. οὖν post βραβεΐας τουτέστι T τοῦ A 7 ἑκάτερος Matthiae ἐν θάτερον TA αὐτὸν T 8 ἔνθεν—βραβευταί om. A
10 εἴσω—καὶ om. A εἴσω ἴθι B ἔσω M ἔσω καὶ εἴσιθι A 11 τῷ] τοῦ M ἀντὶ τοῦ om. B 13 τι] τὸ A 14 ἔχει T 15 οἱ] οὐ MT
19. 20 cf. Hesych. lex. Bachm. p. 378, 12 Phot. schol. Arist. Nub. 107. 740 Suid.
19 στῆσον om. B 20 τὴν εἰρεσίαν om. MTA

465 ἀντὶ τοῦ· σὺ πρῶτος ὀφείλεις λέγειν: — M^sA^s

467 ἵνα μὴ λυπήσῃ τὸν Ἑπεοκλέα: — M^sA^s

τοῦτο θεραπευτικὸν τοῦ Ἑπεοκλέους: — MⁱA^sBⁱ

468 καὶ διαλλακτῆς κακῶν: διαλλακτῆς ὀξύτόνως· τὰ γὰρ
παρὰ ῥῆμα ὀξύνονται ὡς τὸ κολυμβητῆς ποιητῆς: — MAB 5

469 † ἀπλοῦς: οὐ ποικίλως ἡρμοσμένος, ἀλλ' ἀπανούργητος καὶ
ἀνεμπόδιστος: — B

470 κοῦ ποικίλων δεῖτ': γράφεται δεῖτ' ἄνδιχ' ἐρμηνευ-
μάτων, ἔν' ἧ· καὶ οὐ ποικίλης δεῖται ἔξωθεν ἀπολογίας ἢ ἀλήθειας· ἔχει
γὰρ αὐτὰ τὰ ἀληθῆ ἀφ' ἑαυτῶν τὸ εὐκαιρον. ἄνδιχα γὰρ ἀντὶ τοῦ 10
ἔξωθεν: — MTAB

ἄλλως: τᾶνδιχ': τὰ ἔνδικα, ἀντὶ τοῦ τὰ δίκαια. τὸ δὲ χ̄ διὰ τὴν
δασεῖαν: — MTAB

ρήσεων: — M^sA^s

471 ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν: ἰσχὺν εὐκαιρίαν εὐστοχίαν: — MTAB 15
εὐκαιρῶς γὰρ καὶ καλῶς λέγεται τὰ δίκαια καὶ τὴν ἐπίτευξιν
ἔχει: — MTA

472 † νοσῶν ἐν αὐτῷ: ἐν ἑαυτῷ κακῶς ἔχων συνηγόρων δεῖται
θεραπευῶν πεπαιδευμένων: — B

473 ἀντὶ τοῦ προσκεψάμενος· ῥῆμα ἀντὶ μετοχῆς: — M^sBⁱ 20
ἐγὼ δὲ πατρός: ἐγὼ, φησὶ, προνοησάμενος τῆς πατρικῆς οὐσίας
καὶ βουλόμενος ἐμέ τε καὶ τοῦτον ἐκφυγεῖν τὰς Οἰδίποδος ἀράς ἐξῆλθον
ἀπὸ τῶν ὄρων ταύτης τῆς γῆς: — MTAB

ἄλλως: ἐγὼ δὲ προνοησάμενος τὸ ἑμὸν καὶ τὸ τούτου συμφέρον
χρήζων τὰς ἀράς τοῦ πατρὸς ἐκφυγεῖν ὥς ἐφθέγγετο ἐξῆλθον ἔξω τῆς 25
ἐμῆς πατρίδος: — MTAB

474 ἐκφυγεῖν θέλων: — M^s

478 ἀνὰ μέρος λαβῶν: ἀναλαβὼν τὸ μέρος: — MM^sTAA^sBⁱ

4 τὰ γὰρ] γὰρ τὸ B 5 ὀξύνονται—τὸ om. B ὡς τὸ] οἷον A in

fine add. καὶ τὰ ὅμοια B 8. 9 γράφεται—ἐρμηνευμάτων om. MTA

8 δεῖτ'] δεῖτ' τὰ B 10 ἐφ' MTA 11. 12 ἔξωθεν—ἀντὶ τοῦ τὰ om. MTA

12 τᾶνδιχα B 15 scholio 18. 19 adi. B initio add. καιρόν δὲ εὐτοχίαν

MT 20 σκεψάμενος M^s 22 τὰς ἀράς τὰς οἰδίποδος A 23 ἀπὸ

τούτων τῶν ὄρων τῆς γῆς MTB ἐκ τῶν πατρίων ὄρων A nisi forte praeferas

ἀπὸ τούτων τῶν ὄρων delete τῆς γῆς 24 ἐμοὶ A τοῦτο A

25 post ὥς ins. οἰδίποδος MT οἰδίπους A 28 in fine add. ὅποια συμβαίνει

αἰνέσας συνθέμενος Bⁱ

Ἀττική ἢ σύνταξις· λαβὼν ἀντὶ τοῦ λαβόντα, αὐτὸν ἐμὲ λαβόντα·
ὥς τὸ [com. anon. frg. 84] 'ἑξὸν καθεύδειν' τὴν ἐρωμένην ἔχων': —
MTAB

479 ὑπὸ τοῦδε: — M^gA^g

5 γράφεται καὶ φθόγου: — M^g

480 ὅποια εἶωθε γίνεσθαι καὶ συμβαίνειν τοῖς φίλοις (εἰς ἔχθραν)
ἤκουσιν: — M^g

481 συνθέμενος: — M^gA^g

ἐπόπτας τοὺς θεούς: — M^gA^g

10 482 βία φυλάττει: — M^gA^g

483 γράφεται καὶ δόμων ἐμῶν μέρος: — A^g

484 καὶ νῦν ἕτοιμός εἰμι: ἕτοιμός εἰμι τὸν μὲν στρατὸν ἀπο-
στεῖλαι, οἰκεῖν δὲ κατὰ διαδοχὴν τὸν ἐμὸν οἶκον λαβὼν: — MTAB

485 ἐκπέμψαι: — M^g

15 486 κατὰ διαδοχὴν: — M^g

487 ἀντὶ τοῦ μετὰ τὸν ἐνιαυτόν: — M^g

488 ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἕτοιμός εἰμι: — M^gA^g

489 καθὼς ποιοῦσιν οἱ πολέμιοι: — M^g

πηκτῶν κλιμάκων: προσφέρουσι γὰρ κλίμακας οἱ πολέμιοι: —

20 MTABⁱ

490 ἃ μὴ κυρήσας: ἅτινα πειράσομαι ὁρᾶν μὴ κυρήσας τῆς
δίκης: — MTAB

ἄλλως: καὶ λείπει ἢ εἰς· εἰς ἃ μὴ κυρήσας πειράσομαι ὁρᾶν τὰ
ἀπὸ τῆς δίκης: — MTAB

25 493 πάσχων ἀνόσια καὶ ἀσεβῆ: — M^g

494 ταῦτ' αὖθ' ἕκαστα: τὰ ἀπλᾶ, χωρὶς ποικιλίας τινός. τὸ
δὲ ἐξῆς· ταῦτ' αὖθ' ἕκαστα εἶπον: — MTAB

ἄλλως: τὰ κεφάλαια καὶ τὰ ἀναγκαιότατα τῶν λόγων μου ταῦτά
ἐστίν: — MTAB

30 495 δυσχερείας ὑποθέσεις: — M^gA^g

1 ἐμὲ λαβόντα om. A 2 ἐξὸν καθεύδειν om. MTAB add. ex Eust. p. 236,31
τὴν τ' B 6 εἰς ἔχθραν om. M^g suppleui ex Laur. 32, 33 11 vs. 485
superscr. A^g 12 ἕτοιμός εἰμι om. B 13 τὸν ἐμὸν κατὰ διαδοχὴν A
λαβόντα B 23 καὶ λείπει B κλύεται M καὶ λύεται TA 24 ἀπὸ om. A
26 καὶ χωρὶς B 27 δὲ om. A ταῦτα αὐθέκαστα B ταῦτά θ' ἕκαστα
MT εἶπον om. M 28 κεφάλαια] καὶ φίλα M 29 εἰσὶν B

496 καὶ τοῖσι φαύλοισι· καὶ τοῖς εὐτελέσι καὶ μὴ δυναμένοις
διακρίναι: — MTA

497 ἐμοὶ μέν: δοκεῖς μοι συνετὰ λέγειν, εἰ καὶ μὴ Ἑλλήν εἰμί.
μετέβη δέ: — MTA

ἄλλως: εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα τετράμμεθα, ἀλλ' οὖν γε 5
ἐμοὶ συνετὰ δοκεῖς λέγειν· ἵνα πλεονάζῃ ὁ μέν καὶ ἡ μία ἀντωνυμία: —
MTAB

499 εἰ πᾶσι ταῦτ' ὁ καλόν: ὥστε, εἰ σοὶ τοῦτο δίκαιον φαίνεται,
ἀλλ' οὐκ ἐμοί: — MTAB

500 ἀμφισβητήσιμος: — M^s

10

501 οὐτ' ἴσον βροτοῖς: μέχρι ὀνόματος τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ἴσον
σφύζεται ἀνθρώποις. ὀνομάζομεν γοῦν πάντες Ἑλληνες κοινῇ χρυσὸν καὶ
τὸ μὲν ὄνομα ὁμοίως πάντες προφερόμεθα, διχοστατοῦμεν δὲ περὶ τὴν
δόξαν τούτου, ὁ μὲν ἀγαθόν, ὁ δὲ φαῦλον αὐτὸν φάσκοντες. ὁμοίως καὶ
ἐπὶ τῆς σωφροσύνης καὶ πάντων τῶν ἄλλων: — MTAB

15

ἄλλως: τὸ δίκαιον καὶ ἴσον εἰ μὴ μόνῳ ὀνόματι οὐ σφύζεται παρὰ
τοῖς ἀνθρώποις: — MTAB

οὐ σύμφωνον: — M^sA^s

τῆς αὐτῆς προαιρέσεως: — M^s

502 πλὴν ὀνομάσαι: πλὴν ὀνόματι μόνον οὐκ ἔστι τὸ ὅμοιον 20
καὶ τὸ ἴσον ἐν ἀνθρώποις: — MTA

ἄλλως: τοῖς ὀνόμασι μόνοις σύμφωνοί ἐσμεν οἱ ἄνθρωποι: — MTA

τὸ δίκαιον δηλονότι: — M^s

503 ἀποκρύψας σε, τὴν μητέρα, ὦ μῆτερ: — MⁱA

504 ἄστρον ἀνέλθοιμι: εἴθε ἡδυνάμην εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν 25
καὶ εἰς Ἄιδου κατελθεῖν ἐπὶ τῷ κατορθῶσαι <τὴν> με<γίσ>την θεῶν

5 καὶ om. M Ἑλληνος MT 6 καὶ συνετὰ T ἵνα—ἀντωνυμία om. A
μὴ μία MT μία B 8 τοῦτο τὸ δίκαιον T δίκαιον τοῦτο AB 9 in fine
add. εἰ γὰρ τοῦτο καλὸν ἦν καὶ σοφὸν ὁμοῦ πᾶσι καὶ τὰ ἐξῆς B 11 initio
add. οὐδὲν οὐδὲ ἴσον T οὐδὲ ἴσον A de M non constat 12 τοῖς ἀνθρώποις B
οὖν TA γὰρ B de M non constat κοινῇ πάντες Ἑλληνες AB 13 πάντες
om. B 14 τούτου δόξαν B οἱ μὲν AB οἱ δὲ AB αὐτὸ MT
15 ἐπὶ πάντων A 16 τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον B post ἴσον ins. οὐδὲν
MTA 20 τὸ om. M 25 οὐρανοῦς A 26 ἄδην MT τὸ MTA
κατορθῶσαι τὴν μεγίστην] κατορθῶσαί με τὴν MT κατορθῶσαιμι τὴν τῶν A κα-
τορθῶσαί μοι τὴν τῶν B

τυραννίδα. οὐκ ἐπιτιμητέον δέ· ἀρμόδιοι γὰρ οἱ λόγοι ἀνδρὶ πλεονεξίαν διώκοντι: — MTAB

ἡλίου πρὸς ἀνατολάς: λείπει ὁ καί· καὶ ἡλίου πρὸς ἀνατολάς, τῶν ἄστρον καὶ τοῦ ἡλίου: — MTA

5 507 τοῦτ' οὖν τὸ χρηστόν: ἀλόγιστος ὁ Ἐτεοκλῆς· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ τῷ τοῦ πρεσβυτέρου χρήσασθαι δικαιώματι ᾧ μᾶλλον ἐπέβαλλεν ἢ ἀρχή, ἀδικεῖν ὁμολογεῖ ἑαυτὸν καὶ πλεονεκτεῖν φησι. πρὸς δὲ ῥητέον ὅτι μίμησιν ἀνδρὸς ἀδίκου ἐξεικονίζει ἡμῖν ὁ Εὐριπίδης μηδὲ τῷ δοκεῖν εὐσεβεῖν βουλομένου· ἄλλως τε, εἰ ἔφασκεν ἄρχειν ὡς πρεσβύτερος, ἡκο-
10 λούθει τῷ λόγῳ τὸ τῶν κτημάτων μέρος δεῖν ἀπονέμειν: — MTAB

508 συγχωρῆσαι παρεᾶσαι δοθῆναι: — M^sA^s

τὸ ἢ νῦν ἀντὶ τοῦ ἀλλά. σφῆζειν ἐμοί ἀντὶ τοῦ ἐμαυτῷ: — MⁱB

511 μετὰ ὅπλων: — M^s

513 γένοιτ' ὄνειδος: αἰσχύνῃ ἔλεγχος ὕβρις: — MTBⁱ

15 αἰσχύνῃ ἐστίν, ἃ χρήζει, τούτων τυχεῖν ἐπὶ πορθήσει παραγενόμενον: — MTB

514 συγχωρήσαιμι: — M^sA^s

515 οὐ διὰ τῶν ὅπλων: — M^sA^s

516 πᾶν γὰρ ἐξαιρεῖ λόγος: πάντα γὰρ ὁ λόγος κατορθοῖ: —
20 MTA

ἄλλως: ὁ λόγος, φησὶν, ἴσος ἐστὶ σιδήρῳ· πάντα γὰρ χειροῦται καὶ κατορθοῖ ὁ λόγος διὰ τῆς πειθοῦς ἅπερ σίδηρος βία: — MTAB

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ· ὁ ποιεῖ ὁ καλὸς λόγος, οὐ δύναται ποιῆσαι ὁ πόλεμος τῶν πολεμίων: — MTA

25 κατορθοῖ χειροῦται: — M^sA^s

517 ὁ τῶν πολεμίων σίδηρος: — M^s

518 κατὰ ἄλλον τρόπον, ἐκτὸς τῆς βασιλείας: — M^sA^s

520 ἄρχειν παρόν μοι: τί λέγεις, φησὶν· ἐξὸν μοι νῦν ἄρχειν ἄλλῳ παραχωρήσω: — MTA

1 ἐστὶ τιμητέον M 2 in fine add. καὶ τῶν ἄστρον καὶ τοῦ ἡλίου κατακρα-
τῆσαι καὶ τοῦ θρόνου τοῦ διὸς οὐκ ἂν παραιτήσασθαι B 3 πρὸς τὰς T
5 post ἀλόγιστος add. φησὶν B 6 τοῦ om. A πρεσβύτου MT
ἐπέβαλεν MT 7 ἢ ἀρχή om. A ὁμολογεῖν MTB καὶ] ἢ MTAB
8 ἐξεικονίζειν B μήτε A 9 βουλομένου Laur. 32, 33 βουλομένῳ MTAB
10 δεῖν ἀπονέμειν om. M 12 τὸ ἢ νῦν] ὁ νῦν B καὶ τὸ σφῆζειν B
15 προσθήσει MT 21 σιδήρου B 22 ὁ om. AB ὥσπερ A
28 λέγει T 29 ἀλλά MTA

ἄλλως: τοῦτο κατ' ἰδίαν φησὶ μεθ' ὑποκρίσεως· ἄλλω δὲ παρα-
χωρήσω καὶ δουλεύσω: — MTAB

521 φερέσθω: — M^gA^g

522 ἔτρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Πολυνείκην: — M^gBⁱ

523 παραχωρήσω συγχωρήσω: — M^gA^g

5

525 εἰς τὰ ἄλλα: — M^gA^g

526 μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις: ἐπὶ τοῖς ἔργοις τοῖς μὴ καλοῖς: —
MTABⁱ

ὁ νοῦς· οὐ δεῖ, φησὶ, λόγῳ μὲν σοφίζεσθαι, ἔργῳ δὲ πονηρὸν
εἶναι: — MTA

10

ἄλλως: οὐ δεῖ τὰ φαῦλα τῶν ἔργων λόγοις καλλωπίζειν· οὐ γάρ
ἐστι τοῦτο καλόν, ἀλλ' ἐναντίον τῷ δικαίῳ: — MTAB

527 ἐχθρὸν λυπηρὸν: — M^g

528 τῷ γήρῳ κακὰ: ἔστι γὰρ ἐν τῷ γήρῳ ἔνια κακὰ, τὸ ἀσθενὲς,
τὸ δυσκίνητον, τὸ ἐπιλησμον, τὸ δυσήκρον· ἀλλ' ἔστιν ἐν αὐτῷ καλόν· 15
ἡ πεῖρα τῶν πολλῶν διδάσκει αὐτό: — MTAB

529 ἀλλ' ἡ ἔμπειρία: ὁ ἀλλά ἀντὶ τοῦ γάρ· ἡ γὰρ ἐμπειρία
ἔχει τι λέξαι σοφώτερον: — MTAB

γράφεται καὶ πρὸς δοτικὴν, ἔν' ἡ· τῇ γὰρ ἐμπειρίᾳ τὸ γήρας ἔχει
τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον. ὥστε μὴ μου καταφρονήσης παντε- 20
λῶς: — MTAB

531 τί τῆς κακίστης: τῆς ἐν τοῖς δαίμοσι κακίστης, ὡς τὸ
[A 832] 'δικαιότατος Κενταύρων' ἀντὶ τοῦ δίκαιος ἐν Κενταύροις: —
MTAB

532 φιλοτιμίας: ἡ σπουδὴ, ἡ ἐπιθυμία περὶ τὰ ἄδικα καὶ τὰ 25
δίκαια: — MTA

φιλοτιμίας: κενοδοξίας· μέσον γὰρ τὸ τῆς φιλοτιμίας ὄνομα: —
MTAB

1. 2 scholio quod praecedit adi. MTA om. τοῦτο—ὑποκρίσεως 1 τίτι δὲ
ἄλλωι B ἄλλω A 4 ἔτρεψε M^g τὸν om. Bⁱ 9 λόγος A
ἔργον M 11 φῶλα B 12 ἐναντίω M 15. 16 τὸ δυσήκρον—αὐτό om. B
16 διδάσκει αὐτό om. A 17 ὁ—γάρ om. B sed habet Bⁱ ὁ om. A
γάρ om. AB 18 τῶν νέων σοφώτερον A in fine add. ὥστε μὴ μου
καταφρονήσης (καταφρονήσεις A) παντελῶς AB 19 καὶ om. MT
γήρα T 20. 21 ὥστε—παντελῶς om. AB 20 μου M μασ T
22 τὸ] ἐν τῷ M 23 δικαιότατον B 25 initio add. φιλοτιμία TA
27 scholio 25. 26 adi. A 22. 23 B add. δὲ post φιλοτιμίας AB

φιλονεικίας φιλοδοξίας: — M^s

533 † πολλοὺς δ' ἐς οἴκους: πολλὰ γὰρ τῶν κακῶν ἐπὶ φθορᾷ τῶν ἀπολλυμένων ἀπαλλάσσεται, ὡς νόσος καὶ πυρετοὶ σφοδροὶ καὶ διάπυροι: — B

5 536 καὶ τὸ φιλεῖν τιμᾶν ἢ τιμᾶσθαι: — M^sA^sBⁱ

538 συναρμόττει: — M^sA^s

τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ: ἀντὶ τοῦ δίκαιον καὶ ἀσφαλές. βέβαιον: — MTAB

ἄλλως: ἀσφαλές καὶ βέβαιον· οἱ γὰρ νόμοι ἀμετάτρεπτοί εἰσιν: —
10 MTAB

539 ἀντὶ τοῦ· τῷ πλεονέκτῃ δὲ αἰεὶ ἐναντίον ἐστὶ τὸ μικρόν: —
MⁱA^sBⁱ

541 ἀντὶ τοῦ ζυγά: — M^sA^s

542 ἰσότης ἔταξε: ἐν τούτοις γὰρ σώζεται· καὶ γὰρ διὰ τῶν μέ-
15 τρων καταλαμβάνεται τὸ ἴσον: — MTAB

διέκρινεν: — M^sA^s

543 περιφραστικῶς ἢ νύξ: — M^s

σκοτεινόν: — M^s

545 φθόνον ἔχει: ἀντὶ τοῦ μέμψιν: — MTAB^s

20 διὰ τὴν ἰσότητα παραχωροῦσιν ἀλλήλοις τοῦ νικᾶν ἀνελλιπῶς λάμ-
ποντες: — MTABⁱ

546 εἰθ' ἥλιος μὲν: εἴτα ὁ ἥλιος μὲν καὶ ἡ νύξ τῷ ἴσῳ δου-
λεύουσι, σὺ δ' οὐκ ἀνέξῃ τῶν ὀνείρων ἔχων τὸ ἴσον δουλεύειν τῇ
ἰσότητι: — MTAB

25 547 ἔχων ἴσον: ἐὰν γράφηται ἔχειν, καὶ ἀπονέμειν· ἐὰν δὲ
ἔχων, καὶ ἀπονέμων: — MTABⁱ

549 τί τὴν τυραννίδ': λείπει τὸ οὖσαν καὶ τὸ ὥς· τί τιμᾶς τὴν
τυραννίδα ἀδικίαν οὖσαν ὡς εὐδαίμονα καὶ ὡς μακαρίαν: — MTAB

3. 4 διάπυροι Laur. 32, 33 διάφοροι B 5 τιμᾶν ἢ] καὶ τιμᾶν καὶ M^sA^s τὸ
τιμᾶν καὶ τὸ Bⁱ 8. 9 βέβαιον—ἀσφαλές om. B 9 καὶ om. A
11 ἀντὶ τοῦ om. A^sBⁱ δὲ αἰεὶ om. A^sBⁱ 14 σώζεται τὸ ἴσον B
γὰρ om. A 19 cf. schol. Hec. 288 20. 21 scholio quod praecedat adi.
MTA 20 τὸ ABⁱ 20. 21 ἀνελλιπῶς λάμποντες om. Bⁱ 22 ὁ
om. B μὲν ἥλιος A ἢ om. AB τὸ ἴσον MTA 23 post
δ' ins. ἐν βροτοῖς B 25 γράφεται T γράψῃς A ἐὰν δὲ] ὥς A
26 καὶ om. TBⁱ 27 τί om. T 28 ὡς (alterum) om. B

ἄλλως· τί τὴν τυραννίδα· αὐτὴν τὴν τυραννίδα εὐδαίμονα ἀδικίαν φησίν: — MTAB

εὐδαίμονα: ἔδει, φασί, δυσδαίμονα αὐτὴν εἰπεῖν, ἵνα τὸν Ἐτεοκλέα τῆς περὶ αὐτὴν ἀσεβοῦς ἐπιθυμίας ἀποστρέψῃ: — MTAB

550 ὑπέρφρου: ὑπεράγαν. διὰ μέσου μετὰ σχετλιασμοῦ τὸ 5 ὑπέρφρου ἀναπεφώνηται: — MTAB

ὑπὲρ τὸ δέον, πάνυ: — MⁱM^sTA^s

ἀντὶ τοῦ μεγάλως τιμᾶς: — M^sT

καὶ μέγ' ἤγησαι τόδε: καὶ μέγα τοῦτο νομίζεις, τὸ ἄρχειν. τὸ γὰρ περιβλέπεσθαι τίμιον τὸ ἄρχειν δηλοῖ: — MMⁱTAA^sB 10

ἄλλως: ἐν ᾗθει, πευστικῶς· μέγα νομίζεις τὸ περιβλέπεσθαι εἶναι καὶ περιφανῆς παρὰ πᾶσιν. ἢ οὕτως· ἀλλὰ τὸ περιβλέπεσθαι τίμιον νενόμικας. κενὸν μὲν οὖν τοῦτο: — MTAB

557 ὅταν δὲ χρήζωσ': ἀντὶ τοῦ βούλωνται· ὅταν δὲ βούλωνται καὶ χρεῖαν ἔχοιεν τοῦ παρέχειν αὐτὰ ἑτέροις: — MTABⁱ 15

559 ἄγ' ἦν σ' ἔρωμαι: ἄγε, ἐάν σε ἐρωτήσω δύο λόγους προβαλλομένη ἄρα τυραννεῖν θέλεις ἢ τὴν πόλιν σῶσαι, πάντως ἐρεῖς μοι τυραννεῖν: — MTAB

561 ἐρεῖς τυραννεῖν: ἐάν γὰρ τυραννεῖν θέλῃς, πολεμηθήσεται ἡ χώρα: — MTA 20

ἐάν δὲ νικήσῃ σε οὗτος, τί. λείπει δὲ τὸ τί: — M^s

562 ἀντὶ τοῦ· τοὺς Θηβαίους νικήσῃ: — M^sBⁱ

565 γράφεται καὶ λελησμένους: — M^sB^s

566 ὃν ζητεῖς ἔχειν: γράφεται καὶ δαπανηρός, ὃ ἐστὶν ἐπι-

1 τὴν om. A post εὐδαίμονα add. νομίζεις εὐδαίμονα A 2 in fine add. τὴν εὐδαίμονα ἀδικίαν MTB τὴν ἀδικίαν A 3 δεῖ A 3. 4 ἐτεοκλῆν A 4 αὐτὸν M ταυτὸν TA 5. 6 scholio quod praecedat adi. B om. ὑπεράγαν et add. δὲ post μέσου 5 μετὰ δὲ MT om. A 7 bis scripta in T 9. 10 bis scripta in T 9 μέγα] μετὰ MⁱT 10 τίμιον—ἄρχειν] τοῦτο MⁱTA^s τὸ ἄρχειν] τοῦτο τὸ ἄρχειν T^a τοῦτο B sed in fine add. ἡγουν τὸ ἄρχειν 11 πεπιστευκῶς MT πευστικὸν B 12 τιμὴ T 14 ἀντὶ τοῦ βούλωνται om. Bⁱ sed habet B^s 15 καὶ—τοῦ om. Bⁱ in fine add. πάλιν ἀφαιροῦνται Bⁱ πάλιν ἀφαιροῦνται ἡγουν οὐχ ἡμέτερα ἀλλὰ τῶν θεῶν ἐστὶ τὰ πράγματα A 16 ἐάν om. A ἐρωτήσω σοι A 16. 17 προβαλλομένων A 17 σῶσαι τὴν πόλιν A ἐρεῖς πάντως A με M με τὸ T om. A 19. 20 scholio quod praecedat adi. A pro γὰρ scripto δὲ 19 τυραννεῖν θέλῃς] τυραννῆς A 24 γράφεται—ἐστὶν om. MT sed habet γρ. καὶ πονηρός M^s

ζήμιος· ἀνάγκη γὰρ εἰς πόλεμον συμμάχους προτρέψασθαι καὶ δαπανᾶν: — MTB

567 φιλόδοξος δὲ σὺ ἔσῃ. λείπει τὸ ἔσῃ: — Mⁱ

569 † ἀνέθηκε παρήφατο. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων τῶν ἀπο-
5 δεσμουμένων εἰς λιμένα: — Bⁱ

570 ἀσύνητα δ' ἦλθες: ἐνὶ γὰρ διαφερόμενος ἀπάσῃ τῇ πόλει
ἐπάγεις κίνδυνον καὶ ταῦτα ἐπιστάμενος οὐ δημοκρατουμένην, ἀλλὰ μω-
ναρχουμένην: — MTAB

571 ἀντὶ τοῦ ὑποχείριον λάβης: — M^sA^s

10 γράφεται μὴ τύχη: — Mⁱ

572 οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ προπερισπῶσιν: — Bⁱ

† τρόπαια: νικητήρια, ἀπὸ τοῦ τρέψαι καὶ διῶξαι τοὺς πολεμίους.
λέγει δὲ τὰ ἐπιδέοντα σύμβολα τῆς νίκης. τὸ δὲ καὶ σκυῶλα γράψεις
ἀντὶ τοῦ· τὰ ὅπλα ἐπιγράφεις ἥτοι τὰ ἀναθήματα τῶν πεφονευ-
15 μένων: — B

573 ἀντὶ τοῦ ἀπαρχὰς ποιήσεις: — MⁱA^s

574 Ἰναχος ποταμὸς Ἀργούς: — M^sBⁱ

ἀντὶ τοῦ ἐν Ἀργεῖ: — M^sA^sB^s

575 Θήβας πυρώσας: τοῦτο ἔχεις ἐπιγράψαι. τοῦτο ἔχεις
20 εἰπεῖν: — MTABⁱ

576 ἀντὶ τοῦ ἀνέθηκεν: — M^sA^s

φήμην: — M^sA^s

μή ποτ' ὦ τέκνον κλέος: ἀντὶ τοῦ ὄνειδος. λόγῳ μὲν παρ-
αινεῖ αὐτῷ, τῇ δ' ἀληθείᾳ ἀπεύχεται τὸ πρᾶγμα, ὥς τὸ παρ' Ὀμήρῳ
25 [α 386]· 'μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων ποιήσειεν': —
MTA

578 νικηθῆς: — M^sA^s

ὑπεκδράμῃ: παρέλθῃ νικήσῃ. μετενήνοχε δὲ ἀπὸ τῶνδρομέων.
οἶον ὑπέρτερα γένηται: — MTAB

30 580 ὦ κακῶς θυγατρὶ μνηστευσάμενος: — MⁱA

ἐπιγαμβρεύματα γάμοι: — M^sA^sB^s

1 συμμαχῶς T

7. 8 μοναρχίαν A

24 ἐπεύχεται T

τῷ M om. A

28 παρέλθοι MT

γένηται om. A

6 περιφερόμενος MTA

9 ὑποχειρίους M^sA^s

τῷ πράγματι MT

25 σέ γ'] σ' T

νικήσει A

30 μεμνηστευμένος A

7 δημοκρατίαν A

19 post τοῦτο ins. φησιν Bⁱ

τῷ στρατεύματι A em. Valckenaer

28. 29 scholiasta legebat ὑπερδράμῃ

δρωμένων MT

τρεχόντων A

29 οἶον—

582 ἀντὶ τοῦ δύο κακά: — M^s

583 κείνων στέρεσθαι: τῶν Ἀργείων, καὶ ὑπὸ Θηβαίων θαναεῖν: — MTA

ἄλλως: τοῦ Ἄργους δηλονότι. ὁ δὲ νοῦς· μήτε ἐκεῖνα μήτε ταῦτα ἔχειν. κακείνων στερηθῆναι τούτων τε μὴ τυχεῖν. τὸ γὰρ 5 ἐν μέσῳ πεσεῖν οὕτως φησί· πρὸ τοῦ ἀφικέσθαι ἐπ' αὐτὰ ἐκπεσεῖν τῆς ἐλπίδος: — MTAB

584 μέθετον τὸ λίκαν, μέθετον: ἄφετε τὸ λίκαν φιλονεικεῖν.

μηδὲν ἄγαν: — MTA

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ τὸ θυμικόν. καὶ ἐν Ὀρέστη [705] 'τῷ λίκαν χρῆ- 10 σθαι καλῶς': — MTAB

ἄλλως: ἐν τούτοις Ἰοκάστη οὐδὲν συμβεβούλευκε τοῖς παισὶ κοινωφελές, ἀλλὰ τῷ μὲν λέγει· εἰς τί φιλοτιμῇ τυραννεῖν, τῷ δέ· εἰς τί πολεμεῖς τὴν πατρίδα. ἐχρῆν δὲ τοῦτο συμβουλεῦσαι, διελομένους τὰ πατρῷα καὶ τὴν βασιλείαν παύσασθαι τῆς διχοστασίας, ὥσπερ ὑπέστησαν 15 ἐξ ἀρχῆς ἀνὰ μέρος ἄρχειν. καὶ γὰρ ἐπὶ τῷ ποιητῇ ἦν ποιῆσαι αὐτοὺς μὴ πειθομένους, ὅπως τὰ τῆς ἱστορίας μένη βέβαια· εἴμαρτο γὰρ αὐτοὺς ἀλληλοκτόνους γενομένους κατὰ τὰς ἀράς τοῦ πατρὸς ἀποθανεῖν. νῦν δὲ οὐδὲν τούτων πεποίηκεν: — MTAB

ἑάσατε: — M^sA^s

20

585 ὅταν μόλητον: αἱ τῶν δύο ἀμαθίαι, ὅταν μόλωσιν εἰς ταῦτον, μέγιστον κακὸν γίνονται: — MTAB

ἄλλως: ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ κακὸν τῆς ἀμαθίας ἔλθῃτε ἀμφότεροι, δεινὸν κακόν: — TAB

586 λυτήριοι κωλυταὶ ἀποσοβηταί: — M^sA^s

25

588 ἀντὶ τοῦ ἔριδος: — M^s

- 4 τοῦ] οὐτὸ M δὲ om. A μήποτε MTA μήτε] καὶ A
 5 ἔχων MTA ἔχειν ἦτοι B τε στερηθῆναι καὶ B τε om. B
 6 οὗ φησι M οὐ φησί A τουτέστι τὸ B 12 τούτω T οὐδὲν Ἰοκάστη B
 12. 13 κοινωφελῶς A 13 εἰςτὸ M εἴ τι A φιλοτιμεῖν MA φιλοτιμεῖ T
 ante τυραννεῖν ins. κοινωφελῶς A 14 πολεμεῖ MTA τούτοις B
 15 τῆς βασιλείας MT ὥσπερ] ὅπως MTAB ὅπερ Valckenaer 16 τῷ
 ποιητῇ] τὸ ποικίλον A 18 ἀλλοκτόνους A γενομένους om. MTA
 19 οὐδὲ A 21 μολοῦσι A 21. 22 ταῦτό B 22 γίνεται TA
 23. 24 bis scripta in A 23 εἰς] διὰ A^a ἀμφότεροι om. TAB
 24 δεινὸν κακὸν initio coll. AB in fine add. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τῷ μηδὲν ἄγαν
 τὸ ἄφετε τὸ λίκαν φιλονεικεῖν B

- ὁ ἀλλά ἀντὶ τοῦ γάρ: — M^s
 ἀντὶ τοῦ δεδαπάνηται: — M^sA^s
 589 οὐδὲν ἢ προθυμία: ἢ σὴ προθυμία δηλονότι: — MTAB
 περαίνει δ' οὐδὲν ἢ προθυμία: ἀντὶ τοῦ προθυμουμένη ἡμᾶς
 5 εἰς φιλίαν ἀγαγεῖν οὐ πείθεις: — MTAB
 ἢ σὴ. ἐκ τοῦ προτεθυμῆσθαί σε, ὦ μῆτερ, διαλλάξαι ἡμᾶς
 οὐδὲν πλέον γίνεται· ὁρᾷς γάρ <ἡμᾶς> μὴ πειθομένους: — MTA
 ἀνύει: — M^s
 592 τῶν πολλῶν: — M^sA^s
 10 594 παρὰ τίνος: — M^sA^s
 οὕτως εὐτολμος: — M^sA^s
 595 ἀπολήψεται ἀπαγάγη: — M^s
 596 ἐγγὺς οὐ πρόσω: οὐτινος ἐγγὺς καὶ ἔμπροσθεν ἴστασαι.
 τὸ δ' εἰς χέρας λεύσσεις ἐμὰς ἐν ἐρωτήσῃ· λεύσσεις εἰς χεῖρας ἐμὰς·
 15 ἐκ τούτων ἀποθνήσκεις: — MTAB
 πρόσω βέβηκας: ἐγὼ εἰμι, φησὶν, ὁ φονεὺς σου γενησόμενος.
 τὸ δὲ οὐ πρόσω βέβηκας ἀντὶ τοῦ· οὐ πέφευγας με: — MTA
 μακράν: — M^sA^s
 κατ' ἐρώτησιν: — M^s
 20 597 δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος: παρόσον οἱ πλούσιοι δειλοὶ εἰσι πρὸς
 θάνατον ὥς μεγάλων ἀγαθῶν στερούμενοι· οἱ δὲ πένητες ῥυποκίνδουνοί
 εἰσιν ἐπιλογιζόμενοι ὥς λυσιτελεῖ κινδυνεύσαντα κτήσασθαι καὶ ἀπο-
 θανεῖν μᾶλλον ἢ πτωχὸν ὄντα ζῆν. φησὶν οὖν ὅτι φιλόψυχος εἶ σύ: —
 MTAB
 25 φιλοψύχους ποιῶν: — M^sA^s
 598 εἶτα: — M^sA^s
 πρὸς τὸν ἄνανδρον: — M^sB^s

3 ἄδηλος M 4. 5 scholio quod praecedit adi. MTAB ante περαίνει add. ὁ
 δὲ νοῦς quae nescio an inserenda sint ante ἐκ τοῦ προτεθυμῆσθαί σε (6)
 5 εἰς] δὲ A 6 τὸ A τεθυμῆσθαί MT προτιθυμεῖσθαί A 7 ἡμᾶς
 add. ex Laur. 32, 33 9 παλαιῶν M^s 13 καὶ om. T ἔμπροσθεν]
 οὐ πρόσθεν A ἴσταται MTA 14 δ'] γάρ A χεῖρας MTAB
 ὥς ἐν M 14. 15 ἐμὰς ἐκ] spatio rel. om. A 15 θνήσκεις B
 16. 17 scholio quod praecedit adi. MT ante πρόσω add. τὸ δὲ 20 δεινὸν
 MB 22 κινδυνεύσαντας B 23 πτωχοὺς ὄντας B ὅτι—σύ spatio
 rel. om. A ὅτι] σε T 27 φιλόψυχον καὶ ἄνανδρον B^s

600 κομπὸς εἶ: τὸ μὲν προσηγορικὸν ὡς τὸ τέμπος, τὸ δὲ ἐπίθετον ὡς τὸ καρπός, κομπός, λάλος κομπαστής. ὁ δὲ νοῦς· μεγαλοφρονεῖς ἐπὶ ταῖς γενομέναις σπονδαῖς καὶ συνθήκαις, αἵτινές σε ῥύονται τοῦ ἤδη τεθνήξεσθαι: — MTAB

† ἄλλως: κομπός ὁ κομπηρὸς καὶ ἐπηρμένος, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ κόμπος ἢ ἔπαρσις. γράφεται δὲ καὶ κομψός· κρεῖττον δὲ τοῦ κομψός τὸ κομπός. σπονδαῖς ταῖς εἰρηνικαῖς καταλλαγαῖς λέγει: — A

φλύαρος: — M^sA^s

σπονδὰς φησι καθ' ἃς ἐπετράπη ἐξελθεῖν: — M^sA 10

601 καὶ σὲ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ: ἰδοῦ, φησί, δεύτερόν σοι λέγω ἀποδοῦναί μοι τὸ μέρος τῆς βασιλείας. ἅπαξ γὰρ εἶπεν ἄνω [484] καὶ νῦν ἕτοιμός εἰμι τάμαυτοῦ λαβὼν στρατὸν μὲν ἔξω τῆς δ' ἀποστεῖλαι χθονός: — MTAB

602 οὐκ ἀποδίδομεν: — M^s 15

603 τοῦ ἐπιβάλλοντός σοι: — MⁱB^s

606 θεῶν τῶν λευκοπώλων δώμαθ': εὐφήμεως· λέγει δὲ τῶν μελανοπώλων: — MA

Κάστορος καὶ Πολυδεύκους. ἡ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος, ὅπερ ἄμεινον: — MAB 20

οἷτινες μισοῦσί σε: — MⁱA^s

607 ἐξελάσων πορθήσων· διὸ φιλῶς ἀναγνωστέον: — MⁱA

608 Μυκήναις: ἐν ταῖς Μυκήναις ἀνακάλει καὶ μὴ ἐνθάδε: — MⁱA

609 τὸ ἐξῆς· ἀνόσιος πέφυκας ὅς με ἄμοιρον ἐξελαύνεις τὸ μέρος τῆς βασιλείας κατέχων: — MA 25

ἄλλως: ἄδικος πέφυκας * * ἀλλ' οὐδὲ πατρίδος πολέμιος: — A

1. 2 et. m. p 527,46 κόμπος: ... τὸ μὲν οὖν προσηγορικὸν οὕτως ὡς τέμπος· τὸ δὲ ἐπίθετον κομπός, λάλος. κομπὸς εἶ Εὐριπίδης Φοινίσσαις [κομπὸς εἶ. εὐρ. φ. κομπὸς δὲ λόγος τὸ ἐπίθετον codd.]. 1 τὸ (alterum) om. B τέμπος B
κομπὸς M κόμπος T κόμπος A 2 τὸ om. B κομπός λάλος] λάλος
κομπὸς MT λόγος κομπὸς A κόμπος λόγος κομπὸς B 2. 3 μεγάλα φρονεῖς
MT μεγαλοφρονεῖς A 3 σε om. M 4 τοῦ—τεθνήξεσθαι om. A
τεθνήξε M 7 τὸ] τοῦ A 10 σπονδαῖς A καθὼς A ἐπετρά-
πην M^s ἔπεται A ἐξελθεῖν om. A spatio relicto lacunaeque signo in mg.
posito 11 σε A 12 μοι om. A εἶπον αὐτῷ A 13 νῦν μὲν
MT τάμαυτοῦ] ταυτὸ TA 14 χθονός om. B 19 scholio quod
praecedat adi. MA 22 διὸ—ἀναγνωστέον om. A 24 ἄμοιρον M
24. 25 τὸ—κατέχων om. A 26 post πέφυκας spatium in A

610 σὺν τούτοις: — M^s

614 εἶμι μὴ πόνει: μὴ κάμνε, μὴ θορυβοῦ τούτου χάριν· ἄπειμι γάρ. ἐπίτηδες δὲ περισταλμένῳ φρονήματι ταῦτά φησι προσδοκῶν εἰς τὸ δίκαιον ἔτι μετακαλέσσειν τὸν ἀδελφόν: — MTAB

5 σὲ δ' αἰνῶ μῆτερ: σὲ δὲ ἀποδέχομαι, ὅτι ἐσπούδασας εἰς φιλίαν ἡμᾶς ἀγαγεῖν: — MAB

ἔξιθι: τὸ μὲν εἶμι διὰ τῆς εἰ διφθόγγου παραλόγως, ἡ δὲ ἀπ' αὐτοῦ πᾶσα κλίσις διὰ τοῦ ι: — MTAB

617 ἄφατος ἡ οἰκονομία: — Mⁱ

10 618 ἀντὶ τοῦ κἂν σύ· οὕτως γάρ * *: — M^sA^sB

χαρτὰ γοῦν πάσχω τέκνον: ἐν ᾗθαι τοῦτο Ἰοκάστη, ἐπεὶ αὐτῇ εἶπε χαῖρε: — MTA^sB

χαρᾶς γοῦν ἄξια πάσχω, τέκνον· ὁ δὲ λόγος ἐν εἰρωνείᾳ μετὰ ἡθους καὶ παθητικώτατος: — MT

15 619 οὐκέτ' εἶμι παῖς σός: ὅ ἐστι· μέχρι θανάτου χωρήσω.

ἡ πρὸς τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἑτεοκλέους [612] οὐ θεμιτόν σοι μητρὸς ὀνομάζειν κἄρα: — MTAB

τεθνήξομαι γάρ ὅσον οὐδέπω: — MⁱA^s

ἀντὶ τοῦ· κατὰ πολλὰ ἀθλία γέγονα ἐγώ: — Mⁱ

20 621 ποῦ ποτε στήσῃ πρὸ πύργων: κατ' ἐρώτησιν, ἀντὶ τοῦ· ἐπὶ ποίῳ μέρει παρατάξῃ· ἵνα κἀγὼ ἐκεῖ παρατάξωμαι: — MTAB

πρὸς τί με ἐρωτᾷς τόδε: — Mⁱ

622 ἐπιθυμία: — M^sA^s

624 ἀποφαντικῶς, ἀντὶ τοῦ· ἐὰν μαχήσῃσθε, πάντως ἀπολεῖσθε: —

25 MⁱAB

τὰς βλαβεράς κατάρας: — M^sB^s

2 initio add. εἶμι A	3 δὲ] γάρ MT	φρονήματα M	4 μετακαλέ-
σασθαι MA καλέσειν B	5. 6 scholio quod praecedit adi. B	5 post ἀπο-	
δέχομαι add. μῆτερ B	6 συναγαγεῖν A	7 ἔξιθι T ἔξειμι: ἔξιθι MB	
ἔξειμι: ἔξειμι ἔξιθι A	ἀπ'] ἐξ AB	8 κλίσις πᾶσα T κλίσις A	9 ση-
μείωσαι ἄφατον M ⁱ	10 σύ om. B	οὕτως γάρ om. A ^s	11. 12 scholio
quod praecedit adi. B add. δὲ post ἐν ᾗθαι	11 τοῦτο] τὸ ἐξῆς B		
11. 12 ἐπεὶ αὐτῇ εἶπε M ἐπεὶ αὐτὴν εἶπε T ἐξεῖπεν αὐτῇ A ^s ἐπεὶ εἶπεν αὐτῇ B			
13. 14 scholio quod praecedit adi. MT	13 οὖν MT	13. 14 μετὰ ἡθους T	
τὸ ἡθος M	14 καὶ παθητικώτατος om. T	15 ὅ—χωρήσω] ad lectionem	
εἶμι referas	χαρήσω TA	20 ἀντὶ τοῦ om. A	21 ἐν AB
τόπῳ B	παρατάττει B	24 ἀποφαντικῶς M ⁱ ἀποφαντικόν A	ἀντὶ τοῦ
om. A	πάντων A	ἀπολεῖσθε Laur. 32, 33 ἀπόλυσθε M ⁱ ἀπόλλυσθε AB	

625 ὥς ὄντως οὐκέτι ἀναίμακτον μενεῖ: — M^sA^s

οὐκ ἄπρακτον μενεῖ: — M^sA^s

626 γράφεται πάτραν: — M^sB^s

627 ἐλεεινά: — M^sA^s

628 ὁ ἀλλά ἀντὶ τοῦ καί: — Mⁱ

5

629 καὶ ἐάν τί σοι συμβῇ, ὦ πόλις, κἂν πορθηθῇς. τοῦτο δὲ καλεῖται μαρτύριον: — M^sA^s

631 Ἀγριεῦ: προπύλαιε. τὸν ἀγριέα πρὸ τῶν πυλῶν ἵστασαν. κίων δὲ οὗτος ἦν εἰς ὁξὺ ἀπολήγων: — MTAB

ἐπεὶ πρὸ τῶν πυλῶν ἵστασαν ἀγάλματα τοῦ Ἀπόλλωνος ὡς ἀλεξι- 10
κάκου καὶ φύλακος τῶν ὁδῶν. διὰ γὰρ τοῦτο Ἀγριεὺς: — MTA

632 τὰ δεχόμενα τὰς θυσίας: — M^sA^s

634 οἶον· ἐλπίδα ἔχω προσκυνῆσαι ὑμᾶς: — MⁱA^s

ἐκβέβληνται: — M^s

636 παρετυμολογεῖ τὸ ὄνομα Πολυνείκους: — M^sB

15

638 Κάδμος ἔμολε τάνδε γᾶν: Κάδμος ζητῶν τὴν ἀδελφὴν Εὐρώπην μαντεῖον ἔλαβε περὶ τῆς ἀδελφῆς οὐδὲν αὐτῇ σημαῖνον, ἀλλ' ὥστε αὐτὸν ἐξελθόντα ἔπεσθαι βοῖ καὶ οὐ ἂν αὐτόματος πέσῃ κτίζειν πόλιν. ἔχει δὲ ὁ χρησμὸς τοῦ Πυθίου θεοῦ οὕτως·

φράζεις δὴ τὸν μῦθον, Ἀγήνορος ἔχονε Κάδμε·

20

ἡοὺς ἐγρόμενος προλιπὼν ἔθι Πυθῶ δῖαν

- 6 κἂν] καὶ A^s 8. 9 Harpoer. [= lex. Baehm. p. 16,10 Suid. Zon. p. 21]
... ἀγριεὺς δὲ ἐστὶ κίων εἰς ὁξὺ ἀπολήγων, ὃν ἵστασι πρὸ τῶν θυρῶν .. Steph.
Byz. p. 22,14 ... λέγεται δὲ ἀγριεὺς κίων εἰς ὁξὺ ἀπολήγων ὁ πρὸ τῶν θυρῶν
ἱστάμενος· Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις ... Eust. p. 166,21 ἀγριεὺς κίων ἱερός
Ἀπόλλωνος πρὸ θυρῶν ἐστὼς λήγων εἰς ὁξὺ .. cf. schol. Arist. Vesp. 875 Hesych.
[= et. m. p. 15,30] Poll. 4, 123 Zon. p. 20 8 προπύλαιε] ὅτι B
8. 9 ἵστασαν MTA 9 καταλήγων A λήγων B 10. 11 cf. Eust. p. 166,23
.. ἔφη δὲ τις καὶ Ἀγριατίδας θεραπαίνας, τοὺς πρὸ τῶν θυρῶν βωμοὺς οἱ πρὸς
χάριν Ἀγριέως Ἀπόλλωνος ἱδρυντο τιμωμένου πρὸ πυλῶν ὡς ἀλεξικάκου ..
scholio quod praecedat adi. MTA 10 ἵστασαν MTA τοῦ om. A 15 in
fine add. ὄνομα ναικέων φερώνυμον τουτέστιν ἀπὸ τῶν ναικέων τὴν ἐπωνυμίαν λα-
βόν B 16 — p. 314,21 schol. B 494 Apollod. III 4, 1,1.2 Hygin. 178 Paus. IX
12,1.2 schol. Aesch. Sept. 469 cf. schol. Ap. Rh. III 1178 16 τὴν ἰδίαν ἀδελ-
φὴν M 17 τοὺς ἀδελφοὺς T αὐτῆς B αὐτῇ om. M αὐτὸν T αὐτὸ A
17. 18 ἀλλ' ὥστε] ἄλλως A 18 βοῦν A οὐδ' ἂν M οὐδ' T αὐτόματος M
αὐτομάτως A 20 — p. 314,1 Tzetz. chil. 5, 819—821. 10, 454—456. 12, 112—114,
20 — p. 314,16 exeg. II. p. 16 20 δὴ τὸν Tzetzes chil. δὴ MB Tzetz. ex. II.
δὲ TA δὴ μοι Musurus ἔχονος T 21 ἀγρόμενος TA πυθῶν δῖα T

- ἤθαδ' ἔχων ἐσθῆτα καὶ αἰγανέην μετὰ χερσὶ
 τὴν διὰ τε Φλεγυῶν καὶ Φωκίδος, ἔστ' ἂν ἴκηται
 βουκόλον ἡδὲ βόας κηριτρεφέος Πελάγοντος.
 ἔνθα δὲ προσπελάσας συλλάμβανε βοῦν ἐρίμυκον
 5 τὴν ἥ κεν νώτοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔχῃσι
 λευκὸν σῆμ' ἐκάτερθε περίτροχον ἡύτε μήνης·
 τήνδε συ ἡγεμόνα σχεῖ περιτρέπτοιο κελεύθου.
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδὲ σε λήσει·
 ἔνθα κέ τοι πρῶτιστα βοὸς κέρας ἀγραύλοιο
 10 ἴζηται κλίνῃ τε πέδῳ γόνυ ποιήεντι,
 καὶ τότε τὴν μὲν † ἔπειτα μελαμφύλλῳ χθονὶ ῥέζειν
 ἀγνώως καὶ καθαρῶς· Γαίῃ δ' ὅταν ἱερὰ ῥέξης,
 ὄχθῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ κτίζειν πόλιν εὐρυάγυιαν
 δεινὸν Ἐνυαλίου πέμψας φύλακ' Ἀϊδὸς εἴσω.
 15 καὶ σύ γ' ἐπ' ἀνθρώπους ὀνομάκλυτος ἔσσεαι αὖθις
 ἀθανάτων λεχέων ἀντήσας, ὄλβιε Κάδμε.
 ταῦτα ἀκούσας ὁ Κάδμος ἀφίκετο εἰς τὸ βουκόλιον τοῦ Πελάγοντος τοῦ
 Ἀμφιδάμαντος, παρ' οὗ ἀγοράσας βοῦν καὶ ἡγεμόνα ταύτην τῆς ὁδοῦ
 ποιησάμενος κτίζει τὰς Θήβας ὁμωνύμους τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν, ἐπεὶ
 20 τὸ ἀνέκαθεν Αἰγύπτιος ἦν ὁ Κάδμος. καὶ ἡ Βοιωτία δὲ ἀπὸ τῆς βοὸς
 ἐκλήθη: —

λείπει (ἡ εἰς)· εἰς τήνδε γῆν. λέγει δὲ τὰς Θήβας: — Mⁱ

639 ἡ τετρασκελὴς μόσχος: — Mⁱ

- 640 ἀδάμαστον πέσσημα: τὸ μὴ ὑπὸ τινος ἡναγκασμένον πτώ-
 25 μα, ἀλλ' αὐτορριφές. πέσσημα δὲ τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ παρεπομένου: —
 MTAB

- 1 ἤθαδ' Musurus ἔνθαδ' MTAB 2 φωκίδος καὶ φλεγυῶν B φλεγυῶν A
 εὔτ' MTA ἴκηται A 4 συλλαμβάνου M συλλαμβάνουσι T λάμβανε A
 5 ἦκε T ἦκεν A νήτοκιν A 6 ἐκάτερθεν T περιδρομον B
 μόνῃς M 7 τὸν δέ M σοι MTA ἡγεμόνος TA σχεῖ B γε TA
 θέσθαι M περιτρέπτοιο MTB 8 μάλ' M 9 καὶ M δέ B
 10 κινῇ MT κινεῖ A 11 ἔπειτα MTB ἔπεσ τα A 12 ἀγῇ A
 13 ὄζω A εὐρυάγιαν T 14 φύλακες T 15 γ' om. TA
 ἀνθρώποις A ἔπειτα T 16 ἀντήσας Tzetz. ex. II. ἀντιάσας MB ἀν-
 τίας T αἰτίας A κάδμων T 17 τοῦ (alterum) om. A 18 τῆς
 om. T 19 ὁμωνύμως MT ὁμωνύμας A 19. 20 cf. Paus. IX 12,2
 20. 21 cf. Castor. ap. Steph. Byz. p. 173,18 et. m. p. 203,16.21 20 δὲ om. A
 25 σῶμα] πτώμα MA ἀπὸ τοῦ παρεπομένου] τοῦ σώματος M

ἄλλως: ἀδάμαστον: ἀντὶ τοῦ· αὐτόματον ἔβαλε τὸ σῶμα ἐπὶ τὴν γῆν. δίκειν γὰρ τὸ βάλλειν, ὅθεν καὶ δίσκος. τινὲς δὲ ἀδάμαστον πέσημα τὸ μηδέπω δαμασθὲν ζεύγλη σῶμα. ἐμφαίνει δὲ τὸν νέον μόσχον: — MTAB

641 ἄλλως: δίκει: ἔβαλε· καὶ ἐν Βάχχαις [600]· 'δίκετε τρομερὰ σώματα': — MTAB

ἔρριψεν: — M^ε

τέλεον: — M^ε

ἡ μόσχος δηλονότι· θηλυκῶς γὰρ εἶπεν: — Mⁱ

642 οὗ κατόκισεν: ἐν ἐνίοις τῶν ὑπομνημάτων ἀντὶ τοῦ οὗ 10 κατόκισε, κατοικίσαι. ὁ δὲ λόγος πλεονάζοντος τοῦ μὲν οὕτως· οὗ κατοικίσαι μὲν καὶ οἶονεῖ κτίσαι τὰ πεδία τῶν δόμων ὁ θεὸς ἐμαντεύσατο, ἔνθα ἡ τῆς Δίρκης πηγὴ καταρδεύει τὰς γύας: — MTAB

ἄλλως: ὅπου κατοκίσθη (ἡ) πόλις: — MTAB

ἄλλως: ἐνταῦθα ἔπесεν ὅπου κατόκισε Κάδμος τὴν πόλιν: — 15 MTAB

643 τὸ μάντευμα ἐχρησφόδησεν: — M^εB^ε

πεδία μὲν τὸ θέσφατον: τοῦτο ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς. κεῖται γὰρ νῦν ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δέ, ἐν' ἣ· πεδία δὲ τὸ θέσφατον ἔχρησε πυροφόρα ἔσεσθαι: — MTAB 20

ἄλλως: πεδία δόμων, δι' ὧν αἱ συστάσεις τῶν δόμων ἔσονται.

ὁ δὲ νοῦς οὕτως· τὸ θέσφατον δὲ ἔχρησεν ἐκεῖ τοὺς ἀγροὺς γενέσθαι ὅπου ἡ καλλιπόταμος νοτὶς τῆς Δίρκης ἐπινέμεται τὰς γύας: — MTAB

τῆς δὲ πόλεως κτισθείσης καὶ τὴν χώραν πυροφόρον ἔσεσθαι ὁ 25 χρησμός ἐσήμηνε διὰ τοῦ τῆς Δίρκης ὕδατος. ἐμφαίνει δὲ τινα

1—4 scholio quod praecedit adi. B initio add. ἡ 1. 2 cf. Hesych. Or. p. 44,5 et. m. p. 279,20 Gud. p. 147,48 Eust. p. 344,3. p. 1591,25

1 πτωμα A 2 δίκην TB δείκει A βαλεῖν A ὅθεν] ὥσπερ A
δὲ τὸ B 5 ἔβαλε M εἰσβαλε T εἰσβαλλε A κατέβαλε B 10 ἀντὶ τοῦ B
αὐτοῦ MTA 11 κατοικῆσαι A 12 μὲν καὶ om. M 12. 13 ὁ — ἐμαν-
τεύσατο om. T 13 ἡ] καὶ A 14 ἡ add. Münzel 15 ὁ κάδμος M
18 τοῦτο γὰρ A ἄλλης] ὕλης A 19 νῦν om. M πυροφόρα ὁ θεὸς
ἔχρησε B πυροφόρῳ T 20 in fine add. προσυπακούεσθαι T προσυπα-
γαγέσθαι A 21 πεδία—ἔσονται om. B 22 δὲ om. B μὲν T οὕτως
om. B 23 τῆς δίρκης in fine coll. MTAB τὰς γύας MB τὰς γᾶς A
τῆς γῆς T 25 — p. 316,3 scholio quod praecedit adi. MTA 25 τῆς]
περὶ A 26. p. 316,1 cf. schol. vs. 102

ποταμὸν ὑπὸ τῆς Δίρκης ἀποτελεῖσθαι Δίρκην ὁμωνύμως καλούμενον.

ὁ δὲ νοῦς· ἔνθα τὸ καλλιπόταμον ὕδωρ τῆς Δίρκης ταῖς βαθυσπόροις ἐπεμβαίνει γύαις: — MTA

644 σιτοφόρα: — M^sA^s

5 645 καλλιπόταμος ὕδατος: ἡ καλλιπόταμος νοτὶς τοῦ ὕδατος τῆς Δίρκης. Δίρκη δὲ ποταμὸς Θηβῶν ὁμώνυμος τῇ πηγῇ: — MTAB

ὅπου τὸ καλλιπόταμον ὕδωρ τῆς Δίρκης τὰς εὐκάρπους χώρας ἐπιβαίνει: — MTA

646 ἡ ὑγρασία: — M^sA^s

10 γᾶς: — M^s

647 βοτανотρόφους: — A^sB^s

648 εὐκάρπους χώρας: — MⁱA^s

649 ἔνθα, φησὶν, ἐν Θήβῃ, τὸν Διόνυσον τῷ Διὶ ἡ Σεμέλῃ ἔτεκεν: — MⁱA^sB

15 650 ἐν τοῖς γάμοις τοῦ Διός: — MⁱA^s

651 κισσὸς δὲν περιστεφῆς: ὁ πανταχόθεν αὐτὸν στέψας. τοῦ γὰρ οἴκου κεραυνωθέντος ἐξήμβλωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ φοβηθεῖσα, κισσὸς δὲ περιέλιξεν: — MTAB

ἄλλως: ὄντινα, Διόνυσον, κισσὸς ἔξωθεν περιπλαχεῖς ἔτι βρέφος
20 ὄντα κατὰ τοῦ νώτου ἐκάλυψεν. ἱστορεῖ γὰρ Μνασέας [frg. 18] ὅτι τῶν Καδμείων βασιλείων κεραυνωθέντων κισσὸς περὶ τοὺς κίονας φρεῖς ἐκάλυψεν αὐτὸν, ὅπως μὴ αὐθημερόν καὶ ἐν μηδενὶ τὸ βρέφος διαφθαρεῖ [καλυφθέν κισσῷ]. διὸ καὶ περικίονιος ὁ θεὸς ἐκλήθη παρὰ Θηβαίοις: — MTAB

25 652 περιειλούμενος: — M^sA^s

654 κατασκιάζουσιν: — M^sA^s

ὀλβίσας ἐνώτισε: μεγάλη γὰρ αὐτῷ δόξα τὸ τῆς παραδόξου σωτηρίας τέλος: — MTAB

1 ἀπὸ MT Δίρκην] δέρκην M ὑφ' (ἀφ' T) οὗ ποταμηδὸν ῥεούσης ὅτι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ δέρκης TA καλούμενος TA 2 post νοῦς add. οὕτως A
3 ἐπαναβαίνει A γύαις M γαῖς TA 5. 6 scholio p. 315,21—23 adi. B
om. ἡ—Δίρκης 6 ὁμωνύμως MT ὁμωνύμως τῶν θηβῶν A 7. 8 scholio
quod praecedat adi. MTA initio add. γρ. γὰρ M γρ. T 13 ἐν—Διόνυσον
om. Mⁱ 13. 14 ἐτέκετο Mⁱ 16—18 scholio 13. 14 adi. B initio add.
κισσὸς δὲ 16 πάντοθεν A περιστέψας B 17 ἐξήμβλων M
20 τῶν om. TA 22 αὐτοῦς TA 23 κισσῷ om. B περικίονος MTB
27. 28 περιδόξου θυσίας MTA

ὀλβίσας ἐνώτισεν: αὐτὸν, τὸν Διόνυσον, αὐτὸς, ὁ κισσός: —

MTAB

655 τὸ τοῦ βακχεύειν καὶ χορεύειν τὰς Θηβαίας αἴτιον: — TAB

πρὸς τὴν γραφὴν ὁ τόνος: — M^sA^sB^s

σκίρτημα: — MⁱA^s

5

656 καὶ γυναιξὶν εὐίοις: ταῖς περὶ τὸν Διόνυσον χορευούσαις
καὶ τὸ εὐοῖ εὐάν ἐπιφθεγγομέναις: — MAB^s

μυστικαῖς: — MⁱA^s

657 ἔνθα φόνιος ἦν δράκων: ἔνθα, παρὰ τῇ Δίρκῃ, δεινὸς
ὑπῆρχε δράκων, ὥμους τὴν φύσιν, φύλαξ ὑπὸ τοῦ Ἄρεως κατασταθεὶς 10
τῆς Δίρκης πρὸς τὸ μηδένα ἀπ' αὐτῆς ὑδρεύσασθαι: — MTAB

658 Ἄρεος ὠμόφρων φύλαξ: ὡς τὸ 'βασιλέως ἄρχων', ἀντὶ
τοῦ ὑπὸ τοῦ βασιλέως κατασταθεὶς ἄρχων: — MTAB^s

659 καὶ ῥέεθρα χλοερά: χλοητρόφα βοτανώδη. χλοερά
δὲ εἶπε διὰ τὸ ἄνθη εἶναι ἐπ' αὐτοῖς. λέγει δὲ περὶ τῆς Ἀρείας 15
οὕτω καλουμένης πηγῆς: — MTA

660 κόραισι: ταῖς κόραις τῶν ὀφθαλμῶν ταῖς πανταχοῦ περι-
γομέναις: — MA^sB^s

661 ἵνα μή τις ὑδρεύσῃ: — Mⁱ

662 ὃν ἐπὶ χέρνιβας: ὄντινα, δράκοντα θηρίον ὄντα χαλεπὸν, 20
ἐλθὼν ὁ Κάδμος ἐπὶ τὴν κρήνην τοῦ νύψασθαι ἕνεκα ἀπώλεσε λίθον,
βαλὼν τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ: — MTA

χέρνιβας: ἀπὸ τοῦ χέρνιψ: — MTAB^s

ἐπὶ τὸ νύψασθαι τὰς χεῖρας. ἐβούλετο γὰρ θῦσαι τοῖς θεοῖς, ὅτι
σύμβολον αὐτῷ αὐτόθι γέγονε τοῦ κτίσαι τὴν πόλιν. ὁ μὲν οὖν 25

1 scholio quod praecedit adi. B initio add. ὀλβίσας δὲ αὐτὸς M ἐνώτισεν
TAB 3 τὸ τοῦ B τότε TA βακχεύειν T θήβας TAB 6 τὸν om.
AB^s διονύσου B^s 9 τῆς δίρκης A 10 ὑπῆρχε] ἦν B 10. 11 κα-
τασταθεὶς — ὑδρεύσασθαι om. M 11 ὑπ' TA ὑδρεῦσαι B 12 τὸ]
τοῦ MT 13 ὑπὸ τοῦ om. B^s 14 χλοητρόφα βοτανώδη om. M
15 ἐπ'] ἐν MTA ἀρίας T 16 πηγῆς] τῆς γῆς T 17. 18 post
ὀφθαλμῶν ins. πολυπλόκοις δὲ B^s 21 λίθον TA 23 scholio quod
praecedit adi. MTA χερ νύψας T χερνί την A 24 — p. 318,2 scholio
quod praecedit adi. MTA 24 νύψαι A ἐβούλοντο MTA post
γὰρ ins. τὸν βοῦν B 25 σύμβολον T αὐτῷ] αὐτὸ A γέγονε
om. T ὁ μὲν] ὅθεν A

Ἑλλάνικος [frg. 9] λίθῳ φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν δράκοντα, ὁ δὲ Φερεκύδης ξίφει: — MTAB

μολῶν Κάδμος: ἔνεκα τοῦ πρὸς θυσίαν ὕδωρ λαβεῖν μολῶν. ἔθυε γὰρ τῇ Γῇ τὴν βοῶν: — MAB

5 663 ὤλεσε ταῖς τῆς χειρὸς ῥίψεσιν: — MⁱA^s

664 ὀλεσίθηρος: τοῦ ἀπολέσθαι ἀξίου θηρός. ἢ ὀλεσίθηρος αὐτὸς ὁ Κάδμος ὁ τὸν θῆρα ὀλέσας: — MAB^s

665 βαλὼν ταῖς τῆς χειρὸς ῥίψεσιν: — MⁱA^sB^s

δύναται τοῦτο τοῖς ἄνω συνάπτεσθαι, ἄμεινον δὲ πρὸς τὸ ἐξῆς: —

10 MⁱA^sBⁱ

666 δίας ἀμάτορος: ταῖς ὑποθήκαις τῆς ἐνδόξου Ἀθηνᾶς πεισθεὶς τῆς ἀμάτορος καὶ μὴ ἐκ μητρὸς γεννηθείσης: — MTA

668 τοὺς ἐπὶ γῆς πεσόντας: — M^s

ἔρριψεν κατέσπειρεν: — M^s

15 δικῶν ὀδόντας: ἀντὶ τοῦ ἔδικεν ἐγκατέσπειρεν: — MTAB^s

ἄλλως: γαπετεῖς δικῶν: μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος: — MTAB^s

εἰς τὴν γῆν πίπτοντας ὑπὸ Παλλάδος φραδαῖσιν: — MTA

669 εἰς τὰς εὐκάρπους χώρας: — M^s

670 ἔνθεν ἐξανῆκε γὰρ: ἔνθεν, ἐκ τῶν ὀδόντων, ἐξεκύησεν ἢ

20 Γῇ ὀπλοφόρους ἄνδρας. εἰσὶ δὲ οὗτοι (οἱ) ἐξ αὐτῶν ὑπολειφθέντες: Πέλωρ, Ἐχίων, Οὐδαῖος, Χθόνιος, Ὑπερήνωρ, κατὰ δὲ Τιμαγόραν [frg. 1] καὶ Κρέων, ἀφ' οὗ γέγονε * *: — MTAB

ἄλλως: ὁ μὲν Στησίχορος ἐν Εὐρωπείᾳ [frg. 15] τὴν Ἀθηνᾶν

1 λίθοις M φονευθῆναι φησὶ A 1. 2 φερεκράτης MTB φερεκράτης φησὶ A em. Valckenaer 3. 4 scholio quod praecedat adi. B initio add. ἢ οὕτως
3 τὴν θυσίαν B μολῶν ὕδωρ λαβεῖν A μολῶν om. M 4 τὸν MAB
5 τῶν χειρῶν A^s 8 τῶν χειρῶν A^sB^s βολαῖς B^s 9 scholio quod praecedat adi. MⁱA^s add. δὲ post δύναται ἄνωθεν Mⁱ in fine add. συνάπτειν A^s
συνάπτειν τὸν δὲ σύνδεσμον προσλαμβάνοντας Bⁱ 12 καὶ] ἡγουν τῆς A 17 φραδαῖς A 19 ἔνθα MT 20 ἀπολειφθέντες M 21 χθονὸς TA τιμαγὸς M
22 ἀφ'—Κρέων om. B suppleas ὁ ἕτερος Κρέων talia 23—p. 319,6 schol. Pind. Isthm. VII 13 τῶν κατὰ τὰς Θήβας ἀναδοθέντων ἐκ τῶν δρακοντείων ὀδόντων, ὧν καὶ Εὐριπίδης μέμνηται ... ὁ γὰρ Φερεκύδης διττὰ φησιν εἶναι Σπαρτῶν γένη· τὸν γὰρ Ἄρη καὶ τὴν Ἀθηνᾶν τοὺς μὲν ἡμίσεις τῶν ὀδόντων Κάδμῳ δοῦναι, τοὺς δὲ ἡμίσεις Αἰήτῃ. Ἀνδροτίων δὲ φησι φυγόντα ἐκ τῆς Φοινίκης τὸν Κάδμον μετὰ ἱκανῶν σποράδων (?) κατελθεῖν εἰς Θήβας, ὅθεν διὰ τὸ συμμιγῆς καὶ σποράδην εἶναι Σπαρτοὶ ἐκλήθησαν· οἱ δὲ Θηβαῖοι τὰ περὶ αὐτῶν ψευδῶς ἑτερατούργησαν. cum affectatione
Paus. IX 5,3 οὐ γὰρ τι ἡδυνάμην ἐς αὐτοὺς παρευρεῖν. 23 εὐρω M εὐρωπία TA

ἐσπαρχέναι τοὺς ὀδόντας φησίν· ὁ δὲ Ἀνδροτίων [frg. 29] Σπαρτούς αὐτούς φησι διὰ τὸ ἀκολουθήσαντας αὐτοὺς ἐκ Φοινίκης Κάδμω σποράδην οἰκῆσαι· Ἀμφίλοχος [FHG IV p. 300b] δὲ διὰ τὸ ἐπεσπάρθαι τοῖς οἰκοῦσιν ἐν Θήβαις· Διονύσιος [frg. 2] δὲ ἔθνος Βοιωτίας φησὶν αὐτούς· ἔνιοι δὲ παῖδας Κάδμου αὐτούς φασιν ἐκ διαφόρων γυναικῶν πεντήκοντα 5 τὸν ἀριθμὸν ὄντας: — MTAB

συναπτέον: — M^s

671 θέαν: — M^sA^sB^s

τὴν πανοπλίας ὄψιν: — M^s

672 ὁ δὲ φόνος αὐτοὺς ὁ ὠμόφρων παρόσον οἱ φονεύοντες ὠμό- 10 φρονές εἰσιν: — MⁱA^s

673 πάλιν ξυνῆψε φίλα γὰρ: οὗτοι δὲ, φησὶν, οἱ ἀναφανέντες ἐκ γῆς ὁμοῦ τῇ πανοπλίᾳ εὐθύς ἅμα τῷ φανῆναι ἀλλήλους ἐφόνευσαν.

τὸ οὖν νῖν πρὸς τὴν ὄψιν ἀπέδωκε, τουτέστιν· αὐτὴν δὲ τὴν πανοπλὸν ὄψιν τὴν ἀναδοθεῖσαν ἐκ γῆς ὁ κατ' ἀλλήλων φόνος γενόμενος 15 πάλιν εἰς γῆν κατήνεγκε. τὴν δὲ ὄψιν ὅταν λέγῃ, τοὺς ἄνδρας σημαίνει: — MTAB

† πάλιν ξυνῆψε: τῇ δὲ γῇ πάλιν ξυνῆψεν αὐτοὺς, ὅ ἐστιν· ἡ αὐτὴ μήτηρ καὶ τάφος γέγονεν: — TA

674 ἃ νιν εὐηλίοισιν: ἥτις αὐτοὺς ταῖς τοῦ ἡλίου ἀκτῖσιν ἀνέ- 20 δεῖξε καὶ ταῖς πνοαῖς τοῦ αἰθέρος: — MM^sTA^s

τουτέστι· κατ' ἀρχὴν εἰς φῶς αὐτοὺς ἤγαγεν: — M

† ἃ νιν εὐηλίοισιν: ἥτις αὐτοὺς κατ' ἀρχὴν εἰς φῶς ἤγαγεν, ὥσπερ ἔλεγεν· ἡ αὐτὴ μήτηρ καὶ τάφος. τὸ δὲ νῖν πάλιν πρὸς τὴν ὄψιν ἀπέδωκεν: — TA

25

678 Ἐπαφος ἐκλήθη, ἐπεὶ ὁ Ζεὺς ἐπαφησάμενος τῆς Ἰοῦς πάλιν εἰς γυναῖκα αὐτὴν μετεμόρφωσεν: — MTAB

p. 318,23. 1 ἐσπαρχέναι τὴν ἀθηνᾶν A 1 ἐπαρχέναι T 2 αὐτοὺς om. A
3 ἐσπάρθαι MTA 4 cf. schol. Ap. Rh. III 1179 ... Ἰππίας δὲ ὁ Ἥλειος ἐν
Ἑθνῶν ὀνομασίαις ἔθνος τι καλεῖσθαι Σπαρτούς· καὶ ὁμοίως † ἀτρόμητος ...
Διονύσιος δὲ] διὸ MT βοιωτικὸν A αὐτοὺς φησιν B 5 φασὶν αὐ-
τοὺς A 5. 6 πεντήκοντα—ὄντας om. A 5 ὦ MT πέντε καὶ ἡ B
6 ὄντας om. TB 10 αὐτῶν Mⁱ 12 δὲ om. B 14. 15 πανοπλίαν TA
15 ἐκ γῆς om. MTA γενόμενος om. B 22 scholio quod praecedat adi. M
24 πόλιν T om. A 25 ἀποδέδωκεν A 26. 27 cf. Apollod. II 1,3,6 ..
τὴν ἀρχαίαν μορφήν ἀπολαβοῦσα ... γεννᾷ Ἐπαφον scholio 19—23 adi. M
bis scripta in B 26 ὁ δὲ Ἐπαφος B^a ὅτι TA ἐπειδὴ B^a ὁ om.
AB τὴν ἰὼ M

ἀπόγονος Ἐπάφου Κάδμος, ἐπεὶ Ἀγήνορός ἐστιν υἱὸς τοῦ Βήλου
τοῦ Λιβύης τῆς Ἐπάφου τοῦ Ἰοῦς: — MMⁱTA^s

680 γράφεται βοαῖς: — M^s

682 σοί νιν ἔκγονος κτίσαν: ἀντὶ τοῦ υἱός: — M

5 ἔκγονος: Ἐπαφον λέγει τὸν Διὸς υἱόν. σοὶ οὖν, τῷ Ἐπάφῳ, ἔκτι-
σαν τὰς Θήβας αἱ διώνυμοι θεαί: — M

σοὶ νιν ἔκγονοι: γράφεται καὶ σῶ νιν ἐκγόνῳ κτίσαν, ἔν' ἧ·
τῷ ἐκγόνῳ σου, Ἐπαφε, τῷ Κάδμῳ, αἱ θεαὶ κατέκτισαν τὰς Θήβας.
γένονε δὲ περὶ τὴν γραφὴν ἀμάρτημα. ἄρχοντος γὰρ Ἀθήνησιν Εὐκλεί-
10 δου μήπω τῶν μακρῶν εὐρημένων τοῖς βραχέσιν ἀντὶ τῶν μακρῶν
ἐχρῶντο, τῷ εἰ ἀντὶ τοῦ ἧ καὶ τῷ οὐ ἀντὶ τοῦ ῶ. ἔγραφον οὖν τὸ δῆμῳ
μετὰ τοῦ ι· δῆμοι. μὴ νοήσαντες δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν
ἐστι καὶ δεῖ μεταθεῖναι τὸ οὐ εἰς τὸ ῶ ἐτάραξαν τὸ νοητόν: — MTAB

ἄλλως: σοὶ νιν ἔκγονοι κτίσαν: ὁ σὸς ἔκγονος Κάδμος, ὃ Ἐπαφε,
15 τὰς Θήβας ἔκτισεν ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ αἱ διώνυμοι θεαὶ ᾤκησαν.
δεδόσθαι γὰρ τὰς Θήβας τῇ Περσεφόνῃ ὑπὸ Διὸς ἀνακαλυπτήρια, ὡς
Εὐφορίων [frg. 48].

ἀλλ' οὐπω Θήβῃ πεπρωμένα κεῖτο τάλαντα,
τὴν ῥά ποτε Κρονίδης δῶρον πόρε Περσεφονείῃ,
20 ὃν γαμέτην ὅτε πρῶτον ὀπωπήσασθαι ἔμελλε,
νομφιδίου σπείροιο παρακλίνας καλύπτρην: — MTAB

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ· ὁ σὸς ἔκγονος αὐτὴν ἔκτισεν ὅπου αἱ διώνυμοι
θεαὶ ᾤκησαν. ἀπόγονος ὁ Κάδμος Ἐπάφου, ἐπεὶ Ἀγήνορός ἐστιν
υἱός: — MTA

1 Βήλου] θῆλυ T	2 τῆς Ἰοῦς MM ⁱ TA ^s	5 διώνυσσον M	7 γρά-
φον A
καὶ om. AB	σῶ] σοὶ A	8 ἐκγόνῳ σου] σῶ ἐκγόνῳ A	
Ἐπαφε om. B	ἔκτισαν αἱ θεαὶ A	9 ἕως ἄρχοντος Valckenaer, fortasse	
plura confusa sunt	10 μήπου T	11 εἰ] εἰ M	ῶ] ὤ MT
11—13 ἔγραφον—ῶ om. A	11 τὸ] τὸ τῷ MTB	δῆμῳ] δόμῳ T	
12 μὴ ν.] μονοήσαντες T	14 ὃ ἔπαφε Laur. 32, 33	ὁ ἐπάφου MTAB	
15 τὰς Θήβας om. A	ἐν om. TAB	πόρῃ A	διώνυμαι M
16 ὑπὸ διὸς τῇ περσεφόνῃ M	ἀνακαλυπτρία A	17 post Εὐφορίων ins.	
ἄ νιν εὐηλίοισιν MT	18 πεπρωμένων MT	πεπρωμένον A	19 ράποτε A
20 ὃν γαμέτην Meineke	ἦι γαμετῇ M	ἐγγαμετῇ T	ἐνγαμετῇ A
ὀπωπήσασθαι Cobet	21 σπείροιο] γάμοιο A	παρακλίνας M	
22 ἀντὶ τοῦ om. M	ὁ om. TA	ὅπου αὐτὴν ἔκτισαν ὅπου T	ὅπου ἔκτισεν
αὐτὴν ὅπου A	23 ὠκήσαντο MTA corr. Dindorf		

ὁ νοῦς· κατακαλούμεθά σε, ὦ Ἐπαφε, Ἰοῦς καὶ Διὸς γένεθλον, εἴσελθε δὴ σωτήριος εἰς τὰς Θήβας καὶ ταῖς παρ' ἡμῶν ἱκεσίαις ἐπίνευσον. ὁ σὸς γὰρ ἔκγονος Κάδμος ἔκτισε τὰς Θήβας· ὅθεν δικαίως ἂν σφῶσις αὐτάς. τὸ οὖν πληθυντικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνικοῦ κεῖται· ἔδει γὰρ εἰπεῖν σὸς ἔκγονος: — MTAB^s

† ἄλλως: ἀντὶ τοῦ τὴν γῆν, τουτέστι τὰς Θήβας. προμάτορα δὲ αὐτῶν αἱ Φοῖνισσαι τὴν Ἰὼ ἔφασαν διὰ τὸ Φοῖνικα ἀπὸ Ἰοῦς <τὸ> γένος κατάγειν. Κάδμου γὰρ καὶ Εὐρώπης ἀδελφὸς Φοῖνιξ: — T

683 ἀντὶ τοῦ ἔνθα: — Mⁱ

ᾧ διώνυμοι θεαί: ἀντὶ τοῦ ὅπου. ἡ ἄρθρον πληθυντικὸν καὶ 10 λείπει ὁ καὶ σύνδεσμος: — M

ἄλλως: τὸ ᾧ Δωρικὸν ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ᾧ, ὃ ἐστὶν ὅπου. τὸ δὲ ἐκτίσαντο ἀντὶ τοῦ ὤκησαν, ὡς τὸ ὄρεικτίτου σὺός' παρὰ Πινδάρῳ [frg. 313], ἀντὶ τοῦ ὄρειοίκου. ἱερὰν δὲ Δήμητρος τὴν Θήβην εἶπεν ἡ διὰ τὸ εὐχαρπον ἡ ἐπεὶ πάντα τὰ ἐκ γῆς φυόμενα ἱερὰ τῇ θεῷ· καὶ οἱ 15 Σπαρτοὶ δὲ ἐκ τῆς γῆς. διώνυμοι δὲ παρόσον ἡ μὲν Κόρη καὶ Περσεφόνη, ἡ δὲ Δημήτηρ καὶ Γῆ ὀνομάζεται. ἡ ὅτι οὗο οὔσαι ἐνὶ ὀνόματι χρῶνται· ἑκατέρα γὰρ Δημήτηρ καλεῖται ἡ μὲν πρεσβυτέρα, ἡ δὲ νεωτέρα: — MTAB

† ἄλλως: τοῦτο ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς. χρὴ δὲ μὴ ὡς πληθυντικὸν 20 ἄρθρον τὸ αἰ, ἀλλ' ὡς Δωρικὸν περισπῶντας ἀναγινώσκειν, ἵνα σημαίνῃ τὸ ἔνθα. καὶ γίνεται ὁ λόγος τοιοῦτος· ὁ σὸς ἔκγονος, ὦ Ἐπαφε, τὰς Θήβας ἔκτισεν ἐνταῦθα ἔνθα ἡ Περσεφόνη καὶ ἡ Δημήτηρ αἱ διώνυμοι θεαὶ ὤκησαν· τὸ γὰρ κτίσαι ἀντὶ τοῦ οἰκῆσαι λέγεται, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ [B 592] 'ἐύκτιτον Αἰπύ', ἀντὶ τοῦ εὖ κατοικημένον. πῶς δὲ 25 αἱ θεαὶ αὗται οἰκισθῆναι ἐποίησαν τὰς Θήβας. οὕτως· τῆς γὰρ γῆς ἀνα-

1—5 scholio quod praecedit adi. MTA post ὁ add. μὲν M δὲ TA 1 ὁ νοῦς
om. B^s ἐπικαλούμεθα B^s post Ἐπαφε ins. ὅς TAB^s post γένε-
θλον ins. ὑπάρχεις B^s 2 ἐλθε B^s καὶ om. B^s παρ' om. B^s
ἡμῖν T λιταῖς B^s 2. 3 ἐπινεύσας B^s 3 καὶ γὰρ σὸς T ὁ γὰρ σὸς A
οἱ γὰρ σοὶ ἔκγονοι B^s 3—5 Κάδμος—ἔκγονος] καὶ τὰ ἐξῆς B^s 4 ἐνι-
κὸν· M 4. 5 ἔδει—ἔκγονος om. M 5 σὸς κάδμος ἔκγονος A 7 αὐτὸν T
8 κατεισάγειν T em. Valckenaer ἀδελφὸς Φοῖνιξ] ἀδελφοί T 12 δωρι-
κῶς A δώριον TB 13. 14 schol. Or. 1621 13 ὄρεικτῆτος MTA ὄρικτῆ-
του B 14 τῆς δῆμητρος B θήβαν A 15 τὰ om. T τῷ θεῷ A
καὶ om. A 21 ὡς om. T 22 καὶ ἵνα T 23 ἡ (alterum) om. T
24 λέγουσιν A 24—p. 322, 12 ὡς—σῆτον om. A

διδοῦσης τοὺς Σπαρτοὺς ἐκ τῶν τοῦ δράκοντος ὀδόντων ὁ Κάδμος τοὺς
 μὲν ἀπεθέριζε, τοὺς δὲ εἶχε συνεργοὺς εἰς τὴν τῆς πόλεως κατασκευήν. ἐπεὶ
 οὖν πάντα τὰ ἐκ γῆς ἀναδιδόμενα τῆς Δήμητρος ἂν εἰκότως νομίζοιτο
 [διὰ τοῦτο] καὶ τούτους καθάπερ βλάστημά τι ἐκ γῆς ἀναδεδοῦσθαι τῷ
 5 Κάδμῳ φαμέν συνοικίσοντας αὐτῷ τὴν πόλιν, διὰ τοῦτο εἰκότως ἔφη τὰς
 θεὰς ταύτας συνεκτικέναι τὴν πόλιν. τί δ' ἂν εἶεν οἱ ἀναδοθέντες ἐκ
 γῆς ἔνοπλοι· οἱ καρποί. ἄντικρυς τούτων φουμένων ἀφθόνως εὐμαρές
 ἐστὶ πολεμικοὺς ἄνδρας τρέφειν καὶ συμμάχων ἔχειν πλῆθος διὰ τὸ
 ἐπικουρεῖν καὶ παρέχειν τοῖς δεομένοις. ἢ τὸ ἔνοπλον δηλοῖ τὸ ἀσφα-
 10 λές τοῦ καρποῦ καὶ οὐποτε τὴν πόλιν ἐπιλείψον. εἰκότως οὖν ἂν
 νομίζοιντο αἱ θεαὶ αὗται συνοικικέναι τὴν πόλιν, ἐπεὶ τὸ ἀναγκαιότατον
 τῶν ἐν ἀνθρώποις παρέσχον, τὸν σῆτον: — TA

687 γράφεται καὶ πυροφόρους: — M^s

πυροφόρους θεάς: τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω ληπτέον, τουτέστιν· ὧ
 15 Ἐπαφε, πέμπε τὰς πυροφόρους θεὰς βοηθῆσαι τῇ γῇ. πυροφό-
 ρους δὲ εἶπε Δήμητρα καὶ Κόρην, ἐπεὶ θαλασσίαι αὐταῖς γίνονται τοῦ
 φωτὸς ἐμφαίνοντος τὴν ἐκ τῶν καρπῶν τοῖς ἀνθρώποις ζωὴν. ἢ τὰς
 σιτοφόρους λέγει. ἔστι δὲ ταῦτό: — MTAB

688 ἀμῦναι τᾶδε γᾶ: βοηθῆσαι τῇδε τῇ χώρᾳ. ἢ οὕτως·
 20 ἀμῦναι τᾶδε γᾶ, ἀντὶ τοῦ ἀμύνετε. [τουτέστιν] ἀντὶ τοῦ ἀμείβεται,
 ὥς καὶ Θουκυδίδης [I 42]· 'ἀξιούτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνεσθαι', τουτ-
 ἐστὶν· οἶδεν εὐχαριστεῖν ταῖς θεαῖς ἢ χώρα εἰ εὐεργετήσουσιν αὐτήν: —
 MTA

3 παντὰ τὰ Laur. 32, 33 καὶ αὐτὰ T ἂν Laur. 32, 33 ὦν T 5 συνοι-
 κήσαντας αὐτοῖς T διὰ τοῦτο] ὅθεν T 7 τῶν T Laur. 32, 33 γὰρ τού-
 των Matthiae 8 διὰ Laur. 32, 33 καὶ διὰ T 10 ἐπιλείψαν Laur. 32, 33
 ἐπιλείψαντος T 11 συνωκηκέναι T 14. 15 τοῦτο—χώραι post Κόρην
 coll. B add. δὲ post τοῦτο 15 τῇδε τῇ χώρᾳ B 16 θεὰς εἶπε B
 δήμητραν T τὴν τε δήμητραν B τὴν κόρην B 16—18 ἐπεὶ—ταῦτό
 om. B 18 ταῦτόν A 20 ἀμῦναι] ἄμυνε T ἀμύνετε—τοῦ om. T
 ἀμύνετε] scripserim ἄμυνε τουτέστιν—ἀμείβεται om. A 20—p. 323,2 Eust.
 p. 546,27 φησὶ .. ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης τὸ ἀμύνεσθαι οὐ μόνον σημαίνειν
 τὸ κακῶς παθόντα ἀντιδιατιθέναι, ἀλλὰ τεθεῖσθαι καὶ ἀντὶ φιλοῦ τοῦ ἀμείψασθαι
 ὁτιοῦν καὶ φέρει χρῆσιν ἐκ τε Ἀλκμᾶνος τὸ 'οὐ γὰρ πορφύρας τόσσος κόρος ὥστ'
 ἀμύνεσθαι' καὶ ἐκ τῶν Θουκυδίδου τὸ 'ἀξιούτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνεσθαι'. cf.
 Suid. Zon. p. 160 Bekker an. p. 217,12 20 ἀμείβετε MT 21 καὶ
 om. T ἀξιούτω M ἀξιού τὸ T ἀμείβεσθαι M 22 τὴν χώραν A
 εὐεργετήσωσιν TA

γράφεται καὶ ἀμύνεται δὲ γὰρ, ὅ ἐστιν· ἱκανή ἐστιν ἡ πόλις
ἀμείψασθαι τὰς εὐεργεσίας: — MTABⁱ

689 εὐκολα: — M^sA^s

690 † χώρει σὺ καὶ κόμιζε: τραγωδεῖ ὁ Ἐπεοκλῆς: — AB^s
δεῖ νοεῖν, ὅτι τοῦ χοροῦ ἄδοντος ἔσω ἦν ὁ Ἐπεοκλῆς· νῦν δὲ ἔξει- 5
σιν οἰκέτῃ ἐπιτάσσω καλέσαι τὸν Κρέοντα: — ABⁱ

692 συγγενῇ: — M^sA^s

δημόσια: — M^sA^s

693 ἀντὶ τοῦ συμβουλεύσασθαι καὶ ἀνακοινώσασθαι: — M^sA^sBⁱ

694 εἰς παράταξιν πολέμου: — M^sTA^s 10
κατὰ τὸ σιωπώμενον εἶδεν αὐτὸν ἐρχόμενον· διὸ καὶ ἐπιφέρει
ὁ ρῶ γὰρ αὐτόν: — M^s

695 ἀπαλλάσσει παύει: — MⁱTA^s

697 ἀντὶ τοῦ ἄρα: — M^s

περισπαστέον τὸ ἦ, ἀντὶ τοῦ ὄντως: — M^sA^s 15

698 κύκλω: — M^sA^s

699 τὰ συστήματα τῶν φυλάκων: — MⁱTA^sBⁱ

περιφραστικῶς· σὲ ζητῶν: — MⁱA^sBⁱ

701 πολύ: — M^sA^s

ἀτελεῖς: — M^sA^s 20

702 ὅτε: — M^s

ὥς εἰς λόγους συνῆψα: ἡνίκα συνέτυχον: — MTA

ἄλλως: ἐλθὼν εἰς λόγους τῷ Πολυνείκει πολὺ εὖρον ἀτελεῖς τὰς
διαλλαγὰς ἡμῶν. ἢ οὕτως· πολλῶ λειπομένας τὰς συμβολὰς εἰς τὸ
γενέσθαι εὖρον δοκῶν διαλλάττεσθαι πρὸς Πολυνείκην ὥστε ὑπολείπεται 25
τὸ πολεμεῖν: — MTABⁱ

συνέβαλον συνῆλθον: — M^sA^s

703 ὑπὲρ τὰς Θήβας: — MⁱA^sB^s

οἶον· ἤκουσα αὐτόν, τὸν Πολυνείκην, μειζόνως φρονεῖν τῶν Θη- 30
βῶν: — MⁱA^s

704 τῇ ἐπιγαμβρίᾳ: — M^sA^s

1. 2 scholio quod praecedit adi. MTA 1 καὶ om. Bⁱ 2 τὰς εὐεργε-
σίαις A 5. 6 scholio quod praecedit adi. A 9 cf. lex. Vind. p. 129,8
συμβουλεύεσθαι A^s βουλεύσασθαι M^sBⁱ ἀνακοινῶσθαι A^s 15 ὄντως]
ἄρα A^s 23 εἰσελθὼν A ἐλθὼν γὰρ Bⁱ ἐλθὼν post Πολυνείκει coll. M
24 πολὺ Bⁱ συμβολὰς MTBⁱ εἰς] ὡς T 25 εὖρον om. TABⁱ
τὸν πολυνείκην A ὑπολείπεσθαι A 26 τὸ om. Bⁱ 29 καταφρονεῖν MⁱA^s

- 705 Ὅμηρος [P 514]. 'ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖ-
ται': — M^gA^gBⁱ
ἀναθέντα ἐξάψαντα: — M^g
706 ἐν μέσφ: — M^gA^gB^g
5 708 ἦκει τις αἰχμάλωτος: ἴσως κατάσκοπος ληφθεὶς νύκτωρ
σταλαεῖς: — M^gA^gBⁱ
710 πολιορκήσιν μέλλειν κύκλω τὸν Ἀργείων στρατόν: — MⁱT A^g
711 περιβαλεῖν πολιορκήσιν κυκλώσιν: — M^g
712 ἐκκομιστέον: — M^gA^g
10 ἐξοιστέον τᾶρ' ὅπλα: ἀνάγκη τῇ πόλει ἐξενεγκεῖν ὅπλα: — MTB
ἄλλως: οὐκοῦν δέον καὶ τὰς Θήβας ἐξενεγκεῖν ὅπλα καὶ παρατάτ-
τεσθαι: — MTB
713 οὐχ ὁρᾷς: οὐ λογίζῃ: — M^gA^g
ἐρωτηματικῶς τοῦτο ἀναγνωστέον. οὐκ ἔῃ δὲ αὐτὸν ἐξελεῖν: — M^B
15 714 οἶον· ὡς ταχέως ὀφείλοντας μάχεσθαι: — MⁱA^g
715 οἱ Ἀργεῖοι πολλοί: — M^gA^g
716 ἐγὼ οἶδα κείνους: ἐγὼ δὲ οὐ ψηφίσω ἐκείνους τοὺς ὄντας
θρασεῖς ἐν λόγοις καὶ οὐκ ἔργοις: — MTA
γράφεται ἐγὼ οἶδα, ἵν' ἡ οὕτως· ἐγὼ οἶδα ἐκείνους θρασεῖς ὄντας
20 τοῖς λόγοις καὶ οὐκ ἔργοις: — M^g
προπετεῖς προχείρους. ἀλλ' οὐκ ἔργοις: — MⁱT
717 ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος: ὃ ἐστίν· ὑπολήψεις ἔχει παρὰ
τοῖς Ἑλλήσι. τινὲς δὲ τὸ Ἄργος Ἑλλήνων τὸ Ἑλληνικὸν Ἄργος, ἵνα
πλεονάζῃ ἢ παρὰ. ὁ δὲ νοῦς· ἔχει τινὰ δύναμιν τὸ Ἑλληνικὸν Ἄρ-
25 γος: — MTAB
ὑπερηφανίαν φρόνημα: — M^g
718 οἶον· ταχέως πληρώσω τὰ ἡμῶν πεδία τοῦ αἵματος αὐτῶν: —
MⁱA^g
τουτέστι· τῷ αὐτῶν φόνῳ τὸ ἐμὸν πεδίον πληρώσω: — MⁱBⁱ
30 720 ἀντὶ τοῦ ὄντως: — M^gA^gB^g
† ὡς οὐ καθέξω: καὶ δὴ οὐ καθέξω τὸν στρατὸν ἔσω τῶν τει-
χῶν: — A

1 initio add. ὡς Bⁱ μὲν om. M^g 1. 2 κεῖται om. Bⁱ 7 πολιορκήσιν
MⁱT 11 δέον M δὲ TB 14 scholio quod praecedat adi. M ἐρωτημα-
τικὸν M 17. 18 ad lectionem ἐγὼ οὐδέ referas 17 initio add. οἶον T
οἶονεῖ A δὲ om. A 21 scholio 17. 18 adi. T add. οἶον 27 αὐτῶν] τῷ
φόνῳ Mⁱ 29 τουτέστι om. Bⁱ τῷ αὐτῶν φόνῳ om. Mⁱ πληρώσω om. Mⁱ

721 καὶ μὴν τὸ νικᾶν ἐστὶ <πᾶν> εὐβουλία: ἐν παντὶ τὸ νικᾶν ἐστὶν εὐβουλίας· ὅθεν ἐκεῖνός φησιν· εἰ οὖν εὐβουλίας ἐστὶ τὸ νικᾶν, βούλει ἐτέραν μέθοδον μετέλθω: — MTA

ἄλλως: τὸ κεφαλαιὸν ἐστὶ τὸ νικᾶν· καθέξεις οὖν ἢ οὐ καθέξεις, περὶ τοῦ νικᾶν σκόπησον: — MTA 5

ἄλλως: οὐ τοσοῦτον ἐν δυνάμει τὸ νικᾶν ὅσον ἐν εὐβουλίᾳ καὶ συνέσει: — MTAB

722 βούλει τράπωμαι: θέλεις βουλευσώμεθα. γνώμας: — MTA^s

προφάσεις αἰτίας βουλευμάτων: — MTBⁱ

πορευθῶ: — M^s

10

724 εἰ νυκτὸς αὐτοῖς: λείπει τὸ περισσόμεθα. ἐρωτηματικὸς ὁ λόγος: — MTABⁱ

εἰ νυκτὸς αὐτοῖς ἐπέλθοιμεν ἵνα ἐξ ἐνέδρας αὐτοὺς λάβωμεν, περιγησόμεθα: — MTA

725 τοῦτο ποίει, εἴπερ σφαλεῖς δύνασαι ὑποστρέψαι ὧδε: — MⁱA^sBⁱ 15

ἀποτυχόν: — M^sB^s

726 ἴσον φέρει νύξ: ἑκατέρῳ μὲν στρατεύματι ἐπίσης ἐμποδίζει τὸ τῆς νυκτὸς σκότος, τοῖς μέντοι προεπιτιθεμένοις πλέον τι παρέχει πρὸς νίκην τὸ ἡὐτρεπίσθαι. ἢ οὕτως· καὶ τοῖς ἐπιχειροῦσι καὶ τοῖς ἐπιχειρουμένοις ἴσον παρέχει ἢ νύξ ἐμπόδιον, τοῖς δὲ τολμηροτέροις τὴν 20 νίκην χαρίζεται: — MTAB

ἐνδίδωσιν: — M^sA^s

727 ἐνδυστυγῆσαι: ἢ ἐν ἀντὶ τῆς κατὰ. ὁ δὲ νοῦς· δυστυγῆσαι κατὰ τὸ τῆς εὐφρόνης κνέφας δεινόν: — MTAB

Ὅμηρος [P 647]: 'ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσαν': — M^sTAB 25

728 ἀλλ' ἀμφὶ δεῖπνον: εἰ δεῖπνοῦσιν αὐτοῖς ἐπέλθοιμεν, ἔκπληξις ἂν καὶ ταραχὴ γένοιτο· οὐ μέντοι νίκην ἐπιφέρει τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα· δεῖ δὲ νικᾶν: — MT

729 ἔκπληξις ἂν γένοιτο: ἀντὶ τοῦ· ταραχὴ γίνεται αὐτοῖς, οὐ μέντοι ἦττα, ἐπεὶ εἰκὸς αὐτοὺς ἐνόπλους δεῖπνεῖν: — MTAB 30

2 post ἐστὶν add. εἰπᾶν M

3 in fine add. γινῶναι TA

4 ἢ om. TA

6. 7 scholio p. 326, 10 adi. B

6 ἄλλως] ἀλλ' MTA

τὸ νικᾶν] ἐστὶν B

εὐβουλία καὶ om. A

6. 7 εὐβουλία—συνέσει] βουλῇ B

7 ἐν συνέσει T

9 scholio quod praecedat adi. MT

11 ἐρωτηματικὸν M

ἐρωτηματικῶς T

12 δὲ ὁ MT δὲ ἐστὶν ὁ A ἐστὶν ὁ Bⁱ

13 νύκτωρ TA

ἵνα—λάβωμεν

in fine coll. MTA

15 εἰπὲρ Bⁱ

ὧδε om. Bⁱ

20 τὴν om. T

24 τῆς om. T

26 εἰπὲρ M

ἐπέλθωμεν M

30 ἐπεὶ] ἐπὶ M

αὐτοῖς A

νικῆσαι δὲ χρεία: — M^sA^s

730 βαθύς γέ τοι Διρκαῖος ἀναχωρεῖν: τοῦτό φησιν ὡς συν-
τιθέμενος καὶ ἐπαινῶν· οὐ δεῖ [ἐξαίφνης] ἐπιθέσθαι, μή πως ἐξαίφνης
τροπῆς γενομένης καθ' ἡμῶν φεύγοντες περᾶν τὸν ποταμὸν βαθὺν ὄντα
5 οὐ δυνησόμεθα. Δίρκη δὲ ποταμὸς ὁμώνυμος τῇ κρήνῃ: — MTAB

ἄλλως: οὐκ ἔστιν ἡμῖν εὐχερὲς ἀναχωρῆσαι διὰ τῆς Δίρκης οὔσης
βαθείας καὶ ἐπειγομένοις, ἀλλὰ δύσκολον: — MTA

πολὺς τὸ διάστημα: — M^s

731 ἅπαν κάκιον: ἀντὶ τοῦ δεύτερον: — MTA

10 πᾶν ὅτιοῦν τοῦ φυλάττειν ἀκριβῶς χειρόν ἐστιν: — MTAB

ὅ ἐστι· φύλαττε σαυτόν. τοῦ γὰρ φυλάσσεσθαι καλῶς πᾶν ὅτιοῦν
ἀσθενέστερόν ἐστιν: — MTA

732 τί δ', εἰ καθιππεύσαιμεν Ἀργείων στρατόν: τί δὲ ἄρα
πλέον ἡμῖν ἔσται, εἰ πάντες ἐφ' ἵπποις συνέλθωμεν κατ' αὐτῶν: —
15 MTAB

733 ἡσφάλισται: — M^sA^s

734 πολεμίοις δώσω πόλιν: ἀγανακτῶν δυσχεραίνει. ἐπεὶ
πάντα ὅσα εἶπεν ἀπεδοκίμασε, φησί· θέλεις οὖν προδῶ τὴν πόλιν: —
MTAB

20 736 φροντίς: — M^sA^s

737 ἔπτ' ἄνδρας αὐτοῖς: τὸ ἐξῆς· ἔπτ' ἄνδρας ἐν αὐτοῖς φασὶ
λόγων ἀνάσσειν: — MTAB

738 τί προστετάχθαι ὁρᾶν: τί προστετάχθαι φασὶ τοὺς ἐπτὰ
ἄνδρας ὁρᾶν: — MTBⁱ

25 οἱ ἄνδρες ὀλίγοι εἰσί. τῶν ἐπτὰ: — Mⁱ

739 τῶν τάξεων ἄρχειν: — M^sA^s

- 2 ὡς] καὶ T 3 οὐ] καὶ B ἐξαίφνης (alterum) om. MTB 4 γινο-
μένης T φεύγοντες om. B ὄντα βαθὺν τὸν ποταμὸν MTA 5 οὐ]
μή MTA τῇ κρήνῃ om. A 6 εὐχερῶς A om. M 10 scholio
quod praecedit adi. MTA initio add. ὁ νοῦς TA post ὅτιοῦν add. φυλαττό-
μενον MTA μὴ φυλαττόμενον B φυλαττομένου B 11. 12 scholio quod
praecedit adi. MTA 11 ὅ ἐστι] ἀντὶ τοῦ T 11. 12 πᾶν γὰρ ὅτιοῦν ἐστιν
ἀσθενέστερον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς A 14 ἐπέλθωμεν B καθ' αὐτῶν M
17 ἐπεὶ] ἐπὶ M 18 οὖν θέλεις MT προδῶσω M 21 initio add.
ἐπτὰ φησιν ἄνδρας ἐν αὐτοῖς τῶν λόγων ἀνάσσειν (ἀνάσσω T) TA τὸ ἐξῆς
om. M ἐπτὰ φησὶν M ἐν αὐτοῖς] αὐτοὺς TA φασὶ om. M
22 τῶν λόγων MA in fine add. καὶ αὐτὸς ἐλοῦ B 23 φησὶ MT
23. 24 ὁρᾶν ἄνδρας τοὺς ἐπτὰ φησὶ Bⁱ

ἑπτὰ προσκεῖσθαι πόλαις: λείπει ὁ καί· καὶ ἐπέρχεσθαι ταῖς
ἑπτὰ πόλαις: — MM^s

740 ἀπορίαν γὰρ οὐ μενῶ: οὐ μενῶ, φησὶν, ἕως εἰς ἀπορίαν
καὶ ἀμνηχανίαν ἐμπέσω: — MBⁱ

741 ἐπ' αὐτοὺς ἑπτὰ ἄνδρας αὐτὸς ἔλοῦ: — M^s 5
ἐπίλεξαι: — M^s

742 πότερον, φησὶ, κρίνω τοὺς ἑπτὰ τῶν λόγων ἄρχειν ἢ ἰδίᾳ μο-
νοστόλου δορός, ὃ ἐστίν· εἰς πρὸς ἕνα οἱ ἑπτὰ πρὸς τοὺς ἑπτὰ: — MT

† πότερον, φησὶ, προκρίνω ἑπτὰ ἄνδρας τῶν τάξεων ἄρχειν ἢ εἰς
πρὸς ἕνα οἱ ἑπτὰ κατ' ἰδίαν περιεσταλμένοι δόρασιν: — B 10

743 λόγων προκρίνας: τὸ ἐξῆς· λόγων ἀνάσσειν: — MT
ἐπιλέξας τοὺς ἰσχυροὺς: — M^s

744 βοηθεῖν πρὸς τὰς ἀναβάσεις τῶν τειχῶν: — M^s
προσεμβάσεις: ἐπαναβάσεις. ὃ ἐστίν· ἀποσοβεῖν τῶν τει-
χέων τὰς ἐπαναβάσεις: — TAB 15

745 καὶ ξυστρατήγους: στρατηγούς ἐτέρους μετὰ τῶν ἑπτὰ. 'καθ'
Ὅμηρον γὰρ [K 224] 'σύν τε δὺ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ δ τοῦ ἐνόη-
σεν': — MTAB

ὕπασπιστάς: — M^sA^s

εἰς δ' ἀνὴρ: οἶον· μὴ μόνον τοὺς ἑπτὰ στρατηλάτας στήσον, ἀλλὰ 20
καὶ ἄλλους σὺν αὐτοῖς· εἰς γὰρ ἀνὴρ τῶν στρατηλατῶν οὐ δύναται
<πάντα> θεωρῆσαι, ἀλλὰ βοηθοὺς παράσχε ἐκάστω: — MTA

746 γράφεται καὶ θράσει: — M^sT

λείπει ἢ ἐν, ἔν' ἢ· ἐν θάρσει ἐπιλεξάμενος: — M^sT

γενναίους ἢ φρονίμους: — M^sT 25

747 χωρισθέν: — M^sA^s

ἀσθενές: — M^s

748 γελοίως τοῦτό φησιν ὡς μὴ ὦν νῦν ἐν πόλει: — M^sB

749 στρατηγούς: — M^sA^s

750 ἀντιπαρατάξας: — M^sA^s 30

1. 2 ἐπέρχεσθαι—ἑπτὰ] ἑπτὰ προσκεῖσθαι M^s τὰς ἑπτὰ πόλεις M 3 φησὶν
ἕως om. M 5 ἀπὸ τοὺς M^s αὐτοὺς M^s 7 φησὶ om. M ἰδίᾳ] διὰ
MT 8 πρὸς om. M τοὺς om. T 11 lemmati praeponunt λόγων
ἀνάσσειν: ἑπτὰ πρὸς ἑπτὰ δὲ μονόστολοι MT 14 initio add. προσεμβάσεις TA
16 στρατηγούς δ' B μετὰ τῶν B 17 γὰρ om. A δύο B ἐρχομένων T
πρὸ τοῦδ' M 20 οἶον μὴ] οὐ A 22 πάντα add. Münzel 24 scholio
quod praecedat adi. M^s add. δὲ post λείπει ἔν' ἢ om. T 28 τῇ πόλει B

751 ὄνομα δ' ἐκάστου: πεφύλακται τὰς ὀνομασίας αὐτῶν εἰπεῖν, ὥς φησι Δίδυμος, διὰ τὸ ὑπὸ Αἰσχύλου εἰρησθαι ἐν τοῖς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας: — MTAB

ἄλλως: οὐκ ὀφείλομεν ἐκάστου καταλέγειν τὸ ὄνομα τοῦ πολέμου
5 ἐπείγοντος: — MTAB

753 μὴ ἐμποδίζωμεν τὸ τῶν χειρῶν ἔργον, τουτέστι τὸν πόλεμον: — M^sB

754 ἀντίπαλον: — M^sA^sB^s

755 ἐξ ἐναντίας σταθέντα: — M^sA^sBⁱ

10 γράφεται καὶ ἐλθεῖν: — M^s

χειρώσασθαι: — M^s

γράφεται μάχης ἔχειν δόρυ: — B^s

756 κτανεῖν θ' ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν: ταῦτα κατ' εὐχὴν [ἐγένετο]. καὶ γένοιτό μοι ἐξ ἐναντίας λαβεῖν τὸν ἀδελφόν
15 μου καὶ φονεῦσαι: — MTA

γράφεται φίλην: — Bⁱ

758 τῆς ἐκ τοῦ σοῦ αἵματος. ἀνεψιά αὐτοῦ ἦν πρὸς μητρός: — M^sA^s

διαμάρτω ἀποτόχῳ: — M^sA^s

20 759 σοὶ χρὴ μέλεσθαι: τοὺς γάμους σοὶ χρὴ μέλεσθαι: — MTA
ἄλλως: τοὺς γάμους σοὶ χρὴ εἶναι ἐν φροντίδι: — MTA

προσέχει φροντίζειν: — MTA

τὴν δόσιν τ' ἐχέγγυον: καὶ τὴν τοῦ γάμου ἔκδοσιν ἀσφαλῆ: — MTA

25 ἀντὶ τοῦ· ἐπιβεβαίου τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ γάμου: — M^sA^s

761 ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ δῆ: — M^sA^s

μακρολογεῖν: — M^sA^s

762 καὶ εἰς τὴν ἐμήν χάριν: — M^sA^sB^s

763 ἀμαθίαν ὀφλισκάνει: οἶον· ἀμαθὴς ἐστὶ καὶ ἄνους ὁ Οἰδί-
30 πους: — MMⁱA^s

1—3 scholio p. 327,27 adi. B 2 φασιν ἢ ὡς M 2. 3 Δίδυμος—Θήβας om. A
2 διὰ τὸ B δὲ τὸ T τῶ M 2. 3 θήβαις MTB 3 post Θήβας add. αὐτοῦ TB
4 ἄλλως οὐκ ὀφείλομεν] ἢ ἐπειδὴ μὴ καλὸν ἦν M τοῦ om. B 5 ἐπείγοντα M
6 7 initio add. ὅπως B 9 σπάντα A^sBⁱ 21 χρὴ σε TA φροντίζει T
22 scholio quod praecedit adi. MTA 23 scholio quod praecedit adi. MTA
τῶν ἐχεγγύων MT τὴν ἐχέγγυον A 29 initio add. γράφεται ἀμαθίαν Mⁱ γρ.
καὶ ἀμαθία lemmati ἀμαρτία ὀφλισκάνει superscr. M

ἄλλως: εἰς ἑαυτὸν χρεωστεῖ μωρίαν, ἀντὶ τοῦ αὐτὸς ἑαυτοῦ κατα-
γνοίη μωρίαν: — MTAB

† ὥς εἴ τις εἴποι· ὁ δεῖνα εἰς τόνδε δίκην χρεωστεῖ: — TAB

765 ἡμᾶς δ' ἀραῖσιν: καὶ ἡμῖν αἴτιος θανάτου γένηται ὅσον
ἐπὶ ταῖς ἀραῖς, ἐὰν συμβῇ αὐτὰς ἰσχυῖσαι. τὸ γὰρ ἦν τύχη τοῦτο δ
δηλοῖ: — MTAB

766 ἐν δ' ἡμῖν ἀργόν ἐστιν: ἀργόν ἀπρακτον καὶ παραλε-
λειμμένον. ὀφείλον γενέσθαι μὴ γενόμενον: — MTAB

ἄλλως: ἐκεῖνο, φησὶ, μόνον ἡμῖν παραλέλειπται, τὸ παρὰ τοῦ μάν-
τεως ἀκοῦσαι περὶ τούτων. εἰωθότες γὰρ οἱ ἄνθρωποι ἐν ταῖς εὐπρα- 10
γίαις καταφρονεῖν μαντικῆς ἐν ταῖς συμφοραῖς ἐπὶ τοὺς μάντεις κατα-
φεύγουσιν: — MTAB

768 τὰ τοῦ θεσφάτου: — M^sA^sBⁱ

769 τοῦ αὐτοῦ ὀνόματι καλούμενον: — M^sA^sBⁱ

770 λαβόντα πέμψω: ὥς τοῦ Μενοιχέως ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὄντος 15
τοῦτό φησιν: — MTAB

ἄλλως: ἐγὼ δὲ τὸν παῖδά σου πέμψω δεῦρο λαβόντα τὸν Τει-
ρεσίαν: — MTAB

ἐνέγκαι: — MTA

773 ὥστε μέμψασθαί μοι ἔχειν: — M^sBⁱ

20

774 τοῖς πολίταις: — M^sB^s

ἐντέλλομαι: — MⁱT

775 τὸ ἐπισκῆπτω ἀπὸ κοινοῦ: — MⁱTBⁱ

ἦν περ κρατήσῃ τὰ μά: ἐὰν ἡ ἐμὴ δύναμις φονεύσῃ [καὶ νικήσῃ]
τὸν Πολυνείκην: — MTABⁱ

25

οὐ χρὴ ταφῆναι αὐτὸν ἐν ταύτῃ τῇ γῇ: — A

777 συγγόνων νῦν: — M^sA^s

κἂν φίλων τις ᾗ: διὰ τούτου προαναφωνεῖ τὰ κατὰ τὴν ἀδελ-
φὴν: — MBⁱ

1 τιμωρίαν TA 2 μωρίας MAB μωρίας T 3 scholio quod praecedit adi.
TAB τήνδε T 4 θανάτου om. M γεγένηται MTAB ὅς A
5. 6 τὸ—δηλοῖ om. A 8 καὶ μὴ B μὴ om. T 9 ἡμῖν μόνον MT
11 ἐν δὲ ταῖς MT 11. 12 καταφεύγειν T de M non constat 14 initio add.
ὁμώνυμον Bⁱ 17 σε A 17. 18 τειρεσία T 19 scholio quod praecedit
adi. MTA, add. ὁ ἐστίν TA ἐνέγκαι A 23 scholio quod praecedit adi.
MⁱT add. δὲ post τὸ 24 φονεύσῃ MT κρατήσῃ A ἐπικρατήσῃ Bⁱ 24. 25 καὶ—
Πολυνείκην om. Bⁱ 26 scholio quod praecedit adi. A 28 τούτων Bⁱ

779 ἐκφέρετε τεύχη: ἀσπίδας. πάνοπλα δὲ ἀμφιβλή-
ματα τὰ ἐνδύματα πάντα τὰ τὸν ἄνθρωπον ὀπλίζοντα, λέγει δὲ θώρακα,
περικεφαλαίαν, κνημίδας. οἱ δὲ [γράφουσι] τὰ σάγματα: — MTAB

† ταῦτά τινες εἶδη δορατίων φασί. τουτέστι τὰ ἐκατέρωθεν
5 βαλλόμενα: — Bⁱ

781 σὺν δίκῃ νικηφόρῳ: ἑαυτὸν γὰρ δίκαιον ᾔετο ἀμυνόμενος
περὶ πάτρης, ἐκεῖνον δὲ ἀσεβῆ κατὰ πατρίδος στρατευόμενον. καὶ Ὅμη-
ρος [M 243]: 'εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης': — MTAB

τῇ φερούσῃ μοι τὴν νίκην: — M^s

10 782 τῇ δ' Εὐλαβείᾳ: σωματοποιεῖ τὴν Εὐλάβειαν. Ὅμηρος [Λ 37]:
Δεῖμός τε Φόβος τε'. τῇ δ' Εὐλαβείᾳ εὖχονται, ἵνα αὐτοὶ ἀφόβως ἐπέλ-
θωσιν. ἥ ἵνα τοῖς πολεμίοις φόβον ἐμβάλῃ: — MTAB

784 ὦ πολλῶν καμάτων μεστὲ Ἄρες: — M^sA^s

ὦ πολύμοχθος Ἄρης: ἔδει· ὦ πολύμοχθε Ἄρες. Ἀττικὴ δέ
15 ἐστὶν ἡ κλίσις: — MTABⁱ

τί δῆποτε: — M^sA^s

ἀντὶ τοῦ χαίρεις: — M^sB^s

785 οὕτως· ἐναντίος ὢν ταῖς τοῦ Διονύσου ἑορταῖς. καὶ παρηλ-
λαγμένην μοῦσαν ἔχων, τουτέστι· ταῖς τοῦ Βρομίου ἑορταῖς ἀσύμφωνος
20 κατὰ τὴν μοῦσαν. ἐν γὰρ εἰρήνης καιρῷ τὰ Διονύσια ἄγονται: — MTA

παράμουςος ἑορταῖς: ἐναντίος, οὐ τὴν αὐτὴν μοῦσαν ἔχων,
ταῖς τοῦ Βρομίου ἑορταῖς ἀσύμφωνος: — MTAB

ἄλλως: ἀσύμφωνος, ὥς καὶ τὴν ἄνοιαν παράνοιάν φασιν. οὐ
συνωδὸς, ἀλλ' ἀλλότριος: — MTAB

25 ἀνάρμοστος ταῖς ἑορταῖς τοῦ Διονύσου: — MⁱA^s

786 τῆς νεανικῆς ἀκμῆς: — Mⁱ

1 initio add. τεύχη τὰς B

ἀσπίδα M

2 τὰ (prius) om. M

ἅπαντα M

θώρακα B

3 ante κνημίδας ins. ἀσπίδα A τὰ σάγματα]

τάγματα A

* 4 ἐκατέρωι Bⁱ emend. ex A^s

7 πάτρης] τῆς πατρίδος B

τῆς πατρίδος M

καὶ om. A

8 εἰς om. T

ἀμύνεσθαι B

9 δίκην M^s corr. Münzel

10 σωματοποιοῦσι M

ὡς Ὅμηρος AB om. T

11. 12 ἀπέλθωσιν B

12 ἐμβάλωσι A

13 μεστὲ M^s αἵτις A^s

14 πολύμοχθος MA

ἄρε T ἄρης A

15 ἐστὶν ἡ om. A ἡ σύνταξις

καὶ ἡ κλίσις Bⁱ

17 ἀντὶ τοῦ om. B^s

ἀνέχη M^s

18 οὕτως MTA

ἐναντίος M ὅς TA

καὶ om. TA

19 post ἔχων add. ἐναντίος T ἐναν-

τίαν A

20 τοῦ διονύσου γίνεται A

21 initio add. παράμουςος A

22 ante ταῖς add. τουτέστι B

νεάνιδος ὥραις: ἀντὶ τοῦ ὥραίας, ἀκμαίας, ὥραν ἐχούσης γάμου.

τὸ δὲ ἐξῆς· οὐ μέλπη * * τουτέστιν· οὐκ ᾄδεις οὐδὲ ὕμνεῖς ἐπὶ ἀκμαζούσῃ κόρῃ νυμφιδίους ὥδ' αὖ οὐδὲ αὐλῶν μέλεσι χορεύεις ἀνασείσας τὸν πλόκαμον ὥσπερ ὁ Διόνυσος καὶ οἱ τούτου χοροὶ, ἀλλ' ἐπὶ πολέ-
μους ὁρμαῖς: — MTA 5

ἄλλως: τοῖς γαμηλίοις καιροῖς. ἢ νεάνιδος ἀκμαίας, ὥραν ἐχούσης γάμου: — MTAB

787 τὸν πλόκαμον ἀναπλώσας: — M^s

βόστρυχον ἀμπετάσας: διὰ τί δὲ μὴ τὸν σὸν βόστρυχον ἐπὶ στεφάνοις νεάνιδος ὥραις ἐκπετάσας μέλπη πρὸς πνεῦμα λωτοῦ. ἔνιοι 10
δὲ νεάνιδος ὥρας τοῦ ἔαρος τοῦ νέα πάντα ποιούντος: — MTAB

ἄλλως: οὐ καλλιχόροις στεφάνοις βόστρυχον ἀμπετάσας ἐπὶ γάμοις νεάνιδος μέλπη νυμφιδίους ὥδ' αὖ πρὸς αὐλόν. ἢ ἐπὶ πρὸς τὸ ὥραις, ἐπὶ ὥραις νεάνιδος: — MTAB

ἀμπετάσας: ἐπανασείσας τὸν πλόκαμον ὥσπερ ὁ Διόνυσος. 15
ἢ κατὰ ἀντὶ τῆς πρὸς, πρὸς πνεύματα, ὃ ἐστὶν ἀπηχήματα τοῦ αὐλοῦ: — MTAB

† λωτοῦ: πάνυ ἡδέως λωτὸν ἐκάλεσε τὸν αὐλόν. λωτὸς γὰρ τὸ γλυκοκάλαμον· ἀλλὰ καὶ ὁ αὐλὸς [καὶ] κάλαμος μὲν, ἀλλὰ καὶ γλυκὺς διὰ τὴν τοῦ μέλους ἡδύτητα: — A 20

† ἄλλως: λωτὸν ἐνταῦθα τὸν αὐλόν. σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ τὸ λο μικρὸν γράφεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ λωτοῦ, τῆς βοτάνης: — A

μέλπη μοῦσαν: οὐδὲ ἐπὶ καλλιστεφάνου ὥραίας νεάνιδος ἀπλώσας τὸν βόστρυχον κατὰ πνεύματα τοῦ λωτοῦ: — MMⁱTA

τοῦ αὐλοῦ: — Mⁱ

γράφεται μέλπη: — M^s

788 μοῦσαν: ὥδ' ἡν: — MA 25

1 ὥρας M ὥραίας A	ἀκμαίας A	ὥρα T	ἐχούσαις A
2 τουτό ἐστιν M	3 νυμφιδίου MT	post μέλεσι add. γαμηλίων A	
4 τὴν T	αἱ MA	6 ἦ] τινὲς δὲ οὕτως B	ἀκμαίαν M
7 γάμου om. M	9. 10 ἐπὶ στεφάνοις] ἐστεφάνοις T	10 λωτοῦ] αὐτοῦ M	
11 ὥραις MTA	πάντα νέα B	12 ἀναπετάσας A	13 νυμφίους M
14 νεάνιδες M	15—17 scholio quod praecedat adi. MTB, ante ἀμπετάσας add. τὸ δὲ MT post ἀμπετάσας add. δὲ B	ἐπανασείσας om. M	ἀντὶ ἐπα-
	νασείσας T ἀνασείσας B	16 τοῦ om. B	23 καλλιστεφάνοις T
καλλοῖς στεφάνου A	ὥραίας om. M	24 τὰ πνεύματα A	πνεύματος
MM ⁱ T	τοῦ om. M	τοῦ λωτοῦ] τὰς λωτοειδεῖς οὖν tuum spatium A	

οὐ τοιαύτην, φησὶν, ἔχεις μοῦσαν, ἐν ᾗ χάριτές εἰσι χορείας αἵτιαι
γενόμεναι. ἢ οὕτως· οὐ μέλπη τοιαύτην ἔχων μοῦσαν, ἐν ᾗ χάριτές
εἰσι <χοροποιοί>, τουτέστι ποιητικαὶ εἰρήνης: — MTA

γράφεται καὶ μελοποιοί: — M⁸B⁸

5 789 ἀλλὰ σὺν ὀπλοφόροις: τοῦτο μὲν οὐ ποιεῖς, ἀλλὰ τόδε.
τὸ ἐξῆς· ἀλλὰ προχορεύεις: — MTA

ἄλλως: σὺ δὲ, φησὶν, ὦ Ἄρες, ἀνασκιρτᾷς σὺν ὀπλοφόροις ἀν-
δράσι καὶ χορεύεις χορείαν ἄτοπον τὸν Ἀργείων στρατὸν παροξύνας κατὰ
τοῦ τῶν Θηβαίων αἵματος: — MTA

10 ἄλλως: ἀλλὰ σὺν ὀπλοφόροις κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις στρα-
τὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας αἵματι Θήβης, τουτέστι τῷ γένει τῶν Θηβαίων.
Ὅμηρος [δ 611]· 'αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος': — MTAB

† ἄλλως: ἀλλὰ σὺν ὀπλοφόροις Θήβαις στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύ-
σας, ὃ ἐστὶν ἐνθουσιάσας ἐκάτερον στράτευμα καὶ κατόχους αὐτοὺς ποιή-
15 σας, [ἐαυτοῦ] αἵματι κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις, ὃ ἐστὶ· προκαλῆ
αὐτοὺς εἰς ἄμουσον κῶμον σὺν αἵματι. λέγει δὲ τὸν πόλεμον: — TAB

παροξύνας ἐκμήνας: — Mⁱ

791 κῶμον ἀναυλότατον: κακόαυλον: — MM⁸

ἐκμελῇ καὶ ἄμουσον. σάλπιγξ γάρ ἐστὶν ὁ πολεμικὸς αὐλός: —

20 MAB

κῶμος εἶδος ὀρχήσεως: — MA⁸Bⁱ

προχορεύεις: ἢ πρὸ πλεονάζει, ὡς τὸ [B 493]· 'νῆάς τε προ-
πάσας'. ἀντὶ τοῦ κωμάζεις: — MTAB

792 οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ: οἶον· οὐ χορεύεις μετὰ κλάδων καὶ
25 δερμάτων ἐλαφείων, ἀλλὰ ἄρμάτων ἐπιβαίνων καὶ ἵππων τετραπόδων

1—3 scholio quod praecedit adi. MA

1 εἰσὶν αἱ T

2 γινόμεναι T

3 χοροποιοί om. MTA sed cf. quae habet A⁸ ἐν ᾗ χάριτες εἰσι χορῶν ποιητικαὶ
καὶ εἰρήνης 5 ποιεῖ MT τόδε om. A 6 τὸ T τόδε τὸ M τὸ

δὲ A 7 ἀνασκίρτα A ὀπλοφόροις ἀλλὰ σὺν ὀπλοφόροις A 8 καὶ

om. A τὸν] τοῦ T τῶν Ἀργείων TA παροξύναι T παρώξυνε A

10 initio add. τὸ ἐξῆς T σύνταξις A ἐν B 11 σὺν τῷ αἵματι TA

σὺν αἵματι B τῆς Θήβης TA ταῖς Θήβαις B 11. 12 τουτέστι—τέκος

om. B 11 ὃ ἐστὶ TA 12 καὶ ὁμηρος A 13 initio add. τὸ ἐξῆς B

19 scholio quod praecedit adi. M initio add. ἦ, scholio 13—16 adi. B initio

add. ἀναυλὸς δὲ ἀπὸ τοῦ αὐλός ὁ πολέμου αὐλός A ὁ αὐλός τοῦ πολέμου B

21 scholio quod praecedit adi. M post κῶμος add. δὲ ἐστὶν 22. 23 scholio 19

adi. B add. δὲ post ἦ 24 χορεύσεις M 25 ἐλάφων MT

παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἰσμηνοῦ ποταμοῦ ταῖς ἱππικαῖς χορείαις ἀνασκιρ-
τᾶς ἐπεγείρας καὶ παροξύνας τὴν γένναν τῶν Θηβαίων τοῖς Ἀργείοις τὸν
χορὸν τὸν φέροντα καὶ σείοντα τὰς ἀσπίδας ἐξ ἐναντίας κοσμήσας τῷ
σιδῆρῳ: — MT

ἡ ὑπὸ ἀντὶ τῆς σὺν· σὺν τῷ μανίαν ἐμποιοῦντι θύρσῳ: — M^s 5
οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ: ἀντὶ τοῦ μετὰ θυρσομανοῦς. λέγει δὲ
τοῦ Διονύσου. ἡ ὑπὸ ἀντὶ τῆς σὺν· σὺν θυρσομανεῖ Διονύσῳ· ὅπερ
καὶ ἄμεινον: — TAB

νεβρίδων μέτα: νεβρίς ἐστὶ δέρμα ἐλάφου κατάστικτον ὃ φοροῦ-
σιν οἱ βακχευταί. ἐπειδὴ γὰρ οἱ μαινόμενοι τὸ δέρμα αὐτῶν κατα- 10
τέμνοντες ποικίλον αὐτὸ ποιοῦσιν, οἱ σώφρονα μανίαν μαινόμενοι τῷ
καταστίκτῳ τῆς νεβρίδος σοφίζονται τῆς μανίας τὸ σχῆμα: — MTAB

δινεύεις: οὐδὲ χορεύεις, φησὶν, ὑπὸ θυρσομανεῖ, τῷ κόμῳ,
μετὰ νεβρίδων, ἐν ἄρμασι καὶ ἵπποις ἀναστρεφόμενος.· τουτέστιν·
οὐ νεβρίδας ἔχων καὶ θύρσους, ὥσπερ οἱ τοῦ Διονύσου χοροὶ, δινεύεις 15
καὶ περιχορεύεις, ἀλλ' ἄρμασι καὶ ἵπποις ἐπιβαίνεις. ἄρμασι δὲ τοῖς
τετραπόδοις, ἄρμασιν οἷς τετράποδα ὑπέζευκται: — MTA

793 λείπει τὸ ἀλλά: — M^s

χαλινῶν. ἀντιπτώσεις δὲ εἰσι· σὺν ἄρμασι καὶ ψαλίοις μονο-
νόχων πώλων τετραβαμόνων, ἢ τετραπόδων: — MⁱTABⁱ 20

† ἄλλως: ψαλίων: τῶν ἵππων, παρὰ τὸ ψᾶσθαι αὐτοὺς λίαν
ἤτοι τιθασεύεσθαι. τῇ γὰρ ἐπαφῇ τῶν χειρῶν οἱ ἵπποι συχνῶς κατα-
ψώμενοι τιθασοὶ λίαν γίνονται, ὥστε † οὕτε χρὴ δὴ λέγεσθαι ψάλιον
ἵππον. διαφέρουσι δὲ αἱ λέξεις, ἡ ψάλιος καὶ τὸ ψέλλιον. σημαίνει γὰρ
ἢ μὲν τὸ τιθασεύόμενος ἵππος, ἢ δὲ πᾶν τὸ ἐπιτιθέμενον ἵπποις εἰς 25
κῆσμον καὶ δυνάμενον ἐν τῇ κινήσει ψελλισμὸν, ἤτοι ψιθυρισμὸν, ἀπο-
τελεῖν: — A

1 ποταμοῦ om. T 1. 2 post ἀνασκιρτᾶς scholion claudit M sed scholio
p. 332, 22. 23 adiungit ταῖς ἱππικαῖς — σιδῆρῳ 2 θηβῶν M 6 ἀντὶ—
θυρσομανοῦς om. B μετὰ om. A θυρσομανῶ T θυρσομανῶς A
6. 7 λέγει — Διονύσου om. T 9 — 12 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ
post νεβρίς 9 νεβρός M νευρίς A ἐστὶ om. A 11 οἱ γὰρ MT
12 νευρίδος TA 14 νευρίδων A ἀναστρεφόμενοι M ἀναστρέφων TA
16 παραχορεύσεις M δὲ om. A 17 τετράποδεσιν TA τετράπω T
ὑπόζευκται T 19 χαλινῶν — εἰσι om. Bⁱ ἄρματι A ψαλίοις ὃ ἐστὶ
χαλινοῖς Bⁱ 19. 20 μωνόχων A 20 ἵππων Bⁱ τετραβαμόνων ἢ] τετρα-
βάμων καὶ MⁱTABⁱ 21 ψαύεσθαι A corr. Münzel 23 τιθασσεῖοι A
καταχρηστικῶς?

† οὕτως συντάξεις τὸ ὅλον χωρίον· οὐ δινεύεις καὶ στρέφεις μώνυχον πῶλον μετὰ νεβρίδων καὶ ἐλαφείων δερμάτων ὑπὸ τῷ θυρσομανεῖ καὶ χαίροντι τοῖς θύρσοις καὶ νάρθηξι Διονύσῳ, ἀλλὰ δινεύεις καὶ στρέφῃ ἐν ἄρμασι καὶ τετραβάμοσι τῶν ψαλίων καὶ τῶν ἵππων, ἥτοι
5 τετρώρῳ ἵππῳ: — A

μεταπλάσμός· ἀπὸ τοῦ μονόνυχον μώνυχον: — MⁱA^s

Ἰσμηνοῦ τ' ἐπὶ χεύμασι: ἡδὺ μὲν καὶ χαρίεν οὐδὲν πράττεις, ἐπιβαίνων δὲ τοῖς χεύμασι τοῦ Ἰσμηνοῦ σὺν ἄρμασι καὶ ψαλίοις μονόνυχων πῶλων τῇ ἵππικῇ ἐκμαίνῃ: — MTAB

10 794 ἵππικαῖς ὀρμαῖς. ἡ ἐπιστήμαις: — MⁱA^s

βακχεύεις ὀρμαῖς διατρέχεις ταχύνεις καὶ ἀναπηδᾷς: — MⁱA^s

κατὰ τῶν Ἀργείων ἐνόπλους παροξύνας τοὺς Θηβαίους: — MⁱA^s

ἐπιπέμψας, παροξύνας τοὺς Θηβαίους καὶ ἐξ ἐναντίας αὐτοὺς στήσας τοῖς Ἀργείοις. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου νῦν εἶπεν· ἐν γὰρ τοῖς ἀνωτέρῳ τοὺς Ἀργεῖους εἶπε παρωξύνθαι κατὰ τῶν Θηβῶν, τοῦτο δὲ
15 φησιν ὡς τοῦ Ἀρεως ἐκατέρους παρορμήσαντος κατ' ἀλλήλων: — MTAB

795 τῶν Θηβαίων γένος: — M^sA^s

Σπαρτῶν γένναν: τοὺς Θηβαίους· οἱ γὰρ περιλειφθέντες ἐκ τῶν σπαρτῶν ὁδόντων τοῦ δράκοντος τῶν ἐξῆς πάντων εἰσὶ πρόγονοι: — MⁱTA

20 ἀσπιδοφέρμονα θίασον ἔνοπλον: ποιεῖς δηλαδὴ θίασον ἀσπιδοφέρμονα: — MTA

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ ἀσπιδοθρέμνονα· φέρσαι γὰρ τὸ θρέψαι· τὸν ἐν ἀσπίδι τραφέντα, τουτέστι τὸν σπαρτὸν λαὸν τὸν πολεμικόν.

παραγώγως, ἀντὶ τοῦ ἀσπιδηφόρον: — TAB

25 ἄλλως: ὁ νοῦς οὕτως· κοσμήσας χορὸν οὐ θυρσοφόρον, ἀλλ' ἀσπιδοφέρμονα, οὐ συνθιασώτην καὶ σύγκωμον χορὸν, ἀλλ' ἀντίπαλον, οὐ κισσῷ κοσμήσας, ἀλλὰ χαλκῷ. εἰ δὲ ἦν ἐπὶ Διονύσου, οὕτως ἂν ἔφη·

1 συστρέφεις A

2 νευρίδων A

4 συστρέφῃ A

6 ἀπὸ τῶν μωνο-

νόχων Mⁱ ἀπὸ τῶν μωνύχων A^s

7 οὐδὲν καὶ χαρίεν B

8. 9 μωνύχων A

μονοπῶλων B 13—16 scholio 7—9 adi. B initio add. ἐπιπνεύσας δὲ

13 post ἐπιπέμψας add. ἀντὶ τοῦ B

14 θηβαίοις A

νῦν om. MTA

14. 15 ἀνωτέροις TA

15 παροξύνεσθαι AB

κατὰ om. A

16 ὡς]

ὥστε T

παροξύναντος TA παροξύνοντος B

18 γένναν in γέννα corr. Mⁱ

γεγόναι A

post Θηβαίους add. λέγει Mⁱ

20 initio add. ἀσπιδηφόρον

καὶ T ἀσπιδηφόρου καὶ A

δηλαδὴ om. TA

20. 21 ἀσπιδηφόρον M

22 φέρεται A

23 ἀσπίσι T

24 ἀντὶ τοῦ ἀσπιδηφόρον om. B

25 κομίσας M

θυρσοφόρον θίασον σύγκωμον κατὰ σύμφυτα ὄρη κισσῶ κοσμήσας οὐ κατὰ τείχη: — MTAB

† ἄλλως: κυρίως θίασος ὁ τοῦ Διονύσου χορὸς λέγεται ὁ μετὰ νεβρίδων ἐκείνῳ συγχορεύων. διὰ τοῦτο ἐνταῦθα ἀντίπαλον θίασον καὶ ἀσπιδοφέρμονα καὶ ἔνοπλον τοὺς Ἀργεῖους καλεῖ τοὺς σὺν τῷ Ἀρει 5 τὴν ἔνοπλον χορείαν ποιουμένους: — A

797 ἀντιστήσας θίασον ἔνοπλον τῇ Σπαρτῶν γέννῃ: — MⁱA^g

ἀντιπαραταττόμενον: — M^gA^g

τουτέστιν ὀπλίσας: — M^gA^g

798 ἦ: τοῦτο καθολικόν· ὄντως δεινὴ θεὸς ἡ Ἔρις: — M^gA^gBⁱ 10

800 τοῖς Θηβαίοις· πρόγονος γὰρ αὐτῶν ὁ Λάβδακος: — MⁱBⁱ

801 ὦ ζαθέων πετάλων: ὦ νάπος τῶν ζαθέων πετάλων.

νάπος πετάλων τὸ σύμφυτον ὄρος. τὸ ἐξῆς· ὦ Κιθαιρῶν πολυ-
θηρότατον ὄρος σύμφυτον· τοῦτο γὰρ δηλοῖ νάπος πετάλων: — MTAB

ἄλλως: ζαθέων: μεγάλων φύλλων. ἡ θείων, ὥσπερ φαμέν 15
θεῖον τόπον διὰ τὸν ἐν αὐτῷ θεόν. λέγονται γὰρ ἐν αὐτῷ ἰδρῦσθαι αἱ
Μοῦσαι καὶ δένδροις διαφόροις κεκοσμησθαι: — MTAB

ὑπὸ φύλλων πεπλεγμένον: — MⁱA^g

802 ὄμμα Κιθαιρῶν: ὅπερ ἐφορᾷ ἡ Ἀρτεμις ὑπὲρ τὰ ἄλλα ὄρη.

καὶ ἔστιν ὄραμα * * ἡ ὡς καλλιστεῦον παρὰ τῇ θεῷ, ὥσπερ ἐν 20
τῷ σώματι τὸ ὄμμα. πολύθηρον γὰρ ἔστι, κυνηγέτις δὲ ἡ θεὸς Ἀρ-
τεμις ὑπάρχει: — MTAB

ἄλλως: ὦ ὄμμα τῶν ἄλλων ὄρων Κιθαιρῶν, ὄραμα, ἥτοι διὰ τὸ
ὕψηλόν εἶναι καὶ πόρρωθεν τοῖς πᾶσιν ὁρᾶσθαι, ἡ ὅτι ἄνωθεν ἦν πάντα
καθορᾶν. ἡ ἀπλῶς ἐκπρεπέστατον χρῆμα αὐτὸν ἂν εἴη λέγων. 25
λέγει τὸν Κιθαιρῶνα ὑπὲρ τὰ ἄλλα πάντα ὄρη * τῇ Ἀρτέμιδι ὥσπερ
ὀφθαλμὸς ἐν σώματι. λέγονται δὲ ἐνταῦθα ἰδρῦσθαι αἱ Μοῦσαι: — MTA

1 τὰ σύμφυτα M 2 τὰ τείχη B 4 νευρίδων A 9 ὀπλισθεῖς M^g
10 ὄντα M^g θεῶν M^g θεός ἐστιν A^gBⁱ in fine add. κατειργάσατο
γὰρ κακὰ τοῖς βασιλεῦσι Bⁱ 13 νάπος δὲ B τὸ δὲ MTB 13. 14 κιθαι-
ρῶν post ὄρος coll. MTAB 14 ὄρος] νάπος A συμφύτων B τὸ
νάπος AB 16 ἰδρῦσαι B 17 κοσμεῖσθαι B nescio an haec a ceteris
separanda sint scribaturque κεκοσμημένον sc. νάπος 19 initio add. ὄμμα
ἀρτέμιδος TA ὑπὲρ] ὥσπερ A 20 καὶ ἔστιν ὄραμα om. B καλλιστεῦον
παρὰ τῇ] καλλιστεύοντα A 22 ὑπάρχει om. A 25 αὐτὸ T 25. 26 λέγων
λέγει] λέγων λέγων T λ M λέγων A 26 ὑπὲρ] ὥσπερ MTA 27 in
fine add. καὶ δένδροις διαφόροις ἐξωθεν κεκοσμησθαι A

803 ἀντὶ τοῦ γέννημα: — MⁱA⁸B⁸

804 Οἰδιπόδα βρέφος, κατὰ περίφρασιν τὸν Οἰδίπουν: — M⁸A⁸Bⁱ
τὸν ἐκβεβλημένον τῶν οἴκων. τὸ ἐκριφέν βρέφος ἐκ τῶν οἴκων·
ἐξετέθη γὰρ εἰς τὸ ὄρος: — Mⁱ

5 805 χρυσοδέτοις περόναις: ἡ μὲν Ἰοκάστη ὡς ἀκριβῶς εἰδυῖα
εἶπε [26] σιδηρᾶς τὰς περόνας· αὗται δὲ ὡς βάρβαροι οὐκ ἀκριβῶς
ἴσασιν: — MTAB

περόναις ἐπίσαμον: τοῦτο διὰ τὰς περόνας λέγει αἷς ὕστερον
ἐαυτὸν ἐτύφλωσεν· οὐ γὰρ ταῖς τῶν ποδῶν. εἶπε γὰρ [26] σφυρῶν
10 σιδηρᾶ κέντρα διαπεύρας μέσον: — MTA

ἄλλως: νῦν φησι χρυσῷ διαπεπερονῆσθαι τὰ σφυρὰ τοῦ Οἰδί-
ποδος, ἄνω δὲ εἶπε σφυρῶν σιδηρᾶ· ἐκτὸς εἰ μὴ οὐκ ἐπὶ τῶν σφυρῶν
λέγει τὸ χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον, ἀλλὰ διὰ τὴν τύφλωσιν
ἐπίσημον αὐτὸν γεγονέναι. μᾶλλον δὲ ἐμφαίνει τὰ σφυρὰ τοῦ Οἰδίποδος
15 διὰ τὰ παρακείμενα· ἐπάγει γὰρ βρέφος ἔκβολον οἴκων· οὐ τυφλὸς
δὲ ἦν, ἡνίκα ἐκβέβληται, ἴσως οὖν διαφόρου οὔσης τῆς ἱστορίας οὕτως
ἀμφοτέραις συγκατατίθεται: — MTA

† ἐπίσαμον: τὸν ὕστερον γενόμενον ἐπίσημον διὰ τὴν τύφλω-
σιν: — ABⁱ

20 806 μηδὲ τὸ παρθένιον πτερόν: ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὄφειλεν, τουτ-
έστι· μηδὲ ἡ Σφίγξ ὄφειλεν εἰς τὰς Θήβας ἐληλυθέναι. αὕτη γὰρ
ἀρχὴ τῆς συμφορᾶς ἐγένετο τοῦ Οἰδίποδος· διὰ τὸ εὐρηκέναι γὰρ τὸ
προτεθὲν ὑπ' αὐτῆς ζήτημα ἔγρηψε τὴν μητέρα κατ' ἄγνοιαν. πρόκειται
γὰρ εἰς γάμον τῷ συνιέντι: — MTAB

25 † παρθένιον πτερόν καλεῖ τὴν Σφίγγα διότι λέγεται μῦθος τὰ ἄνω
μέρη τοῦ σώματος παρθένου γυναικὸς ἔχειν, τὰ δὲ κάτωθεν ἀετοῦ. πρὸς
μὲν τὴν παρθένον τὸ παρθένιον, πρὸς δὲ τὸν ἀετὸν τὸ πτερόν: — A

5 ἰδαῖα A	6 σιδηροῦς T	δὲ om. T	8 τοῦτο om. M τοῦ T
λέγει om. T	9 οὐ—ποδῶν om. M	post γὰρ add. ἐν ἐκείνοις ἡ δὲ M	
ἡ δὲ TA	σφυρῶ T σφυρὰ MA	10 σιδηρῶ M σιδηρῶ T σιδηρὰ A	
κέντρῳ MT	11—17 scholio quod praecedat adi. M pro ἄλλως—εἰ μὴ (12)		
scripto ὅθεν δῆλον ὅτι	11 χρυσῶ T σφυρῶ A	διαπερονῆσθαι A δια-	
περονεῖσθαι T em. Matthiae	σφύρα T	12 ἐκτὸς εἶμι A corr. Dindorf	
om. T spatio relicto	13 ἐπίσαμον om. TA	14 καὶ ἐπίσημον TA	
αὐτὸν om. M	16 δὲ om. TA	16. 17 διαφόρου—συγκατατίθεται om. A	
spatio relicto	17 ἀμφοτέροις M ἀμφοτέρῳ T	20. 21 τουτέστι om. M	
21 τὰς om. M	22 ἡ ἀρχὴ T	24 συνιόντι MTAB	

γράφεται οὐρειον: — M^s

οὐρειον τέρας ἐλθεῖν: ὄρεινόν ἄγριον. ἢ ἴσως ἐπειδὴ ἐν
Κιθαιρῶνι τῷ ὄρει ἐτρέφετο, τέρας αὐτὴν φησι· τέρας δὲ ἐστὶ πᾶν τὸ
παρὰ φύσιν. τὸ δὲ ἐξῆς· μηδὲ τὸ παρθένιον πτερὸν Σφιγγὸς ὤφρι-
λεν ἐλθεῖν εἰς πένθεα ταύτης τῆς χιθονός. τέρας δὲ τὴν Σφίγγα 5
λέγει, ἐπεὶ πτερωτὴ ἦν παρθένου ἔχουσα πρόσωπον, λέοντος δὲ τὸ πᾶν
σῶμα, μίξοφυῆς οὖσα: — MTAB

† ἄλλως: ἀπὸ μέρους τὴν ὄλην· μηδὲ τὸ πτερὸν τῆς Σφιγγὸς
ἐκεῖνο τὸ τέρας, ὅπερ ἦν πένθος τῆς γῆς: — TA

† ἄλλως: οὐρειον δὲ τέρας διὰ τὸ δόξαι αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους 10
Κιθαιρῶνος τερατοειδῶς κατελθεῖν: — A

ἀντὶ τοῦ· πένθος τῆς γῆς ἢ Σφίγγε: — MⁱBⁱ

807 Σφιγγὸς ἀμουσοτάταισι: σὺν κακομούσοις προβλήμασι
καὶ σοφίσμασι τῆς Σφιγγός. ὥδῃν δὲ κακόμουςον τὸ αἶνιγμά φησιν,
ἐπεὶ ἐμμελῶς τε καὶ ἐμμέτρως ἐλέγετο, ἀπώλλυε δὲ πολλοὺς τῶν Θη- 15
βαίων· μὴ εὐρίσκοντες γὰρ τὸ αἶνιγμα κατησθίοντο: — MTAB

ἀοιδαῖς: — M^sA^s

808 ἃ ποτε Καδμογενῆ: ἥτις ἐπικαθεζομένη τοῖς τεύχεσι τετρα-
βάμοσι χηλαῖς τὴν Καδμογενῆ γένναν, τουτέστι τοὺς Θηβαίους, εἰς
αἰθέρος ἄβατον φῶς ἀνῆγεν. ἐπεὶ ἄβατος καὶ αὐτοῖς τοῖς ὀρνέοις 20
ἐστίν: — MTAB

τὸ ἐξῆς· Καδμογενῆ γένναν: — M^sBⁱ

τετραδακτύλοις ποσίν: — MⁱA^sB^s

γράφεται χηλαῖσι: — M^s

809 καθεζομένη: — M^sA^s

25

φέρειν αἰθέρος: ὑπερβολικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος πολὺ ὥστε προσ-
εγγίζειν τῷ αἰθέρι ἔφερε τὴν Καδμογενῆ γένναν. τοιοῦτον γὰρ τι ἴστο-

1 in uersu οὐρεια M 2 ὄρεινόν om. B 3 ἐτρέφετο τῷ ὄρει B
τὸ ὄρος T 4 Σφιγγὸς om. T 5 ταύτης A ταῦτα MTB γῆς A

6 λέγουσι A πτερωτόν A πτερωτὴς B παρ M παρθένος T
ἔχον A λέοντα M 9 ἥπερ T 12 πένθους Mⁱ τὸ πένθος Bⁱ
14 καὶ om. T τῆς Σφιγγός om. B 15 post τε ins. καὶ εὐρύθμως B
15. 16 θηβῶν T 18. 19 τετραβαμοῖς χηλαῖς B 19 γένναν spatio uacuo
ins. Aⁱ τουτέστι τοὺς Θηβαίους om. B 20 ἀνῆγεν] πέμπει M om. A

26 — p. 338,2 scholio 18—21 adi. B post ὑπερβολικῶς add. δὲ τοῦτό φησιν

27 ἀνέφερε B καδμογενῶν M 27. p. 338,1 ἱστόρηται M

ρεῖται ὅτι εἰς ὕψος αὐτοὺς ἀνήγαγε καὶ ἤφει ἐπὶ τῆς γῆς φέρεσθαι
πρῶτον ἄνω διασπαράξασα: — MTAB

810 ἀνὸς κατὰ χθονὸς Ἄιδας: ἦν Ἑρινὸς τις ἢ Ἀἰδωνεὺς ἢ
ἀλάστωρ ἐφῆκε τῇ πόλει· πάντα γὰρ τὰ δεινὰ χθόνια ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι: —
5 MTAB

811 ἀντὶ τοῦ ἐπέπεμπεν: — M^sA^sBⁱ

δυσδαίμων δ' ἔρις: μετὰ δὲ ταῦτα δυσδαίμων ἔρις ἄλλη αὖξεται
κατὰ τοὺς οἴκους τοῦ Οἰδίποδος τῶν παίδων. ἄλλη δὲ ἔρις ἄλλα
ποιεῖ κατὰ διαδοχὴν κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὸν οἶκον τῶν Οἰδίποδος παί-
10 δων. κακοὶ γὰρ ὄντες κακὰ πάσχουσιν ὡς παρὰ φύσιν τεχθέντες: —
MⁱTAB

814 οὐ γὰρ δὲ μὴ καλόν: τὸ πρῶτον οὐ περιττόν ἐστιν: —
MⁱTAA^sB^s

οὐ γὰρ ποτε τοῦτο καλόν ἐστιν, εἴπερ αὐτὸ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ρίζης
15 μὴ ἔφυ καλόν. τοῦτο δὲ φησι διὰ τὸν Οἰδίποδα παρανόμως γήμαντα
τὴν μητέρα καὶ παρανόμως παῖδας τεκόντα. τοῦτο οὖν, φησὶ, τὸ μὴ
καλῶς γενόμενον οὐποτε ἐπαινέσομεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸ τὸ γεγονέναι ἦν
καλόν: — MⁱTAB

815 οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοι: ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐ καλόν· οὐδὲ οἱ
20 ἄνομοι παῖδες καλόν, οἱ παρὰ τὸν τῆς φύσεως νόμον γενόμενοι, ἀλλὰ
κατάρατοι καὶ ἀνόσιοι: — MⁱTAB

οὐδὲ οἱ ἄνομοι παῖδες καλὸν μητρὶ λόχευμα: — MⁱA^s

816 παῖδες μητρὶ λόχευμα: κατὰ κοινοῦ τὸ οὐ καλόν, τουτ-
ἐστιν· οὐ καλὸν οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες, οἷον Οἰδίπους παρὰ τὸν τῆς
25 φύσεως νόμον συγγενόμενος τῇ μητρὶ καὶ ἀνελὼν τὸν πατέρα. οὐ κα-
λὸν οὖν, φησὶ, γέννημα, ἀλλὰ κατάρατον παῖς τῆς τοῦ πατρὸς καὶ μη-
τρὸς ἐπιβαίνων εὐνῆς· συναίμονα γὰρ εἶπε τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς, ἐπειδὴ
ἐξ ἐνὸς αἵματος ὁ παῖς τῷ πατρί. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἑτεοκλέους

1 ἀνῆγε B ἀνάγουσα A om. καὶ τῆς om. B 2 ἀναδιασφαῖς βράξασα A
ἄνω om. M 3 ἢ (prius) om. T 7 δὲ om. T ἔρις om. T
8 τὸν οἶκον A 9 τῶν] τὸν M 9. 10 τέκνων A 12 bis scripta
in Mⁱ 14—18 scholio quod praecedat adi. MⁱTA 14 ὅπερ B
αὐτῷ Mⁱ ἀντὶ T 15 καλῆς B 16 παρανόμους MⁱTA φησὶ
om. Mⁱ 17 ἐπαινέσομεν TB αὐτὸ τὸ] οὕτως Mⁱ αὐτοῖς TAB
γεγονέναι] γέγονεν εἰ MⁱTA γέγονεν ἢ B ἦν M ἔστι TAB 19 initio
add. καὶ τὸ νόμιμοι δὲ B ἀπὸ—οὐ καλόν post παῖδες καλόν coll. MⁱTA
οὐ om. B 20 ἄνομοι] νόμιμοι B γεννώμενοι Mⁱ

ἡρμόσθαι ὁ λόγος, καὶ ἐροῦμεν οὕτως· οὐ καλὸν γέννημα οἱ μὴ νόμι-
μοι παῖδες τῇ μητρί, οἷον Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης ἐκ λέχους τοῦ
αὐτοῦ πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ ἐλθόντες εἰς φῶς, ἵνα ἡ τὸ συναίμονος
ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ, τὸ δὲ εἰς λέχος ἀντὶ τοῦ ἐκ λέχους, λόχευμα δὲ
τὸ γέννημα: — MⁱTA

5

ἄλλως: οἵτινες παῖδες εἰσι τῇ μητρί λόχευμα, μίασμα δὲ τοῦ
πατρὸς, διὰ τὸ δι' αὐτοὺς τετυφλωκέναι ἑαυτὸν ἢ διότι αὐτὸν ἔκρυψαν.
* * πατρὸς δὲ τοῦ καὶ συναίμονος ἐκ λέχους ἦλθον. ἐὰν δὲ ἡ ἢ δέ,
ἦτις, ἡ μήτηρ, ἦλθεν εἰς τὸ ἑαυτῆς αἷμα: — MTA

μίασμα πατρός: πῶς μίασμα πατρός· ὅτι συναίμονος εἰς λέχος 10
ἦλθεν, ὃ ἐστὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν Οἰδίποδος: — MⁱTAB

817 ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ: — M^sA^s

γράφεται σύναιμον: — Mⁱ

τοῦ υἱοῦ: — M^sA^s

818 ἔτεκες ὦ γᾶ: ταῦτα ἐφεξῆς μέχρι τοῦ τέλους τοῦ χοροῦ 15
ἀνακλητικῶς προφέρουσι μακαρίζουσαι τῆς ἀρχαίας εὐδαιμονίας τὰς Θή-
βας. τὸ δὲ ἐξῆς· ἔτεκές ποτε, ὦ Γῆ, γένναν ὀδοντοφυῆ Σπαρτῶν τὴν
ἀπὸ φοινικολόφοιο δράκοντος, ὥς ποτε ἠκούσαμεν κατὰ τὴν βάρβαρον
ἀκοὴν ἡμῶν ἐν τῇ πατρίδι οὔσαι. τὸ οὖν ἀπὸ φοινικολόφοιο δρά-
κοντος συναπτέον. θηρότροφον δὲ γένναν περιφραστικῶς τοὺς Σπαρ- 20
τοὺς, ἐπεὶ ἀπὸ θηρίου, τοῦ δράκοντος, ἐτέχθησαν. τάσσεται δὲ τὸ τρα-
φῆναι ἐπὶ τοῦ γεννηθῆναι [ἢ ἐπὶ τοῦ ἀβέηθῆναι] καὶ ἀναδοθῆναι ἀπὸ
τῆς γῆς: — MTAB

820 τοῦ ἐν θηρσί τραφέντος δράκοντος. θηριώδους: — MⁱA^s

821 τὴν γενομένην ἐκ τῶν ὀδόντων: — MⁱA^s

25

κάλλιστον ὄνειδος: κάλλιστον κλέος ταῖς Θήβαις αὐτοὺς, τοὺς

3 σύναιμος MⁱT συναίμονα A 7 διὰ—ἡ om. A ἑαυτὸν ἔκρυψεν MTA
8 ἡ δὲ om. M 9 ἡ om. TA αἵματος λέχος? 10. 11 scholio
p. 338,19—21 adi. B pro πῶς—ὅτι scripto μίασμα δὲ πρὸς πρὸς γὰρ 10 συναί-
μονος A σύναιμος Mⁱ σύναιμον TB 11 τοῦ οἰδίποδος B 13 σύναιμος
M^s 15 ἐφεξῆς B ἐξῆς M ἐξῆς TA 16 προσφέρουσι MT 17 γᾶ B
μὴ T τὴν] τῶν A 18—20 ὥς—δράκοντος om. M 18 ὥς ποτε
om. A spatio relicto 19 ἡμῶν ἀκοὴν TA ἄσαι T τὸ] τῷ A
21 συντάσσεται A συντέτακται M 22 καὶ ἐπὶ B 22. 23 καὶ—γῆς om. A
24 θηρὸς Mⁱ 26—p. 340,2 scholio 15—23 adi. B add. δὲ ante κλέος
26 ταῖς ἐν Θήβαις A 26. p. 340,1 αὐτοὺς—φησὶν om. A

Σπαρτούς, φησίν. ἔστι δὲ ὄνειδος τῶν μέσων λέξεων, ὡς καὶ τύχη καὶ ζῆλος καὶ δόλος: — MTAB

822 Ἀρμονίας δέ ποτ': καὶ κατὰ τοῦτο, φησὶ, μακαρία ἡ πόλις ὅτι γαμοῦντι τῷ Κάδμῳ τὴν Ἀρμονίαν συνῆλθον οἱ θεοί: — MTA

5 823 φόρμιγγί τε: καὶ τοῦτο, φησίν, εἰς εὐδαιμονίας λόγον ταῖς Θήβαις συνέβη, τὸ ὑπὸ τῆς λύρας Ἀμφίονος τειχισθῆναι: — MTAB

824 ὠκοδομήθη: — MⁱA^sBⁱ

ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀνέστην: — A^sBⁱ

825 τὸν περάσιμον τόπον: — M^sA^sB^s

10 † ἀμφὶ μέσον Δίρκας: λείπει τὸ ὅς· ὅς, ὁ πόρος, κατὰ τὸ πεδῖον τῆς Δίρκης ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσμηνοῦ καταδύεται. οὗτοι γάρ εἰσιν οἱ δύο ποταμοί, ἡ Δίρκη καὶ ὁ Ἰσμηνός: — AB

ἄλλως: περὶ τὸν μέσον πόρον τῶν διδύμων ποταμῶν τῆς Δίρκης· ἥτις σχιζομένη δύο ἀποτελεῖ ποταμούς, οὓς καὶ διδύμους ἐκάλεσεν, ἐπεὶ
15 ἐξ ἑνὸς οἱ δύο ἀποτελοῦνται: — AB

827 ἀντὶ τοῦ καταδύεται. λείπει δὲ ἥτις· (ἥτις) ἐπαρθεύει τὸ πεδῖον, ἡ Δίρκη: — Mⁱ

828 Ἰὼ θ' ἀκερέεσσα: πρὸς ἅπασιν τούτοις καὶ Ἰὼ ἔχουσιν οἱ Θηβαῖοι προμήτορα: — MTA

20 καὶ ἄλλως: καὶ ὦ Ἰὼ κερατοφόρε, ἥτις ἐγέννησε τοὺς βασιλεῖς τῶν Θηβαίων καὶ ἤνεγκε μυριάδας ἀγαθῶν ἀντὶ τῶν κακῶν: — MTA^sBⁱ
πρόγονος: — M^s

830 μυριάδας δ' ἀγαθῶν: συνελόντι δὲ, φησὶ, φράσαι [συντόμως] ἡ πόλις αὕτη μυρία ἀνδραγαθήματα καὶ νίκας συνάπτουσα εἰς ἄκρον ἐν
25 τῷ πολέμῳ προελήλυθεν ἀνδραγαθημάτων, ὥσει ἔλεγε· τὴν οὕτως μακαρίαν οὐκ ἀπεικὸς τοὺς ἐπελθόντας πολεμίους ἀπώσασθαι: — MTAB

† ἡ οὕτως· ἡ ἤδη τοσαῦτα πλεονεκτήματα εὐτυχήσασα καὶ ἄλλα ἄλλοις ἀμειψαμένη νῦν ἐπὶ ξυροῦ πολέμου ἔστηκεν: — TAB

1 τὸ ὄνειδος AB καὶ (primum) om. A 2 καὶ δόλος om. A 4 ὅτι—τῷ
om. spatio rel. A 5 εἰς—λόγον om. spatio rel. A λόγος M 6 τὸ—
τειχισθῆναι om. spatio rel. A ὑπερ M τοῦ ἀμφίονος M 7 in fine
add. ὁ πύργος δηλονότι καὶ τὰ τεῖχη Bⁱ 11 καταδεύει A 12 ἡ τε B
13 τὸν om. A 14 δύο om. A 14. 15 ἐπειδὴ ἐν A 20 καὶ ἡ κερατοφόρος
Ἰὼ Bⁱ 21 καὶ—κακῶν om. A^sBⁱ 23 συνελόντι Valckenaer ex Mon. 560
συνελθόντα Laur. 32, 33 τί MTA δεῖ B συντόμως del. Valckenaer
24. 25 ἐν τῷ πολέμῳ om. M 26 ἀπεικὸς τοὺς] ἀπεικώτως TA ἐλθόν-
τας TA 27 ἡ ἤδη] ἡ δὴ TA ἤδη B πλεονεκτήματα—καὶ] εὐτυχήματα
ἀμείψασα TA ἄλλα] ἄλλως TA ἄλλους B 28 πολεμίου T

† ἄλλως: ἡ δὲ πόλις αὕτη πρὸς τοῖς ἄλλοις ἄλλας διαδεξαμένη
 μυριάδας ἀγαθῶν νῦν ἐν κινδύνοις ἄχροις ἔστηκεν: — TA

831 ἐπ' ἀγωνίσμασι πολεμικοῖς. ἡ ἐπὶ ξυροῦ ἔστηκεν: —
 MⁱABⁱ

834 ἡγοῦ πάροιθε: Μαντῶ ἐκαλεῖτο ἡ θυγάτηρ τοῦ Τειρεσίου: — 5
 MTBⁱ

Πείσανδρος ἱστορεῖ ὅτι Ξάνθη γαμηθεῖσα Τειρεσία ἐποίησε παῖδας
 τέσσαρας, Φαμενὸν Φερσεκύδην Χλῶριν Μαντῶ: — MT

835 ὥς ἄστρον τοῖς ναύταις: — M^sA^s

836 δεῦρ' εἰς τὸ λευρόν: εἰς τὸ ὀμαλὸν καὶ ἰσόπεδον τὸ ἔχνος 10
 τοῦμὸν τιθεῖσα πρόβαινε καὶ μὴ εἰς τὸ κεκρυμμένον, ἵνα μὴ σφαλῶμεν
 τῆς οἰωνοσκοπίας: — MTA^s

τιθεῖσα φέρε: — M^s

837 μὴ πέσωμεν: — M^sA^s

ὅτι καὶ τυφλὸς καὶ γέρων: — M^sA^s

15

838 κλήρους τέ μοι φύλασσε: τοὺς μισθοὺς φύλασσε: —
 MTAB^s

τήρει σὺ τοὺς κλήρους ἐμοί, τουτέστι τὰς τῶν πτήσεων σημειώ-
 σεις: — M

τὰς μαντικὰς ψήφους: — M^sA^s

20

839 οἱ γὰρ οἰωνοσκόποι ἐν δέλτῳ ἐσημειοῦντο τὰς πτήσεις, ἵνα
 διὰ μνήμης ἔχοιεν. εἰ δὲ τυφλὸς ἦν, μὴ θαυμάσῃς· ἡ γὰρ θυγάτηρ
 ἔμπειρος οὖσα τὰς γινομένας πτήσεις ἐσημειοῦτο. φασὶ δὲ αὐτὴν μετὰ
 τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς ἀρίστην μάντιν γενέσθαι: — TAB

840 † θάχοισιν (ἐν) ἱεροῖσιν: τόπος Θήβης οἱ θᾶχοι, ὅπου 25
 ἐμαντεύετο ὁ Τειρεσίας: — AB

841 ἀντὶ τοῦ τέκνον ἐμὸν καθ' ἡλικίαν: — M^sA^sBⁱ

842 χρόνον δεῖ ἐν μέσῳ λαβεῖν: — M^sBⁱ

3 ἡ om. Bⁱ καὶ MⁱA

5 τοῦ om. Bⁱ

τειρεσία T

7 ξάνξη MT

γαμηθεῖσα om. T

τειρεσίας T

8 Φαμενὸν] φαινέη M

φαινέν T cf. Soph.

frg. 360

φερσεκύδην MT

χλῶρην M

10 post εἰς τὸ ins. πλατὺ

πεδῖον καὶ TA^s cf. quae habet Bⁱ πλατὺ ὀμαλὸν ἰσόπεδον καὶ ἰσόπεδον om.

Ag

11 πρόβαινε] φέρε Ag

εἰς κεκρυμμένον Ag

εἰς κεκρυμμένην T ἦσθα

κεκρυμμένη M

11. 12 ἵνα—οἰωνοσκοπίας om. Ag sed adi. A scholio p. 339,

10.11

16 scholio quod sequitur praep. M scholio 21—24 TA

μισθῶν M

18 τήρει σὺ τοὺς] τειρεσία αἰτίους M

21 δέλτοις B

αἰτήσεις A

22 ἔχοιεν]

ἄγοιεν TAB

θαυμάσωμεν B

23 ἐμπτήσεις TA

25. 26 scholio

quod praecedit adi. B initio add. οἱ δὲ θᾶχοι et postea om. οἱ θᾶχοι

- 843 ὅτι οἱ πόδες μου ἐκοπώθησαν: — M^gA^g
- 844 τὴν ὁδόν. οἶον ἔλευσιν, ὅ ἐστι τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ: — M^gA
μόλις περὶ: ἀπὸ γὰρ τῶν Ἀθηνῶν παραυτίκα ἔρχεται πρόσφα-
τος: — MTA
- 5 845 θάρσει πρὸς τὸ ἐξορμῆσαι τὸν πόδα: — M^g
- 846 ἐξορμῆσαι σὸν πόδα: ἔστησας: — MTAB
ἄλλως: ἀντὶ τοῦ ἐξορμῆσαι· τὸ ὁ ἀντὶ τοῦ ὦ· ἐκβέβληκας,
ἔστησας: — MTAB
- † ἄλλως: λείπει τὸ ἔστι· (ἔστι) στήσαι σε τὸν πόδα: — A
- 10 ἢ ἐξορμῆσον προστακτικῶς, ἀντὶ τοῦ στήσον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν
εἰς λιμένα καταγομένων νεῶν: — MTA
- 847 ὡς πᾶς' ἀπήνη: * * καὶ οἱ γεγηρακότες, φησὶν, ὑπὸ ξένης
χειραγωγείσθαι ὀφείλουσιν. ἦτοι ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτὴν καθ'
ἑαυτὴν ἄνευ ζώων τρέχειν· ἢ, ὅπερ βέλτιον καὶ ἀκόλουθον, ἐν τῷ τὰ
15 ὑποζευγμένα ζῶα ἄνευ τοῦ ἡνιοχοῦντος μὴ δύνασθαι τρέχειν, ἵνα καὶ
αὐτὴν τὴν ζεύξιν ἀπήνας λέγῃ. θυραίας δὲ ἀλλοτρίας ὡς πρὸς τὰ
ἔλκοντα ζῶα, μὴ κοινωνούσης τοῦ ἐλκυσμοῦ. ἐὰν δὲ ἐπὶ τῆς ἀμάξης
μόνον, ἀπλούστερον, τῆς ἀλλοτρίας τῶν ζώων: — MTA
- 848 ὁδηγήματα: — M^gA^g
- 20 850 ἀντὶ τοῦ συνάγαγε, ἀναλάμβανε σαυτόν: — M^gA^g
ἀνάκτησον δύναμιν: — M^gA^g
- 851 στήσας τὴν ὁδοιπορίαν: — M^g
- αἶπος ἐκβαλὼν ὁδοῦ: νῦν τὸν κάματον, ἢ τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἄσθμα
γενόμενον. ἄλλοι δὲ αἶπος τὸ ὕψος, νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὸ μῆκος·
25 ὡς καὶ 'αἰπὺς ὄλεθρος': — MTAB

3 ἀθηναίων A θηβαίων MT 6 ἔστησας] ἐστίν B 7 ἐξορμῆσαι M ἐξορμῆσαι T
ἐξορμῆσας A ἐξαρμόσαι B τὸ ὁ om. MT ὦ om. MT α B ἐμβέβληκας
ἔστησας A ἐμβέβληκά σε στήσας B ἐκβέβληκεν M ἐκβέβληκας T 10 προστακ-
τικὸν T 11 νηῶν T om. M 14 τρέχειν ἄνευ ζώων A 15 ὑποζευγμένα M
ὑποζευμένα T ὑποζευγνόμενα A ζῶα om. A 17 κοινωνούσης M 18 τῶν]
τοὺς τῶν M τῆς τῶν TA 22 στήσον τὰ λαιπωρία M^g 23—25 Hesych. αἶπος
κάματος. ἢ ὑψηλὸς τόπος .. 23 referenda ad lectionem καῖπος cf. Hesych.
et. m. p. 482,5. 489,43. 53. 536,11 Gud. p. 297,56. 298,38. 319,57. 343,61 Eust.
p. 1193,18 ἐκ om. MTB μῆκος ἄσθμα A 24 γινόμενον B
24. 25 cf. et. m. p. 37,28 .. αἰπὺν .. τὸν μέγαν· ὡς τὸ [ρ 47] 'φυγόντι περ αἰπὺν
ὄλεθρον'. Hesych αἰπὺν .. ὑψηλὸν μέγαν· (αἰπὺν) ὄλεθρον .. inde corrupte Zonar.
p. 72 [Suid.] αἰπὺς ὁ ὀλέθριος ... αἰπὺ .. ὑψηλὸν μέγα 24 αἶπος Kirchhoff
ἄπος MB ἄπος A ἀπὸς T 25 ποῦς ὀλέθριος MTAB em. Dindorf

852 γράφεται παρῆμαι, ἀντὶ τοῦ· ἐκλέλυμαι τὰ γόνατα τῷ κόπῳ: — MⁱBⁱ

853 ἐνταῦθα ἐνεχθεῖς: — M^sA^s

τῆς πρὸ ταύτης: — M^s

χθὲς δηλονότι: — M^sA^s

5

854 Εὐμόλπου δορός: Εὐμόλπος παῖς Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης τῆς Βορέου καὶ Ὠρειθυίας θυγατρὸς Ἐρεχθέως· ὃς πολεμῶν τὰς Ἀθήνας ἐπὶ τοῦ νεωτέρου Ἐρεχθέως ἐφονεύθη παρ' αὐτοῦ. καὶ ἄλλοι δύο υἱοὶ Ποσειδῶνος παρὰ τοῦ Ἐρεχθέως ἀνηρέθησαν ἐν ἐκείνῳ τῷ πολέμῳ συμμαχοῦντες Εὐμόλπῳ, Φόρβας καὶ Ἰμμάραδος. τότε δὲ ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ 10 τὰ μυστήρια Δήμητρος ἐτέλεσαν: — MTA

ἐπίτηδες πρὸς ἔπαινον τῶν Ἀθηναίων ἀνακεχρόνισται, τέσσαρσι γενεαῖς προὔχοντα τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου: — MTAB

ἄλλως: τέσσαρσι γενεαῖς τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου πρεσβύτερός ἐστιν Εὐμόλπου ὁ πρὸς Ἐρεχθέα πόλεμος. Ἐρεχθέως μὲν γὰρ Πανδίων, οὗ 15 Αἰγέως, οὗ Θησεὺς ὁ τῶν ἐν Καδμείᾳ πεσόντων τὰ σώματα ἀνελόμενος. ἦν δὲ ὁ Εὐμόλπος Θρακῶν βασιλεὺς, ὃς λέγεται ἐλθεῖν εἰς Ἐλευσίνα ἐπὶ τῷ μυηθῆναι τὰ Ἐλευσίνια. καὶ πρῶτος ἱστορεῖται ξένος μυηθῆναι· διὸ καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἄρχοντες ἐγένοντο ἱεροφάνται Εὐμολπίδαι Ἀθήνησιν. οὗτος συνεμάχησεν Ἐλευσινίοις στασιάζουσι κατὰ τοῦ βασιλέως Ἐρεχθέως 20 καὶ ἡττηθεῖς ἐφονεύθη. ὕστερον δὲ κατὰ πυθόχρηστον ἐτιμήθη καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ ἱερώθη διὰ τὸ πρῶτον τὰ Ἐλευσίνια μεμνησθαι. τινὲς δὲ υἱὸν Ποσειδῶνος τὸν Εὐμόλπον φασιν, ὃς ἡττηθεῖς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τὴν ἔριν τὴν περὶ τῆς Ἀττικῆς διὰ τῆς ἐλαίας τὸν υἱὸν αὐτοῦ κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἐκίνησεν: — MTAB

25

855 ὅπου: — M^sA^s

νικηφόρους: — M^sA^s

1 κόπῳ παρῆμαι Bⁱ ἀντὶ τοῦ om. Bⁱ τὰ γόνατα om. Bⁱ 6—11 cf. Paus. I 38,2.3 6 χιόνης M χιόνος T 7 Ὠρειθύας MT Ὠρειθυία A 7. 8 ὃς—Ἐρεχθέως om. M 8 τοῦ om. A ἐφονεύθησαν A ante καὶ ins. ἕτεροι δὲ MT 9 υἱοὶ] ὡς ὑπὸ A Ποσειδῶνος om. MT sed cf. Hellenic. ap. Harpocr. s. v. Φορβαντεῖον παρὰ τοῦ] παρ' αὐτοῦ MT παρὰ A 9. 10 τῷ—Εὐμόλπῳ om. A 10 ante Εὐμόλπῳ add. εὐφόρβῳ MT 12 ἀνακεχρόνισθαι A 12. 14 τέτρασι (bis) MTA 13 προὔχοντος TA 14 τέτρασι B 15 εὐμόλπῳ MTAB 16 τῇ καδμείᾳ A 18 μυησθῆναι A 19 ἱεροφάνται] ἱεροῖσιν MTAB 22 μεμνησθαι A 24 τὴν περὶ τῆς] περὶ τὴν A Ἀττικῆς—ἐλαίας om. A spatio rel. υἱὸν om. MT 25 θηβαίων MT

- τοὺς Ἀθηναίους: — M^sA^s
- 856 καὶ τόνδε χρυσοῦν στέφανον: στεφάνους γὰρ ἔχουσιν
ἐν τοῖς πολέμοις, ἵνα νικῶντες ἀναδέωνται: — MTAB
- 857 τιμὴν ἀριστεΐα: — M^sA^s
- 5 858 οἴωνόν ἐθέμην: σημεῖον ἐθέμην τοῦ ἡμᾶς νικῆσαι: —
MTABⁱ
- 859 ταραχῇ συγχύσει κακῶν: — M^sA^sBⁱ
- 860 καὶ μέγας Θήβαις ἀγών: ἀγὼν τῆς μάχης τῶν Ἀργείων
καὶ τῶν Θηβαίων: — MTA
- 10 κίνδυνος: — M^sA^s
- 861 ὀπλισθεῖς: — M^sA^s
- 862 ἀντὶ τοῦ πρὸς Ἀργείους: — M^s
- τὴν τῶν Ἀργείων. Μυκῆνη γὰρ πόλις Ἀργους: — M^sBⁱ
- 863 ἔγραψε, δι' ἐπιστολῆς ἐνετείλατο: — M^s
- 15 865 Ἐπεοκλέους μὲν οὖνεκ': προεῖπεν ὁ Ἐπεοκλῆς τὴν αἰτίαν
τῆς λύπης τοῦ μάντεως [772] ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμφάμην,
ἀντὶ τοῦ ἐξεφαύλισα: — MTAB
- τὸ ἐξῆς· ἔνεκα μὲν τοῦ Ἐπεοκλέους κλείσας ἂν τὸ στόμα τοὺς
χρησμοὺς ἐπέσχον: — MTA
- 20 συγκλείσας: — M^s
- 866 τὰ μαντικά: — M^s
- 867 τὸ ἐξῆς· λέξω δέ σοι: — M^sBⁱ
- τὸ δὲ νοσεῖ ἀντὶ τοῦ στασιάζει δυστυχεῖ: — M^s
- νοσεῖ γὰρ ἦδε γῆ: τουτέστι· νοσεῖ ἡ πόλις ἐξ οὗ ὁ Λαῖος
25 ἐγεννήθη καὶ ὁ Οἰδίπους ἔφυ καὶ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν τύφλωσις ἐγένετο
αὐτῷ. διαφθοράν δὲ εἶπε τὴν τύφλωσιν: — MTA
- 868 ἐξ οὗ τεκνώθη: τέκνου πατὴρ ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ ἐτέ-

2 initio add. χρυσοῦν δὲ στέφανον εἶπεν ἐπειδὴ et γὰρ om. B στέφανον M
καὶ στεφάνους T 3 πολεμίους M οἱ νικῶντες T ἀναδέδοντο M
ἀναδέδονται T ἀναδέδοντο A ἀναδέοντο B 4 ἀριστεΐαν M^sA^s 5 τὸ
MT τοῦ καὶ ABⁱ 8 ἀγών] περὶ A 15—17 scholio 8. 9 adi. A
15 τὴν om. B 16 post μάντεως add. οἱ μὲν γὰρ ἡδὺς εἰς λόγους ἀφίξεται B
ἐμεμφάμην B 17 ἀντὶ τοῦ] καὶ A 18. 19 scholio quod praecedit
adi. MT add. δὲ post τὸ 18 ἂν Laur. 32, 33 om. MTA 23 scholio
quod praecedit adi. M^s 25 ἔφυ om. A 26 αὐτῶν A 27 initio
add. ἧτου B ἀντὶ τοῦ] ὅ ἐστι A

κνωσε. κατὰ ἀπαρίθμησιν δὲ προάγει τὸν λόγον. ἀπὸ τοῦ Λαΐου γὰρ ἀρξάμενος κατέβη εἰς τοὺς περὶ Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνείκην: — MTAB

ἐτέκνωσεν: — M^sA^s

παρὰ προαίρεσιν: — M^sA^s

ἔτεκεν: — M^sA^s 5

869 ἄθλιον: — M^sA^s

870 αἷθ' θ' αἵματωποί: ἀφ' οὗ καὶ αἱ αἱματώδεις τῶν ὀφθαλμῶν διαφθοραί: — MTA

871 παραλογισμός. παραίνεσις εἰς τὸ μὴ παραβῆναι τὸ θεῖον: — Mⁱ 10

θεῶν σόφισμα: ἐπίνοια θεῶν, ἵνα πᾶσι δειχθῇ μὴ παρακούειν θεῶν: — MⁱAB

873 ὥς δὴ θεοὺς: ὥς δὴ μέλλοντες ἐκ τούτου τὴν τῶν θεῶν κρίσιν ὑπεκβῆναι καὶ μέχρι τούτου οἰόμενοι στήσιν αὐτοῖς τὸ κακὸν τοὺς θεοὺς. διὰ τοῦ συγχλείειν τὸν πατέρα. παρατρέχοντες. 15
κεκριμένον δὲ ἦν τοῖς θεοῖς ὥστε καὶ αὐτοὺς ἀλλήλους ἀποκτεῖναι: — MTAB

874 ἀπέτυχον: — M^sA^sBⁱ

ἀπαιδεύτως: — M^sA^sBⁱ

875 οὐτ' ἐξοδὸν διδόντες: καθεῖρξαν αὐτὸν, φησὶν, οὔτε τινὰ 20 τιμὴν ἀποδιδόντες αὐτῷ οὔτε προσελθεῖν ποῦ συγχωροῦντες. καὶ τούτου χάριν θυμωθείς αὐτοὺς κατηράσατο: — MTA

876 ἐπέρριψεν ἐφθέγγατο ἐξέβαλεν: — M^sA^s

877 λείπει τὸ τοὺς ὀφθαλμούς: — M^sA^s

ὕβρισμένος: — M^s 25

ὅτι τῷ περὶ τοὺς ὀφθαλμούς πάθει καὶ προσητίμαστο: — MTABⁱ

878 τί οὐ δρῶν: γράφεται δὲ κἀγὼ τί μὴ δρῶν, ποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη: — MTAB

1 δὲ om. A

2 γὰρ om. MTA

11 ἀκούειν MⁱA

13 μέλλοντος B

14 ὑπερβῆναι MT ὑπερνικῆσαι A

15 τοῦ] τὸ T

κλείειν M

περιτρέχοντες MTA περιτρέχοντας B περιτρύχοντας Arsenius

16 κεκριμέ-

νον—ἀποκτεῖναι coniungas cum ὥς δὴ—θεοὺς

τοῖς om. B

καὶ—ἀλλή-

λους] ἑαυτοὺς καταλλήλως A

26 scholio 20—22 adi. MTA

ὅτι om. Bⁱ

καὶ om. TA

27. 28 ex δὲ apparet hoc scholion olim additum fuisse scholio

p. 346, 1. 2

27 γράφεται—κἀγὼ om. A

κἀγὼ] καὶ ἐγὼ M ἀγὼ T καὶ

ἀγὼ B

28 ἔπη om. B

ὅποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη: λείπει ἡ διά· δι' α' λέγων. τὸ δὲ οὐ
ἀπὸ κοινοῦ: — MTAB

θέλων καταλῦσαι: — Mⁱ

879 εἰς μῖσος: — M^sA^s

5 εἰς ἔχθος ἦλθον: γράφεται καὶ εἰς ὄχλον, ἀντὶ τοῦ εἰς ὄχλη-
σιν τῇ πόλει: — MTABⁱ

884 διαφθορήσῃ: — M^sA^s

886 ἐκεῖνο μὲν γάρ: ἐκεῖνο γὰρ πρῶτον ἦν ἴαμα, τῶν ἀπὸ
Οἰδίπου μηδένα πολίτην μηδὲ ἄνακτα εἶναι τῇδε τῇ πόλει ὡς κακο-
10 δαιμονοῦντας: — MTA

ἄλλως: πρωτεῦον αἰρετώτατον: — MTABⁱ

ἔθος ποιητικὸν τὸ ἀπὸ τοῦ γάρ ἄρχεσθαι. Ὅμηρος [x 190]· 'ὦ
φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὄπη ζόφος' καὶ [x 226]· 'ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ
τις ἐποιχομένη'. καὶ Μένανδρος [frg. 232]· 'ἐκ γειτόνων οἴκων γάρ,
15 ὦ τοιχώρυχε': — MTAB

888 ὡς κακοδαιμονοῦντας, δαίμονι ἀπανθρώπῳ καὶ σκληρῷ κατεχο-
μένους: — MⁱB

889 ἐπεὶ δὲ κρεῖσσον: ἐπικρατέστερον τὸ κακόν. Ὅμηρος [A 576]·
'ἐπεὶ τὰ χερσεῖνα νικᾷ': — MAB

20 890 ἐπίνοια βουλή: — M^sA^s

891 τόδ' ἀσφαλές: ἀντὶ τοῦ ἄλυπον. λυπήσω γάρ σε. ἡ
οὐκ ἀσφαλές διὰ τὸ αὐτὸν τεθνήξασθαι: — MBⁱ

ἀκίνδυνον: — M^s

892 τὴν τύχην κεκτημένοις: εὐτυχίαν. τὸ ἐκ τοῦ αὐτο-
25 μάτου προσπίπτον. ἔστι δὲ λυπηρὸν τοῖς δεσπόταις τὸ δοῦναι φάρ-
μακον τῆς σωτηρίας: — MTA

1 ὅποῖα A ποῖα M λείπει ἡ διά om. MT 5 καὶ om. Bⁱ post
ὄχλον add. ἦλθον Bⁱ ἀντὶ τοῦ] ἡγουν A 6 τῇ πόλει om. Bⁱ 8 μὲν
γάρ A 9 μὴ δὲ ἓνα A 11 αἰρετώτερον MTABⁱ 12—15 scholio
quod praecedit adi. MTA 12 ποιητικῶς T τὸ ἀπὸ τοῦ B τούτου MTA
12. 13 ὦ φίλοι om. M 13 οὐ γάρ—φίλοι om. B οὐ γάρ τ'] οὐδέ τι A
καὶ om. MTA 14 τις] τ' B ἐστοιχωμένη MT ἐστοιχωμένος A
οἴκῳ conl. Porson 15 τοιχώρυχε M τριχωρύχε T τοιχώρμενες A
16 κακοδαιμονοῦντας ὡς σκληρῷ δαίμονι καὶ ἀπανθρώπῳ B κακοδαίμονι καὶ
ἀπανθρώπῳ κ. σ. Mⁱ 18. 19 scholio quod praecedit adi. B initio add.
κρεῖσσον δὲ φησὶ τὸ 18 τὸ κακόν om. B 19 ἐπεὶ om. M 21. 22 ἡ—
τεθνήξασθαι om. Bⁱ

τῇ πόλει παρασχεῖν: — M^s

894 εἰς γὰρ ὧν πολλῶν μέτα: καὶ αὐτὸς, φησὶν, εἰς ὧν μετὰ πολλῶν, τῶν Θηβαίων, ἀπολοῦμαι· τοῦτο γὰρ εἴμαρται: — MAB

896 περίμενε: — MⁱA^s

μὴ κρατήσης με: — MⁱA^s

5

897 ἡ τύχη σ' ἀλλ' οὐκ ἐγώ: ἡ εὐτυχία φεύγει σε, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. μέλλει γὰρ μετ' ὀλίγον ὁ παῖς αὐτοῦ ἀναιρεῖν ἑαυτόν: — MTAB

899 κοῦχί βουλήσῃ τάχα: ταχέως. τουτέστιν· οὐκ ἀρέσει σοι ἡ ἀκοή, ἀλλ' εὐθέως μεταμεληθήσῃ ἐπὶ τῇ ἀκοῇ: — MTAB

ἄλλως: θέλεις, φησὶ, νῦν ἀκοῦσαι, ταχέως δὲ βουλήσῃ μὴ ἀκηκο- 10
έναι τὸ μέλλον σοι γεγέσθαι: — MTA

ἄλλως: νῦν μὲν οὖν ἀκοῦσαι ἐπείγῃ, ἐπειδὴν δὲ ἀκούσης ἅπαξ, οὐ μὴ θελήσῃς ἀκηκοέναι: — MTA

901 ἡθικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς: — MⁱA^s

902 εἰς γὰρ τί μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ· εἰς οὐδὲν δεῖ μᾶλλον πλεί- 15
ονα σπουδὴν ἔχειν ἢ περὶ τὸ σφάζειν ἕκαστον τὴν πατρίδα. κακὸς γὰρ, φησὶν, οἰωνὸς ἡμῖν καὶ σύμβολον οὐκ ἀγαθὸν τὸ μὴ ὑπὲρ πατρίδος ἀμύνειν: — MTA

ἄλλως: ἡ περὶ τὸ σφάζειν πατρίδα. Ὅμηρος [M 243]· 'εἰς οἰωνὸς ἄριστος': — MTAB 20

ἀντὶ τοῦ· εἰς ποῖον γὰρ ἄλλο: — M^sA^s

907 πόρρωθεν: — M^s

908 ἐνόμιζε γὰρ τὸν μάντιν ἀπόρρητόν τι λέγειν: — MA

910 κλύων γὰρ ἄν τέρποιτο: ἐὰν γὰρ ἀκούσῃ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, τερφθῆναι ἔχει: — MTA 25

911 θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν: τὴν διήγησιν. ἔδει, φασὶ, μὴ ἀντικρὺ τοῦ Μενονικέως λέγειν τὰ περὶ τῆς σφαγῆς αὐτοῦ, ἀλλ' ὥσπερ καὶ ἐτέρωθι ποιεῖ [Ion. 1521]· 'δεῦρ' ἔλθ' ἐς οὗς σοι'. λέγοι

3 ἀπόλλυμαι A	γὰρ om. M	εἴμαρτο MA	4 περίμενε M ⁱ
8 ἀρκέσει MTAB	9 ἀκοή—εὐθέως spatio rel. om. A	ἀκοῇ ἄλλως θ	
om. A spatio rel.	10 δὲ φησὶν A	11 γίνεσθαι A	15 εἰς om. MT
μᾶλλον δεῖ MT	16 περισώζειν A	17 καὶ σύμβολον om. spatio rel. A	
τῆς πατρίδος T	19. 20 scholio quod praecedat adi. A om. ἄλλως—πατρίδα		
20 in fine add. ἀμύνεσθαι περὶ πάτρησ A	ἀμύνασθαι περὶ πάτρησ B	23 γὰρ	
om. A	λέγειν MA	24 ἀκούῃ A	26 τὴν om. A
τὰ περὶ om. M	28 ἔλθ'—σοι om. A spatio rel.	εἰσσοῦσοι M	εἰς TB
		27 λέγει T	

δ' ἄν τις ὅτι γεννικόν ἐστι τὸ πρόσωπον καὶ φιλόδοξον, ὥς καὶ τὴν
ψυχὴν προέσθαι ὑπὲρ εὐκλείας: — MTAB

914 τὴν δυστυχίαν: — M^sA^s

915 γράφεται τί φῆς· ἐμὸν παῖδ' ἔνεκα γῆς σφάξαι θέ-
5 λεις: — AB

916 πέπρωται: — M^sA^s

917 ἐν συντόμῳ: — M^sA^s

918 σοὶ μόνῳ κακά· τῇ γὰρ σῇ πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια: —
MⁱABⁱ

10 919 οἰμωζέτω: — M^sA^s

920 ἀνὴρ ὅδ' οὐκέτ' αὐτός: ἀναστρέφεται εἰς τοῦπίσω, ἀναχω-
ρεῖ, ἔξαρνος γίνεται: — MTA^sBⁱ

ἀναχωρεῖ, ἀναστρέφεται εἰς τοῦπίσω: — M

921 οὐ γὰρ χρεῖα μοι τῶν σῶν μαντευμάτων: — M^sA^sB

15 922 ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς: κατ' ἐρώτησιν τοῦτό φησι ὁ Τειρεσίας.
οὕτως δὲ ἡ γραφὴ διὰ τὸ μέτρον: — MTB

ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς, ἀπώλετο ἡ ἀλήθεια: — MⁱA^s

923 λείπει τὸ ἱκετεύω: — M^sA^sBⁱ

ὦ πρός σε γονάτων: ὦ Τειρεσία, προσπίπτω σοι κατὰ τῶν γο-
20 νάτων σου καὶ τῆς τιμίας τριχός: — MTABⁱ

ἐντίμου: — M^sA^s

924 δυσφύλακτ' αἰτῇ κακά: ἀντὶ τοῦ δυστήρητα: — MTB

ἄπερ οὐ δύναμαι παραφυλάξασθαι καὶ μὴ εἰπεῖν: — MTA^sB

929 ἐκ τίνος: — M^s

25 ἐκ ποίας προφάσεως: — M^sA^s

930 εἰς ἐξέτασιν καὶ κρίσιν: — MⁱB

931 δεῖ τόνδε θαλάμαις: καταδύσεις, θῆκαι, ἀγγεῖα κερά-
μεια, εἰς ἃ ἐμβάλλεται τινα ἀπόρρητα καὶ εἰς γῆν τίθεται: — MTAB

ὁ τοκεύς: — M^sA^s

30 933 τὸ τοῦ φόνου αἷμα: — M^sA^sBⁱ

2 ὑπὸ A 4 γράψον A ἔνεκα γῆς B ἐναγῇ A 8 τῇ γὰρ] τῇδε A

μεγάλη Mⁱ καὶ om. MⁱA 11 ἀποστρ^ε Bⁱ 14 χρή M^s μοί
ἐστι B μαθητευμάτων M^s 19. 20 scholio quod praecedat adi. Bⁱ initio
add. σε 20 τῆς] σῆς A 22 ἀντὶ τοῦ om. B 23 scholio quod
praecedat adi. MTB φυλάξασθαι TA^s μὴ om. A^s 27 initio add.
θαλάμαι AB ἡ ἀγγεῖα B

γῆ δοῦναι χοάς: χοαὶ αἱ ἐκχύσεις αἱ ἐπιχεόμεναι τοῖς νεκροῖς: —
MTA^sBⁱ

934 Κάδμου παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων: λείπει ἡ κατὰ
κατὰ Κάδμου. ὁ δὲ νοῦς: διὰ τὴν παλαιὰν μῆνιν τοῦ Ἄρεος τὴν κατὰ
Κάδμου· ἐπ' ἐκδικίᾳ γὰρ τοῦ δράκοντος ἔτι καὶ νῦν μνησικαχεῖ τοῖς 5
περιλειφθεῖσι τῶν Σπαρτῶν ὁ Ἄρης, ἐπεὶ μὴ ἤμυναν τῷ δράκοντι γε-
γονότες ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ τοῖς ἀδελφοῖς, ἔμειναν δὲ τοῦ Κάδμου φίλοι καὶ
σὺν αὐτῷ ἔκτισαν τὴν πόλιν· ὁ δὲ Ἐχίων καὶ θυγατέρα Κάδμου
ἔγρημεν. ἀλλαχοῦ [frg. 178] δέ φησι ταῦτα ὑπὸ Διονύσου πεπονθέναι
τὴν πόλιν: — MTAB 10

ζητοῦσι δὲ τινες, εἴπερ ὠργίσθη ἡ Γῆ καὶ ὁ Ἄρης διὰ τὸν φόνον
τοῦ δράκοντος, διὰ τί πάλιν κελεύει ὁ μάντις ἀπ' ἐκείνου τοῦ γένους
σφαγῆναί (τινα). πρὸς τοῦτο ῥητέον ὅτι ἡ Γῆ ἀνέδωκε τοὺς Σπαρτοὺς
πρὸς τὸ ἐκδικῆσαι τὸν φόνον τοῦ δράκοντος· οὗτοι δὲ οὐκ ἐξεδίκησαν,
ἀλλὰ τοῖς Θηβαίοις ἐκοινώνησαν. καὶ γὰρ Ἐχίων εἰς ὧν τῶν Σπαρ- 15
τῶν ἔγρημεν Ἀγαύην τὴν Κάδμου. διὰ τοῦτο οὖν κελεύει ὁ μάντις ἐκ
τοῦ γένους σφαγῆναί τινα, ἵνα τιμωρίαν παράσχωσι τῆς προδοσίας: —
MTA

935 δς γηγενεῖ δράκοντι: ἐκδικεῖ τῷ δράκοντι τὸν φόνον: —
MTAB 20

ἄλλως: διὰ τί, φασίν, ἐμήνιεν ὁ Ἄρης τοῖς Σπαρτοῖς· ὅτι οὐκ
ἐβοήθησαν αὐτῷ, τῷ δράκοντι, οὐδὲ μετὰ ταῦτα ἐτιμώρησαν τοῖς ἀδελ-
φοῖς, ἀλλ' ἔμειναν τοῦ Κάδμου φίλοι. αὐτοὶ γοῦν καὶ συνέκτισαν αὐτῷ
τὴν πόλιν: — MTA

τιμωρίαν ἀπαιτεῖ: — MⁱA^s 25

937 χθῶν δ' ἀντὶ καρποῦ καρπόν: καρποῦ τοῦ δράκοντος
ἡ τῶν γηγενῶν· καρπὸν δὲ πάλιν τὸν Μεινοικέα: — MTAB

ἐὰν ἡ Γῆ ἀντὶ τοῦ αἵματος τοῦ δράκοντος ἕτερον αἷμα λάβῃ, ἔσται
τότε εὐμενὴς ὑμῖν. ἐλυπεῖτο δὲ ἡ Γῆ ὅτι γηγενεῖς ἦσαν. δεξαμένη

1 scholio quod praecedit adi. Bⁱ initio scripto χοάς δὲ ἐκχύσεις κυρίως τὰς ἐπι-
χεόμενας αἱ ἐπιχεόμεναι ἐκχύσεις T 4. 5 τοῦ κάδμου A 6. 7 γε-
γονότα M 7 οὐδὲ Münzel οὔτε MTAB 9. 10 cf. schol. vs. 1031

9 ταῦτα om. M τὰ TA ὑπερ MT 11 εἴπερ A εἰ μὲν MT 13 πρὸς —
ῥητέον om. M sed in margine habet λύσις ut supra ἀπορία 14 πρὸς τὸ] ἐπὶ
τῷ A 15. 16 εἰς—σπαρτῶν post Κάδμου coll. A 16 ἀγανῆν T τὴν ἀγα-
νῆν A τὴν θυγατέρα TA 17 τινα] ἕνα A τιμωρίαν] προδοσίαν A 21 τί]

τοῦτο A ἐμήνιεν T οὐκ A οὐδὲ MT 22 μετὰ ταῦτα οὐδὲ MTA
23 γοῦν om. M 28 ἔστι A 29 ἡμῖν A δὲ ἡ Γῆ om. M

οὖν τὸ αἷμα ἀντὶ τοῦ αἵματος, ὃ ἐστὶν [καρπὸν ἀντὶ καρποῦ] <ἀντὶ τοῦ>
 ἰδίου τοῦ φονευθέντος τὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ δράκοντος, εὐμενῆς <ἄν> γένοιτο: —
 MTA

938 ἔξετ' εὐμενῇ Γῆν: ἐλυπεῖτο γὰρ ἡ Γῆ ὅτι τῶν γηγενῶν
 5 Σπαρτῶν ἐδέξατο τὸ αἷμα: — MTAB

939 χρυσοπήληκα στάχυν: χρυσαῖς περικεφαλαίαις κεκοσμη-
 μένους ἄνδρας· οὕτως γὰρ ἀνεδόθησαν: — MTAB

940 ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν: ἀνάγκη δέ ἐστιν ἓνα τῶν ἐκ
 γένους τῶν Σπαρτῶν, ὃ ἐστὶ τοῦ δράκοντος, ἀποθανεῖν ὑπὲρ τῆς πατρί-
 10 δος: — MTA

941 σιαγόνος: — M^sA^s

ἐκπέφυκε παῖς: λέγεται δὲ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Κάδμου πρὸς τοὺς
 Σπαρτοὺς περιλειφθῆναι πέντε. ἐξ ἑνὸς οὖν τούτων κατήγεν ὁ πατήρ
 τοῦ Μενοικέως Κρέων: — MTA

15 942 σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν: οἱ περιλειφθέντες τῶν Σπαρτῶν, ὡς
 Αἰσχύλος φησὶν, ἦσαν Χθόνιος Οὐδαῖος Πέλωρ Ὑπερήνωρ Ἐχίων, δς
 ἔγχευεν Ἀγαύην τὴν Κάδμου, ἐξ ἧς ποιεῖ Πενθέα, οὗ Ὀκλασος, οὗ Μενου-
 κεύς, οὗ Κρέων καὶ Ἰοκάστη: — MTAB

943 ἀκέραιος ἔκ τε μητρὸς ἀρσένων τ' ἄπο: καὶ ἀπὸ
 20 πατρός· ἀντὶ τοῦ ἐνικοῦ τὸ πληθυντικὸν εἶπεν: — M

ἄλλως: ἀληθῆς ὢν ἔκγονος τῶν Σπαρτῶν καὶ ἀπὸ μητρὸς καὶ
 ἀπὸ πατρός: — MTA

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ καθαρὸς καὶ ἀνεπίληπτος καὶ ἀληθῆς ἀπόγονος
 τῶν Σπαρτῶν. τὸ δὲ ἔκ τε μητρὸς ἀρσένων τ' ἄπο ἀντὶ τοῦ ἐνί-
 25 κοῦ τὸ πληθυντικὸν εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀκέραιος καὶ ἀπὸ πατρός: — MTAB

944 Αἷμονος: ὁ Αἷμων, φησὶν, ὁ πρεσβύτερός σου υἱὸς διὰ τὸ
 μεμολύνθαι τῇ μνηστείᾳ οὐ σφαγῆσεται· ἀφθόρου γὰρ ἀνδρὸς χρεῖα: —
 MTAB

2 ἰδίου—γένοιτο] ἴλεως ἔσεται A	τὸ τοῦ] τοῦ MT	γένοιτο M ἐγένετο T
4 τῶν om. A	5 ἐδέετο M	τὸ om. A
7 ἄνδρας om. M		
9 τῶν om. A	13 πέντε] ἓνα A	κατήγαγεν T
15. 16 ὡς Αἰσχύλος φησὶν referas ad Sept. 395 cl. schol. vs. 670 Ap. Rh. III 1179 Apollod. III 4, 1, 5		
Paus. IX 5,3	16 πέλ ^ω M	πέλωρος TAB
17 ἀγανῆν TA	ὁ κλά-	
σας B	20 ἐνικόν M	21 ἔκγονος T
καὶ] ὡς A	μητρὸς]	
πατρός T	22 ἀπὸ om. TA	πατρός] μητρὸς T
23 ἀντὶ τοῦ om. A		
ἀνεπίληπτος B	ἀληθῶς M	25 ἀντὶ τοῦ om. A
in fine add. καὶ		
ἀπὸ μητρὸς A	27 μεμολυνθῆναι M	

945 θάνατον κωλύουσιν: — M^sA^s

946 κεί μὴ γὰρ εὐνῆς ἤψατ': ἥ καθὼ ἐμνηστεύσατο, ἥ ἐπεὶ, ὡς λέγουσι, λάθρα αὐτῇ συνῆλθε. τοῦτον δὲ ὡς μάντιν εἰδὼτα εὐφρόνως εἶπεῖν: — MTAB

ἀλλ' ἡγγύηται πρὸς γάμον: — M^sBⁱ 5

947 παιδίον: — M^sA^s

τῇ δ' ἀνειμένος πόλει: ἀντὶ τοῦ ἱερωθεὶς καὶ σφαγεὶς ὑπὲρ τῆς πόλεως: — MM^sTAB

ἄφρετος ἀπολελυμένος: — M^s

949 πικρὸν δ' Ἀδράστῳ: μόνος γὰρ ἐσώθη τῶν στρατηγῶν. 10 διὸ εἶπε νόστον. πικρὸν δὲ διὰ τὴν λύπην τῶν συνεστρατευμένων: — MTAB

950 κατὰ κοινοῦ τὸ θήσει· ποιήσει θανατηφόρον μοῖραν: — M^s

951 ἐνδόξους: — M^sA^s

τοῖν δ' ἐλοῦ δυοῖν πότμοιν: τοῖν δυοῖν πότμοιν τὸν ἕτερον ἐλοῦ, 15 ἥ τοῦ παιδὸς τεθνηκότος σῶσαι τὴν πόλιν, ἥ τῆς πόλεως καταστραφείσης σῶσαι μὲν τὸν υἱόν· οὐ μὴν οὐδ' αὐτὸν σώσεις· μετ' οὐ πολὺ γὰρ καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς πόλεως ἀπολεῖται: — MTA

ἐπὶλεξαι: — M^sA^s

954 τῇ μαντικῇ τῇ διὰ πυρός: — M^sA^s 20

955 ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ γάρ: — M^sA^sBⁱ

956 ἐχθρός: — M^sA^s

957 ψευδῇ λέγων ὑπὸ τῆς ἐλεημοσύνης: — M^sTA^s

ἦτοι τοῖς μαντευομένοις: — M^sT

958 ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν: ἀδικεῖ εἰς θεοὺς ψευδόμενος καὶ 25 κρύπτων τὸ ἀληθές: — MAB

959 μαντεύεσθαι: — M^sA^s

960 Κρέον, τί σιγᾷς: τὴν φωνὴν ἄηχον ἐπισχὼν καὶ οὐκέτι φθεγγόμενος, ὥσει ἔλεγεν· οὐ σιωπῆς σοι καιρὸς ἀκούσαντι τοιαῦτα, ἀλλὰ βουλευσασθαί τι καὶ πράξαι: — MTAB 30

2 initio ἡ om. A 3 ὡς om. M καὶ T post λέγουσι add. ὅτι M
αὐτῇ om. B οὗτος A δὲ om. T 3. 4 μάντις εἰδὼς ἐφῆμωσ εἶπεν A
7. 8 scholio 2—4 adi. B initio add. ἀνειμένος δὲ πόλει 7 ἀντὶ τοῦ om. A
καὶ σφαγεὶς om. B σφαγιασθεὶς M^sTA 7. 8 τῇ πόλει ταύτῃ M^sAB
τῇ πόλει αὐτῇ T 11 στρατευομένων MT συστρατευσάντων A συστρατευσαμέ-
νων B 16 τῆς om. M 17 δ' οὐδ' A δ' M 18 ἀναιρεῖται A 24 ἦτοι]
ἡ τοῦτο T τοῦτο M^s in fine add. ἀδικεῖ M^sT 25. 26 initio add. ἀντὶ
τοῦ B 28 τὴν B τί MTA 29 ὥσει] υἱεῖ M σοι om. A

ἄηχον: — M^g

ἀποκλείσας ἀποκόψας: — M^g

σχάσας: μεταφορικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀποκόψας ἀποκλείσας. ἄφθογγον δὲ ἀντὶ τοῦ ἄηχον: — AB

5 961 καὶ μοι γὰρ οὐδὲν ἤττον: καὶ γὰρ σοι οὐδὲν ἤττον συναλγῶ· ἀλλ' οὐ σιωπῆς, βουλῆς δὲ μᾶλλον καιρός ἐστιν· διὸ ἔδει λέγειν: — MTAB

ἀντὶ τοῦ πάρεστιν: — M^g

962 λείπει τὸ πρᾶγμα: — M^gA^gB

10 963 νῦν λύπης: — M^gA^g

964 ἀντὶ τοῦ παραθεῖναι: — M^gA^gB

966 εἰς τὸ φονευθῆναι: — M^gA^g

οὐδ' ἂν τὸν αὐτοῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν: τὸ ἐξῆς ἐν εἰρωνείᾳ. αὐτὸς δὲ θνήσκειν ἔτοιμος· ἐν καιρῷ γὰρ ἐσμεν τοῦ ἀποθνήσκειν, 15 γέροντες ἐσμέν: — MTA

967 μή μ' εὐλογεῖτω: ὡς δόξαν μέλλοντα ἔχειν τὸν υἱὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως δεδωκότα: — MTA^gB

968 αὐτὸς δ' ἐν ωραίῳ: ἐγὼ δὲ αὐτὸς ἐν τῷ καιρῷ τῆς τελευτῆς ὑπάρχω γέρων ὢν: — M

20 καιρὸν ἔχω τοῦ θανάτου: — M^gA^gB

γράφεται ἴσταμαι: — Bⁱ

969 πατρίδος ἐκλυτήριον: λύτρον ὑπὲρ τῆς πατρίδος: — MTA^gBⁱ

ἀπολυόμενος τὴν πατρίδα τῶν περιστώτων αὐτῇ κακῶν: — MTB

25 970 ἄγε δῆ: — M^g

971 ἀκόλαστ' ἐάσας: τὰ τολμηρὰ καὶ προπετῆ, τὰ μὴ ὑποπίπτοντα κολάσει, μετ' ἐξουσίας λεγόμενα: — MTAB

3 post μεταφορικῶς add. ἀποσχάσας A

σοι οὐδὲν B οὐδὲν σοι TA οὐδὲν M

6 καιρὸς μᾶλλον AB

λαλεῖν B

add. δῆλον πρᾶγμα A^g δῆλον τὸ πρᾶγμα B

14 αὐτὸν T

δὲ δῆ A

γὰρ ἐσμεν om. T

τῆς πόλεως τὸν υἱὸν δεδωκότα habet B

ἀντὶ τοῦ om. B

5 γὰρ om. B

5. 6 συναλγῶ] σου ἀλγῶ M

in fine add. σε B

9 in fine

11 in fine add. πόλει M^g

16. 17 nihil nisi ὡς ὑπὲρ

16 initio add. ἐπαινεῖτω A^g

20 ἔχω τοῦ] ἔχον M^g ἔχοντι A^g ἔχοντι τοῦ B

22 τῆς om. Bⁱ

26 τὰ—καὶ om. A

τὰ om. B ἀντὶ T

καὶ om. TB

τὰ] καὶ M

27 ἐξουσίας δὲ B

ἀνεξέταστα, ἀβασάνιστα, τόλμης γέμοντα: — M^sTA

973 λέξει γὰρ ἀρχαῖς: τοῖς ἄρχουσι δηλονότι. ἥρκει οὗ-
τος· ὁ γὰρ ἐπιφερόμενος πύλας ἐφ' ἐπτά καὶ λοχαγέτας μολῶν
περιττός ἐστιν: — MTAB

καὶ στρατηλάταις τάδε: τοῖς ἡγεμόσι, τοῖς βασιλεῦσιν: — MMⁱA^s 5

974 πύλας ἐφ' ἐπτά: ἐπὶ τοὺς στρατηλάτας μετελθών: — MMⁱ

975 προλάβωμεν: — M^sA^sBⁱ

976 βραδύνης: — M^sA^sBⁱ

978 μακράν: — M^sA^s

979 ἐκπνεῖν δ' ἐμέ: ἀνύειν ἐκπληροῦν: — MA^sB

10

980 παρελθὼν τοὺς Δελφοὺς φεύγε: — MⁱA^s

ποῖ με χρὴ πάτερ μολεῖν: ἐκ τῶν Δελφῶν δηλονότι. εἰς
οὐδὲν χρήσιμον τοπογραφεῖ. μᾶλλον δὲ αὐτὸν ἐχρῆν σκοπεῖν ὅπως τῶν
πολεμίων παρακαθεζομένων λήσεται ὁ Μενονικεὺς φεύγων: — MTAB

981 ὄνομα ἔθνους, ἀπὸ Αἰτωλοῦ οἰκιστοῦ: — Mⁱ

15

ἐκ τῆς Αἰτωλίδος γῆς: — MⁱA^s

982 ἔθνος Θεσσαλίας, ἀπὸ Θεσπρωτοῦ τοῦ Διός: — MⁱAB^s

σεμνὰ Δωδώνης βάθρα: τὰ σεβάσματα τῆς Δωδώνης θεμέλια: —

MTAB

ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ, φησὶν, ὅπου τὰ τῆς Δωδώνης βάθρα· Δωδώνη 20
γὰρ ἐγγὺς Θεσπρωτίας, ἐν ᾗ Διός ἐστιν ἱερόν: — MTA

983 ἀποφατικῶς. ἐγνώρισας: — Mⁱ

φύλαγμαί μοι γενήσεται, ὃ ἐστι· ποία με πόλις δεξαμένη σώσει: —
MⁱA^sB

984 πόμπιμος ὁ δαίμων: αὐτός, φησὶν, ὁ Ζεὺς πέμψει σε, 25
χρησμοδῆσας δηλονότι ποῖ δεῖ σε σταλέντα σωθῆναι: — MT

† ἐκεῖνος ὁ θεός, ὁ Ζεὺς, μαντεύσεται ποῖ δεήσει οἰκεῖν: — B

εὐπορία: — M^sA^s

985 ἐγὼ πορεύσω χρυσόν: ἀποστείλω. εἴποι δ' ἂν τις·

1 initio add. ἀτελῇ A

2 ἥρκει δὲ B εἶπει M

2. 3 οὗτος om. A

3 γὰρ ὁ A

πύλαις T

μολῶν om. T

4 περιττός ἐστι post ἐπι-

φερόμενος coll. B om. M

10 ἀντι τοῦ ἀκούειν B

πληροῦν MA^s

12 post Δελφῶν add. περάσας B

13 οὐδὲν δὲ B

14 παρακαθεζομένων B

λήσει B

φεύγων ὁ μενονικεύς B

φεύγων om. A

17 τοῦ om. A

20. 21 scholio quod praecedat adi. MTA

23 πόλις με B

25 ante ὁ

ins. ὁ δαίμων ὃ ἐστιν T

παραπέμπει T

26 δεῖται T

27 μαν-

τεύεται B

ἕως οὗ ἀποστείλῃς τὸν χρυσὸν, πόθεν ἔξει τὰ ἀναγκαῖα ἐφόδια: —
MTAB

986 ὥς σὴν πρὸς κασιγνήτην: πρὸς τὴν σὴν ἀδελφὴν ἀπελ-
θών· πλεονάζει γὰρ τὸ ὥς: — MTAB

5 ἄλλως: πρῶτον, φησί, πρὸς τὴν σὴν ἀδελφὴν θέλω ἀπελθεῖν, ἥτις
με ἀνέθρεψε στερηθέντα τῆς μητρὸς: — MTA

988 μητρὸς στερηθεῖς: ἐναντίως ἱστορεῖ Σοφοκλῆς. μετὰ γὰρ
θάνατον Μενοικέως ἡ μήτηρ αὐτοῦ ζῇ, ὥς ἐν Ἀντιγόνη φησί [1180].
'καὶ μὴν ὁρῶ δάμαρτα τὴν Κρέοντος': — TAB

10 989 προσηγορήσων εἶμι: προσηγορήσων αὐτὴν εἶμι καὶ σώσω
τὸν βίον: — MTAB

ἄλλως: σώσω τὴν πόλιν· οὐ γὰρ, ὥς ὁ πατὴρ ᾤετο: — MTAB

990 ἀλλ' ἄγε δὴ: — MⁱM^sA

σπεῦσον ἀπελθε· μὴ σαυτὸν ἐμπόδιζε πρὸς τὴν σωτηρίαν: — M^sAB

15 992 κλέψας λόγοισιν: ἀπατήσας παραλογισάμενος: — M^s

τὸ ἐξῆς· εἶλον ἃ βούλομαι τυχεῖν: — M^sBⁱ

993 ὅς μ' ἐκκομίζει πόλιν: ἐκπέμπει τὴν πόλιν τῆς εὐτυχίας
ἀποστερῶν: — MA

φυγαδεύει ἐκπέμπει: — M^sA^sB

20 τῆς εὐτυχίας: — M^sA^s

994 λείπει τὸ ἐμέ· (ἐμέ) διδῶσιν: — M^s

996 ἐγέννησεν: — M^sA^s

997 ἵνα οὖν: — MⁱA^s

999 αἰσχροὺν γάρ· οἱ μὲν θεσφάτων: αἰσχροὺν γάρ, εἰ οἱ μὲν
25 καὶ ἄνευ θεσπισμάτων μάχονται καὶ οὐ δι' ἀνάγκην δαιμόνων· αὐτὸς δὲ
ἡναγκάζεται διὰ τὴν μῆνιν τῶν θεῶν: — MTA

† ἀντὶ τοῦ· οὐκ εἰς μαντεῖαν καλούμενοι· αὐτὸς γὰρ ἡναγκάζεται διὰ
τὴν μῆνιν τῶν θεῶν. λείπει τὸ εἰ· εἰ οἱ μὲν ἄνευ μαντείας μάχον-
ται: — B

30 οἱ μὲν μαντείας ἀπηλλαγμένοι: — M^sA^s

1006 τὸν Ἥλιόν φησι, τὸν ἄστρον δεσπότην: — M^sA^s

1 ἀποστείλῃ A τὸν χρυσὸν om. A ἔξοι A 3. 4 ἐπελθών M
ἀπελθε B 4 γὰρ om. A 6 στερηθέντος T 8 ὥς καὶ A φησί
om. A 9 καὶ μὴν] ὥς μὴ A τοῦ A 10 παρηγορήσων T
εἶμι αὐτὴν M εἶμι καὶ εἶμι TA 14 μὴ σὺ B σαυτὸν om. A
πρὸς om. A τὴν σὴν A 19 in fine add. ὑπεξάγει τῆς πόλεως τῆς
εὐτυχίας ἀποστερῶν με B 24 εἰ om. T ὅτι A 25 δὲ] γὰρ A

- μὰ τὸν μετ' ἄστρον Ζῆν' Ἄρην τε: τὸν Ἥλιόν φησι καὶ τὸν
 Ἄρην τὸν τοῦ ἐμοῦ φόνου αἷτιον: — MB
- 1007 ἀνατείλαντας: — M^sA^sB^s
- 1008 ὁ γὰρ Ἄρης αἷτιος τῶν Σπαρτῶν δράκοντα καταστήσας αὐ-
 τόθι φύλακα τῆς κρήνης, ἐξ οὗ τῶν ὀδόντων οἱ Σπαρτοί: — MTAB 5
 δεσπότης κατέστησεν: — M^sTABⁱ
- ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐκ ἄπειμι ἔξω χθονός: — MⁱTABⁱ
- 1009 ἀλλ' εἶμι: οὐκ ἐκφεύξομαι, ἀλλ' εἶμι πρὸς θάνατον ἐξ
 ἐπάλξεων ἄκρων: — MTAB
- τῶν λίθων τῶν ἐπάνω τοῦ τείχους: — M^sA 10
- 1010 σφάξας ἑμαυτόν: διαφέρει σηκὸς καὶ ἄδυτον. ὁ μὲν γὰρ
 σηκὸς ἐπὶ ἀνθρώπου, τὸ δὲ ἄδυτον ἐπὶ θεοῦ: — MTABⁱ
- Σωσιφάνης ὁ τραγικὸς [frg. 4] ὑπὸ τοῦ Λαίου φησὶ τεθνηκέναι τὸν
 Μεινοικέα· Νικόστρατος [FHG IV p. 466] δὲ ὑπὸ τῆς Σφιγγός: — MTAB
- τὸ ἐξῆς· εἰς τὸν σηκὸν σφάξας ἑμαυτὸν ἀπὸ τειχέων, ὡς τοῦ ση- 15
 κοῦ πλησίον τοῦ τείχους ὄντος: — MTAB
- σπήλαιον: — M^sA^s
- μέλανα σκοτεινόν: — M^sA^s
- 1011 ὁ Τειρεσίας: — M^sA^sB
- ἐκέλευσεν: — M^s 20
- δεῖ τόνδε θαλάμῃς, οὗ δράκων ὁ γηγενὴς ἐγένετο Δίρκης
 ναμάτων ἐπίσκοπος, σφαγέντα φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι χροάς
 [931]: — B
- 1013 στείχω δὲ θανάτου: λείπει ἡ διὰ· διὰ θανάτου δῶρον
 παρέξω τῇ πόλει οὐκ αἰσχρόν: — MTABⁱ 25

1. 2 καὶ τὸν Ἄρην om. B 2 τὸν αἷτιον τοῦ ἐμοῦ φόνου B 4. 5 scholio
 1. 2 adi. MB, om. ὁ γὰρ Ἄρης et ins. ἄρη δὲ φοίνιον ἐπειδὴ οὗτος B 5 φύ-
 λακας M 6 δεσπότης ἔστησεν M^s κατεστήσατο δεσπότης Bⁱ κατεστήσατο T
 7 scholio quod praecedat adi. TA, add. δὲ post κοινοῦ T 8 οὐκ ἐκφεύξομαι
 om. TA ἄπειμι TA πρὸς om. TA θανάτου A θάνατον τῶν T
 ἐξ om. B 10 ἐπάνω A ἐξεπάλξεων M^s 11 γὰρ om. A 12 τάφου
 ἀνθρώπου B 13. 14 scholio quod praecedat adi. M add. δὲ post Σωσιφάνης
 13 τωγικος M τοῦ om. A 15. 16 scholio quod praecedat adi. MTA,
 add. δὲ post τὸ MT om. τὸ ἐξῆς A 15 εἰς τὸν σηκὸν om. M ἑμαυτόν]
 ἐμβῶ τῶν A τῶν τειχέων AB 21—23 scholio 19 adi. B 22 δοῦναι
 γῇ B 24 ἡ] τὸ Bⁱ διὰ ἡ διὰ TA θανάτου μου A
 25 παράσχω M τῇ πόλει post δῶρον coll. Bⁱ

- 1015 εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος: εἰ ἕκαστος δὲ κατὰ δύναμιν εἶχεν
ἀγαθὸν εἰσέφερε τῇ πατρίδι, ἐκτὸς ἂν ἦσαν κακῶν αἱ πόλεις: — MTABⁱ
κτησάμενος: — M^sA^s
- 1016 διέλθοι τοῦτο: μεταχειρίζοιτο καὶ εἰς μέσον φέροι.
5 τουτέστι διεξέλθοι καὶ μεταχειρίζοιτο: — MTA
διεξέλθοι καὶ εἰς μέσον φέροι: — M^s
- 1018 ἀποπειρώμεναι: — M^sA^s
- 1019 ἔβας ἔβας ὦ πτεροῦσσα: πρὸς οὐδὲν ταῦτα· ἔδει γὰρ
τὸν χορὸν οἰκτίσασθαι διὰ τὸν θάνατον Μενεικέως ἢ ἀποδέχεσθαι τὴν
10 εὐτυχίαν τοῦ νεανίσκου. ἀλλὰ τὰ περὶ Οἰδίπου καὶ τὴν Σφίγγα διηγεί-
ται τὰ πολλάκις εἰρημένα: — MTAB
πτεροφόρε: — M^sA^s
- Γᾶς λόχευμα: γέννημα· ἐκ γῆς γὰρ ἀνεδόθη: — MM^sA^s
Γᾶς λόχευμα: γέννημα. ἀντὶ τοῦ ὦ πτεροφόρε. γῆς
- 15 γέννημα: — TAB
† ἄλλως: παρόσον ὅτι ἐν ὄρεσι διατρίβουσα τὸ πρὶν καὶ μὴ
φαινομένη ἐξαίφνης ἐπέστη τοῖς Θηβαίοις, διὰ τοῦτο ἔδοξεν οἶον ἐκ γῆς
ἀναδοθῆναι: — A
- † ἐπορεύθης, ὦ πτερωτή, γῆς θρέμμα καὶ γέννημα: — Bⁱ
- 20 1020 γέγονε γὰρ ἡ Σφίγξ Ἐχιδνῆς καὶ Τυφῶνος: — MMⁱAB
† οὗτος δὲ ὁ Τυφῶς εἰς ἣν τῶν Τιτάνων, οὗς ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσε·
καὶ αὐτὸν δὲ ἐν τῷ Αἴτνῃ κατεκεραύνωσεν, ὅθεν ἔκτοτε ἐν τῷ Αἴτνῃ
τὸ πῦρ ὑπάναπτεται: — A
- ἐπεὶ ἡ Ἐχιδνα ὑπὸ γῆς κατῴκει: — TA^sBⁱ
- 25 1021 Καδμείων ἀρπαγᾶ: λείπει ἡ ἐπί· ἐπὶ ἀρπαγῇ τῶν Θη-
βαίων: — MM^sA^sBⁱ
- 1022 πολλοὺς φθείρουσα: — M^sA^s
- ἐπεὶ τὰ μὲν παρθένου εἶχε, τὰ δὲ θηρίου: — A^sB
- 1023 πολέμιον σημεῖον: — M^sA^sBⁱ

1 εἰ om. TA εἰ γὰρ Bⁱ ἕκαστος φησὶν Bⁱ 2 ἀγάθᾳ T εἰ εἰς ἐν
ἔφερε A τῇ πόλει M κακῶν] πᾶσαι κακοῦ Bⁱ 5 in fine add.
τοῦτο A 9 διὰ] καὶ B τοῦ μενοικέως TA 10 εὐτυχίαν TAB
οἰδίπου MTA τῆς σφιγγὸς MTA 10. 11 διηγοῦνται B 14. 15 scholio
8—11 adi. B initio add. λόχευμα δὲ γῆς γέννημα om. B 20 scholio 13
adi. M, scholio 14. 15 B scripto ἡ δὲ σφίγξ γέγονεν ἐγένονε M
21—23 scholio quod praecedit adi. A 24 ἐπειδὴ Bⁱ γῆν Bⁱ
28 scholio 20 adi. B initio add. μισοπάρθενον δὲ ἐπειδὴ B

1024 συναλοιφή ἀπὸ τοῦ φοιτήσεων: — M^sA^sBⁱ

μεμηνόσιν: — M^sA^s

† φοιτᾶσιν: ὁρμητικοῖς, φοιτητικοῖς, οἷς ἐφοῖτα καὶ διίπτατο: — TA

† ἄλλως: ἦτις γὰρ, ἡ Σφίγξ, ἐν τοῖς πανταχοῦ πετομένοις σου πτεροῖς καὶ ἐν ταῖς σιαγόσιν ὡμὰ τὰ σώματα σιτουμέναις μετεωρίζουσα 5 καὶ ἐξαίρουσα καὶ ἀρπάζουσα ἐκ τῶν Διρκαίων τόπων, ἥτοι ἀπὸ τῶν Θηβῶν, τοὺς νέους διὰ τὴν ἄλυρον καὶ ἀνήδοντον καὶ ἀνάρμοστόν σου μοῦσαν, ἥτοι διὰ τὸ αἰνιγμά σου, καὶ τὴν τιμωρίαν, τὴν ἀπώλειαν, τοῖς ἀνθρώποις ἐμποιοῦσαν ἔφερες ἄχρεα τῇ πατρίδι φόνου προξενητική: — A 10

1025 χαλαῖσί τ' ὠμοσίτοις: τοῖς ὄνουσι τοῖς ὡμὰ κρέα ἀρπάζουσι πρὸς σίτησιν: — MTABⁱ

νῦν σιαγόσιν: — M^sA^s

ὡμὰ σιτουμένοις: — M^sA^s

1026 ἐκ μέρους τὸ πᾶν· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν Θηβῶν: — MⁱA^sB 15

ἦτις ποτὲ, (ἡ) Σφίγξ: — MⁱA^s

1027 πεδαίρουσα: ἀπὸ τοῦ πεδίου μετεωρίζουσα καὶ αἴρουσα εἰς ὕψος: — TAB

1028 ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν: ἄλυρον μοῦσαν τὸν θρῆνον παρόσον πρὸς αὐλὸν, οὐχὶ πρὸς λύραν, ἥδοντο οἱ θρῆνοι, ἱερὰν Ἀπόλλωνος 20 νομιζομένην· ἀπενθήσθαι δὲ θεὸς Ἀπόλλων. Αἰσχύλος [Ag. 1027]· 'τί ταῦτ' ἀνωλόλυξας ἀμφὶ Λοξίου· οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν'.

ἡ ἀμφὶ δὲ πρὸς τὸ ἔφερες: — MTAB

† τουτέστι· περιέφερες καὶ περιῆγες ἀναυλον καὶ ἀνήδονον ὠδὴν. λέγει δὲ τὸ αἰνιγμα: — AB 25

ἡ διὰ τοὺς γενομένους θρῆνους ἡ διὰ τὰ αἰνίγματα: — M^sA^sBⁱ

1029 ἀπολομένην ἀπώλειαν: — MⁱA^s

1030 ἔφερες ἔφερες: ὦ Σφίγξ ἦτις † Ἐρινὸς ἄχρεα ἦς τῇ

1 φοιτήσεσι M^sBⁱ 3 ἐφίπτατο καὶ διεφοῖτα T 6 πότων A 9 ἔφερεν A
11. 12 scholio 1 adi. Bⁱ initio add. χαλαῖσι δὲ 11 ὄνουσι] ὀρνέοις M
τὰ κρέα Bⁱ 12 σίτισιν TABⁱ 13 cf. Hesych. s. v. χηλή 15 ἀπὸ]
ἐκ B 17 ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ B 20 ἥδον τὸν θρῆνον T ἱερὰ T ἱεροὶ M
21 νομιζόμενοι MT ὁ ἀπόλλων M Αἰσχύλος om. T 22 ἀνωτότυξας
Aeschylus θρηνεῖν M θρηνεῖν τοῦ T θρηναιτοῦ A 23 ἔφερε B
24. 25 scholio quod praecedat adi. AB 24 καὶ (prius)] ὡς A 26 γινο-
μένους Bⁱ τὸ αἰνιγμα Bⁱ 28 Ἐρινὸν ἔφερες? ἦν MTA

πατρίδι. ἥ καὶ Ἑρινὸν καὶ ἄλγεα [φόνους λέγει ταῖς Θήβαις], ἀντὶ τοῦ· τὰ λύπης αἷτια καὶ φόνου κατὰ τῆς πατρίδος ἔφερες: — MTA

φόνους λύπας ταῖς Θήβαις: — MⁱA⁸Bⁱ

1031 φόνια φόνιος ἐκ θεῶν: τινὲς τὸ φόνια πρὸς τὸ ἐξῆς·
5 δς τάδε τὰ φόνια πράξας ἦν, φόνιος ὁ θεός: — MTABⁱ

ἄλλως: ὁ ἐκ θεῶν ταῦτα πράξας φόνιος ἦν αὐτός: — MTABⁱ

παρόσον τὴν Σφίγγα ὁ Διόνυσος ἔπεμψε τοῖς Θηβαίοις ὡς † ἐναντίον λέγειν: — MⁱAⁱ

1033 ἰάλεμοι: οἱ δὲ θρῆνοι ἐστενάζον(το) ἐν τοῖς οἴκοις.

10 ἔνιοι δὲ οὕτως· αἱ δὲ ἰάλεμοι τῶν παρθένων καὶ τῶν μητέρων ἐστενά-
ζον ἐν τοῖς οἴκοις πενθοῦσαι αἱ μὲν τὰ τέκνα, αἱ δὲ τοὺς ἀδελφούς: —
MTAB

1035 † ἐστενάζον: καὶ ἐστενάζοντο οἱ ἰάλεμοι, θρῆνοι, τῶν
μητέρων καὶ τῶν πατέρων διὰ τὴν βοήν καὶ τὴν λαλιὰν τῆς Σφίγγος
15 τὴν ἰήιον καὶ λοξήν, παρόσον ὁ ἰήιος ὕμνος τῷ Λοξίᾳ Ἀπόλλωνι ᾄδεται.

ἥ οὕτως· ἐστενάζον ἰάλεμοι τῶν πατέρων καὶ τῶν μητέρων
(ἰήιον βοήν), ἥτοι τὴν θρηνητικὴν. τὸ γὰρ ω τὸ σχελιαστικὸν λέγεται
καὶ ἰώ καὶ ἰή. εὐρίσκεται γὰρ ἐν τοῖς ποιηταῖς οὕτως, ἰῆ ἰή, ὡς τὸ
ἰώ [καὶ] ἰώ: — A

20 1036 ἰήιον μέλος: θρηνητικὴν βοήν. ἐπὶ μὲν θρήνων φιλοῦ-
ται, ἐπὶ δὲ παιάνων δασύνεται: — MTAB

ἐθρήνει θρηνητικὴν βοήν: — M⁸A⁸

† παιάνιον φωνήν. παιάν δὲ ἐστὶν ᾄσμα ἀδόμενον ἐπὶ καταπαύσει
λοιμοῦ ἢ δεινῶν τινων: — Bⁱ

25 1039 ὁ δὲ στεναγμὸς βροντῇ ἦν ὅμοιος: — MⁱA⁸Bⁱ

1041 ἀρπάσειεν, οἶον· ὅταν ἀφαρπάσειεν ἡ Σφίγξ τινα τῶν ἀνδρῶν
ἀπὸ τῆς πόλεως, θρήνος καὶ βοή ἐγένετο: — MⁱTA⁸

1 φόνου MT φόνον A pro λέγει scribas λύπας, dittographiam habebis scholii 3
τάς θήβας A 2 τοῦ—καὶ] τὰς λύπας ἀρτίως ἐπὶ T τὰς λύπας τὰς ἐπὶ A
post φόνου ins. γενομένας TA κατὰ] καὶ M 4 τινὲς—ἐξῆς om. M
φόνιον TA τὰ Bⁱ 5 δς] ὁ M φόνιος ἦν MTABⁱ 6 ὁ om. Bⁱ
7 αὐτὸς φόνιος ἦν Bⁱ οὗτος A 7. 8 schol. Hesiod. Theog. 326 Λύκος ..
ἐν τῷ περὶ Θηβαίων αὐτὴν ὑπὸ Διονύσου πεμφθῆναί φησι .. ὡς ἐν Ἀντιγόνη
λέγει Unger parad. Theb. p. 386 ἐκεῖνον αἷτιον λέγει Münzel 9 ἐστενάζοντο
om. M 10 ἔνιοι—ἰάλεμοι om. M 10. 11 ἐστενάζον γὰρ M 11 τοὺς
om. B 15 ἦιον A ἦιος A 20. 21 scholio 9—11 adi. B initio add.
ἰήιον δὲ βοάν 20 διὸ ἐπὶ B μὲν οὖν A 21 παιωνων B 25 ἐφό-
μοιος Bⁱ 26 οἶον Mⁱ οἱ T ἡ A⁸ 27 τί γίνεται Mⁱ γίνεται T

1043 Πυθίαις ἀποστολαῖσιν: ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Πυθίου ἀπεσταλ-
μένος. κατὰ χρησμὸν γὰρ τούτου ἦλθεν εἰς Θήβας: — MTA

ταῖς τοῦ Ἀπόλλωνος παραπομπαῖς: — M^aA^s

1044 Οἰδίπους ὁ τλάμων: πυνθανομένη γὰρ Οἰδίποδι περὶ τῶν
γονέων ἔχρησεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὡς ἀποκτείνας τὸν πατέρα γαμήσει τὴν
μητέρα. διὸ εἰς Θήβας ἦλθεν, οὐκ εἰς Κόρινθον, φοβούμενος μὴ πως
Πόλυβον φονεύσας γαμήσῃ Μερόπην: — MTAB

1046 τότε ἄσμενοις: διὰ τὸ λῦσαι τὸ αἶνιγμα. πάλιν δὲ ἄχῃ
συνάπτει διὰ τὸν γάμον τῆς μητρὸς καὶ τὰ λοιπά: — MTABⁱ

ὁ αὐτὸς δὲ πάλιν, φησὶ, καὶ λύπας αὐτοῖς προσετρίψατο γήμας
τὴν μητέρα καὶ φύσας τοὺς περὶ Πολυνείκην ἐξ ἀνόμων γάμων, οἳ νῦν
διὰ τὰς τούτου ἀράς εἰς ἀγῶνα καὶ πόλεμον κατέστησαν. τὸ δὲ

ὕστερον γεγόμενον προανεφώνησεν· οὐ γὰρ εὐθὺς ὡς ἐπεδήμησεν ἄσμε-
νοι αὐτὸν εἶδον, ἀλλ' ὅτε ἔλυσε τὸ αἶνιγμα. λείπει δὲ τὸ ἦλθεν: —

MTA

15

ἀπὸ κοινοῦ τὸ συνάπτει· <συνάπτει> ἄχῃ: — MⁱBⁱ

1049 καλλίνικος ὢν αἶνιγματῶν: τὸ ἐξῆς· καλλίνικος γὰρ ὢν
τῶν αἶνιγματῶν τῆς Σφιγγὸς γάμους συνάπτει τῇ μητρί: — MTAB

νικηφόρος ὢν τῶν ἀσαφῶν λόγων τῆς Σφιγγὸς συνάπτει γάμους
κακοῦς τῇ μητρί αὐτοῦ: — MⁱTA^s

20

1051 τὴν πόλιν ἐξ αἱμάτων ἀμείβει: — M^s

δι' αἱμάτων δ' ἀμείβει: τὴν πόλιν δι' αἱμάτων ἐναλλάσσει.

τὸ δὲ ἀμείβει ἀμείβεσθαι ποιεῖ ἐμβαλὼν διὰ καταρῶν τοὺς παῖ-
δας εἰς φιλονεικίαν: — MTAB

ἄλλως: τὰ πρῶτα κακὰ δι' αἱμάτων ἤλλαξε δευτέρῳ φόνῳ ἐμ-
βαλὼν τοὺς παῖδας διὰ τῶν καταρῶν εἰς φιλονεικίαν: — MTAB

1052 μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα: εἰς μεμισημένην φιλονεικίαν. λέγει
δὲ τὴν μονομαχίαν τῶν ἀδελφῶν: — M^aB^s

1 ἀντὶ—Πυθίου om. M ἀπὸ TA πυθίους A πυθίου ὁ ἥλιος T
1. 2 ἀπεσταλμένος δὲ M ἀποσταλμένος A 4 πυνθανόμενος T τῶν om. A
5 ἔχρησεν B εἶρηκεν MTA 10—14 scholio quod praecedat adi. MTA
10 ὁ] καὶ A φησι πάλιν A οὕτω καὶ T οὐ καὶ A αὐτῷ M
αὐτὸς TA 11 τοῖς T 12 τὰς om. T τούτου om. M 14 τὸ
αἶνιγμα Vat. 1332 om. MTA 16 δὲ τὸ Bⁱ ἄχῃ om. Bⁱ 18 τῆς
μητρὸς MTA in fine spatium unius uersus in B 19 ὢν] ἄν T
20 αὐτοῦ] ἔκρινεν Mⁱ 22—24 scholio p. 360, 10—14 adi. B post τὴν πόλιν
add. δὲ 22 διαλλάσσει MT 23 ἀμείβει om. M ἐμβαλὼν δὲ B
26 τῶν om. B 28 τῶν ἀδελφῶν] καταβαλὼν B^s

- 1053 ἐμβαλὼν. ἀνελὼν: — M^g
 τὰ ἄθλια τέκνα διὰ τῆς κατάρας: — M^g
 ἀραῖσι τέκεα μέλεος: ἀπὸ τούτων ἐχρῆν εὐθέως ἄρξασθαι τὸν
 χορόν. ἐκεῖνα γὰρ περιττά ἐστίν: — MTAB
- 5 1054 ἀγάμεθ' ἀγάμεθα: μετέβησαν ἐπὶ τὸν Μενοικέως φόνον.
 θαυμάζομεν, φησὶν, ἐκπεπλήγμεθα τὸν παῖδα ἀνταλλασσόμενον
 ἐκουσίῳ θανάτῳ τὴν εὐκλειαν: — MTAB
 λείπει τὸ ἐκεῖνον: — M^gA^gBⁱ
- 10 1059 νικηφόρα ἐπικρατῇ ποιήσων: — M^gA^g
- 1060 γενοίμεθ' ὧδε ματέρες: εἴθε, φησὶν, ὧ δέσποινα Ἀθηνᾶ,
 καὶ ἡμεῖς εὐτυχῆσαιμεν τοιούτων τέκνων. ὥς παρθένοι δὲ παρθένω
 θεῷ εὐχονται ταύτην τέως εἰδοῦναι θεόν: — MTAB
 ἄλλως: ἡμεῖς αἱ γυναῖκες. συμπεριλαμβάνει γὰρ τὸ πᾶν γένος
 τοῦτο λέγουσα: — MTAB
- 15 κατὰ τὸν Μενοικέα: — M^g
- 1061 γράφεται φίλα: — M^g
 ἀναγκαίως ἐπειδὴ παρθένος: — Mⁱ
- 1062 Παλλὰς ὁ δράκοντος: δοκεῖ Ἀθηνᾶ συμπρᾶξαι τῷ Κάδμῳ
 κατὰ τῶν Σπαρτῶν. διὸ καὶ ἰδρύσατο ταύτην Ὀγκαν προσαγορεύσας
 20 τῇ τῶν Φοινίκων διαλέκτῳ. ἐπεγέγραπτο δὲ τῷ ἱερῷ τούτῳ· Ὀγκας
 νηὸς ὅδ' ἐστὶν Ἀθήνης ὅν ποτε Κάδμος εἶσατο βοῦν θ' ἱέρευσεν ὅτ'
 ἔκτισεν ἄστυ τὸ Θήβης: — MTAB
 ἄλλως: προνοία γὰρ Ἀθηνᾶς λίθῳ τὸν δράκοντα ἀνείλεν ὁ Κάδ-
 μος· ὥς καὶ ἀνωτέρω [667] Παλλάδος φραδαῖσι: — MTA
- 25 κατήνυσας ἐφόνευσας: — M^gA^g
- 1063 ἐν περιφράσει τὸν Κάδμον: — M^g
- 1064 ὁρμήσας' ἐπ' ἔργον: ἐπὶ τὸν τοῦ δράκοντος φόνον: — A
 ἄλλως: διὰ τὸν θάνατον τοῦ δράκοντος μηνίσαντος τοῦ Ἀρεως
 καὶ ἐπιπέμψαντος τὴν Σφίγγα: — AB

1 ἐκβαλὼν M^g 3 τούτου TAB εὐθέως om. M 4 post χορόν ins.
 ἀπὸ τούτου ἐχρῆν ἄρξασθαι τὸν χορόν A εἰσὶν B 6 φησὶ καὶ AB
 8 λείπει] προσυπακουστέον Bⁱ 10 φησὶν om. T 11 ὥς] καὶ A
 11. 12 πρὸς παρθένον θεόν M παρθένον θεόν TA 12 ταύτην—θεόν om. A
 13. 14 scholio quod praecedat adi. B pro ἄλλως scripto γενοίμεθα δὲ εὐτεκνοί
 13 γυναῖκες φησὶν B 18—22 cf. schol. Aesch. Sept. 149 Paus. IX 12,2 Steph.
 Byz. p. 482,20 20 δὲ] γὰρ A τῷ ἱερείῳ τούτῳ MTB τῇ τῶν φοινίκων
 διαλέκτῳ A 21 νοός T ὅ ἐστὶν A 23. 24 scholio 27—29 adi. A
 24 ὥς om. A 28 τοῦ (alterum) om. B

- 1066 † καὶ γὰρ ἡ Σφίγξ ἤρπαζεν, ὁ δὲ Μενοικεὺς πέπονθέ τι
 ὅμοιον: — TA^sB
 1067 κλητικὸν ἐπίρρημα: — M^s
 τυγχάνει: — M^sA^s
 1068 ἀντὶ τοῦ· εἶπατε ἐκτὸς ἐλθεῖν. ἡ ἀντὶ τοῦ ἐξαγά- 5
 γετε: — M^s
 1069 διὰ μακροῦ μέν: βραδέως μὲν ἐξέρχῃ, ὅμως δὲ ἄκουσον,
 ἔξελθε: — MAB
 1070 γράφεται κυδρῇ: — M^s
 ἐνδοξοτάτη γύνοι: — M^s 10
 1072 ἄρά που: — M^sA^sB^s
 1073 οὐ παρ' ἀσπίδα: ἐπειδὴ ὑπασπιστῆς αὐτοῦ ἦν, νῦν δὲ
 κεχώρισται τοῦ δεσπότου, διὰ τοῦτο ὑπονοεῖ μὴ καὶ τέθνηκεν: — TAB
 1075 ἐν τοῖς πολλοῖς ἀντιγράφοις οὐ φέρεται ὁ στίχος: — AB
 1077 μὴ τρέσῃς τόδ' ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβου: μὴ κατὰ 15
 τοῦτο φοβῇ. καὶ γὰρ ἦλθον ἵνα σε ἀπαλλάξω φόβου. τὸ γὰρ ὥς ἀντὶ
 τοῦ ἵνα: — MAB
 ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτο. τὸ δὲ ὥς ἀντὶ τοῦ ἵνα: — M^s
 1078 τί δ'· ἐπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί: ἀντὶ τοῦ
 ἐπτάπυλοι. πύργος γὰρ ἡ ἀσφάλεια: — MB 20
 αἱ σκέπαι τῆς πόλεως αἱ ἐπτάπυλοι: — M^sAB
 1079 ἀβλαβεῖς ἄκλαστοι στερραί: — M^sA^sB^s
 1080 ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον: ἀντὶ τοῦ συνέβαλον· συμβα-
 λόντες δὲ τοῖς Ἀργείοις κινδύνου διάπειραν ἔσχον: — MAB
 1081 ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἄρης: εἰς αὐτὴν εἰσι τοῦ πολέμου 25
 τὴν σφοδρότητα: — MTAB
 ἄλλως: εἰς αὐτὸ τὸ ἀκμαιότατον τοῦ πολέμου ἦλθον: — MTAB

1. 2 scholio quod praecedit adi. B initio add. ἀρπαγαῖσι δὲ 1 καὶ ὁ δὲ με-
 νοικεὺς T ὁ μενοικεὺς δὲ Ag 2 in fine add. ἀρπαγῇ B 7 δὲ om. A
 7. 8 ἔξελθε ἄκουσον A ἔξελθε B 12 νυνὶ B 14 scholio 7. 8 adi. A
 γράφεται A in fine add. οὗτος B 15. 16 μὴ—φοβῇ om. AB
 16. 17 τὸ—ἵνα (om. γὰρ) ante καὶ γὰρ coll. B om. A 19. 20 scholio 15 17
 adi. B initio add. ἐπτάπυργοι δὲ 20 αἱ ἐπτάπυλοι M 21 αἱ ἐπτάπυλοι
 σκέπαι τῆς πόλεως B ἐπτάπυλοι] ἐπτάπυργοι αἱ ἐπτάπυλοι πύργος καὶ ἡ ἀσφά-
 λεια A 22 ἀβλαβεῖς ἄθραυστοι στερραί M^s ἀβλαβεῖς ἄκλαστοι Ag ἀβλαβεῖς
 στερραί B^s 23 συνέβαλον om. B 24 δὲ om. B γὰρ A τοῖς Ἀρ-
 γείοις om. M 25 ἐς B 27 αὐτὸ τὸ om. A τὸ om. T

πόλεμος: — M^sA^s

1083 ἐν εἰπὲ πρὸς θεῶν: φιλοστόργου μητρὸς ἦθος· εὖχεται γὰρ ἐκάτερον εὐτυχεῖν. ἀκούσασα γὰρ περὶ Ἑτεοκλέους καὶ περὶ Πολυνείκους ἐρωτᾷ: — MTAB

5 1085 ζῆ σοι ἡ δυὰς τῶν τέκνων μέχρι ταύτης τῆς ὥρας: — M^sA^sBⁱ

1087 πυλῶν ἀπεστήσασθε πυργηρούμενοι: φυλάσσοντες τοὺς πύργους. ὑπ' ἐκείνων πολιορκούμενοι. ὑμεῖς τειχῆρεις ὄντες: — MTAB

10 1091 πρὸς τὸ πᾶσι τὴν πρᾶξιν καταφανῇ γενέσθαι: — MⁱA^sB
μελάνδετον ξίφος: μέλαιναν λαβὴν ἔχον κερατίνην. ἡ σιδηρᾶν. Ἡσίοδος [Opp. 150]. 'μέλας δ' οὐκ ἔσχε σιδήρος': — MTAB

σιδηρόδετον: — M^sA^s

1092 τὸ ἐξῆς· ξίφος σωτήριον: — M^sA^sBⁱ

15 1093 ἀντὶ τοῦ· τὰ τάγματα διέταξεν: — M^s

1095 ἔφεδροι λέγονται οἱ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πιπτόντων ἀναπληροῦντες τὰς [ἐαυτῶν] τάξεις: — Mⁱ

ἀντιπάλους ἀνταγωνιστάς: — M^sA^sBⁱ

ἱππότας μὲν ἱππόταις ἔταξ': διὰ τοῦτο ἐπτά ἔταξε στρατηγούς πρὸς ταῖς ἐπτά πύλαις ἐαυτὸν οὐ συγκατατάξας ὥπως αὐτὸς περιέρχοιτο τὰς πύλας τῷ νοσοῦντι μέρει συμμαχῶν· ἐπάγει γὰρ [1163] ἐπειδὴ τὰς δ' εἰσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας, ἄλλας ἐπήγει παῖς σός: — MTAB

† ἄλλως: ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐπεῖ, ἵνα ἧ· καὶ ἐπεὶ λόχους ἔνειμεν.
25 ἡ δὲ ἀπόδοσις εἰς τὸ δι' ὀλίγου περγάμων ἀπ' ὀρθίων εἰσορῶμεν: — A

1097 ὥπως: — M^sA^s

ἀδυναμοῦντι: — M^sA^s

εἴη ὁ σὸς παῖς, ὁ Ἑτεοκλῆς, βοήθεια: — M^sA^sBⁱ

30 1098 διὰ βραχείας χρόνου: — MⁱA^sBⁱ

2. 3 εὖχεται—εὐτυχεῖν om. T 3 γὰρ (alterum) om. B περὶ (alterum) om. MA
5 ζῆ σοι om. Bⁱ ἡμέρας A^sBⁱ 8 ἡ ὑπ' AB ἡμεῖς M 10 scholio
11. 12 adi. B initio add. ἐπ' ἄκρων δὲ πύργων 11. 12 cf. schol. Or. 821
Hesych. et. m. p. 551,40 Eust. p. 1039,23 11 μέλαναν MT 14 ξίφος] φῶς
M^s 18 ἀγωνιστάς Bⁱ 20 πρὸς om. A κατατάξας B 21 γὰρ om. A
οὖν B 22 ἐπειδὴ om. A εἶδεν A πύλας—ἐπήγει om. A sed in fine add.
ἄλλας ἐπήγειεν ἐπήγειε T ἱππήϊς B 22. 23 σὸς παῖς TAB 24 ἐπεῖ] ἐπειδὴ A

νῦν τῶν τειχέων: — M^sA^s

οὕτως πᾶσαν ἀκρόπολιν φασιν: — M^sA^sBⁱ

περγάμων δ' ἀπ' ὀρθίων: πέργαμα τὰ ἀκρωτήρια. λέγει δὲ τὰ
τείχη: — MTA

ὕψηλῶν: — MM^sTAA^sBⁱ

5

1099 λευκὰς ἀσπίδας ἔχοντα: — M^sA^sBⁱ

1100 Τευμησὸν ἐκλιπόντα: ὄρος Βοιωτίας. ἀντὶ τοῦ τὴν
τῷ Τευμησῷ χώραν παρακειμένην. ἐπεὶ πῶς ὄραν ἡδύνατο πλέον ἑκατὸν
σταδίους τοῦ Τευμησοῦ ἀφεστηκότος τῶν Θηβῶν: — MTAB

† ἢ οὐκ ἐκλιπόντα, ἀλλ' ἡδὴ καταλιπόντα: — TAB

10

ἄλλως: οἱ μὲν ὄρος Βοιωτίας, οἱ δὲ ὅτι ὄρος ἐν Ἀργεῖ, ἐν ᾧ
ὠπλίζοντο οἱ Ἀργεῖοι εὐτρεπιζόμενοι πρὸς πόλεμον: — MTA

οὐχ ὅτι Τευμησὸν κατέλειπεν· πολὺ γὰρ ἀφέστηκεν· ἀλλ' ὅτι τὴν
χώραν τὴν παρατείνουσιν ἀπὸ τοῦ Τευμησοῦ μέχρι Θηβῶν: — MⁱA

† ἄλλως: τὴν χώραν, καὶ τὸν τόπον, ἀπὸ Θηβῶν εἰς Τευμησὸν 15
ἄγουσαν καταλιπόντα καὶ πλησιάσαντα τῷ τῆς πόλεως τείχει: — A

1101 περιέλαβον περιεκύκλωσαν: — M^sA^sBⁱ

οἶον· ὁξέως ἐπέβησαν, ἐπλησίασαν: — M^s

1102 ὕμνος ἀδόμενος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ καταπαύσει κακῶν: —

M^sBⁱ

20

τουτέστιν· οἱ μὲν εὐχόμενοι σωθῆναι, οἱ δὲ σαλπίζοντες: — M^sAⁱBⁱ

1104 προσήρχετο: — M^s

Νηίταις πύλαις: ἢ ἀπὸ Νηίδος τῆς Ἀμφίονος καὶ Νιόβης· ἢ ἐπεὶ
νέαταί εἰσιν. ὁ δὲ Φερεκύδης [frg. 102c] ἀπὸ Νηίδος τῆς Ζήθου θυ-
γατρός: — MTAB

25

1105 ἐξορθούμενον ταῖς ἀσπίσιν ὡς τὸ [N 339] ἔφριξεν δὲ μάχῃ
φθισίμβροτος ἐγχείησιν: — MTAB

3 λέγει A στέγη MT

5 scholio quod praecedit adi. MTA add. τῶν, scho-

lio 2 Bⁱ add. ὀρθίων δὲ, scholio 1 M^sA^s

7 initio add. τευμησὸν A τευμησ-

σὸς B τὴν om. MB

8 χωρίω A

παρακειμένην χώραν B

νάτο B 9 τῶν om. TAB

10 scholio quod praecedit adi. TAB

11 ὄρος om. M

βοιωτῶν MT

12 ὠπλίζονται A

14 ἀπὸ om. Mⁱ

19 ὕμνος ἀδόμενος M^s εἶδωσ ὠιδῆς λεγόμενον Bⁱ

ἥλιον M^s

τῶν κακῶν

Bⁱ 21 τουτέστιν om. AⁱBⁱ

in fine add. τουτέστιν εὐχαὶ καὶ εὐφημίαι Bⁱ

23—25 cf. Hesych. s. v. Νηίταις πύλαις Paus. IX 8,4

24 νεήται A

26. 27 scholio quod praecedit adi. B initio add. πεφρικότα δὲ

26 ἐξορθού-

μενον—ἀσπίσιν] πεπυκνωμένον A

ἔφριξε AB ἔφρον M

26. 27 δὲ—

ἐγχείησιν om. M

27 φθισίμβροτος ἐγχείησιν om. A

πεποικνωμένον: — MM⁸A⁸B⁸

1106 τῆς Ἀταλάντης: — M⁸A⁸

1107 ἔχει γὰρ ἐν τῇ ἀσπίδι τὴν Ἀταλάντην τοξεύουσαν τὸν Αἰτωλὸν κάπρον τοῖς μακροβόλοις διστοῖς: — MA

5 1109 εἰς δὲ Προϊτίδας πύλας: ἐκβληθεὶς γὰρ ὑπὸ Ἀκρισίου ὤκησεν ὁ Προῖτος εἰς τὰς Θήβας πλησίον τούτων τῶν πυλῶν: — MTAB

πύλαι Θηβῶν ἀπὸ Προΐτου τοῦ ἄρχοντος, ὃς ἐξ Ἀργους φygῶν ὤκησεν ἐν Θήβαις: — MTA

1110 ἐχώρει σφάγι' ἔχων ἐφ' ἄρματι: ἱερεῖα εἰς σφαγὴν
10 ἔτοιμα εἶχεν ἐν τῷ ἄρματι, ἵνα, εἰ χρεῖα γένοιτο μαντείας, εὐθέως σφάξας μαντεύσῃται: — MTAB

1111 οὐ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα: οὐκ ἔχων ἐπὶ τῆς ἀσπίδος
σημεῖα ὑπερήφανα καὶ μεστὰ ἀλαζονείας ὡς τὰ Καπανέως, καὶ παρὰ
τῷ Αἰσχύλῳ [Sept. 573]: 'τοίαν ὁ μάντις ἀσπίδ' ἔγκυκλον ἔχων πάγ-
15 χαλκον ἔρπει· σῆμα δ' οὐκ ἐπὶν κύκλῳ': — MTAB

ἄλλως: οὐχ ὡς οἱ ἄλλοι ἔχων πεποικιλμένην τὴν ἀσπίδα: — A
ὑπερήφανα. οὐχ ὕβρεις ἐπιφέροντα ταῖς Θήβαις: — Mⁱ

1112 ἀλλὰ σωφρόνως ἄσχημ' ὄπλα: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλαζονεῖαν
τινά. ἴσως δὲ ὡς μάντις προειδῶς τὸ μέλλον οὐδὲν ἀλαζονικὸν ἐφρό-
20 νει: — MTA

1113 Ὁγύγια δ' εἰς πυλώμαθ': ἐπειδὴ παρὰ τῷ Ὁγύγῳ τοῦ
Βοιωτοῦ τάφῳ ἔκειντο καὶ οὐχ ὅτι Ὁγυγὸς αὐτὰς ἔκτισεν· οἱ γὰρ
περὶ τὸν Ἀμφίωνα ἔκτισαν τὰς Θήβας. ἡ ἀρχαίων, ὡς αὐτῶν πρωτοκτί-
στων οὐσῶν τῇ πόλει: — MTA

1 scholio quod praecedit adi. M	3. 4 scholio 1 adi. M	3 γὰρ om. A
τὴν ἀταλάντην ἐν τ. ἀ. A	τὴν A	4 τοῖς om. A
Paus. IX 8,4	5 ἀπὸ T	6 τῶν πυλῶν om. A spatio rel.
quod praecedit adi. MT add. δὲ post πύλαι	7 ἐπὶ A	7. 8 scholio
φεύγων A	8 εἰς θήβας A	9 σφαγὴν] σφάγια A
spatio rel. γέννηται A om. T	μαντείας γέννηται M	10 ἐν—εἰ om. A
μαντεύσῃται om. A spatio rel.	10 εὐθέως om. M	10. 11 εὐθέως—
μετὰ MTAB	τά] ὁ A	13 ὑπερηφάνου A
13. 14 παρὰ τῷ] παρ' B	14 τοίων δ' T τοιαῦθ' Aeschylus	ἀσπίδων T
ἔγκυκλον T ἔγκυκλον A om. MB	νέμων corrector codicis Medicei	15 ἡῦδα
Aeschylus	19 καὶ προειδῶς A	οὐδὲ A
γόγου M	21. 22 τοῦ Βοιωτοῦ om. M	22 αὐτοῦς A αὐτὴν MT
23. 24 cf. Hesych. s. v. Ὁγύγια Paus. IX 8,5 et. m. p. 820,37	23 ἀρχαίως T	ὡς ἂν A

Ὠγύγια προσηγορεύθη, φησὶν ὁ Ἀριστόδημος [frg. 2a], διὰ τὸ τοὺς περὶ Ἀμφίονα καὶ Ζῆθον τειχίζοντας Θήβας παρὰ τὸν Ὠγύγου τοῦ βασιλέως τάφον αὐτὰς τάξαι: — Laur. 32, 33 Vat. 1332

1115 στικτοῖς πανόπτῃν: πεποικιλμένοις. ἐγγεγραμμένοις: — MTA 5

ἄλλως: τοῖς ἐμπεποικιλμένοις. φησὶ δὲ τὸν Ἄργον τὸν τῆς Ἰοῦς φύλακα: — MTA

οἰκεῖον δὲ ὁ Ἰππομέδων σημεῖον εἶχεν ἐγγεγραμμένον· εἰς γὰρ τεκμήριον τῆς πατρίδος σημεῖον στικτὸν ἔφερε † τῆς Ἀργείας βοῦς φύλακα: — MT 10

οἱ δὲ οἶον κατεστιγμένοις, ποικίλοις τῇ γραφῇ· τοὺς γὰρ ὀφθαλμοὺς καταστίκτους γράφουσι καὶ φοβερόν τι ἀποτελοῦσι τῇ καταστάξει: — TA

πεποικιλμένοις. διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἄπνον φυλάττοντα τὴν βοῦν ἐκ κελεύσεως Ἥρας: — M^sA 15

τὸν Ἄργον λέγει. ἐνεγέγραπτο γὰρ, φησὶν, ἐν τῇ ἀσπίδι τοῦ Ἰππομέδοντος: — M^sA^s

1116 τὰ μὲν σὺν ἄστρον: τοῖς μὲν πρὸς ἀνατολὰς κειμένοις ὄμμασι βλέποντα, μύοντα δὲ τοῖς πρὸς δύσιν. θέλει γὰρ αὐτὸν οἷς μὲν διαγρυπνεῖν, οἷς δὲ καθεύδειν ὄμμασιν: — MTAB 20

ἄλλως: ἰδίως ὁ Εὐριπίδης ἔνια μὲν τῶν τοῦ Ἄργου ὀμμάτων συνανατέλλειν τοῖς ἄστροις φησὶ δεδορκότα, τὰ δὲ πρὸς ταῖς δύσεσι καταμύειν. ὁ μὲν γὰρ Φερεκύδης [frg. 22] φησὶν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἰνίου ἔχειν ὀφθαλμὸν ἅμα δηλῶν ὅτι δύο ἐγένοντο Ἄργοι. γράφει δὲ οὕτως· Ἄργος ὁ Διὸς γαμεῖ Πειθῶ τὴν Ὠκεανοῦ. τοῦ δὲ γίνεται Κρίασος, τοῦ 25 δ' Ἐρευθαλίων, ἀφ' οὗ Ἐρευθαλίη πόλις καλεῖται ἐν Ἀργεῖ, καὶ Φόρβας. τοῦ δὲ γίνεται Ἀρέστωρ, τοῦ δὲ Ἄργος, ὃ Ἥρῃ ὀφθαλμὸν τίθη-

1 Ὠγύγια om. Vat. 2 τὸν] τοῦ Laur. Vat. 4 πεποιημένοις TA 6 δὲ om. T 8—10 scholio quod praecedat adi. MT 8. 9 τεκμήρια T σημεῖον M 9 σημεῖον om. M 9. 10 τὸν Ἄργον τὸν τῆς βοῦς φύλακα? 11—13 scholio quod praecedat adi. T scholio 6. 7 A 11 κατεστιγμένα T ποικίλως A ποικίλλα T 12 γράφουσι T ἔχουσι A 14 τὸν M^s 15 τῆς Ἥρας A 16 ἐπεὶ ἐγγέγραπτο γὰρ M^s τοῦ om. A^s 19 τὴν M τὰ B 20 ἐξαγρυπνεῖν MTA 21 ὁ om. M 22 φησὶ post μὲν coll. A post συνανατέλλειν B δεδορκόντα M τὰ om. MTA 23 γὰρ om. T ἐπὶ τοῦ ἰ. φ. αὐ. TB 24 δηλονότι T ἄργοι γενόμενοι A γράφουσι δὲ T γράφων A 27 Ἥρα A

σιν ἐν τῷ ἰνίῳ καὶ τὸν ὕπνον ἐξαιρεῖται καὶ ἐφιστᾷ φύλακα αὐτὸν τῇ
 Ἰοῖ. ἔπειθ' Ἑρμῆς αὐτὸν κτείνει'. Διονύσιος δὲ ἐν τῷ ᾱ τοῦ Κύκλου
 [frg. 1] βύρσαν αὐτὸν ἡμφιέσθαι φησὶ καὶ κύκλῳ τὸ σῶμα ὅλον ὤμ-
 ματῶσθαι. ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας φησὶ [frg. 5].

- 5 καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἴει κρατερόν τε μέγαν τε
 τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἀκάματον δὲ οἱ ὤρσε θεὰ μένος, οὐδὲ οἱ ὕπνος
 πῖπτεν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴν δ' ἔχεν ἔμπεδον αἰεὶ: — MTAB
 τὰ μὲν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὄμματα βλέποντα (σὺν) ταῖς ἐπιτολαῖς
 10 τῶν ἄστρον, τὰ δὲ ὀπίσθεν μετὰ τῶν δυνόντων ἄστρον μύοντα: — Mⁱ
 ἐπιτολαῖσιν ὄμματα: ἐνταῦθα ἀνατολαῖς ἀκούειν δεῖ οὐ δια-
 χωρίζοντας ὥς παρ' Ἡσιόδῳ καὶ Ἀράτῳ. καὶ τὴν πρόφασιν δὲ
 εἶπεν ἀκολούθως τοῦ λεπτοῦς οὕτως γινῶναι τὴν γραφὴν· τεθνηκότος
 γὰρ, φησὶ, τοῦ Ἰππομέδοντος καὶ κειμένου τοῦ ὅπλου παρῆν ἀδεῶς καὶ
 15 λεπτότερον ὁρᾶν τὴν γραφὴν: — MTA

ἐπιτολὴ δὲ καὶ ἀνατολὴ διαφέρει· ἀνατολὴ μὲν ἐστὶ τῶν μεγίστων
 ἄστρον τῶν προαναβαινόντων, ἐπιτολὴ δὲ τῶν ἐλαττόνων, τῶν μετ'
 ἐκεῖνα: — MT

- 1118 ὥστε παρῆν ὁρᾶν τὴν ἀσπίδα ὕστερον οὕτως γεγραμμένην
 20 ἀποθανόντος Ἰππομέδοντος τοῦ αὐτὴν βαστάζοντος: — M^sTA^s

τὸ ὥς ἀντὶ τοῦ καθῶς, ἔν' ἧ· οὕτως καθῶς ἦν ἰδεῖν τὴν ἀσπίδα
 τοῦ Ἰππομέδοντος ὕστερον καὶ διαγινῶναι τὰ σημεῖα μετὰ τὸ αὐτὸν ἀπο-
 θανεῖν· ἐπεὶ πῶς ἦν δυνατὸν καλῶς διαγινῶναι ἀπὸ μήκροθεν ὥς γνωρί-
 σαι καὶ τὰ σημεῖα, ἀλλὰ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτόν: — Mⁱ

- 25 1119 Ὀμολωίσιν δὲ τάξιν εἶχε: αὗται οὕτως ἐκλήθησαν ἀπὸ
 Ὀμολωέως τοῦ Ἀμφίονος. τοὺς γὰρ περὶ Ἀμφιόνά φασι σὺν τοῖς παι-

1 ὕφιστᾷ M ὕφιστᾷ καὶ T ὕφιστᾷται A ὕφιστᾷται καὶ B φύλακον T
 αὐτὸν φύλακας M 2 Ἑρμῆς om. M ᾱ τοῦ] αὐτῷ M αἵτου TA ἐνδε-
 κάτῳ τοῦ B 2. 3 Κύκλου—καὶ om. MT 3 φησὶ om. A 4 ὁ—φησὶ
 om. M αἰγίμιον T detritum in B 4—8 Tzetz. ex. II. p. 153
 5 τε (alterum) om. T 6 καὶ ἔνθα om. T 8 πῖπτεν om. MT
 βλεφάροισιν M βλεφάροισι TB φυλακὴ TAB ἔσχεν TB ἔμπεδος
 TAB 13 ἀνακολούθως MT 15 λεπτοτέραν A ὁρᾶν M θαυμάσεισ T
 θαυμάζειν A 16—18 scholio quod praecedit adi. MT 20 τοῦ om. T
 τοῦ—βαστάζοντος om. Ag 21 ἔν' ἧ Münzel ἰζάν Mⁱ 25—p. 367,4 Paus.
 IX 8,6.7 schol. Theocrit. 7, 103 Phot. Suid. s. v. Ὀμολωῖος 25 αὗται δὲ A
 26 post Ἀμφίονος add. αἱ ὁμολωέως τοῦ ἀμφίονος ὁμολωίδες λ M αἱ ὁμολωῖς ἀπὸ
 ὁμολωέως τοῦ ἀμφίονος T 26. p. 367,1 σὺν τοῖς παισὶν om. M

σὶν ἅμα Κάδμω τειγίσαι τὴν πόλιν. Ἀριστόδημος [frg. 2] δέ φησιν αὐτάς οὕτως κληθῆναι διὰ τὸ πλησίον εἶναι τοῦ Ὀμολώου ἥρωος· κατὰ δὲ τοὺς ψευδολογεῖν βουλομένους ἀπὸ μιᾶς τῶν Νιόβης θυγατέρων Ὀμολωίδος: — MTAB

1120 λέοντος δέρρος ἔχων: λέοντος δέρμα ἔχων. ὁ Τυδεὺς δὲ ἦν ἐγγεγραμμένος τῇ μὲν λαιᾷ τὸ δέρμα, τῇ δὲ δεξιᾷ τὸ πῦρ ἔχων: — TAB

1122 Τιτάν Προμηθεύς: τὸ ὡς προτακτέον τοῦ Τιτάν· ὡς ὁ Προμηθεὺς ὁ ἀπὸ τῶν Τιτάνων: — MTA

τὸ δὲ Τιτάν Προμηθεύς οὕτως ἐξεδέξαντό τινες· ἀντὶ δόρατος 10 <λαμπάδα> εἶχεν ὡς Τιτάν: — MTAB

αὐτόχρομα Τιτάν Προμηθεύς: — MTAB

1123 πόλαι καὶ αὐται Θηβῶν· ἴσως δὲ τῇ Δίρκῃ παρέκειντο καὶ ἀπὸ ταύτης ὠνομάσθησαν: — M¹T

1124 Ποτνιαῖδες δ' ἐπ' ἀσπίδι: μανικαί. τινὲς δὲ φασὶ 15 Γλαῦκον τὸν τῶν Ποτνιαδῶν ἵππων δεσπότην πατέρα εἶναι Βελλεροφόντου, ἐξ οὗ παῖς ἐγένετο Γλαῦκος. Ποτνιαῖδες δὲ ἐκαλοῦντο ἐπεὶ ἐν Ποτνίαις ἔτρεφεν αὐτάς Γλαῦκος. Πότναι δὲ πόλις Βοιωτίας.

Γλαῦκον δὲ οὐ τὸν ἀπὸ Σισύφου, ἀλλὰ τὸν Θραῦκα τὸν ἄγριον: — MTA

ἄλλως: τὰς τοῦ Γλαύκου φησὶν, αἱ λυσσῆσασαι κατέφαγον τὸν 20 δεσπότην Γλαῦκον τὸν ἀπὸ Σισύφου ἐν Ποτνίαις τῆς Βοιωτίας: — MTAB

1125 ἐπισήμως. ἡ πλεονάζει ἢ ἐπί: — M⁸TA⁸

τῷ περὶ αὐτάς φόβῳ ἐδόκουν σκιρτᾶν: — M⁸T

1. 2 οὕτως φησιν αὐτάς M ut uidetur 2 εἶναι om. M 2. 3 ἥρωος—βουλομένους] ἄλλοι δὲ B 2 post ἥρωος add. οὗ τὴν ἐπὶ κλησιν ἔχουσι TA
3 τῶν] τῆς A 4 in fine add. καλουμένης B 6 δὲ γεγραμμένος T γεγραμμένος A 8 τὸ—ὡς om. M 10. 11 scholio quod praecedit adi. MTA scholio 5. 6 B 10 ἐδ' M δόρατος] τοῦ δόρου B 11 in fine add. ὅπερ ἐξεδέξαντο (ἐδέξαντο A) τινὲς ἀπὸ τοῦ ἐξῆς TA 12 scholio quod praecedit adi. MTAB add. ἀλλ' (i. e. ἄλλως) TB αὐτόχρομα om. A
13 παρέκειτο M¹ 14 ταύτην M¹ ὠνόμασεν M¹ ὠνόμασαν T em. Matthiae 15—21 cf. schol. Or. 318 18 ποτνιαῖς τῆς βοιωτίας M πότναις T Γλαῦκος] ὁ κάδμος A Πότναι—Βοιωτίας om. M ut uidetur 19 οὐ τὸν] αὐτὸν T 20 τοῦ B τῆς M τε TA φησὶν ἵππους M post λυσσῆσασαι add. φησὶ A 21 Γλαῦκον—Σισύφου om. M τὸν ἀπὸ om. T ἀπὸ om. B σισύφου T

οὕτως φοβεραὶ ἦσαν κατὰ τὴν γραφὴν ὥς δοκεῖν σκιρτᾶν: — M^sTA
1126 μηχαναῖς περιστρεφόμεναις: — M^sA^s
περικυκλούμεναι: — M^s

ἐνδοθεν κυκλούμεναι: ἐνδοθεν τῆς ἄντυγος δηλονότι, ἵνα εἴπη
5 κατὰ μέσον τῆς ἀσπίδος. στρόφιγξι δὲ ταῖς περιστροφαῖς τοῦ δρό-
μου: — TAB

† ἐν τῇ γραφῇ κεκαμμένων αὐτῶν τῶν τραχήλων πάνυ ταῖς
ἡνίαις, ὥς δοκεῖν ἀληθῶς τῷ ὀπισθεν τοῦ ὅπλου αὐτάς κατέχεσθαι·
ὥς νομίζεσθαι τὸν βαστάζοντα τὸ ὅπλον καὶ τὰς ἡνίας αὐτῶν ὑπὸ τὸν
10 πόρπακα κατέχειν διὰ τὸ μὴ ἐγγεγράφθαι τὸν ἡνίοχον μήτε τὸ ὄχημα
μόνην τε τὴν ζευξίν τῶν πώλων, ὥς ἐν ἄρματι, ἐγγίζουσιν τοῦ ὅπλου
καὶ ἔσωθεν ἡνιοχουμένην. στρόφιγξι δὲ ταῖς ἡνίαις καθὰ δι' αὐτῶν
στρέφεται τὸ ἄρμα. πόρπαξ δὲ καλεῖται τὸ κατὰ μέσον τοῦ ὅπλου
ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν κοίλωμα δι' οὗ βαστάζεται τὸ ὅπλον. καλῶς πως
15 ὑπὸ τὸν πόρπακα κατεχόμεναι σκιρτηματικῶς ὥς δοκεῖν μαίνεσθαι
αὐτάς. εἴη δ' ἂν αὐτῷ τῆς τύχης οἰκεῖον καὶ τῆς φυγῆς τὸ
σημεῖον. ἐνδοθεν δηλονότι τῆς ἄντυγος ἔσωθεν, ἵνα εἴπη κατὰ
μέσον τῆς ἀσπίδος. πόρπακα δὲ τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος. ἐν δὲ τῇ
ἀσπίδι, φησὶ, τούτου ἐνετετόπωντο αἱ Ποτνιαῖδες ἵπποι οὕτως ἀκριβῶς
20 ὥς δοκεῖν τῇ ἀληθείᾳ σκιρτᾶν κατὰ τὴν γραφὴν καὶ περιθέειν τὸν τῆς
ἀσπίδος ὀμφαλόν: — TA

1129 ἐπ' Ἡλέκτραις πύλαις: ἀπὸ Ἡλέκτρας τῆς Ἀτλαντος
καὶ Ἡσιόνης. ἱστορεῖται δὲ ἡ Ἡλέκτρα τρεῖς παῖδας ἔχειν, Δάρδανον,
Ἡετίωνα, ὃν καὶ Ἰασίωνα ὠνόμασαν, καὶ Ἀρμονίαν· ἣν γήμαντα τὸν

1 bis scripta in T scholio quod praecedit adi. M^sT add. τουτέστιν ἐπι-
γραφὴν M^s in fine add. θέας ἀποτελούσης T^aA 5. 6 στρόφιγξι—δρόμου
hic om. T sed adi. scholio 1 T^a 7—21 scholio 1. 5. 6 T^a adi. T, scholio quod
praecedit A 7 κεκαμμένων T 8 τῷ] τῇ TA αὐτὴν T 10 ἐγγεγρά-
φθαι A 11 καὶ ἐν A 12 αὐτὴν ἡνιοχουμένων T δι'] δ' T 13 τὸ
μέσον A 14 ὀφθαλμὸν T 15 ὑπὲρ T δοκεῖ T 17 τὸ δὲ ἐνδοθεν A
δηλονότι—ἔσωθεν om. T δηλοῖ ὅτι A κατὰ τὸ A 18 πόρπακα—ἀσπίδος
om. T 19 ἐντετόπωντο T 22—p. 369,4 et. m. p. 425,26 Ἡλέκτραις: πύλαι
Θηβῶν· ἡ ἀπὸ τοῦ Ἡλεκτρώωνος τοῦ πατρὸς Ἀλκμήνης· ἡ ἀπὸ Ἡλέκτρας· αὕτη δὲ
μήτηρ κατ' ἐνίους Ἀρμονίας .. schol. Ap. Rhod. I 916 ... ἐγέννησε δὲ τρεῖς παῖδας
Δάρδανον ... καὶ Ἡετίωνα, ὃν Ἰασίωνα ὀνομάζουσι τρίτην δὲ ἔσχεν Ἀρμονίαν,* ἣν
ἡγάγετο Κάδμος, καὶ ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἡλεκτρίδας πύλας τῆς Θήβης ὀνομάσαι
ἱστορεῖ Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν καὶ Ἰδομενεύς. 22 Ἡλέκτρον T
24 ὃν—ὠνόμασαν om. M Ἰσίωνα TA em. Valckenaer τὸν om. A

Κάδμον ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἥλεκτρίδας πύλας ὀνομάσαι τῆς Θήβης. οἱ δὲ ἀπὸ Ἥλέκτρας μιᾶς τῶν Ἀμφίονος θυγατέρων. ἐνταῦθα ὁ Καπανεὺς λοχαγεῖ· καὶ αὐτὸς δὲ διεσάφησε τὴν οἰκειότητα τοῦ σημείου αὐτοῦ: — MTA

ἄλλως: ἡ ἀπὸ Ἥλεκτρούονος τοῦ πατρὸς Ἀλκμήνης ἡ ἀπὸ Ἥλέκ- 5
τρας τῆς Ἀμφίονος. ἔνιοι δὲ ἀπὸ Ἥλέκτρας τῆς Ἀρμονίας μητρὸς, ἥς
εἶναι ἀνάθημά φασι τὸ ἐν Τροίᾳ Παλλάδιον τὸ κλαπὲν ὑπὸ Ὀδυσσεύς
καὶ Διομήδους: — MTAB

1130 σιδηρονώτοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπῆν: πῶς οὖν ἀνω-
τέρω [1099] εἶπε λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατόν· ἐν δὲ 10
τῇ Ἀντιγόῃ λέγει [frg. 159]· 'χρυσόνωτον ἀσπίδα τὰν Καπανέως'.
λεύκασπιν μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντός φησι, χρυσόνωτον δὲ τὴν
πολυτελεῖ, σιδηρόνωτον δὲ τὴν ἰσχυράν ἀσπίδα: — MTAB

χαλκενῶτοις: — M⁸A⁸Bⁱ

ὕπῃρχεν ἐπέκειτο. ἐξωγράφητο ἐπὶ τῆς ἀσπίδος γίγας φερων 15
πᾶσαν τὴν πόλιν: — MⁱB

1132 γράφεται βάρων, θεμελίων: — M⁸

1133 ὑποψίαν σημείον: — M⁸B

ἀπὸ κοινοῦ τὸ φέρων: — M⁸Bⁱ

1134 τινὲς φασι τὰς ἐβδόμας πύλας [τῆς] Βοιωτίας καλεῖσθαι 20
ἀπὸ Βοιωτοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς σοφῆς Μελανίππης, ἀφ' οὗ καὶ
ἡ πᾶσα Βοιωτία ἐκλήθη: — MA

1135 ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν: ἀντὶ τοῦ· πλήρη τὴν
ἀσπίδα ἔχων λαιοῖς ἐν βραχίουσιν ἑκατὸν ἐχίδναις ὕδρας: — MTA

ἄλλως: τῷ ἑκατόν ἐχρήσατο ἀορίστως: — MTA 25

ἡ δὲ σύνταξις· πολλαῖς ἐχίδναις, τουτέστι κεφαλαῖς ὕδρας, ἐκπλη-

1 ἡλέκτρας T 2 θυγατρῶν M ἐνθάδε A 5 τοῦ πατρὸς] μητρὸς T
6 τοῦ ἀμφίονος A θυγατρὸς τοῦ ἀμφίονος M τῆς τῆς A 7 εἶναι] καὶ A
9 οὖν om. A 10 εἰσορῶμεν—στρατόν om. MT δὲ om. T 11 λέγει]
ἐπὶ AB τὴν MT τὸν A 12 τὴν] τὸν B 13 ἀσπίδα om. A
15. 16 scholio 18 adi. B om. ὑπῃρχεν et post ἐπέκειτο add. γὰρ φησὶ καὶ
15 ἐπέκειτο B φέρων ἐπὶ τοῖς ὤμοις B 16 in fine add. ὑπόνοιαν διδοῦς
καὶ τὰ ἐξῆς B 18 initio add. τουτέστιν B καὶ σημείον B in fine
add. ὅποια ἡ πόλις πείσεται B 20—22 cf. Hygin. 186 Strab. VI p. 265
Diodor. XIX 53,6 scholio p. 374,29 adi. MA add. δὲ post τινὲς M
20 ἐβδόμους A 24 ἑκαστον T om. A spatio rel. ἐχίδνας T
26 —p. 370,5 scholio quod praecedat adi. MTA, scholio p. 370,8.9 B
26 τουτέστι κεφαλαῖς] τὴν κεφαλὴν MT

ρῶν τὴν ἀσπίδα καὶ ἔχων αὐτὴν ἐν τοῖς λαιοῖς βραχίουσιν. ἐκπλη-
 ρῶν δὲ ἀντὶ τοῦ (ἐκ)πληρώσας. τὸ ἐξῆς· ἀσπίδα ἔχων λαιοῖς ἐν
 βραχίουσιν, ἑκατὸν ἐχίδναις ὕδρας ἐκπληρῶν τῇ γραφῇ. ἀντὶ τοῦ ἑκα-
 τὸν κεφαλαῖς. λέγει δὲ τὴν ὕδραν· ἐχιδνώδεις γὰρ ἦσαν αἱ ταύτης κε-
 5 φαλαί: — MTAB

† ἐν ζωγραφίᾳ πολλῶν ἐχιδνώδων ὕδρων ἐκπληρῶν τὴν ἀσπίδα: — A
 τὴν πολυκέφαλον ὕδραν ἐκπληρῶν τῇ γραφῇ: — Mⁱ

ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν γραφῇ: πληρῶν τὴν ἀσπίδα
 ἑκατὸν ἐχίδναις· ἐχιδνοκέφαλος γὰρ ἡ ὕδρα: — B

10 1137 Ἀργεῖον αὐχμηρ': ἀλλὰ γὰρ βασιλεὺς ὢν τοῦ Ἀργους
 ἔφερε παράδοξα αὐχήματα λυμαινόμενα καὶ ἐναρπάζοντα τὰς Θήβας.
 ἐν Λέρνη γὰρ τῇ Ἀργείᾳ κρήνῃ ἀνεφύη ἡ ὕδρα, ἥτις δρακόντων κεφα-
 λὰς παμπληθεῖς εἶχεν. οὕτως γοῦν ὁρῶν αὐτὰς Ἡρακλῆς τεμνομένας
 καὶ πάλιν βλαστώσας ἐκέλευσεν Ἰολάῳ τὰς τεμνομένας περικαίειν. ἔφερεν
 15 οὖν τὴν ἀσπίδα τοῖς ἀριστεροῖς βραχίوسي τῇ γραφῇ τῆς ὕδρας πεπληρω-
 μένην καὶ διὰ τῆς γραφῆς τῆς ὕδρας ἐκπληρῶν ἐχίδναις, αἱ † δὲ καὶ
 ἀνέρπαζον: — MTA

1138 δράκοντες ἔφερον: αἱ ἐχιδνώδεις κεφαλαὶ τῆς ὕδρας.
 δράκοντας δὲ εἶπεν εἶδος ἀντὶ εἶδους παραλαβόν: — MTA

20 1140 ξύνθημα: ἀντὶ τοῦ σημεῖόν τι ἴδιον † ἐπιγινώσκουσιν ὑπὲρ
 τοῦ τοὺς οἰκείους μὴ φονεύειν: — MTAB

λέγει δὲ τὸ κηρύκειον. ταῦτα δὲ, φησὶν, εἶδον ἀκριβῶς πρὸς ἑκα-
 στον τῶν ταξιάρχων κῆρυξ ἀποστελλόμενος: — MTA

τοῖς στρατηγοῖς τῶν ταγμάτων: — M^sB

25 1141 μεσαγκύλοις: ἀκοντίοις, διὰ τὸ κατὰ μέσον τοῦ ξύλου τὰ
 ἀκόντια ἀγκύλον τι καὶ κοῖλον ἔχειν ἐγγλυφέν, εἰς ὃ ἐμβαλόντες τὸν

1—5 ἀσπίδα—κεφαλαί om. A spatio rel. 1 ἐν] ἐπὶ B 1—3 ἐκπληρῶν—
 βραχίουσιν om. MT 7 τὴν γραφὴν Mⁱ 11 παραδοσ M παράδοξα καὶ A
 μαινόμενα MTA 13 Ἡρακλῆς ὁρῶν αὐτὰς TA 14 παρακαίειν MA καίειν T
 16 ἐχίδναις αὐτὴν ἐκπληρῶν καταγραφεισῶν TA 17 ἀνέρπαζον A 18. 19 cf.
 schol. Or. 479 18 ἐχίδναι τῆς κεφαλῆς TA 19 δὲ εἶπεν om. M 20. 21 cf.
 lex. Bachm. p. 375,26 Phot. Suid. et. m. p. 735,24 20 ἀντὶ τοῦ om. B εἰς
 γνῶρσιν Valckenaer, scripserim ἐπὶ γνωρισμῶ 20. 21 ἀπὸ τοῦ M ἀπὸ τοῦ T
 μὴ τοὺς ἰδίους AB 22. 23 scholio quod praecedat adi. MTA 23 τῶν]
 αὐτῶν T τῶν ταξιάρχων in fine coll. A 24 scholio 20. 21 adi. B initio
 add. ποιμέσι δὲ λόγων θαυμάτων M^s 25—p. 371,2 cf. schol. Or. 1476
 Andr. 1133 scholio quod praecedat adi. B add. μεσαγκύλοις δὲ 25 τὸ μέσον T
 μέσου B 25. 26 τὰ—καὶ om. A 26—p. 371,2 ἐγγλυφέν—πολέμιοι om. B

δάκτυλον τὸν δεύτερον καὶ τοῖν δυοῖν ἑκατέρωθεν κατέχοντες τατικώτερον ῥίπτουσιν οἱ πολέμιοι: — MTAB

1143 σχίσμασι κλάσμασιν· οὐ γὰρ πέτρας ἔρριπτον μεγάλας οὕσας, ἀλλ' εἰς μικρὰ κλῶντες αὐτάς ἔρριπτον: — M^sT

ἄλλως: τοῖς σχισμοῖς. ἐκ δὲ τούτου θέλει εἰπεῖν τοὺς λίθους ὃ τοὺς ἐκ πετρῶν κατερρωγότας: — TA

1145 αἵματωθῆναι πληγαῖς: — M^s

† ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων κατὰ μικρὸν τῇ ἐργασίᾳ ξαινομένων: — B

1146 τί μέλλετ' ἄρδην: διὰ τί κατ' ὀλίγον ἀναλίσκόμεθα καὶ οὐχὶ πάντες ἐμπίπτομεν ταῖς πύλαις: — MTAB 10

ἀναβάλλεσθε: — M^s

1147 ὄνομα στρατιωτῶν οὐ πανοπλία χρωμένων, ἀλλὰ τῇ σφενδόνῃ. πεζοί: — MⁱT

οἱ σφενδονῆται καὶ οἱ τοξόται: — B

φροντισταί: — Mⁱ 15

1149 κράτας αἵματούμενοι: ἀμφίβολον πότερον τὰς κράτας εἶπεν ἢ τοὺς κράτας· ἐπεὶ καὶ ἐν Ἀρχελάφ [frg. 243]· 'ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κράτ' ἀναστέψαι θέλω'. καὶ Ὅμηρος ἀμφιβόλως εἶρηκεν [χ 309]· 'κράτων τυπτομένων'. καὶ Ἰων [frg. 61]· 'τύπτου τὸν αὐτοῦ κράτα': — TAB

κεφαλᾶς: — M^s 20

1151 ἐπὶ κεφαλῇς πίπτοντας: — M^sBⁱ

τὴν ψυχὴν παραδιδόντας: — M^sTBⁱ

1153 ὁ δ' Ἀρχὰς οὐκ Ἀργεῖος: Ἀρχὰς γὰρ ὢν ἐν Ἀργεὶ ἐπαιδεύθη, ὥς ἐν ἄλλοις φησὶν [Suppl. 890]· 'Ἀρχὰς μὲν ἦν, ἐλθὼν δ' ἐπ' Ἰνάχου ῥοὰς παιδεύεται κατ' Ἀργος': — MTAB 25

1154 τυφῶς πύλαισι: τύφεσθαι ἐστὶ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συγκεχύσθαι. Μένανδρος ἐν Φιλαδέλφοις [frg. 4]· 'νῆ τὸν Δία τὸν μέγιστον ἐκτυφήσομαι'. καὶ ἐν Ἐπιτρέπουσιν [frg. 10]· 'ἐξετύφην μὲν οὖν κλαί-

1. 2 στατικώτερον MA τακτικώτερον T 5 τοῖς A τῶν T 6 κατερρωγότας T 10 πίπτομεν A 12 χρώμενοι MⁱT 14 scholio 9. 10 adi. B initio add. γυμνήτες δὲ 17 τοὺς κράτας] τὰ κράτα T 18 κράτα TAB ἀναστέψαι TB εἶρηκεν εἰπὼν B 19 κράτος T τύπτου τὰ T τύπτων τὸν A αὐτοῦ TAB em. Nauck κάρτα T 21 scholio 22 adi. Bⁱ initio add. καὶ 23 ἄρχει T 23. 24 ἐπαιδεύετο T 24 ἦν om. T 24. 25 λθὼν δ' ἐ om. T spat. rel. 25 ῥοαῖς MTAB ἐπάργος T 27 δ' ἐν M νῆ τὸν Δία] μηδία M 28 ἐκταφήσομαι T ἐκτυφθήσομαι M ἐξετυφήθην M ἐξετύφου T 28. p. 372.1 κλέουσα M 24*

ουσα'. τυφῶς οὖν ἢ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφῇ πρὶν ἐκπυρωθῆναι τὸν ἀέρα· βούλεται δὲ ἀπὸ μέρους τὸ πῦρ δηλῶσαι· ἐμπесῶν, φησὶ, ταῖς πύλαις ὡς πῦρ ἀνεβόησε μεγάλη φωνῇ, πῦρ καὶ δικέλλας αἰτῶν. τινὲς ἐκ τοῦ Τυφῶνος ἐξεδέξαντο ἑνὸς τῶν γιγάντων: — MTAB

5 τυφῶν: τεράστιος δαίμων. λέγεται δὲ καὶ τὸ σφοδρὸν τοῦ ἀνέμου πνεῦμα: — MⁱBⁱ

1155 ἐργαλεῖον μοχλευτικόν: — M^s

1156 ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐναλίου: πρὸς ταῖς Κρηναίαις πύλαις φησὶ τὸν Παρθενοπαῖον ὑπὸ τοῦ Περικλυμένου λιθοβολη-
10 θῆναι Ἀριστόδημος [frg. 4]: — MTAB

μεμηγνότα: — M^sB^s

τοῦ Ποσειδῶνος: — M^sBⁱ

1157 ὄνομα κύριον: — M^sB^s

1158 δυνάμενον πληρῶσαι ἄμαξαν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἐμβα-
15 λών: — TB

γεῖσα: ὃν εἶπε λίθον, τοῦτον λέγει γεῖσα, ὄντα τῶν τειχῶν: — TA

ἄλλως: τὰς ποικίλας ἐξοχὰς τῶν οἰκοδομημάτων: — TA

ἄλλως: τὰ ἄκρα τῶν ἐπάλξεων: — TABⁱ

λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τειχῶν ἡ λέξις: — T

20 1159 διεπάλυνε: εἰς λεπτὰ διέχεε. καὶ γὰρ παιπάλῃ λέγεται τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου. Ὅμηρος [K 7]· ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρού-

1. 2 cf. Hesych. s. v. τυφῶν Phot. Suid. s. v. τυφῶν et. m. p. 772,32 Zon. p. 1754 1 μὲν οὖν B ἀθυμιάσεως A συστροφῇ post ἀέρα coll. B
1. 2 πρὶν—ἀέρα om. A 1 ἀναπυρωθῆναι M ναπυρωθῆναι T 2 δηλῶσαι
τὸ πῦρ A 3 πῦρ om. A ἀναβοῆσαι A μεγάλη τῇ φωνῇ A φωνῇ
μεγάλῃ B 4 ἐδέξαντο B om. A 5 λέγεται δὲ om. Bⁱ 6 πνεύ-
σαντος Mⁱ om. Bⁱ 9. 10 λίθω βληθῆναι MTA 10 Ἀριστόδημος om. M
sed habet M^s ἀριστόδημός φησι πρὸς ταῖς κρηναίαις πύλαις τὸν παρθενοπαῖον ὑπὸ
τοῦ περικλυμένου λιθοβοληθῆναι 14. 15 scholio 8—10 adi. B initio add.
ἀμαξοπλήθει δὲ B 14 δυνάμενην T δυνάμεναι B 14. 15 ἀπὸ—ἐμβαλῶν
om. T ἐμβαίνων B 16 τοῦτο A 17—19 cf. schol. Or. 1569
Hesych. s. v. γεῖσα. γεῖσον lex. Bachm. p. 184,2 et. m. p. 229,32 Gud. p. 122,19
Zon. p. 431 Choerob. Cram. an. Ox. II p. 189,16 18 ἄλλως T ἢ A
initio add. γεῖσα νῦν Bⁱ 19 scholio quod praecedat adi. T τειχῶν]
χειρῶν T inde ab hoc scholio desinit T, scholion quod sequitur anteriore
loco extat 20 —p. 373,2 cf. Hesych. s. v. παλύνας schol. K 6 B Soph. Ant.
246 Eust. p. 1162,48. 1751,33. 1766,38 20 λεπτόν A καὶ om. M
παιπάλῃ γὰρ M γὰρ om. T 21 ὡς δ' ὅτε B ἐρ om. A spatio rel.

ρας', ἀντὶ τοῦ ἐπέπασσεν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐμόλυνεν, παρὰ τὸ [E 100]
'παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ': — MTAB

διέσχισεν: — M^s

ἄρμογας καὶ συνδέσεις. πέντε δὲ ῥαφάς εἶναί φασιν οἱ ἱατροὶ τῆς
κεφαλῆς: — MA 5

1160 ἄρτι δ' οἶνωπὸν γένυν: τὴν πυρράν. ἢ τὴν ἀνθηράν
γένυν εὐθέως καὶ παραχρῆμα ἡμάτωσεν: — MAB

τὴν πυρράν γενειάδα: — M^s

1161 οὐδὲ ἀπέρχεται ζῶν πρὸς τὴν μητέρα: — M^sBⁱ

1162 τῇ Ἀρκαδικῇ: — M^s 10

Μαινάλου κόρη: γράφεται χθόνα, τουτέστιν εἰς τὴν Μαιναλίαν
χθόνα. Μαινάλου δὲ κόρη τῇ ἀπὸ Μαινάλου ὄρους Ἀρκαδίας.
ὡς φιλοκύνητος δὲ ἐν ὄρει διέτριβεν. τὸ δὲ κόρη (ἀ)διαφόρως τάτ-
τουσιν ἐπὶ τοῦ γυνή: — MAB

1165 ἀκολούθους ἀσπιδοφόρους: — M^sBⁱ 15

1167 τὰς ἐξοχὰς τῶν ἐπάλξεων: — M^sA^s

ὥστ' ἐπάλξεων: τῶν ἐπάλξεων τὰ ἄκρα: — MM^sABⁱ

ἄλλως: ἐπάλξεων ἐρίπνας: περιφραστικῶς τὰς ἐπάλξεις.
καταλιπεῖν φυγάδας γενομένους. ἐρίπναι δὲ αἱ ἄκραι παρὰ τὸ με-
γάλως καταπνέεσθαι: — MAB 20

ἄλλως: ἐρίπνας: τὰς ἀκρωρείας. τὸ δὲ φυγάδας † ὥστε
πάλιν τοὺς φυγόντας ὁ σὸς παῖς ὡς κυνηγὸς ἐξαθροίζει καὶ ὀρμαῖ: — MA

1169 ἐξαθροίζεται: τοὺς φυγάδας συναθροίζει καὶ συνάγει, ὡς
ἐπὶ κυνῶν θήρας φευγόντων: — MAB

† ἐξαθροίζει οὖν, φησί, τούτους τοὺς φεύγοντας ὑπὸ τῶν πολεμίων: — A 25

1 ἀντὶ τοῦ om. T cf. et. m. p. 650,1 Zon. p. 1516 παλύνω: ὡς μὲν
Ἀπίων, τὸ μολύνειν καὶ βρέχειν ἢ—ἐμόλυνεν om. B ἀντὶ τοῦ om. TA
παρὰ τὸ om. MA 2 πάσσετο M 4. 5 scholio p. 372,20—p. 373,2 adi. M
initio add. τὸ δὲ ῥαφάς 4 συνδέσεις M δὲ A καὶ M 4. 5 τῆς
κεφαλῆς om. A 6 τὴν πυρράν ἢ om. B 7 γένυν] ἦν B καὶ παρα-
χρῆμα om. A 11 γράφεται χθόνα om. M γράψον A τουτέστιν]
τὴν A μαινάλου B 13 ἀδιαφόρως Valekenaer 17—20 cf. Hesych.
s. v. ἐρίπνη et. m. p. 374,32 Zon. p. 865 19 φυγάδας γενομένους om. A
γενομένους M 21 τὸ om. A φυγάδας δὲ A e. g. coniecerim εἰς
τὸ ἐξῆς· αὐτοὺς 22 πόλιν A τοὺς om. A ὁ—ὀρμαῖ] ὡς κυνηγὸς
ὥσει παῖς σὸς ἐξαθροίζεται καὶ συνάγει ὡς ὑπὸ θηρῶν κύνας φεύγοντας A
23 καὶ συνάγει om. B 24 ἐπὶ θήρας κυνῶν B ὑπὸ θηρῶν κύνας A
φεύγοντας A 25 scholio quod praecedat adi. A

1170 κατέστησεν αὐτοὺς πάλιν ἐπὶ τοῖς πύργοις: — M^g

1171 τοῦτο τὸ μέρος δυστυχοῦν καὶ κακῶς ἔχον καταπαύσαντες
περιήλθομεν εἰς τὰς ἄλλας πύλας: — M^gBⁱ

1173 μακράχενος γὰρ κλίμακος: ὁ Καπανεὺς θέλων μίμη-
5 σασθαι τὸν Δία ἀνῆλθεν εἰς κλίμακα ἔχων δύο λαμπάδας· τὴν μίαν
κεραυνὸν ἔλεγεν εἶναι καὶ τὴν μίαν ἀστραπήν. ἐπὶ τούτοις ὀργισθεὶς
ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν αὐτόν: — MA

τῆς ὑψηλῆς κλίμακος πρὸς τὰς ἀναβάσεις: — M^gB

1174 τοσοῦτον ἐκαυχήσατο: — M^gA^gBⁱ

10 1175 τίμιον: — M^gBⁱ

τουτέστιν ὁ κεραυνός: — M^gA^gBⁱ

τὸ φοβερόν πῦρ τοῦ Διός: — M^gA^g

οἶον μὴ ἀποκωλύειν αὐτόν: — M^g

1176 τοῦ μὴ πορθεῖν τὴν πόλιν ἀπὸ ἄκρων τειχέων: — M^gA^gBⁱ

15 τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων: ἢ κατὰ πρὸς τὸ ἐλεῖν.
[εἰς] τὸ μὴ καθελεῖν τὴν πόλιν. τὸ οὐ πλεονάζει. περγάμων
δὲ τῶν τειχέων: — MAB

1178 ἀνεῖρφ' ὑπ' αὐτήν: ἐναργῶς ἔδειξε τὸν ὑπὸ τῇ ἀσπίδι
κεκρυμμένον καὶ βαλλόμενον ἄνωθεν, ὁμοίως τῷ [Π 360] 'ἀσπίδι ταυ-
20 ρείῃ κεκαλυμμένος': — MAB

συστρέψας: — M^gA^g

1179 ἐν οἷς τὰ ὑπόβαθρα πήγνυται δι' ὧν ἀναβαίνουνσιν ἐπὶ τὰ
τείχη: — M^g

βαθμούς: — M^g

25 ἐνηλάτων βάθρα: περιφραστικῶς τὰ ἐνήλατα, ὅπου ἐπιβαίνομεν.

ἢ τὰς βάσεις τῶν ἐνηλάτων τῆς κλίμακος: — MAB

ἄλλως: ἐνήλατά ἐστι τὰ ὀρθὰ ξύλα, ἐνθα πήγνυνται καὶ ἐλαύνον-
ται τὰ βάθρα τῆς κλίμακος: — MAB

ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος: — MA

30 ἄλλως: τῶν θεμελίων καὶ τῶν βάσεων: — MA

2 τὸ μέρος om. Bⁱ 2. 3 καταπαύσαντες—πύλας om. Bⁱ 6 κεραυνοῦ M
κεραύραν A τούτω A 8 πρὸς τὰς ἀ. τ. ὁ. κλ. B in fine add. ἀνήρ-
χετο B 15 πρὸς] εἰς A 16 τὸ γὰρ οὐ B 16. 17 περγάμων—τειχῶν post
ἐλεῖν coll. B 17 τειχῶν AB 18 ἐναργῶς om. M τὸν Laur. 32, 33 τοῦτον
MAB τῆς ἀσπίδος M 25 τὰ om. B 27 εἰς B πήγνυται B 27. 28 καὶ
ἐλαύνονται om. A ἐλαύνεται B 28 in fine add. κῶλα δὲ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν B
29 scholio quod praecedat adi. MA initio add. τὸ δὲ βάθρα. nescio an dittographia
sit scholii p. 375,3 30 initio add. βάθρων M scholion confusum

1183 ὡς ἀπὸ σφενδόνης ἐχωρίσθησαν αὐτοῦ τὰ μέλη ἀπ' ἀλλή-
λων: — M^sBⁱ

εἰς ὕψος: — M^sA^s

1185 χεῖρες δὲ καὶ κῶλ' ὡς κύκλωμ' Ἰξίονος: ὡς ὁ τροχὸς
Ἰξίονος, περὶ ὃν αἰεὶ στρέφεται. οὗτος γὰρ διὰ τὸ τῆς Ἥρας ἐρασθῆναι 5
ταύτην κατεδικάσθη τὴν τιμωρίαν: — MAB

Ἰξίων Λαπίθης τὸ γένος ἡγάγετο Δίαν τὴν Ἡιονέως θυγατέρα, τὸν
δὲ πενθερόν αὐτοῦ ἐλθόντα ἐπὶ τὰ ἔδνα συνεσκευάσατο. ὄρυγμα γὰρ
ποιήσας ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ γεμίσας πυρὸς ἐκεῖ τὸν Ἡιονέα ἐνέβαλεν. ἐφ'
ᾧ οἱ θεοὶ ἡγανάκτησαν· ὁ δὲ Ζεὺς ἐλεήσας τὸν Ἰξίωνα καὶ λαβὼν αὐτὸν 10
ἐν τῷ ἰδίῳ ἱερῷ ἀφῆκε μεταδιδοῦς αὐτῷ καὶ τῆς ἀθανασίας. δὲ ἀκο-
λασταίνων ἰδὼν τὴν Ἥραν ἡράσθη αὐτῆς. μὴ φέρουσα δὲ ἡ Ἥρα τὴν
μανίαν αὐτοῦ φησι τῷ Δίᾳ· ἐφ' ᾧ ἀγανακτήσας ὁ Ζεὺς βουλόμενός
τε γινῶναι εἴ γε ἀληθές ἐστιν, ἀπέεικασε τῇ Ἥρᾳ νεφέλην, ἣν ἰδὼν ὁ Ἰξίων
νομίσας τὴν Ἥραν εἶναι μίγνυται αὐτῇ καὶ ποιεῖ παῖδα διφυῇ, τὰ μὲν 15
ἀνθρώπου ἔχοντα τὰ δὲ ἵππου, ἀφ' οὗ καὶ οἱ Ἴπποκένταυροι γεγονάσιν.
ὀργισθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς ὑποπτέρῳ τροχῷ τὸν Ἰξίωνα ὀήσας ἀφῆκε τῷ
ἀέρι φέρεσθαι μαστιζόμενον καὶ λέγοντα· 'χρὴ τιμᾶν τοὺς εὐεργέτας.'

οἱ μὲν ὅτι ἐταρτάρωσεν αὐτόν, οἱ δὲ ὅτι καὶ πύρινος ἦν ὁ τρο-
χός, φασίν: — MA

20

1186 ἐκάμπτετο ἐστρέφετο: — M^sB

4. 5 scholio p. 374,24—27 adi. B initio add. ὡς κύκλωμα δὲ τοῦ Ἰξίονος B
5. 6 οὗτος—τιμωρίαν om. B sed habet Bⁱ 5 γὰρ ὁ Ἰξίων Bⁱ 6 in
fine add. ἐν αἰδοῦ Bⁱ 7—20 schol. Lucian. dial. d. 6 p. 216 R. Ἰξίων Λα-
πίθης τὸ γένος ὦν ἡγάγετο Δίαν τὴν Ἡιονέως. τὸν δὲ πενθερόν αὐτοῦ ἐλθόντα
ἐπὶ τὰ ἔδνα συνεσκευάσατο· ὄρυγμα γὰρ ποιήσας καὶ γεμίσας πυρὸς ἐνθα αὐτόν ἐνέ-
βαλεν. ἐφ' ᾧ οἱ θεοὶ ἀγανακτήσαντες ἐμελλον αὐτόν τιμωρεῖν· ὁ δὲ Ζεὺς μόνος
ἡλέησεν αὐτόν καὶ λαβὼν ἰδίῳ ἱερῷ ἀφῆκε μεταδιδοῦς αὐτῷ τῆς ἀθανασίας. οὗτος
δὲ ἀκόλαστος ὦν ἡράσθη Ἥρας, ἣ ἀνήγγειλε τῷ Δίᾳ. ὁ δὲ δοκιμάζων αὐτόν ἀπεί-
κασε νεφέλην τῇ Ἥρᾳ ἣ μίγνυται Ἰξίων καὶ ποιεῖ παῖδα τὰ μὲν ἀνθρώπου ἔχοντα,
τὰ δὲ ἵππου ἀφ' οὗ (οἱ) Ἴπποκένταυροι. ὁ δὲ Ζεὺς ὀργισθεὶς καὶ ὑποπτέρῳ τροχῷ
ὀήσας τὸν Ἰξίωνα ἀφῆκε φέρεσθαι διὰ ἀέρος μαστιζόμενον καὶ λέγοντα· 'χρὴ τιμᾶν
τοὺς εὐεργέτας'. cf. schol. Ap. Rh. III 62 A 268 φ 303 Pind. Pyth. II 40 Diod.
IV 69 Hyg. 62 Serv. ad Aen. VI 286. 601 Nonn. narr. p. 386 West. scholio
quod praecedat adi. MA 9 ἰονέα M 11 αὐτῷ om. M 13 ἐφοῦ A
14 γινῶναι M δοκιμάσαι A 16 οἱ λοιποὶ κένταυροι MA 18 post φέρεσθαι
ins. οἱ δὲ ὅτι ἐταρτάρωσεν αὐτόν MA 19 οἱ—αὐτόν om. A 21 scholio
quod sequitur adi. M^sB add. αἰεὶ B ἐκάμπτετο B ἐκαλύπτετο M^s
ἐστρέφετο om. B

- ὕπὸ πυρός: — M^B
 κεκαυμένος: — M^B
 1190 γνωρίσαντες: — M^B
 τὰ ἄρματα περιφραστικῶς: — M^BA^BBⁱ
 5 1191 ἐν μέσῃ τῇ παρατάξει: — M^BA^BBⁱ
 1192 συνέβαλον: — M^B
 1194 ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι: παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ ἐν Γλαύκῳ
 Ποτνιεῖ [frg. 36]: 'ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῷ νεκρός, ἵπποι δ'
 ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι': — MAB
 10 1195 νεκροὶ δὲ νεκροῖς: ἐπὶ νεκροῖς ἐσωρεύοντο. περισσὴ δὲ ἡ
 ἐξ: — MA
 σωρηδὸν ἀλλήλοις ἐπέκειντο: — MABⁱ
 ἀνεμίγνυντο, ἐπ' ἀλλήλοις ἔπιπτον: — MA
 1196 ἔσχομεν κατασκαφάς: ἐπέσχομεν τῆς πόλεως τὴν κατα-
 15 σκαφὴν καὶ τὴν πόρθησιν: — A
 † τοὺς θεμελίους τῶν πύργων κατασκαφῆναι διεκωλύσαμεν: — Bⁱ
 τὰς πορθήσεις: — M^BA^B
 1200 καλὸν τὸ νικᾶν: εἰ οἱ θεοὶ τὰ δίκαια κρίνουσι, πάντως
 ἡττηθήσονται οἱ Θηβαῖοι. ἐγὼ οὖν, ὁ χορὸς, σωθείην, διαφύγοιμι: —
 20 MABⁱ
 ἄλλως: καλὸν τὸ νικᾶν ἐστίν. εἰ δὲ καὶ βέλτιον τοῦ νικᾶν ἡμᾶς
 βουλεύονται οἱ θεοὶ, εὐτυχοίην ἄν· λέγει δὲ τὸ φιλίαν ἐμβαλεῖν τοῖς
 ἀδελφοῖς: — MAB
 εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοί: τινὲς ἀντὶ τοῦ δικαίαν. ὁ δὲ νοῦς· γέ-
 25 νοιτο μὲν νικᾶν τοὺς Θηβαίους· εἰ δὲ οἱ θεοὶ τὰ δίκαια κρίνουσι καὶ
 συμβῇ ἀπολέσθαι τοὺς Θηβαίους, ἀλλ' οὖν ἐγὼ διαφύγοιμι: — MAB
 1201 γράφεται ἔχοιεν: — M^B
 περὶ ἡμᾶς δηλονότι: — M^B
 1204 Κρέων δ' ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων: καὶ τῶν
 30 ἐμῶν νυμφευμάτων καὶ τῶν Οἰδίποδος κακῶν ὁ Κρέων ἀπέλαυσεν: — MA

1 ὑπὸ τοῦ B 8 ἄρμα] ἄρματα M νεκρῷ νεκρός B νεκρῶν νεκροὶ MA
 9 ἐμπεφυρμένοι Laur. 32, 33 ἐκπεφυγμένοι MAB em. Valckenaer 10 νεκροὶ δὲ
 νεκροῖς A τροχοὶ τ' ἐπήδων M 12 scholio quod praecedit adi. MA
 13 scholio quod praecedit adi. MA ἀλλήλοις ἐπέπιπτον A 18 κρίνωσι A
 19 καὶ διαφύγοιμι Bⁱ 22 βούλονται MA εὐτυχείην MA 24 δίκαιον M
 δικαίως A 25 νικᾶν] τιμᾶν A εἰ δὲ οἱ] οἱ δὲ A κρίνουσι ex
 κρίνωσι corr. M 29 καὶ om. A 30 οἰδίπου A ἀπήλαυσεν A

- 1205 ἀπολαύειν μετέχειν: — M^sA^s
 1207 λυπηρῶς: — M^s
 ἀλλ' εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ἀνάδραμε καὶ διήγησαι τί μέλλουσι
 δρᾶσαι: — M
 1209 ἕα τὰ λοιπά: μὴ περαιτέρω πόθῃ: — MAB 5
 δεῦρ' αἰεὶ: ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου καὶ ἕως τούτου: — MAB
 1210 τοῦτ' εἰς ὑποπτον εἶπας: ἐπειδὴ εἶπεν· ἕα τὰ λοιπά, αἰεὶ
 καλῶς πράσσεις, εἶπεν ὅτι εἰς ὑποψίαν εἶπας: — MAB
 εἰς ὑποψίαν: — M^sA^s
 1212 ἀντὶ τοῦ πράξω: — M^s 10
 1213 μέθες μ' ἔρημος παῖς: ἀντὶ τοῦ· ἐμοῦ ἔρημος καὶ χωρὶς
 ἐστὶν ὁ σὸς παῖς: — MAB
 ἀσπιδοφόρου: — M^sA^sB
 1214 καλύπτεις ἐν ἀφανείᾳ: — M^sAB
 κρύπτεις: — M^sA^s 15
 1215 κοῦκ ἂν γε λέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσι: πρὸς οἷς ἔλεξα ἀγα-
 θοῖς οὐκ ἂν ἀγγείλαιμι τὰ κακά: — MAB
 1216 ἦν μὴ γε φεύγων: εἰ μὴ ἄρα φεύγων με ἐκφύγῃς εἰς τὸν
 αἰθέρα: — M^s
 1219 λείπει τὸ ποιεῖν: — A^sBⁱ 20
 1223 ὑψηλοῦ τείχους: — M^sA^s
 ὑπὴρξ' ἀπ' ὀρθίου: προήρξατο κατήρξατο. ὀρθίου δὲ ὑψηλοῦ.
 ἀρχηγὸς ἐγένετο κελεύσας κηρύξαι: — MAB
 1224 ἐπίρρημα: — M^sB^s
 1225 ἔλεξε δ', ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται: ἀπὸ τοῦ διηγη- 25
 ματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικὸν μετέβη. λείπει οὖν τῷ λόγῳ τὰ ταῦτα λέγων.
 οὗτος δὲ οὐ φέρεται ἐν τοῖς πολλοῖς ἀντιγράφοις: — MAB

3. 4 scholio 25—27 adi. M 4 in fine secuntur in M ἡ γοῦν
 5 πάθῃς A in fine add. γράφεται δεῦρ' αἰεὶ γὰρ εὐτυχεῖς MB 6 scholio
 quod praecedit adi. A om. ἀντὶ τοῦ et add. γὰρ post μέχρι μέχρι τοῦ δεῦρο B
 in fine add. εὐτυχεῖς A 7 αἰεὶ] εἰ MAB 8 πράσσω M εἶπεν—εἶπας om. M
 εἶπεν B εἶπερ A εἶπες A 11. 12 scholio quod sequitur adi. B om. ἀντὶ τοῦ
 ἐμοῦ 12 post ἐστὶν add. ἐμοῦ τοῦ ὑπασπιστοῦ B ὁ om. M 13 initio
 add. ἀντὶ τοῦ B 14 initio add. καὶ B καλύπτει σε ἢ M^s κάμπτεται ἐν B
 17 τὰ om. A 22 κατήρξατο om. M ἀπ' ὀρθίου B ἀφ' ὑψηλοῦ B
 25. 26 vs. 1225 non adgnosceat scholiasta 27 hic om. B, sed adi. scholio quod
 sequitur οὕτως δὲ M οὐ (corr. in οὕτως a rubratore) δὲ A οὗτος δὲ ὁ στίχος B
 οὐ φέρεται in fine coll. B φαίνεται MA ἐν om. MA τοῖς om. B

1226 Δαναῶν ἀριστεῖς: 'Ομηρικῶς ἤρξατο [Γ 86]· 'κέκλυτέ
μευ Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί': — MAB

1228 ἀπολλύετε προΐεσθε: — M^s

ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε: ἐκπονεῖτε. ἀπεμπολᾶν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ
5 πιπράσκειν: — MAB

εἰς κίνδυνον ἐκδίδοτε· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ
κινδυνευόντων διὰ τὸ κέρδος: — MAB

ἄλλως: ἐκβαλὼν τὸν κοινὸν κίνδυνον ὑμῶν καὶ τὸν πόλεμον: —
MAB

10 1232 παραδοῦναι παρασκευάσω πόλιν: — M^sA^sB^s

1234 ἐπανέρχεσθε: — M^sB^s

1235 ἄλλις ὅς κεῖται νεκρός: καὶ ὁ τῶν Θηβαίων ὄχλος ἀπο-
θανῶν αὐτάρκης: — MAB

1237 ὥρμησεν: — M^s

15 ἐπῆναι: — M^sA^s

1240 ἐπὶ τοῖσδε δ' ἐσπείσαντο: ἐπὶ τοῖς ὁμολογημένοις συν-
θήκας ἐποιήσαντο: — M^sBⁱ

εἰς φιλίαν συνῆλθον: — M

κᾶν μεταιχμίσις: καὶ ἐν τῷ μέσῳ μέρει τῶν στρατευμάτων: —

20 M^s

μεταίχμιον λέγεται ὁ τόπος ὁ μεταξὺ τῶν δύο στρατευμάτων.

ἐπὶ τούτοις τοῖς ὁμιλήμασιν ἐν τοῖς μεταιχμίσις συνελθόντες ἐπεσπεί-
σαντο ἐμμενεῖν αὐτοῖς οἱ στρατηγοί. ἔνιοι δὲ γράφουσι στρατη-

λάταις μετὰ τοῦ ἱ, ἵνα τοὺς ἄλλους βασιλεῖς καὶ τὰ στρατεύματα

25 ἀκούσωσιν ἐμμένειν τοῖς ῥηθεῖσιν ὑπ' ἀμφοτέρων: — MAB

1241 ὄρκους συνῆψαν: τὰ πρὸς τοὺς ὄρκους ἐπιτήδεια συνέμιζαν
[Θηβαίων καὶ Ἀργείων], τουτέστι τὸν οἶνον καὶ τὸ αἶμα τῶν ἱερείων: — MAB

1. 2 scholio quod praecedit adi. B post ὁμηρικῶς add. δὲ

1 ὁμηρος MA

2 post καὶ add. δάρδανοι καὶ A

3 ἀπελέσχετε M^s

4 ἐκποιεῖτε MA

ἀπεμπολᾶν] ἀπεμπολᾶ τε A

ἐστὶ κυρίως B κυρίως A

6 ἡ μεταφορὰ B

ἐκ μεταφορᾶς A

6. 7 κινδυνευόντων ἐν θαλάττῃ AB

7 κέρδους χάριν B

8 scholio 4. 5 adi. B initio add. μεθεὶς δὲ παύσας

κίνδυνον] πόλεμον M

ἡμῶν A

πόλεμον] κίνδυνον M

12 ἀθηναίων A

16 ὁμολογουμέ-

νοισ M

16. 17 συνθήκην M

17 ἐποίησαν Bⁱ

21—25 scholio

quod praecedit adi. M add. γὰρ post μεταίχμιον

21 ὁ τόπος ὁ] καὶ τὸ πε-

ριὸν A

μετὰ M

22 συναχθέντες MA

22. 23 ἐπεσπείσαντο om.

spatio rel. A

24 τὰ om. B

26 initio add. οἶον A, idem ex corr. B

27 θηβαῖοι καὶ ἀργεῖοι B referas ad στρατηλάται

τὸ αἶμα καὶ τὸν οἶνον M

- 1242 ὠπλίζοντο: — M^sA^s
 1244 πρόμαχον: — M^sA^s
 1247 ἐπιθυμοῦντες μαινόμενοι: — M^sA^sB^s
 1248 λαθραίως παρεκβαίνοντες: — M^sA^s
 1249 προετρέποντο: — M^s 5
 γράφεται λόγοις θαρσύνοντες κάλεγον: — Bⁱ
 1250 ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας: ἐν σοὶ τρόπαιον στῆσαι
 ἐστὶν ἡμῖν ἐλπίς τῷ τε Ἄργει εὐκλείῃ ἀπαγγελίαν δοῦναι. ἢ ἀντὶ
 τοῦ· εὐκλείας λόγον καὶ φήμην καταλεῖψαι τῇ πατρίδι: — MAB
 στῆσαι τὸ ἄγαλμα: — M^sA^sB 10
 1251 νικητήριον: — M^sA^sBB^s
 1252 παρεθάρσυνον πάλιν οἱ φίλοι: — M^s
 ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐθάρσυνόν τε καὶ ἔλεγον ταῦτα: — MⁱBⁱ
 1255 τὴν βολὴν τοῦ πυρός: — M^sA^sBⁱ
 † ἐμπύρους τ' ἀκμάς: τὰς ἀναδόσεις τῆς φλογός. τὰ 15
 ἄκρα: — A
 † ἄλλως: τὰς τῆς φλογός ἀναδόσεις καὶ τὰ φῶτα τὰ ἐκ τῶν
 ἐμπύρων ἀναφερόμενα, ἀφ' ὧν σημειοῦνται οἱ μάντις. ἀκμάς δὲ
 τὰς ἀναδόσεις, ἐπεὶ βιαιότατόν ἐστι τὸ πῦρ: — AB
 1256 ῥήξεις τ' ἐνώμων: τὰς τῆς χολῆς ῥήξεις ἐπεσκόπουν τὴν 20
 ὄψιν μεταφέροντες. τηροῦσι γὰρ οἱ μάντις τὰς χολὰς πῶς τὴν ὑγρό-
 τητα ἀκοντίζουσιν: — MAB
 ἄλλως: τῆς κύστεως τὸ στόμα ἐρίῳ δεσμοῦντες ἐπετίθεσαν τῷ
 πυρὶ καὶ παρετήρουν πῶς ῥαγήσεται καὶ ποῦ τὸ οὖρον ἀκοντίσει. Σοφο-
 κλῆς ἐν Μάντεσι [frg. 361]· 'τὰς μαλλοδετὰς κύστεις': — MAB 25
 ὑγρότητ' ἐναντίαν: τὴν περὶ τῶν ἐναντίων δηλοῦσαν. τὴν
 ἐπὶ τῶν ἐναντίων καὶ ἐχθρῶν αἰὲς ταρασσομένην. οἱ γὰρ θύται εἰ περὶ
 τῶν ἐχθρῶν βουλευθεῖεν μαντεύεσθαι, εἰς τὴν χολὴν ἀφορῶσι· πικροὶ
 γὰρ οἱ ἐχθροί. ὑγρότητα δὲ λέγει αὐτὴν τὴν χολήν. ἢ ἐναντίαν
 ὡς πρὸς τὸ πῦρ· ἐγγὺς γὰρ τοῦτο: — MABⁱ 30

7 ἐστὶ στῆσαι ἐστὶ M 8. 9 ἀντὶ τοῦ om. AB 9 εὐκλείαν B καὶ
 om. A 11 scholio quod praecedat adi. B in fine add. οἱ γὰρ νικῶντες εἰδω-
 λον ἴστασαν διός 13 κοινοῦ δὲ Bⁱ ταῦτα om. Bⁱ 20—22 scholio
 quod praecedat adi. B initio add. ῥήξεις δὲ ἐνώμων 24 ἀκοντίζει B
 25 μαλοδέτας MA μαλλοδετεῖς B κύστις B 26 τὴν—δηλοῦσαν om. Bⁱ
 27 καὶ om. M 29 λέγουσιν M 29. 30 ἢ—τοῦτο om. Bⁱ

ἄλλως: τὴν περὶ τῶν ἐναντίων δηλοῦσαν. τὰ δὲ ἐξῆς· μάν-
τεις τε μῆλ' ἔσφαζον ἐμπόρους τ' ἄκμας ἐνώμων (κατὰ κοινοῦ γὰρ τὸ
ἐνώμων) ἄκραν τε λαμπάδα ἐνώμων: — MAB

ἐπετήρουν. ἀντὶ τοῦ διέκρινον καὶ ἐσκόπουν. περιφραστικῶς
5 τὴν χολήν: — Mⁱ

1257 ἄκραν τε λαμπάδα: τουτέστι τὸ ἄκρον τοῦ πυρὸς ἐσκό-
πουν, ὃ καλεῖται κέρκος. οἱ δὲ τὴν καρδίαν διὰ τὸ εἶναι πυρώδη τε καὶ
θερμὴν: — MAB

ἄλλως: τὴν οὐρὰν τοῦ ἱερείου. ἦν γὰρ καὶ δι' αὐτῆς μαντεία.
10 καμπτομένη γὰρ ὑπὸ τοῦ πυρὸς δυσχέρειαν ἐδήλου τοῦ πολέμου, ἀπλω-
μένη δὲ καὶ κάτω νεύουσα, ἦτταν· ἀνατεινομένη δὲ εἰς ὕψος, νίκην. οἱ
δὲ ἄκραν λαμπάδα τὴν χολήν λέγουσι τὴν ἐν τῷ ἥπατι. σημεῖον γὰρ
ἐστὶ μαντικὸν καὶ ἥττης καὶ νίκης: — MAB

1259 μαγικούς: — M^sA^sB^s

15 1260 ἡ φίλτρ' ἐπώδων: τῶν ἐπαδόντων ἀνδρῶν. ἡ ἐπα-
δουσῶν. εἰ δύνασαι εἰς φιλίαν αὐτοὺς ἀγαγεῖν: — MB

σπεῦσον. κυρίως γὰρ ἐπώδαι λέγονται αἱ διὰ τῶν ἐπικλήσεων
τῶν μάντεων γινόμεναι: — M

τὰς ἐπικλήσεις: — M^sA^sB^s

20 κώλυσον: — M^sA^s

1261 φιλονεικίας: — M^sA^sBⁱ

1262 τὰ ἀγωνίσματα: — M^sA^sBⁱ

καὶ τὰ θλά δεινά: ἔπαθλον γὰρ ἐτέρω ἔσται ἢ τοῦ ἐτέρου ἀπώ-
λεια· ὥστε ἐξελθε, μὴ καὶ ἀμφοτέρων στερηθῇς: — MA

25 1263 ἀντὶ τοῦ στερηθήσῃ. τὸ γὰρ στερήσῃ ἀντὶ τοῦ στερη-
θήσῃ: — M^s

1 τὰ περὶ B post δηλοῦσαν ins. ἡ διὰ τὸ πικρὰν οὔσαν καλεῖσθαι γλυκεῖαν
ἢ ἐναντίαν ὡς πρὸς τὸ πῦρ ξηρόν γὰρ τὸ πῦρ B δὲ om. A 2 ante
κατὰ ins. ὑγρότητ' ἐναντίαν ἐνώμων A κατὰ κοινοῦ] γίνεται M
6. 7 ἐσκόπουν post κέρκος coll. B tum ins. ἄλλως: τὸ ἄκρον τοῦ πυρὸς ὃ καλεῖται
κέρκος 7 τε om. AB 9 καὶ γὰρ ἦν καὶ M ἦν γὰρ καὶ ἡ A
10 δηλοῖ AB 10. 11 ἀπλωμένη M 13 ἐστι—νίκης] νίκησ καὶ ἥττης A
ἐστι νίκησ καὶ ἥττης B 15 ἐπαδόντων ἀνῶν B ἐπώδων ἀνδρῶν M
15. 16 ἡ ἐπάδουσα δύνатаι B 17. 18 scholio quod praecedat adi. M
18 μαντειῶν M 24 ἐξελθεῖν δεῖ σε A καὶ μὴ A στερηθῇ-
ναι A

1266 νῦν σοι προχωρεῖ: ἡ τύχη λέγεται δαιμόνων κατάστα-
σις. ὁ δὲ νοῦς· ἐξελθε τῶν οἴκων· οὐ γὰρ ἐν χορείαις καὶ παρθε-

νῶσιν ἡ παροῦσα τύχη ὥστε καὶ ὄχλον διελθεῖν αἰδεσθῆναι: — MAB

προβαίνει ἡ τῆς εἰμαρμένης παρουσία: — M^sA^sB^s

1268 ἀντὶ τοῦ ἐκνεύοντος: — M^s

5

1270 τίν' ὦ τεκοῦσα μήτερ: τὸ ἐξῆς· τίνα ἔκπληξιν τοῖς
φίλοις αὐτεῖς: — MA

ὁ νοῦς· τίνα, ὦ μήτερ, καινὴν, ἐτέραν, συμφορὰν ἐμοὶ τῇ φίλῃ ἀπαγ-
γέλλεις. τὸ γὰρ φίλοις ἀντὶ τοῦ φίλῃ. ἡ φίλοις ἀντὶ τοῦ περὶ
φίλων ἡμῶν, Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους: — MAB

10

συμφορὰν: — M^sA^sBⁱ

1272 ἐφθάρη: — M^sA^s

1273 ἀντὶ τοῦ· εἰς μονομαχίαν κατέστησαν: — MⁱA^sBⁱ

1274 ἐπίρρημα στεναγμοῦ: — MⁱA^sBⁱ

συμφορὰν, οὐ φίλα λέγω: — A^sBⁱ

15

1276 οὐκ ἐν αἰσχύνη τὰ σά: νῦν οὐχ ἀρμόζει σοι αἰδεῖσθαι.

οὐκ ἔστι καιρὸς αἰσχύνεσθαί σε νῦν: — MABⁱ

1279 ἡγοῦ σὺ πρὸς μεταίχμι': πρὸς τὸν τόπον τὸν μεταξὺ
τοῦ πολέμου, ἔνθα ἦν τὸ μονομαχεῖον: — MABⁱ

οὐ κατασχετέον: — M^sA^sB^s

20

1282 ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται: — Bⁱ

1285 τρομερὰν φρίκα: ἀντὶ τοῦ φρίκην τρόμου παραιτίαν. καὶ
Πίνδαρος [Pyth. IV 81]· 'φρίσσοντας ὄμβρους', τοὺς φρίσσειν ποιούν-
τας: — MAB

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ· τρομερὰν φρένα ἔχω τῇ φρίκῃ. τρομερὰν 25
ἔχω τὴν φρένα: — MA

τρόμου γεννητικὴν: — MⁱA^sBⁱ

τρομοποιὸν φόβον: — MⁱA^sBⁱ

1 κατάστασις ἡ τύχη B

1. 2 λέγεται — κατάστασις om. AB

2 ἐξελθε

ἀπὸ B

2. 3 παρθενοῶσιν A

3 in fine add. ἄλλως: ἐξελθε ἐκ τῶν οἴκων

οὐ γὰρ ἐν χορείαις καὶ παρθενοῶσιν ἀναστραφαῖς ἡ παροῦσα τύχη ὥστε καὶ ὄχλον
διελθεῖν αἰδεσθῆναι A

4 initio add. ἀντὶ τοῦ B^s

τῆς εἰ. ἡ π. A^sB^s

8—10 scholio quod praecedit adi. MA add. δὲ post ὁ

8 καινὴν] καὶ νῦν B

9 τὸ] τοῖς A

10 ἡμῶν om. A

14 scholio quod sequitur adi. Bⁱ initio

add. τὸ δὲ οἱ ἐγώ

19 μονομαχεῖν M

23. 24 φρίσσειν ποιούντας] φρίσ-

σσοντας M

25 ἀντὶ τοῦ om. A

28 scholio quod praecedit adi. Bⁱ add. καὶ

1286 ἀντὶ τοῦ διὰ σαρκός· ὡς τὸ [K 298] 'διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα': — MⁱAB

1287 ἔλεος ἔλεος: ἔλεός με εἰσῆλθε καὶ οἶκτος ὁ περὶ τῆς Ἰοκάστης διὰ τὰ δίδυμα τέκνα ποῖος ποῖον ἄρα αἰμάξει: — MAB

5 1288 δίδυμα τέκνα: διπλᾶ: — MA

τοῦτο ἔνιοι σολοικισμὸν ἡγήσαντο. ἔδει γὰρ εἰπεῖν· διδύμων τεκέων πότερος ἄρα πότερον αἰμάξει. νῦν δὲ οὐ πρὸς τὸ ῥητὸν ἀπῆντησεν, ἀλλὰ πρὸς τὸ νοητὸν, τὸν οἶκτον: — MAB

πότερον αἰμάξει: φονεύσει: — M^aB

10 τὸ ἐξῆς· πότερος ἄρα πότερον αἰμάξει ὁμογενῇ δέραν ὁμογενῇ ψυχὰν δι' ἀσπίδων δι' αἱμάτων: — M^aB

1295 ποῖον ἄρα νεκρὸν ἀπολλύμενον θρηγήσω: — MⁱA^aBⁱ

1296 φεῦ δᾶ φεῦ δᾶ: οἱ μὲν ὡς ἐν μέρος λόγου ἀνέγνωσαν τὸ φεῦδα ὡς ἐν παρολκῇ τοῦ δᾶ· ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ φεῦ δῆ· τινὲς δὲ ἀντὶ 15 τοῦ φεῦ γῆ, κατὰ πάθος μεταβληθέντος τοῦ γ εἰς δ, ὡς ἐν τῷ Δημήτηρ, πηγῇ πηδῇ, παρὰ τὸ τὸ ὕδωρ πηδᾶν ἄνω: — MAB

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ φεῦ φεῦ. ἡ δᾶ συλλαβὴ Ἀττικῶς πλεονάζει ὡς ἐπὶ τοῦ ἡσθα καὶ φῆσθα: — MABⁱ

1297 φονεύουσαι ἑαυτάς: — M^aA^a

20 1298 δόρυ κατ' ἀλλήλων πάλλουσαι. ἡ ἐπὶ πόλεμον κινήθεισαι: — MⁱAB

1299 πέσσεα πέσσεα: θέλει εἰπεῖν ὅτι πεσόντες αἰμάξουσιν τὰ σώματα. πέσσεα οὖν ἀντὶ τοῦ πεσῆματα πτώματα: — MAB

πολέμια: — M^aA^a

25 1300 τάλανες ὅτι ποτέ: διότι. δυστυχεῖς εἰσιν: — MABⁱ

ὅτι ποτέ: ἀντὶ τοῦ· διότι δῆ ἐπὶ τὸ κατ' ἀλλήλων μονομαχεῖον ἦλθετε: — MA

1 ἀντὶ τοῦ om. A 3 με] μὲν A 4 τὸ M ποῖος—αἰμάξει om. B sed habet Bⁱ
6—8 scholio quod praecedit adi. MA 6 ἔνιοι] τινὲς B 7 πότερον] ποῖον A
post αἰμάξει add. τὴν ὁμογενῇ δέραν A τ. ὁ. δέρην B 10. 11 scholio quod praecedit adi. M 12 τῶν νεκρῶν A^aBⁱ 13—16 cf. et. m. p. 60,8 (schol. Aesch. Prom. 563) 14 οἱ δὲ ὡς A τοῦ] τὸ A δὲ om. A 15 τὸ δ B 16 cf. Orion. p. 138,17 πηγῇ παρὰ τὸ πηδῶ ῥῆμα, πηδῇ καὶ πηγῇ. Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμερισμοῖς. et. m. p. 669,16 Gud. p. 465,8 τὸ τὸ A τὸ MB 17 ἀντὶ τοῦ om. A ἀντὶ τοῦ φεῦ φεῦ om. B ἡ δὲ δᾶ M ἀττικῆς M 18 τὸ M τοῦ φῆσθα Bⁱ 22 αἱμασουςιν M αἰμάξουσιν B 23 οὖν om. A de M non constat πεσῆματα om. A 25 ὅτι A ἀντὶ τοῦ Bⁱ 26. 27 scholio quod praecedit adi. A pro ἀντὶ τοῦ scripto ἡ 26 ὅτι A μονομαχεῖν A

ἄθλιοι: — M^g

διότι εἰς ἐνθύμησιν μονομαχίας ἤλθετε: — MⁱA^gBⁱ

1301 βοᾷ βαρβάρῳ: τῇ ἐμαυτῆς φωνῇ τῇ βαρβάρῳ τὴν ἐπι-
στένακτον βοήν τῶν νεκρῶν, οἷον τὴν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς σὺν στεναγμῷ
προφερομένην βοήν, μέλυσσα τοῖς δάκρυσι θρηγνήσω, τουτέστιν ἐπιμελῶς 5
δακρύσασα θρηγνήσω: — MAB

1303 ἀντὶ τοῦ μέλουσαν. ἡ ἐπιμελουμένην τῶν νεκρῶν καὶ
θεραπεύουσαν τὰς ψυχὰς τούτων: — MAB

1304 τὸ σχεδὸν καὶ τὸ πέλας ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό· ἡ κατ'
αὐτοὺς τύχη τοῦ φόνου πλησίον ἐστὶ, τουτέστιν· ὅσον οὕπῳ γνωσόμεθα 10
πῶς ἐκβήσεται αὐτοῖς τὸ μονομαχεῖον: — MAB

1305 τὸ σήμερον δηλονότι: — M^gA^gB^g

κρινεῖ φάος τὸ μέλλον: ἡ παρεστῶσα ἡμέρα διδάξει τὸ πέρας
καὶ τὸ μέλλον: — MABⁱ

ἄλλως: ἡ παροῦσα ἡμέρα διακρινεῖ τὸ μέλλον: — MA 15

1306 δυστυχῆς κακόποτος ὁ θάνατος αὐτοῖς ἔσεται: — M^gA^gB^g

ἔνεκ' Ἑρινύων: ὡς τῶν Ἑρινύων ἐπιπεμπουσῶν τὰ φαῦλα τοῖς
ἀνθρώποις. ἡ διὰ τὰς ἀράς τὰς Οἰδίποδος καὶ τὰς τούτων ἐπηκόους
Ἑρινύας: — MAB

χάριν τῶν Ἑρινύων: — M^gA^g 20

1310 οἷμοι τί δράσω: ἵνα δόξῃ φιλόπολις ὁ Κρέων καὶ μὴ
μόνον τοῦ παιδὸς λόγον ποιῆσθαι, φησί· τίνας ἄρξομαι θρῆνον ποιούμε-
νος, τοῦ παιδὸς ἢ τῆς πόλεως, καίτοι εἰδὼς ὅτι διὰ τὸν θάνατον τοῦ
παιδὸς εὐτυχεῖ τὰ τῆς πόλεως. μικρὸν γὰρ ὕστερον εἰπὼν ἐμός τε
γὰρ παῖς ὄλωλεν ἐπελάθετο εἰπεῖν· πόλις τε, εἰς τὸ λυποῦν μὲν 25
πένθος ἐμμείνας, τῆς δὲ κολακείας ἀτέλεστον ἔασας τὴν μνήμην: —
MAB

1311 ἐν κύκλῳ ἔχει δυστυχήματα: — M^g

πλῆθος: — M^gA^g

1312 ὥστε διαπέμπεσθαι διὰ τοῦ Ἀχέροντος τὴν πόλιν: — MⁱA^g 30

2 scholio p. 382,25 adi. Bⁱ

μονομαχείου Bⁱ

3 τῆς ἐμαυτῆς B

5 μέλουσαν B μέλυσσα παρὰ A

8 τούτων ψυχὰς AB

9 τὸ αὐτό om. B

10 οὐδέπῳ AB

11 μονομαχεῖν M μονόμαχον B

15 τὸ πέρασ καὶ τὸ

μέλλον A

16 κακόποτος δυστυχῆς B^g δυστυχῆς A^g

αὐτοῦ γενήσεται B^g

18 ἀράς τοῦ οἰδίποδος B

τούτων om. AB

22 τὸν λόγον τοῦ παιδὸς M

τοὺς παῖδας λόγου A

θρῆνον] λόγον A

23 ἡ] καὶ B

25 μὲν om. M

διὰ τὸ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θανάτου αὐτὴν εἶναι: — MⁱB^s

1315 ὃν ἄρτι κρημνῶν: ὡς τοῦ Μενοικέως παρὰ τὸν τάφον
ἐνθα ἦν ὁ δράκων κατακρημνίσαντος ἑαυτόν: — MAB

ἄλλως: δεῖ νοεῖν ἔσω τῶν τειχῶν τὸν σηκὸν τοῦ δράκοντος εἶναι.
5 πῶς γὰρ εἶχε τὸ σῶμα ἀναλαβεῖν ὁ Κρέων τῶν πολεμίων παρακαθη-
μένων. ἀπὸ δὲ τοῦ τείχους ἔρριψεν ἑαυτόν ὁ παῖς εἰς ἐπίδειξιν τῆς
ὕπὲρ τῆς πατρίδος προθυμίας: — MAB

σπηλαίων: — M^sA^sB^s

1316 αὐτόχειρα: — M^sA^s

10 ἀντὶ τοῦ· εἰς τὴν οἰκίαν ἐκόμισα: — M^s

1317 ἀντὶ τοῦ· θρηνεῖ τὸ ἐμὸν δῶμα: — M^sB^s

1318 ἐγὼ δὲ ὁ γέρων ἐπὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν γραῖαν ἦλθον: — M^sA^s

1319 λούσῃ πρόθηταί τ' οὐκέτ' ὄντα: ἐκκομίσῃ, δημοσίᾳ
ἐνταφιάσῃ· ἔθος γὰρ ἦν τοὺς βασιλεῖς οὕτως θάπτεσθαι: — MA

15 γράφεται κλάύσῃ: — M^s

1321 ἢ τὰς ταφάς: — M^s

τὸν Ἄϊδην περιφραστικῶς: — M^s

1323 κόρη τε μητρός: ἅμα τῇ μητρί: — MAB^s

τὸ ἐξῆς· κόρη τε Ἀντιγόνη κοινῇ ἐξόδῳ τῆς μητρός: — MB

20 1326 εἰς μάχην: — M^sA^sBⁱ

εἰς συμβολήν: — M^sBⁱ

1327 πῶς φῆς· νέκυν τοι παιδός: ἀντὶ τοῦ· τὸ νεκρὸν σῶμα
τοῦ ἐμοῦ παιδὸς ἐπιμελείας ἀξιῶν: — MAB

ἄλλως: τί φῆς· ἀπῆλθεν Ἰοκάστη πρὸς τοὺς παῖδας καταλλά-
25 ξουσα τούτους, ἐγὼ δὲ τὸ σῶμα τοῦ παιδός μου Μενοικέως περιστέλλων
καὶ κοσμῶν καὶ ἐπιμελείας ἀξιῶν καὶ δι' ἀγάπην ἐκεῖνῳ προσκαθήμενος
οὐκ ἔφθασα εἰς τὸ καὶ ταῦτα μαθεῖν, ὃ ἐστίν· ἀσχολούμενος περὶ τὸν
υἱὸν οὐκ ἦλθον εἰς εἰδήσιν τούτων: — A

ἄλλως: ἐγὼ προσκαθήμενος, φησὶ, τῷ νεκρῷ τοῦ παιδός μου
30 σώματι καὶ περὶ ἐκεῖνο ἀσχολούμενος οὐκ ἔφθασα τούτων τι μαθεῖν: — A
περιστέλλων θρηνῶν: — M^s

1 διὰ τὸ καὶ M^s ὥστε B^s εἶναι αὐτὴν B^s 2 παρὰ τοῦ τάφου A om. M
4. 5 ἄλλως—σῶμα om. M 4 τῶν om. A 5. 6 τῶν—παρακαθημένων]
τοῦτον φησὶν ἐπειδὴ M 6 δὲ om. M 18 in fine add. καὶ ἡ ἀντιγόνη
ἐξῆλθεν AB^s 19 scholio quod praecedat adi. M add. δὲ post τὸ
22 ἀντὶ τοῦ om. A νεκρὸν τὸ σῶμα A 23 ἀξιῶν Laur. 32, 33 Vat. 1332
ἡξίου MAB 24 φησὶν A 24. 25 καταλλάξασα A

- 1328 οὐκ εἰς τόδ' ἦλθον: οὐκ ἐπὶ τοῦτο παρεγενόμην: — MA^sBⁱ
 1330 νομίζω: — M^s
 κίνδυνον: — M^sA^s
 1331 ἡγύσθαι: — M^s
 1333 σκυθρωπὸν ὄμμα: ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ ἀγγέλου στοχά- 5
 ζεται τὰ λεχθησόμενα: — MA^sBⁱ
 1334 τὸ πραχθέν: — M^sA^s
 1336 εὐειδέσι καλοῖς φαιδροῖς: — M^s
 προοιμίῳ οὐ καλοῖς, οὐκ εὐσχήμοσιν: — B
 1337 ὦ τάλας δισσωῶς αὐτῶ: τὸ ὦ τάλας δεύτερον βοῶ διὰ 10
 τὸ μέγαλα φέρειν κακὰ. θρηνητικὸν δὲ τὸ ἦθος: — MAB
 1338 πρὸς πεπραγμένοις: τοῖς τοῦ Μενοικέως: — MABⁱ
 ἀποφαντικῶς ἢ ἐρωτηματικῶς: — MAB
 1339 οὐκέτ' εἰσὶ: συνήθως πάλιν Εὐριπίδης προειπὼν ἐν ἐνὶ
 στίχῳ τῆς συμφορᾶς τὸ κεφάλαιον καταστατικώτερον ὕστερον διηγεῖται 15
 τὸ πᾶν: — MAB
 ἐν φωτί· λέγει δὲ τὴν σωτηρίαν: — M^sA^sBⁱ
 1342 ὦ δώματ' εἰσηκούσατ': οὐ μάτην ἄρα, φησὶν, ὁ Οἰδί-
 πους κατηράσατο· εἰς ἔργον γὰρ ἐχώρησαν αἱ ἀραί: — MA
 1343 λείπει ἢ περὶ· τὰ περὶ παίδων: — M^sBⁱ 20
 1344 ὥστε δακρῦσαι: οἶον· εἰ ἐφρόνει τὰ οἰκήματα, ἐδάκρυσαν
 ἂν τὰς συμφορὰς: — MA
 1345 δυστυχεσιτάτης: — M^sA^s
 1347 μάθοις: — M^s
 1348 δυστυχέστερα: — M^sA^s 25
 1350 ἀνάγετ' ἀνάγετε: ἀνεγείρετε, ἄνω ἄγετε, ἀναλαμβάνετε,
 ἀναβάλλεσθε, ἀντὶ τοῦ προοιμιάζεσθε: — MA
 1351 ἐπὶ κάρᾳ τε: ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀνάγετε: — MABⁱ
 γράφεται ἐπὶ κρᾶτα: — M^s
 λευκοπήχεις δ' ἂν λέγοι τοὺς διὰ τῶν λευκοπηχέων χειρῶν, ἵνα 30

5 ἐκ] οὐκ B 10 βοῶ A 10. 11 διὰ—κακὰ om. AB 12 τοῖς] πρὸς τοῖς
 πεπραγμένοις Bⁱ τοῦ om. A 13 scholio quod praecedit adi. MA add. δὲ
 ante ἢ 14—16 scholio quod sequitur adi. B add. δὲ post συνήθως 14 πάλιν
 αὐτῶ A om. B ὁ εὐριπίδης B 14. 15 ἐν ἐνὶ στ. πρ. B 15 ὕστερον
 om. M 17 τουτέστιν ἐν σωτηρίαι B 19 ἐκατηράσατο A 20 τῶν παίδων Bⁱ
 21 ἐδάκρυσεν A 26 ἀνεγείρατε M 28 scholio quod praecedit adi. A
 30—p. 386,5 scholio 28 adi. MA 30 λευκοπήχων A

ἐκ τοῦ ποιῶντος τὸ ποιούμενον λέγει. ἐν γὰρ ταῖς συμφοραῖς αἰκίζόμεθα τὸ σῶμα ὥς ἂν ἐξ αὐτῶν διδαχθέντες μὴ χρήζειν τοῦ σώματος, ἀλλὰ ἀπαλλαγῆναι τοῦ βίου· μάλιστα δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦτο ποιούμεν ὥς ἂν ἐπὶ κεφαλαιωδεστάτου καὶ αἰσθητικωτάτου τοῦ σώματος μέ-
5 ρους: — MA

τοὺς κτόπους τοὺς ἐκ τῶν λευκῶν χειρῶν γινομένους: — M^gA^g

1352 ὦ τλήμον: οἶον τέλος τοῦ βίου καὶ τῶν γάμων ὑπέμεινας διὰ τοὺς αἰνιγμοὺς τῆς Σφιγγός. λείπει γὰρ ἡ διά: — MABⁱ

αἰνιγμοὺς ἔτλης: τοὺς λόγους τοὺς ἔχοντας ἀποκεκρυμμένην τὴν
10 διάνοιαν: — MA

1354 διπλῶν: — M^gA^g

1355 ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ': τὸ κατάρημα, τουτέστιν· εἶπέ μοι πῶς ἀπέβη ἡ κατάρη τοῦ Οἰδίποδος: — MABⁱ

ἄλλως: τοῖς παισὶν ὁ ἀγὼν πῶς πέπρακται. οἶον ὁ ἐκ τῆς
15 ἀρᾶς πόλεμος· ἐκ γὰρ τοῦ Οἰδίποδος ταῦτα ἐνόσουν. ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀρᾶς τοῦ πατρός: — MA

ἄλλως: ὁ πόλεμός τε ὁ ἐκ τῆς ἀρᾶς τοῦ Οἰδίποδος αὐτοῖς ἐπιών. ἢ οὕτως· τὸ κατόρθωμα τῆς ἀρᾶς τοῦ Οἰδίποδος: — A

1357 οἶσθ'· οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων· τινὲς εἰς τὸ οὐ στίζουσιν· οὐκ οἶσθα, φησί, τὰ πρὸ τῶν πόργων εὐτυχήματα· μακρὰν γὰρ εἰσιν: — MAB

ἄλλως: καλῶς οὖν καὶ διὰ πιθανῆς ἀφορμῆς τὰ προειρημένα ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀγγέλου ἐσιώπησεν. ἢ δὲ διάνοια· τὰ μὲν πρὸ τῶν τειχῶν εὐτυχήματα τῆς πόλεως καθὼ ἐνικήσαμεν κοινῇ τοὺς Ἀργεῖους,
25 οἶδας δηλαδή· πόθεν δὲ οἶμαι εἰδέναι σε· οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτυχαί. ἢ δὲ περίφρασις ἐκ τοῦ περιφράσσειν καὶ οἶον περιπτύσσεσθαι καὶ περικυκλοῦν τὴν πόλιν. περιλαμβάνονται γὰρ αἱ πόλεις τοῖς τείχεσιν: — MAB

4 κεφαλαιωδεστάτω M καὶ αἰσθητικωτάτου om. M 4 5 μέρει M

9. 10 scholio quod praecedat adi. A initio add. αἰνιγμοὺς δὲ λέγει 9 τοὺς (alterum) om. M 13 ἐπέβη M 14 τοῖς—πέπρακται] ὁ ἐκ τῆς κατάρης

τοῦ οἰδίποδος τοῖς παισὶν ἀγὼν A 15 ταῦτα om. spatio rel. A

22—25 καλῶς—εἰδέναι post ea quae leguntur 26—28 coll. B pro οὖν scripto δὲ

22 καὶ om. MB ἀπὸ MA 24 κοινοὶ A om. M 25 δηλαδή οἶδας B

25. 26 πόθεν—περιπτυχαί] οὐ γὰρ μακρὰν τὰ τείχη ὥς μὴ πάντα σε εἰδέναι B

25 σε εἰδέναι A 25. 26 τειχέων περιπτυχαί M εἰσι τὰ τείχη A 26 ἢ

δὲ περίφρασις] περιφραστικῶς τὰ τείχη B περιφράσσειν καὶ om. AB

οἶον om. A 27 κυκλοῦν AB

τειχέων περιπτυχαί: περιφραστικῶς τὰ τείχη. οὐ μακράν
εἰσιν ὥστε μὴ οὐχὶ πάντα εἰδέναι τὰ δρώμενα: — MABⁱ

1358 λείπει ἢ μή, ἔν' ἣ οὕτως· πρὸς τὸ μὴ εἰδέναι σε τὰ πρατ-
τόμενα: — M^s

τὸ ὡς ἀντὶ τῆς πρὸς: — M^s

5

1361 ἔστησαν ἐλθόντ': παρῆλθον δὲ εἰς τὸ μέσον ὡς εἰς ἀγῶνα
δορὸς καὶ ἀλκὴν μονομάχου: — MMⁱA^sBⁱ

1362 ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό: — M^sA^s

1363 γράφεται μονομάχου τ' ἀλκὴν: — Laur. 32, 33 Vat. 1332

1364 βλέψας δ' ἐς Ἄργος: τὸν νοῦν ἐκεῖσε ἔχων: — MABⁱ 10

εἰς Ἄργος δὲ βλέψαι τὸν Πολυνείκην λέγει οἶον ἐπὶ τὸν στρατὸν
τῶν Ἀργείων. ἣ εἰς τὸ κλίμα τοῦ Ἀργους. ὡς ἂν Ἀργεῖος δὲ
γεγονώς τῇ Ἡρᾷ εὐχεται Ἀργεῖα οὔσῃ καὶ πατρίᾳ θεῶ: — MA

νῦν εὐχάς: — M^sA^s

1365 ἀντὶ τοῦ· ἐπολιτογραφήθην παρὰ σοί: — M^sA^sBⁱ 15

1366 ἔξευξ' Ἀδράστου: ἀντὶ τοῦ εἰς ζεῦξιν ἔλαβον: — MⁱA^sBⁱ

ἐξεύχθην τῇ παιδί τοῦ Ἀδράστου. λέγει δὲ τῇ Ἀργεῖᾳ: — Mⁱ

1367 τὴν ἐκείνῃ ἐναντίαν: — M^sA^sBⁱ

1369 αἵσχιστον αἰτῶ στέφανον: ἄκρως δηλοῖ ἦθος ἀνδρὸς
μεμφομένου ἑαυτὸν ἐπ' ὠμότητι: — MABⁱ 20

1370 πολλοῖς δ' ἐπήει δάκρυα: τοσαῦτα, φησὶν, ἐπήει δάκρυα
τοῖς πολλοῖς ὅση τῆς τύχης ἢ συμφορὰ τοῖς μονομαχοῦσι, τουτέστι·
συμφώνως τῇ κατ' αὐτοὺς τύχῃ ἐδάκρυον οἱ ἐκτός: — MAB

ἄλλως: λείπει τὸ ἔνεκα· (ἔνεκα) τῆς τύχης ἡλίχῃ ἦν: — MAB

ἄλλως: πολλοῖς δὲ δάκρυα ἐπήρχετο τὴν τύχην αὐτῶν ἐννοοῦσιν 25
ὅση ἦν: — MA

† ἄλλως: πολλοὶ δὲ τῶν λεγομένων ὑπ' αὐτοῦ τῆς δυστυχίας
[αὐτῶν] τὸ μέγεθος ἐδάκρυον: — A

2 μὴ om. A οὐχ' ἅπαντας A οὐχὶ πάντως Bⁱ in fine add. λείπει
γὰρ τὸ μὴ Bⁱ λείπει τὸ μὴ ἢ δὲ περίφρασις ἐκ τοῦ περιπύσσεσθαι καὶ κυκλοῦν τὴν
πῶλιν A 6 παρῆλθεν MⁱA^s δὲ om. A^sBⁱ 7 ἀλκῆς A^s
μονομαχίου Bⁱ scripserim καὶ ἀλκὴν δορὸς 11—13 scholio quod praecedat
adi. MA 11 λέγει τὸν π. A 13 τῇ—θεῶ] τῇ ἀργεῖᾳ εὐχεται καὶ πα-
τρίῳ θεῶ Ἡρᾷ A πατρίῳ M 15 ἀντὶ τοῦ om. Bⁱ γὰρ παρὰ Bⁱ
17 τῇ Laur. 32, 33 τῷ Mⁱ λέγει] λείπει Mⁱ 22 ὅση] ὃ σημαίνει A
ταῖς τύχαις MB ἢ M ἦν AB τοῖς μονομαχοῦσι ante τῆς τύχης coll. A
24 λείπει γὰρ B ἔνεκεν AB ἡδὲ M ἡδίκη AB em. Matthiae
27 ὑφ' αὐτῶν A em. Matthiae

1371 καὶ βλεψαν: οἰκτρὸν γὰρ θέαμα μονομαχοῦντας ἀδελφοὺς ἰδεῖν, οἷς καὶ τὸ νικᾶν καὶ τὸ ἡττᾶσθαι δεινὸν ἦν: — MAB

ἄλλως: ἐμφαίνεται ὁ κατὰ ἀλήθειαν θυμὸς πικρίαν ἐνδεικνύμενος διὰ τοῦ βλέμματος: — MAB

5 1373 ναόν: — M^g

βλέψας πρὸς οἶκον: καὶ οὗτος τῷ νῷ εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἀποβλέψας τὸ ἐν Θήβαις: — MABⁱ

1374 ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό: — M^g

1376 γράφεται κτεῖναι θ': — Mⁱ

10 1377 ἐπεὶ δ' ἀφείθη: πρὸ γὰρ τῆς εὐρέσεως τῆς σάλπιγγος ἐν ταῖς μάχαις καὶ τοῖς μονομαχείοις ἐν μέσῳ τις λαμπάδα καιομένην ἔρριπτε σημεῖον τοῦ κατάρχεσθαι τῆς μάχης. τούτῳ οὖν τῷ σημείῳ ἀντὶ σάλπιγγος καὶ τοῖς περὶ Ἑτεοκλέα χρόνοις ἐχρῶντο. ὕστερον δὲ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ καὶ τὴν εἰς γῆν Ῥωμαίων Αἰνείου κατοίκησιν Τυρρηνοὶ τὴν
15 σάλπιγγα ἐξεῦρον ἐν τοῖς Ἰταλικοῖς πολέμοις, ὅθεν καὶ Τυρρηνὶς ἡ σάλπιγξ ἐκλήθη. τὸ οὖν τούτῳ αὐτοὺς χρῆσθαι ἀντὶ σάλπιγγος ἀφ' ἑαυτοῦ ἐμφαίνων ὁ ποιητὴς φησιν. οὐ γὰρ δὴ εἰς τὸ τοῦ ἀγγέλου πρόσωπον τοῦτο ἀναφέρεσθαι πιθανόν, εἴγε ὅλως οὐπω ᾔδεσαν τὴν σάλπιγγα. τὸ ἐξῆς: ἐπειδὴ ἀφείθη ἡ λαμπὰς εἰς σημεῖον τῆς φονίας μάχης ταῦτο
20 δηλοῦσα τῇ ὕστερον ἐπινοηθείσῃ ἡχῇ τῆς σάλπιγγος, δηλαδὴ τὸ κατάρχεσθαι τῆς μάχης: — MA

ἄλλως: ἐπεὶ δ' ἀφείθη πυρσὸς ὡς Τυρρηνικῆς σάλπιγγος: ἐπὶ τῶν ἐπτά ἐπὶ Θήβας οὐπω ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι οἱ Ἕλληνες, ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Ὅμηρος γοῦν αὐτὸς μὲν οἶδε τὴν σάλπιγγα, οὐ ποιεῖ δὲ χρωμένους σάλπιγγι τοὺς ἥρωας. πρῶτος δὲ Ἀρχώνδας συμμαχῶν τοῖς Ἡρακλείδαις ἤγαγεν εἰς Ἕλληνας τὴν Τυρρηνικὴν σάλπιγγα. ἐχρῶντο οὖν κατὰ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ

1 γὰρ om. M

2 τὸ (alterum) om. B

3 ἐμφαίνεται A

4 τοῦ om. A

6 τῷ νῷ] νῶν B

11 καὶ] καὶ A

μονομαχοῦσιν M μονομάχοις δὲ A

ἐμ. M

13 κατὰ Ἑτεοκλέα χρόνων A

14 τὴν κατοίκησιν αἰνείου γῆν Ῥωμαίων A

15 ἐφεῦρον M

16 τῷ MA

αὐτὸν M

ἀφ' M ἐξ A

17 ὁ ποιητὴς ἐμφαίνων A

δὴ M δεῖ γε A

18 πιθανόν om. M οὐτω A

19 τὸ δὲ M

ἐπεὶ ἐρρίφθη A

23. 24 ἐπὶ—πολέμου] οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τοῦ

τρωϊκοῦ πολέμου οὐκ ἐχρῶντο ταύτῃ M

24 τὴν om. AB

25 σάλπιγγι

χρωμένους AB

τοὺς om. A

25. 26 ἀρχαίων δια M ἀρχαίωνδας A

ἀρχίδας B em. Valckenaer cl. schol. Soph. Ant. 17

26. 27 Ἡρακλείδαις—

τοῖς om. A

27—p. 389,5 cf. Zenob. 5,34 [Diog. 7,15 Suid.]

27 οὖν

om. M

σαλπικτῶν πυρφόροις· οὗτοι δὲ ἦσαν Ἄρεως ἱερεῖς ἑκατέρας στρατιᾶς προηγούμενοι μετὰ λαμπάδος, ἣν ἀφέντες εἰς τὸ μεταίχμιον ἀνεχώρουν ἀκίνδουνοι, καὶ οὕτως συνέβαλλον αἱ στρατιαί. διεσφύζοντο δὲ οἱ πυρφόροι ὡς ἱεροὶ τοῦ θεοῦ καὶ εἰ πάντες ἀπώλοντο· ὄθεν παροιμία ἐπὶ τῶν ἄρδην ἀπολομένων· οὐδὲ πυρφόρος ἐσώθη: — MAB 5

† ἄλλως: πυρσός ἐστιν ἡ λαμπάς, ἣν ἀνατείνουσιν ἐν νυκτὶ σημεῖον τοῦ χρῆναι πολεμεῖν. νῦν οὖν οὐκ ἐπὶ τῆς λαμπάδος τέθεικε τὴν λέξιν, ἀλλ' ἐπὶ σημείου ἀπλῶς· ἡμέρας γὰρ οὔσης περιττὸν ἦν λαμπάδι σημεῖναι, ἀλλ' οὐ τῇ σάλπιγγι μόνον: — AB

πυρσός ὡς Τυρρηνικῆς: ἀντὶ τοῦ μεγάλως, ὡς τῶν Τυρσηνῶν 10 γεγωνότερον τῇ σάλπιγγι χρωμένων. ὁ δὲ νοῦς· ἐπεὶ δὲ ἀφείθη τὸ σημεῖον τῆς μάχης ὡς Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἡχώ: — MAB

1380 ἀκονήσαντες: — M^s

1381 ξυνῆψαν ἀφρῶ: συνῆψαν μάχην: — MA

λείπει ὁ γάρ: — MAB 15

ξυνῆψαν μάχην ὡς κάπροι τὰς γενειάδας ἀφρῶ διάβροχοι καὶ τὴν ἀγρίαν γένυν θήγοντες. ἐπὶ γὰρ τῶν κάπρων ἀμφοτέρω ληπτέον τό τε θήγοντες καὶ τὸ διάβροχοι: — MAB

λείπει μάχην: — M^s

1382 ὦρμων δὲ κατ' ἀλλήλων ταῖς λόγχαις ἀκοντίζοντες, ἀλλὰ 20 ἑκάτερος ἐν τῷ βάλλειν τὸν ἕτερον ὑπεκαθέζετο τῷ τῆς ἀσπίδος κύκλῳ, ἵνα αὐτὸν ὑπερπηδῇσαν τὸ δόρυ καὶ ὀλισθησάν τῷ κύκλῳ τῆς ἀσπίδος μάταιον καὶ ἀνεπίτευκτον γένηται: — MAB

ἀντὶ τοῦ· ὑπεκάθιζον καὶ ἐκρύπτοντο ὑπὸ ταῖς ἀσπίσιν: — M^s

1384 εἰ δ' ὄμμ' ὑπερσχόν: ὄμμα φησὶν ἀπὸ μέρους τὸ πρόσω- 25 πον· εἰ εἶδεν ὁ ἕτερος * * εἰ αἰσθοῖτο τοῦ ἑτέρου τὸ ὄμμα ὑπερ-

1 σαλπικτῶν M ἱεροὶ ἦσαν ἄρειοι A ἱεροὶ ἦσαν ἄρεως B 2 προηγούμενοι] προπολεμοῦντες ἄλλως ἐπεὶ ἐρρίφη λαμπάς εἰς σημεῖον τῆς φονίου μάχης ταυτὸ δηλοῦσα τῇ ὕστερον ἐπινοηθείσῃ ἡχώ τῆς σάλπιγγος δηλαδὴ τὸ κατάρχεσθαι τῆς μάχης: ἡγούμενοι A λαμπάδων M ἀφιέντες B 3 καὶ] δὲ A 3. 4 πυρφόροι B 4 τῇ θεᾷ A εἰ καὶ AB ἀπέδοντο A 5 ἀπολομένων M ἀπολλυμένων AB πυρφόρος A πυρφόρος B 7 οὖν A δ' B 8 ἀλλ' B ἄλλως A ἀπλοῦ A λαμπάδι B τῇ σάλπιγγι A 9 ἀλλ' om. A οὐ τῇ A αὐτῇ B σάλπιγγι μόνον B λαμπάδι A 10 μεγάλῃς B ὡς τῶν] καὶ A 12 τῆς μάχης om. B 15 ἡ M 16 συνῆψαν A διαβρόχους M 18 θίγον A in fine add. γενειάδας B 20 κατ' ἀλλήλων δὲ ὦρμων τὰς λόγχας B 23 γένοιτο A 26 lacunam suppleas ex scholio quod sequitur αἰσθηθείη A

ανατείναν τῆς περιφερείας τοῦ ὅπλου, ἐν τῷ κατασκοπεῖν ἐκεῖνον ἀνα-
τείναντα καὶ ἀκοντίζοντα εὐθέως ἠκόντιζε κατ' αὐτοῦ βουλούμενος, πρὶν
ἐκεῖνον αἰσθηθέντα τῆς βολῆς καταδῦναι, προλαβεῖν [κατὰ τοῦ στόματος]
τρῶσαι καὶ καιρίαν ποιήσασθαι τὴν βολὴν κατὰ τοῦ στόματος ἀκοντίσας
5 εἴ που καὶ ὑπείσέλθοι ἢ διέλθοι αὐτοῦ τὸ στόμα τὸ δόρυ: — MA

ἄλλως: εἰ δὲ ἴδοι ὁ ἕτερος τὸ ὄμμα τοῦ ἄλλου ὑπεράνω τῆς
ἀσπίδος, ἐκίνει τὴν λόγχην: — MAB

† ἄλλως: εἰ δὲ ὁ ἕτερος τὸ ὄμμα τῆς περιφερείας ὑπερσχὼν
ἡβουλήθη θεάσασθαι, ὁ ἕτερος τὴν λόγχην ἐκίνει ὥστε τοῦτον πλήξαι
10 τῷ στόματι: — B

ὄμμα φησὶν ἀπὸ μέρους τὸ πρόσωπον: — Bⁱ

τῆς περιφερείας τῆς ἀσπίδος: — M^s

1386 ἀλλ' εὖ προσῆγον: διότι, φησὶν, ἅμα καὶ ἐθεώρουν ἀλλή-
λους καὶ ἐξέκλινον τὰ δόρατα ἐγκρυπτόμενοι ταῖς ἀσπίσιν: — MA

15 κεγχρώμασιν: κέγχρον καλοῦσι τὸν περὶ τῆς ἀσπίδος τὴν ἴτον
κόσμον. μικροὶ δὲ ἡλοὶ εἰσιν, οἱ ἐκ χρυσοῦ γίνονται. τινὲς δὲ μικρὰς
ὁπὰς περὶ τὴν ἴτον, δι' ὧν ἐθεῶντο τοὺς ἐναντίους: — MAB

κεντήμασιν ἐντετυπωμένοις: — M^s

1387 ὥς μὴ δύνασθαι τρῶσαι· κάτωθεν γὰρ ἦσαν τῶν ἀσπί-
20 δων: — M^s

1389 δειλίαν φόβον: — M^s

1390 μεταφέρων, μετακινῶν τῷ ποδὶ λίθον: — M^s

μεταφέρων τῷ ποδὶ κατὰ τὸ λεληθὸς, οἶονεὶ παρασύρων· ἀπὸ τοῦ
ψῶ, οὗ παράγωγον τὸ ψάω. καὶ οἱ ναῦται ψαίρειν φασὶ τὸ ἄρμενον,
25 ὅταν μὴ πολὺς ἄνεμος πνέῃ: — MⁱB

1391 ἴχνους ὑπόδρομον: περιφραστικῶς τὸ ἴχνος. ὑπόδρομον
δὲ τὸ ἔξω ὑποδεδραμηκός: — MAB

1393 πληγὴν σιδήρφ: ἰδὼν τὸν πόδα πρὸς τὸ πλήττεσθαι ἐπι-

1. 2 ἀνατείνοντα A 3 βουλῆς M 4 τρῶσαι om. M κατὰ—ἀκον-
τίσας om. A 5 καὶ om. A τὸ δόρυ om. A 6 εἰ δὲ om. A
ὁ om. M ὄμμα] πρόσωπον B 13 διὰ τί M διὰ τοῦτο A post
ἅμα ins. προσῆγον A 14 ἐξέκλιναν M ἐγκρυπτόμενοι Pal. 343 ἐπιρρι-
πτόμενοι A detritum in M 15 τὴν ἴτον τῆς ἀσπίδος AB 18 κεντρί-
μασιν M^s 23—25 Hesych. μεταψαίρων μεταφέρων 24 τὸ (prius)
om. Mⁱ 25 in fine add. ἀλλὰ μόνον ψάω B 26. 27 scholio quod
praecedit adi. B initio add. ἴχνος δὲ ὑπόδρομον 27 τὸ om. B

τήθειον. καὶ εὐτρεπισμένον τὸ σκέλος πρὸς τὸ τρωθῆναι ἰδών: —
MAB

1396 γυμνὸν τῆς ἀσπίδος: — M^sBⁱ

1397 ὁ πρόσθε τρωθεὶς: ὁ Ἑπεικλῆς ὁ πρῶτον τρωθεὶς τῇ βίᾳ
τοῦ Πολυνείκου, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς βίας τοῦ Πολυνείκου τρωθεὶς, διῆκε δ
τὴν λόγχην τὰ στέρνα, ἀντὶ τοῦ διὰ στέρνων διῆκε τὴν λόγχην: — MA
ἣ λείπει ἡ εἰς, ἔν' ἣ· εἰς στέρνα: — MA

1398 νῦν τὸ ξίφος. σύνηθες δὲ τοῦτο τοῖς τραγικοῖς: — M^sAB^s

1399 ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον: εἰς τὰ στήθη βιαίως τὸ δόρυ
καθῆκεν, ἀπεκλάσθη δὲ τὸ δόρυ μὴ θυνηθὲν διαπερᾶσαι: — AB 10
τὸ ἑαυτοῦ δόρυ ἀπέκλασε τῇ σφοδρᾷ ῥύμῃ τρώσας: — M^sAB

1400 ἀντὶ τοῦ· δορατίου σπανίσας: — Mⁱ

ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖ: τουτέστιν· εἰς τοῦπίσω πάλιν τὸ σκέ-
λος ἀνῆκε καὶ ὑπανεχώρει. τὸ δὲ πάλιν ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦπίσω: —
MABⁱ. 15

χωρεῖν ἐπὶ σκέλος λέγει τὸ ὀπίσω ἀναχωρεῖν μὴ δόντα τοῖς πολε-
μίοις τὰ νῶτα· ὅμοιον τῷ [A 547] 'ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων'.
τοῦτο δ' ἐν ταῖς ναυμαχίαις πρύμναν κρούεσθαι φασιν οἱ συγγρα-
φεῖς: — MA

1402 κατὰ μέσον τὸν ἄκοντα τοῦ Πολυνείκου ἀπέκρυψε τῷ πέ- 20
τρῳ: — M^s

ἐξ ἴσου δ' Ἄρης: ἐναγώνιον τοῖς ἀκροαταῖς τὸ ἴσον ἀπονεῖμαι
τῆς τύχης ἐκατέρῳ τῶν ἀγωνιζομένων: — MAB

ἴσος δὲ ὁ πόλεμος ἦν αὐτοῖς μηδεὶν ἔχοντας δόρυ: — Mⁱ

1403 ἡ κάμαξ θηλυκῶς: — M^s 25
τοῦ δόρατος: — M^sB^s

ἀπεστερημένων τὰς χεῖρας τοῦ δόρατος: — M^sB

1405 εἰς ταῦτόν ἦκον: ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ βάντες καὶ στάντες
πολλὴν ταραχὴν ἐκίνουν πρὸς ἑαυτοὺς ὠρμηκότες: — MAB

1 καὶ] ὅ ἐστιν B πρὸς—ἰδών om. A 4 ὁ ante πρῶτον om. M
7 scholio quod praecedat adi. M initio add. ἀντὶ τοῦ διὰ στέρνων A
τὰ στέρνα M 10 δὲ om. B περᾶσαι τὸν θώρακα B 11 scholio quod
praecedat adi. B post ἑαυτοῦ add. δὲ 13. 14 πάλιν—τοῦπίσω om. M
14 τὸ ὀπίσω A 16—19 scholio quod praecedat adi. MA 16 χωρεῖ M
λέγων M 17 τῷ] τὸ MA 18 δ' om. A κρούεσθαι M 22 ἐνα-
γώνιον M ἀγώνον AB 23 ἐκατέρω A 27 scholio 22. 23 adi. B initio
add. ἀποστερημένοις δὲ ἦτοι ἀμφοτέρων 29 πολλὴν B πάλιν MA

1407 ἐνθυμηθείς: — A^sBⁱ

1408 τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμ' ὁμιλία χθονός: παροιμία τὸ Θεσσαλὸν σόφισμα· τάττεται δὲ ἐπὶ τοῦ παραλογίζεσθαι καὶ ἀπατᾶν· ποικίλοι γὰρ τὰ ἥθη οἱ Θεσσαλοὶ καὶ οὐκ ὀρθοὶ τὴν γνώμην.
 5 διαδοθῆναι δὲ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν. Διοτίμῳ τῷ Θεσσαλῷ κατιέναι μέλλοντι λόγιον ἐξέπεσεν ἐπιτηρεῖν μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐναντίοι μείζον ἐξάμενοι. σπεύδων οὖν ἐκείνους ὑπερβαλέσθαι καθ' ἑκατόμβης ἀνδρῶν ἤρξατο καταιβασίῳ Ἀπόλλωνι. κατελθὼν δὲ εἰς θυσίαν ἀνθρώ-
 10 πους ἐλογίσατο μὴ πρέπειν θεῷ μηδ' ἄλλως εὐαγὲς εἶναι καὶ ὑπερέ-
 θετο. τοῦτο δὲ ἐκάστου ἔτους ὄραν τοὺς Θεσσαλοὺς φασὶ τὴν θυσίαν ὑπισχνουμένους ἀποδώσειν. ὁ οὖν Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ Ἑτεοκλέους τὸν Πολυνείκην σοφισαμένου τὸ Θεσσαλὸν παρέλαβε σόφισμα. λοιδορεῖ

2—p. 393,9 Eust. p. 331,18 Θετταλὸν σόφισμα ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχούντων ἐν παρατάξεσι παροιμιάζεται, ἀλλὰ κακουργούντων [= Suid. s. v. Θεσσαλὸν σόφισμα]. Πausanias δὲ εἰς τοῦτο σαφέστερον φράζων φησὶ [= Phot. Suid. s. v. Θετταλῶν σόφισμα] Θετταλὸν σόφισμα ἐπὶ μάχης καὶ ἐπὶ σχήματος καὶ ἐπὶ παρακρούσεως καὶ ἄλλων τάττεσθαι ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. Ἀράτῳ [Ἀρατίῳ Phot. Suid.] κατιόντι ὁ θεὸς ἔγραψε φυλάσσεσθαι μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναντίας εὐχῇ μείζονι καὶ λαμπροτέρῳ κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι. ὁ δὲ ἑκατόμβην ἀνδρῶν εὗξατο θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι. κατορθώσας δὲ ἃ ἐβούλετο ἀνεβάλλετο ἀεὶ τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱεροπρεπῆ εἶναι. ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διατριβόντων τὰς ὑποσχέσεις ἢ καὶ ἄλλως παρακρούντων τῶν τις δὲ παλαιῶν ὀκνήσας περὶ τοῦ Θετταλοῦ σοφίσματος πολυλογησαί φησι Θεσσαλὸν σόφισμα ὡς πανούργων καὶ ποικίλων μαρτυρουμένων τῶν ἐκεῖ, ὡς εἶναι κατ' αὐτὸν Θετταλὸν σόφισμα μὴ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, ἀλλ' ἀπλῶς τὸ πανούργημα καθὰ ἐμφαίνει καὶ Εὐριπίδης ἐν τῇ μονομαχίᾳ τῶν παίδων τοῦ Οἰδίποδος. ὡς δὲ καὶ ἀνδραποδιστὰι οἱ Θετταλοὶ, λαλεῖ καὶ ὁ κωμικὸς τοῦτο. Zenob. 4,29 Θετταλῶν σόφισμα παροιμία ἐπὶ τῶν σοφισζομένων λεγομένη· Διοτίμῳ (διὰ τὸ codd.) τῷ Θετταλῷ λόγιον ἐκπεσεῖν φυλάττεσθαι μὴ ἔλωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναντίας εὐχῇ μείζονι καὶ λαμπροτέρῳ κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι. νοήσας οὖν τὸ λόγιον καὶ πρὸς ὑπερβολὴν τραπόμενος ἑκατόμβην ἀνδρῶν ἤρξατο θυσίαν Ἀπόλλωνι καταιβασίῳ. κατελθὼν οὖν ἐκεῖ καὶ διαπραξάμενος (διαταξάμενος codd.) ἐφ' ἃ ὥρμησε, τὸ περὶ τὴν θυσίαν καὶ τὴν εὐχὴν οὔτε ἱεροπρεπὲς εἶναι νομίσας οὔτε ἄλλως εὐσεβὲς ὑπερετίθετο. καὶ μέχρι νῦν Θετταλοὶ τὴν θυσίαν Ἀπόλλωνι ὑπισχνοῦνται δι' ἔτους. Hesych. Phot. Θεσσαλὸν σόφισμα (om. Hesych. νόμισμα Phot.) τοῦτο παροιμιῶδες τασσόμενον ἐπὶ ἀπάτης. Hesych. Θετταλὸν σόφισμα παροιμία ἐπὶ τῶν σοφισζομένων λεγομένη καὶ μὴ εὐθυμαχούντων. 3 παροιμία] παρὰ M 5 ἐντεῦθεν] ἐν τῷ θεῷ M 7 ἐκεῖνος M ἐκείνοισ A καθ' ἑκατόμβης] κατεκατο tum spatium rel. A 8 καταιβασια M καταιβίω B 9 τρέπειν M ἄλλη M 10 ἐκάστῳ M 11 ὑπισχνουμένοις A 11. 12 τοῦ Ἑ. τὸν Π.] τούτῳ τὸν ἑτεοκλῆν M τούτων πολυνείκην A τούτον πολυνείκην B 12 σοφισάμενον MAB

δὲ τοὺς Θεσσαλοὺς ὁ Εὐριπίδης [fr. 426]· 'πολλοὶ γάρ εἰσιν, ἀλλ' ἄπιστα Θεσσαλοῖς'. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ [521]· 'ἔμπορος ἦκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν'. καὶ ὁ ῥήτωρ [Demosth. 1, 22]· 'εἰσὶ τὰ τῶν Θετταλῶν ἄπιστα δῆπου φύσει ταῦτα καὶ ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις'. ὅτι δὲ καὶ φαρμακίδες εἰσὶν αἱ Θετταλαί, ὁ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Νεφέλαις [749]· 'γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλήν'. οὐχ ὡς τραφέντος δὲ τοῦ Ἐτεοκλέους ἐν Θετταλίᾳ, ἀλλ' ὡς ἐκ συντοχίας αὐτοῦ πεποιηκότος σχῆμα Θετταλικόν * * οὐχ ὡς Θετταλῶν οὕτω τιτρωσκότων, ἀλλὰ δι' ἀπάτης νικῶντων: — MAB

ἄλλως: σόφισμα λέγει τὴν ἀπάτην παρόσον οἱ Θεσσαλοὶ παραδί- 10
δονται ποικίλοι τὰ ἥθη. θέλει οὖν εἰπεῖν ὅτι σοφίσματι καὶ ἀπάτῃ ἐχρήσατο ὁ Ἐτεοκλῆς· ὑποχωρήσας γὰρ (ἐκ) τῆς συμπλοκῆς τὸν μὲν ἀριστερόν πόδα λάθρα εἰς τοῦπίσω ἀνάγει τὸ πρόσω τῆς γαστρὸς φυλάττων, τὸν δὲ δεξιὸν προβάς καὶ ἐπικλίνας ἑαυτὸν οὕτως ἔτρωσε διαμ- 15
πάξ: — MA

1408 ὁμιλία χθονός: ὥσει ἔλεγεν· ἑταιρεία καὶ ἔρωτι τῆς πα-
τρίδος ὑπέμεινε σοφίσσασθαι τὴν μάχην. ἦρα γὰρ πλέον τῆς πατρίδος διὰ τὸ εἰθίσθαι ἄρχειν. τινὲς δὲ ὁμιλεῖν ἀντὶ τοῦ συμμαχεῖν. Ὅμηρος [A 269]· 'καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν'. καὶ [E 834]· 'νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ'. ὁμιλία οὖν ἀντὶ τοῦ συμ- 20
μαχία, βοηθεία, τουτέστι· συμμαχῶν τῇ πατρίδι καὶ βοηθῶν ἐξεῦρε τὸ σόφισμα τοῦτο: — MAB

τὴν ἀπάτην: — M^sA^s

τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς βασιλείας: — M^sA^s

1410 λαιὸν μὲν εἰς τοῦπισθεν: τοῦτό φησιν· ἑάσας τὸ ἀντι- 25

1—6 cf. schol. Ar. Plut. 521 διαβάλλονται .. οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδιστὰ καὶ αἰσχροκερδεῖς καὶ ἄπιστοι· ἀεὶ γὰρ τὰ τῶν Θετταλῶν ἄπιστα. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἴνοι· 'πολλοὶ παρῆσαν ἀλλ' ἄπιστοι Θετταλοὶ ...' 1 om. ὁ M πολλοὶ M
2 Θεσσαλῶν conl. Hemsterhuys ἐμ M ἐμπυρος M 4. 5 εἰτα τὰ
τῶν Θετταλῶν. ταῦτα γὰρ ἄπιστα μὲν ἦν δῆπου φύσει καὶ ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις
Demosthenes ταῦτα—ἀνθρώποις om. M 5 οἱ Θετταλοὶ M
6 ἐν Νεφέλαις om. B εἰ] εἰς MA Θετταλὸν A 8 Θετταλὸν M
9 ἀλλ' ὡς B 11 εἰπεῖν om. A ἀπάταις A 12 ὑποχωρήσας] ὑπο-
νοήσας MA γὰρ om. M 13 πρόσω M δὲ πρόσωπον A 16 cf.
Hesych. ὁμιλία χθονός ἀντὶ τοῦ φίλας, ἔρωτι τῆς πατρίδος. καὶ ἀντὶ τοῦ
πάλη. περὶ γὰρ τὴν πάλην ἐσπούδασαν οἱ Θηβαῖοι 17 ὑπέμεινε—πατρίδος
om. A 19 μεθ' ὁμίλευον A 19. 20 καὶ—ὁμιλεῖ om. A 20 δὲ M
μὲν B τρώεσι M πρώτοισιν B 21 εὔρε M 25 φησὶν ὅτι B

προσώπως μάχεσθαι ὀπίσω ἤνεγκε τὸν ἀριστερὸν πόδα, ἵνα πλάγιος εὐρεθῆις καὶ μὴ ἀνθισταμένην ἔχων τὴν ἀσπίδα τοῦ Πολυνείκους κατὰ τὴν πλευρὰν αὐτὸν τρώσῃ: — MAB

ἐναλλάξ τοὺς πόδας τιθέμενος καὶ τὸν ἀριστερὸν εἰς τὸ ὀπισθεν φέρων, ὥς εἶναι πλάγιον καὶ μὴ βλάπτεσθαι τὰ κοῖλα τῆς γαστρὸς ἐξ ἐναντίας ἰστάμενος: — MA

ὅ ἐστι· τὰ περὶ τὴν λαγὸνα φυλάττων: — MAB

1411 περιφραστικῶς τὴν λαγὸνα, τὸ βάθος τῆς κοιλίας: — Mⁱ

τὰ πρόσω κοῖλα: τὰ πρόσω κοῖλα τῆς ἑαυτοῦ γαστρὸς φυλάττων: — AB

1417 ῥίψας: — M^sA^s

1418 τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων: πρὸς τὸν νεκρόν.

ἢ πρὸς ἑαυτὸν, οἶον· οὐκ ἔχων ἑαυτόν: — MAB

ἄλλως: οὐ πρὸς τὸν νεκρὸν ἔχων τὸν νοῦν, ἀλλ' εἰς τὸ σκυλεύειν τὸν Πολυνείκην· ὥς το γὰρ αὐτὸν εἶναι νεκρόν: — MAB

εἰς τὸ σκυλεύειν: — M^sA^sBⁱ

1419 ὅπερ αὐτὸν σφαλῆναι ἐποίησεν: — M^sA^s

1420 οἶον κατέχων, μὴ ἀποβαλὼν: — M^s

1421 μόλις μὲν, ἐξέτεινε: μόλις ἡδυνήθη λαβεῖν τὸ ξίφος καὶ βαλεῖν εἰς τὸ ἦπαρ αὐτοῦ: — MⁱA^s

1424 οὐ διέκριναν: — M^sA^s

οὐκ ἐσαφήνισαν: — M^sBⁱ

τὴν νίκην: — M^sA^sBⁱ

1425 τινὲς Κρέων. ἔνεκεν τῶν σῶν κακῶν, Οἰδίπου: — 25 M^sABⁱ

γράφεται ὅσον στένω: — M^s

1428 γράφεται ὥς γὰρ πεσόντε παῖδ' ἐλειπέτην βίον: — Mⁱ

γράφεται ὥς γὰρ τέκνω πεσόντ' ἐλειπέτην βίον: — Bⁱ

1430 προθυμία ποδός: τῇ σπουδῇ. σπεύδει γὰρ καταλαβεῖν 30 ἔτι ἐμπνέοντας: — MⁱABⁱ

4—6 scholio quod praecedit adi. MA, add. τουτέστι τὸ σόφισμα A 4 τὸ A
 ὀπισθεν] ἔμπροσθεν MA 5 φέρων M βλέπων A 7 scholio quod prae-
 cedit adi. MA 8 ἐστι om. B τὴν om. A 9. 10 scholio 7 adi. B
 10 in fine add. τὰ περὶ τὴν λαγὸνα A 12 initio add. ἢ B 13 ἔχων αὐ-
 τόν B 14. 15 ἀλλ'—Πολυνείκην] ἀλλὰ πρὸς τὰ σκύλα A 16 εἰς] πρὸς Bⁱ
 27 παῖδε λιπέτην Mⁱ 28 πεσόντε λιπέτην Bⁱ 29 τῇ σπουδῇ om. A sed
 ins. ἐν σπουδῇ post γὰρ

- 1431 θανασίμους ἐπικαιρίους ἐπικινδύνους: — M^s
 1432 βοηδρόμος: βοηθός καθ' ὃν οὐκ ἔδει καιρόν: — MB
 ἄλλως: ἡ γὰρ ἔξοδος αὕτη γέγονεν οὐκ εἰς διάλυσιν μάχης, ἀλλ'
 εἰς θέαν τῆς τελευτῆς: — MB
 βραδεία βοηθός: — M^s 5
 1433 ἐν μέρει τέκνα: ἐξ ἴσου γὰρ ἡ λύπη ἐπὶ τέκνων, οὐχ
 ἥσσων ἐπὶ τῷ ἀδικοῦντι: — MB
 1435 βοηθοῦσα ὑπηρετουμένη: — Mⁱ
 λείπει τὸ ταῦτα λέγουσα: — MA^sBⁱ
 1436 ὦ γηροβοσκῶ μητρός: οἱ ὀφείλοντες ἐν γήρᾳ θρέψαι τὴν 10
 μητέρα καὶ προδόντες τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς, τουτέστιν· οὐ γαμοστο-
 λήσαντές με: — MAB
 1438 ἀφείς: — M^sA^s
 δυσέκπνευστον: — M^sA^sBⁱ
 1439 τῷ αἵματι ὑγρὰν: — M^sA^sBⁱ 15
 1441 ὥστε σημῆναι φίλα: ὥς(τε) ὁῖλον ἦν ὅτι ἀσπάζεσθαι
 τὴν μητέρα βούλεται: — MA^sBⁱ
 1448 καὶ πόλιν θυμουμένην: καὶ τοὺς πολίτας τοῦ κατ' ἐμοῦ
 μίσους παύσατε: — MABⁱ
 1449 παραμυθεῖσθε παρηγορεῖτε: — M^s 20
 ὥς τοσόνδε γοῶν τύχῳ: γράφεται καὶ τοσόνδε δὴ τύχῳ: — MB
 ὁ δὲ νοῦς· ἵνα καὶ τοῦτου τύχῳ, τοῦ θάπτεσθαι εἰς τὴν πα-
 τρίδα: — MAB
 1452 τίθησι δ' αὐτός: τοῦτο διὰ μέσου ὁ ποιητής· τὰς χεῖρας
 τὰς τῆς μητρὸς ἐπιτιθεῖς τοῖς ὄμμασιν αὐτοῦ λέγει τὸ χαίρετε: — MAB 25
 1456 δεινοπαθήσασα: — M^sA^sBⁱ
 ὑπερπάθήσασ' ἤρπασ': Ὁμηρός φησιν αὐτὴν ἀγχόνῃ ἀπολέσθαι
 [λ. 271]· 'μητέρα δ' Οἰδιπόδαο ἴδον καλὴν Ἐπικάστην, ἥ μέγα ἔργον
 ἔρεξε' καὶ τὰ ἐξῆς 'ἀφαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὕψηλοῦ μελάθρου': — MAB
- 2 καθ' ὃν om. B ἃν ἔδει B 3 ἐξοχὴ M 4 θέαν B διάλυσιν M
 6. 7 scholio quod praecedit adi. B add. ἐν μέρει δὲ ἀντὶ τοῦ 7 ἥσσων M
 9 scholio 10—12 ante καὶ ins. M in fine add. ἡ παρασπίζουσα δὲ ἀντὶ τοῦ
 ἡ διυπηρετουμένη Bⁱ 10 οἶ] οἶον B 10. 11 τὴν μητέρα θρέψαι AB
 11 ὁ ἐστίν A οὐ B οἶ MA 16 ὁῖλον ἦν] ὁηλῶν Bⁱ 21 καὶ M
 ὥς B 22. 23 scholio quod praecedit adi. MB, scholio 18. 19 om. ὁ δὲ νοῦς A
 22 τοῦτο A τὸ A 24. 25 τὰς χ. τὰς τῆς om. M 25 τὰς om. A
 τοῖς om. B ἑαυτοῦ B 28. 29 μητέρα—ἐξῆς om. B 28 δ' M τ' A
 εἶδον A 28. 29 ἡ—ἔρεξε om. A 29 τὰ M τὸ A

- 1458 μετὰ βίας τινός: — M^s
γράφεται σὺν τέκνοις δὲ φιλτάτοις: — B
1459 γράφεται καὶ ἄμφω τέκνα: — Bⁱ
1460 ἀνώρμησεν: — M^sA^s
5 1461 ὑπακουστέον τὸ ἐλέγομεν: — M^sB
οἱ Θηβαῖοι: — M^sA^sB
1462 ἐν δὲ τοῖς στρατηλάταις ἦν ἔρις: — M^sA^s
1463 οἱ μὲν πατάξαι: λείπει τὸ λέγοντες· <λέγοντες> τὸν Πολυ-
νείκην πρῶτον πατάξαι: — M^sA^sB
10 πρότερον: — M^s
1465 καὶ ἐν τοσοῦτῳ: — M^sA^s
1466 ὥρμησαν: — M^sA^s
1467 ἐκάθητο: — M^s
καθῆστο: προνοία καὶ λογισμῷ ἐκάθητο ὠπλισμένοι: — AB
15 1468 κᾶφθημεν οὐπω: καὶ προελάβομεν ταχέως οὐπω καθω-
πλισμένον: — M^sMⁱ
τὸ ἐξῆς· καὶ ἔφθημεν Ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατὸν οὐπω
τεύχεσι πεφραγμένον: — MAB
1469 ἐπελθόντες: — M^sA^s
20 1470 ἀντέστη: — M^sA^s
1473 ἄλλοι μὲν νικητήριον: — M^sA^s
βρέτας: ἄγαλμα. λέγεται κατὰ ἐτυμολογίαν· βροτῶν εἶκελον: —
M^sB
1477 θάψαι: — M^sA^s
25 1478 πόλει δ' ἀγῶνες: ὁ πόλεμος, φησὶν, ὁ κατὰ τὴν πόλιν
πῇ μὲν εἰς καλὸν ἐκβέβηκεν αὐτῇ· ἐσώθη γὰρ καὶ οὐκ ἀνηρπάσθη
ὑπὸ τῶν πολεμίων· πῇ δὲ εἰς τοῦναντίον διὰ τοὺς τεθνηκότας: — MA
εὐτυχεῖς ἐπεὶ ἐνίκησαν, δυστυχεῖς δὲ ἐπεὶ ἐσφάγησαν οἱ βασιλεῖς: —
MⁱA^sB

5 προσυπακουστέον B

6 scholio quod praecedit adi. B

8 τὸ om. M

8. 9 τὸν—πατάξαι om. A^sB

17. 18 scholio quod praecedit adi. M, scholio

14 A

17 ἐκπεσόντες B

18 τεύχεσι om. M

πεφραγμένοις B πε-

πραγμένον M

in fine add. ἡγουν προελάβομεν A

21 ἄλλοι μὲν om. A^s

22 cf. et. m. p. 213,3 Gud. p. 115,10 Ammon. p. 99 [et. m. p. 611,15 Gud.

p. 415,58]

ἄγαλμα λ M^s δ ἐστὶ B

28 initio add. ὁ κατὰ τὴν πόλιν

πόλεμος B

εὐτυχεῖς δὲ B

ὡς καὶ δυστυχεῖς B

δὲ ἐπεὶ] διότι B

1480 οὐκ εἰς ἀκοάς: οὐκ ἄχρις ἀκοῆς ἐστι τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν
καὶ τὰ περὶ Οἰδίποδος: — MA^sBⁱ

1481 πάρεστιν ἰδεῖν: — MⁱA^s

1482 γράφεται σώματα: — A^s

1483 ταῦτα, τὰ πτώματα: — M^s

5

1484 τὴν σκοτεινὴν αἰῶνα: — Mⁱ

θηλυκῶς εἶπε τὸν αἰῶνα. — περιφραστικῶς τὸν θάνατον: — MⁱA^s

1485 οὐ προκαλυπτομένα: Ἀντιγόνη τραγωδεῖ. νῦν, φησὶν,
οὐ προκαλυπτομένη τὰς παρειάς, οὐδὲ γὰρ τὴν πρέπουσαν παρθένους
αἰδῶ ἀναλαβοῦσα, ἐξορμῶ καὶ ἐκβακχεύω καθάπερ βάκχη τις ἐπὶ τοὺς 10
νεκροὺς ἀπορρίψασα τό τε κρήδεμνον καὶ τὴν στολὴν μεθεῖσα τῆς ἐμῆς
τρυφῆς, τουτέστιν· ἦν ὅτε ἐτρόφων καὶ εὐδαιμόνουν, περιεβαλλόμεν,
ἀπαρχομένη θρήνων τοῖς νεκροῖς. οὐ γὰρ τοῦ τρυφᾶν ὁ καιρός: — MAB

ἄλλως: οὐ προκαλυπτομένα: ἀπρεπῶς εἰσβέβηκε καὶ οὐ παρ-
θενικῶς. τίνι γὰρ ἀπολογίζεται, εἰ μὴ τῷ θεάτρῳ: — MAB

15

ἄλλως: οὐ περικαλυπτομένη τὰ φαιδρά τῆς βοστρυχώδους παρειάς.

βοστρυχώδη εἶπεν, ἐπεὶ μέχρι τῶν παρειῶν εἶχε τὰ οὖλα τῶν
τριχῶν: — MAB

† ἄλλως: οὐκέτι, φησὶν, ὡς τὸ πρὶν περικαλυπτομένη τὰ ἀνθηρὰ
τῆς παρηίδος τῆς βοστρυχώδους διὰ τὸ διὰ ταύτης καθίσθαι τοὺς 20
πλοκάμους. λέγει δὲ τὸ πρόσωπον ἀπὸ μέρους δηλοῦσα· μὴ οὖν τὸ
πρόσωπον ὡς τὸ πρὶν καλυπτομένη μηδὲ ὡς παρθένος αἰδομένη τὸν ἐν
προσώποις φοίνικα, ταῦτόν εἰπεῖν τὸ ἐρύθημα τοῦ προσώπου, ἤγουν τὴν
δι' αἰδῶ γινομένην ἐρυθρότητα τῷ προσώπῳ μηκέτι φέρουσα ὡς παρ-
θένος, προηγοῦμαι ὡς βάκχη τῶν νεκρῶν, οὐ Διονύσου βακχεῖαν ποιου- 25
μένη ἀλλὰ νεκρῶν καὶ Ἄιδου, λέγω δὲ ἡγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον,
τὰ κεφαλοδέσμια ῥίψασα ἀπὸ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς, τὴν στολὴν χρυσοῦσαν,
ἀντὶ τοῦ τὴν ἐστολισμένην χρύκῳ ὑπὸ τῆς τρυφῆς, ἥτοι τὸ λαμπρὸν
περιβόλαιον ῥίψασα καὶ πενθήρη περιβαλομένη χιτῶνα: — A

1 initio add. ἀντὶ τοῦ A^sBⁱ

1. 2 τὴν — περὶ] τὸν οἶκον τοῦ A^s

2 καὶ — Οἰδίποδος om. Bⁱ

7 scholio quod praecedat adi. Mⁱ add. δὲ post

θηλυκῶς τὴν Mⁱ

περιφραστικῶς Mⁱ ἤγουν A^s

9 τὰς παρειάς

om. A τὴν om. B

παρθενία A

10 βακχεύω M

11 τὴν τῆς B

12 εὐδαιμόνουν καὶ B εὐδαιμόνως MA

13 ἀπάρχομαι MAB

θρήνον A

τοῦ τρυφᾶν] τρυφῆς B

14 εἰσβέβηκε AB

15 γὰρ om. M

ἀπολο-

γεῖται B

17 βοστρυχώδες M βοστρυχώδη δὲ B

τῶν om. A

21 γοῦν A

24 ὡς] καὶ A

οὐ περικαλυπτομένη <ὥς> πρόσθεν: — M^s

1486 τὰ φαιδρὰ τῆς παρειᾶς. περιφραστικῶς τὴν παρειάν: —

MⁱABⁱ

ἀντὶ τοῦ· οὐ διὰ παρθενίαν: — MⁱA^s

5 ἢ ὑπὸ πρὸς τὸ αἰδοιμένη: — MⁱA^sBⁱ

1488 πυρρὸν ἀνθηρόν: — M^sA^s

φοίνικ' ἐρύθημα: τὸν πυρρὸν: — MB

ἀρσενικῶς δὲ εἶπε τὸν φοίνικα ἐρύθημα, ἀντὶ τοῦ οὐδετέρου.

ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸ ὑπὸ βλεφάροις φοινικοῦν ἐρύθημα. τινὲς δέ· οὐδὲ

10 τὴν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικιν αἰδοιμένην, ἥπερ ἐστὶν ἐρύθημα προσώπου: —

MAB

† φοίνικα: οὐδὲ ὥς παρθένος αἰδοιμένη, φησὶ, τὸν ὑπὸ βλεφάροις
φοίνικα, ἥγουν τὸ ἐρύθημα τοῦ προσώπου. τὴν γὰρ ἐρυθρότητα τοῦ
προσώπου τὴν δι' αἰδῶ γινομένην φοίνικα ὠνόμασε. βλέφαρον δὲ εἶπεν

15 ἀπὸ μέρους τὸ πρόσωπον λέγουσα: — A

1489 αἰδοιμένα: οὐδὲ ὑπαιδοιμένη τὸ ὑπὸ τοῖς βλεφάροις φοι-
κοῦν ἐρύθημα τῆς παρθενίας: — MAB

φέρομαι βάκχα νεκύων: παρόσον αἱ βάκχαι ἀπογυμνούμεναι
χορεύουσιν· οὐ Διονύσου δὲ βάκχη, ἀλλὰ νεκρῶν: — MAB

20 προηγουμένη ὥσπερ θρηνητρία τῶν νεκρῶν [τῆς ὄψεως] ἐμμανῆς
οὔσα: — MⁱA^s

1491 τὴν κροκοειδῆ στολὴν ἀποβαλοῦσα, ἀπορρίψασα τῆς τρυ-
φῆς: — Mⁱ

στολίδα κροκόεσσαν: τὴν ἐκ κρόκης στολὴν χαλάσασα ὥστε
25 γυμνὰ μεῖναι τὰ στήθη: — MAB

ἄλλως: τὴν ἐμὴν στολὴν πάσης τρυφῆς ἐκβαλοῦσα: — MAB

1492 ἡγεμόνευμα νεκροῖς: ἑαυτὴν λέγει προηγῆταιραν τῶν
νεκρῶν: — ABⁱ

ἄλλως: κατὰ κοινοῦ τὸ φέρομαι, τουτέστιν· ἐξορμῶ ἡγεμονεύουσα
30 καὶ ἐξάρχουσα θρήνων τοῖς νεκροῖς: — A

8—10 scholio quod praecedit adi. MB

8 ἀρσενικὸν B

9 τὸν ὑπὸ

Laur. 32, 33 τοῦτο MA om. B

οὐ φοινικοῦν A

οὐδὲ om. B

10 ἐπὶ MA

12 αἰδοῦμαι A

16. 17 scholio 8—10 adi. B initio add.

αἰδοιμένα δὲ ἀντὶ τοῦ B

φοινίκεον A

18. 19 scholio quod praecedit

adi. B add. καὶ τὸ ante φέρομαι

20 τῆς ὄψεως uidetur interpretamentum

esse uocis προσώπου

27 ἑαυτὴν γὰρ Bⁱ

προηγῆτειρα Bⁱ

29 τουτ-

ἐστίν] ταύτην A

1493 φερώνυμος· πολλά γὰρ νείκεα εἰργάσω: — M^sA^sBⁱ

1495 σὰ δ' ἔρις οὐκ ἔρις: ἡ ἔρις, φησὶν, οὐκ αὐτὸ μόνον ἄχρι φιλονεικίας τὸ τέλος ἔσχεν, ἀλλ' ἄχρι φόνων ἐπαλλήλων προσελθοῦσα ἄρδην τὸν πάντα οἶκον τοῦ Οἰδίποδος ἀπώλεσεν. τινὲς δὲ οὕτως· ἡ σὴ δ' ἔρις οὐκ αὐτὸ μόνον ψιλὴ γέγονε φιλονεικία, ἀλλὰ φόνος φόνῳ κραν- 5
θεῖς: — MAB

ἄλλως: τὸ τέλειον κρανθεῖσα, οἶον· οὐκ ἄχρι ψιλῆς φιλονεικίας προσελθοῦσα ἡ ἔρις, ἀλλὰ φόνος ἐπὶ φόνῳ κρανθεῖσα: — MAB

1498 τίνα προσφθόν: θρηνητικὴν στοναχὴν: — MM^sAA^sBⁱ

φθόν: ἀντὶ τοῦ θρῆνον· τὸ δὲ τίνα πρὸς ἀναστρεπτέον, τουτέστι· 10
πρὸς τίνα πρῶτον τῶν προκειμένων νεκρῶν θρῆνον ἢ πρὸς τίνα τούτων στεναγμὸν μετὰ δακρύων, ὧ δόμος δόμος, ἀναβοάσω. ἡ τὸ προσφ-
θόν ἐξ ὁλοκλήρου τὸν θρῆνον νοητέον, ἵνα ἡ τοιοῦτος ὁ λόγος· τίνα
θρῆνον ἄξιον ἢ τίνα στεναγμὸν σύμφωνον τῆς προκειμένης συμφορᾶς καὶ
τῶν τριῶν τούτων νεκρῶν ἀναβοήσω: — MAB 15

θρῆνον στεναγμόν: — M^s

προσάδουσιν καὶ ἀρμόζουσιν: — A^s

1499 ἡ τίνα μουσοπόλον: μουσικὸν στεναγμόν· ἔστι γὰρ καὶ
θρῆνος μουσικός. Ὅμηρος [Ω 720]· 'παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς θρήνων
ἐξάρχους': — MAB 20

1502 συγγενικά: — M^sA^s

1503 ἀντὶ τοῦ· ἔργα Ἑρινύος ἐφ' οἷς χαίρει: — M^sA^s

λείπει τὸ ἔφος· χάρμα ἔφος Ἑρινύος: — M^sBⁱ

1504 ἦτις, Ἑρινύς: — M^sBⁱ

παντελῶς: — M^sBⁱ 25

1505 τὰς ἀγρίας ὅτε: τῆς Σφιγγὸς τῆς ἀσαφοῦς. ἐπεὶ πᾶσι δυσ-
νόητον ἦν τὸ αἶνιγμα πλὴν τοῦ Οἰδίποδος μόνου. διὰ γὰρ τοῦτον ξυνετὸν

1 φερωνύμωσ M^s φερώνυμον A^s 4 δ' om. B 5 ἀλλ' ὁ φθόνος A
5. 6 κραθεῖς MA 7 κραθεῖσα M φιλονεικίας ψιλῆς A 8 κρανθεῖς M
9 στεναχὴν MA 10—15 scholio quod praecedat adi. MA 10—13 φθόν—
λόγος om. B 10 συνωδόν M πρὸς om. M ανατρεπτέον A 13 post
νοητέον add. οὐκ ἀποδιαιρουμένης τῆς πρὸς A τοσοῦτος A 15 τούτων
om. A ἀνακαλέσω B in fine add. προσάδοντα φησὶ καὶ ἀρμόζοντα τοῖς
νῦν πάθει B 18—20 scholio 10—15 adi. B initio add. μουσοπόλον δὲ μου-
σικὴν et om. μουσικὸν στεναγμόν 19 καὶ ὁμηρος M παρῆσαν M παρα
δ' ἦσαν A παρ δ' ἴσαν B θρήνους MAB 20 in fine add. μουσοπόλον
ὄν τὴν θρηνητικὴν A οἷτε στονόεσσαν ἀοιδὴν καὶ τὰ ἐξῆς B 26 ἐπεὶ] ἐπὶ A
26. 27 δυσσύνοπτον AB 27 τοῦτον] τούτου M τοῦτο AB

ἐπὶ ταῦτοῦ εἶρηκε. τὸ μέλος πᾶσι μὲν τοῖς ἄλλοις ἀσαφές, αὐτῷ δὲ μόνῳ σαφές καὶ καταληπτόν. ξυνετόν γάρ τὸ σαφές: — MAB

ὅτε δυσξυνέτου: τὴν ἐξ ἑξωθεν προσληπτέον, τουτέστιν ἐξότε. ὁ δὲ λόγος· ἦτις, Ἐρινός, τὸν Οἰδίποδος οἶκον ἀπώλεσεν ἐξότε τὸ τῆς ἀγρίας Σφιγγὸς αἰνίγμα τὸ δυσξύνετον ἐκεῖνο καὶ ἀσαφές τοῖς πολλοῖς γνοὺς αὐτὸς αἴτιος αὐτῇ γέγονε θανάτου. φασὶ γάρ ὅτι λύσαντος τοῦ Οἰδίποδος τὸ αἰνίγμα διεσπάραξεν ἑαυτὴν ἡ Σφίγξ: — MA

ἐξότε: — M¹A⁸

ἀσαφοῦς: — M¹A⁸

10 1506 ξυνετόν μέλος ἔγνω: ἀπὸ κοινοῦ τὸ Σφιγγός. τῷ Οἰδίποδι ξυνετόν: — AB

ἄλλως: συνετόν τινες τὸ βαθύτατον. μέλος τὸ αἰνίγμα εἶπεν, ἐπεὶ μετὰ μέλους τινὸς προέφερεν αὐτὸ ἡ Σφίγξ. διὸ καὶ ἀοιδοῦ Σφιγγός εἶπεν. φονεύσας δὲ ἀντὶ τοῦ φόνου καὶ ἀναιρέσεως αὐτῇ

15 γενόμενος αἴτιος: — AB

εὐγνωστον τῷ Οἰδίποδι: — M⁸

1507 Σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα: τῆς ἀοιδοῦ Σφιγγός, ἐπεὶ μετὰ ὥδῃς καὶ μέλους ἔλεγε τὰ αἰνίγματα: — MA

μουσικῆς: — M⁸A⁸

20 1509 τίς Ἑλλάς ἢ βάρβαρος: τίς Ἑλληνική ἢ βάρβαρος, δηλονότι γυνή: — MAB

ἄλλως: τίς, φησὶν, Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων ἢ τῶν ἀνέκαθεν ἀνδρῶν ὑπέμεινε κακῶν τοσοῦτον πλῆθος καὶ λύπης ἐπὶ ἀνθρωπίνῳ σώματι. τὸ γὰρ ἀμερίου ἀντὶ τοῦ ἀνθρωπείου: — MAB

25 ἢ τῶν πάροιθε: τῶν πρὸ τούτου εὐγενῶν: — M

ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίς· ἢ τίς τῶν πάροιθεν εὐγενετῶν: — MABⁱ

1513 τοιαῦτα ἄχρη, κακά: — M⁸A⁸Bⁱ

1 ταῦτοῦ] τούτου MAB

2 μόνον M

3 ἐκτοτε A

4 δόμον A

6. 7 cf. schol. vs. 50

6 φασὶ γάρ ὅτι A πῶς φασιν αὐτὴν M

7 ἡ

Σφίγξ om. M

10. 11 τῷ οἰδίποδι ξυνετόν ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ σφιγγός B

12—15 scholio quod praecedat adi. B initio ita scripto τινὲς δὲ συνετόν

12 μέλος τὸ om. A

13 εἶπον A

ἀοιδοῦς A

14. 15 γενόμενος

αὐτῇ B

17 ἀοιδούσης A

18 ὥδῃς καὶ om. A

20 ἑλληνικός M

ἑλληνική γυνή B

20. 21 γυνή δηλονότι B

22 ἢ τῶν—ἀνδρῶν om. B

23 τοσοῦτων B

24 ἀμερίου A

in fine add. γένους M

26 τὸ

om. A

τίς (alterum) om. A

προπάροιθεν A

εὐγενῶν B ἐγένετο A

1514 τάλαιν' ὥς ἐλελίζει: τὸ ἐξῆς οὕτως· τάλαινα αἴλινον αἰάγμασιν ᾧ τοῖσδε προκλαίω: — MAB

ἄλλως: ἐγὼ, φησὶν, ἡ τάλαινα, ἥτις αἴλινον ἀνακλαίω καὶ ἀναθρηγῶ ἐπὶ τούτοις τοῖς οἰκτροῖς ἀτυχήμασι, καθάπερ τις ὄρνις θρηγοῦσα ἀπηχεῖ δρυὸς πετάλοις ἐφεζομένη: — MAB 5

θρηγεῖ ἀπηχεῖ: — M^s

1515 τίς ἄρ' ὄρνις: ἀηδόνα φησὶ καὶ χελιδόνα, εἰς ἃς μετεβλήθησαν Πρόκνη καὶ Φιλομήλα: — MA

1517 ἡ μεμονωμένη καὶ ἐστερημένη τῆς μητρὸς ὄρνις: — M^sA^s

1518 τοῖς ἐμοῖς κακοῖς σύμφωνος: — M^sA^s 10

1519 αἰάγμασιν: θρηνητικοῖς ἀπηχήμασιν. τοῖσδε ἀντὶ τοῦ τοῖς νεκροῖς: — MABⁱ

λείπει † εἰς δ τοῖσδε προκλαίω: — M^s

ᾧ τοῖσδε προκλαίω: ἅπερ, θρηνητικὰ ἀπηχήματα, ἐπὶ τούτοις, τοῖς νεκροῖς, ἀναβοῶ: — MA 15

ἡ πρό ἀντὶ τῆς ἀνά, τουτέστιν ἀνακλαίω: — MAB

1520 μονάδ' αἰῶνα: τοῦτο ἰδίᾳ ἀναπεφώνηται: — MAB

ἀντὶ τοῦ μονάδα βίον. ἀντὶ τοῦ ὁρφανὸν, μονήρη βίον. μεμονωμένον ἔρημον: — MAB

1523 τίν' ἐπὶ πρῶτον: ἡ ἐπὶ πρὸς τὸ βάλω, οἶον· ἐπὶ τίνα 20 πρῶτον ἐπιθῶ τὰς τῶν τριχῶν ἀπαρχὰς τοῖς σπαραγμοῖς, ἐπὶ τῆς μητρὸς ἢ ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τὰς κόμας ἀποκείρεσθαι ἐπὶ τοῖς τεθνηκόσιν: — MA

1525 δῶρον: — M^s

1527 τοῖς ποιητικοῖς τοῦ γάλακτος: — M^sA^sB^s 25

1528 τὸ ἐξῆς· ἡ πρὸς τὰ τῶν ἀδελφῶν αἰκίσματα. οὐλόμενα δὲ διὰ τοὺς ἀφανισμούς: — MⁱA

1529 γράφεται δις σῶν: — M^s

1531 τυφλὸν ὄμμα: — M^sA^s

- 1 τάλαιναν MA 2 ᾧ τοῖσδε] αὐτοῖς δὲ B 3 ἄλλως—ἀνακλαίω om. A
 ἡ om. B 4 τις om. A 5 ἐν πετάλοις A in fine add. τὸ οὖν τά-
 λαινα πρὸς τὸ κλαίω συναπτεόν A 7 καὶ M ἡ A 16 scholio quod
 praecedit adi. MA add. γὰρ post ἡ, scholio 18. 19 adi. B add. δὲ post ἡ
 18. 19 scholio quod praecedit adi. MA 18 ἀντὶ τοῦ om. A μονά-
 βιον A ἀντὶ τοῦ om. AB μονήρη βίον om. A βίον om. B 19 ἔρη-
 μον μεμονωμένον A 21 τῶν τριχῶν A τρίχας M 22 ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν
 τὸ στῆθος ἢ ἐπὶ τῆς μητρὸς A 26 τὸ ἐξῆς om. Mⁱ 27 post διὰ ins.
 τὰς πληγὰς καὶ A

- 1533 κλητική· ὦ Οἰδιπόδα, ἀπὸ τῆς Οἰδιπόδης εὐθείας: — M^gA^gBⁱ
 1535 παρέλκεις καὶ παρατείνεις τὴν ζωὴν καὶ φιλοψυχεῖς: — Mⁱ
 μεγάλην: — M^g
 1536 γεραιὸν πόδα: ἀπὸ μέρους, τοῦ ποδός, τὸ ὅλον σῶμα
 5 δηλοῖ, τουτέστι· κλύεις, ὦ πάτερ, ὅς ἐνδον κατὰ τὴν αὐλὴν διατρίβεις
 καὶ τὸ γεγηρακός σου σῶμα τοῖς δεμνίοις ἐγκρύπτεις: — MAB
 διατρίβων, πλανώμενος διὰ τύφλωσιν: — M^g
 1538 ἐγκοιμίζων ἐγκρύπτων: — M^gA^g
 1539 τί μ' ὦ παρθένε: ὅλως ἐν πᾶσιν Εὐριπίδης πτωχοποιός
 10 ἐστὶ καὶ νῦν ὁ Οἰδίπους οὐδὲ ὁδηγὸν αὐτῷ ἔχει ἐν τῇ πατρίδι ὦν, ἀλλὰ
 καὶ μόνος ἐκπορεύεται ἑαυτὸν ὁδηγῶν. τάχα δὲ τῶν παρόντων κακῶν
 πάντες ἐξῆλθον θεαταὶ γενέσθαι· διὸ μεμονωμένον θεράποντος Οἰδίποδος
 τὸ πρόσωπον ἔξισιν: — MAB
 βακτηρίαις: — M^gA^gBⁱ
 15 τῆς τυφλῆς πορείας: — MⁱA^gBⁱ
 1540 ἐξήγαγές με προκαλεσαμένη τοῖς δάκρυσιν: — MⁱM^gA^gBⁱ
 1541 τὸν αἰεὶ ἐν λέχει καὶ σκότει ὑπάρχοντα: — M^gA^gBBⁱ
 1543 πολιόν: τὸ ἐξῆς τοῦ νοῦ οὕτως· τί με τὸν πολιόν, ἀντὶ
 τοῦ τὸν πεπολιωμένον, ἐξήγαγες, ὦ παρθένε, σκοτίων ἐκ θαλάμων εἰς
 20 φῶς ἀέρος ὄντα με ἀφανὲς εἶδωλον, ὃ ἐστὶ τυφλὴν σκιάν: — MAB
 ἄλλως: τὸ αἰθέρος ἀφανὲς εἶδωλον κατ' ἰδίαν προσενεχτέον· τί
 με, φησὶν, ἐξήγαγες ὥσπερ εἶδωλον ὄντα αἰθέρος, τουτέστι τοῦ ἀέρος·
 καὶ γὰρ τὸν ἀέρα περιίπτανται τὰ εἶδωλα καὶ αἰ ψυχαί. ἢ καὶ ὡς νεκρόν
 με ὑπάρχοντα. ἢ ὡς σκιᾶς ὄνειρον: — MAB
 25 1546 ἀντὶ τοῦ δυστυχῆ ἀγγελίαν: — MⁱA^gBⁱ
 1549 ἀντὶ τοῦ ὁδηγὸς σύντονος: — M^g
 τὸ ἐξῆς· ἃ σὸν πόδα ἐμόχθει: — M^gA^g.

1 κλητική· ὦ οἰδιπόδα] ὦ οἰδιπόδα κλητική ἐντεῦθεν M^g κλητική A^gBⁱ
 οἰδιπόδος Bⁱ εὐθείας om. M^gBⁱ 4 μέρους] μεν M ὅλον] ὄνος M
 5 τὴν om. A 7 διὰ] ἢ M^g 9 ὅλος M ὅλος A ὁ εὐριπίδης A
 10 οὐδὲ] γοῦν M 12 θεράποντος post πρόσωπον coll. A 12, 13 τὸ οἰδί-
 ποδος B 16 in fine add. εἰς φῶς M^g 17 scholio 9—13 adi. B initio
 add. λεγέηρη δὲ φησι σκότει] κοίτη Bⁱ 18 οὕτως τί] ὅτι MAB με]
 σε A 21 ἄλλως τὸ] ἀλλὰ τὸ MB τὸ δὲ A προσενεχτέον MAB 23 περι-
 ίπταται AB καὶ ante ὡς om. A de M non constat 24 σκιᾶς ὄνειρον] σκιᾶς
 εἶδωλον ἢ ὡς ὄνειρον A in fine add. διὰ τὴν ἀσθένειαν δὲ ταῦτα λέγει A
 26 σύμποντος M^g 27 σὸν] τὸν M^g om. A^g in fine add. τυφλόν A^g

- [γράφεται] πόδα σὸν τυφλὸν θεραπεύμασιν ἐμόχθει: — Bⁱ
 1551 γράφεται ὦμοι ἐγὼ παθέων: — Mⁱ
 1552 λείπει τὸ τινά· πάρεστι γάρ τινα στενάζειν: — MⁱA^sBⁱ
 βοᾶν ἐκπλήττεσθαι: — M^sBⁱ
 1553 γράφεται μιᾷ μοίρα: — B^s 5
 1555 οὐκ ἐπ' ὀνειδέσιν οὐδ' ἐπιχάρμασιν: οὐκ ἐπιχαίρουσα
 οὐδὲ ὀνειδίζουσα λέγω νῦν τοῦτο, ἀλλὰ ὀδυνωμένη λέγω καὶ συναλγοῦσα
 τὴν ψυχὴν ὅτι ἡ σὴ κακοδαιμονία, ἣν ἔδει μέχρι σοῦ στῆναι, καὶ ἐφ'
 ἡμᾶς τοὺς παῖδας κατήντησεν οὐχ ὁσίως: — MAB
 1556 ὁ ἔφορος δαίμων τῶν τὰ ἄλαστα πεποιηκότων: — M^sB 10
 1557 πλουτῶν ἀκμάζων: — M^s
 1558 γράφεται καὶ φονίαισι μάχαις: — B^s
 ἀντὶ τοῦ μονομαχίαις: — M^s
 1560 γράφεται ὦμοι ἐγὼ: — Mⁱ
 λείπει ἡ διὰ· διὰ τί τάδε καταστένεις: — MⁱAB 15
 ἄδηλος ὁ σὸς θρῆνος· πολλὰ γὰρ τὰ περιέχοντά σε κακά: — MⁱAB
 διὰ τί ταῦτα στενάζεις, διὰ τὴν τύφλωσιν <ῆ> διὰ τὸν τῆς μητρὸς
 γάμον. ὁ δὲ εἶπεν· οὐ διὰ ταῦτα θρηνῶ ἀλλὰ διὰ τὰ τέκνα: — AB
 1561 διὰ τὰ τέκνα: — MⁱBⁱ
 δι' ὀδύνης ἂν ἔβης καὶ εἰ βλέπων ἐτόγχανες: — MⁱA^s 20
 δι' ὀδύνας ἔβας: λείπει ἡ ἄν, ἔν' ἧ· δι' ὀδύνας ἂν ἔβης: — A
 δι' ὀδύνης ἔβας: μειζόνως ἂν ὠδυνήθης, εἰ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 ἔχων ὀρῶντας καθεώρας τούτους κειμένους νεκρούς· τὸ γὰρ ἐπενώμας
 ἀντὶ τοῦ διέκρινες καὶ ἐπεσκόπεις: — MAB
 1562 ὁ τέ παρέλκει: — M^sAA^s 25

3 λείπει τὸ τινά om. A^s πάρεστι om. Bⁱ γάρ Mⁱ τὸν A^sBⁱ
 in fine add. καὶ ἀντεῖν προσληπτέον γάρ καὶ τὸν σύνδεσμον Bⁱ 6 lemma ex
 A, habet M ὦμοι μοι ἐπιχαίρουσά φησι A 7 οὔτε M λέγω
 (alterum) om. B 8 μέγρις M 9 ὁσίωσι B 10 scholio quod prae-
 cedit adi. B initio add. ἀλάστωρ δὲ et om. ὁ in fine add. καὶ τιμωρός B
 12 φονίαις habet A^s 15 scholio 17. 18 adi. B add. δὲ post λείπει
 καστένεις B om. Mⁱ 16 εὔδηλος Mⁱ ἐπειδὴ ἄδηλος A ἐπίδηλος B
 κακά om. Mⁱ 17. 18 scholio quod praecedit adi. AB 17 initio add.
 φανερώς A τί om. A 18 ὁ δὲ om. B in fine add. καὶ τὴν γυ-
 ναῖκα ἰσκάστην μου A 21 ἄν] ἀνά A 22 μειζόνους M 24 διέκρινες
 Laur. 32, 33 Pal. 343 διέκρινας MAB ἐσκόπεις A 25 scholio quod
 praecedit adi. A το τε M^s ὁ δὲ A^s

τοῦ ἡλίου: — M^g

1564 ἀντὶ τοῦ ὁμμάτων αὐγαῖς: — M^gB

ταῖς τῶν ὁμμάτων αὐγαῖς διέκρινες καὶ ἐσκόπεις: — M^gA^g

† ὁμματος αὐγαῖς: ἀντίπτωσις· [ἦ] τὰς αὐγὰς τοῦ ὁμματος τοῖς
5 σώμασι τῶν νεκρῶν (ἐπ)εκίνεις. ἦ ἀντὶ τοῦ διεσκόπεις τὸ ἐπενώμας: — A

1565 τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων: ἐγὼ γὰρ κατηρασάμην τῷ θηκτῷ
σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τοὺς ἐμοὺς παῖδας: — MAB

1566 ἄλοχος: καὶ τοῦτο ἀπρεπές ὅτι τὸν Οἰδίποδα ἄλοχον τὴν
Ἰοκάστην ποιεῖ λέγοντα ἐπιγνόντα ὅτι μήτηρ ἦν. ἔδει οὖν τὸ ὄνομα
10 παραιτήσασθαι: — MAB

1569 ἰκέτις ἰκέταν: ἰκέτις αὐτὴ οὖσα ἰκέτην τὸν μαστὸν αἰρο-
μένη καὶ μετεωρίζουσα, ἵνα οἱ παῖδες ἰδόντες λήξωσι τῆς μάχης. γράφε-
ται δὲ καὶ ὀρομένα, ὃ ἐστὶν ὀρούουσα καὶ προτείνουσα τὸν μαστόν: —
MAB

15 γράφεται αἰρομένα: — MⁱBⁱ

1571 βοτανοτρόφον: — Mⁱ

κατὰ τὸν ἀνθηρὸν λειμῶνα: — MⁱB

1573 συνοίκους. ἦ ἐν ἐπαύλει μαχομένους: — M^gA^gB^g

1574 ἐπὶ τραύμασιν αἵματος: κατὰ κοινοῦ τὸ εὗρεν· αἵ-
20 ματος δὲ τὴν τύχην ἀντὶ τοῦ ἐν αἵματι τυγχάνοντας καὶ εἰς τοῦτο
τύχης ἀφιγμένους, τουτέστιν· ἐλθοῦσα δ' εὗρεν αἵματος λοιβῇ πεφυρ-
μένους καὶ τὴν τύχην αὐτοῖς τοῦ φόνου πέρας λαβοῦσαν. εὗρεν
αὐτοὺς ἢ μήτηρ ὥσπερ λέοντας δύο ἐν ἐρήμοις τόποις μαχομένους περὶ
τραύματος, ὃ ἐστὶ περὶ σώματος ἢ παρδάλεως ἢ ἄλλου τινός: — A

25 κοινὸν τὸ εὗρε. ὁ δὲ λόγος ἀσύνδετος· ἐπὶ τοῖς τραύμασιν εὗρε
ψυχρὰν σπονδὴν αἵματος, ὅπερ αἷμα τῶν φονευομένων σπονδὴ ἐστὶ τοῦ
Ἄιδου: — MAB

- 2 scholio p. 403,22—24 adi. B initio add. ὁμματος δὲ αὐγαῖς αὐγαῖς om. B
5 ἐνώμας A 6 γὰρ om. B 8. 9 τῆς Ἰοκάστης M ποιεῖ τὴν Ἰοκά-
στην A 9 ἐπιγνόντα ὅτι] ἐπεὶ A ἢ μήτηρ B 11 μαστόν B
12 οἱ om. A λήξουσι A 13 δὲ om. A ὀρωμένα AB de M non
constat μαζόν MB 15 in uersu ὀρομένα superscripto αἰ M ὀρωμένα
m. rec. in αἰρομένα mutatum B 17 in fine add. τὸ δὲ ἐξῆς λόγχαῖς μαρνα-
μένους B 21 λοιβῇ] λοιπὸν A 22—24 εὗρεν—τινός bis scripta in A
22 ante εὗρεν add. κατὰ κοινοῦ τὸ εὗρεν A^a 23 ἐν ἐρήμοις τόποις om. A
μαχομένοις A^a 24 ὃ ἐστὶ A^a ἢ A 25 lemma εὗρε δ' ἐνηλέκτραισι
πύλαις M τοῖς B τὸ MA 26 σπονδὴν M αἷμα τῶν] αἱμάτων B
πεφονευμένων A 26. 27 τῆς αἰδοῦς M τοῦ Ἄιδου καὶ τοῦ Ἄρεος A

1575 τὴν εἰς ψύξιν καὶ θάνατον ἄγουσαν: — A⁸Bⁱ

λοιβὰν φονίαν: ἦντινα λοιβὴν ἐξ αἵματος ἔλαχεν ὁ Ἄιδης παρόσον οἱ φονευόμενοι εἰς Ἄιδου χωροῦσιν. προσέειπεν δέ, φησὶν, ὁ Ἄρης τῷ Ἄιδῃ τὴν ἐξ αἵματος σπονδὴν: — MAB

1577 παρέσω τὸ ξίφος: — M⁸A⁸

5

1578 γράφεται ἔβραψεν: — A⁸B⁸

ἐπὶ τῷ πένθει τῶν τέκνων: — MⁱABⁱ

βουλομένη αὐτοὺς καταπαῦσαι τῆς μάχης καὶ αὐτὴν κατέπαυσεν.

ἐπὶ τῷ ἄχει δηλονότι: — ABⁱ

1579 πᾶσας δὲ τὰς λύπας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συνήγαγεν: — 10 M⁸A⁸Bⁱ

1581 εἰς πέρας ἤγαγεν: — MⁱA⁸

1582 γράφεται ἢ τέκνοις ἢ γένει: — A⁸B⁸

1583 εἴη δ' εὐτυχέστερος βίος: οὐχ ὡς τοῦ προτέρου βίου εὐτυχοὺς ὄντος συγκριτικῶς ἐχρήσατο· ἐσθ' ὅτε γὰρ τὰ συγκριτικὰ ἐξ 15 ἀνομοιοειδῶν γίνεται, ὡς τὸ πρεσβύτερος παίδων οὐχ ὡς καὶ τῶν ἄλλων παίδων παλαιῶν ὄντων: — MAB

1584 ὡς ὦρα τάφου: οὐχ ἵνα πάντες ταφῶσιν, ἀλλὰ μόνος ὁ Ἑτεοκλῆς καὶ Ἰοκάστη· τὸν γὰρ Πολυνείκην ἀκήδευτον ἐαθῆναι λέγει: — AB

ὡς ὦρα τάφου: καιρὸς ἐστὶ μνήμην ποιῆσθαι τῶν τάφων καὶ 20 τῶν θαπτομένων: — MAB

1587 ὦ Οἰδίπους δηλονότι: — M⁸

γάμων φερνάς διδοῦς: τὰς ἀρχὰς φερνάς διδοῦς: — MAB

ἀπὸ κοινοῦ τὸ διδοῦς: — MM⁸A⁸B

φερνάς δέδωκε τῇ ἀδελφῇ ἑαυτοῦ τὴν ἀρχήν: — MAB

25

τὰ διδόμενα δῶρα τῇ νόμφῃ: — M⁸A⁸B

φερνὰ ἢ προῖξ ἀπὸ τοῦ ἐπιφέρεισθαι αὐτὴν τὰς εἰς γάμους διδο- μένας: — A

3 φονευόμενοι M

φησὶν om. M

7 ἐπὶ δὲ ABⁱ

νεκρῶν Bⁱ

8 initio add. ἐπεὶ Bⁱ

λύπησ A

αὐτὴ ABⁱ

9 τῷ ἄχει A τῇ

λύπῃ Bⁱ

13 γράφεται om. A⁸

15 τῷ συγκριτικῶι B

συγκριτικῶς A

16 γίνονται A

ὡς τὸ om. M οἶον A

καὶ om. A

18 ὁ om. B

19 ἀκήδεστον A

ἐκπεμφθῆναι A

καλεῖται B

20 τοῦ τάφου A

23 φερνάς om. B

24 scholio 26 adi. M⁸ scholio 23 B uterque add. δὲ post

κοινοῦ

25 scholio quod praecedat adi. MB, add. φησὶν οὖν post φερνάς B

ἑαυτοῦ ἀδελφῇ A ἑαυτοῦ ἀδελφῇ ἑαυτοῦ B

26 scholio 18. 19 adi. B initio

add. φέρνας δὲ φησι

δῶρα] χάριν προικὸς B

- 1589 οὐδαμῶς: — M^gA^g
 1590 ἀληθῶς ἐμαντεύσατο: — M^gA^g
 1593 διὰ τὸ σὲ εἶναι κακοδαίμονα: — M^gA^g
 1595 καθὸ πρὶν γενέσθαι δυστυχῆς ὑπῆρχον: — M^gA^gBⁱ
 5 1596 ἀντὶ τοῦ ὡς οὐδεὶς: — M^gA^gBⁱ
 1597 μήπω με μηδὲ σπαρέντα: — M^gA^gB^g
 1598 ἄπαιδα. ἀγέννητον: — M^gA^g
 ἐμαντεύσατο: — M^gA^gBⁱ
 γράφεται καὶ πατρὸς ὅς μ' ἐγείνατο: — B^g
 10 γράφεται μητρί τ' ἀναβῆναι λέχος: — Bⁱ
 1600 ἐπεὶ δ' ἐγενόμην: ἐπεὶ δὲ ἐγεννήθην: — ABⁱ
 αὐθις: μετὰ τὸν Πύθιον θεόν· ὁ μὲν γὰρ τῷ χρησμῷ με προανεῖλε
 κελεύσας μὴ σπαρῆναι, ὁ δὲ πατήρ τεχθέντα ἐκθεὶς ἀπέκτεινεν: — MAB
 1601 κτείνει με: ὅσον γὰρ τὸ κατ' αὐτόν, ἀπέκτεινεν· ἐξέθηκε
 15 γὰρ με ἐλπίσας ἀποτεθνήξασθαι: — MAB
 γράφεται πεφυκέναι: — M^gA^g
 1602 εἷμαρτο γὰρ αὐτῷ ἐξ ἐμοῦ ἀποθανεῖν: — M^gA^gBⁱ
 1603 ἔτι μαστὸν ζητοῦντα καὶ χρήζοντα: — M^gA^gBⁱ
 1604 † Ταρτάρου γὰρ ὥφειλεν: εἴτε ἐταρταρώθη ὁ Κιθαιρῶν,
 20 ὅπου ἐσώθημεν φυγόντες ἀθλίαν τροφὴν τῶν θηρίων: — A
 1605 Κιθαιρῶν εἰς ἄβυσσα χάσματα: αὐτὸς ὁ Κιθαιρῶν
 [ὅς] ὥφειλε κατατεταρταρῶσθαι. εὐήθως δὲ, φασί, καταρᾶται τῷ
 Κιθαιρῶνι ὅτι οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν· δέον γὰρ τοῖς ἀνελομένοις κατα-
 ράσασθαι ἢ τῇ Πολύβου γυναικί, τῷ ὅρει καταρᾶται. ἀλλὰ μερίμνηται
 25 ὁ Εὐριπίδης τοὺς δι' ὑπερβολὴν συμφορᾶς καὶ τοῖς ἀναισθήτοις θυμου-
 μένους: — MAB
 εἰς τὰ βαθέα: — M^g
 1606 καὶ τοῦτο εὐήθως. οὐ γὰρ δοῦλον αὐτόν ἐποίησεν ὁ Πόλυ-
 βος, ὡς καὶ ἡ Ἰοκάστη φησὶν [30]· ἡ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον

4 ὑπῆρχεν M^g ἦν A^g 6 in fine add. δυστυχῆς ἦν M^g 12 τοῖς χρη-
 σμοῖς A 13 ἀπέκτεινεν om. B 14 γὰρ om. AB κτείνει με A
 ἐξέθηκε om. B sed in fine habet ἐκτέθεικεν 15 ἐλπίσας γὰρ με B
 ἀποθνήξασθαι A 16 γράφεται om. A^g 20 ὅμου A corr. Dindorf
 23. 24 καταρᾶσθαι B 25 τὰς M ὑπερβολὰς M τοὺς ἀναισθήτους M
 25. 26 θυμουμένοις B ὑπὸ θυμοῦ καταρωμένους A 28—p. 407,4 scholio
 quod sequitur adi. M 28 εὐήθως B ὁ om. B 29 καὶ ἡ om. A
 ἡ om. B τῶν ἐμῶν M τὸν ἐμῶν B

μαστοῖς ὄφειτο καὶ πόσιν παῖθει τεκεῖν· ὥστε υἷος ἐνομίζετο. ἀλλὰ φαμεν ὅτι ἕνεκα τοῦ εἰς οἶκτον κινῆσαι τοὺς θεωμένους ταῦτα ὁ Εὐριπίδης ἐτεχνάσατο ἢ ὅτι οἱ βαρυνόμενοι συμφοραῖς ὑπὸ προκειμένης δυστυχίας καὶ τὰς προτέρας εὐδαιμονίας δυστυχίας ἀποκαλοῦσιν: — MAB

1607 Πόλυβον ἀμφὶ δεσπότην: οὐκ ἐξέφανεν αὐτὸν πατέρα· 5
οὐκ ἐτέχθη γὰρ υἷος, ἀλλὰ κτῆμα αὐτοῦ γέγονεν: — MAB

Πολύβου γυνὴ Μερόπη: — M^sA^s

1611 ἀράς παραλαβών: θέλει εἰπεῖν ὅτι εἴμαρτο ταῦτα παθεῖν τῷ γένει· ὁ γὰρ Λάιος, φησὶ, γνοὺς μὴ κατὰ βούλησιν θεῶν γεγονότα με κατηράσατο, ἵνα δηλονότι ἀποθάνω· ἐγὼ δὲ ἀπὸ σκαιοῦ δαίμονος 10
τὰς παρ' ἐκείνου ἀράς δεξάμενος παρέδωκα καὶ τοῖς ἐξ ἐμοῦ παισίν: — MAB

† ὅτι γὰρ οὐχ ἐκὼν κατηρασάμην, ἀλλ' ὑπὸ βίας δαίμονός τινος, τεκμήριον ἐκεῖνο τὸ μὴ τοσοῦτόν τινα ἀνόητον εἶναι ὥς ἐκόντα τυφλὸν γενέσθαι ἢ τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καταρᾶσθαι ἐκτὸς εἰ μὴ δαίμων τις ἄγει πρὸς τοῦτο· ὥστε ταῦτα ἐμηχανησάμην ἔκ τινος θεῶν: — A 15

1614 ἀντὶ τοῦ τινός: — M^s

1617 ἦδ' ἡ θανοῦσα: οἶδα τοῦτο ὅτι, εἰ ἔζη, συνήθως ἂν με ἐχειραγώγησεν: — MB

γράφεται ζῶσα γ' ἂν σάφ' οἶδ' ὅτι: — Bⁱ

1618 ἀλλὰ ἡ εὐτεχνία τῶν δύο μου παίδων: — M^sA^sBⁱ 20

1620 ἀντὶ τοῦ οὐ δυνατόν: — M^sA^s

1625 γόνατα μὴ χρώζειν ἐμά: καλῶς εἶπας ὅτι οὐχ ἱκετεύω σε· εἰ γὰρ καὶ σὺ ἠθέλησας, ἐγὼ οὐ συνεχώρουν: — MB

μὴ ἄπτεσθαι τῶν ἐμῶν γονάτων: — M^s

1627 τὸν μὲν τῶν νεκρῶν: — MⁱBⁱ 25

1628 γράφεται ὁμῶς: — M^s

τὸν δὲ Πολυνείκους νέκυν: — M^sBⁱ

1631 φανερώσεται κηρυχθήσεται: — M^s

1632 εἰώθασι γὰρ στέφειν τοὺς νεκρούς: — MⁱA^sBⁱ

1633 ἀντὶ τῆς ταφῆς θάνατον λήψεται: — MⁱABⁱ 30

1 μαστοῖσιν M	τεκεῖν om. M	2 διὰ τὸ κινῆσαι οἶκτον A	τοῖς
θεωμένοις A	3 μετετεχνήσατο M	ὑπὲρ A	4 δυστυχίας] συμ-
φορᾶς A	καλοῦσιν A	5 δεσπότην ἢ πατέρα M	10 κατηγορήσατο M
δηλονότι B	δηλώσῃ ὅτι MA	11 παρέδωκα φησὶ B	12—15 scholio quod
praecedat adi. A	16 ἀντὶ τοῦ] οὗ M ^s	17 initio add. σαφῶς B	
τοῦτο om. B	18 in fine add. ἰοκάστη B	24 ἄπτεσθαι Laur. 32, 33	
ἀπτόμενον M ^s	25 τὸν] τοὺς M ⁱ B ⁱ	27 in fine add. οὕτω τὰ ἐξῆς B ⁱ	
30 initio add. ὁ θάπτων A, ἀντὶ τοῦ θάπτων habet B ^s			

- 1634 ὀρνέων τροφήν: — M^sA^s
 1635 γράφεται τριπτύχων νεκρῶν γόους: — M^sB
 1637 παρθένος δίαγε ἐκδεχομένη τὴν ἐξῆς ἡμέραν: — MⁱA^sB
 1640 πρὸς τὸν Οἰδίποδα λέγει ὅτι στενάζω σε πλεόν τῶν ἀπο-
 5 θανόντων: — A^sB
 1643 πρὸς τὸν Κρέοντα ἀποστρέφει τὸν λόγον· τί διώκεις τὸν πα-
 τέρα· τί ἀπαγορεύεις τὴν ταφήν τοῦ Πολυνείκους: — A^sB
 1645 νομοθετεῖς: — M^sB
 1647 ἄφρονα τὰ βουλευόμενα: — MA^sB
 10 1648 εἰς πέρας ἄγειν: — MⁱA^sB
 1651 ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐ δικαίως. ἀνόσιον γάρ, φησὶν, ὅτι τοι-
 αύτην τιμωρίαν αὐτὸν ἀπαιτεῖς. λέγει δὲ τὸ ἄταφον μεῖναι: — MAB
 1652 ναὶ, φησὶν, ἔννομος, εἰ μὴ ὦν φίλος ἐχθρὸς ἐγένετο τῆς
 πατρίδος: — MAB
 15 † ἄλλως: οὐ δικαίως, εἰ μὴ ὦν φίλος ἐχθρὸς ἐγένετο: — A
 1653 οὐχὶ οὖν: — MB
 κατ' ἐρώτησιν. ὁ δὲ λόγος· οὐκ ἔδωκεν οὖν τῇ ἀποβάσει τὴν
 κόλασιν. δαίμονα δὲ φησὶ τὸν ἐξ εἰμαρμένης καὶ δαίμονος θάνα-
 τον. τύχη δὲ τῇ κατὰ πόλεμον συντυχίᾳ. οὐκοῦν, φησὶν, ἀρ-
 20 κέσθητι τῷ θανάτῳ, ὃν ἔτυχεν αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ ἀνατλήναι: — MAB
 1655 τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς: κατ' ἐρώτησιν ἐν ᾗ θει: — MB
 τί πλημμελήσας ἀπήτησε τὸ μέρος: — MAB
 ἄλλως: τί ἤμαρτε, φησὶν, εἰ τὸ μέρος μετῆλθεν: — A
 1657 ἀπαγορεύη: — M^s
 25 1662 ἔκριν' ὁ δαίμων: ταῦτα ἔκρινεν ὁ δαίμων, οὐχ ἂ σὺ
 βούλει: — MA^sB
 1664 ὕγρὰν θήσει κόριν: ὕγρὰν: τὴν χυτὴν καὶ λεπτήν, πρὸς
 ἀντιδιαστολήν τῆς ἐριβώλακος. Ὅμηρος [Ψ 256]· 'χυτὴν ἐπὶ γαῖαν
 ἔχευαν'. ἔστι δὲ ὕγρὰ ἡ νεοσκαφῆς γῆ: — MAB
 30 1665 ναὶ πρὸς σὲ καὶ τῆς μητρὸς Ἰοκάστης: — Mⁱ
 λείπει ὁ καί· καὶ τῆς μητρὸς Ἰοκάστης: — ABⁱ

4 σε ὦ πάτερ B 4. 5 θανόντων B 7 τί δὲ B 8 initio add. τί B
 11 κοινοῦ γάρ A ὅτι B τὸ οὗτο M τοῦτο A 12 αὐτὸν om. A λέγει
 δὲ om. A εἶναι M 13 ἔννομος om. A 17—20 scholio quod praecedat
 adi. MB, add. δὲ post ἐρώτησιν M 17 δὲ om. MB οὖν] φησὶ A 19 τάχει M
 τύχην A τὴν A δυστυχίαν A 27 χυτὴν B τύχην M λυτὴν χυτὴν A
 πρὸς om. M 29 ἔχευεν AB νεοσκαφῆς A 31 τῆς—Ἰοκάστης] τῆσδε Bⁱ

† ὁ δὲ λόγος· ναὶ συγχώρησον ταφῆναι· παρακαλῶ πρὸς τῆς Ἰοκάστης τῆς ἐμῆς μητρός: — A

1668 τῶν ἀπηγορευμένων. Ἀριστοφάνης [Ran. 362]· 'ἢ τὰ πόρρητ' ἀποπέμπει ἐξ Αἰγίνης': — B

1669 εἰώθασι γὰρ ἐπιμελεῖσθαι τῶν τραυμάτων τῶν νεκρῶν ὑπὲρ 5 τοῦ αὐτοῦ εὐσχήμονας φαίνεσθαι: — MB

† τελαμῶνας δὲ τὰ ῥάκη, ὃ φαμεν τοὺς ἐπιδέσμους: — B

1671 ὦ φίλτατ'· ὦ φίλτατε Πολύνεικες, προσπτύξομαι κἂν τὸ σὸν στόμα, ἐπεὶ οὐ συγχωροῦμαι θάψαι σε: — MB

ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καί. ἢ ἀντὶ τοῦ δὴ παραπληρωματικοῦ: — MBⁱ 10

1672 οὐκ εἰς γάμους σοὺς: οὐκ ὀφείλεις κλαίειν μέλλουσα γαμεῖν: — MB

ἄλλως: οὐχὶ κτήσῃ τοῖς γόοις συμφορὰς εἰς γάμους σοὺς. ἢ τὸ οὐ <οὐ> δίφθογγον ἀντὶ τοῦ <δ> μή: — MA^sB

1674 ποῖ γὰρ ἄπει τὸ λέχος ἐκφυγοῦσα: — MⁱA^sBⁱ 15

1675 ἐμὲ ὡς μίαν ἔξει τῶν Δαναίδων: — MⁱBⁱ

1676 τὸ τολμηρὸν γύναιον: — A^sBⁱ

ἔξωνεῖδισεν: καυχωμένη εἶπεν, ἐξύβρισεν. ὄνειδος γὰρ αὐτῇ τὸν υἱὸν ὑπὸ γυναικὸς ἀπολέσθαι. ἢ ἐπὶ τοῦ κλέους εἴληπται, ἀντὶ τοῦ ἐκλείσει καὶ ἔνδοξον ἐποίησε μιμήσασθαι φήσασα τὰς Δαναίδας· τὸ γὰρ 20 ὄνειδος καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάττεται. δύνатаι καὶ ἡμῖν συνήθως παρόσον ὄνειδος τῷ Κρέοντι, εἰ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὑπὸ γυναικὸς ἀπολεῖται: — MB

1677 γινωσκέτω τὸ ξίφος. ὄρκος γὰρ μοι τὸ ξίφος αὐτό: — MⁱA^sBⁱ

1680 γενναιότης σοι, μωρία δ' ἔνεστί τις: εὐγένεια. ἀντὶ τοῦ γενναίως μὲν πράττεις, μωρῶς δέ: — MA^sB 25

ἄλλως: ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ καί, τουτέστιν· εὐγένεια καὶ μωρία ἔνεστί σοι: — MA^sB

1681 καὶ ξυνθανοῦμαι: καὶ συναποθνήσκω, φησὶν, αὐτῇ, ἵνα πλέον τι μάθῃς. ἢ οὕτως· περαιτέρω γενομένη, ἀντὶ τοῦ ἐκὰς τῆς πόλεως γενομένη: — MAB 30

3. 4 scholio quod praecedit adi. A

5 ἐπιμελεῖσθαι post τραυμάτων coll. B

7 scholio quod praecedit adi. B

13 ἄλλως] ἢ οὕτως B

14 τὸ om. A^s

οὐ οὐ δίφθογγον] οὐ δίφθογγον Mon. 560 οὐ δ'... M οὐ A^sB τοῦ] τῆς A^s μή] δὴ B

18. 19 αὐτῇ—γυναικὸς] τούτῳ τὸν τούτου υἱὸν ὑπὸ γυναικὸς B

τούτο τῇ γυναικίᾳ M (sic)

22 ἀπὸ M

ἀπολείπεται MB

26 ἄλλως] ἢ B

29 μάθῃς ἢ οὕτως] μαθήσῃ ὅτι MAB

γενομένη A

ἀντὶ—ἐκὰς] ὃ ἐστὶ ἐκτὸς A

30 γενομένη A

1684 ἀλλ' εἰ γαμοίμην: ἡθικῶς τοῦτο προσενεκτέον καὶ δεῖ
 συνοπακούειν τὸ καλῶς ἂν ἔχοι, οἶον· οὐ γὰρ ἂν καλῶς ἔχοι, εἰ ἐγὼ
 γαμοίμην καὶ σὺ μόνος φεύγοις, πάτερ. συναπτέον δὲ τὸ ἀλλ' εἰ
 γαμοίμην τῷ ἐξῆς, οἶον· ἀλλ' εἰ γαμοίμην, καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα
 5 θεραπεύσει, πάτερ: — MAB

1687 πεσὼν ὅπου μοι μοῖρα: πεσὼν κείσομαι ἐν ἐκείνῳ τῷ
 τόπῳ ὅπου μοι μοῖρά ἐστιν: — MAB

1689 γράφεται ἡδ' ἀπώλεσεν· τὸ δὲ ἡδέε ἀντὶ τοῦ καί: — MB
 καὶ ἄλλως: ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ καί· ἐν ἡμαρ με καὶ ὤλβισε καὶ ἀπώ-
 10 λεσε. ποῖον δὲ ἐστὶ καθ' ὃ ὀλβιος ἐγένετο καὶ δυστυχῆς· ὅτε τὸ
 αἶνιγμα τῆς Σφιγγὸς ἔλυσε· κατὰ γὰρ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἔγρημε τὴν μη-
 τέρα καὶ τῆς ἀρχῆς ἀντελάβετο. τὸ μὲν οὖν εὐτύχημα, τὸ λῦσαι τὸ
 αἶνιγμα καὶ βασιλεῦσαι· δυστύχημα δὲ, τὸ γῆμαι τὴν μητέρα παρὰ τὸν
 τῆς φύσεως θεσμόν: — MAB

15 1692 τὸ οὖ πρὸς τὸ αἰσχρὰ συναπτέον, τουτέστιν· οὐκ αἰ-
 σχρὰ: — MB

† οὖ σωφρονούσῃ γ': τὸ οὖ πρὸς τὸ αἰσχρὰ· οὐκ αἰσχρὰ σω-
 φρονούσῃ, ἀλλὰ γενναία ἢ τοιαύτη φυγή, τουτέστι· πρὸς γεννικῆς καὶ
 κοσμίας τὸ παρεῖναι καὶ θεραπεύειν τυφλὸν πατέρα: — A

20 † ἄλλως: κατ' ὁρθὴν πτώσιν γραπτέον καὶ οὕτω τὸν λόγον ἀπο-
 δοτέον· αἰσχρὰ γε ἡ φυγή οὐ σωφρονούσῃ θυγατρὶ, ἀλλ' ἐγὼ γενναία καὶ
 σώφρων. ζηλωτέον δὲ ἑκατέρου τὸ ἦθος· ἡ μὲν γὰρ καὶ συμφεύγειν
 καὶ συναποθνήσκειν ἤθελε τῷ πατρὶ καὶ γάμον παρορῶσα καὶ τυραννίδα,
 ὁ δὲ τυφλὸς ὢν καὶ γηροκόμου δεόμενος τῇ θυγατρὶ παραινεῖ μένειν καὶ
 25 ἀπολαύειν γάμου καὶ τυραννίδος: — A

† οὐ τηρεῖ τὸ σύμφωνον, ἀλλὰ κατὰ τὸ δρᾶμα ὑποτίθεται. πῶς
 γὰρ θάψει Πολυνείκην Ἀντιγόνη συμφεύγουσα τῷ πατρὶ· πλεονάζει δὲ
 τῷ τοιούτῳ εἶδει ὁ Εὐριπίδης: — B¹

1 προσενεκτέον MB πρόσενεκτέον ἐν ὑποκρίσει A 1. 2 συνοπακούειν οὖν δεῖ A
 2 ἂν] ἂν B οἶον—εἰ om. MB 3 ὦ πάτερ A τὸ] τῷ M
 4 ἐξῆς—καὶ om. B οἶον—γαμοίμην om. A τί A 5 πάτερ om. B
 6 κείσομαι om. A 7 ἐστὶ μοῖρα A 8 post γράφεται add. ἐν ἡμαρ μ'
 ὤλβισεν B τὸ δὲ τὸ B 9 καὶ ἄλλως—τοῦ καί] ἡ B ἡ δε A
 τῆς καὶ καὶ A 9. 10 με—ἀπώλεσε] μ' ἐξώλεσεν M ὤλβισέ με καὶ ἐν με
 ἀπώλεσε A 10 ἐστὶ om. A 11 ἡμέραν om. A ἔγρημεν καὶ M καὶ
 ἔγρημε B 12 εὐτυχήματα B 15 lemma praeposit οὐκ οὖν M συνα-
 πτέον πρὸς τὸ αἰσχρὰ B 18 ἀλλὰ σοὶ A 21 γε] γὰρ A 22 συμφεύγειν A

- 1698 ἐκτεταμένοι: — A^sBⁱ
 1701 ἀντὶ τοῦ πτώματα: — M^sBⁱ
 1703 νῦν χρησμός, ὦ παῖ: ἦν γὰρ αὐτῷ χρησμοφθῆν ἐν
 Ἀθήναις ἀποθανεῖν: — A
 1704 ὁ ποῖος: ὁ λόγος κατ' ἐρώτησιν· ἄρα δὴ πρὸς τοῖς οὖσι 5
 κακοῖς ἄλλα κακὰ ἐρεῖς: — MAB
 ὁ ἧ ἀντὶ τοῦ ἄρα, ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δῆ, ἔν' ἧ· ἄρα δῆ: — MB
 1706 ἀντὶ τοῦ πόλις· τετράπολις γὰρ ἡ Ἀττική: — MA^sBⁱ
 1707 ἱερὸς Κολωνὸς δῶμαθ': δέξεται με δηλονότι. Κο-
 λωνὸς ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς. ἵππειου δὲ θεοῦ τοῦ Ποσειδῶ- 10
 νος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Κολωνὸς ἐργάτης: — MAB
 δῶμαθ' ἵππειου θεοῦ: διχῶς δὲ, πληθυντικῶς καὶ ἐνικῶς: — MB
 ἵππειου θεοῦ: περὶ τοῦ ἐν τῷ ἵππείῳ Κολωνῷ τεθάρθαι τὸν
 Οἰδίπουν ἐν ἄλλοις ἐξειργάσμεθα ἀκριβῶς: — MB
 1709 μετέχειν: — A^sB^s 15
 1710 † ἔθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν: διὰ μὲν τοῦ [1657] ἐγὼ σφε
 θάψω σπέρματα τῇ Σοφοκλέους Ἀντιγόνη παρέσχε, διὰ δὲ τοῦ φεύγειν τῷ
 ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίποδι. ὡς βούλονται γὰρ οἰκονομοῦσι τὰ δράματα: — B
 1712 τὴν τὰς ναῦς διαπέμπουσιν: — B
 1716 γενόμεσθα: Ἀττικῶς μετὰ τοῦ σ: — MAB 20
 1717 ὅτ' ἑτα Θηβαίων: τῶν Θηβαίων ἡμεῖς παρθένων ἀπασῶν
 μάλιστα ἄθλῃαι τυγχάνομεν: — AB
 1718 πόθι γεραιὸν ἔχνος: ὅπου, φησὶ, μέλλω τὸ ἔχνος τιθέναι,
 ἐκεῖσε χειραγώγει με: — AB
 1719 καταχρηστικῶς τὰς χειραγωγίας: — MA^sBⁱ 25
 ἐνταῦθα: — A^sB^s
 1722 κατὰ τὴν ἰσχὺν γὰρ εἰκελόνειρος: — MⁱBⁱ

5. 6 scholio quod sequitur adi B add. δὲ post ὁ 5 δὴ om. A 7 ὁ
 δὲ ἀλλὰ B 8 γὰρ om. M 9. 10 κολωνὸς δὲ M 10. 11 ἵππειου—
 Ποσειδῶνος om. B sed post ἐργάτης add. δῶμα δὲ ἵππειου θεοῦ τοῦ ποσειδῶνος
 post Ποσειδῶνος add. ἐκεῖ γὰρ ἦν αὐτοῦ τὰ ἱπποστάσια A 11 ἕτερον M
 12 scholio quod praecedit adi. B initio ita scripto λέγεται δὲ διχῶς καὶ
 13. 14 scholio quod praecedit adi. B add. δὲ post περὶ 13 τετάχθαι M
 14 ἐξειργάσμεθα B 17 τῆς σοφοκλέους ἀντιγόνης B 20 initio add. τὸ
 γενόμεθα A γρ. γενόμεθα B ἄττικόν A ἄττι δὲ τὸ B in fine add. ἀντὶ τοῦ
 γενόμεθα A 21 ἡμεῖς om. B 21. 22 ἀπασῶν μάλιστα om. B 23 μέλλω
 φησὶ A 24 ἐκεῖ B 27 κατὰ] καὶ MⁱBⁱ εἰκελόνειρον Mⁱ εἰκελον ὀνειρῶι Bⁱ

ὥστ' ὄνειρον: ὥσπερ ὄνειρον κατὰ τὴν ἰσχύν. τὸ ὄνειρον εἶπεν ἐπὶ τῆς εὐθείας· κατὰ τὴν ἰσχὺν εἰκελόνειρος: — A

1726 τί τλάς: τί, φησὶν, αἰ λέγεις ὅτι δεινὰ τλάς· εἰ γὰρ καὶ συνεχῶς αὐτὸ λέγεις, ὅμως ἡ Δίκη τοὺς κακοὺς οὐχ ὁρᾷ οὐδὲ μετέρ-
5 χεται αὐτῶν τὰς ἀσεβείας καὶ ἀσυνεσίας: — MAB

1727 † πάσχω δηλονότι: — Mⁱ

1728 μοῦσαν οὐράνιον φησι τὴν μεγάλην καὶ περίβλεπτον σοφίαν.

ἐγὼ, φησὶν, εἰμὶ, ὃς ἔδοξα πάντας ὑπερβεβηκέναι σοφίᾳ λύσας τὸ αἶνιγμα: — MAB

10 ἡ ἐπὶ πρὸς τὸ μοῦσαν: — MⁱABⁱ

1732 Σφειγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος: ἀναπολεῖς. κατ' ἐρώ-
τησιν δὲ ὁ λόγος. καὶ νῦν δὲ τὸ ὄνειδος ἐπὶ τοῦ κλέους ἐστίν: — MB

1733 ἄπαγε: διὰ τὸ μνήμην ποιήσασθαι τῆς κατὰ τὴν Σφίγγα
σοφίας ἔπεχε, φησὶ, τοῦτον τὸν λόγον· περιττὸν γάρ, φησὶ, παρελθούσης
15 † ὁμιλίας μνημονεύειν, ἐπεὶ πλείων ἢ λύπη γίνεται. ἄπαγε οὖν,
πέπαυσο καὶ παράλειπε λέγων τὰ εὐτυχήματα δυστυχημάτων παρόν-
των: — MAB

1737 ποθεινὰ δάκρυα: ποθεινοποιὰ δάκρυα καταλιποῦσα ταῖς
παρθένοις ἔξειμι, ἅπερ ἐδάκρυσα μετ' αὐτῶν, ἀφ' ὧν, τῶν δακρύων,
20 εἰς πόθον καὶ εἰς μνήμην ἤξουσί μου μετὰ ταῦτα: — MAB

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ· δακρύσασα μετὰ τῶν παρθένων ἔξειμι τῆς πό-
λεως: — A⁸B

1739 ἀντὶ τοῦ κακοπαρθενεύτως πλυνωμένη: — A⁸Bⁱ

1740 τινὲς καὶ τοῦτο τῆς Ἀντιγόνης: — AⁱBⁱ

25 1741 εἰς πατρός γε συμφοράς: δυστυχῆς ἐγὼ, φησὶν, ὅτι ἐν
καιρῷ συμφορᾶς δόξαν ἀποίσομαι ὥς φρονίμη καὶ συνετή· συνετῆς γὰρ
τὸ καὶ δυστυχοῦντι τῷ πατρὶ αἰρεῖσθαι συνεῖναι, ὥσει ἔλεγεν· ἐβουλό-
μην τὸ συνετόν μου τῶν φρενῶν ἐν εὐτυχίας καιρῷ ἐπιδείξασθαι: —
MAB

2 καὶ] κατὰ A	3 δειναλᾶς A	4 συνεχῇ λέ ^γ αὐτὸ A	αὐτῷ M
ὅμως] ὁ μὲν M	6 non extrico	7 οὐρανόν A	8 εἰμι φησὶν B
ὑπερβεβληκέναι A	10 scholio quod praecedat adi. A	τὴν A	13 διὰ
om. M	ποιεῖσθαι A	14 ἐπίσχεσ A	περιττὸν] λυπηρόν A
15 ὁμιλίας] εὐτυχίας?	πλεῖον ἢ λύπη M	ἢ λύπη πλεῖον A	16 λέγειν A
18 καταλιποῦσα δάκρυα AB	19 ἐδάκρυα M	τῶν om. B	20 ἔξουσι M
ἔξουσί A	26 συμφορᾶς τοῦ πατρός B	ἀπώσαιμι M	ἀποίσομαι A
καὶ συνετή om. A	28 ἐν εὐτυχίᾳ ἐνδείξασθαι A	εὐτυχίαις B	

1743 τάλαιν' ἐγώ: ἀθλία εἰμὶ ἕνεκα τῶν σῶν κακῶν καὶ τῶν τοῦ ἀδελφοῦ Πολυνείκους ὕβρεων: — MAB

1745 ὃν εἴ με καὶ θανεῖν: ὃνπερ καλύψω τῇ γῇ, εἴ με καὶ χρή ἀποθανεῖν: — MA

ἀντὶ τοῦ· εἰ δέοι με καὶ ἀποθανεῖν: — M

5

1747 Δίδυμός φησι συμβουλεύειν αὐτῇ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα ἐρανίσωσιν αὐτήν. οὐδὲν γὰρ λαμβάνουσιν ἐξιόντες ἐφόδιον: — AB

1748 ἄλλισ ὁδυρμάτων: αὐτάρκως ὠδύραντο τὴν ἐμὴν ἀτυχίαν αἱ ὁμήλικες. αὐτάρκειά μοι τῶν θρήνων: — MABⁱ

1749 σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους: φάνηθι ἀπὸ κοινοῦ. ἵνα ἴκετεύ- 10
σῃς τοὺς θεοὺς λῆξιν δοῦναι τῶν κακῶν καὶ εὐμενεῖς πρὸς τὰ λοιπὰ γενέσθαι παραπέμψαντας ἡμᾶς εἰς Ἀθήνας: — MAB

1751 ἔθ' ἀλλὰ Βρόμιος: καὶ πρὸς τὸν Διόνυσον ἄπιθι, ἔνθα ἐστὶ ταῖς Βάκχαις ὁ νεὸς τοῦ Διονύσου ἄβατος ὢν τοῖς βεβήλοις. ἀντὶ τοῦ ἐν ὄρει: — MA

15

ἵνα τε σηκός: ὁ τάφος τῆς Σεμέλης ὅπου ἐστίν, ἐν Κιθαιρῶνι. σηκός δὲ ὁ ναός. ἄβατος δὲ δηλονότι τοῖς βεβήλοις. ἐπὶ γοῦν τὸν Βρόμιον, φησὶν, ἔθι. ἄδηλον δὲ πρὸς τί ποτέ φησιν αὐτήν τοὺς θεοὺς ἀξιοῦν καὶ μάλιστα τὸν Διόνυσον. ὁ δὲ χορὸς ἀσυμπαθῆς παρθένον οὕτως ἀτυχῶς φεύγουσαν μὴ οἰκτιζόμενος: — MAB

20

1753 Καδμεῖαν: Καδμεῖαν νεβρίδα, ἀντὶ τοῦ ἐπιχωρίαν καὶ ἦν εἰθίσμεθα ἡμεῖς αἱ Θηβαῖαι φορεῖν: — MAB

ἄλλως: τοῦτω με κελεύεις χορεῦσαι ὃ ποτε ἀνεχόρευσα ἐγὼ Καδμεῖαν νεβρίδα στολισαμένη κατὰ τὸν ἐν ὄρει θίασον τῆς Σεμέλης· ἀλλ' ὅμως χάριν οὐκ ἐδεξάμην ἀνθ' ὧν ἐχόρευσα. πῶς οὖν με κε- 25
λεύεις καὶ νῦν αὐτῷ χορεῦσαι τῷ ἅπαξ καταφρονήσαντί μου: — MAB

1757 χάριν διδοῦσα ἧς χάριν καὶ ἀμοιβὴν παρὰ τῶν θεῶν οὐκ ἔσχον, ἐπεὶ Οἰδίπους τοιαῦτα πέπονθεν: — MAB

1759 † ἦν: ἦμην ὑπῆρχον. κατέσχον δὲ ἀντὶ τοῦ ἐνίκησα. ἡ ἔγνων: — B

30

1 τῶν (alterum) om. M

5 scholio quod praecedit adi. M

7 ἐφόδια A

8 εὐτυχίαν A δυστυχίαν Bⁱ

9 ἡ αὐτάρχεια Bⁱ

10 ἀπὸ κοινοῦ τὸ φάνηθι B

10. 11 ἴκετεύσω M

11 καὶ om. A

πρὸς] εἰς A

18 προτί M

αὐτῇ A

19 χορὸς om. M

ἀσυμπαθῆς om. A

23 τοῦτο MA

με] μὲν A

δ A 25 ἀλλ'—ἐδεξάμην om. M

25. 26 με—αὐτῷ] καὶ πάλιν κελεύεις A

27. 28 scholio p. 415,6 adi. M

27 χάριν διδοῦσα om. B

ἧς] ἡ M

28 ἀλλ' ἐπὶ τοῦ οἰδίποδος B

ἐπεὶ τοι MA

αὐτὰ MA

πέπονθα MAB

1760 δὲ μόνος Σφιγγὸς κατέσχον· ἱστορεῖ Πείσανδρος ὅτι
κατὰ χόλον τῆς Ἥρας ἐπέμφθη ἡ Σφίγξ τοῖς Θηβαίοις ἀπὸ τῶν ἐσχάτων
μερῶν τῆς Αἰθιοπίας, ὅτι τὸν Λαίον ἀσεβήσαντα εἰς τὸν παράνομον
ἔρωτα τοῦ Χρυσίππου, ὃν ἥρπασεν ἀπὸ τῆς Πίσσης, οὐκ ἐτιμωρήσαντο.
5 ἦν δὲ ἡ Σφίγξ, ὥσπερ γράφεται, τὴν οὐρὰν ἔχουσα ὀρακαίνης· ἀναρπά-
ζουσα δὲ μικροὺς καὶ μεγάλους κατήσθιεν, ἐν οἷς καὶ Αἴμονα τὸν Κρέ-
οντος παῖδα καὶ Ἴππιον τὸν Εὐρύνομου τοῦ τοῖς Κενταύροις μαχεσα-
μένου. ἦσαν δὲ Εὐρύνομος καὶ Ἱονεὺς υἱοὶ Μάγνητος τοῦ Αἰολίδου
καὶ Φυλοδίκης. ὁ μὲν οὖν Ἴππιος καὶ ξένος ὢν ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς ἀνη-
10 ρέθη, ὁ δὲ Ἱονεὺς ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου, ὃν τρόπον καὶ οἱ ἄλλοι μνη-
στῆρες. πρῶτος δὲ ὁ Λαῖος τὸν ἀθέμιτον ἔρωτα τοῦτον ἔσχευ. ὁ δὲ
Χρυσίππος ὑπὸ αἰσχύνης ἑαυτὸν διεχρήσατο τῷ ξίφει. τότε μὲν οὖν ὁ
Τειρεσίας ὡς μάντις εἰδὼς ὅτι θεοστυγὴς ἦν ὁ Λαῖος, ἀπέτρεπεν αὐτὸν
τῆς ἐπὶ τὸν Ἀπόλλωνα ὁδοῦ, τῇ δὲ Ἥρᾳ μᾶλλον τῇ γαμοστόλῳ θεᾷ
15 θύειν ἱερά. ὁ δὲ αὐτὸν ἐξεφάυλιζεν. ἀπελθὼν τοίνυν ἐφονεύθη ἐν τῇ
σχιστῇ ὁδῷ αὐτὸς καὶ ὁ ἡνίοχος αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔτυψε τῇ μάστιγι τὸν
Οἰδίποδα. κτείνας δὲ αὐτοὺς ἔθαψε παραυτίκα σὺν ταῖς ἱματίοις ἀπο-
σπάσας τὸν ζωστῆρα καὶ τὸ ξίφος τοῦ Λαῖου καὶ φορῶν· τὸ δὲ ἄρμα
ὑποστρέψας ἔδωκε τῷ Πολύβῳ, εἶτα ἔγρημε τὴν μητέρα λύσας τὸ αἶνιγμα.
20 μετὰ ταῦτα δὲ θυσίας τινὰς ἐπιτελέσας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι κατήρχετο
ἔχων καὶ τὴν Ἰοκάστην ἐν τοῖς ὀχήμασι. καὶ γινομένων αὐτῶν περὶ
τὸν τόπον ἐκεῖνον τῆς σχιστῆς ὁδοῦ ὑπομνησθεὶς ἐδείκνυε τῇ Ἰοκάσῃ
τὸν τόπον καὶ τὸ πρᾶγμα διηγῆσατο καὶ τὸν ζωστῆρα ἔδειξεν. ἡ δὲ
δεινῶς φέρουσα ὅμως ἐσιώπα· ἡγνόει γὰρ υἷὸν ὄντα. καὶ μετὰ ταῦτα
25 ἦλθέ τις γέρων ἵπποβουκόλος ἀπὸ Σικυῶνος, ὃς εἶπεν αὐτῷ τὸ πᾶν
ὅπως τε αὐτὸν εὗρε καὶ ἀνείλετο καὶ τῇ Μερόπῃ δέδωκε, καὶ ἄρμα τὰ
σπάργανα αὐτῷ ἐδείκνυε καὶ τὰ κέντρα ἀπῆτει τε αὐτὸν τὰ ζωάγρια·
καὶ οὕτως ἐγνώσθη τὸ ὄλον. φασὶ δὲ ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τῆς Ἰοκά-
στης καὶ τὴν αὐτοῦ τύφλωσιν ἔγρημεν Εὐρυγάνην παρθένον, ἐξ ἧς αὐτῷ
30 γέγονασιν οἱ τέσσαρες παῖδες. ταῦτά φησι Πείσανδρος: — MAB

οἱ τὴν Οἰδιποδίαν [frg. 2] γράφοντες [οὐδεὶς οὕτω φησὶ περὶ τῆς

1. 2 cf. Apollod. III 5, 8, 2	ἔπεμψε γὰρ Ἥρα Σφίγγα	4 πίσσης MA
4. 5 οὐκ—οὐρὰν om. M	4 ἐτιμωρήσατο αὐτὸν A	5 τὴν μὲν A
εἶχεν M ἡ A	7 τὸν om. M τοῦ AB	8 υἱοὺς M υἱοὶ] ὡς οἱ M
12 διεχειρήσατο M	οὖν om. M	13 θεοστιγῆς A
φαύλιζεν om. M	21 ἐν] σὺν B	14. 15 τῇ—ἐξε-
ἐπεδείκνυεν M	24 ὡς υἷὸν M	22 ἐκεῖνον om. M
	29 ἐρυγάνην M	30 οἱ om. B

Σφιγγός]. 'ἀλλ' ἔτι κάλλιστόν τε καὶ ἡμεροέστατον ἄλλων παῖδα φίλον
 Κρείοντος ἀμόμονος Αἴμονα δῖον'. καί φασιν ὅτι οὐκ ἦν θηρίον, ὥς
 οἱ πολλοὶ νομίζουσιν, ἀλλὰ χρησμολόγος δύσγνωστα τοῖς Θηβαίοις λέ-
 γουσα καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀπώλλυεν ἐναντίως τοῖς χρησμοῖς χρωμένους:—
 Mon. 560

5

τῆς μαιφόνου κράτη: δι' ὧν ἐκράτει τῆς πόλεως:— M

† μαιφόνου κράτη: γράφεται καὶ κάρα. κράτη τὰ σοφίσματα,
 δι' ὧν ἐκράτει τῆς πόλεως:— B

7 γράφεται—κάρα] κάρα γὰρ καὶ B

82191

AK-Hinweis

a. R.

Peek

Fach

35

Bio K

Sonder-Aufstellung

Ausl.-Verm.

26

W

7-10. 5440

SLUB Dresden

3 0243321